கீதா மகரந்தம்

[சுவாமி வித்யா பிரகாஸானந்தா]

முதற் பகுதி

(முன்னுரை மற்றும் முதல் அத்தியாயம்)

தமிழாக்கம்:

பேராசிரியர். கே. சர்வோத்தம ராவ்

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்

திருப்பதி.

கீதா மகரந்த

[சுவாமி வித்யா பிரகாஸானந்

முதற் பகுதி

(முன்னுரை மற்றும் முதல் அத்தியாய

தமிழாக்கம்:

பேராசிரியர். கே. சர்வோத்தம

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தா

திருப்பதி.

GITA MAKARANDAM - Vol. I
By
SWAMY VIDYAPRAKASHANANDA

Tamil Translation :
Dr. K. SARVOTHAMA RAO

T.T.D. Religious publication Series No. 574

T.T.D. First Edition :1999

Copies : 2,000

Price :

Cover Page Art: Sri P. Narayanagiri Dattu

Published by :
Dr. I.V. Subba Rao, I.A.S.,
Executive Officer,
Tirumala Tirupati Devasthanams,
Tirupati.

Printed at :
Students Offset Printers
Tirupati.

பதிப்புரை

"எதனைத் தின்றால் பித்தம் தெளியு
யில் மனிதன் இன்று விளங்குகின்று
சனைகளே அவனது வாழ்க்கையாக
எது பிரச்சனை? பிரச்சனைகளுக்கு
பிரச்சனைகள் தீர வழி என்ன? எனும்
மனிதன் ஒருநாளும் நடுவுநிலையில் நி
கேட்டுக் கொண்டதில்லை. அதுபோது
னுக்கு ஒரு பிரச்சனையாகத் திகழ்கின்றான்
ஒருமுறை அமைதியாக அவன் தன்னை
கொள்ள முயற்சித்தானாயின் வாழ்க்கை
பூந்தோட்டமாக விளங்கிவிடும். அன்பு,
கம், பொறுமை, கடமை, நேர்மை எனும்
அவனுள் இல்லாவிட்டால், அவற்றை
துக் கொள்ளாவிட்டால் பொறுமை, கோ
தோல்வி ஆகியனவே அவனிடம் குடி
னால் உறவுகள் கசந்திடும்; காண்பனவு
எரிச்சலையே தரும். இறுதியில் இவற்
அவன் பிறர்க்கும் தனக்கும் பிரச்சனை
உருவமாக இருந்திடுவான்.

ஏதோ மனிதனின் பிரச்சனைகள்
மட்டுமே ஏற்பட்டன என்பது இல்லை.
யது முதல், அவனுள் ஆசைகள் பிறந்
ஆசைகளை அடக்கத்தவறியது முதல்
தோன்றின என்றே கூறவேண்டும்.
அடக்கத்தவறியதால் கடமையை மறந்தா
துறக்க மறந்ததால், பெருமையை இழ
னைக் காட்டத் தவறியதால் வன்முறைக்
இதனால் தவறுகளை செய்து கொண்டே
லத்திற்கு அடிமையாகி தீவிரவாதத்திற்கு
ஏமாற்றங்களுக்கு இருப்பிடமாகி இறுதியில்
'சமூக பிரச்சினை'யாக விளங்கி விட்டா

அத்தகு மனிதனை திருத்திடும்வகையில் அவனுள் இறைநம்பிக்கையினையும், தன்னம்பிக்கையினையும், கடமை உணர்வினையும் விளங்கச் செய்து அவனுக்குத் தியாகத்தின் பெருமையினையும், அன்பின் அருமையினையும், தொண்டின் சீர்மையினையும், ஆன்றோர் மற்றும் சான்றோர் நட்பின் அவசியத்தையும் உணர்த்தி அவன் தன் பிறவி பயனுள்ளதாகத் திகழவே அக்கண்ணபெருமான் 'கீதை' எனும் வாழ்க்கை இலக்கண அமுதினை, போர்க்களத்தில் கடமையை மறந்து, பாசத்திற்கும் இடையில் அகப்பட்டு அமைதி இழந்து, குழப்பத்தின் உச்சியில் இருந்த அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசிக்கும் முகத்தான், நமக்கு அளித்துள்ளான்.

அத்தகு பெருமைமிகு கீதைக்குக் காலம் காலமாக ஆசார்யர்களும், அடியார்களும் , அறிஞர்களும் பல மொழிகளில் பல விளக்கவுரைகளை வழங்கி அக்கீதைக்கு உயர்வு தந்து தங்களை இனங்காட்டிக் கொண்டனர்.

இனிப்பு என்றுலே நமக்கு உடன் நினைவுக்கு வருவது தேன் ஆகும். பல மலர்களிலிருந்து சேகரித்துப் பெறப் படும் தேன் ஒரு மருந்தாகவும் பயன்படுகிறது. அதை உண்பதற்கு வயது வரம்பில்லை. அத்தகு தேனாக - இந்து சமயத்தேனாக - ஒப்பற்ற ஆன்மீகத்தேனாக - வாழ்க்கை இலக்கணத் தேனாக கீதைக்கு ஓர் அருமையான விளக்கவுரையினை 'கீதா மகரந்தம்' எனும் தலைப்பில், திருப்பதி அடுத்துள்ள திருக்காளத்தி நகரை ஒட்டி ஓடும் ஸ்வர்ணமுகி நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீசுகப்பிரம்ம ஆஸ்ரமத்தின் ஸ்தாபகரும், அதன் தலைவருமாக விளங்கி ஒப்பற்ற சமயத்தொண்டினைத் தன் இறுதி மூச்சு உள்ள வரை மேற்கொண்டு, அண்மையில் மறைந்த ஸ்ரீவித்யா பிரகாசானந்த சுவாமிகள் நமக்கு வழங்கி, அதனால் படித்து அறிந்து நாம் உயர்ந்திட, நமக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பினை நல்கியுள்ளார். அவர்தம் மூல நூலான இத்தெலுங்கு கீதா மகரந்தத்தினை டாக்டர். எம். சர்வோத்தமராவ் அவர்கள் தமிழில் தெளிவாகவும், எளிமையாகவும் மொழிபெயர்த்து

தமிழர்களின் 'கீதா தாகத்'தினை தீர்
ளனில் அது மிகையாகாது. இந்நூ
தந்துள்ள முன்னுரையே ஒரு நூல் அ
அளவிற்கு கீதையின் பெருமையும், சி
பெற்றுள்ளன. கீதை எனும் மாளிகை
சுவாமிகளின் முன்னுரை அமைந்துள்

வேதங்களின் சாரமாகத் திக
பெருமை பேசும் இக்கீதா மகரந்தம் எ
திருப்பதி தேவஸ்தானம் தன் வெளி
ணர்வதில் மிகவும் பெருமிதம் கொ
தமிழர் வீட்டிலும் இருக்கவேண்டிய இ
வரும் பெற்றுப் பயன்பெறுவார்களேயா
தேவஸ்தானம் தனது சமய நூல்
யில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்
அடைந்துள்ளது என்றே கருதும்.

செய

திருமலை திருப்ப

மொழி பெயர்ப்பாளர் முகவுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பகவத்கீதை பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட சான்றோர்களில் சுவாமி சின்மயானந்தா, மலையாள சுவாமிகள், அவரின் சீடரான காளஹஸ்தி ஸ்ரீ வித்யா பிரகாசானந்த சுவமிகள் ஆகியோர் குறிப்பிட்டத்தக்கவர்கள்.

ஸ்ரீ வித்யா பிரகாசானந்த சுவாமிகள், பல இந்திய மொழிகளிலும் உள்ள கீதை விரிவுரைகள் அனைத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்து பாமர மக்களுக்கு எளிதில் புரியும் வகையில் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியவர் அன்னார், சொற்பொழிவுகளாக மட்டுமின்றி அவற்றை புத்தக வடிவிலும் கொணர்ந்து அனைவருக்கும் பயன்படும் வகையில் ஆக்கி வைத்துள்ளார்கள். அவருடைய 'கீதாமகரந்தம்' இதுவரை பல பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தினர், ஸ்ரீ வித்யா பிரகாசானந்த சுவாமிகளின் தெலுங்கு மொழியில் அமைந்துள்ள 'கீதாமகரந்தத்தைத்' தமிழிலும் இந்தியிலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிடக் கருதினர். திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான முன்னாள் காரிய நிர்வாக அதிகாரி திரு எம்.வி.எஸ். பிரசாத், ஐ.ஏ.எஸ் அவர்கள், தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் பெரும் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்தார். இந்த மொழி பெயர்ப்பின் இடையே ஏற்பட்ட ஐயங்களைப் போக்கி உதவியவர்கள், பேராசிரியர் திரு. சௌரிராஜன், டாக்டர் ஜே. முனிரத்தினம் முதலியோர் பகவத் கீதையின் மொழிபெயர்ப்பின் ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை கருத்துரையாடலில் பங்கு கொண்டது மட்டுமின்றி கையெழுத்து பிரதி எழுதி உதவியர் திருமதி இராதா இராமநாதன், எம்.ஏ.எம்.பில். அவர்கள். இம் மொழி பெயர்ப்பிற்குத் துணை நின்றோர் இன்னும் பலர் திருமலை

திருப்பதி தேவஸ்தான பொது
சூரிய நாராயண மூர்த்தி அவ
கே. சுப்பாராவ் அவர்கள்,
ரகுநாதாச்சாரியார் அவர்கள், தி
ஆகியோர்.

இம் முயற்சியில் என்னை
இன்னும் பல நண்பர்கள், அ
அனைவர்க்கும் எனது மனம
கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர்,

திருப்பதி.
தேதி : 11.09.97

சேதோ ப்ருங்க ப்ரமஸி வ்ருதா
பவ மருபூமௌ விரசாயாம்
பிப பிப கீதா மகரந்தம்
யதுபதி முக கமல பவாட்யம்

மனமெனும் வண்டே! சாரமற்ற இந்த உலகியல் பாலைவனத்தில் ஏன் வீணாகச் சுற்றுகிறாய்? இனி இவ்வாறு அலைவதை விட்டு தாமரையிலிருந்து வெளிப்பட்ட மேன்மை பொருந்திய கீதா மகரந்தத்தை அருந்துவாயாக!

"விரிந்தபொருளிலும் ஆழ்ந்தகருத்திலும் சமத்துவத்திலும் கீதைக்கு ஈடான புத்தகம் வேறொன்று இல்லவேயில்லை".

-மகரிஷி மலையாள சுவாமிகள்

"Those of you know Sanskrit should tomorrow, if possible today, buy the Gita and begin to study the book. Those of you who do not know Sanskrit should study Sanskrit, if only for the sake of the Gita. I tell you that it contains treasures of knowledge of which you have no conception what so ever."

-Mahatma Gandhi

உங்களில் வடமொழி தெரி
இல்லையேல் முடிந்தால் இன்றே,
வாங்கிப் படிக்க ஆரம்பித்துவிடு
அறியாதவர்கள் கீதைக்காகவாவது
பயிலுங்கள் - நான் உள்ளதை உள்ளப
கண்டும் கேட்டும் அறியாத விலை
பொக்கிஷம் கீதையில் உள்ளது.

GITA

Truths beautifully arranged together
a fine garland or a boquet of choicest flo

அழகான பூமாலை போல் அல்
பூச்செண்டு போல் முறையாக மிக அழ
தருமங்களின் தொகுப்பு கீதை.

Message of the Gi

"BE FEARLESS

க்லைப்யம் மா ஸ்ம க
நைதத் த்வய் யுபபத்ய
க்ஷுத்ரம் ஹ்ருதய தௌ
த்யக்த்வோத்திஷ்ட ப

அர்ஜுனா! அதைரியம் கொள்ளா
உனக்குத்தகாது., இழிவான இந்த
விட்டொழித்து எழுவாயாக. கடமை

"If one read this one sloka he gets all the merits of reading the Gita for in this sloka lies imbedded the whole message of the Gita".

-Swami Vivekananda

இந்த ஒரு சுலோகத்தைப் படித்தால் கீதை முழுவதையும் படித்த நலனை மனிதன் பெறுவான். ஏனெனில் கீதை தரும் செய்தி முழுவதும் இந்த ஒரு சுலோகத்திலேயே அடங்கியுள்ளது.

-சுவாமி விவேகானந்தர்

GITA - A MIRACULOUS REMEDY FOR LIFE'S TRAGEDY

"When doubts haunt me, when disappointments stare me in the face and when I see not one ray of light on the horizon I turn to Bhagavadgita and find a verse to comfort me and I immediately begin to smile in the midst of overwhelming sorrow. My life has been full of external tragedies and if they had not left any visible and indelible effect on me I owe it to the teachings of Bhagavadgita".

-Mahatma Gandhi

ஐயங்கள் என்னை அணுகும்போதும் சங்கடங்கள் சூழும் போதும் ஆசை தோன்றும் போதும் ஊக்கம் குன்றும் போதும் நான் கீதையைத் திறந்து பார்ப்பேன். அதில் ஏதோ ஒரு சுலோகம் என்னை தேற்றும். அதன் விளைவாக மிகவும் ஆபத்தான நிலையிலும் என் முகத்தில் புன்னகை பூக்கும். என் வாழ்க்கை பற்பல ஏற்றத் தாழ்வுகளுடன் அமைந்திருந்தாலும் கோரமான சங்கடங்களை அனுபவிக்க நேர்ந்தாலும் அவை யாவும் என் மனதில் சிறிதேனும் அமைதியின்மையை உண்டாக்குவதில்லை. இதெல்லாம் கீதோபதேசத்தின் நல்ல பலனேயாகும்.

-மகாத்மா காந்தியடிகள்

அ

மகரந்தம் என்றால் தே
மகிழ்ச்சியளிக்க வல்லது.
தேனுக்கு நோய்தீர்க்கும்
ஔடதங்களில் அதனை அ
அதைப்போல் கீதை எனும்
பிறவிப்பிணி பூரணமாக
பூக்களிலிருந்து தேனைத்
உபநிடதங்கள் என்னும் ப
தேனை உலகிற்கு உவந்தரு
ஆண்டவனே இதனை
அமுதத்தை ஒத்த பிறப்பு
துயரைப் போக்கும் பெரும
கீதா மகரந்தத்தை வீடு
மட்டும் பருகிப் பயன்பெ

தட்சிணகாசி என்று
திருத்தலத்தில் சுவர்ணமு
மாஸ்ரமம் என்னும் ஓர் அ
தொண்டாற்றி வரும்
சுவாமிகள் கீதா மகரந்தம் எ
பொழிப்புரை அருளியுள்
வெளியிடுகிறோம். இந்த
கருத்துரை, விளக்கவு
படிப்போர்க்கு மிகவும்
தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. தெ
புராணத்திலிருக்கும்) கீதாம
மகாபாரதம், வைணவ த
கீதா மகாத்மியங்களும்
தரப்பட்டுள்ளன. மற்றும்
பாராயணம் செய்யும் பா
விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன

கீதையிலுள்ள ஒவ்வொரு சுலோகமும் ஒரு மகா மந்திரமே. எந்தெந்த சுலோகத்தை எத்தனை முறை எவ்வளவு நாள் ஜெபம் செய்தால் எந்த நலன் கிட்டுமோ அவை, இந்நூலில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. உலகியல், ஆன்மீகப் பலன்களுக்குத் தேவையான ஜெப சாதனங்கள் வெவ்வேறாக இங்குக் கூறப்பட்டிருப்பினும் வீடு பேற்றை விரைவில் அடைய விரும்புவோர், வைராக்கியத்தை மேற்கொண்டு உலகியற் பலன்களை ஒதுக்கித் தள்ளி ஆன்மீகப் பலன்களுக்காகவே தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. நாள்தோறும் நினைவில் கொள்வதற்குச் சில கீதா வாக்கியங்களும் தனியாக இதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தியாயங்களின் வாரியாக பத்மபுராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கீதை ஓதும் பலன்களை காதைகள் வாயிலாக இங்குச் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன. இந்த நூலின் துவக்கத்தில் தவத்திரு சுவாமிகள் அருளிய முன்னுரையும் உள்ளது. அதில் கீதையின் நோக்கம், தத்துவம், கீதை கூறிய சாதனங்கள் முதலியவை அனைத்தும் நன்றாகத் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன. வாசகர்களின் நலனை முன்னிட்டு நூலின் இறுதியில் சுலோகங்களின் அகராதி இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பெரு நூலை வெளியிடுவதில் ஒத்துழைப்பு நல்கிய சான்றோர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் உளமார்ந்த நல்வாழ்த்துக்களையும் நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். எல்லாம் வல்ல இறைவனின் அருளால் மிகவும் கருணை பொருந்திய மகரிஷிகளின் அருளாலும் கீதை ஞானம் உலகில் நாலா பக்கமும் பரவி அதன் விளைவாக மானிடர்களின் அகவிருள் விலக, ஆன்மீகப் பேரொளி வழி காட்ட அனைவருக்கும் முழு அமைதி கிடைக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

இப்படிக்கு

பதிப்பாசிரியர்.

கீதா

கீதா கல்பதரும் பஜே பகவதா க்
வேத வியாச விவர்திதம் கருதிச்
நாநா சாஸ்த்ர ரஹஸ்ய சாக ப
க்ருஷ்ணாங்க்ரி த்வய பக்திபுஷ்ப

கீதை எனும் கற்பகத்தரு
பகவானாகிய கண்ணபிர
உபநிடதங்கள் அதன் விதை
முளை-பற்பல சாத்திர இரக
வைராக்கியமும் பொறு
கண்ணபிரானின் திருவடித்
அதன் மலர்மணம் மற்றும், இ
அளிக்க வல்லது.

கீதை உயிர்களு

விவேகானந்தர்

கீதையில் கண்ணன் அர்
சொற்களல்ல' ஞானச்சுடர்க
அனைத்தும் அங்கு கூறப்பட்
ஆன்மீக உண்மைகள் என்னும்
மாலையே பகவத்கீதை.

காந்திமகான்

துயரம்மிகுந்தநிலையிலிரு
அணுகாமலிருப்பதற்குக் காரண

திலகர்

உலக இலக்கியங்கள் அ
நூல் மற்றொன்று இல்லை.,

இரத்தினம் அது., பரமானந்த நிலைக்கு நம்மை இட்டுச்செல்லும் ஒரு அபூர்வ கருவி.

மகரிஷி மலையாளசுவாமிகள்

பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து கடைத்தேற கீதையைப் படிப்பதும் அதன்படி நடப்பதும் போதுமானது.

அரவிந்தயோகி

மனிதன் தனது மேதை முழுவதும் பயன் படுத்தினாலும் கீதை ஞானத்தில் ஒரு சிறு கூறை மட்டுமே அறிந்து, பிறருக்கு அறிவிக்க வல்லவனாவான்.

சிவானந்த சுவாமிகள்

உலக இலக்கியங்களில் கீதைக்கு ஈடான பெருநூல் மற்றொன்று இல்லவேயில்லை. அது அறிவின் பொக்கிஷம்., குறையாத செல்வம், ஆனந்தக் கடல்.

வினோபா பாவே

என் உடல் வளர்ச்சிக்குத் தாய்ப் பால் எப்படிப் பயன்பட்டதோ அது போல் என் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் கீதை அதை விட அதிகமாகவே பயன்பட்டது.

மாளவியா

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் உலக இலக்கியத்தில் கீதைக்கு ஈடான நூல் மற்றொன்று இல்லை. அது இந்துக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல்அனைத்து மனித கோடிகளுக்கும் அறப்பொக்கிஷமாக உள்ளது.

எட்வின் ஆர்னால்ட்

இந்த கீதை காப்பிய இயல்பு கொண்டதத்துவ (Philosophical) நூல். இந்தியர் அனைவரும் விரும்பும் நூல். இந்நூல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப் படாமல் இருந்தால் ஆங்கில இலக்கியமே அரை குறையாக இருந்திருக்கும்.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்

உயர்ந்த நிலைகளை எட்டு
மனிதர்களுக்கு கீதோபதேசம் இ

பங்கிம் சந்திரர்

கீதையில் உள்ளது போல் அ
எந்நாட்டிலும் எக்காலத்திலும் ய
இருக்க முடியாது.

கீதா தேவி பிரா

தாயே! கீதையே! ஜகந்மா
பிறவிப்பெருங்காட்டில் இடம் ெ
எங்களுக்கு ஒருதிசை காட்டி வழிஅ
பிறவித்துன்பங்களை தாபத்ரயம்-அ
கட்டிக்கொண்டாய். கோடிக
அறியாமைக் காரிருளில் அடங்கியிரு
பயனாக இந்தப்பிறவியில் உன் தெ
பெற்றதனால் எங்கள் இதயம்
கொள்கிறது. உன் அருட்கண்பார்வை
ஞான ஒளி தோன்றியதால் அறியா
விடுகிறது. பிறவிப் பேரிருள் நீங்கி
இவ்வுலகத்தில் நீ எங்களுக்குப் பெ
உனக்கு எவ்வழியில்நாங்கள் கைம்
உனக்கு எங்களது எண்ணிலடங்கா

கீதாம்பிகையே! கண்ணபிரா
முடித்துக் கொண்டு வைகுண்டம் செ
உன்னைக் காட்டிச் சென்றார். ஆ
பிரதிநிதியாக இருக்கின்றாய். அ
பகவான். கீதா தேவி ! நீயே எம
இதயம் கனிந்த நல் வணக்கங்களை

அறிவு வள்ளலே ! தன்னைப் படைத்த ஆண்டவனையும் தனக்கு அறிவுறுத்திய சாத்திரத்தையும் தன்னையே வாழ்வித்த நெறியையும், எக்காலத்திலும் மறக்கக் கூடாதென்பது சான்றோர் நல்லுரை. எனவே ஈடு இணையற்ற உன் போதனைகளால் எங்களை மேலும் ஈடேற்றம் கொண்டு வரமுயற்சிக்கும் உன்னை என்றென்றும் நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ளுதல் எங்கள் கடமை.

ஒரு இனத்தையாயினும் ஒரு சமயத்தையாயினும் ஒரு சம்பிரதாயத்தையாயினும் பழிக்காமல் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் முறையில் நீ எங்களுக்குப் போதனை செய்தாய். பாவிகளும் கெட்ட நடத்தை உடையவரும் என்றாகிலும் நல்லோர் ஆவார்கள் என்று பேரிகை முழக்கிப் பறை சாற்றினாய். உயிர்களின் உள்ளங்கள் தூய்மையடைய எண்ணற்ற வழிகளைக் காட்டினாய்.

உலக அன்னையே ! நீ ஆற்றிய உதவியை எங்களால் எப்படி மறக்க முடியும். உனது அரிய போதனைகளை மறவாமல் இருக்கும்படி அருள்வாயாக. உனது அன்புக் குழந்தையாகிய எங்களைக் கரையேற்றி வாழ்த்துவாயாக.

இக்கற்றோரை ஆதரிப்பவளே! கருத்தைக் கவரும் உனது நல்ல போதனைகளை எங்கள் இதயத்தில் ஆழப்பதித்து முற்பிறவிகளின் தீய பண்புகளை உருக்குலைத்து ஞானோதயம் உண்டாகும்படி அருள்வாயாக.

தீனர்கள், நாதியற்றோர், துன்புறுவோர், வாழ்க்கையில் தவறியவர், பிறவிச் சேற்றில் அமிழ்ந்திருப்போர் ஆகியோரை ஆட்கொள்வதற்காக கங்கணம் கட்டிக் கொண்ட தேவியே! உலகத்தை உண்டாக்குபவளே! பதினெட்டு அத்யாயங்களைக் கொண்டவளே ! அம்பிகையே! உனக்கு எங்களுடைய அஞ்சலி, ஏற்றுக் கொள்வாயாக.

அனைத்து உபநிடதங்களின் சாரமே! பிறவிப் பெருங்கடலில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் எங்களுக்கு நீ ஒரு படகு ஆவாய். உன்னை அடைக்கலம் நாடினோம். கரை சேர்ப்பாயாக. பக்தி, ஞானம், வைராக்கியம் முதலிய

வீடுபேற்றை அடையச் செய்யு
கிடைக்கும் வண்ணம் அருள்வா
செய்வதற்குரிய சக்தி, சாமர்த்
கொடுப்பாயாக. உன் பிறப்
சேர்ப்பாயாக. இதுவே
அருள்வாயாக. உன் அருட்
பொழிவாயாக, எங்களைக்
காப்பாற்று.

கீதையின்

(மகா பாரதத்

1. **கீதா சாஸ்த்ரமிதம் புண்யம் ம**
விஷ்ணோஹ் பதமவாப்நோதி

மிகவும் தூய்மையான இந்
எவன் ஒருவன் படிப்பானோ
அற்ற விஷ்ணு நிலையை அடை

2. **கீதாத்யன ஸீலஸ்ய ப்ராணாய**
னை வசந்திஹி பாபானி பூர்வ

கீதையை நாள்தோறும் வாசி
செய்பவனுக்கும் முன் பிறவியில்
அழிந்து விடுகின்றன.

3. **மல நிர்மோசனம் பும்சாம் ஜல**
ஸக்ருத் கீதாம்பஸி ஸ்நானம்

தண்ணீரில் தினமும் குளிப்ப
அழுக்கு நீங்கிவிடுகிறது. ஆ
தண்ணீரில் ஒருமுறை குளி
அழுக்கெல்லாம் அகன்று விடு

4. பாரதாம்ருத ஸர்வஸ்வம் விஷ்ணோர் வக்த்ராத் விநிஸ்ருதம்
கீதா கங்கோதகம் பீத்வா புனர்ஜன்ம ந வித்யதே

மகாபாரதத்தின் அமுதமும் விஷ்ணுவின் திருவாயிலிருந்து வெளிப்பட்டதுமான கீதை எனும் கங்கையின் நீரை அருந்தினால் மறுபிறவி இருக்காது.

5. சர்வோபநிஷதோ காவோ தோக்தா கோபாலநந்தனஹ
பார்தோ வத்ஸஹ் சுதீர் போக்தா துக்தம் கீதாம்ருதம் மஹத்

உபநிடதங்கள் அனைத்தும் பசுக்கள். நந்தனின் மைந்தனாகிய கண்ணன் பால் கறப்பவன். அர்ஜுனன் கன்று. சிறந்த அமுதமாகிய கீதாம்ருதம் பால் போன்றது. நல்ல மனம் படைத்த ஞானவேட்கை உடையவரே அப்பாலை அருந்துவோர்.

6. கீதா ஸுகீதா கர்தவ்யா கிமந்யைஹ் ஸாஸ்த்ர சங்க்ரஹைஹி
யா ஸ்வயம் பத்மநாபஸ்ய முகபத்மாத் விநிஸ்ருதா

கீதையை நன்றாக இசைக்க வேண்டும். பிற சாத்திரங்களின் சேர்க்கையால் என்ன பயன்? ஏன் என்றால் கீதை கண்ணனின் திருமுகத் தாமரையிலிருந்து வெளிப்பட்டது.

7. ஸர்வ ஸாஸ்த்ரமயீ கீதா சர்வதேவமயோ ஹரிஹ
ஸர்வ தீர்த்தமயீ கங்கா ஸர்வவேதமயோ மனுஹு.

அனைத்து சாஸ்த்திரங்களின் வடிவம் கீதையாகும். அனைத்துக் கடவுளரைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பவர் விஷ்ணு ஆவார். கங்கை எல்லாத் தீர்த்தங்களையும் தன்னுள் கொண்டுடிருக்கிறது. மனு அனைத்து வேதங்களின் உருவே ஆவார்.

8. கீதா கங்கா ச காயத்ரீ கோவிந்தேதி ஹ்ருதிஸ்திதே
சதுர்ககார ஸம்யுக்தே புனர்ஜன்ம ந வித்யதே

கீதை, கங்கை, காயத்ரி, கோவிந்தன் என்று நான்கு 'க' வுடன் தொடங்கும் இந்த கீதையை எவன் ஒருவன்

இதயத்தில் நிறுத்துகிறானோ அவ
கிடையாது.

9. பாரதாம்ருத ஸர்வஸ்ய கீதாய மதிதஸ்ய
ஸாரமுத்ருத்ய க்ருஷ்ணேன அர்ஜுனஸ்

மகாபாரதம் என்னும் அமுதத்தின்
கீதை. பாரதத்தைக் கடைந்து சாரமாகிய
கண்ணன் அதனை அர்ஜுனனின் முக
செய்தார்.

நன்றிக் கடன்

கீதை

யைப் போதித்த
பிறப்பிற்குக் காரண
யை வெளியிட்ட
யை எழுதிய வியா
யை முதன்
சஞ்சயனுக்கு
யைப் பரப்புவதற்
சுழி போட்ட சஞ்
யின் ஓலைச்சுவடிகள்
கலந்துவிடாமல் ப
புண்ணியவான்களு
யை தெளிவாக்கிக்
உரையாசிரியர்களு
யை வீடுவீடாகப்
கொண்டிருக்கும்
உலகம் கடமைப்ப

கீதையை மிகுந்த ஈடுபாட்
அதனுள்ளிருக்கும் கருத்துக்களை நடைமு
கடைப்பிடிப்பதன் வாயிலாக மட்டு
கைம்மாறு செய்வது மேற்கூறப்பட்டோரு

கீதையின் மகிமை

(ஸ்காந்த புராணத்திருந்து)

பகவானின் உரை

கீதாஸாரமிதம் சாஸ்த்ரம் ஸர்வசாஸ்த்ரகநிஸ்சிதம்
யத்ர ஸ்திதம் ப்ரஹ்ம ஞானம் வேத சாஸ்த்ர கநிஸ்சிதம்

அனைத்து சாத்திரங்களிலும் நன்றாக உருவாக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை கீதா சாத்திர சாரமாகிய இந்நூல் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அதில் வேத சாத்திரங்களில் முடிவு செய்து உரைக்கப்பட்ட பிரம்ம ஞானம் மிளிர்கின்றது

2. **இதம் சாஸ்த்ரம் மயா ப்ரோக்தம்**
   குஹ்ய வேதாந்த தர்பணம்
   யஹ் படேத் ப்ரயதோ பூத்வா ச
   கச்சேத் விஷ்ணு சாஸ்வதம்

என்னால் உரைக்கப்பட்ட இந்த கீதா சாத்திரம் மர்மமான மறைபொருள்களைக் கண்ணாடியைப்போல் காட்டுகின்றது. எவன் ஒருவன் முயற்சியுடன் படிப்பானோ அவன் விஷ்ணு நிலையை அடைவான்.

3. **ஏதத் புண்யம் பாபஹரம்**
   தன்யம் துஹ்கப்ரணாசனம்
   படதாம் ஸ்ருண்வதாம் வாபி
   விஷ்ணோஹ் மாஹாத்ம்யமுத்தமம்

விஷ்ணுவின் கீதை சாத்திரம் படிப்போருக்கும் கேட்போருக்கும் நன்மையைச் சேர்க்கின்றது. பாவங்களை அழிக்கிறது. பூரிப்பை அளிக்கிறது. துயரங்களைப் போக்குகின்றது.

4. **அஷ்டாதசபுராணானி நவ்ய**
   நிர்மத்ய சதுரோ வேதான்

5. **பாரதோததி நிர்மத்ய கீதா**
   ஸார முத்த்ருத்ய க்ருஷ்னே

பதினெட்டுப் புராணங்களையும் நான்கு மறைகளையும் ந மகாபாரதத்தைப் படைத்தார் கடைந்து அதன் சாரமாகிய கீ அர்ஜுனனின் வாயிலாக அரு

6. **மல நிர்மோசனம் பும்சாம்**
   கங்கா ஸ்நானம் தினே தினே
   ஸக்ருத் கீதாம்பஸி ஸ்நானம்
   ஸம்சார மலமோசனம்

அன்றாடம் குளிக்கும் குளியல் போக்குகிறது. ஆனால் கீ குளித்தாலே பிறவி அழுக்கு அ

7. **கீதா நாம ஸஹஸ்ரேண**
   ஸ்தவ ரஜோ விநிர்மிதஹ
   யஸ்ய குக்ஷௌ ச வர்தேத
   ஸோபி நாராயணஹ் ஸ்ம்ருத

கீதைக்கான ஆயிரம் பெய எவனொருவன் மனதில் நி நாராயணனின் வடிவமாகவே

8. **பாதஸ்யாப்யர்த்த பாதம் வா**
   ஸ்லோகம் ஸ்லோகார்த்தமேவ
   நித்யம் தாரயதே யஸ்து
   ஸ மோக்ஷமதிகச்சதி

கீதையின் ஒரு சுலோகத்தையோனும் அரை சுலோகத்தை யேனும், சுலோகத்தின் ஒரு அடியையாயினும் ஓரடியில் பாதியை யாயினும் எவன் என்றும் நினைவில் நிறுத்துகின்றானோ அவன் வீடு பேற்றை அடைவான்.

9. ஸர்வவேதமயீ கீதா
ஸர்வதர்ம மயோ மனுஹு
ஸர்வதீர்த்தமயீ கங்கா
ஸர்வதேவமயோ ஹரிஹி

கீதை அனைத்து மறைகளின் முழுவடிவமேயாகும் மனுபகவான் அனைத்து அறங்களுக்கும் அடைக்கலமாவார் கங்கை தீர்த்தங்களனைத்தும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. எல்லா தேவர்களும் விஷ்ணுவில் இருக்கின்றார்கள்.

10. க்ருஷ்ண வ்ருக்ஷ ஸமுத்பூதா
கீதாம்ருத ஹரீதகீ
மானுஷைஹ் கிம் ந காத்யேத
கலௌ மல விவேசினீ

கிருஷ்ண மூர்த்தி என்னும் மரத்தினின்று வெளிப்பட்ட கீதா என்னும் அமிர்தமயமான கடுக்காய் என்று மக்கள் ஏன் தின்பதில்லை? அதைத் தின்றால் அது நம் கலி மலத்தை அகற்றும்.

11. கங்கா கீதா ததா பிக்ஷுஹு
கபிலாஸ்வத்த ஸேவனம்
வாசரம் பத்மநாபஸ்ய
பாவனம் கிம் கலௌயுகே

கலியுகத்தில் கங்கை, கீதை, துறவி, கரும்பசு, அரச மரம் இவற்றிற்குச் செய்யப்படும் தொண்டு விஷ்ணு பகவானுக்கு மிகவும் எற்ற ஏகாதசி போன்ற சிறப்பு நாட்கள்-இவற்றை விட சிறந்தவை எங்கு உள்ளன?

12. கீதா ஸுகீதா கர்த்தவ்யா
கிமந்யைஹ் சாஸ்த்ர ஸங்
யா ஸ்வயம் பத்மநாபஸ்ய
முகபத்மாத் விநிஸ்ருதா

கீதையை நன்றாகப் படி
பயன் என்ன? கீதை
தாமரையிலிருந்து வெளிப்

13. ஆபதம் நரகம் கோரம்
கீதாத்யாயீ ந பஸ்யதி

கீதையை ஓதுபவனை
நரகமும் ஒரு போதும் அ

ஒரு சுலோ

யத்ர யோகேஸ்
யத்ர பார்த்தோ
தத்ர ஸ்ரீர் விஜ
த்ருவா நீதிர் ம

எங்கே யோகிகளின் இ
வில்லாளிகளில் ஒருவனான அ
அங்கே செல்வம், வெற்றி, நி
என்பது எனது கருத்து.

கீதையின் பதினெட்டுப் பெயர்கள்

கீதா கங்கா ச காயத்ரீ

ஸீதா ஸத்யா ஸரஸ்வதீ

ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரஹ்மவல்லீ

த்ரிசந்த்யா முக்திகேஹிநி

அர்தமாத்ரா சிதாநந்தா

பவக்நி ப்ராந்திநாசினி

வேதத்ரயீ பராநந்தா

தத்வார்த்த ஞான மஞ்சரீ

இத்யேதானி ஜபேந்நித்யம்

நரோ நிஸ்சல மானசஹ்

ஞான சித்திம் லபேத் சீக்ரம்

ததாந்தே பரமம் பதம்

கீழ்க்கண்டவை கீதையின் பெயர்கள்

1. கீதை 2. கங்கை 3. காயத்ரி 4. சீதா 5. சத்யா 6. சரஸ்வதி 7. பிரம்மவித்யா 8. பிரம்மவல்லி 9. திரிசந்தியா 10. முக்தி கேஹினி 11. அர்த்த மாத்ரா 12. சிதானந்தா 13. பவக்நி 14. ப்ராந்தி நாசினி 15. வேதத்ரயி 16. பரா 17. ஆனந்தா 18. தத்வார்த்த ஞானமஞ்சரி.

இந்த பதினெட்டு கீதையின் பெயர்களை எவன் எப்போதும் மனத்தில் நினைப்பானோ அவனுக்குச் சிறந்த ஞானமும் இறுதியில் கடவுளின் சேர்க்கையும் கட்டாயம் கிட்டும்.

கீதையிலுள்ள சுலோக

மகாபாரதத்தில் பீஷ்ம ப
கீதையிலுள்ள சுலோகங்கள்
வேதவியாசர் கீழ்க் கண்டவா

ஷட் சதானி ச விம்சானி ஸ்
அர்ஜுனஹ் பஞ்சாசத் சப்த ப
த்ரிதராஷ்ட்ரஹ் ஸ்லோகமேகம்

கீதையில் கண்ணபிரான்
அர்ஜுனன் 57 சுலோகங்
சுலோகங்களையும், திருதராஷ்
கூறியிருக்கிறார்கள். மொத்தம்
அர்ஜுனன் 84 சுலோகங்
சுலோகங்களையும், திருதராஷ்ட்
700 கூறியுள்ளதாக இருக்கிறத
சுலோகங்கள் மொத்தம்
வழக்கிலுள்ள கீதையில் 700 சுலோ
சில பிரதிகளில் 13 ஆம் அத்
"ப்ருக்ருதிம் புருஷம் சைவ"
அர்ஜுனனின் சுலோகம் ஒ
அதனையும் சேர்த்து 701 சுலோ
44 சுலோகங்கள் என்னவாயின
மிகச் சிலரே. இராஜஸ்தானில்
ஆய்வாளர்கள் கீதையின் பல
அலசி ஆராய்ந்து இறுதியில் 7
கீதைப் பிரதியைக் கண்டனர்.
கூறப்பட்ட எண்ணிக்கைக்
எப்படியிருப்பினும் பாரதத்தில்
45 கீதை சுலோகங்கள் காலவோட்
தெளிவாகத் தெரிகிறது. இ
ஆராய்ச்சி செய்வது மிகவும் அ

கீதை உபநிடதங்களின் சாரம்

உபநிடதங்கள் என்னும் பசுக்களின் பாலே கீதையாகும். மிகவும் சிக்கலான உபநிடதங்களின் கோட்பாடுகளை கீதை அனைவருக்கும் புரியும் வண்ணம் சொரிந்தது. ஆதலின் உபநிடதங்களுக்கும் கீதைக்கும் பற்பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில திட்டவட்டமாகக் கூறப்படுகின்றன.

1. தனது ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக சீடன் குருவை அணுகி வினவுகிறான்.

1 தத் விஞ்ஞானார்தம் ச குரு மேவாபிகச்சேத்
ஸமித்பாணிஹ் ஸ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்
தஸ்மை ச வித்வான் உபன்னாய ஸம்யக்
ப்ரஸாந்தசித்தாய ஸமாந்விதாம் யேநாக்ஷரம்
புருஷம் வேதஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்வதஹ்
ப்ரஹ்ம வித்யாம் (முண்ட 1,2,12,13).

2. சௌனகஹ் ஆங்கீரஸம் விதிவத்
உபபன்னஹ் பப்ரச்ச (மு - 1.3)

3. ப்ருகுஹ்வை வாருநிஹ் வருணம் பிதர
முபசசார (தைப்ரு - 1)

4. அதீஹி பகவன் இதிஹோபசஸாத் நாரதஹ் ஸநத்குமாரம்
(சாந் 7 - 1)

2. கீதை. கார்ப்பண்யஹ, தோஷோபஹததஹ பக. 2.7 ப்ரஹ்ம வித்யா துயரையும் மோகத்தையும் அகற்றுகிறது

உப 1. தத்ர கோ மோஹஹ் கஹ் சோக ஏகத்வ
மனுபஸ்யதஹ் (இ - 7)

2. தரதி சோக மாத்மவித் (சா - 7.3)

3. அபயம் வை ஜனக ப்ராப்தோஸி (ப்ரு - 4.2.4)

கீதை 1. மோஹோயம்

2. நஷ்டோ மோஹ

3. வேள்வி, ஈகை, தவம் ... நல்வினை மனத்தைத் தூ... உதவுகின்றன ஆதலின் வீடு ... அவற்றைப் பின்பற்ற வேண்...

உபததேதம் வேதானுவசனேன
யக்ஞேன தானேன தபசா ...
விதித்வா முனிர்பவதி (ப்ரு

கீதை 1. ந கர்மணா மநா...

2. யக்ஞோ தானம்

3. ஸந்யாஸஸ்து ...
மமோகதஹ

4. ஸ்வகர்மணா த...

4. ஞானத்தால் அறிய... கிடைக்கும்.

உப: 1. தமேவம் வித்வா...
வித்யதே (நா-2)

2. தமேவ விதித்வா...
பந்தா வித்யதே ...

3. ஸயோ ஹ வை ...
வேத ப்ரஹ்மைவ

4. யதா சர்மவதாகா...
வேஷ்டயிஷ்யந்தி
ததா தேவ மவிஞ்...
து: கஸ்யாந்தோ ...
ஞாத்வா தேவம் ...
(ஸ்வே -2.15)

ஞாத்வா சிவம் சாந்தி மத்யந்த மேதி (4-14)
நிசாய்ய தம் ம்ருத்யு முகாத் ப்ரமுச்யதே (கா)

கீதை 1 ஞானேந து தத்ஞானம்
2. யந்ஞாத்வா ந புநர்மோஹம்
3. ஞாத்வா மாம் சாந்திம்ருச்சதி
4. ஞானம் லப்த்வா பராம் சாந்திம்

5. மோட்சம் நிலையானது.,

உப: 1. ந ச புனராவர்த்தே

கீதை: 1 மாமுபேத்ய புனர்ஜன்ம
2. யத்யக்த்வா ந நிவாதந்தே

6. விண்ணப்பங்களுடன் கூடிய வினை பழிக்கத் தக்கது

உப: 1. ப்லவா ஹ்யேதே அத்ருடா யக்ஞருபா
2. லங்கலய மானாஹ் பரியந்தி மூடா (மு - 1,2,8)

கீதை: 3. யாமிமாம் புஷ்பிதாம் வாசம்

7. சுவர்க்கத்திலிருந்து மீண்டும் வருதல் நிகழும்

உப: 1. நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே தே ஸுக்ருதே நுபூத்வா
இமம் லோகம் ஹீனதரம் வா விசந்தி (மு-1,2,10)

கீதை: 1. த்ரை வித்யா மாம் சோமபாஹா
2. தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்கலோகம் விசாலம்

8. ஞானத்தினால் ஐயத்தெளிவும் வினையழிவும் ஏற்படும்.

உப: பித்யதே ஹ்ருதயக் கந்திஹி (மு - 2-2-8)

கீதை: 1. யதைதா சி ஸமிதோக்திஹி

9. ஞானத்தினால் அனைத்து பா
ஏற்படும்

உப: 1. ஸர்வே பாப்மா நோதோ
2. தம் விதித்வா ந லிப்யதே
கர்மணா பாபகேன (ப்ரு -

கீதை: அபி சேதஸி பாபேப்யஹ ஸர்

10. ப்ரணவ உபாசனை:

முண்டகம், ப்ரஸ்ந, கட, தைத்ரீய,
உபநிடதங்களில் ப்ரணவ உபாசனை
கீதையிலும் இது உள்ளது.

கீதை: ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம

11. எல்ல நல்வினைகளின் பலனும் ஞ

உப: ஸர்வம் தத்பி ஸமேதி யத்
ஸாதவஹ் குர்வந்தி

கீதை: 1. யாவா நர்த உதபானே
2. ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்
வேதேஷு யக்ஞேஷு தபஹ்

12. ஞான சித்திக்கும் மோட்ச
விண்ணப்பங்களை விட்டு விடுதல் மிக

உப: யதா ஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே
காமா யேஸ்ய ஹ்ருதி ஸ்தி

கீதை: ப்ரஜஹாதி யதா காமான்.

கீதையிலுள்ள உபநிடத வாக்கியங்கள்

கீதையில் உபநிடத வாக்கியங்கள் உள்ளவை உள்ளபடியே இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

1. ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசித் (220)
2. உபௌ தௌ ருவிஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹந்யதே (2-19)
3. ஆஸ்சர்யவத் பஸ்யதி (2-29)
4. யதக்ஷரம் வேதவிதோ வதந்தி (8,11)
5. ஸர்வதஹ் பாணிபாதம் தத் (13,14)
6. ஸர்வேந்த்ரிய குணா பாசம் (13,15)
7. தூரஸ்தம் சாந்திகே சதத் (13,16)
8. ஊர்த்வமூலமதஹ் சாகம் (15-1)

கீதையின் மகிமை

(வைஷ்ணவிய தந்த்ர சாரத்திலிருந்து)

சௌனக உவாச

1. **கீதாயாஸ்சைவ மாஹாத்ம்யம் யதாவத் சூத மே வத
புரா நாராயணக்ஷேத்ரே வ்யாஸேன முனிநோதிதம்**

சௌனகர் கேட்டார் ; ஓ முனிவரே முன்பு ஒரு நாள் நாராயண திருத்தலத்தில் வியாச முனிவர் அருளிச் செய்த கீதையின் மகிமையை உள்ளது உள்ளபடியே எனக்கு கூறுங்கள்

சூத உவாச

2. **பத்ரம் பகவதா ப்ருஷ்டம்
யத்தி குப்ததமம் பரம்
சக்யதே கேன தத்வக்தும்
கீதா மாஹாத்ம் யமுத்தமம்**

சௌனகரே ! நீர் பயனுள்ள கருத்தை
மிகவும் இரகசியமானதும் அனைத்திலு
மகிமை முழுமையாக்க் கூற வல்லார்

3. **க்ருஷ்நோ ஜாநாதி வை ஸம்யக் கிஞ்
வ்யாஸோவா வ்யாஸபுத்ரோ வா யாக்**

கீதையின் மகிமையை முழுமையாக அறி
ஒருவன். அர்ச்சுனனுக்கு அதைப் ப
தெரியும். அவ்வாறே வியாசர், சுகமகரி
ஜனகர் ஆகியோர் சிறிதளவே உணர்

4. **அன்யே ஸ்ரவணதஹ் ச்ருத்வா லேசம்
தஸ்மாத் கிஞ்சித் வதாம்யத்ர வ்யாஸ**

ஏனையோர் கீதையின் மகிமையைப் பா
ஓரளவுக்கு மட்டுமே சொல்கிறார்கள்
வாயிலாகக் கேட்டதை உமக்குக் கூறு

5. **ஸர்வோபநிஷதோ காவோ தோக்தா
பார்தோ வத்ஸஹ்சுதீர் போக்தா துக்த**

அனைத்து உபநிடதங்களும் பசுக்கள், க
கறப்பவன். அர்ச்சுனன் கன்று. சிற
பாலாகும். நல்லெண்ணம் கொண்
பருகுவோராவர்.

6. **ஸாரத்யமர்ஜுனஸ்யாதௌ குர்வன் கீ
லோகத்ரயோபகாராய தஸ்மை க்ருஷ**

முன்பு எந்த மகான் அர்ச்சுனனுக்குத்
மூவுலகங்களுக்கும் உதவும் பொருட்
அர்ச்சுனனுக்கு அளித்தாரோ அந்தக்
வணங்குகிறேன்.

7. **ஸம்சார ஸாகரம் கோரம் தர்த்துமிச்
கீதா நாவம் ஸமாஸாத்ய பாரம் யாதி**

கொடிய பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து கரையேற நினைப்பவர் கீதை எனும் கப்பலை அடைந்தால் மிகவும் எளிதாக அக்கரை அடைவார்.

8. கீதா ஞானம் ஸ்ருதம் நைவ சதைவாப்யாஸ யோகதஹ
மோக்ஷ மிச்சதி மூடாத்மா யாதி பாலக ஹாஸ்தாம்

எவன் இடைவிடாது பயின்று கீதை ஞானத்தைத் தன் அனுபவத்துக்குக் கொண்டு வராமல் மோட்சத்தை விரும்புவானோ அப்படிப்பட்ட மூடன் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கிடையிலும் நகைப்புக்கு ஆளானவன்.

9. யே ச்ருண்வந்தி படந்த்யேவ கீதாசாஸ்த்ரமஹர்நிசம்
ந தேவை மானுஷா ஞேயா தேவ ரூபா ந சம்சயஹ

எவன் கீதா சாத்திரத்தை இரவும் பகலுமாகக் கேட்டுக் கொண்டும் படித்துக் கொண்டும் இருப்பானோ அவனை சாதாரண மனிதனாகக் கருதலாகாது. ஐயத்திற்கிடமின்றி அவன் தேவர் வடிவினனே ஆவான்.

10. கீதா ஞானேன ஸம்போதம்
கிருஷ்ணஹ் ப்ராஹார்ஜுநாயவை
பக்தி தத்வம் பரதத்ரம்
ஸகுணம் சாத நிர்குணம்

கண்ணபிரான் அர்ச்சுனனுக்குக் கீதோபதேசத்தின் வாயிலாகப் பரந்த கீதோபதேசத்தின் உயர்ந்த பக்தி தத்துவத்தையும் அதிலும் அருவ, உருவ, சொரூபங்களைப் பற்றியும் நன்றாக உபதேசித்தார்.

11. ஸோபானஷ்டாதசை ரேவ
புக்தி முக்தி சமுச்ரிதைஹி
க்ரமஸஹ் சித்தசுத்திஹ் ஸ்யாத்
ப்ரேம பக்த்யாதி கர்மஸு

உணவு, வீடுபேறு, ஆகியவற்றை அளிக்க வல்ல பதினெட்டு அத்தியாயங்கள் எனும் படிகளால் அன்பு

பக்திகளுடன் கூடிய நல்வினைகளால் உ
தூய்மை கிட்டும்.

12. ஸாது கீதாம்பஸி ஸ்நானம்
ஸம்சார மல நாசனம்
ஸ்ரத்தா ஹீனஸ்ய தத்கார்யம்
ஹஸ்தி ஸ்நானம் வ்ருதைவ தத்

கீதை எனும் நீரில் குளிப்பது சாலச் சி
அது பிறவி அழுக்கை நீக்கவல்லது.
இல்லாதவனுக்கு அது யானைக் குளியலே

13. கீதாயாஸ்யோ ந ஜானாதி
படனம் நைவ பாடனம்
ஸ ஏவ மானுஷே லோகே
மோக கர்மகரோ பவேத்

கீதையைப் படிப்பதும், பிறரைப் ப
அறியாதவன் இவ்வுலகில் பயனற்ற செயல்க
ஆவான்.

14. யஸ்மாத் கீதாம் ந ஜானாதி
நாதமஸ்தத்பரோ ஜனஹ
திக் தஸ்ய மானுஷம் தேஹம்
விஞ்ஞானம் குல சீல தாம்

கீதையை உணராதவனைக் காட்டிலும்,
மற்றொருவன் இருக்க முடியும். அப்படிப்ப
உடலுக்கும், ஞானத்திற்கும், ஒழுக்க
உண்டாகும்.

15. கீதார்த்தம் ந விஜாநாதி
நாதாமஸ் தத்பரோ ஜனஹ
திக் சரீரம் சுபம் சீலம்
விபவம் தத்க்ருஹாஸ்ரமம்

கீதைப் பொருளை உணராதவனைக் காட்டிலும் அற்பன் வேறொருவன் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவனின் அழகிய உடலுக்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் இல்லறத்திற்கும் கீழ்மை உண்டாகட்டும்.

16. கீதாசாஸ்த்ரம் ந ஜானாதி
நாதமஸ்தத்பரோ ஜனஹ
திக் ப்ராரப்தம் ப்ரதிஷ்டாம் ச
பூஜாம் மானம் மஹத்தமம்

கீதை எனும் சாத்திரத்தை அறியாதவனைக் காட்டிலும் நீசன் மற்றொருவன் இருக்கமாட்டான். அப்படிப்பட்டவனின் ஊழ்வினைக்கும், புகழுக்கும், பூசைக்கும், சன்மானத்திற்கும் கேவலம் உண்டாகட்டும்.

17. கீதா சாஸ்த்ரே மதிர் நாஸ்தி
ஸர்வம் தன்னிஷ்பலம் ஜகுஹ்
திக் தஸ்ய ஞான தாதாரம்
வ்ரதம் நிஷ்டாம் தபோ யஸஹ

கீதை சாத்திரத்தில் மனம் பொருந்தாதவர்களுக்கு மேற்கூறிய அனைத்தும் வீணேயாகும். கீதையிலுள்ள அறத்திற்கு மாறாகப் போதிப்பவனின் விரதத்திற்கும், நிட்டைக்கும், தவத்திற்கும் புகழுக்கும் அழிவு உண்டாகட்டும்.

18. கீதார்த்த படனம் நாஸ்தி
நாதமஸ்தத்பரோ ஜனஹ
கீதாகீதம் ந யக்ஞானம்
தத்வித்யாஸுர சம்பவம்

கீதைப் பொருளைப் பயிலாதவனைக் காட்டிலும் கீழ்த்தரமானவன் வேறொருவன் இருக்கமாட்டான் கீதைக்குப் புறம்பான ஞானம் அரக்க இயல்புடையோரின் புத்தியிலிருந்து உதித்ததேயாகும்.

19. தந்மோஹம் தர்மஹிதம்
வேத வேதாந்த கர்ஹிதம்
தஸ்மாத் தர்மமயீ கீதா
ஸர்வ ஞான ப்ரயோஜிதா
ஸர்வ சாஸ்த்ர ஸாரபூதா
விசுத்தா சா விசிஷ்யதே

கீதைக்கு முரண்பட்ட
பழிக்கப்பட்டதேயாகும்.
பயனற்றது. அனைத்து அறங்க
ஞானத்தையும் புகட்டவல்லது
சாரமானது. தூய்மையானது.
மிகவும் மேன்மையானதாக

20. யோதிதே விஷ்ணுபர்வாஹே
கீதாம் ஸ்ரீ ஹரி வாஸரே
ஸபஞ்சாக்ஷ்ரநலம் ஸ்திசடத்
சத்ருபிஹ் ந ச ஹியதே

விஷ்ணுவை வழிபடும்
விரதநாட்களிலும் கீதையை
உறங்கிக் கொண்டிருந்தாலும்
நடந்து கொண்டிருந்தாலும்
பகைவர்களால் அவமானத்தை

21. சாலக்ராம சிலாயாம் வா
தேவாகாரே சிவாலயே
தீர்த்தே நத்யாம் படன்
கீதாம் ஸெளபாக்யம் லபதே

சாலகிராம சிலையருகி
தீர்த்தங்களிலாயினும் நதிக்க
ஓதுவானோ அவனுக்கு எல்லா
கிட்டும்.

22. தேவகீ நந்தனஹ் க்ருஷ்ணோ
கீதா பாடேன துஷ்யதி
யதா ந வேதைஹ் தானேன
யக்ஞ தீர்த்த வ்ரதாதிபிஹி

தேவகியின் மைந்தனான கண்ணபிரான் கீதையை ஓதுவதால் அடையும் மகிழ்ச்சி மற்றைய மறைகளாலும் வேள்வியாலும் தீர்த்தங்களாலும் பெறும் விரதங்களாலும் அடையமாட்டான்.

23. கீதாதீதா ச யேனாபி
பக்தி பாவேன ஸோத்தமா
வேத சாஸ்த்ர புராணானி
தேன அதீதானி ஸர்வஸஹி

மிகச் சிறந்த இந்த கீதாசாத்திரத்தைப் பக்தியுடன் ஓதுபவன் அனைத்து வேதங்களையும் சாத்திரங்களையும் புராணங்களையும் கற்றவனே ஆவான்.

24. யோகிஸ்தானே சித்தபீடே
சிலாக்ரே ஸத்ஸபாஸ ச
யக்ஞே ச விஷ்ணு பக்தாக்ரே
படன் சித்திம் பராம் லபேத்

யோகியரின் இருப்பிடத்திலும் சித்த பீடத்திலும் சாலகிராம சிலை அருகிலும் நல்லோரிடத்திலும் விஷ்ணு பக்தர்களின் முன்னிலையிலும் கீதையைப் படிப்பவன் சிறந்த பலன்களை அடைவான்.

25. கீதா பாடம் ச ஸ்ரவணம்
யஹ் கரோதி தினேதினே
க்ரதவோ வாஜிமேதாத்யான்
க்ருதாஸ்தேன ச தக்ஷிணாஹா

எவன் அன்றாடம் கீதையைப் படிப்பானோ கேட்பானோ அவன் தட்சிணையுடன் அதிக எண்ணிக்கையில் அஸ்வமேத வேள்விகளை இயற்றியவனே ஆவான்.

26. யஹ் ஸ்ருணோதி ச கீதார்த்தம்
கீர்தயத்யேவ யஹ் பரம்
ஸ்ராவயேச்ச பரார்த்தம் வை
ச ப்ரயாதி பரம் பதம்

எவன் கீதையின் பொருளை
அதைப்பிறருக்கு விவரித்துக் கூறுவானோ
கருத்துக்களை மற்றோருக்கு எடுத்து
பட்டவன் பரம் பொருளை அடைவா

27. கீதாயாஹ் புஸ்தகம் சுத்தம்
யோ அர்ப்யத்யேவ ஸாதராத்
விதினா பக்தி பாவேன தஸ்ய
பார்யா ப்ரியா பவேத்
யசஹ் ஸௌபாக்யமாரோக்யம்
லபதே நாத்ர ஸம்சயஹ
தயிதாநாம் ப்ரியோ பூத்வா
பரமம் சுகமஸ்னுதே

எவன் தூய்மையான கீதை நூற்
பக்தியுடனும் முறையாகவும் பிறருக்கு
அப்படிப்பட்டவனின் மனைவி
அனுகூலமாக இருப்பாள். மற்றும்
வழங்கியவன் புகழ், செல்வம், ஆரோ
திருவான். தனது அன்பு மனைவி
அன்புக்கும், ஆதரவுக்கும் உரியவனா
சுகங்கள் அடைவான்.

29. அபிசாரோத்பவம் துஹ்கம்
வர சாபாகதம் ச யத்
நோபசர்பந்தி தத்ரைவ
யத்ர கீதார்ச்சனம் க்ருஹே

எந்த வீட்டில் கீதை நூல் பூசிக்
வீட்டில் அபிசாரத்தால் விளை

பெரியவர்களின் சாபங்களால் நேரும் துன்பங்களோ அணுகமாட்டா.

30. தாபத்ரயோத்பவா பீடா
நைவ வ்யாதிர் பவேத் க்வசித்
ந சாபோ நைவ பாபம் ச
துர்கதிஹ் நரகம் ந ச

கீதையைப் பூசிக்கும் வீட்டில் தாபத்ரயங்களால் விளையும் துன்பங்களோ, ரோகங்களோ ஏற்படமாட்டா. சாபமோ, இழிநிலையோ நரகமோ அவ்வீட்டாருக்கு இருக்க மாட்டா.

31. விஸ்போடகாதயோ தேஹே
ந பாதந்தே கதாசன
லபேத் க்ருஷ்ண பதே தாஸ்யம்
பக்திம் சாவ்யபிசாரிணீம்

கீதையை அன்றாடம் பயில்வோனுக்கு உடலின் மேல் கொப்புளங்கல், புண்கள், எப்போதும் பாதிக்கமாட்டா. மேலும் அப்படிப்பட்டவன் கண்ணபிரானுடைய திருவடித் தொண்டையும் சலனமற்ற பக்தியையும் அடைவான்.

32. ஜாயதே ஸததம் ஸக்யம்

33. ஸர்வஜீவ கணைஸ்ஹ ஸஹ
ப்ராரப்தம் புஞ்சதோ வாபி
கீதாப்யாச ரத யஸ்ச
ச முக்தஹ் ச ஸுகீ லோகே
கர்மணா நோபலிப்யதே
மஹாபாபாதி பாபானி
கீதாத்யாயீ கரோதி சேத்
ந கிஞ்சித் ஸ்ப்ருஸ்யதே தஸ்ய
நளினீதள மம்பஸா

கீதையைப் பயில்பவன் ஊழ்வினையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் நட்பு

கொண்டிருப்பான். மேலும் அவன்
விடுபட்டவனும் சுகமுடையவனும் 'அ
தீண்டப்படாமல் இருப்பான். தாப
போல் பாவங்கள் அவனைப் பற்றிக்

34. அநாசாரோத்பவம் பாப

33. மவாச்யாதிக்ருதம் ச யத்
அபக்ஷ்ய பக்ஷ்யஜம் தோஷம்
அஸ்ப்ருஸ்ய ஸ்பர்சஜம் ததா
ஞானாஞான க்ருதம் நித்யம்
இந்திரியைஹ் ஜனிதம் ச யத்
தத் ஸர்வம் நாசமாயாதி
கீதா பாடேன தத்க்ஷணாத்

அநாசாரங்களும் கடுஞ் சொற்களை
கூடாதனவற்றை உண்ணுவதும் தீண்
தீண்டுதலும் அறிந்தும் அறியாமலு
புலன்களால் நாள்தோறும் ஏற்படும் து
பட்ட அனைத்தும் கீதையைப் படிப்பதா
தீர்ந்து விடுகின்றன.

36. ஸர்வத்ர ப்ரதிபோக்தா ச
ப்ரதிக்ருஹ்ய ச ஸர்வஸஹ
கீதா பாடம் ப்ரகர்வாணோ
ந லிப்யேத கதாசன

எல்லா இடங்களிலும் உண்ணுப
இரந்து பொருளைப் பெறுபவன் கீ
யாயின் மேற் கூறியவற்றால் வி
எப்போதும் தீண்டப்படாமலே இருப்

37. ரத்ன பூர்ணாம் மஹீம் சர்வாம்
ப்ரதி கிருஹ்யா விதானதைஹி
கீதா பாடேன சைகேன
சுத்த ஸ்படிகவத் ஸதா

இரத்தினங்கள் நிறைந்த பார் முழுவதையும் முறையற்ற வகையில் ஈகையாகப் பெற்றாலும் கீதையை ஒரு முறை படித்த போதுதான் தூய படிகத்தைப் போல அப்பழுக்கற்றவனாக என்றும் நன்றாக விளங்குவான்.

38. யஸ்யாந்தஹ்கரணம் நித்யம்

39. கீதாயாம் ரமதே ஸதா
ச சாத்விகஹ் ஸதா ஜாபீ
க்ரியாவான் ச ச பண்டிதஹ்
தர்சநீயான் ச தனவான் ச
யோகீ ஞானவானபி
ச ஏவ யாக்ஞிகோ யாஜீ
ஸர்வ வேதார்த்த தர்சகஹ

எவனுடைய உள்ளம் கீதையில் இலயித்து இருக்குமோ அவனே அக்கினியைத் தொழுபவன். அவனே இடைவிடாமல் ஜெபிப்பவன். அவனே நல்வினையில் நாட்டம் கொள்பவன். அவனே புலவன். மேலும் அப்படிப்பட்டவனே தரிசிக்கத் தக்கவன். தனவான். யோகி. ஞானவான். வேள்வி செய்பவன். முதலாளி. எஜமானனின் மறைபொருள் அனைத்தும் உணர்ந்தவன் ஆவான்.

40. கீதாயாஹ் புஸ்தகம் யத்ர
நித்ய பாடஸ்ச வர்ததே
தத்ர ஸர்வாணி தீர்த்தானி
ப்ரயாகாதீனி பூதலே

கீதை நூல் நாள் தோறும் எங்கு ஓதப்படுகின்றதோ அங்கு பிரயாகை முதலிய எல்லா தீர்த்தங்களும் வந்து சேருகின்றன.

41. நிவஸந்தி ஸதா தேஹே
தேஹ சேஷே பி ஸர்வதா
ஸர்வே தேவாஸ்ச ருஷயோ
யோகினோ தேஹ ரக்ஷகாஹா

கீதையை ஓதுபவனின்
என்றும் நிலை பெற்று இ
யோகியரும் இருடிகளும் கீ
பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்ப

42. கோபாலோ பாலக்ருஷ்ணோ
நாரத த்ருவ பார்ஷதஹா
மோததே தத்ர பகவான்
க்ருஷ்ணோ ராதிகயா ஸஹ

எவ்விடத்தில் கீதையை
சிந்திப்பதும் நிகழ்கின்றனவோ
கண்ணபிரான் ராதையுடன் வ

44. கீதா மே ஹ்ருதயம்
பார் த கீதா மே ஸாரமுத்தம
கீதா மே ஞானமத்யுக்ரம்
கீதா மே ஞானமவ்யயம்

கடவுள் கூறினார்: அர்ஜு
கீதையே எனது உள்ளத் தத்
ஒளி பொருந்திய அழிவற்ற ஞ

45. கீதா மே சோத்தமம் ஸ்தானம்
கீதா மே பரமம் பதம்
கீதா மே பரமம் குஹ்யம்
கீதா மே பரமோ குருஹ்

கீதையே எனது மேன்மை
எனக்குரிய சிறந்த நிலை. கீதையே
கீதையே எனது பரம குருவாகு

46. கீதாஸ்ரயோஹம் திஷ்டாமி
கீதா மே பரமம் க்ருஹம்
கீதா ஞானம் ஸமாஸ்ரித்ய
த்ரிலோகீம் பாலயாம்யஹம்

நான் கீதையை ஆதாராமாகக் கொண்டுள்ளேன். கீதை என்னுடைய மேன்மை பொருந்திய இல்லம். கீதை ஞானத்தின் அடிப்படையில் மூவுலகங்களையும் நான் ஆட்சி செய்கிறேன்.

47. கீதா மே பரமா வித்யா
ப்ரஹ்ம ரூபா ந ஸம்சயஹ
அர்த மாத்ரா பரா
நித்யாஸ்ச நிர்வாச்ய பதாத்மிகா

கீதையே எனது சிறந்த கல்வி. அதுவே ப்ரம்மத்தின் வடிவமாகும். பிரணவத்தின் நான்காம் அடியாகும். நிலையான தன்மை உடையது. இயம்புதற்கரிய உருவம் கொண்டது. இதில் எவ்விதமான ஐயமும் இருக்க முடியாது.

48. கீதா நாமானி வக்ஷ்யாமி
குஹ்யானி ஸ்ருணு பாண்டவ
கீர்த்தனாத் ஸர்வ பாபாநி
விலயம் யாந்தி தத் க்ஷணாத்

பாண்டுவின் புதல்வனான அர்ஜுனனே! இரகசியமாக வைக்கத் தக்க கீதையின் பெயர்களை உனக்கு இப்போது கூறுகிறேன். அவற்றை உச்சரிப்பதால் அனைத்துப் பாவங்களும் அழிந்து விடுகின்றன.

49.50, 51

கங்கா கீதா ச காயத்ரீ
ஸீதா ஸத்யா ஸரஸ்வதீ
ப்ரஹ்மவல்லீ ப்ரஹ்மவித்யா
த்ரிசந்த்யா முக்திகேஹினீ

அர்தமாத்ரா சிதானந்தா
பவக்நீ ப்ராந்திநாசினீ
வேதத்ரயீ பரா நந்தா
தத்வார்த்த ஞான மஞ்சரீ

இத்யேதானி ஜபேந்நித்யம்
நரோ நிஸ்சலமானஸஹ
ஞான சித்திம் லபேத் நித்யம்
ததாந்தே பரமம் பதம்

மேற்கூறிய கீதையின் நாமங்களை
சலனமற்ற மனத்துடன் ஜபிக்க வேண்
அசைக்க முடியாத ஞானத்தைப் பெ
பதத்தை அடைவான்.

52. பாடே சமர்த்தஹ் ஸம்பூர்ணே
ததர்த்தம் பாட மாசரேத்
ததா கோதானஜம் புண்யம்
லபதே நாத்ர ஸம்சயஹ

கீதையை முழுமையாகப் ப
பாதியையாவது படிக்க வேண்டும்.
செய்த பலன் அவனுக்குக் கிடைத்து

53. த்ரிபாகம் படமானஸ்து
ஸோமயாக பலம் லபேத்
ஷடம்சம் ஜபமானஸ்து
கங்காஸ்நான பலம் லபேத்

கீதையை நான்கில் மூன்று பங்கு
வேள்வியின் பயன் கிட்டும். கீதையி
ஜெபிப்பவனுதக்குக் கங்கையில் நீராட

54. ததாத்யாய த்வயம் நித்யம்
படமானோ நிரந்தரம்
இந்த்ரலோகமவாப்நோதி
கல்பமேகம் வசேத் த்ருவம்

கீதையின் இரண்டு அத்தியாய
படிப்பவன் இந்திரலோகத்திற்குச் செ
வரை அங்கேயே இருப்பான்.

55. ஏக மத்யாயகம் நித்யம்
பட்தே பக்தி ஸம்யுதஹ
ருத்ரலோகமவாப்நோதி
கணோபூத்வா வஸேச் சிரம்

நாள்தோறும் ஒரு அத்தியாயம் படிப்பவன் உருத்திர லோகத்திற்குச் சென்று அங்கு உருத்திர கணங்களில் ஒருவனாக நீண்ட நாட்கள் நீடித்து இருப்பான்.

56. அத்யாயார்தம் ச பாதம் வா
நித்யம் யஹ் பட்தே ஜனஹ
ப்ராப்னோதி ரவிலோகம் ச
மன்வன்தரசமாஹ் சதம்

கீதையின் பாதி அத்தியாயத்தையாவது, கால் பகுதி அத்தியாயத்தையாவது ஒவ்வொரு நாளும் படிப்பவன் பகலவன் உலகில் 100 மன்வந்தரங்கள் வசிப்பான்.

57. கீதாயாஹ் ஸ்லோக தசகம்
ஸப்த பஞ்ச சதுஷ்டயம்
த்ரித்வேகமேகமர்தம் வா
ஸ்லோகானாம் யஹ் படேத் நரஹ
சந்த்ரலோகமவாப்னோதி
வர்ஷாணாமயுதம் ததா

கீதையில் உள்ள 10,7,5,4,3 இல்லை அல்லது பாதி சுலோகத்தையாயினும் நாள்தோறும் படிப்பவன் 10 ஆயிரம் ஆண்டுகள் சந்திரன் உலகில் நிலைத்து இருப்பான்.

58. கீதார்தமேகபாதம் ச
ஸ்லோக மத்யாயமேவ ச
ஸ்மரம் ஸ்த்யக்த்வா ஜனோ தேஹம்
ப்ரயாதி பரமம் பதம்

கீதையில் உள்ள ஒரு அத்தியாயத்தின் அல்லது ஒரு சுலோகத்தின் அல்லது அதில் உள்ள ஓர் அடியின் பொருளை நினைத்தபடி உடலைத் துறப்பவன் பரம்பொருளை அடைவான்.

59. கீதார்தமபி பாடம் வா
ஸ்ருணுயாதந்தகாலதஹ
மஹாபாதகயுக்தோபி
முக்திபாக் பவேத் ஜனஹ

எவன் தனது இறுதிக் கால
சுலோகங்களையாயினும் அவ
கேள்வியுறுவானோ அவன் ெ
கொண்டவனேயாயினும் மோட்

60. கீதா புஸ்தக ஸம்யுக்தஹ்
ப்ராணாம் ஸ்த்யக்த்வா ப்ரயாதி
ஸ வைகுண்ட மவாப்னோதி
விஷ்ணுநா ஸஹ மோததே

கீதையை நூலுடன் எவன்
அவன் வைகுந்தம் சென்று
மகிழ்கின்றான்.

61. கீதாத்யாய ஸமாயுக்தோ
ம்ருதோ மானுஷதாம் வ்ரஜேத்
கீதாப்யாஸம் புநஹ் க்ருத்வா
லபதே முக்திமுத்தமாம்

கீதையை ஓதியவாறு உயிர் து
ஜென்மத்தை அடைவான். கீ
மிகச் சிறந்த மோட்சத்தை அ

62. கீதேத்யுச்சார ஸம்யுக்தோ
ம்ரியமாநோ கதிம் லபேத்
யத்யத்கர்ம ச ஸர்வத்ர
கீதா பாட ப்ரகீர்திதம்
தத்தத் கர்ம ச நிர்தோஷம்
பூத்வா பூர்ணத்வமாப்நுயாத்

கீதை என்ற சொல்லை உச்சரித்தவாறு இறப்பவன் 'சத்கதி' அடைவான் கீதையின் படனம், சங்கீர்த்தனம் செய்தபடி எந்த 'கர்மா' செய்யப்படுகிறதோ அவை எல்லாம் குற்றம் இல்லாமல் முழுமை அடையும்.

63. பித்ரு நுத்திஸ்ய யஹ்
ஸ்ராத்தே கீதா பாடம் கரோதி ஹி
சந்துஷ்டாஹ் பிதரஸ்தஸ்ய
நிரயாத்யாந்தி ஸ்வர்கதிம்

ஸ்ராத்த காலத்தில் 'பித்ரு' தேவதைகளை உத்தேசித்து எவன் கீதையைப் படிப்பானோ அவருடைய 'பித்ருக்கள்' மனம் நிறைந்து நரகத்தில் இருந்து ஸ்வர்கம் செல்வர்.

64. கீதா பாடேன சந்துஷ்டாஹ்
பிதரஹ் ஸ்ராத்த தர்பிதாஹா
பித்ருலோகம் ப்ரயாந்த்யேவ
புத்ராசீர்வாத தத்பராஹா

ஸ்ராத்தம் செய்வதால் திருப்தி அடைந்த "பித்ரு தேவதைகள்" கீதா படனத்தினால் மனம் நிறைந்து நமது பிள்ளைகளை ஆசீர்வதித்து பித்ரு லோகம் செல்வார்கள்.

65. கீதா புஸ்தக தானம் ச
தேனு புச்ச ஸமன்விதம்
க்ருத்வா ச தத்தினே ஸம்யக்
க்ருதார்த்தோ ஜாயதே ஜனஹ

பசுவின் வாலைப் பிடித்து கீதையை கையில் எடுத்துக் கொண்டு பசுவை தானம் செய்பவன் அந்நாளே தன் கோரிக்கைகளை அடைவான். கீதை நூலைக் கையில் ஏந்தியவாறு உயிர் துறப்பவன் வைகுண்டத்தை அடைந்து விஷ்ணுவுடன் சேர்ந்து பேரின்பத்தை அனுபவிப்பான்.

66. புஸ்தகம் ஹேம ஸம்யுக்தம்
கீதாயாஹ் ப்ரகரோதி யஹ
தத்வா விப்ராய விதுஷே
ஜாயதே ந புனர்பவம்

பொன்னோடு கீதையைப் பிர
அந்தணனுக்குத் தானம் செய்பவன்
மறுபிறவி எடுக்க மாட்டான்.

67. சத புஸ்தக தானம் ச
கீதாயாஹ் ப்ரகரோதி யஹ
ஸ யாதி ப்ரஹ்ம ஸதனம்
புனராவ்ருத்தி துர்லபம்

நூறு கீதை பிரதிகளை முறைப்
மீளாத பிரம்ம நிலையை அடைவா

68. கீதா தான ப்ரபாவேந
ஸப்த கல்ப மிதாஹ் சமாஹா
விஷ்ணு லோக மவாப்யாந்தே
விஷ்ணுநா சஹ மோததே

கீதையைத் தானம் செய்ததின்
வாழ்க்கையின் இறுதியில் விஷ்ணு லோ
அடைந்து அங்கே ஒரு கல்பம் வ
ஆனந்தமாக இருப்பான்.

69. ஸம்யக் ஸ்ருத்வா ச கீதார்த்தம்
புஸ்தகம் யஹ் ப்ரதாபயேத்
தஸ்மை ப்ரீதஹ் ஸ்ரீ பகவான்
ததாதி மனஸேப்ஸிதம்

கீதையின் பொருளை நன்றாக அ
கீதையைத் தானம் செய்வானோ அவனு
ப்ரீதியுடன் அவனுடைய கோரிக்கைகள

70. தேஹம் மானுஷ மாஸ்ரித்ய
சாதுர்வர்ணேஷுஃ பாரத
ந ஸ்ருணோதி ந படதி
கீதாமம்ருதரூபிணீம்
ஹஸ்தாத் த்யக்த்வாம்ருதம்
ப்ராப்தம் ச நரோ விஷ மஸ்நுதே

மனிதனாகப் பிறந்தும், நான்கு வருணங்களுக்கும் அமுத வடிவமான கீதையை எவனொருவன் கேட்க மாட்டானோ படிக்க மாட்டானோ அப்படிப்பட்டவன் கையிலிருந்த பாயசத்தை நழுவ விட்டு விட்டு விஷத்தைக் குடிப்பவன் ஆவான்.

71. ஜனஹ் ஸம்சார துஹ்கார்த்தோ
கீதா ஞானம் சமா லபேத்
பீத்வா கீதாம்ருதம் லோகே
லப்த்வா பக்திம் சுகீ பவேத்

பிறவி துன்பங்களினால் அவதியுறும் மனிதன் கீதா ஞானத்தை அடையவேண்டும். இவ்வாறே கீதை அமிழ்தத்தைப் பருகி பகவானிடத்தில் பக்தியை மேற்கொண்டு இவ்வுலகில் சுகமாக (நலமாக) வாழ வேண்டும்.

72. கீதா மாஸ்ரித்ய பஹவோ
பூபுஜோ ஜனகாதயஹ
நிர்தூத கல்மஷா லோகே
கதாஸ்தே பரமம் பதம்

இவ்வுலகில் கீதையை அடைந்து ஜனகர் முதலிய அரசர்கள் எத்தனையோ பேர் தங்களது பாவத்தைப் போக்கி உயர்தரமான கைவல்யத்தை அடைந்தனர்.

73. கீதாஸஃ ந விசேஷோஸ்தி
ஜனேஷுஃச்சாவசேஷுஃச
ஞானேஷ்வேவ ஸமக்ரேஷுஃ
மோ ப்ரஹ்மஸ்வரூபிணீ

கீதையை ஓதும் நெறியில் பெரிய
வேறுபாடு கிடையாது. கீதையை ஓது
தகுதியுடையவரே. ஞானங்கள் அனைத்
பிரம்ம வடிவமானது கீதையே ஆகும்.

74. யோபி மானேன கர்வேண
கீதா நிந்தாம் கரோதி ச
ஸ யாதி நரகம் கோரம்
யாவதா பூத சம்ப்லவம்

எவனொருவன் கீதையை மிகுந்
கர்வத்துடன் தூற்றுவானோ அவன் பிர
கொடுமையான நரகத்தை அனுபவிப்பா

75. அவாங்காநேன மூடாத்மா
கீதார்த்தம் நைவ மன்யதே
கும்பீபாகேஷுஃ பச்யேத
யாவத் கல்ப க்ஷயோ பவேத்

எந்த மடையன் அகந்தையுடன் கீ
ஆதரிக்கமாட்டானோ அவன் கல்பம்
கும்பீபாகம் என்ற நரகத்தில் கிடந்து த

76. கீதார்த்தம் வாச்யமானோ
யோ ந ஸ்ருணோதி சமீரதஹ
ச ஸூகரபவாம் யோனி
மனேக மதிகச்சதி

கீதையின் பொருளைச் சொல்லும்
எவனொருவன் கேட்காமல் இருப்பானோ
பல முறை பன்றியாகப் பிறப்பான்.

77. சௌர்யம் க்ருத்வா ச கீதாயாஹ்
புஸ்தகம் யஹ் சமானயேத்
ந தஸ்ய சபலம் கிஞ்சித்
படனம் ச வ்ருதா பவேத்

எவனொருவன் கீதையைத் திருடுவானோ அவனுக்கு உரிய பலன் கிடைக்காது. அப்படிப்பட்டவனுடைய கீதை ஓதும் செய்கை பயனற்றதாகும்.

78. யஹ் ஶ்ருத்வா நைவ
கீதார்த்தம் மோததே பரமார்த்ததஹ
நைவ தஸ்ய லோகே
ப்ரமத்தஸ்ய யதாஶ்ரமஹ

எவனொருவன் கீதையின் பொருளைக் கேட்டும் அதை உயர்ந்த பொருளாகக் கருதி உவகை அடையமாட்டான அவனது கேள்வியறிவின் பயன் வீணேயாகும். பித்தரின் சேட்டையாக அவனது செய்கை பயனற்றுப் போகும்.

79. கீதாம் ஶ்ருத்வா ஹிரண்யம்
போஜ்யம் பட்டாம்பரம் ததா
நிவேதயேத் ப்ரதானார்த்தம்
ப்ரீதயே பரமாத்மனஹ

கீதையைக் கேட்டு பரமனின் ப்ரீதியோடு படிப்போருக்கு பொன், நல்ல சாப்பாடு, சுத்தமான வஸ்த்ரம் தானம் செய்ய வேண்டும்.

80. வாசகம் பூஜயேத் பக்த்யா
த்ரவ்ய வஸ்த்ரா தயத்ரைஹி
அனேகைஹ் பஹுதா ப்ரீத்யா
துஷ்யதாம் பகவான் ஹரிஹி

எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய கண்ணபிரான் மகிழ்வடையட்டும் என்று கீதையைப் படிப்பவனைத் திரவியத்தாலும் புத்தாடைகளாலும் பல்வேறு பொருள் களாலும் பக்தியுடன் அன்புடன் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

81. சூதர் உரைத்தார்:-
மாஹாத்ம்யமேதத் கீதாயாஹ்
க்ருஷ்ண ப்ரோக்தம் புராதன
கீதாந்தே படதே யஸ்து
யதோக்த பலபாக் பவேத்

கண்ணபிரானால் கூற
இக்கீதையின் மகிமையை கீதா ப
படிப்பானோ அப்படிப்பட்ட
பெறுவான்.

82. கீதாயாஹ் படனம் க்ருத்வா
மாஹாத்ம்யம் நைவ யஹ் பட
வ்ருதா பாட பலம் தஸ்ய ஶ்ரம
ஏவ ஹ்யுதாஹ்ருத

கீதையைப் படித்தும் அத
எவனொருவன் இருப்பானோ
ஓதும் பயன் வீணே என்றும்
கூடியதேயென்றும் சொல்லப்ப

83. ஏதன் மாஹாத்ம்ய ஸம்யுக்தம்
கீதா பாடம் கரோதி யஹ
ஶ்ரத்தயா யஹ் ஶ்ருணோத்யே
பராமாம் கதி மவாப்னுயாத்

எவனொருவன் மகிமையுட
படிப்பானோ அல்லது சிரத்தை
அவன் உயர் கதியை அடைவா

84. ஶ்ருத்வா கீதா மர்தயுக்தாம்
மாஹாத்ம்யம் யஹ் ஶ்ருணோதி
தஸ்ய புண்ய பலம் லோகே
பவேத் ஸர்வ ஸுகாவஹம்

கீதையை அதன் பொருளு
மேலும் அதன் மகிமையை ஆர்

கேட்பானோ அப்படிப்பட்டவனின் புண்ணியப் பயன் இவ்வுலகில் உள்ள அனைவருக்கும் சுகமளிப்பதேயாகும்.

அன்னை கீதை

வக்த்ராணி பஞ்ச ஜானீஹி
பஞ்சாத்யாயா நநுக்ரமாத்
தசாத்யாஹாஞ் புஜாஸ்சைக
முதரம் த்வே பதாம்புஜே
ஏவ மஷ்டதசாத்யாயீ
வாக்மயீ மூர்த்திரீஸ்வரீ
ஜாநீஹி ஞானமாத்ரேண
மஹா பாதக நாசினீ

கீதை தேவிக்கு முதல் ஐந்து அத்தியாங்களும் ஐந்து தலைகளாகும். மற்ற பத்து அத்தியாங்களும் பத்து கரங்களாகும். பதினாறாவது அத்தியாயம் வயிறு ஆகும். எஞ்சிய இரு அத்தியாயங்களும் திருவடிகளாகும். இவ்வாறு 18 அத்தியாயங்களுடன் விளங்கிய கொடிய பாவங்களை அழிக்க வல்ல மொழி வடிவினளாகிய - ஈஸ்வரி வடிவினளாகிய கீதா தேவியைப் பகுத்தறிவுடன் உணர்வீராக.

சுத்தாம் ஸநாதநீ மம்பாம்
சோகமோஹ விநாசிநீம்
க்ருஷ்ண ஸ்வரூபிணீம் கீதாம்
இஷ்ட தேவீம் பஜாம்யஹம்

தூய தன்மையுடையவனும், துன்ப மோகங்களை அழிப்பவனும், கண்ணபிரானின் வடிவுமாகிய கீதை எனும் இஷ்ட தெய்வத்தை நான் வணங்குகிறேன்.

கீதையைப் பூஜி

கீதை ஒரு புத்தகமட்டுமல்ல,
கீதைக்கும் அர்ச்சனை செய்யப்
முறைகள் இங்கு தெரிவிக்கப்
ஏகாதசி நாட்கள், கிருஷ்ணாஷ்
நாட்களிலும், பிற சமயங்களி
பூசையைச் செய்யலாம். கடவுளு
இடையறாது தொடர்பு உள்ளத

ஆதலின் கீதையைப் பூசித்த
சமமாகும். மற்றும் கடவுளைத்
அதில் கிட்டும். கீதையில்
அவ்வாறே கடைப்பிடித்தலே உ
புறத்தே செய்யப்படும் பூசையும்
இனி பூஜை முறை இங்கு சொ

ஓம் குருர் ப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணு
குரு சாக்ஷாத் பரப்ரஹ்மா தஸ்

ஓம் கிருஷ்ணம் கமலபத்ராக்ஷம் புண்
வாசுதேவம் ஜகத்யோனிம் நெள

இப்பிராத்தனை சுலோகத்தை
முறை ஆசமனம் செய்ய வேண்டு

ஓம் கேசவாய ஸ்
ஓம் நாராயணா
ஓம் மாதவாய ஸ்
கோவிந்தாய நம
விஷ்ணவே நமஹ
மதுஸூதனாய நம
த்ரிவிக்ரமாய நம

வாமநாய நமஹ

ஸ்ரீதராய நமஹ

ஹ்ருஷீகேசாய நமஹ

பத்மநாபாய நமஹ

தாமோதராய நமஹ

ஸங்கர்ஷணாய நமஹ

வாசுதேவாய நமஹ

ப்ரத்யும்னாய நமஹ

அநிருத்தாய நமஹ

புருஷோத்தமாய நமஹ

நரஸிம்மாய நமஹ

அச்யுதாய நமஹ

ஜனார்த்தனாய நமஹ

உபேந்த்ராய நமஹ

ஹரயே நமஹ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நமஹ

அதன்பிறகு கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தை சொல்லிய வண்ணம் பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் பூஹ், ஓம் புவஹ், ஓம் சுவஹ்

ஓம் மஹஹ், ஓம் ஜனஹ், ஓம் தபஹ் ஓம் சத்யம்

ஓம்தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்

பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி

தியோயோ நஹ் ப்ரசோதயாத்

ஓம் ஆபோ ஜ்யோதீ ரஸோ அம்ருதம்

ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்வரோம்

பிறகு மணி அடித்த வண்ண
சொல்ல வேண்டும்.

ஆகமார்த்தம் து தேவானாம் க
குரு கண்டாரவம் தத்ர தேவதா

பிறகு தீபத்தை ஏற்றி
செய்துகொள்ள வேண்டும்.

சுபே சோபனே முஹூர்த்
ராக்ஞாய ப்ரவர்த்த மானஸ்ய அ
பரார்த்தே ஸ்வேத வராஹகல்ப
கலியுகே, ப்ரதமே பாதே, ஜம்
பரதகண்டே மேரோஹ் தக்ஷிண
ஆக்நேய ப்ரதேசே, கிருஷ்ணா கா
அஸ்மின் சோபன க்ருஹே ஸம
ஹரிஹர குருசரண ஸன்னிதென
ஹாரிகே, சாந்த்ர மானேன........
.... அயனே .....
.... மாஸே ..
.... திதௌ............
சுபயோக, சுபகரண, ஏவம் குண
சுபதிதௌ ஸ்ரீமான் ஸ்ரீமத
கோத்ரஸ்ய..
துரித க்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பரமேஸ்
பாப நிவிருத்தியர்த்தம், ஆத்ம
சராசரபிராண கோடினாம் க்ஷேம
வைராக்ய பல ஸித்யர்த்தம்; மம
ப்ரதிபந்தரஹித ப்ரஹ்ம சாக்ஷாத்
ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ப்ரீத்யர்த்த
ஸம்பவித்பிஹி த்ரவ்யயைஹி ஸ
யாவஸ்சக்தி ஸ்ரீ கீதாதேவதா முக்
ப்ரீத்யர்த்தம் தியானா வாகனாதி
மஹம் கரிஷ்யே.

ஆதௌ நிர்விக்னேன பரிஸ
கணாதிபதி பூஜாம் கரிஷ்யே - தத

- கலசம் கந்த புஷ்ப அட்சதைரப்யர்ச்சய பிறகு கலசத்தை சந்தனம், புஷ்பம், அட்சதை இவற்றுடன் அலங்கரித்து கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தை உச்சரித்தவாறு, கலசத்திலுள்ள தண்ணீரை, இலையினால் தொடவேண்டும்.

கங்கே ச யமுனே, கிருஷ்ணா கோதாவரி ஸரஸ்வதி
நர்மதே ஸிந்துகாவேரி ஜலேஸ்மின் ஸன்நிதிம் குரு
ஆயான்து ஸ்ரீ மஹா கணாதிபதி பூஜார்த்தம்
மம துரிதக்ஷயகாரகாஹா கலசோதகேன
பூஜா திரவ்யாணி ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய தேவ
மாத்மானம் ச ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய

அதன் பின் கலச தீர்த்தத்தை பூசைப் பொருட்களின் மேலும் தன் தலைமேலும் தெளித்துக் கொண்டு மகாகணபதிக்கு தியானம், ஆவாஹனம் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து கீழ்க்கண்ட மந்திரங்களைக் கொண்டு பூஜிக்க வேண்டும்.

ஓம் சுமுகாய நமஹ ஓம் ஏக் தந்தாய நமஹ
ஓம் கபிலாய நமஹ, ஓம் கஜகர்ணகாய நமஹ
ஓம் லம்போதராய நமஹ ஓம் விகடாய நமஹ
ஓம் விக்னராஜாய நமஹ ஓம் கணாதிபாய நமஹ
ஓம் தூமகேதவே நமஹ ஓம் கணாத்யக்ஷாயநமஹ
ஓம் பாலசந்த்ராய நமஹ ஓம் கஜானனாய நமஹ
ஓம் வக்ர துண்டாய நமஹ ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய நமஹ
ஓம் ஹேரம்பாய நமஹ ஓம் ஸ்கந்த பூர்வஜாய நமஹ
ஓம் மஹாகணபதயே நமஹ ஷோடச நாம பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி

ஸ்ரீ மஹா கணாதிபதி வேததோப்யோ நமஹ ஸர்வோபசார பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி. அநயா பூஜயா பகவான் ஸ்ரீ மஹாகண பதிதேவதா ஸுப்ரீதா ஸுப்ரஸன்னா வரதா பவந்து.

பிறகு அட்சதை புஷ்ப
கொண்டு சங்கல்பம் செய்
சொல்லி அவற்றை நீருடன்

சுபதிதௌ ஸ்ரீமத்
உத்திஸ்ய ஸ்ரீமத் கீ
யர்த்தம் யாவச் சக்
னாதி ஷோடச உப
ஸ்ரீ கீதா தேவதா

பிறகு கீதைப்புத்தகத்தை ம
நன்கு அலங்கரித்து ஒரு பீட
கிரமமாக பூசை செய்ய வே

அத ப்ராண பிரதிஷ் டாபனம்-

வக்த்ராணி பஞ்ச ஜானீஹி பஞ்
தசாத்யாயாஞ் புஜாஞ்சைக முதர
ஏவ அஷ்டாதசா த்யாயாமீ வாக்
ஜானீஹி ஞானமாத்ரேண மஹா
ஓம் ஸ்ரீ கீதாயை நமஹ. தியான
ஸமர்ப்பயாமி ஸர்வதீர்த்தம்யை
ஆவாஹனம் ஸமர்ப்பயாமி, அக்ஷ
நமஹ ஆஸனம் ஸமர்ப்பயமி
மலநிர்மோசின்யை நமஹ- பாத்ய
ஸத்யாயை நமஹ - அர்க்யம் ஸ
- விஷ்ணோர்வக்த்ராதி வனிஷ்
ஸமர்ப்பயாமி
வந்த்யாயை நமஹ - பஞ்சாமித
அனந்தரம் கந்தோதக ஸ்நானம்

விஸ்வமங்கலகாரிண்யை நமஹ - வஸ்த்ரயுக்மம் ஸமர்ப்பயாமி

ஸர்வ சாஸ்த்ர மாயை நமஹ - யக்ஞோபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி
ஆபரணானி தாரயாமி

ஸர்வ ஐச்வர்ய ப்ரதாயின்யை நமஹ ஸ்ரீ கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி

பாரதாம்ருத ஸர்வஸ்வாயை நமஹ -

அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி புஷ்பைஹ் பூஜயாமி

(பிறகு மஞ்சள் கலந்த அரிசியையோ, மலர்களையோ கையில் எடுத்துகொண்டு கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மந்திரங்களை உச்சரித்தவாறு கீதா தேவியை பூஜிக்கவேண்டும்)

ஸ்ரீ கீதா அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஓம் ஸ்ரீ கீதா தேவ்யை நமஹ
2. ஓம் விமலாயை நமஹ
3. ஓம் ஸுகதாயை நமஹ
4. ஓம் முனிஸம்ஸ்துதாயை நமஹ
5. ஓம் தத்வார்த்தபோதின்யை நமஹ
6. ஓம் ஸர்வலோக ஸம்பூஜ்யாயை நமஹ
7. ஓம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண முக நிஸ்ஸ்ருதாயை நமஹ
8. ஓம் பாபக்னை நமஹ
9. ஓம் புண்யதாயை நமஹ
10. ஓம் மஹா தேவ்யை நமஹ
11. ஓம் நிஷ்ப்ரத்யூஹ சிதாத்மிகாயை நமஹ
12. ஓம் சோக மோஹாபஹந்த்ர்யை நமஹ
13. ஓம் மோக்ஷதாயை நமஹ
14. ஓம் ப்ரஹ்மபோதின்யை நமஹ
15. ஓம் ப்ரஹ்ம வித்யாயை நமஹ
16. ஓம் சிதாநந்தாயை நமஹ

17. ஓம் பவக் னை நமஹ
18. ஓம் பயநாசின்யை ந
19. ஓம் வேதத்ரயாத்மிக
20. ஓம் அனந்தாயை நம
21. ஓம் தத்வார்த்த ஞான
22. ஓம் வியாஸ ஸ்ம்க்ரதி
23. ஓம் பூதாயை நமஹ
24. ஓம் ஸம்சார மலமோ
25. ஓம் ஸர்வ சாஸ்த்ர ப
26. ஓம் மாத்ரே நமஹ
27. ஓம் ஸர்வதீர்த்த மய
28. ஓம் தத்வஸ்யாதி வா
காசின்யை நமஹ
29. ஓம் சாந்தி ப்ரதாயை
30. ஓம் பரநந்தாயை நம
31. ஓம் போதாம்ருத தர
32. ஓம் விஸ்வ ஸம்ஸ்க்ரு
33. ஓம் விஸ்வ தர்மப்ரசா
34. ஓம் விஸ்வைக ரஸ
35. ஓம் ரமணீயார்த்த பா
36. ஓம் ரம்யாயை நமஹ
37. ஓம் விஸ்வமானவ ஸ
38. ஓம் விஸ்வ மங்கள க
39. ஓம் விஸ்வ ஸித்தாந்த
40. ஓம் விஸ்வ ஸம்மோ
41. ஓம் விஸ்வ ஸ்வரூபி

42. ஓம் விஸ்வ வந்த்யாயை நமஹ
43. ஓம் விஸ்வ தத்வப்ரகாசின்யை நமஹ
44. ஓம் த்ரிகுணாதீத தத்வார்த்த பாஸின்யை நமஹ
45. ஓம் கிரந்திபேதின்யை நமஹ
46. ஓம் லோகோத்தர குணோபேதாயை நமஹ
47. ஓம் லோகோசித மதான்விதாயை நமஹ
48. ஓம் லோகோத்தரண ஸம்சீலாயை நமஹ
49. ஓம் லோகாமோத ப்ரவர்த்திதாயை நமஹ
50. ஓம் நிகிதாகில சாஸ்த்ரார்த்தாயை நமஹ
51. ஓம் சுபௌஜ பதகும்பிதாயை நமஹ
52. ஓம் அநிர்வாச்யாயை நமஹ
53. ஓம் கம்பீராயை நமஹ
54. ஓம் நித்யாயை நமஹ
55. ஓம் நித்ய ஸுக ப்ரதாயை நமஹ
56. ஓம் நைக வியாக்யான சம்பின்னாயை நமஹ
57. நாநாச்சார்ய ஸமாத்ருதாயை நமஹ
58. ஓம் ஸ்வாஸ்வானுகூல பாவார்த்த சோபிதாயை நமஹ
59. ஓம் சாந்திதாந்திதாயை நமஹ
60. ஓம் நித்ய நூதந பாவார்த்த தாயின்யை நமஹ
61. ஓம் கோலகாமாதாயை நமஹ
62. ஓம் ப்ராச்ய பாச்சாத்ய கண்டாம்தரநிவாஸ ஜனமோதின்யை நமஹ
63. ஓம் அக்ஷராயை நமஹ
64. ஓம் அத்வேஷின்யை நமஹ
65. ஓம் ஸர்வகால தர்மப்ரபோதின்யை நமஹ

66. ஓம் நைவசம்பத்கசம்பன்னா
67. ஓம் அகர பாவாதி வர்ஜிதா
68. ஓம் அஷ்டாதச மஹா யோக
69. ஓம் ப்ரஷ்ட தாரிண்யை நம
70. ஓம் ஸ்த்ரீ சூத்ரசமுத்தர்ரை
71. ஓம் சம்பாவ விசோபின்யை
72. ஓம் ஈர்ஷ்யா ப்ரஸூத ஜாத்ய
காதின்யை நமஹ
73. ஓம் சண்டாள த்விஜ சூத்ராதி
தத்பாரா யை நமஹ
74. ஓம் மாயாபநோதின்யை நம
75. ஓம் ஸத்யாயை நமஹ
76. ஓம் த்வந்தத்வ பேத விநாசி
77. ஓம் அபேத பாவ பீயூஷ வர்
78. ஓம் ஞான பாஸின்யை நமஹ
79. ஓம் த்யாக ரூபாயை நமஹ
80. ஓம் அவைத்யாயை நமஹ
81. ஓம் விமுக்த பலசாலின்யை ந
82. ஓம் யதாதிகாரி நிஷ்காமகர்ம நி
நமஹ
83. ஓம் பவ மக்ன ப்ரஜா நௌகா
84. ஓம் பந்தச் சேத விசக்ஷணா
85. ஓம் பகவத் பாவ ஸம்பூர்ணா
86. ஓம் பவ வாரிதி காரிண்யை ந
87. ஓம் ஆத்யாத்மிக மஹா காசல
ஸமாயை நமஹ
88. ஓம் நிஷ்கலாயை நமஹ

89. ஓம் நிர்மலாயை நமஹ
90. ஓம் சாந்தாயை நமஹ
91. ஓம் ஸர்வதேஜோமயை நமஹ
92. ஓம் சுபாயை நமஹ
93. ஓம் தமோவிமூட லோகாந்தகார நோதன சந்திரிகாயை நமஹ
94. ஓம் ச்ருத்யந்தகததத்வார்த்தபோதின்யை நமஹ
95. ஓம் போத பாஸுராயை நமஹ
96. ஓம் போதாம்ருத பயகக்லாயை நமஹ
97. ஓம் பார்த்தவத்ஸ தர்வான்விதாயை நமஹ
98. ஓம் தோக்த்ரு க்ருஷ் ணாயை நமஹ
99. ஓம் கோரூபாயை நமஹ
100. ஓம் காமதேனவே நமஹ
101. ஓம் ஸுகந்தி காயை நமஹ
102. ஓம் க்ஸின்ன பார்த்த தமோ ஹந்த்ரை நமஹ
103. ஓம் க்ஷாத்ரதர்ம ப்ரவர்த்திகாயை நமஹ
104. ஓம் கர்தவ்ய ச்யுத தீமூடஜன ஸத்பத தர்சிகாயை நமஹ
105. ஓம் ஸர்வ ஸந்யாஸ ஸம்லக்ஷ்யாயை நமஹ
106. ஓம் பூர்ண பிரம்ம ப்ரபோதின்யை நமஹ
107. ஓம் கலி ஸன்த்ரஸ்த ஸம்மூடலோகத்ராண சணாயை நமஹ
108. ஓம் பராயை நமஹ

ஹரிஹி ஓம் தத்ஸத்

ஓம் இதி ஸ்ரீபகவத் கீதாஷ்டோத்தர சத நாமாவளீஸ்தோத்ர புஷ்பாஞ்சலி பூஜாம் சமர்ப்பயாமி. ஓம் அஷ்டாதசாதியான்யை நமஹ - நாநாவித பரிமள பத்ர

புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி - ஓம் அத்
நமஹ - நைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி
ஸமர்ப்பயாமி - உத்தராபோசன
வியாஸேன க்ரதிதாயை நமஹ - தா
ஓம் பாரதபங்கஜ ஸ்வரூபாயை ந
தர்சயாமி, ஓம் பய சோகாதி
(மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி ஓம் C
நமஹ - பிரதட்சிணம் ஸமர்ப்ப்யாமி
நமஹ - ஸர்வோபசார பூஜாம் ஸ

இதி ஸ்ரீ கீதா தேவி பூஜைஸமப்தம்.

கீதா தேவியை பூசை செய்யு
பகவானை நினைப்பதும் சேவிப்பது
செய்தல் வீடு பேற்றை நாடுவோர்
எனவே பக்தர்களின் உபயோகத்
அஷ்டோத்தர சத நாமாவளியைக்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஷ்டஸ்தோத்ர ச

1. ஓம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நமஹ
2. ஓம் கமலநாதாய நமஹ
3. ஓம் வாஸுதேவாய நமஹ
4. ஓம் ஸநாதனாய நமஹ
5. ஓம் வாஸுதேவாத்மஜாயை
6. ஓம் புண்யாய நமஹ
7. ஓம் லீலா மானுஷ விக்ரஹ
8. ஓம் ஸ்ரீ வத்ஸ கௌஸ்துப
9. ஓம் யசோதா வத்ஸலாய ந
10. ஓம் ஹரயே நமஹ
11. ஓம் சதுர்புஜாத்த சக்ராஸி சங்காத்யுதாயுதாய நமஹ

12. ஓம் தேவகீ நந்தனாய நமஹ
13. ஓம் ஸ்ரீசாய நமஹ
14. ஓம் நந்தகோப ப்ரியாத்மஜாய
15. யமுனாவேக ஸம்ஹாரிணே நமஹ
16. ஓம் பலபத்ர ப்ரியானுஜாய நமஹ
17. ஓம் பூதனா ஜீவித ஹராய நமஹ
18. ஓம் சகடாஸுர பஞ்சனாய நமஹ
19. ஓம் நந்தவ்ரஜ ஜனாநந்தனே நமஹ
20. ஓம் சச்சிதானந்த விக்ரஹாய நமஹ
21. ஓம் நவநீத விலிப்தாங்காய நமஹ
22. ஓம் நவநீத நடாய நமஹ
23. ஓம் அநகாய நமஹ
24. ஓம் நவநீத நவாஹாராயை நமஹ
25. ஓம் முசுகுந்த ப்ரஸாதகாய நமஹ
26. ஓம் ஷோடச ஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரேசாய நமஹ
27. ஓம் த்ரிபங்கினே நமஹ
28. ஓம் மதுராக்ருதயே நமஹ
29. ஓம் சுகவாகம்ருதாப்தீதயே நமஹ
30. ஓம் கோவிந்தாய நமஹ
31. ஓம் யோகிநாம் பதயே நமஹ
32. ஓம் வத்ஸ வாட்டசராய நமஹ
33. ஓம் அநந்தாய நமஹ
34. ஓம் தேனுகாசுர பஞ்சனாய நமஹ
35. ஓம் த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்தாய நமஹ
36. ஓம் யமனார்ஜுன பஞ்சநாய நமஹ
37. ஓம் உத்தாலதால பேத்ரே நமஹ

38. ஓம் தமால ஸ்யாமலாக்ருதயே நம
39. ஓம் கோப கோபீஸ்வராய நமஹ
40. ஓம் யோகினே நமஹ
41. ஓம் கோடிஸூர்ய சமப்ரபாய நம
42. ஓம் இலாபதயே நமஹ
43. ஓம் பரம்ஜ்யோதிஷே நமஹ
44. ஓம் யீதவேந்த்ராய நமஹ
45. ஓம் யாதூத்வஹாய நமஹ
46. ஓம் வனமாலினே நமஹ
47. ஓம் பீதவாஸஸே நமஹ
48. ஓம் பாரிஜாதபஹாரகாய நமஹ
49. ஓம் கோவர்த்தனா சலோத்தர்த்ரே
50. ஓம் கோபாலாய நமஹ
51. ஓம் ஸர்வ பாலகாய நமஹ
52. ஓம் அஜாய நமஹ
53. ஓம் நிரஞ்சனாய நமஹ
54. ஓம் காம ஜனகாய நமஹ
55. ஓம் கஞ்ச லோசனாய நமஹ
56. ஓம் மதுக்னே நமஹ
57. ஓம் மதுரா நாதாய நமஹ
58. ஓம் த்வாரகா நாதாய நமஹ
59. ஓம் பலினே நமஹ
60. ஓம் ப்ருந்தாவநாந்த சஞ்சாரிணே
61. ஓம் துளஸிதாம பூஷணாய நம
62. ஓம் ஸமந்தக மணே ஹர்த்ரே நம
63. ஓம் நரநாராயணாத்மகாய நமஹ

64. ஓம் குப்ஜா கிருஷ்ணாம்பரதராய நமஹ

65. ஓம் மாயினே நமஹ

66. ஓம் பரம புருஷாய நமஹ

67. ஓம் முஷ்டிகாசுர சாணூர மல்லயுத்த விசாரதாய நமஹ

68. ஓம் ஸம்சார வைரிணே நமஹ

69. ஓம் ஸம்ஸாரயே நமஹ

70. ஓம் முராரயே நமஹ

71. ஓம் நரகாந்தகாய நமஹ

72. ஓம் அநாதி பிரம்மசாரிணே நமஹ

73. ஓம் கிருஷ்ணாவ்யசன கர்சகாய நமஹ

74. ஓம் சிசுபால சிரச்சேத்ரே நமஹ

75. ஓம் துர்யோதன குலாந்தகாய நமஹ

76. ஓம் விதுராக்ரூர ப்ரதர்சகாய நமஹ

77. ஓம் விஸ்வரூப ப்ரதர்சகாய நமஹ

78. ஓம் சத்யவாசே நமஹ

79. ஓம் ஸத்ய ஸங்கல்பாய நமஹ

80. ஓம் சத்யபாமாரதாய நமஹ

81. ஓம் ஜயிநே நமஹ

82. ஓம் சுபத்ராபூர்வஜாய நமஹ

83. ஓம் விஷ்ணவே நமஹ

84. ஓம் பீஷ்ம முக்திப்ரதாயகாய நமஹ

85. ஓம் ஜகத் குரவே நமஹ

86. ஓம் ஜகந்நாதாய நமஹ

87. ஓம் வேணுநாத விசாரதாய நமஹ

88. ஓம் வ்ருஷபாசுர வித்வம்ஸினே நமஹ

89. ஓம் பாணாசுர கராந்தகாய நமஹ

90. ஓம் யுதிஷ்ட்ர ப்ரதிஷ்டாத்

91. ஓம் பர்ஹி பர்ஹா வதம்ஸ

92. ஓம் பார்த்தஸாரதயே நமஹ

93. ஓம் கீதாம்ருத மஹோததயே

94. ஓம் அவ்யக்தாய நமஹ

95. ஓம் காளீய பணிமாணிக்யம
ஸ்ரீ பதாம்புஜாயை நமஹ

96. ஓம் தாமோதராய நமஹ

97. ஓம் யக்ஞ போக்த்ரே நமஹ

98. ஓம் தானவேந்த்ர விநாசகாய

99. ஓம் பரப்ரஹ்மணே நமஹ

100. ஓம் நாராயணாய நமஹ

101. ஓம் பன்னகாஸன வாஹனா

102. ஓம் ஜலக்ரீடா ஸமாஸக்தாய

103. ஓம் புண்ய ஸ்லோகாய நமஹ

104. ஓம் தீர்த்த பாதாய நமஹ

105. ஓம் வேத வேத்யாய நமஹ

106. தயாநிதயே நமஹ

107. ஓம் ஸர்வதீர்த்தாத்மகாய நம

108. ஓம் ஸர்வக்ரஹரூபிணே நம

இதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஷ்டோத்தர
ஸமாப்தா.

ஓம் தத்ஸத்

கீதையெனும் கங்கை

"ஜாதாஸி த்வம் முராஹரி முகாஜ்ஜாஹ்னவீ தஸ்ய பாதாத்
ஸர்வாநப்யத்தாதி பவதீ சாது மக்நான் விதத்தே
ப்ரத்யக் ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாம்ருத ஸஹநிதிம் ப்ராப்ய விஸ்ராம்யஸித்வம்
மாதர் ஜடநிதிமியம் யாதி பத்வத் ப்ராவஹ

கீதாதேவியே! விஷ்ணுதேவனுடைய திருவடிகளிலிருந்து கங்கை உதித்தாள். ஆனால் நீயோ அத்தேவனின் திருவாயிலிருந்து வெளிப்பட்டாய். கங்கையில் வீழ்ந்தோரது பூதவுடல்கள் நீரில் மூழ்கிவிடுகின்றன. ஆயின் ஞான கங்கையாகிய உன்னுள் வீழ்வோர் அனைவரையும் நீ கரையேற்றுகிறாய். கங்கை பாய்ந்து சென்று ஜடமாகிய உப்புக் கடலில் கலக்கிறது. கீதா கங்கையாகிய நீயோ பிரம்மானந்தமாகிய கடலில் கலந்து இளைப்பாறுகிறாய். இத்தகைய ஈடிணையற்ற பெருமையையுடைய கீதா கங்கையே! உன்னை எதற்கு ஒப்பிடுவது ?

கீதையை ஜெபிக்கும் முறை

கீதையின் கருத்துக்கள் எத்துணை ஆழமானவையோ அத்துணை மொழிச் சிறப்புமுடையது. கீதையில் ஒவ்வொரு சொல்லும் மிருந்த சக்தி வாய்ந்ததாக ஒளிர்கின்றது. கருத்திலும் நடையிலும் கீதை மிகச் சிறந்தது. ஆயிரம் கூறுவானேன். கீதையின் ஒவ்வொரு சுலோகமும் ஒவ்வொரு மகாமந்திரமேயாகும். 701 மந்திரங்கள் என்று கூறலாம். எனவே, "ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீ பகவத்கீதா சாஸ்த்ர மஹா மந்த்ரஸ்ய" என்ற வாக்கியம் கீதையில் இடம் பெற்றுள்ளது. ஹரியின் அவதாரமாகிய கண்ணன், மற்றுமொரு அவதாரமாகிய வேதவியாசர் இருவரின் திவ்யசக்தியின் மகிமையே இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

[பின்குறிப்பு: (இக்கட்டுரை, ம
கட்டுரைகள் 'கீதையின் உலகியற் ப
ஆகியவை கோரக்பூர் கீதா பிர
பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்
கொண்டவை. அவை அப்பத்தி
இங்கே வெளியிடப்படுகிறது. அ
எங்கள் நன்றி)] உலகியல் பலன்
இவ்விரண்டிற்காகவும் கீதா மந்தி
உலகியல் விருப்பங்கள் நிறைவே
எண்ணங்கள் ஈடேறுவதற்கு
மந்திரங்களை ஆர்வத்துடன் ஜெ
எல்லா சுலோகங்களுமே மந்திரங்க
ஆகிய அத்தியாயங்கள் மந்திர
உடையவை.

கீதையை அனுஷ்டிப்பவர்கள்
முறைகளாவன. கதிரவன் தோன்று
துயிலெழவேண்டும். பிரம்மச்சா
வேண்டும். உண்மையைப் பே
படுத்துறங்க வேண்டும். இய
'ஹரிசரணம்' என்ற மந்திரத்தை உச்ச
வேண்டும்.

கீதா மந்திரங்களை ஜெபிப்போ
தூய நூல் ஆடைகளோ அ
தயாரிக்கப்பட்ட பட்டாடைகளை
தர்ப்பை அல்லது கம்பளி இரு
சந்தியாவந்தனம். காயத்ரீஜபம் இவ
பிறகு, ஓம் கேசவாய நமஹ. மாதவா
நமஹ ஓம் விஷ்ணவே நமஹ ஓம் ம
உச்சரித்தவாறே ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை த
காரியம் கை கூடுவதற்காக இம் ம
என்று சங்கல்பம் செய்து கொள்
கிருஷ்ணாய நமஹ என்ற மந்திரத்
வழக்கம் உள்ள மந்திரத்தையாவது

செய்ய வேண்டும். பிறகு துளசியையும் மலர்களையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு கண்ணனை கீழ் உள்ள மந்திரத்தால் வரவேற்க வேண்டும்.

வம்சீ விபூஷிதகராந்நவநீரதாபாத்
பீதாம்பராதா தருண பிம்ப பலாதரோஷ்டாத்
பூர்ணேந்து சுந்தரமுகாரவிந்த நேத்ராத்
க்ருஷ்ணாத் பரம் கிமபி தத்வமஹம் ந ஜானே"

(பொருள்:- கையில் புல்லாங்குழலேந்தியவனும், கார்முகில் வண்ணனும், பீதாம்பரத்தை அணிந்தவனும், கோவை பழத்தை யொத்த முகமுடையவனும், கமலக் கண்ணனுமாகிய கண்ணனைத் தவிர வேறொரு தத்துவத்தை நானறியேன்)

அடுத்து கண்ணனை ஷோடச அல்லது பஞ்ச உபசாரிப்புகளுடன் பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு சிந்தனைக ளேதுமின்றி ஒருமித்த மனத்துடன் மந்திரத்தை ஜெபிக்க வேண்டும். இடையில் பேசக் கூடாது. பகவானின் உருவத்தின் மேலே பார்வையைச் செலுத்த வேண்டும் அல்லது மனதில் பகவானை தியானித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அக்கம்பக்கம் பார்த்தல் கூடாது. அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் நிரம்பிய மனத்துடன் மந்திரத்தை ஓதவேண்டும். எல்லாவற்றையும் விட ஆர்வமே மிக முக்கியமானது. இந்த ஜெபத்தால் எண்ணங்கள் நிச்சயம் நிறைவேறும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையுள்ளவரே இந்த அனுஷ்டானத்தை கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். இந்த ஆர்வம் குறைந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு முறை கடைப்பிடித்துக் காரியம் கை கூடவில்லை என்றால் மும்முறை அல்லது ஏழுமுறை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்ய வேண்டும்.

ஜெபம் ஆனபிறகு அந்த மந்திரத்தாலேயே தசாம்ச ஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஹோமதிரவியங்களில் எள், மாவு, சர்க்கரை, நெய் தவறாமல் சேர்க்க வேண்டும். கோதுமைப் பாயசத்தின் 'பலி' தவறாமல் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஒருவருக்குப் போதுமானதாகவோ அல்லது தன்

5. **யதக்ஷர பதப்ரஷ்டம்**
மாத்ராஹீனம் ச யத்பவே
தத்ஸர்வம் க்ஷம்யதாம் தே
ப்ரஸீத பரமேஸ்வர

6. **யஸ்ய ஸ்ம்ருத்யா ச நாமே**
தபோ யக்ஞ க்ரியாதிஷு
ந்யூனம் ஸம்பூர்ணதா பே
ஸத்யோ வந்தே தமச்யுத

7. **ப்ரமாதாத் குர்வதாம் கர்ம**
ப்ரச்ய வேதாத்வரேஷு யு
ஸ்மரணா தேவ தத்விஷ்ணே
ஸம்பூர்ணம் ஸ்யாதிதி ஸ்ரு

பிறகு "அநயா யதோபசார பூ
கிருஷ்ணஹ் ப்ரீயதாம் ந மம"
சாஷ்டாங்கமாக வணங்க வேண்டும்.
திருவடி நீரை கீழ்க்கண்ட சுலோகங்கள
தலையில் வைத்துக் கொண்டு பிறகு அ

1. **"அகால ம்ருத்யு ஹரணம் ஸர்வவியாதி**
விஷ்ணோஹ் பாதோதகம் பீத்வா புனர்

2. **விஷ்ணு பாதாபிஷிக்தம் யஹ் பாத்ரேண**
ஸர்வ பாப விநிர்முக்தஹ் ஸ யாதி பரம

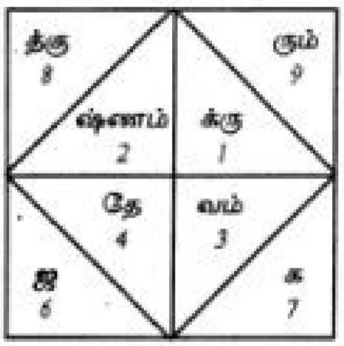
ஜெபம் செய்பவர்கள் கீழ்க்கண்
கவனத்தில் இருத்தல் வேண்டும்.,-

1. எந்த மந்திரத்தைக் கொண்
விரும்புகிறார்களோ அதை கிருஷ்ண
இரவிலோ, வைகாசிப்பௌர்ணமி
தூய்மையான இருக்கையில் அமர்ந்து
வேண்டும். அதன் பிறகு அந்த மந்
பிடித்தால் மிகுந்த பலன் கிடைக்கும்.

2. ஜெபத்திற்கு முன்னதாகக் கீதையை முழுவதுமாகவோ அல்லது 6,3 ஆவது அத்தியாயங்களையோ அல்லது 15 ஆம் அத்தியாயத்தை மட்டுமோ கட்டாயம் படிக்க வேண்டும்.

3. பிரத்தியேகமாக ஜெபிக்க விரும்புவோர் 11 ஆம் அத்தியாயத்தை 11 முறையும், தொடக்கத்திலோ இடையிலோ இறுதியிலோ 9 நாட்கள் வரை எந்த விதமான தடங்கலும் இல்லாது படிக்க வேண்டும் ஜெபம் நிறைவடைந்த பிறகு முறைப்படி அந்த மந்திரத்தைக் கொண்ட தசாம்ச தர்ப்பணம் ஹோமம் செய்து பிரம்ம நிட்டர்களுக்கு உணவு படைப்பது மிகவும் நல்லது.

மந்திர ஜெபம் செய்வோர் கடவுளைப் பூசிப்பதுடன் கீழ்க்கண்ட யந்திரங்களையும் பூசித்தல் வேண்டும்.

இந்த யந்திரத்தை செப்பேட்டில் செதுக்க வேண்டும். அல்லது சந்தனப் பலகையில் மாதுளம் கோல் கொண்டு சிவப்புச் சந்தனத்தால் எழுதி பூசை செய்யுமிடத்தில் வைக்க வேண்டும்.

இந்த யந்திரத்தில் 1-9 வரை க்ருவிலிருந்து ரும் வரையிலான எழுத்துக்களை 108 முறை மேலேயே எழுதவேண்டும் ஒவ்வொரு முறையும் 'கிருஷ்ணம் வந்தே ஜகத் குரும்' என்று உச்சரிக்க வேண்டும். தியானம் செய்யும்போது கோபாலகிருஷ்ண வடிவத்தையோ, பார்த்த சாரதி வடிவத்தையோ கருத்தில் இருத்திடவேண்டும்.

2. ஆம் அத்தியாயம் 7 ஆவது
ஏகாதசி முதல் உத்தான ஏகாதசிவரையில்
நாள் அன்றும் இரவு தூய ஆடைக
படுக்கையின் மேல் அமர்ந்து தேரில்
தியானித்தபடி அர்ஜுனனைப் போல்
வேண்டும். இப்போது ஏதேனும் ஓர் ஏகா
கனவில் தோன்றி உரிய கட்டளையி
செய்வோரிடம் தூய்மை, சிரத்தை, க
அவசியம். சாதனையாளன் எத்து
இருக்கிறானோ அந்த அளவுக்கு அ
அனுபவம் கிட்டும்.

11 ஆம் அத்தியாயம் 36 ஆவது சுலோ
கொண்டு நீரையோ, திருநீற்றையோ
பிடித்தோர்க்கு அளித்தால் அது உட
வாய்ப்பட்டோருக்குக் கொடுத்தால்
மனிதர்களுக்குக் கொடுமையான நோய்வா
300 முறை ஜெபித்து, ஒரு குவளை தண்ண
மந்திரித்து நோய்வாய்ப்பட்டோருக்கு
மணிக்கணக்காகவோ நாட்கணக்காகவே
அந்நோய் நீங்கும். கால் நடைகளுக்கு
அல்லது வேறு எவ்வகையிலோ கொ
நோயும் நீங்கும்.

11 ஆம் அத்தியாயத்தில் 39 ஆம் சுலோ
தர்ப்பை அல்லது வேப்பிலை கொண்
பலமுறை தீண்டினால் பிசாசு நீங்கும்.

எவ்விதமான நோக்கமுமின்றி ப
தோறும் படித்து வந்தால் பகவானின்
ஞானமும் உண்டாகி கடவுளின் சாக்ஷ
மனிதப் பிறவியின்நோக்கம் நிறைவேறு
மிகவும் தேவை. தூய்மையான குண
கீதையைப் படித்தல் வேண்டும். கீதையி
போல் வாழ்க்கையை அமைத்துக்

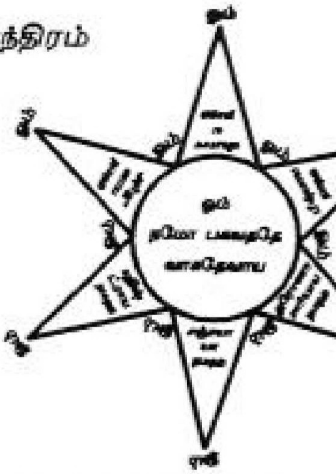
நாள்தோறும் கீதையைப் படிப்போரும் அரிகியமகான்களின் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறிவர வேண்டும்.

அனைவரும் தத்தம் விருப்பத்திற்கேற்ப கீதா சுலோகங்களை சாமான்ய முறையிலோ சம்புட முறையிலோ ஜெபிக்கலாம் சம்புடமுறை இருவகைப்படும். கீதையைப் பாராயணம் செய்யும் போது ஒவ்வொரு சுலோகத்திற்கும் தான் தேர்ந்தெடுத்த சம்புட சுலோகத்தைப் படித்துப் பிறகு அடுத்த சுலோகத்தைப் படித்துப் பிறகு அடுத்த சுலோகத்தைப் படிப்பது ஒரு வகை. இவ்வகை சம்புடவல்லி எனப்படும். இது முன்னதைவிட விசேட மகிமை பொருந்தியது.

கீதையில் உள்ள ஒவ்வொரு சுலோகமும் மந்திரமே. அனைத்தும் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வல்லவையே எனவே எதனையும் சம்புடமாகப் பயன்படுத்தலாம். (ஒரு மகான் கீதையிலுள்ள 700 சுலோகங்களையும் சம்புடம் ஆக்கி 700 முறை ஜபித்து சித்தியடைந்தாராம்) எனினும் சில முக்கியமான சம்புடசுலோகங்கள் இக்கட்டுரையின் இறுதியில் அவற்றின் பலன்களோடு தரப்படுகின்றன.

முறைப்படி அங்கநியாச கரநியாச தியான விநியோக சங்கல்பங்களுடன் மட்டும் கீதையைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். நாள்தோறும் கீதையை முழுவதும் படிப்பது சாலச்சிறந்தது. அல்லது ஒன்பது ஒன்பது அத்தியாயங்களாக இரண்டு நாட்களிலும் 6 அத்தியாயாங்கள் வீதம் மூன்று நாட்களிலும் 1.2. முதல் நாள் 3.4.5 இரண்டாம் நாள் 6,7,8. மூன்றாம் நாள் 9.10. நான்காம் நாள் 11.12.13. ஐந்தாம் நாள் 14.15.16. ஆறாம் நாள் 17.18. ஏழாம் நாள் என ஏழு நாட்களிலாவது. அல்லது நாள்தோறும் 2 அத்தியாயங்கள் என 9 நாட்களிலும் பாராயணம் செய்யலாம். அல்லது நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு அத்தியாயம் என 18 நாட்களிலும் படிக்கலாம். பாராயணத்திற்கு முன்பு பகவான் கண்ணபிரானையும், கீழ்க் கண்ட ஆறு கோணங்கள் கொண்ட யந்திரத்தையும் முறைப்படி-பூசிக்க வேண்டும்.

௨ஆவது யந்திரம்

இவ்வியந்திரத்தைச் செப்பேட்டில் வ
இட்த்தில் வைக்க வேண்டும். அல்லது
பலகையில் சிகப்பு சந்தனம் கொண்டு
வரைய வேண்டும்.

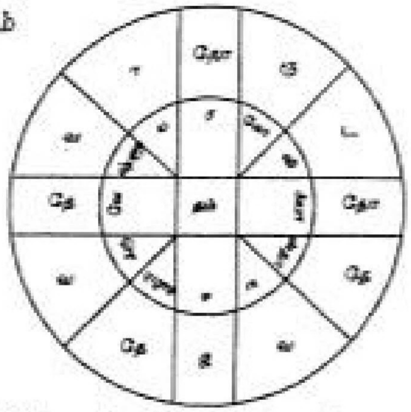
கீதையை முழுமையாக ஒரு வருட
காரியங்களிலும் வெற்றி கிடைக்கும்.
'நவகோஷ்டக' யந்திரத்தை செப்புத்தக
சந்தனப் பலகையில் வரைந்தோ பூசிக்க வே
முடிந்த பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் 'க்லீம்
என்ற மந்திரத்தை 3000 முறை ஜெபிக்க

3 வது யந்திரம்

கிருஷ்ண	கிருஷ்ண
கிருஷ்ண	க்லீம் கிருஷ்ண நமஹ
கிருஷ்ண	கிருஷ்ண

பகவான் கண்ணபிரானின் க
பெறுவதற்கு கீழ்கண்ட யந்திரத்தைப் பூசி
எண்)

4 ஆம் யந்திரம்

இந்த யந்திரத்தைச் செப்புத் தகட்டிலாவது சந்தனப் பலகையிலாது சுத்தமாக எழுதி நாள்தோறும் அதை பூசித்தவாறு பாராயண முறையைப் பின்பற்றி கீதையை முழுமையாகப் படிக்க வேண்டும் மற்றும் 'ஓம் ஐம்க்லீம் ஷ்ரீம், ,ஸ்ரீம் கிருஷ்ணாய கோபீஜன வல்லபாய ஸ்வாஹா' என்ற அஷ்டதசாக்ஷர மந்திரத்தை தினமும்1,100 முறை - ஜெபிக்க வேண்டும். இதுபோல் ஒவ்வொரு நாளும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குச் ஜெபமும் பாராயணமும் செய்தால் இறையருள் நேரடியாகவே கிட்டும். மற்றும் கடவுளின் சாக்ஷாத்காரம் மிகவும் எளிதாகக் கைகூடும்.

40 நாட்கள் நாள்தோறும் 'சம்ஹாதுர கிரமம்' 18 ஆம் அத்தியாயத்திலிருந்து 1 ஆம் அத்தியாயம் வரை பின்பிருந்து முன்பாக தலைகீழாக மும்முறை படித்தால் எல்லா தளைகளிலிருந்தும் விடுபடுவான்.

அதேபோல் 40 நாட்கள் ஒவ்வொரு நாளும் மும்முறை படிப்பதனால் செல்வச் செழிப்பு உண்டாகும். 6 ஆவது அத்தியாயத்திலிருந்து 18 ஆவது அத்தியாயம் வரை, 5 இலிருந்து 1 ஆம் அத்தியாயம் வரை படித்தல் 'ஸ்திதி கிரமம்' எனப்படும்.

1 முதல் 18 வரை படித்தல் 'சிருஷ்டிக் கிரமம்' (படைப்பு முறை) எனப்படும். இம்முறையும் மிகச் சிறந்தது. எண்ணங்களை ஈடேற்றவல்லது.

எல்லா சித்திகளையும் அடைய
கிருஷ்ணோ' (18-78) என்ற மந்திரத்
கொண்டு, ஜெபிக்க வேண்டும்.
அழிவதற்கு இம்மந்திரத்தை சம்பு
அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்
போது ஒவ்வொரு நாள் மதியமும்
அத்தியாயத்தைப் படிப்பதால் பல ந

ஜெபம் முடிந்த பிறகு கூறப்படு
ஸ்லோகம்' (கருணை கொள்ள 'வே
சுலோகம்) இதனை பாராயணம் முடி
வகையில் படித்து திருவடி நீரைப் ப
சிரத்தையும், அசைக்க முடியாத ந
முறைப்படி நன்றாகக் கடைபிடித்
கிடைக்கும். எந்த வேலையும் பரிணா
இருக்காது, பயனற்றதாகாது.
ஒழுக்கத்துடனும், நியமத்துடனும்
பாராயணம், ஜபங்கள் இவற்றால்
இருக்கும்? எனவே எத்துணை இடர்
கீதா மந்திர ஜெபத்தைக் கைவிடலாக
நம்பிக்கையையும் தளரவிடக் கூடாது
நினைத்துப் பார்த்தல், ஜெபித்தல் இவ
ஆன்மீகப்பலன்களும் கிடைக்கும்.
எத்தனை ஆயிரம் முறை படித்தால்
கிடைக்கும் என்பது கீழே தரப்பட்
உலகியற்பலன்களும் பிறகு ஆன்மீக
விவரிக்கப் படுகின்றன.

கீதையின் உலகியற்

உலகியற் பலன்களைப் பெறு
சுலோகங்கள் சில கீழே கொடுக்கப்பட்
இடங்களில் ஓரே பலனுக்காகப்
தரப்பட்டிருப்பினும் அவற்றுள் ஏதாவ

சிரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் ஜெபித்தால் குறிப்பிட்ட பலன் கிடைத்துவிடும். எந்த மந்திரத்தை, எத்தனை முறை, எந்த உருவைத் தியானித்தவாறு எத்துணை நாட்களுக்குள் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமோ அவை இங்கு விவரமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் உலகியற்பலனை எதிர்பார்த்துச் செய்யப்படும் கீதாபாராயணம் அவ்வாவு சிறந்ததல்ல. 'க்ருபணாஹ் பலஹேதவஹ' 'பலனை எதிர்பார்த்துச் செல்பவர்கள் அற்பர்கள் என்று பகவான் கீதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே, படிப்படியாக மனிதன் பலனை எதிர்பார்க்காத செயலில், பகவானுக்கு திருப்தி அளிக்கக் கூடிய செயலில் ஈடுபடுவது மிகவும் சிறந்தது. கீதை சலோகங்களில் பொதிந்து கிடக்கும் மகிமை பொருந்திய மந்திரங்களின் ஆற்றலை நிரூபிப்பதற்காகவும், சாமானியர்களுக்குச் கீதையின்பால் ஆர்வத்தை உண்டாக்கு வதற்காகவும் உலகியற்பலன்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன. எனவே அவற்றையே வாழ்க்கையின் இலக்குகளாக யாரும் கருதலாகாது. பலனை எதிர்பாராமல் கீதையைப் படிப்பதும் கடைப்பிடிப்பதுமே எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும். அவ்வாறு செய்பவர்களுக்கு அகத்தூய்மையும், இறைவனை அடையும் தன்மையும் தவறாமல் கைக்கூடும்.

I. கார்ய சித்தி:

1. **"தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே**
   ஸமவேதா யுயுத்ஸவஹ
   மாமகாஹ் பாண்டவாஸ்சைவ
   கிமகுர்வத சஞ்சய" - (1-1)

   ஜெபிக்க வேண்டிய மொத்த எண்ணிக்கை: 25,000

   ஜெபிக்க வேண்டிய மொத்த நாட்கள்: 21 நாட்கள்

   தியானிக்க வேண்டிய உருவம் - பார்த்தசாரதி

   பலன்: கார்யசித்தி

2. **"ஏவம் புத்தேஹ் பரம் புத்வா ஸம்ஸ்**
   ஜஹிஸ்த்ரும் மஹாபாஹோ காமரூப

   எண்ணிக்கை : 41 ஆயிரம்

   நாட்கள் : 21 நாட்கள்

   தியானமூர்த்தி : கோபாலகிருஷ்

   பலன் : காரியசித்தி.

3. **"யத்கரோஷி யதஸ்நாஸி யஜ்ஜுஹோ**
   யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்

   எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்

   நாட்கள் - 30

   தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி.

   பலன் - கார்யசித்தி

4. **"ஜ்ஞேயம் யத்தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞா**
   அநாதிமத்பரம் ப்ரஹ்ம ந ஸத்தந்நா

   எண்ணிக்கை - 5 இலட்சம்

   நாட்கள் - 150

   தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி

   பலன் - காரியசித்தி.

   இம்மந்திரத்தையே சம்புட முறை
காரியசித்தி உண்டாகும்.

5. **'ஸர்வதஹ் பாணிபாதம் தத்ஸர்வதோ**
   ஸர்வதஹ் ச்ருதிமல்லோகே ஸர்வமா

   எண்ணிக்கை - 25 ஆயிரம்

   நாட்கள் - 25

   தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

   பலன் - காரியசித்தி.

6. ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ
அஹம் த்வாம் ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷ யிஷ்யாமி மாசுசஹ"
-(18-66)

இந்த மந்திரத்தை 'சம்புட' முறையில் 151முறை ஜபித்தால் எல்லா காரியங்களும் நிறைவேறும்.

II ரோக நாசம்:

1. "குதஸ்த்வா கஸ்மலமிதம் விஷமே ஸமுப ஸ்திதம்
அனார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்யமகீர்த்திகரமர்ஜுன" - (2-2)

என்ணிக்கை - 25 ஆயிரம்

ஜபகாலம் - 11 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி.

பலன் - வியாதி நாசனம்.

இம் மந்திரத்தை சம்புடமுறையில் 100 முறை ஜெபித்து கூட வியாதிகள் குணமடையும்.

2. "மத்தஹ் பரதரம் நான்யத் கிஞ்சிதஸ்தி தனஞ்ஜய
மயிஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ -(7-7)

என்ணிக்கை - 1 1/4 லட்சம்

காலம் - 75 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - ரோக நாசனம்.

இதனை சம்புடமுறையில் 100 முறை ஜபிக்கலாம்.

III. கனவு பலித்தல் :

1. "கார்ப்பண்ய தோஷோபஹத ஸ்வ
ப்ருச்சாமி த்வாம் தர்மஸம் மூடசே
யச்ச்ரேயஹ் ஸ்யான்னிஸ்சிதம் ப்ரூ
சிஷ்யஸ்தே அஹம் சாதி மாம், த்

என்ணிக்கை - 51,000

காலம் - 21 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி

பலன் - கனவுநனவாதல்.

2. "வ்யாமிஸ்ரேணேவ வாக்யேன புத்
ததேகம் வத நிஸ்சித்ய யேன
ஸ்ரேயோஹமாப்னுயாம்" - (3-2)

என்ணிக்கை - 11 ஆயிரம்

காலம் - 11 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - கனவு நனவாகும்.

IV. விபத்துக்கள் நீங்க:

"லோகேஸ்மின் த்விவிதா நிஷ்டா
புரா ப்ரோக்தா மயானக
ஞான யோகேன ஸங்க்யானாம்
கர்ம யோகேன யோகினாம்" (3-3

என்ணிக்கை - 1125 ஆயிரம்

காலம் - 41 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - இடையூறுகள் நீங்கும்

இதனை சம்புடமுறையில் 100

2. "போக்தாரம் யக்ஞதபஸாம் ஸர்வ லோக மஹேஸ்வரம்
ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதானாம்
ஞாத்வா மாம் சாந்திம்ருச்சதி" -(5-29)

எண்ணிக்கை - 43 ஆயிரம்

காலம் - 21 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - ஆபத்து நீங்குதல்.

V. முற்பிறவி ஞானம்:

1. "அபரம் பவதோ ஜன்மபரம் ஜன்ம விவஸ்வதஹ
கதமேதத் விஜானீயாம் த்வமாதௌ ப்ரோக்தவானிதி" -(4-4)

எண்ணிக்கை - 5 இலட்சம்

காலம் - 150 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - முற்பிறவி ஞானம்.

இதனை சம்புட முறையில் 150 முறை ஜபித்தாலும் மேற்கூறிய பலன் கிட்டும்.

2. "பஹூனிமே வ்யதீதானி ஜன்மானி தவசார்ஜுன
தான்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வம்வேத்த பரந்தப"

எண்ணிக்கை - 6 இலட்சம்

காலம் - 51 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - முற்பிறவி ஞானம்.

VI. செல்வம் பெருகும்:

1. யத்ஸாங்க்யைஹ் ப்ராப்யதே ஸ்தானம் தத்யோகைரபி கம்யதே
ஏகம் ஸாங்க்யம் ச யோகம் ச யஹ் பஸ்யதி ஸ பஸ்யதி -(5-5)

எண்ணிக்கை - 40 ஆயிரம்

காலம் - 31 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - எதிர்பாராத அளவு திர
கிட்டும்.

2. அநேக பாஹூதர வக்த்ர நேத்ரம்
பஸ்யாமி த்வாம் ஸர்வதோ னந்தரூபம்
நாந்தம்ந மத்யம் ந புனஸ்த வாதிம்
பஸ்யாமி விச்வேச்வர விச்வரூப" - (11

எண்ணிக்கை - 13 ஆயிரம்

காலம் - 15 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - செல்வம் வந்து சேரும்.

3. "வக்துமர்ஹஸ்யசேஷேண திவ்யாஹ் ய
யாபிர் விபூதிபிர்லோகானி மாம்ஸ்த்வம்

எண்ணிக்கை - 36 ஆயிரம்

காலம் - 31 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - செல்வம் கூடுதல்.

4. "யச்சாவஹாஸார்த்தமஸத்க்ருதோ(அ)ஸி
விஹாரஸய்யாஸன போஜனேஷு
ஏகோ(அ)தவாப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம்
தத்க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரேமேயம்"

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்

காலம் - 50 நாட்கள்

தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

பலன் - செல்வம்.

இதனை சம்புடமுறையில் 100 முறை

5. "அத்ருஷ்டபூர்வம் ஹ்ருஷிதோஸ்மி த்ருஷ்ட்வா
பயேன ச ப்ரவ்யதிதம் மனோ மே
ததேவ மே தர்சய தேவரூபம்
ப்ரஸீத தேவேச ஜகந்நிவாஸ" - (11-45)

எண்ணிக்கை -1 1/2 லட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - ஐசுவரியம்

இதன் சம்புட முறையில் 100 முறை ஜபிக்கலாம்.

11 ஆம் அத்தியாயத்திலுள்ள கீழ்க் காணும் மந்திரங்களை இதே எண்ணிக்கையில் இதே முறையில் ஜபித்தாலும் இத்தகைய பலன் கிடைக்கும்.

a. "மா தே வ்யதா மா ச விமூடபாவோ
த்ருஷ்ட்வா ரூபம் கோர மீத்ருங்மமேதம்
வ்யபேதபீஹ் ப்ரீதமனாஹ் புனஸ்த்வம்
ததேவ மே ரூபமிதம் ப்ரபஸ்ய" - (11- 49)

b. "இத்யர்ஜுனம் வாசுதேவஸ்ததோக்த்வா
ஸ்வகம் ரூபம் தர்ஸயாமாஸ பூயஹ
ஆஸ்வாஸயா மாஸ ச பீதமேனம்
பூத்வா புனஹ் ஸௌம்யவபுர் மஹாத்மா" - (11-50)

c. "த்ருஷ்ட்வேதம் மானுஷம் ரூபம்
தவ ஸௌம்யம் ஜனார்தன
இதாநீமஸ்மி ஸம்வ்ருத்த
ஸசேதாஹ் ப்ரக்ருதிம் கதஹ"- (11-51)

d. ஸுதுர்தர்சமிதம் ரூபம் திருஷ்டவானஸி யன்மம
தேவா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் தர்சனகாங்க்ஷிணஹ"
- (11- 52)

e. "நாஹம் வேதைதர்ந தபஸா ந தானேந ந சேஜ்யயா
சக்ய ஏவம்விதோ த்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவானஸி மாம் யதா"
-(11 -53)

6. "நமஹ் புரஸ்தாதத ப்ருஷ்டதஸ்தே
நமோஸ்துதே ஸர்வத ஏவஸர்வ
அனந்தவீர்யாமித விக்ரமஸ்த்வம்
ஸர்வம் ஸமாப்னோதி ததோ(அ)ஸி ஸர்வ

ஜப எண்ணிக்கை - 1 1/2 லட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி
பலன் - ஏழ்மை நீங்கும்.

VII. பகை வெல்ல;

1. "பந்துராத்மாத்மனஸ்தஸ்ய
யேனாத்மைவாத்மனா ஜிதஹ
அனாத்மனஸ்து சத்ருத்வே
வர்த்தேதாத்மைவ சத்ருவத்" -(6-6)
எண்ணிக்கை - 21,000
காலம் - 21 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - தன்மை வெறுப்பவர்கள் மீது

2. "சனைஹ் சனைருபரமேத்புத்யா த்ருதிக்ரு
ஆத்மஸம்ஸ்தம் மனஹ் க்ருத்வா ந கிஞ்சி

3. "யதோ யதோ நிஸ்சதி மனஸ்சஞ்சலமஸ்தி
ததஸ் ததோ நியம்யைததாத்மன்யேவ வசம்
ஜப எண்ணிக்கை - 13 ஆயிரம்
காலம் - 26 நாட்கள்
தியான மூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - எதிரிகளின்மேல் வெற்றி

VIII. அனைவரிடமும் அன்புடன் இருத்தல் :

1 **"யோ மாம் பச்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பச்யதி**
தஸ்யாஹம் ந ப்ரணச்யாமி ஸ ச மே ந ப்ரணச்யதி" - (6-30)

எண்ணிக்கை - 5 இலட்சத்து 10 ஆயிரம்
காலம் - 150 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - கோபால கிருஷ்ணன்
பலன் - சர்வபிரியத்வம்

IX. கடன் தீர:

1. **"ஸர்வபூதஸ்திதம் யோ மாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்திதஹ**
ஸர்வதா வர்த்தமானோ அபி ஸ யோகீ மயி வர்த்ததே" -(6-31)

எண்ணிக்கை - 5 இலட்சத்து 10 ஆயிரம்
காலம் - 150 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி.

2. **"தேஷாமஹம் சமுத்தர்தா ம்ருத்யுஸம்சார ஸாகராத்**
பவாமி ந சிராத்பார்த்த மய்யாவேசித சேதஸாம்"-(12-7)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி

இதனை 100 முறை சம்புடமாக ஜபிக்கலாம்.

X. எதிரிகளின் தொல்லையிலிருந்து விடுபட:

"அப்யாஸயோகயுக்தேன சேத ஸா நான்யகாமினா
பரமம் புருஷம் திவ்யம் யாதி பார்த்தானுசிந்தயன்" -(8-8)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்

XI. புத்திரப்பேறு கிட்ட :

ந ச மாம் தானி கர்மாணி நிபத்னந்தி தனஞ்ஜய
உதாஸீனவதாஸீனமஸக்தம் தேஷு கர்மஸு" - (9-9

எண்ணிக்கை - 1 இலட்சம் 90 ஆயிரம்
காலம் - 210 நாட்கள்
தியான மூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - சந்தான பிராப்தி.

XII. யோகசேஷமம் அடைய :

1. **"அநன்யாஸ்சிந்தயன்தோ மாம் யே**
ஜனாஹ் பர்யுபாஸ்யதே
தேஷாம் நித்யாபியுக்தானாம் யோக
க்ஷேமம் வஹாம்யஹம் -(9-22)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 75 நாட்கள்
மூர்த்தி - பார்த்தசாரதி

XIII. சுக பிராப்தி :

"பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம் யோ மே
பக்த்யா ப்ரயச்சதி
ததஹம் பக்த்யுபஹ்ருதமஸ்னாமி
ப்ரயதாத்மனஹ" (9-26)

எண்ணிக்கை 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - கோபாலகிருஷ்ணன்
பலன் - சுகமடைதல்

இதனை சம்புடமாக 150 முறையிலும் ஜபிக்க

XIV. பயம் நீங்க:

"மாம் ஹி பார்த்த வ்யபாச்ரித்ய யே (அ)பி ஸ்யுஹ் பாபயோனயஹ ஸ்த்ரியோ வைஸ்யாஸ்ததா சூத்ராஸ்தே அபியாந்தி பராங்கதிம்" (9-32)

2. **"ச்ரத்தயா பரயா தப்த தபஸ்த த்ரிவிதம் நரைஹி அபலா காங்க்ஷி பிர்யுக்தை ஸ்ஸாத் விக பரிசக்ஷதே"** -(17-17)

என்ணிக்கை - 75 இலட்சம்
காலம் - 15 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - சத்ருபயம் நீங்கும்.

XV. சித்திகள் அடைய:

"மன்மனாபவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மானம் மத் பராயணாஹ" (9-34)

என்ணிக்கை - 20 இலட்சத்து 10 ஆயிரம்
காலம் - 75 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி
பலன் - சித்திகள் அடையமுடியும்.

XVI. துக்கம் நீங்க :

1. **"யோமாமஜமனாதிம் ச வேத்தி லோகமஹேச்வரம் அஸம்மூடஹ் ஸ மர்த்யேஷு ஸர்பாபைஹ் ப்ரமுச்யதே"** (10-3)

என்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியான மூர்த்தி - பார்த்தசாரதி
பலன் - துக்கம் நீங்கும்

2. **"தேஷாம் ஸததயுக்தானாம் பஜ கதாமிபுத்தி யோகம் தம்யேன**

என்ணிக்கை - 36 இலட்சம்
காலம் - 31 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்தசார
பலன் - துக்க நிவர்த்தி

3. **'ச்ரேயோஹி ஞானமப்யாஸாத்**

த்யானாத் கர்ம பலத்தியாக ஸ்த்ய

என்ணிக்கை - 15 இலட்ச
காலம் - 21 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்தசார
பலன் - துக்க நிவர்த்தி

XVII. விக்னங்கள் நீங்க: (தடைகள்

1. **"திவ்யமால்யாம்பரதரம் திவ்யகந் ஸர்வாஸ்சர்யமயம் தேவம் அன**

என்ணிக்கை - 13,000
காலம் - 15 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சார
பலன் - தடைகள் நீங்க

இதனை 51 முறை சம்புட ப

XVIII. அன்பு பெருக:

1. **"த்வமாதி தேவஹ் புருஷஹ் புரா விச்வஸ்ய பரம் நிதானம்**

வேத்தாஸி வேத்யம் ச பரம் ச தாம
த்வயா ததம் விச்வமனந்தரூப" (11-38)

எண்ணிக்கை - 15 இலட்சம்
காலம் - 21 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - அன்பு பெருகும்.

2. **"ஞானம் ஞேயம் பரிக்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதனா**
கரணம் கர்ம கர்தேதி த்ரிவிதஹ் கர்மஸங் க்ரஹ" (18-18)

எண்ணிக்கை - 15 இலட்சம்
காலம் - 21 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - அன்புபெருகும்

XIX. பூத ப்ரேதங்களின் தொல்லை நீங்க:

"வாயுர்யமோ அக்னிர் வருணஹ் சசாங்கஹ்
ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஸ்ச
நமோ நமஸ்தே(அ)ஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வஹ
புனஸ்ச பூயோ அபி நமோ நமஸ்தே" (11-39)

எண்ணிக்கை - 15 இலட்சம்
காலம் - 15 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - பூதப்ரேதங்களின் தொல்லை நீங்க.

2. **"ஸ்தானே ஹ்ருஷீகேச தவ ப்ரகீர்த்யா**
ஜகத் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யனுரஜ்யதே ச
ரக்ஷாம்ஸி பீதானி திசோ த்ரவந்தி
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்தஸங்காஹ" (11-36)

இதனை 51 முறை சம்புடமாக ஜபிக்க பூதப் பிரேதத்தினால் ஏற்படும் துன்பம் விலகும்.

XX. பிரசன்னத்வம் :

"பிதாஸிலோகஸ்ய சராசரஸ்ய
த்வமஸ்ய பூஜ்யஸ்ச குருர் கரீயான்
ந த்வத்ஸமோ(அ)ஸ்த்யப்யதிகஹ் குதோ(
லோகத்ரயே (அ)ப்யப்ரதிமப்ரபாவ" - (11-

எண்ணிக்கை - 15 ஆயிரம்
நாட்கள் - 15 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்தசாரதி
பலன் - பிரசன்னத்வம்

XXI. குருதேவனின் மன்னிப்புப்பெற

"தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணிதாய காயம்
ப்ரஸாதயே த்வாமஹமீசமீட்யம்
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகேவ ஸக்யுஹ்
ப்ரியஹ் ப்ரியாயார்ஹஸி தேவ ஸோடும்"

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
ஜபகாலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - குருதேவன் நம் தப்பை மன்

XXII. மரணம், காலம் பற்றிய அறிவு

"யதா ஸத்வே ப்ரவ்ருத்தே து ப்ரலயம் ய
ததோத்தமவிதாம் லோகானமலான் ப்ரதி

எண்ணிக்கை - 1 இலட்சம்
காலம் - 51 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - மரண கால அறிவு.

XXIII. வயிற்று நோய்கள் நீங்க

"அஹம் வைச்வானரோ பூத்வா ப்ராணினாம் தேஹமாச்ரிதஹ
ப்ராணாபானஸமாயுக்தஹ் பசாம்யன்னம் சதுர்விதம்"- (15-14)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சம்
காலம் - 15 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - வயிற்று நோய் நீங்கும்

XXIV. தோஷங்கள் நீங்க, குரோதங்கள் அகல

"ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸன்னிவிஷ்டோ
மத்தஹ் ஸ்ம்ருதிர் ஞானம் போஹனம் ச
வேதைஸ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்யோ
வேதாந்தக்ருத் வேதவிதேவ சாஹம்" -(15-15)

எண்ணிக்கை - 1 இலட்சத்து 10 ஆயிரம்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - குரோதங்கள் அகலும்.

2. **"அநேகசித்தவிப்ராந்தா மோஹஜாலஸமாவ்ருதாஹ**
ப்ரஸக்தாஹ் காமபோகேஷு பதந்தி நரகே (அ)சுசௌ" -(16-16)

எண்ணிக்கை - 10 ஆயிரம்
காலம் - 11 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - தோஷங்கள் நீங்கும்.

3. **"த்ரிவிதம் நரகஸ்யேதம் த்வாரம் நாசனமாத்மனஹ**
காமஹ் க்ரோதஸ்ததா லோபஸ்தஸ்மாதேதத் த்ரயம் த்யஜேத்"
- (16-21)

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சப்
காலம் - 150 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - காமக்குரோத லோப

4. **வைபவம் பெறுதல்:**

"யோமாமேவமஸம்மூடோ ஜானாதி
ஸ ஸர்வவித்பஜதி மாம் ஸர்வபா

எண்ணிக்கை - 1 1/2 இலட்சப்
காலம் - 50 நாட்கள்
தியானமூர்த்தி - பார்த்த சாரதி
பலன் - வைபவ பிராப்தி.

கீதையின் ஆன்மீக

கீழ் காணப்படும் ஆன்மீகப் விவரிக்கப்பட்டுள்ளவாறு பக்தியுட அடையலாம். இம் மந்திரங்களைக் விவரமாக எழுதப்பட்டிருப்பதா அட்டவணையில் தரப்படுகிறது. ஒ மந்திரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பினும் மந்திரத்தைக் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை தவறாமல் கிடைக்கும்.

எண்	பலன்	மந்திரம்	அத்தியாயம் சுலோகம்	காலம்	எண்ணிக்கை	தியானமூர்த்தி	சம்புட முறை
1.	அகந்தூய்மை	தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே	1-1	21 நாட்கள்	25 ஆயிரம்	பார்த்தசாரதி	
		வ்யாமிச்ரேணேவ	3-2	11 நாட்கள்	11 ஆயிரம்	"	
		ஸர்வதஃபாணிபாதம்	13-13	25 நாட்கள்	25 ஆயிரம்	"	100
2.	மனஸ்தாபம் மறைதல்	குதஸ்த்வா	2-2	21 நாட்கள்	41 ஆயிரம்	கோபாலகிருஷ்ணன்	
3.	காமம் முதலிய பகைகளை வெல்லுதல்	அப்யாசயோகே	8-5	50 நாட்கள்	1½ லட்சம்	பார்த்தசாரதி	
		ஏவம்புத்தேஃ	3-43	21 நாட்கள்	41 ஆயிரம்	"	
		த்ரிவிதம் நரக	6-211	150 நாட்கள்	1½ இலட்சம்	"	
		ச்ரத்தயாபரயா	17-17	15 நாட்கள்	75 ஆயிரம்	"	
4.	பக்தியில் உறுதிப்பாடு	பஹுநி	4-5	51 நாட்கள்	6 இலட்சம்	"	
		யோமாம்	6-30	150 நாட்கள்	5 இல 10 ஆ	கோபால கிருஷ்ணன்	
		ஞேயம்	3-72	15 நாட்கள்	5 இலட்சம்	பார்த்தசாரதி	51
		யோமாமேவ	15-19	150 நாட்கள்	1½ இலட்சம்	"	
5.	சலனமற்ற நிலை	லோகேஸ்மின்	3-3	41 நாட்கள்	1¼ இலட்சம்	"	100
6	சாதகத்தில் ஏற்படும் இடர்பாடுகளை விலக்குதல்	போக்தாரம்	5-29	43 ஆயிரம்	21 நாட்கள்	பார்த்தசாரதி	
		திவ்யமால்யாம்	11-11	13 ஆயிரம்	15 நாட்கள்	"	51

எண்	பலன்	மந்திரம்	அத்தியாயம் சுலோகம்	காலம்	எண்ணிக்கை	தியானமூர்த்தி	சம்புட முறை
7.	மனதை வெற்றி கொள்ளுதல் தியானத் தகுதி	சனைஃ சனைஃ	6-25	13 ஆயிரம்	26 நாட்கள்	–	
		யதோ யதோ	6-26	13 ஆயிரம்	15 நாட்கள்	"	51
		வாயுர்யமோக்னி	11-39	15 ஆயிரம்	15 நாட்கள்	"	"
8.	அடக்கத் தகுதி	கார்ப்பண்ய	2-7	51 ஆயிரம்	21 நாட்கள்	"	
		மாம்ஹிபார்த	9-32	1½ இலட்சம்	50 நாட்கள்	"	
		மன்மனாபவ	9-34	2இ 11ஆ	75 நாட்கள்	"	
9.	நம்பிக்கையில் உறுதி	அபரம் பவதோ	4-4	5 இலட்சம்	15 நாட்கள்	"	150
10.	சாங்கிய நிட்டையில்	யத்சாங்க் யைஃ	5-5	40 ஆயிரம்	37 நாட்கள் தகுதி	"	50
11.	ஞானத்தின் வளர்ச்சி	ஸர்வபூத	6-31	5 இல. 10 ஆ.	157 நாட்கள்	"	

எண்	பலன்	மந்திரம்	அத்தியாயம் சுலோகம்	காலம்	எண்ணிக்கை	தியானமூர்த்தி	சம்புட முறை
16.	இறையருள்	யத்கரோஷி	9-27	1½ இல.	50 நாட்கள்	பார்த்தசாரதி	
		வக்துமர்ஹஸ்ய	10-16	36 ஆயிரம்	37 நாட்கள்	"	
17.	கடவுளின் கனிந்த பார்வை	பிதாஸிலோகஸ்ய	11-43	15 ஆயிரம்	15 நாட்கள்	"	
18.	தவறுகளை பகவான் மன்னித்தல்	தஸ்மாத்	11-44	1½ இலட்சம்	50 ஆயிரம்	"	
19.	கடவுளைக் காண்பது	அத்ருஷ்ட	11-45	1½ இல.	50 நாட்கள்	"	
		மாதே	11-49	1½ இல.	50 நாட்கள்	"	
		இத்யர்ஜுன	11-50	1 இல.	50 நாட்கள்	"	
		த்ருஷ்ட்வேதம்	11-51	1½ இல.	50 நாட்கள்	"	
		சுதுர்தர்ச	11-52	1½ இல.	50 நாட்கள்	"	
		நாஹம்வேதை	11-53	1½ இல.	50 நாட்கள்	"	
20.	பாவங்கள் அழிதல்	யோமாமஜ	10-3	1½ இலட்சம்	50 நாட்கள்	"	
		ஸ்ரேயோஹி	12-12	15 ஆயிரம்	21 நாட்கள்	"	
21.	தவறுகள் இல்லாமை	அநேகசித்த	16-16	10 ஆயிரம்	11 நாட்கள்	"	
22.	பகுத்தறிவு ஏற்படும்	அநேகபாஹூதர	11-16	13 ஆயிரம்	15 நாட்கள்	"	
		யச்சாவஹாஸார்த்த	11-42	1½ இலட்சம்	50 நாட்கள்	"	
		அஹம்வைச்வானரோ	15-14	1½ இலட்சம்	15 நாட்கள்	"	51

எண்	பலன்	மந்திரம்	அத்தியாயம் சுலோகம்	காலம்	எண்ணிக்கை	தியானமூர்த்தி	சம்புட முறை
23.	அன்பு பெருக	த்வமாதி தேவஸ்	11-38	15 ஆயிரம்	15 நாட்கள்	பார்த்தசாரதி	
		ஞானம்	18-78	15 ஆயிரம்	21 நாட்கள்	"	
24.	யோகத்துடன் இருத்தல்	தேஹாம்பூத	10-70	36 ஆயிரம்	31 நாட்கள்	"	
25.	யோகத்தின் அறிவு	நமஃபுரஸ்தாத	11-40	1½ இலட்சம்	50 நாட்கள்	"	
26.	இறைவனை அடையும் தகுதி	தேஷாமஹம்	12-7	1½ இலட்சம்	50 நாட்கள்	"	100
27.	மரணத்தின் வாயிலில் கடவுளை நினைத்தல்	ஸர்வதர்மான்	18-66	"	"	"	100
		யதாஸத்வே	14-14	1 இலட்சம்	51 நாட்கள்	"	157
28.	சினம் தணிதல்	ஸர்வஸ்யசாஹம்	15-15	1 இல. 10 ஆ.	110 நாட்கள்	"	

கீதையின் அமோக சக்திக்குக் காரணம்

கீதையை — சொன்னவர்
கீதையை — கேட்டவர் — கண்ணன்
கீதையை — எழுதியவர்

எவ்வாறெனின், கீதையைச் சொன்னவன் கண்ணன் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். கேட்டவன் அர்ச்சுனன். அர்ச்சுனனை கண்ணன் என்பது எப்படி பொருந்தும்? இச் சந்தேகத்தைப் பகவானே கீதையின் 10 ஆம் அத்தியாயத்தில் (விபூதி யோகத்தில்) தீர்த்துவைத்து விட்டார். 'பாண்டவர் இவரில் அர்ச்சுனனே நான்' என்று கூறியிருக்கிறார். எனவே அர்ச்சுனன் கண்ணனே யாவான். இனி எழுதியவரோ வியாசர். இந்த ஐயப்பாட்டையும் அந்த அத்தியாயத்திலேயே தீர்க்கப்பட்டுள்ளது. "முனிநாமப்யஹம் வியாஸ" முனிந்தீரர்க்ளில் ஸ்ரீ வேதவியாசன் நானே' என்று பகவான் வாக்களித்துள்ளார். எனவே வியாசர் சாக்ஷாத் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ரூபமேயென்று தெரிகின்றது. இவ்வாறாக மூன்று கிருஷ்ணர்களின் திவ்ய தவ சக்தி ஒன்று கலந்து மகோன்னதமான நூலானதால் அதற்கு இத்துணை அமோக சக்தி ஏற்பட்டது எனலாம்.

அதிருஷ்ட எண் 18

கீதையில் அத்தியாயங்கள் - 18
மகாபாரதப்போர் நிகழ்ந்த நாட்கள் - 18
போரில் ஈடுபட்ட படைகளின் எண்ணிக்கை - 18 (அக்குரோணி)
மகாபாரதத்தில் உள்ள பர்வங்களின் எண்ணிக்கை - 18

அக்குரோணி:
21870 யானைகள் - 2+1+8+7+0 - 18
21870 தேர்கள் - 2+1+8+7+0 - 18
65610 குதிரைகள் - 6+5+6+1+0 - 18
109350 காலாட்கள் - 1+0+9+3+5+0 - 18

மோக்ஷம் எனும்
மாளிகையின் படிக்கட்டுகள்
அந்தக்கரணம் -1

1+5+5+5+1+1 - 18

"த்ருஸ்யம் தேஹாம்ச வ
ப்ராணாதி பஞ்சகம் சை
முக்தி ஸௌதஸ்ய' ஸோ
ஏதான்க்ர மேண சாருஹ்

இதன் பொருள்:

காட்சி, தேகம்,
ஞானேந்திரியங்கள் , ஐந்
இவை 18ம் மோக்ஷ சாதனை
முறையாக ஒவ்வொன்றாக
ஸ்வரூபமாகவே ஆகிவிடு

மனிதன் 'மைனர்' (Mi

திருக்கோயில் படிகள்

வேள்வியில் ரித்விக்கு

முதல் உபநிஷத்தா
சுலோகங்கள் - 18

'கீதையின் 2 ஆவது அ
சுலோகங்கள் - 18

கீதையின் 2ஆவது அ
இலட்சண சுலோகங்கள் -

துர்க்கா தேவியின் தே

சாங்கிய மதத்தின்படி 18 எனும் எண் 'ஸோஹம்' என்ற பொருளைக் காட்டுகிறது என்றும், 'அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி (நானே பிரம்மன்) என்ற மஹா வாக்கியத்தின் பொருளையுணர்த்துகிறது என்றும் சான்றோர் கூறுவர்.

அத்தியாய வரிசைப்படி கீதையில் தனிநபர்கள் கூற்றாக வரும் சுலோகங்களின் எண்ணிக்கை

அத்தி-யாயம்	திருத-ராஷ்டிரன்	சஞ்சயன்	அர்ஜு-னன்	ஸ்ரீகிருஷ்-ணர்	அத்தியாயம் மொத்த	தனிநபர்களின் கூற்றின் மொத்த ஸ்லோகங்கள் எண்ணிக்கை
1.	1	25	21		47	
2.	-	3	6	63	72	
3.	-	-	3	40	43	
4.	-	-	1	41	42	ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் 574
5.	-	-	1	28	29	அர்ஜுனன் 85
6.	-	-	5	42	47	சஞ்சயன் 41
7.	-	-	-	30	30	திருதராஷ்ட்ரன் 1
8.	-	-	2	26	28	மொத்தம் 701
9.	-	-	-	34	34	
10.	-	-	7	35	42	
11.	-	8	33	14	55	
12.	-	-	1	19	20	
13.	-	-	1	34	35	
14.	-	-	1	26	27	
15.	-	-	-	20	20	
16.	-	-	-	24	24	
17.	-	-	1	27	28	
18.	-	5	2	71	78	
	1	41	85	574	701	

கீதை சுலோகங்களின் யா

கீதையில் ஐந்துவிதமான
படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவையாவன: அ
உபேந்திர ப்ரஜ, உபஜாதி, விபரீதபூ
உடையவை அவை. எந்த அத்தியாயத்தி
எந்த யாப்பில் அமைக்கப் பட்டுள்ள
அனைத்தும் இங்கு கீழுள்ள
கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையல்
சுலோகங்களனைத்தும் அனுஷ்டுப் யா
பட்டுள்ளன. அவற்றின் மொத்த எ

(யாப்பு) சந்தம்	அத்தியாயம்	சுலோகங்களின் எண்ணிக்கை
இந்த்ரவ்ரஜ	2	7,29
"	8	28
"	9	20
"	11	20,22,27,30
"	15	5,15
உபேந்திரவ்ரஜ	11	18,28,29,45
உபஜாதி	2	5,6,8,29,22,70
"	8	9,10,11
"	9	21
"	11	15,16,17,19,21,23, 24,25,26,31,32,33, 34,36,38,40,41,42, 43,46,47,48,49,50
"	15	2,3,4
விபரீதபூர்வ	11	35,37,39,44

கீதா ஸ்தோத்ர கதம்பம்

1. "இதம் கீதா சாஸ்த்ரம் பரம புருஷார்த்தைக நிலயம்
த்ரிகாண்டம் வேதார்த்தம் ஸகல மிஹ ஸங்க்ருஹ்ய கதிதம்
ஸ்வயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணேன ஸ்ருதி விசதத்வேன விபுனா
ஜபத்யான ஞான ச்ருதமபி பலத்யேவ கதியாம்"

பொருள்:

கீதா சாத்திரம் மேன்மையான புருஷார்த்தமாகிய மோட்சத்திற்கு இருப்பிடம். மூன்று காண்டங்களையுடைய வேதங்களின் பொருள் முழுவதையும் திரட்டி, நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் கண்ணபிரானால் விரிவாக எடுத்துரைக்கப் பட்டிருக்கிறது. எனவே இதனை ஜெபித்தாலும், தியானித்தாலும், கேட்டாலும், அதன் பொருளை அறிந்தாலும் அறிவாளிகள் நல்லபலனை அடைவர்.

2. "ரதாஹ் கேசித்யோகே விஜிதகரணாஹ் ஸம்யததியஹ்
க்ரியா ஜாலே கேசித் பெகல வாசாஸ்வாதன பராஹா
ரதாஹ் ஸாஸ்த்ராப்யாஸே விசிதமதயஸ் கேசிதஜடா
வயந்து ஸ்ரீ காந்தானனவசன மாஸ்வாத்ய க்ருதினஹ"

பொருள்:

சிலர் தம் புத்தியை ஒருநிலைப்படுத்தி, புலன்களை அடக்கி யோகத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். மற்றும் சிலர் அல்ப சுகங்களுக்காக பல்வேறு வினைகளிலும் மூழ்கியிருக்கின்றனர். சில சிந்தனையாளர்கள் தம் புத்தியை தூய்மையாக்கிக் கொண்டு சாத்திரங்களைப் பயில்வதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் நாங்களோ திருமகள் மணாளன் ஸ்ரீ கண்ணபிரானின் முகத்தாமரையிலிருந்து வெளிப்பட்ட கீதா சாத்திரத்தைப் பருகி ஏற்றம் அடைந்தவராயினோம்.

3. "வார்ஷ்ணேய ப்ரஹ்மசைலாத்ருஜீ சதப

பார்த்தஸ்ய பார்த்தநாதஸ்சிரமம்ருதவஹ

ஸம்ப்ராப்தார்த் ப்ரவாஹ ப்ரபதித விதத
கீதா ஸ்பீதா நிமங்துக்கஹ் ஸகலகரிம

பொருள்:

கீதை ஒரு தூய கங்கையின் ஓட்டம் ...
என்னும் மலைமுகட்டிலிருந்து
வேண்டுகோளுக்கு கேற்ப பிறந்தது. ...
பல பாதைகள் கொண்டது. ஞானம், ...
தீர்த்தங்களைக் கொண்டது. நிலைய...
கொண்டது. அது ஆன்மா எனும்...
அடைகின்றது. ஆன்மீக ஓட்டத்திற்...
சம்சாரமெனும் அரச மரத்தை வேர்களு...
தன்னிடத்தே நீராடுவோரின் 'கள...
கழுவுகின்றது.

4. "ஆசார்யாஹ் ஸந்தி குத்ராப்யதி விமல

துஷ்ப்ராபஸ் தாவதாஸ்தே த்ரிஜகதி நிர

ஏவம் ஸத்யர்ஜ"னஸ்யாத்புத விகலவதே

யஸ்யாசார்யஸ்ய ஹேதோஹ் ஸ்வய மு

பொருள்:

வேத சாத்திரங்களை உணர்ந்...
தூய்மையான உள்ளம் படைத்தவரு...
அங்கங்கே கிடைக்கலாம். ஆனால் ஆ...
மட்டுமே போதிக்கும் மகான்கள் மூல...

அரிது. இவ்வாறிருக்கையில் போர்க்களத்தில் உறவினர்களைப் பார்த்து நிலைகுலைந்த மனத்துடன் இருந்த அர்ச்சுனன் பெற்ற பெரும் பேற்றை என்ன வென்று கூறுவது? ஏனெனில் அர்ச்சுனனுக்கு குருவின்வடிவில் கிருஷ்ணர் போதித்தது அனைத்தும் முழுமையான உபநிடதங்களின் சாரமே!

5. க்வ சாஸ்த்ரம் கீதாக்யம் ஹரிமுக ஸரோஜாத்விகலிதம்
க்வ சாஸ்மாகம் புத்திர் விஷயவிஷயங்க்கே நிபதிதா
ததாபி ஸ்ரீ காந்த ஹ்ரஸ"ஏருண லக்ஷ்மீ விரசிதம்
கடாட்சம் ஸ்வட்சாச்சம் ஹ்ரயனுச்ருதவதாம் கிம் ந கலபம்"

பொருள்:

பகவானின் முகத்தாமரையிலிருந்து வெளிப்பட்ட கீதையெனும் இம்மகா சாஸ்திரம் எங்கே! விஷயங்களென்ற விஷ மூழ்கிவிடும் எங்கள் புத்தி எங்கே! ஆயினும் சத்குணங்கள் நிறைந்தவனும், தூய்மையானவனும் ஆன லக்ஷ்மீபதியின் கடாட்சத்தை பெற்றவனுக்கு மிக சுலபமாகவே கிரஹித்தல் கூடும்.

6. வேதோததி ப்ரதிதம் வாசுதேவ ஸமுத்ருதம்
ஸந்தஹ் பிபந்தி ஸததம் கீதாம்ருத ரஸாயனம்"

வேதங்களெனும் பாற்கடலினின்றும் கடைந்து கிருஷ்ணபரமாத்மா வெளிக்கொர்ந்த கீதாம்ருதத்தை சத்புருஷர்கள் எப்போதும் அருந்தி கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

7. "ஏகம் சாஸ்த்ரம் தேவகீபுத்ரகீதம்
ஏகோ தேவோ தேவகீபுத்ர ஏவ
ஏகோ மந்த்ரஸ்தஸ்ய நாமானி யானி
கர்மாப்யேகம் தஸ்ய தேவஸ்ய ஸேவா"

சாத்திரங்களனைத்திலும் தேவகீபுத்ரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கானமிசைத்த கீதாசாஸ்த்ரம் ஒன்றே மேன்மையானது, தேவர்களில் தேவகிபுத்ரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே சிறந்தவர்,

மந்திரங்களனைத்திலும் கிருஷ்ணரி
செயல்களனைத்திலும் சிறந்த
சேவையேயாகும்.

8. "பாரதே ஸர்வ வேதார்த்தோ பாரத
கீதாயாடிஸ்தி தேநேயம் ஸர்வசாஸ்

பொருள்:

எல்லா வேதங்களின் சாரமும் ம
பாரதத்தின் சாரம் கீதையில் உள்ளது
சாஸ்திரங்களின் வடிவம் எனக்கூற

9. "ஸ்ரீ கோவிந்த முகாரவிந்த மதுனா
கீதாக்யம் பரமம் ரஹஸ்யம்ருஷிணா
வ்யாசேன விக்யாபிதம்
வ்யாக்யாதம் பகவத்பதைஹ் ப்ரதிப
ஸ்ரீ சங்கராக்யைஹ் புனர்
விஸ்பஷ்டம் மதுஸூதனேன முனின
ஸ்வக்ஞான சுத்தய்யைக் க்ருதம்"

கோவிந்தனான ஸ்ரீ கிருஷ்
முககமலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட
மான கீதையெனும் பரம இரகசியம்
மஹரிஷியால் எழுதப்பட்டது. ஸ்ரீ ச
உரை எழுதினார். மறுபடியும் மது
ஞான சுத்திக்காக அதன்பொருளை
வழங்கினார்.

10. "பகவத்கீதா கிஞ்சிததீதா
கங்கா ஜல லவ கணிகா பீதா
ஸக்ருதபி யேன முராரி ஸமர்ச்சா
தஸ்ய கரோதி யமோபி ந சர்ச்சாம்"

எவரொருவர் பகவத்கீதையை ஒ
செய்கிறார்களோ, கங்கா ஜலத்

குடிக்கிறார்களோ, விஷ்ணு மூர்த்தியை ஒரு முறையேனும் பூசிக்கிறார்களோ, அத்தகையோரைக் குறித்து யமன் விவாதிக்க மாட்டான். (மரணமற்ற வாழ்வை அவன் பெறுவான் என்பது பொருள்)

11. "கேயம் கீதா நாமஸஹஸ்ரம்
த்யேயம் ஸ்ரீபதிரூப மஜஸ்ரம்
நேயம் ஸஜ்ஜன ஸங்கே சித்தம்
தேயம் தீனஜனாய ச வித்தம்"

பகவத் கீதையை, விஷ்ணுசகஸ்ர நாமத்தை படிக்க வேண்டும்" விஷ்ணுமூர்த்தியை எப்போதும் தியானிக்க வேண்டும். சத்புருஷர்களின் சங்மகத்தில் புத்தியைச் செலுத்த வேண்டும். தீனர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் தனதானம் செய்ய வேண்டும்.

12. "கீகாரம் த்யாகரூபம் ஸ்யாத் தத்வபோதம் தகாரகம்
கீதாவாக்ய மிதம் தத்வம் க்ஞேயம் ஸர்வ முமுக்ஷுபிஹி"

'கீ' என்றால் தியாகம் 'த' என்றால் தத்வ ஞானம். இவ்வாறாக தியாகத்தையும் தத்வ ஞானத்தையும் போதிப்பதால் 'கீத' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்பதை முமுக்ஷுக்கள் அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

4. 'க' காரங்கள்

கீதா கங்கா ச காயத்ரீ கோவிந்தேதி ஹ்ருதிஸ்திதே
சதுர்க கார ஸம்யுக்தே புனர்ஜன்ம ந வித்யதே" - (மகாபாரதம்)

கீதை, கங்கை, காயத்ரி, கோவிந்தன் எனும் 'க' காரத்துடன் முதலாகும் நான்கையும் எவன் அடைகின்றனோ அவனுக்கு மறுபிறவி இல்லை. (அதாவது பிறப்பு இறப்புடன் கூடிய சம்சார துக்கத்திதனின்றும் விடுபட்டு விடுபேற்றை அடைவான்) கீதையை ஓதுதல், கங்கையில் நீராடுதல், காயத்ரிமந்திரத்தை ஜபித்தல், கோவிந்தனின் தியானம் இவை வாழ்க்கையில் மிகமுக்கிய மானவையாகக் கருதவேண்டும்)

கீதாச்சார்யனின் ஸ்

1. "யஸ்ய க்ருபாகடாக்ஷேண ஸம்ஸாரோ
ஸர்வகம் சச்சிதாத்மானம் தம் வந்

எவரின் அருட்பார்வையால்
நசித்துப்போகுமோ, அத்தகைய
நிறைந்தவனும், சச்சிதானந்த வடிவம
தேரோட்டியும் ஆன கிருஷ்ண பரம

2. "ஸ்யஹ்ருத ப்ருத நாமுகம் நிரீக்ஷ
ஸ்வஜனவதா த்விமுகஸ்ய தோஷபு
குமதிமஹரதாத்மவித்யயா யஹ்
ஸ பவது மே பகவான் கதிர்முகுந்

இருபுறமும் நிற்கும் சே
ஆயத்தமாவதைக் கண்டு அவர்களை
கருதி போர் வேண்டாம் என்று நின்
எண்ணத்தைத் தன் உபதேசத்தா
என்னைக் காப்பாற்றுவானாக!

3. க்திச்சாதரீம் ப்ராப்ய கீதாபயோதெ
ந்யமஜ்ஜும் க்ருஷ்ணாதி சித்ரார்த்த
ந சோத்தாது மஸ்மி ப்ரபுஹ் ஹர்
ஸ மே கௌஷ்கீ நந்தஸீனுஹ் ப்

'பகவத் பக்தி' யெனும் படகைக்
கடலில் மூழ்கி அதிலுள்ள விசித்ரா
ரத்னங்களை எடுத்துக் கொண்டு ஆ
எழ முடியாமல் இருக்கிறேனோ அ
பரமானந்த உருவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபர
அருளட்டும்.

**4. ரோக பங்க நிமக்னம் யஹ் ஸாங்க்ய யோகோபதேசதஹ்
உத்ஜஹாரார்ஜுனம் பக்தம் ஸ க்ருஷ்ணஹ் சரணம் மம**

துக்கம் என்ற சேற்றில் மூழ்கி வெளிவர இயலாமல் தவித்த அர்ஜுனனை எவர்தன் உபதேசத்தால் காப்பாற்றினாரோ அத்தகைய கண்ணனே எனக்கு அடைக்கலம்.

**5. "பீதம் வாஸோ ததானம் விஜயரதகதம்
ப்ரஹ்மருத்ராதி வந்த்யம்
பூமேபாரம் ஜிஹிர்ஷும் நவஜலதருசம்
சங்க சக்ராப்த ஹஸ்தம்
பார்த்த வ்யாஜேன லோகம் நிகம மது
ஸ்ருதௌ யோஜயந்தம் மஹேசம்
த்யாயே நித்யம் ஸுஸேவ்யம் ஸுஜனமதி
க்ருஹம் க்ருஷ்ணமானந்தகந்தம்"**

மஞ்சள் நிற ஆடையை அணிந்தவனும், அர்ச்சுனனின் தேரோட்டியும், பிரம்ம ருத்ராதி தேவர்களின் வணக்கத்திற்குரியவனும், பூமியின் பாரத்தைத் தீர்க்க அவதரித்தவனும், நீலமேகத்தின் ஒளியுடையவனும், சங்கு, சக்கரம், கதை பத்மம் ஆகியவற்றை கையிலேந்தியவனும், அர்ஜுனனின் வாயிலாக உலகிற்கு 'வேத நீதி' யை எடுத்துக் காட்டியவனும், மஹேஸ்வரனும், நல்லோரின் இதயத்தே உறைபவனும், சேவிக்கத்தக்கவனும் ஆனந்தத்தின் உறைவிடமுமான கண்ணனை எப்போதும் தியானிக்கிறேன்.

**6. "காண்ட த்ரயாத்மகம் சாஸ்த்ரம் கீதாக்யம் யேன நிர்மிதம்
ஆதிமத்யாந்த ஷட்கேஷு தஸ்மை பகவதே நமஹ"**

முதல், இடை, கடையில் ஆறு அத்தியாயங்களாக மொத்தம் 18 அத்தியாயங்கள் உள்ள கீதையெனும் ஆன்மீக சாஸ்திரத்தை எவன் போதித்தானோ அத்தகைய கிருஷ்ணபகவானுக்கு வணக்கம்.

**7. அக்ரே க்ருத்வா கமபிசரணம் ஜ
பஸ்சாத் பார்த்தம் ப்ரணய ரச ஜ
சக்ஷுஷா வேக்ஷ மாணாஹ்
ஸவ்யே தோத்ரம் கரசரஸிஜே த
ஞான முதானாம்
ஆபிப்ராணோ ரத மதிவஸன் பா
ஸாிதஹ வேஷஹ"**

ஒரு காலை முன்வைத்து மற்
அமர்ந்தவனும், பின்னால்
அன்புநிறைந்த கண்களுடன் நோக்
கடிவாளத்தை இழுத்துப் பிடித்தி
ஞான முத்திரை ஏந்தியவனுமான
கண்ணன் நம்மைக் காப்பாற்றுவா

கீதா விளே

1. கீதையை நேரில் கேட்டவ
மேலும் மூவர் உளர். அர்ச்சு
அமர்ந்தவாறு அனுமார் கேட்ட
வியாசரின் அருளால் சஞ்சயனும்
நேரில் கேட்டவர் நால்வர்.

2. போரின் தொடக்கத்தில்
அஞ்ஞானத்தின் வடிவமான மோச
கீதையைக் கேட்டவுடன் அழிந்தது
அதற்குக் கீதா சுலோகத்தை மேற்
உண்மைதான். ஆனால் கீதையின்
தொடக்கத்திலேயே அர்ச்சுனன் கீ
கூறியுள்ளான்.

**"மதனுக் க்ரஹாய
குஹ்ய மத்யாத்ம
யத்வயோக்தம் வ
மோஹோ(அ)யம்**

மகானே! என்பால் உள்ள பேரருளால் தாங்கள் போதித்த இந்த ரகசியமான ஆன்மீக ஞானத்தால் என் அறியாமை அகன்று விட்டது. அர்ச்சுனனின் இந்த வாக்கியத்தால் அவனின் மோகப் பிரமை 10 அத்தியாயங்கள் கேட்கும் போதே அகன்று விட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

3. 'கீதா' என்பதை மாற்றிப் படித்தால் தாகீ என்றாகும். இதனை 'தாகீ' என்ற விரைவாகக் கூறினால் 'தியாகி' என ஒலிக்கும். தியாகி ஆக வேண்டுமென்பதே கீதையின் மையப் பொருள்.

4. 'அசோச்யான் - (2-11) என்று தொடங்கி நத்வம் சோசிது மர்ஹஸி (2-27) என்ற எச்சரிக்கையுடன் தொடர்ந்து இறுதியில் 'மாசுசஹ' என முடிவடைகிறது. ஆதலின் சோகமற்ற நிலையே கீதையின் முக்கிய கோட்பாடு என்று கொள்ளலாம்.

5. கீதையிலுள்ள மொத்த சுலோகங்கள் 700.13 ஆவது அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலுள்ள அர்ச்சுனனின் 'ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ' என்ற சுலோகத்தைச் சேர்த்தால் மொத்த 701 ஆகும்.

6. கீதையைப் போர்க்களத்தில் கண்ணன் அர்ச்சுனனுக்குப் போதித்த நாள் மார்கழி சுத்த ஏகாதசி. அது கீதையின் பிறந்த நாள் ஆதலின் அந்நாளில் மக்கள் கீதாஜயந்தியைக் கொண்டாடுவர்.

7. முதல் முதலில் கீதையை வெளிஉலகுக்குப் பரப்பியவன் சஞ்சயன் ஆவான்.

8. கீதை 'த' காரத்துடன் தொடங்கி 'ம' காரத்துடன் நிறைவடைகிறது. த,ம என்ற இரு எழுத்துக்களுக்கிடையில் கீதை ஒளிர்கிறது.

(பிராகிருத மொழியில் 'தர்மம்' என்பதை 'தம்மம்' என்பர். உதாரணமாக 'தர்மபதம் என்ற பௌத்த நூல் 'தம்ம பதம்' எனப்படுகிறது.) தர்மமே உருவானது கீதை எனக் காட்டுவதற்காக அத்தகைய எழுத்துக்கள் சேர்ந்தனவோ என்னவோ?

9. ஒருவன் புதிதாக கீதையைப்படிக்
க்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே' என்று தவறாக
'க்ஷேத்ரே க்ஷேத்ரேதர்மம் குரு' என்று
பொருள் கொண்டு (எல்லா விடங்க
இந்த ஒரு கருத்தை வாழ்க்கையில் அ
என்று தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கத் தெ

10. கீதையைச் சொன்னவன், கேட்
அனைத்துமே கண்ணனேயாவான். (இ
'கீதையின் அமோகச் சக்திக்குக்
தலைப்பின்கீழ் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது

11. ஒருவனது தலை எழுத்தை
பிறவிகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட கைவல்
மாபெரும் சக்தியுடையது கீதை.

12. வேதவியாசருக்கு 18 என்ற என்

13. கீதையில் சில அத்தியாயங்களி
ஒரே எண்ணிக்கை உடையனவாய் உள்

1, 6 ஆம் அத்தியாயம் - 47 ச

4 10 ஆம் அத்தியாயம் - 42

8, 17 ஆம் அத்தியாயம் - 28

9, 13 ஆம் அத்தியாயம் - 34

12, 15 ஆம் அத்தியாயம் - 20

14. மகாபாரதத்தில் கீதை பீஷ்ம
அத்தியாயம் முதல் 42 ஆவது அத்தி
பெற்றுள்ளது.

15. பல பழம் பெரும் வடமொழி
மங்கலச் சொல்லுடன் ஆரம்பித்
மங்கலச்சொல்லுடன் முடிவடைகின்
தொடக்கத்தில் 'அத வ்யவஸ்திதான்

வாக்கியத்தில் 'அது' என்ற சொல்லும், முடிவில் "இதி குஹ்யதமம் சாஸ்த்ரம்' என்ற வாக்கியத்தில் 'இதி' என்ற சொல்லும் உள்ளன. ஆதலின் பழம் பெரும் வழக்கை கீதை கடைப்பிடித்தது எனலாம்.

16. கலியுகம் 38 வருடங்களுக்கு முன்பே அதாவது துவாபரயுகம் முடிவடையும் தருவாயில் கீதை போதிக்கப்பட்டது. கலியுகம் தொடங்கி 1962 வருடத்திற்கு 5000 வருடங்கள் ஆயிற்று. ஆதலின் கீதை தோன்றி 5101 வருடங்கள் ஆயிற்று எனலாம்.

17. கண்ணனின் அவதாரகாலம் 125 வருடங்கள் 7 மாதம் 8 நாட்கள் 30 விநாடிகள். கீதையைப் போதிக்கும் காலத்தில் கண்ணனுக்கு 87 வயது ஆகும்.

18 (1) 'யேன ஸர்வமிதம் ததம்' என்ற வாக்கியம் கீதையில் 3 முறை உள்ளது. 'எவரால் இந்த உலகனைத்தும் பரவியுள்ளதோ அந்த பரமாத்மா' என்பது அதன் பொருள்.

(2) 'மன்மனா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு' என்ற வாக்கியம் கீதையில் இரண்டு முறை பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது. (9 ஆம் அத்தியாயத்தில் 34 ஆவது சுலோகம், 18 ஆவது அத்தியாயத்தில் 65 ஆவது சுலோகம்) 'என்னிடத்திலேயே மனதைச் செலுத்து, என் பக்தனாக இரு, என்னையே பின்பற்று, என்னையே வந்தனை செய்' என்பது அதன் பொருள்.

கீதையில் கிருஷ்ணருக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள பிற நாமங்கள்

கிருஷ்ணர்

1. அச்யுதன்
2. அநந்தன்
3. அப்ரதிமப்ரபாவன்
4. அரிசூதனன்
5. ஜனார்தனன்
6. தேவன்
7. தேவதேவன்
8. தேவ வரன்

9. தேவேசன்
10. பரமேஸ்வரன்
11. புருஷோத்தமன்
12. பிரபு
13. பகவான்
14. ஆத்யன்
15. கமல பத்ராக்ஷன்
16. கிருஷ்ணன்
17. கேசவன்
18. பூதபாவனன்
19. பூதேசன்
20. மதுசூதனன்
21. மகாத்மா
22. மகாபாஹு
23. மாதவன்
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.

அர்ஜுனனின் பெயர்கள்:

1. அநகன்
2. அனுசூயன்
3. அர்ஜுனன்
4. கபித்வஜன்
5. கிரீடி
6. குருப்ரவீரன்
7. குரு நந்தனன்
8. குருஸ்ரேஷ்டன்
9. குருசத்தமன்
10. கௌந்தேயன்
11. குடாகேசன்
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.

தினமும் நினைக்கத்தக்க சில கீதா வாக்கியங்கள்

[மருந்தை உட்கொண்டால் மாத்திரமே நோய் குணமாவதைப் போல், பிறவிப் பிணி நீங்க சரியான மருந்தான கீதையை பயன்படுத்தினால் தான் சம்சார துக்கங்கள் தொலையும். எனவே நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நினைப்பதற்கும், எண்ணிப் பார்ப்பதற்கும் சில முக்கியமான கீதை வாக்கியங்கள் எப்போதும் அருகில் இருக்க வேண்டும். இருட்டில் பயணம் செய்பவர்களுக்கு விளக்கு எங்ஙனம் பயன்படுகிறதோ அவ்வாறு பிறவியெனும் இருளில் தத்தளிக்கும் உயிர்களுக்குக் கீதை வாக்கியங்கள் பயனுள்ளவையாக அமைகின்றன. எனவே இப்படிப்பட்ட சிறந்த வாக்கியங்களை மனனம் செய்வதோ அல்லது நன்றாகக் கண்ணுக்குப் புலப்படும் வகையில் எழுதிவைப்பது நல்லது. அல்லது சிலவற்றைப் பலகைகளில் எழுதி வீட்டிலோ, மாடங்களிலோ அல்லது முக்கியமான இடங்களிலோ அவற்றைத் தொங்கவிட்டு பல அலுவல்களில் மூழ்கியிருக்கும் தனது பார்வையில் அவை தென்படும் வகையில் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய சில மிக முக்கியமானவை வாசகர்களின் நலனுக்காக இங்கு தரப்படுகின்றன.]

கீதாவாக்யம்	பொருள்
1. 'க்ஷேத்ரம் ஹ்ருதய தௌர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்ட பரந்தப' - (2-3)	அர்ச்சுனனே! இழிவான இதய பலத்தைக் கைவிட்டு கடமையைக் கைக்கொள்.
2. நாஸதோ வித்யதே பாவோ நாபாவோ வித்யதேஸதஹ -((2-16)	இல்லாததற்கு இருப்பு கிடையாது. இருப்பதற்கு எதுவுமில்லை. (உலகம் இல்லாதது., ஆத்மா இருப்பது)

கீதாவாக்யம்	
(2a) நத்வே வாஹம் ஜாது நாஸம் சத்வம் நேமே ஜனாதிபாஹா - (2-12)	
3. ந ஹந்யதே ஹன்ய மானே ஸரீரே (2-20)	
4. ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத் (2-40)	
5. கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷு" கதாசன (2-47)	
6. சமத்வம் யோக உச்யதே (2-48)	
(6a) யோகஸ்தஹ் குரு கர்மாணி	
7. "யோகஹ கர்மஸு" கௌசலம் (2-50)	
8. அசாந்தஸ்ய குதஹ் ஸுகம் (2-66)	
9. 'கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மணஹ" (3-8)	

கீதாவாக்யம்	பொருள்
	விட செயல்துடிப்புடன் இருப்பது மேல்)
10. யுத்யஸ்வ விகதஜ்வரஹ (3-30)	பதற்றமின்றி போர்புரிவாயாக ! (செயலாற்றுவாயாக)
11. ஜஹி ஸத்ரும் மஹோ பாஹோ? காமரூபம் துராசதம் (3-43)	அர்ச்சுனனே! வெல்ல முடியாத காமன் எனும் பகைவனை வெற்றிகொள்வாயாக!
12. ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த க்ஞானே பரிஸமாப்யதே! (4-33)	எல்லா செயல்களும் ஞானத்தில் அடங்கும்.
13. நஹி ஞானேன ஸத்ருசம் பவித்ரமிஹ வித்யதே (4-38)	இவ்வுலகில் ஞானத்தைவிட தூய்மையானது வேறொன்றுமில்லை.
14. ச்ரத்தாவான் லபதே ஞானம் (4-39)	சிரத்தையுடையவன் மட்டுமே ஞானத்தைப் பெறுவான்.
15. ந ஸுகம் ஸம்சயாத்மனஹ (4-40)	மனத்தில் ஐயம் இருப்பின் எப்போதும் சுகமில்லை.
16. விகதேச்சாபயக்ரோதோ யஹ் ஸதாமுக்த ஏவஸஹ (5-28)	காமம், வெகுளி, அச்சம், இவை இல்லாதவன் மோட்சம் அடைந்தவனேயாவான்.
17. ஞாத்வா மாம் சாந்தி ம்ருச்சதி (5-29)	ஜீவன் என்னை உணர்ந்து பரமசாந்தி அடைகிறான்.
18. உத்தரேதாத்மனாத்மானம் (6-5)	தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்.
19. ஆத்மஸம்ஸ்தம் மனஹ் க்ருத்வா ந கிஞ்சிதப் சிந்தயேத் (6-25)	மனத்தை ஆன்மாவில் இருத்தி ஏனையவை அனைத்தையும் சிந்தித்தல் கூடாது.
20. அப்யாஸேன து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்ருஹ்யதே (6-35)	பயிற்சியாலும், வைராக்கியத்தாலும் மனம் அடக்கப் படுகிறது.

கீதாவாக்யம்	
21. நஹி கல்யாணக்ருத் கஸ்சித் துர்கதிம் தாத கச்சதி (6-40)	நன்மை செ… தீமை வ…
22. மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸுத்ரே மணிகணா இவ (7-7)	நூலில் … போல … என்னுள் … இருக்கிற…
23. மாமேவ யே ப்ரபத்யன்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே (7-14)	என்னைச… மாயைய… கள்.
24. ஞானி த்வாத்மைவ மே மதம் (7-18)	ஞானி நா… எனக்கு… கிடையா…
25. வாஸுதேவஹ் ஸர்வமிதி	அனைத்… (உலகை… மயமே)
26. தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு மாமனுஸ்மர யுத்ய ச (8-7)	எனவே … என்னை… போர்பு… கடமை…
27. தேஷாம் நித்யாபியுக்தானாம் யோக க்ஷேமம் வஹாம்யஹம் (9-22)	ஒருமித்த… எப்போ… நினைக்… யோக … கவனித்…
28. தத்குருஷ்வ மதர்ப்பணம் (9-27)	நீ எதைச்… அர்ப்பண…
29. நமே பக்தஹ்ப்ரணஸ்யதி (9-13)	என்னுடை… அழியம…
30. அநித்யம ஸுகம் லோக மிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம் (9-33)	நிலையி… இல்லாத… அடை… சுகத்தி… சேவிப்ப…

கீதாவாக்யம்	பொருள்
31. ஸர்வபூதஹிதே ரதாஹா (12-4)	எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மை செய்வதில் நாட்டம் உடையோர் என்னையே அடைவர்.
31a. தேஷாமஹம் ஸமுத்தர்த்தா ம்ருத்யு ஸம்சார ஸாகராத் (12-7)	என்னைத் தியானிப்பவர்களை பிறப்பிறப்பு எனும் சம்சாரக் கடலினின்றும் கரையேற்றுகிறேன்.
32. த்யாகச் சாந்திரனந்தரம் (12-12)	துறப்பதால் நிலைத்த அமைதி கிட்டும்.
33. யோமத் பக்தஹ் ஸ மே ப்ரியஹ் (12-14)	என்பால் பக்தி கொண்டவனே எனக்குப் பிரியமானவன்.
34. க்ஷேத்ரக்ஞம் சாபிமாம் வித்தி ஸர்வ க்ஷேத்ரே ஷு பாரத (13-3)	விளங்கும் பொருள் எல்லாவற்றினும் அப்பொருளை விளங்கவைப்பன் நானே.
35. ஜன்மம்ருத்யு ஜராவ்யாதி துக்க தோஷானுதர்சனம் (13-9)	பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, நோய் ஆகியவற்றிலுள்ள துன்பங்களை மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.
36. அவிபக்தம் விபக்தேஷு தத்ஞானம் வித்தி ஸாத்விகம் (18-20)	வெவ்வேறாக விளங்கும் எல்லாப் பொருள்களிலும் பரமன் ஒன்றாகவே நிறைந்திருப்பதாக உணர்தல் சாத்விக ஞானம் ஆகும்.
37. பக்த்யா மாமபிஜானாதி (18-55)	பக்தியால் என்னை உணர்வாய்.
38. மச்சித்த சததம் பவ	எப்போதும் என்பால் மனதைச் செலுத்து.
39. மன்மனா பவ (18-65)	என்னுள் மட்டுமே மனதை நிலைபெறச் செய்.
40. மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ (18-66)	என் ஒருவனையே சரண் அடைவாயாக!

சப்த ச்லோக

1. ஓமிதி ஏகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம
வ்யாஹரன் மாமனு ஸ்மரன்
யஹ் ப்ரயாதி த்யஜந்தேஹம்
ஸ யாதி பரமாம் கதிம் (8-13)

2. ஸ்தானே ஹ்ருஷிகேச தவப்ரகீர்
ஜகத் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யனு ரஜ்யதே
ரக்ஷாம்ஸி பீதானி திசோ த்ரவ
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்தசங்

3. ஸர்வதஹ் பாணிபாதம் தத்
ஸர்வதோ(அ) க்ஷிசிரோமுகம்
ஸர்வதஹ் ச்ருதி மல்லோகே
ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி (13-13)

4. கவிம் புராண மனுசாஸிதாரம்
அணோர் அணீயாம்ஸம் அனுஸ்
ஸர்வஸ்ய தாதாரம் அசிந்த்ய ரூ
ஆதித்ய வர்ணம் தமஸஹ் பரஸ்

5. ஊர்த்வ மூல மதஹ் ஸாகம்
அஸ்வத்தம் ப்ராஹுரவ்யயம்
சந்தாம்ஸி யஸ்ய பர்ணானி
யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித் (15-

6. ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸன்
மத்தஹ் ஸ்ம்ருதிர் ஞானம பபோ
வேதைஸ்ச ஸர்வைரஹ மேவ வே
வேதாந்த க்ருத்வேத விதேவசா

7. மன்மனா பவ மத்பக்தோ
மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவ
மாத்மானம் மத்பராயணஹ (9-34)

கீதையின் சாரம்

பகவத் கீதையின் இறுதி அத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா கீதையின் பொருளனைத்தையும் சுருக்கி மூன்று சுலோகங்களில் சொல்லியுள்ளார். பரபிரம்மத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தை ஜீவன் எங்ஙனம் அடையக் கூடுமோ அதற்கான நெறி முறைகள் அதில் நன்றாக விவரிக்கப் பட்டிக்கிறது. எனவே முமுக்ஷுக்கள் அச்சுலோகங்களை மனனம் செய்து., அவற்றின் பொருளை எப்போதும் சிந்தித்திருத்தல் நன்று. அச்சுலோகங்களாவன.,

1. **"புத்யா விசுத்தயா யுக்தோ த்ருத்யாத்மானம் நியம்ய ச**
சப்தாதீன் விஷயாம் ஸ்த்யக்த்வா ராகத்வேஷௌ வ்யுதஸ்ய ச"
-(18-51)

2. **"விவிக்தஸேவீ லக்வாஸீ யுதவாக்காயமானஸஹ**
த்யான யோகபரோ நித்யம் வைராக்யம் ஸமுபாஸ்ரிதஹ" (18-52)

3. **"அஹங்காரம் பலம் தர்பம் காமம் க்ரோதம் பரிக்ரஹம்**
விமுச்ய நிர்மமஹ் சாந்தோ ப்ரஹ்ம பூயாய கல்பதே" - (18-53)

தூய்மையான புத்தியுடன், தைரியத்துடன் மனத்தை தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு, சப்தாதி விஷயங்கள், விருப்பு வெறுப்பு இவைகளை விட்டொழித்து, தனிமையில், மிதமான ஆகாரத்தை உட்கொண்டு, உடலையும், மனத்தையும் நியமங்களில் ஈடுபடுத்தி, எப்போதும் தியானயோகப் பயிற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு, வைராக்யத்தைக் கடைபிடித்து அகந்தை, பயம், ஆணவம், காமம் வெகுளி, போகப்பொருட்களின் மேல் ஆசை இவைகளை விட்டொழித்து மமதையின்றி, அமைதியாய் இருப்பவன் பரபிரம்மத்தை அடைவதற்குத் தகுதியுடையவனாகிறான்.

கீதையில் உவ

மகான்கள் தாங்கள் போ
தத்துவங்களை சாமான்யர்களின்
வண்ணம் உவமைகளைப் பயன்
சிக்கலான கருத்துக்களும்
விளங்குகின்றன. இராமயணம்,
பாகவதம் முதலிய நூல்களிலும் சா
உவமைகள் பெரும் எ
படுத்தப்பட்டுள்ளன. கீதை
முறையையே பின்பற்றி ஈடிணைய
அழகிய உவமைகளால் விளக்கியு
உவமைகள் இங்கு தொகுத்து அ

1. மனிதன் பழைய
புதியனவற்றை உடுப்பது போல்
விட்டு புதிய உடலை எடுத்துக்

2. நீர்நிறைந்துள்ள பெரிய
குறைந்த நீருடைய கிணற்றினால்
கிடைக்குமோ, அனுபவம் வா
வேதங்களால் அத்துணை பலனே

3. ஆமை தனது உடல் உறுப்
கொள்வதைப்போல் யோகி
விஷயங்களிலிருந்து எப்போது
அப்போது அவனுடைய ஞானம்
(2-58)

4. நிலைத்திருக்கும் கட
அடைகின்றனவோ, அதுபோ
நிட்டையுடையவனிடம் அடை
அப்படிப்பட்டவனே சாந்தியை
வேட்கை யுடையவன் அல்ல. (2-

5. புகையால் நெருப்பு, புழுதியால் கண்ணாடி, கர்ப்பத்தில் இருக்கும் சிசு எவ்வாறு மூடப்பட்டிருக்கிறதோ அவ்வாறே காமத்தால் ஆத்ம ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. (3-38)

6. அர்ச்சுனனே! நன்றாக எரியும் நெருப்பு, விறகை எவ்வாறு எரித்து விடுகின்றதோ, அவ்வாறே ஞானமெனும் நெருப்பும் எல்லா வினைகளையும் எரித்து விடுகின்றது. (4-37)

7. எவன் தான் செய்யும் காரியங்களின் பலனை பயன் கருதாமல் பரமனுக்கே அர்ப்பணித்து விடுகிறானோ அவனுக்கு தாமரை இலை தண்ணீர் போல் வினைகள் ஒட்டுவதில்லை. (5-10)

8. காற்றுபுகா இடத்தில் விளக்கு எவ்வாறு சலனமற்று இருக்குமோ அவ்வாறே ஆன்மதியானத்தில் மூழ்கியிருக்கும் யோகியில் உள்ளம் அசைவற்றிருக்கும். (6-34)

9. அர்ச்சுனனே! என்னைக்காட்டிலும் வேறாக இருப்பது இவ்வுலகில் சற்றுமில்லை. நூலில் கோர்க்கப்பட்டுள்ள மணிகளைப்போல் என்னுள் எல்லா உலகும் தொகுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. (7-7)

10. எல்லா இடத்திலும் உலவுவதும், சிறந்தது மாகிய காற்று எல்லாக் காலங்களிலும் எப்படி நிலைத்திருக்கிறதோ அப்படியே எல்லா உயிர்களும் என்னுள் உறைவதாக உணர்ந்து கொள். (9-6)

11. அர்ச்சுனனே! இந்த உடல் 'க்ஷேத்ரம்' என்றும், இதனை அறிபவன் 'க்ஷேத்ரக்ஞன்' என்றும் அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். (13-2)

12. மிகவும் சூக்ஷ்மமானதாயும், எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஆகாயம் எவ்வாறு எவராலும் தீண்டப் படாது இருக்கின்றதோ, ஆன்மாவும் உடல் முதலியவற்றால் தீண்டப்படாது இருக்கும். (13-33)

13. அர்ச்சுனனே! சூர்யன் ஒருவனாகவே இவ் உலகனைத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிறானோ அவ்வாறே

க்ஷேத்ரக்ஞன் எல்லா க்ஷே
செய்கிறான். (13-34)

14. எதற்கு வேதங்கள் இ
அத்தகைய சம்சாரவடிவா
வேர்களையும் கீழ்நோ
கொண்டிருப்பதாகவும்,
தென்பதையும் பெரியோர்கள்
அறிகிறானோ அவன் வேதங்

15. சம்சார மெனும்
குணங்களால் வளர்க்கப்பட்
தளிர்கள் உடையவை
பரவியிருக்கின்றன. அத
தொடர்பால் கீழே ஊன்றி

16. மலர்கள் முதலிய ம
புறப்படும் காற்று அவ்வப்
வாசனையை மட்டும் எடுத்
ஆன்மாவும் ஒரு உடலை விட
போது மனம் முதலிய ஆ
எடுத்துச்செல்கிறது. (15-8)

17. நெருப்பு புகையால்
வினைகளும் குற்றத்தால் மூட

18. அர்ச்சுனனே! பர
இதயங்களிலும் வீற்றிருந்து ய
போல் அனைவரையும் மாள

கீதை

"கீதா மே சோத்தமம் க்ருஹ
நான் கீதையை ஆதாரமாக
என்னுடைய வீடு என்று பொ
இங்கு கூறப்படுகின்றன.

கீதை மாளிகையின் அமைப்பு விவரங்கள்:

கட்டியவன் - ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா

அலங்கரித்தவர் - வேத வியாசர்

அமைப்பு - மூன்று அடுக்குகள்

அஸ்திவாரம் - அர்ச்சுனனின் விஷாதயோகம்

முதல் அடுக்கு - 5 அறைகள் (2 முதல் 6 அத்தியாயம் வரை சாங்கிய, கர்ம, ஞான, ஆத்ம சம்யம யோகம் என்பவை)

இரண்டாம் அடுக்கு - 6 அறைகள் (7-12 வரை)

மூன்றாம் அடுக்கு - 6 அறைகள் ஞானத்தைப் பற்றி ஆறு அத்தியாயங்கள் (13-18 அத்தியாயம் வரை)

கட்டடத்திற்கு வேண்டிய

சுண்ணாம்பு - கர்மா

தண்ணீர் - பக்தி

செங்கல் - ஞானம்

கீதாமாளிகை பெரியது, மிகவும் அழகானது. அதிலுள்ள ஒவ்வொரு அறையிலும் பலவகைப் பட்ட விலைமதிப்பில்லா பொருள்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கட்டடத்தில் எவராயினும் அடியெடுத்து வைக்கக்கூடும். ஜாதி, சமய, குல, இன, பால், வேறுபாடுகள் இல்லை. நுழைவுக் கட்டணம் கிடையாது. அப்படி உட்புகுந்து அங்கிருக்கின்ற பொருள்களைத் தங்கு தடையின்றி தரிசிக்கலாம், தொடலாம், வீட்டிற்கும் எடுத்துச் செல்லலாம். தடுப்பாரும் இல்லை. வழக்குத் தொடுப்பாரும் இல்லை.

சங்கரர் அந்த கீதா பவனத்தில் நுழைந்து, அதன் அழகில் மயங்கி தலைக்குப் பிடித்தமான பொருள்களை அங்கிருந்து எடுத்துச் சென்றார். அதற்குப் பிறகு இராமனுஜரும் மத்வாச்சாரியாரும் வந்தனர். பிறகு இன்னும் பலர் வந்தனர். அவர்கள் அனைவருமே கீதா மாளிகையைத் தரிசித்து,

அங்கிருந்த பொருள்களை
அமைதியடைந்தனர். ஆயினும் இ
என்னவெனில் யார்யார் எவ்வளவு எ
சென்ற போதிலும், அந்தக் கட்டடம் (
பொருட்களுடனும் நிறைந்தே காணப்
மாளிகையின் தனிச் சிறப்பு. ஆதல
விரும்புவோர் கீதா மாளிகையைக் கண்
அங்கேயே தங்கி இளைப்பாறி, சம்சார
விடுபட்டு, பேரின்பத்தைத் துய்த்
எய்துவார்களாக.

அத்தியாய வரிசையில் கீதா பாராயணத்தின்

கீதையின் மகிமை அபார
சுலோகங்களைப் பாராயணம், ஜப
செய்வதால் எத்துணையோ நற்பலன்
கீதையின் இச்சக்தியை முன்பு திருமக
எடுத்துரைத்தார், அதையே பின்பு ப
புகன்றார். இச்செய்திகள் பத்ம
பெற்றுள்ளன. கீதையிலுள்ள ஒவ்வொ
பாராயண பலன்கள் கதைகளின் வா
சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
அங்கிருக்கும் கீதையின் அத்தியாய
உதவியாக இருக்கும் என்று கருதி
தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

1. முதல் அத்தியாயத்தின் பலன்
முழுவதுமாகவோ, அல்லது ஒரு
அல்லது அதில் பாதியையோ
சுலோகத்தையாவது இல்லை, பாதி
இல்லை, ஒரே ஒரு பதத்தையாவது
அல்லது ஒரே ஒரு பதத்தையா
எவனொருவன் ஓதுகிறானோ அவன்
முக்தியடைவான். எவ்வாறெனின்.,-

முன்பு ஒரு காலத்தே சுசர்மா என்றொரு பிராம்மண... வசித்து வந்தான். அவன் வெளி இன்பங்களில் நாட்ட முடையவனாய் கெட்ட நடவடிக்கைகளுடன் வாழ்ந்து, வாழ்நாளை வீணாகக் கழித்து இறந்தான். யமலோக அவஸ்தைகளை பலவற்றையும் அவன் அனுபவித்து மறுபிறவியில் ஒரு எருமைக் காளையாகப் பிறந்தான். ஒருநாள் மிகவும் அதிகமான பாரத்தைச் சுமந்த வண்ணம் ஒரு மலையின் அடிவாரத்தே சென்று கொண்டிருக்கையில் சுமைதாங்காது விழுந்த அந்த எருது இறந்துவிட்டது. அதன் தீனமான நிலையை அந்த வழியாகப் போய்க்கொண்டிருந்த சிலர் கண்டு அது நற்கதி அடைய வேண்டுமென்பதற்காக தாம் செய்த புண்ணியங்களின் பலனில் சில பாகத்தை அதற்காக ஈந்தனர். அதில் ஒரு வேசி தான் ஏதும் புண்யம் செய்யவில்லை, அவ்வாறு ஏதேனும் செய்திருப்பின் அதன் பலனை அந்த எருதிற்கு அளிக்கிறேன் என சங்கல்பம் செய்து கொண்டாள். வேசியின் புண்ணியத்தினால் அந்த ரிஷபம் புண்ணிய லோகத்தை யடைந்து மறுபடியும் பூர்வ ஜன்ம நினைவுடன் உத்தமபிராம்மண ஜன்மம் அடைந்தது. அதன் பிறகு தன் நற்பலனை அர்ப்பணித்த அந்த வேசியின் வீட்டை அடைந்து நீ செய்த புண்ணியம் யாது என வினவ அந்த வேசி ஒரு கிளியைக் காண்பித்து அது சொல்லும் வாக்கியத்தைத் தினமும் கேட்டதால் தன் சித்தம் புனிதமடைந்தது எனக்கூறினாள், அதன் பிறகு அவர்களிருவரும் அக்கிளியினிடம் சென்று கேட்கவும். அக்கிளி பூர்வஜன்மத்தில் அது ஒரு வித்தைகளறிந்தவன் என்றும், குரு தூஷணை என்ற பாவம் புரிந்து இறந்து பின் கிளியாகப் பிறந்து காட்டில் மிகவும் துன்பத்திற்குள்ளாகி இருக்கையில், ஒரு முனிபுங்கவர் தன் ஆசிரமத்திற்கு எடுத்துச் சென்று வளர்த்து வந்ததாகவும், அங்கு கீதையின் முதல் அத்தியாயத்தை அம்முனிவர் தம் மாணாக்கர்களுக்கு எப்போதும் போதித்து வருகையில் அதனைக் கேட்டு முறையாக அதுவும் உச்சரிக்கக் கற்றுக் கொண்டதாகவும் எப்போதேனும் திருட்டுத்தனமாக அந்த வேசிக்குச் சொல்லியதாகவும் கூறியது. அதனால் வேசியின் பாபங்கள் தொலைந்தன, சுசர்மாவிற்கு நற்கதி கிடைத்தது.

தஸ்மாதத்யாயமாத்யம் படதே ச்ருணுதே
அப்யா ஸேத்தஸ்ய பவதே பவாம்போதி ...

எனவே கீதையின் முதல் அத்தியாயத்தை ப...
அல்லது நினைத்தோ இருப்பவர்கள் கலப...
எளிதாக தாண்ட இயலும்.

2. இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் பல...
தேசத்தில் புரந்தரம் என்ற பட்டணத்தில்...
பிராம்மணன் ஒருவன் இருந்தான். அவ...
அதிதி உபசாரம் முதலிய நற்காரியங்களை...
மனச்சாந்தி மற்றும் ஆத்ம ஞானம் அ...
சோர்வுற்றிருக்கையில், ஒருநாள் அவர...
சாதுமுனிவர் ஒருவர் வரவும், அ...
விருத்தாங்களைக் கூறி ஆத்மஞானத்திற்...
எனக் கேட்டனன், சாது அவனை ஆத்மஞ...
சௌபுரநகரத்தில் மித்ரவந்தன் என்ற இடை...
வைத்தார், மித்ரவந்தன் தேவசர்மாவிடம் இ...
"நான் ஒருநாள் காட்டில் ஆடுகளை மேய்த்...
போது ஒரு பெரிய புலி வரவும், நா...
மந்தைகளும் அங்குமிங்குமாக சிதறி ஓடி...
அந்த இடத்தின் மகிமையோ என்னவோ...
ஆட்டு மந்தையில் ஒரு ஆடும் அந்த புலியும்...
இருந்ததைக் கவனித்தேன். உடனே...
வானரசிரேஷ்டரிடம் அதற்கான கார...
கொண்டேன். அது என்னவெனில், அந்த...
ஒரு கோயிலில் சுசர்மா என்ற ஒருவன் ஞா...
ஈசுவர உபாஸனை செய்து வர ஒருநாள்...
அவனுக்கு இதமளிக்கக் கருதி கீதை 2ஆவது...
ஒரு கல்லில் செதுக்கி அதனை அப்பியா...
கூறிவிட்டு மறைந்துவிட்டார். சுசர்மா அ...
கீதையின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தை பா...
வந்து, அப்யாசம் செய்து வர சிறிது நா...
சித்தம் சுத்தியடைந்து ஆத்மஞான...
அப்போதிருந்து அந்த புனித ஆத்ம...

இடமெல்லாம் புனிதமாகி, விருப்பு வெறுப்புகள் இன்றி இருந்தது. நானும் உடனேயே அந்த செதுக்கிய பலகையினிடம் சென்று கீதையின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தை அப்யசித்து ஆத்மாஞானானுபவத்தை அடைந்தேன். நீயும் அவ்வாறே செய்க என்றான். மித்ரவந்தனின் இவ்வாக்கியங்களைக் கேட்டு தேவசர்மாவும் இரண்டாம் அத்தியாயத்தை முறையாகப் பாராயணம் செய்து ஆத்மஞான மடைந்து பிரம்மபதவியடைந்து மேன்மையுற்றான்.

'சிஷிதல்தேன பூதாத்மா
படன் அத்யாய மாதராத்
த்வித்திய மால ஸாதோச்சைஹ்
நிரவத்யம் பரம் பதம்"

கீதை இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: ஆன்மீக ஞானம் பெறுதல்

3. மூன்றாவது அத்தியாயம் : முன்பு 'ஜனஸ்தானம்' என்ற நகரத்தில் 'ஜடன்' என்ற அந்தணன் இருந்தான். அவன் தன் இனத்திற்குரிய கடமைகளை கைவிட்டு விட்டான். சிற்றின்பங்களில் ஈடுபட்டு பொருள் ஈட்டுவதில் பேராசை கொண்டு வியாபாரம் செய்யும் பொருட்டு வடக்கு நோக்கி சென்றான். அங்கிருந்து திரும்பிவரும் போது வழியில் ஒரு மரத்தின் கீழ் திருடர்கள் அவனைக் கொன்று விட்டனர். பாவியாதாலால் அவன் மரணத்திற்குப் பின் 'பிசாசு' வடிவம் கொண்டான். சிறிது காலத்திற்கும் பின் தர்மவான் ஆகிய அவனது புதல்வன் தந்தையின் இறுதிச் சடங்குகளை நிறைவேற்ற காசிக்குப்புறப்பட்டான். வழியில் தன் தந்தையைக் கொன்ற அந்த மரத்தின்கீழ் அமர்ந்து கீதையின் 3ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்தான்.

'ததாத்யாயம் ச கீதாயாஹ் த்ருதீயம் ஸஞ்ஜ ஜாபஹ"

உடனே ஆகாயத்தில் அ
உடலைத்துறந்து திவ்ய விமான
கண்டான். தந்தையே ! பிசாசுத்தன்
வரக் காரணம் என்ன என்று கேட்
கீதை 3ஆம் அத்தியாயத்தைக் கேட்ட
திவ்ய நிலை கிட்டியது. நீ காசிக்
வீட்டிற்குக் திரும்பி இதே உபா
அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செ
கிடைக்கும் புண்ணியத்தை தாரைவா
அனைவரையும் நரகத்திலிருந்து கவை
கூறினான். அவ்வாறே மகனு
யமலோகத்திற்குத் தன் தூதுவர்க
முன்னோர்கள் அனைவரையும் வை
வரச் செய்தான். இவ்வாறாக கீதையி
பாராயணத்தால் பாவத்தினின்றும் வி
ஒருவன் அடைகிறான். கீதை 3ஆம்
பாவங்கள் அகலுதல், பிசாசுத்தன்

4. நான்காம் அத்தியாயம்:
வாரணாசி விஸ்வநாதர் கோயிலில் ப
நான்காம் அத்தியாயத்தை தினந்தோ
வந்தான்.

"நித்யமாத்மரத ஸ்துரீ
ஜபத்யாத்யாய மாதரா
ததப்யசா ததுஷ்டாத்
ந த்வந்த்வைரபி பூய

அதனால் அவன் தூய்
துன்பங்களிலும் தட்பவெட்பங்கள
இருந்தான். ஒரு சமயம் மகாத்ம
எண்ணத்துடனும் பேராவலு
தொடங்கினான், வழியில் இரண்டு
அமர்ந்தவாறு பாராயணம் செய்தா
புறப்படும்போது, கீழே விழுந்த
பழங்களைத் தன்னுடன் எடுத்துச்

பிறகு 5 நாட்களுக்குள் அந்த இரண்டு இலந்தை மரங்களும் காய்ந்துவிடவே, அவற்றின் உயிர்ப்புச் சக்திகள் முற்பிறவி அறிவுடைய இரண்டு பிராம்மணப் பெண்களாக ஓரிடத்தில் பிறந்தனர். பரதன் ஒருநாள் அப்பெண்களின் வீட்டிற்குச் சென்றான். அவர்கள் பரதனை அர்ச்சித்து அவன் கட்டளைக்கு இணங்கித் தமது கதைகளைக் கூறலாயினர்.

"மகானே! முன்பொருகால் கோதாவரி ஆற்றங்கரையில் சின்னபாவம் என்ற தீர்த்த ஸ்தலத்தில் 'ஸத்யதபன்' என்ற யோகி ஒருவன் கடுந்தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்தான். அவனது தவத்தால் தன்பதவிக்கு இடையூறு நேர்ந்து விடுமோ என்றெண்ணி இந்திரன் அப்சர ஸ்திரீகளாகிய எங்களை, தவத்திற்கு இடையூறு செய்திட அங்கு அனுப்பினான். இந்திரனின் கட்டளைப்படி நாங்கள் அங்கு சென்று பாடி ஆடினோம். அதனால் சினம் கொண்ட முனிவர், 'கங்கைக் கரையில் இரண்டு இலந்தை மரங்களாகும் படி சபித்தார். அம்முனிவரிடம் எங்களுக்கு இரக்கம் காட்டியருளுமாறு தீனமாக வேண்டினோம். அவரும், 'பரதன் என்னும் மகான் உங்களிடத்திற்கு வரும் வரை நீங்கள் இவ்வுருவிலேயே இருப்பீர்' பின்னர் முற்பிறவி அறிவுடையோராய் மானுடப் பிறவி எடுத்துப் படிப்படியாய் தேவர்களாவீர்' என்று கூறினார். சாபத்தால் இலந்தை மரங்களாக இருந்த எங்களிடத்திற்கு முன்பு தாங்கள் வந்து தங்கி கீதையின் நான்காம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்தீர்கள். அதனால் எங்களது சாபம் நீங்கியது. எங்களை மீட்ட உங்களுக்கு எங்கள் நன்றி' என்று வணங்கி நின்றனர். அப்போதிருந்து கீதையின் நான்காம் அத்தியாயத்தை நாள்தோறும் ஜபித்தபடி சுகமாக இருந்தனர்.

கீதையின் 4ஆம் அத்தியாயப் பலன் மரம், செடி, கொடிகளும் துன்பம் நீங்கி கடைத்தேறுதல்.

5. ஐந்தாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: மத்திர நாட்டில் புருகுத்சம் எனும் நகரம் ஒன்று உளது. அந்த நகரில் பிங்களன் எனும் அந்தணன் வசித்து வந்தான். அவன் தன்

குலத்தொழிலாகிய வேதம் ஓதுதல், மு
கைவிட்டு, சங்கீதம், நாட்டியம்
வேலைக்குச் சேர்ந்தான். அவனுக்
பிறந்த அருணா என்ற மனைவி
மற்றொருவனிடம் மனத்தைப் பறி
விரும்பத்தகாத கேளிக்கைகளுக்கு
இருப்பான் என்றெண்ணி ஒருநாள்
அடித்து நொறுக்கிக் கொன்று
சடலத்தைப் பூமிக்கடியில் புதைத்து
தனது தீய ஒழுக்கத்தால் "பகந்தரம்'
இறந்து விட்டாள். கொல்லப்பட்ட
கருடனாகப் பிறந்தான், அவன் மனை
முற்பிறவியில் ஏற்பட்ட பகையால் அ
சண்டையிட்டுக் கொண்டே இருந்த
முன்பே இறந்து போன ஒரு ரிஷியி
நிரம்பிருந்த தண்ணீரில் விழுந்து
அவர்களை எமனிடம் அழைத்து
அவர்களை விடுதலைச் செய்து மேல்
சொன்னார். அதைக்கேட்ட அத்தம்
செய்த எங்களுக்கு இந்த உயர்நி
என்ன? என்று வினவினர். எமன்
கரையில் 'வடுஉ 'எனும் ஞானி ஒரு
கீதையின் 5ஆம் அத்தியாயத்தை நா
செய்து கொண்டு இருந்தான்.
பரம்பொருளை அடைந்தனன்.

"கீதானாம் பஞ்சமாத்யாய மாவர்த்த
தேன புண்யேன பூதாத்மா வயென

அம்முனிவரின் மண்டையோட்
நீங்களும் தூய்மையடைந்தீர்கள்.
விருப்பமான மேல்உலகிற்குச் செ
என்று கூறினான் பிறகு அவர்களி
வைகுந்தம் சென்றடைந்தனர். இ

அத்தியாயத்தின் தொடர்பினால் பறவைகள்கூட கடைத்தேறின.

பலன்: குற்றங்களிலிருந்து விடுதலை, பசு, பறவைகள் கூடக் கடைத்தேறுதல்.

6. ஆறாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: கோதாவரி நதிக் கரையில் 'பிரதிஷ்டானம்' என்ற நகரம் இருந்தது. அந்நகரத்தை தர்மவான் ஆகிய 'ஜானச்ருதி' என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான், அவ்வரசனின் கடமைப்பற்றுக்கும், அவன் ஆற்றிவந்த நற்செயல்களுக்கும் மெச்சி, தேவர்கள் அவனுக்கு அருள் செய்ய அரச மாளிகையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தனர். நகரத்தை நெருங்கும் போது 'பத்ராஸ்யன்' முதலான அன்னங்கள் ஏனையவற்றைக் காட்டிலும் தாழ்வாகப் பறந்தன. அதனைக்கண்ட மற்றைய அன்னங்கள், "வேகமாகப் பறந்து ஒளிபொருந்திய ஜானஸ்ருதி மன்னன்பால் அடக்கமின்றி நடந்து கொள்ளலாமா?" என்று கேட்டன. மெல்லப் போகுமாறு அறிவுறுத்தின. பிரம்ம ஞானியாக ரைக்வன் முன்னால் இந்த அரசனின் ஒளி எம்மாத்திரம்? என்று அன்னங்கள் திருப்பிக் கேட்டன. அவ்வுரையாடலை தன் அரண்மனை மேன்மாடத்திலிருந்து கேட்ட ஜானஸ்ருதி, ரைக்வனை தேடி அழைத்து வருமாறு தன் தேர்ப்பாகனுக்குக் கட்டளையிட்டான். அரச கட்டளையை ஏற்றுப் புறப்பட்ட தேர்ப்பாகன் எல்லா க்ஷேத்ரங்களிலும் தேடி அலைந்து இறுதியில் காஷ்மீரில் மாணிக்கேஸ்வரர் ஆலயத்தின் வாயிலில் ஒரு வண்டியில் அமர்ந்திருந்த ரைக்வனை பார்த்தான். 'மகானே! தாங்கள் இங்கே இவ்வாறு இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? என்று வினவினான். அவர், 'யாம் எல்லா இச்சைகளையும் துறந்து விட்டோம். என்இயல்பை அறிய விரும்புவோர் இங்கேயே சில நாட்கள் தங்க வேண்டும்" என்று கூறினார். அதனைக்கேட்ட தேர்ப்பாகன் அரசனிடம் சென்று நடந்ததைச் கூறினான். அரசன் அவ்வைராக்கிய முனிவரை உடனே சென்று தரிசிக்கப் புறப்பட்டான், ஆயிரம் பசுக்களையும், பட்டாடைகளையும், முத்தாரங்களையும், தன்னுடன் எடுத்துச் சென்றான். ரைக்வ முனிவரிடம் சென்று

வணங்கி, தான் கொண்டு
கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொ
சினம் கொண்டார். 'என்னைப்
நீகொண்டு வந்தவற்றை நீயே எடு
தேவையில்லை" என்று கடுமை
அம்முனிவரின் திருவடிகளைப்
வேண்டி அவரது பெருமை த
காரணம் வினவினான். அதற்கு
நான் கீதையின் ஆறாம் அத்
செய்வதேயாகும்"

"நீதானாம் ஷஷ்டமத்யாயம் ஜ
தேனைவ தேஜோ ராசிர்மே ஸ

அதன் பிறகு நீண்ட நாட்கள்
சேவித்து, ஆறாம் அத்தியாய
நாள்தோறும் படித்து, மோட்சத்
ஆறாம் அத்தியாயத்தின் பலன்

7. ஏழாம் அத்தியாயம்:
புத்திரத்தில் 'சங்குகர்ணன்' எ
இருந்தான். அவன் தன் குலத்தொ
எப்போதும் பொருள் ஈட்டுவதி
வந்தான். அவன் ஒரு நாள் தன்
புடைசூழ வெளியூருக்குப் பய
பாம்பு தீண்டி மரணமடைந்தான்.
பிறந்தான். ஆயினும் முற்பிறவி
விடவேயில்லை, தான் முற்பிற
பணப்புதையலைக் காவல்காத்து
அவனது புதல்வர்களின் கனவில்
தந்தை என்று தெரிவித்து, தான்
விஷயத்தைக் கூறினான்.
அதிகாலையிலேயே துயில
இருக்குமிடத்தை அடைந்தனர்
அகழ்ந்தெடுக்கத் தொடங்கினர்.

தன் புதல்வர்களில் அவனுக்குச் செல்லப் பிள்ளையாகிய சிவன்ர என்பவனிடம் பேசத் தொடங்கியது. தன்னை இந்த இழிநிலையிலிருந்து காக்க வேண்டியது. அதற்கு கீதையின் 7ஆவது அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்வதே சிறந்த வழி என அறிவுறுத்தியது. புதல்வர்களும் 7ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்து தந்தையைக்கடைத் தேற்றினர்.

'கீதா நாம சப்தமாத்யா மந்தரேன சுதாமயம்
ஜந்தோஜ் ஆம்ருத்யு நிராகரண காரணம்'

அமுதம் போன்ற கீதையின் 7ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்தால், உயிர்களைப் பிறவிப்பிணி, மூப்பு, மரணம் ஆகிய துன்பங்களின்றும் விடுவிக்கும். சங்குகர்ணன் புதல்வர்கள் கீதையினை 7ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்ததால் அவர்களது தந்தைக்கு பாம்புப் பிறவி நீங்கி திவ்யத் தன்மை கிடைத்தது. சங்கு கர்ணனின் புதல்வர்கல் தந்தையின் செல்வத்தைத் தானம் செய்தும், நற்காரியங்களுக்குப் பயன் படுத்தியும், நன்னடத்தை கொண்டும் விளங்கினர். கீதையின் 7ஆம் அத்தியாயத்தை ஜபித்து கடவுள் ஞானத்தையும் வீடு பேற்றையும் அடைந்தனர். எனவே கீதையின் ஏழாம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்வதால் மனிதர்கள் மட்டுமன்றி பித்ருக்கள், பாம்பு முதலிய ஊர்வனவும் வீடு பேற்றை அடையத் தகுதியுடையவராவர்.

கீதையின் ஏழாம் அத்தியாயத்தின் பலன் மனிதர்கள், பித்ருக்கள், ஊர்வனவும் கடைத்தேறுதல்.

8. 'எட்டாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: தென் நாட்டில் 'ஆமர்தகம்' எனும் புகழ்பெற்ற நகரில் 'பாவசர்மா" என்னும் அந்தணன் வாழ்ந்து வந்தான், அவன் பல தகாத செயல்களைப்புரிந்து வாழ்வைப் பாழாக்கிக் கொண்டான். விலைமாது, மது, புலால் இவற்றிற்கு அடிமையாகி விட்டான். நாளடைவில் அவன் அஜீரண வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு இறந்து விட்டான். பனைமரக் கள்ளின் மேல் இருந்த மோகத்தால் பனைமரமாகப் பிறந்தான். 'குசீவலன் என்னும் மற்றோர் அந்தணன் அறச்செயல்களை ஆற்றாது தானங்களை

அதிகமாகப் பெற்று வந்தான்.
இறந்து விட்டான். மறுபிறப்
பிறந்தான். அவன் மனைவி 'குமு
பிறந்தாள். அவ்விருவரும்
அமர்ந்திருந்தனர், மனைவி க
எடுத்துள்ள இந்த பிரம்ம ராட்ச
எனக் கேட்டாள். 'கடவுளை
யாலும், வினையின் மர்மத்தை
என்று கணவன் கருத்து தெரிவ
குமதி, 'பிரம்மம் என்றால் என்ன?
வினை என்றால் யாது? என்று வி
கீதையின் எட்டாம் அத்தியா
முதற்பகுதியாகிய, 'கிம்தத் ப்ரம்
புருஷோத்தம' என்பதன் பொருளை
நினைத்தாள். கீதையின் அந்த
மாத்திரத்திலேயே பனைமரமாக
பிரம்ம ராட்சசனாக இருந்த கு
வடிவங்கள் நீங்கப் பெற்று பழைய
நினைத்த மாத்திரத்திலேயே குசீ
தனது பழைய உருவம் பெற்ற
அப்போது அங்கு வந்த விமானத்தி
சென்றனர். பாவசர்மா அ
எழுதிவைத்துக் கொண்டான்.
ஜெபித்துக் கொண்டும், மீண்டும்
சிந்தித்துக் கொண்டும், விஷ்ணுவை
இருந்தான். அவனது ஜபதபங்க
அவனுக்கு மோட்சத்தைக் கொ
மூதாதையர்களும் உயர்நிலைய

ஜபந் கீதா அஷ்டமாத்யாய ஸ்லோ
சந்துஷ்டா நஹும் தேவீ ததிய

இப்படி கீதையின் எட்டாம் அ
செய்வோருக்கு எல்லாக் குற்ற
மோட்சத்தை அடைவார்கள்.

9. ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: முன்பு நர்மதை ஆற்றங்கரையில் 'மாஹிஷ்மதி' என்னும் நகரத்தில் மாதவன் என்ற அந்தணன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் சிறந்த அறச் சிந்தனை உடையவனாகவும் சிறந்த வித்வானாகவும் இருந்தான். ஒரு சமயம் அவன் ஒரு வேள்வி செய்ய நினைத்து, ஆடு ஒன்றை பலியிட எண்ணி பிடித்து வந்தான். பலியிடும் சமயத்தில் ஆடு பேசத் தொடங்கியது. 'ஏ அந்தணனே! இந்த வேள்வியால் நிலையான பலனேதும் உனக்குக் கிடைக்காது. மேலும், உயிர்களைத் துன்புறுத்துவதால், எனக்கு நேரும் கதியே உனக்கு நேரும்'' என்று அந்த அந்தணனிடம் கூறியது. அவ்வந்தணனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி ஆடு தன் முற்பிறவிக் கதையைக் கூறலாயிற்று. 'ஏ அந்தணனே! நானும் உன்னைப் போல் அந்தணர் குலத்திலேயே பிறந்தேன். என் மகன் நோய்வாய்ப்படவே, என் மனைவி தூண்டியதால், நோய் தீரும் பொருட்டு சண்டிகா தேவிக்கு ஆட்டை பலியாகக் கொடுத்தேன். அந்த ஆட்டின் தாய் என்னையும் ஆடாகப் பிறக்குமாறு சாபமிட்டது. நான் பல இழி பிறவிகளையும் எடுத்து இப்போது இந்த ஆடாகப் பிறந்து பல துன்பங்களையும் அனுபவித்து வருகிறேன். "என்று கூறியது. அதைக்கேட்ட அந்தணன் ஆழ்ந்த கவலையுற்றான். நிலையான இன்பத்தை அடையும் வழியைக் கேட்டான் ஆடு பின்வருமாறு கூறியது. "முன்பு, குருக்ஷேத்ரம் என்னும் நகரில் இருந்த சந்திர சர்மா என்ற அரசன் ஒரு நாள் ஒரு நல்ல அந்தணனை வரவழைத்து சூரிய கிரகணத்தை முன்னிட்டு, கால புருஷ விக்ரகத்தை தானம் செய்தான். அந்த விக்ரஹத்திலிருந்து சண்டாளத் தம்பதியர் வெளிப்பட்டனர். தானம் பெற்ற அந்தணனைத் துன்புறுத்தத் தொடங்கினர். உடனே அந்த அந்தணன் கீதையின் 9ஆம் அத்தியாயத்தைப்பாராயணம் செய்யத் தொடங்கினான். அவ்வத்தியாயத்தின் ஒவ்வோர் எழுத்திலிருந்தும் விஷ்ணுவின் ஏவலர்கள் வெளிப்பட்டனர். அந்த சண்டாளத் தம்பதியினரை வெகு தூரத்திற்குத் துரத்தியடித்தனர். அரசன் வியந்தான் எந்த மந்திரத்தைச் செபித்து அந்த பயங்கரமான ஆபத்தைக் கடந்தீர்'' என்று அந்தணனிடம் வினவினான்.

தான் கீதையின் ஒன்பதாம் அத்தியாயத்
கூறினான். அதனால் எல்லா ஆப
பெறுவதால் வரும் தோஷங்களும் நீங்
அந்தணனிடம் ஒன்பதாம் அத்தி
இருவரும் வீடுபேற்றை அடைந்தனர்
அந்தணனும் ஆட்டைக் கொல்வதை
ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தைப் பாராய

10. பத்தாம் அத்தியாயத்தின் பல
எனும் அந்தணன் ஒருவன் புலன்களை
பக்தியுடையவனாய் இருந்தான்
தூயபுத்தியுடைவனைகையால் அவ
ஈசுவரனும் அவனுடன் சென்று
அதனைப்பார்த்து 'ப்ருங்கிரிடன்'
செய்வதற்குக் காரணம் சிவனிடம் கேட்
தொடங்கினார். ''முன்பொருக
புன்னைவனத்தில், நிலா வெளிச்சம்
திண்ணையில் நான் அமர்ந்திருந்தே
ஒருகரிய நிறப் பட்சி என்னிடம் வந்து
உன் கதி என்ன என்று வினவினேன்.
தேவனுடைய அன்னப்பறவை. சௌர
தாமரைக் குளத்திலுள்ள தாமரைத்த
விட்டு உயரப் பறக்க எழும்போது கீ
கறுத்துவிட்டது. எதனால் இவ்
வியந்திருக்கையில் 'எழுக' என்
பொய்கையிலிருந்து எழுந்தது.
பார்க்கையில் ஒரு தாமரைச் கொடி
அந்தக்கொடி என்னிடம் பேசத் தொட
பறந்தபடி என்னைக் கடந்து சென்ற
உன் உடல் கறுத்துவிட்டது. நீயும் கீ
என் முக நறுமணத்தை முகர்ந்து இப்
திவ்ய உடல்களைப்பெற்று வானகம்
ஒரு 'சரோஜ வதனை' என்ற அந்தணச்சி
பிறகு கணவனுக்குப் பணிவிடைகள் செ
வந்தேன். ஒரு நாள் ஒருகிளிக்கு பாட

இருந்தேன். கணவருக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிவிடைகளில் சிறிது தாமதமேற்பட்டதால் கணவர் சினம் கொண்டு நீயும் கிளியாகப் பிறப்பாய் எனச் சாபமிட்டார். நானும் ஒரு முனிவரின் வீட்டில் பிறந்தேன். அவர் தம் வீட்டில் தினந்தோறும் கீதையின் 10ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். அதை நானும் நன்றாகக் கேட்டதன் மகிமையால் சில நாட்களில் கிளி உடல் நீத்து வானகத்தில் ஓர் அப்சரஸாகப் பிறந்து பத்மாவதி எனும் பெயருடன் திருமகளுக்குத் தோழியாகும் பேறுபெற்றேன். ஒரு நாள் இந்த பொய்கையருகில் உலவிக் கொண்டிருக்கையில் துர்வாச முனிவரைக் கண்டுபயந்து உடனே தாமரைக் கொடியாக் உருப்பெற்றேன். துர்வாச முனிவர் இதைப்பார்த்து, 100ஆண்டு காலம் தாமரைக் கொடியாக இருக்கக்கடவாய் எனச் சாப மிட்டார். இப்போது உனக்கும் எனக்கும் சாபம் நீங்கும் காலம் வந்து விட்டது. இப்போது நான் கீதையின் 10 ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்வேன். நீயும் அதனைக்கேள் என்று பாராயணம் செய்யத் தொடங்கியது. அதன் பலனாய் முக்தியடைந்தது. அந்தக் கொடிகொடுத்த தாமரை வேரை உன்னிடம் வந்து சேர்ந்தேன் என்று அன்னப் பறவை கூறியது. 'பிருங்கீஸ்வரனே! கீதையின் 10ஆம் அத்தியாயத்தைக் கேட்டதன் பலனால் அன்னப்பறவை அந்தணனாகப் பிறந்து முற்பிறவியின் பலனாய் தொடர்ந்து கீதையின் 10 அத்தியாயத்தை பாராயணம் செய்து வந்து தத்துவவித்தை யடைந்து ஜீவன் முக்தனாய் திகழ்கிறான்.

தசமாத்யாய மாஹாத்ம்யாத் தத்வ ஞானம் சுதுர்லபம்
லப்தமேதேன முனினா ஜீவன் முக்திரியம் ததா

எனவே அன்பின் மிகுதியால் அவனை எப்போதும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பேன்.

கீதை 10ஆம் அத்தியாயத்தின் பலன் பிரம்ம ஞானமடைதல்.

11. பதினொன்றாம் அத்தியாயப் பலன்: முன்பொரு நாள் 'பிரணீத' என்னும் ஆற்றங்கரையில் 'மேகங்கரம்' எனும்

நகரம் இருந்தது. விஷ்ணுபகவா
அந்நகர மக்களுக்கு எல்லா நலன்
அந்நகரில் 'மேகலை' எனும் தீர்த்
'சுனந்தன்' எனும் அந்தணன் வே
வாய்ந்தவனாகவும் நல்ல ஆசார
அவன் கீதையின் 11ஆம் அத்தி
முன்னிலையில் தினந்தோறும்
கொண்டிருந்தான். அதனால்
ஜீவன் முக்தனாய்த் திகழ்ந்
தீர்த்தயாத்திரைக்குச் சென்றபே
தரிசித்துப் பரவசமடைந்து இறுதியி
தீர்த்தத்தில் கிராமாதிகாரி காட்டி
மறுநாள் காலையில் எழுந்து பார்
தென்படவில்லை. இதற்குள் கிரா
இந்த ஊரில் மனிதர்களைச் சாப்
இருக்கிறான். மனிதர்களைத்
வேற்றூரில் இருந்து வருவோரை
வேண்டிக்கொண்டு அதற்காக
கட்டினோம். உங்களைவிட்
அனைவரையும் அவன் சாப்பிட்டி
அவன் சாப்பிட்டு விட்டான்.
அப்பாற்பட்ட ஏதோ ஒரு சக்
தப்பினீர்கள். என்மகன் எப்படி
கேட்டேன். கீதை 11ஆம் அத்தி
செய்து மந்திரித்த ஜலத்தை
அரக்கத்தன்மை நீங்குவதுடன் ந
உயிர் பெறுவார்கள் என்று அந்த அ
அத்தகைய சக்தி எவ்வாறு வந்தது
கூறலானான். வித்தவானன் எ
11ஆம் அத்தியாயத்தை தினந்தோறு
இறந்தபிறகு அவனது எலும்புத்
கருடன் பறந்து சென்று கெ
எலும்புத்துண்டு கைதவறி நீர்நிலை
அந்த தீர்த்தம் மகாதீர்த்தமாயிற்று.

அத்தகைய மகிமை இருக்கின்றது என்று கூறிய அரக்கட என்மகன் உயிர்பெற உங்களிடம் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டான் என்று கூறி நிறுத்தினான். அவனு வேண்டுகோளுக்கிணங்கி சனந்தன் 11ஆம் அத்தியாயத்தை ஏழு முறை பாராயணம் செய்து மந்திரித்த நீரை அரக்கட தலையில் தெளித்தான். உடனே அவ்வரக்கன்,அவனா உண்ணப்பட்ட மனிதர்களும் உயிர் பெற்று எழுந்தனர்.

நல்லோர் நட்பை நாடுமாறும், கீதையின் 11ஆ அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்யுமாறும், கண்ணபிரானை எப்போதும் நினைத்திருக்குமாறும் அதனால் எல்ல நன்மைகளும் வந்தடையும் என்றும் தந்தையிடம் கூ கிராமாதிகாரியின் மகன் மேலுலகம் சென்றான்.

நிஷ்கல்மஷதயா சைனம் ப்ராபுஸ்தே பரமம் பதம்
ஏகாதசஸ்ய சாமர்த்யா தத்யாயஸ்ய பவிஷ்யதி

பதினோராம் அத்தியாயத்தின் பலன் எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலை, பரம்பொருள் அடைதல்.

12. பன்னிரெண்டாம் அத்தியாயத்தின் பலன் தென்னாட்டில் 'கோல்காபுரம்' எனும் மாநகர் திருமகள் சந நிலைகொண்டு இருந்ததால் எல்லாச் செல்வங்களையு கொண்டு திகழ்ந்தது. அங்கு ஒரு அரச குமாரன் வந்து திருமகளைபக்தியுடன் துதித்தான். அவன்பக்தியை மெச்சி திருமகள் வரம் கேட்குமாறு பணித்தான். அவ்வரச குமாரன் 'தாயே! என் தந்தை 'பிருஹத்ரதன்' அசுவமேதயாக செய்கையில் நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்து விட்டார். அவ உடல்கெடாது எண்ணை திராவகத்தில் பத்திர படுத்தியுள்ளேன். வேள்விக் குதிரை எங்கோ ஓடிவிட்டது எங்கு தேடியும் கிடைக்கவில்லை. அதனைக் கிடைக்க செய்தால் வேள்வியை நிறைவு செய்து தந்தையின் கடனை தீர்த்துக் கொள்வேன். இதனைக் கேட்ட திருமகள், எ கோயில் வாயிலில் உள்ள சித்தசமாதி என்ற அந்தணன் உ விருப்பத்தை நிறைவேற்றிட வல்லவன் என்றான் அரசகுமாரனும் சித்த சமாதியிடம் சென்றான். அவ்வந்தணை

தன் மந்திர வலிமையால் தே
சென்றிருந்த அசுவமேதக் குதிரை
கட்டளையிட்டான். அவன்
கொணர்ந்தனர். அரசகுமாரன்
வியந்து தன் தந்தையை உயிர்ப்
அந்தணன் அரசன் உடல் இருக்கு
நீரைமேல் தெளிக்கவே அரசன்

கீதாநாம் த்வாதசாத்யாயம் ஜபா
தேன சக்திரியம் ராஜன் யயா ப்

பிராம்மணன் 12ஆம் அத்
பலனால் இத்தகைய அபூர்வ ஆ

12ஆம் அத்தியாயத்தின் பல
பெறுதலும் மோட்சத்தை அடை

13. பதிமூன்றாம் அத்தியா
துங்கபத்திரை நதிக்கரையில் ஹ
'தர்மதீட்சன் எனும் அந்தணன்
மனைவி துராசரை. அவள் கணவ
வைதபடி. தான்தோன்றியாக இ
அவள் ஓரிரவு நகருக்கு வெ
நிர்ணயித்தும் கொண்ட ஓரிடத்தி
காத்துக் கொண்டிருந்தாள். அ
சிற்றின்ப வேட்கை மிகுந்து.
வெறுப்புடன் ஓரிடத்தில் அமர்ந்த
பாய்ந்து உடலைக் கிழித்துக்
பாவச் செயல்களின் பலனாக பல
அனுபவித்து பூலோகத்தில் ச
பிறந்தாள்.

ஒரு நாள்அவள் தன் ஊரி
ஆலயத்திற்குச் சென்றாள்.
அந்தணன் 13ஆம் அத்தியாயத்
கொண்டிருந்தான். அதனைக்

சண்டாள உடலை விட்டு திவ்விய வடிவம் கொண்டு மேலுலகம் சென்றாள்.

'கீதா த்ரயயோதசாத்யாய
முத கிரந்த மரா ரதம்
ததஹ் தத் ஸ்ரவணாதேவ
முக்த்வா ஸ்வபச விக்ரஹாத்"

14. பதினான்காம் அத்தியாயத்தின் பலன்: முன்பு, காஷ்மீர் நாட்டில் சௌரிய வர்மன் எனும் அரசன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தனது நண்பனும் சிங்கள நாட்டு வேந்தனும் ஆகிய விக்கிரம வேதாளனுக்கு இரண்டு வேட்டை நாய்களைச் காணிக்கையாகக் கொடுத்தான். ஒரு நாள் அந்த இரு நாய்களையும் அழைத்துக் கொண்டு தன் நண்பர்களுடன் விக்ரம வேதாளன் வேட்டைக்குச் சென்றான். காட்டில் ஓரிடத்தில் விரைந்தோடும் முயல் ஒன்றைப் பிடிப்பதற்காக வேட்டை நாயை ஏவினான், அந்த நாய்கள் இரண்டும் வேகமாக ஓடி ஒரு முனிவரின் ஆசிரமத்தில் புகுந்தன.

அந்த ஆசிரமத்தில் 'வச்சன்' என்னும் சிறந்த முனிவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் கீதையின் 14 ஆம் அத்தியாயத்தை எப்போதும் பாராயணம் செய்து வந்தார். சீடர்களுக்கும் அதையே போதித்துக் கொண்டு வந்தார்.. அந்த ஆசிரமத்தில் சிங்கம் புலி முதலிய கொடூர வன விலங்குகளும் தம் இயல்பை விட்டு ஏனைய விலங்குகளுடன் ஆனந்தமாக இருந்தன. அந்த முனிவரின் சீடன் நீர் கொணர்ந்து அவரின் கால்களைக் கழுவிய இடத்தில் பூமி சற்று ஈரமாக இருந்தது. ஓடிக் கொண்டிருந்த நாயும் முயலும் களைப்புடன் அந்த சேற்றில் விழுந்தன. அந்த புனிதமான ஜலத்தின் ஈரம்பட்ட உடனேயே நாயும் முயலும் தம் உடல் நீங்கி திவ்ய உடல் தாங்கி வானவூர்தியில் ஏறி வானகம் சென்றன. அதைப்பார்த்து வியந்த விக்ரம வேதாள வேந்தன், வியந்து முனிவரின் சீடனிடம் இவ்வாறு சொன்னான் 'முன்பு மகாராஷ்டிர நாட்டில்' பிரத்யுதகம்' எனும் பட்டிணத்தில் தீயவனான

கேசவன் என்னும் அந்தணனும் அவ
'விலோபன' இருவரும் வாழ்ந்து வ
அவளை கேசவன் ஒரு நாள்
கொன்றுவிட்டான். பெண்ணைக்
முயலாகப் பிறந்தான். அவன்
பிறந்தாள். இப்போது இங்கு வந்த
தான். இந்த ஆசிரமத்தில் 'வச்சன்'
14ஆம் அத்தியாயத்தை தினந்தோ
வருகிறார். எனவே அவரது புனித
அந்த விலங்குகளும் புனித மடை
என்றான்.

சதுர்தசம் து அத்யாயம்
ஜபாமி ப்ரத்யஹம் ந்ருப
மதீய சரணாம்போஜ ப்ரக்ஷாலன
சசஹ் த்ரிதிவ மா பன்னஹ் கன

சிஷ்யனின் சொற்களைக்கேட்
கீதையின் 14ஆம் அத்தியாயத்தை
பரமன் நிலையை அடைந்தான்.

14ஆம் அத்தியாயத்தால் தோ
கிடைக்கும்.

15. பதினைந்தாம் அத்தியாய
நாட்டை நரசிம்மன் எனும் அ
அவனிடம் 'சரசபேரன்' எனும் ப
அவனுக்கு அரசனைக் கொ
வேண்டுமென்ற எண்ணம் உதி
எண்ணம் ஈடேறாமலேயே அவன்
போனான். பிறகு சிந்து நாட்டில் ஒ

ஒரு வியாபாரி அந்தக் குதிரை
விற்றான். அரசன் ஒருநாள் அ
காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்ற
கட்டிவிட்டு வழியில் தாகம் எடுக்

சென்றான். களைத்து ஒரு கல்லின் மேல் அமர்ந்தான். அப்போது ஒரு பனை ஓலைத் துண்டு காற்றில் மிதந்து வந்தது. அந்த ஓலையில் எழுதப்பட்டிருப்பதை அரசன் உரக்கப் படித்தான். அது கீதையின் 15ஆம் அத்தியாயத்தின் சுலோகத்தின் ஒரு பாதியாகும். அதைக் கேட்டவுடன் மரத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த குதிரை திவ்வியவடிவம் கொண்டு வானகம் சென்றது. பிறகு அரசன் அருகில் ஒரு ஆசிரமம் இருப்பதையறிந்து அங்கு சென்று குதிரை உருமாறிச் சென்றதற்குக் காரண மென்ன என வினவினான். அங்கிருந்த முனிவர் கீதையில் 15ஆம் அத்தியாயத்தின் ஒரு சுலோகத்தின் பாதியைக் கேட்ட தன் விளைவேயாகும் என்றார். அன்றிருந்து அரசனும் 15ஆம் அத்தியாயத்தை பக்தியுடன் படித்து, தூய நெஞ்சினனாய் மோட்சத்தை அடைந்தான்.

பாவங்களில் இருந்து விடுதலை, மோட்சத்தைப் பெறுதல் பலன்.

16. பதினாறாம் அத்தியாயத்தின் பலன்: முன்பு கூர்ஜர நாட்டில் சௌராஷ்டிரம் எனும் நகரில் 'கட்கபாஹு' என்னும் அரசன் இருந்தான். அவனிடம் மிகவும் வலிமை வாய்ந்த 'அரிவர்த்தனம்' என்ற யானை ஒன்று இருந்தது. அது ஒரு நாள் சங்கிலிகளை அறுத்துக் கொண்டு ஊர் மக்கள் மேல் பாய்ந்தது. மக்கள் அனைவரும் பயத்தால் நடுங்கினர். யானைப் பாகனும் அரசனும் பலவாறு முயன்றும் யானை கட்டுப்படவில்லை. 'சரசன்' என்னும் அந்தணன் நீராடி கீதை சுலோகங்களை ஜபித்த வண்ணம் அவ்வழியே சென்று கொண்டிருந்தான். மக்கள் தடுத்தும் கேளாமல், துணிச்சலுடன் மத யானையை நெருங்கிச் சென்று அதன் உடலை வருடத் தொடங்கினான். யானை அடங்கிப் போயிற்று. அரசன் வியப்புற்று அந்தணனை நெருங்கி அவனது பேராற்றலுக்குக் காரணம் வினவினான். அவன் 'அரசே! நான் நாள் தோறும் கீதை 16ஆம் அத்தியாயத்தின் சில சுலோகங்களை வாசித்து வருகிறேன் அதனால் எனக்கு இந்த சித்திகள் கிடைத்தன 'என்று கூறினான்.

கீதாயாஃ ஷோடசோத்யாயஃ
ஸ்லோகான் கதிபயாநஹும்
ஜபாமி ப்ரத்யஹும் பூப
தேனைதாஃ ஸர்வஸித்தயஹ

அரசன் அந்தணனைத் தன் அரண்
சென்று சிறப்பித்தான். அந்தணனிடம்
உபதேசமாகப் பெற்றான். அதன் ம
அடைந்த சித்திகளை அரசனும் பெற்
அத்தியாயத்தின் பலன் பல பராக்கி
மோட்சத்தைப் பெறுதல்.

17ஆம் அத்தியாயத்தின் பலன்:
'கூர்ஜர' நாட்டைக் 'கட்கபாஹு' என்
வந்தான். அவன் மகனிடம் 'துச்சாச
ஒருவன் இருந்தான். ஒருநாள் அ
மேலேறிச் சென்று கொண்டிருந்தான்.
யானை அவனைக் கீழேதள்ளிக் கொ
அவன் சிங்கள நாட்டு அரசன
சமஸ்தானத்தில் யானையாகப் பிறந்த
யானையைத் தன் நண்பனாகிய
காணிக்கையாகக் கொடுத்தான். கட்க
ஒரு கவியரசனுக்குச் கொடுத்தான். அ
யானையை மாளவ நாட்டு மன்னனு
சில நாட்கள் சென்ற பிறகு யானை நே
துன்பமடைந்தது. நோய் குணமா
சிகிச்சைகளைச் செய்தான். ஆயினும்
இல்லை. ஒரு நாள் அரசன் அதை
யானை இவ்வாறு கூறியது. 'அரசே
நோய் தீராது. கீதையின் 17ஆம் அத்தி
செய்வோரை இங்கே அழைத்து வந்தா
தீரும்" என்றது.

கீதா ஸப்ததசாத்யா ஜாபகம் த்விஜமா
தேநாயம் மாமகோ ரோகஃ சாம்யத்

அரசனும் அந்தணன் ஒருவனை வரவழைத்து 17ஆம் அத்தியாயத்தைப் படிக்கச் செய்தான். மந்திரிக்கப்பட்ட நீரை யானையின் மேல் தெளிக்கச் செய்தான். உடனே யானை நோய் நீங்கி திவ்ய வடிவம் பெற்று மோட்சத்தை அடைந்தது. அதைப்பார்த்த மாளவ மன்னன் நரவர்மாவும் 17ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்த வண்ணம் மிகக்குறுகிய காலத்திலேயே மோட்சத்தை அடைந்தான்.

கீதை 17ஆம் அத்தியாயத்தின் பலன், சகல வியாதிகளும் நீங்குதல், மோட்சம் அடைதல்.

18. 18ஆம் அத்தியாய பலன்: மேருமலைச் சிகரத்தில் 'அமராவதி' நகரில் தேவேந்திரன் 'சசிதேவியுடன்' ஒரு சமயத்தில் வீற்றிருந்தான். தேஜஸ் மிகுந்த பரமபுருஷன் ஒருவனை விஷ்ணுவின் ஏவலர்கள் அங்கே அழைத்து வந்தனர். தேவேந்திரன் அவனது பேரொளியால் கண்கூசி அரியணையிலிருந்து கீழேவிழுந்து விட்டான். விஷ்ணுவின் ஏவலர்கள் அந்த ஒளி பொருந்திய புருஷனை அரியணையில் அமர்த்தி மகுடம் சூட்டினர். மங்கள வாத்தியங்களை வாசித்துப் பாடல்களை பாடத் தொடங்கினர். தேவேந்திரன் அந்த அதிசயத்தைப் பார்த்து வியந்தான். யக்ஞம், யாகம், தானதர்மங்கள், புண்ணிய தலங்களை தரிசிப்பது போன்ற எவற்றையுமே செய்யாத இவனுக்கு இத்தகைய மகோன்னத நிலை எவ்வாறு கிடைத்தது என்னும் ஐயப்பாடு இந்திரனை வாட்டியது. உடனே இந்திரன் வைகுந்தம் சென்றான். விஷ்ணுவிடம் விவரத்தைக் கேட்டான். கீதையின் 18ஆம் அத்தியாயத்தை அவன் எப்போதும் படித்ததால் அவனுக்கு அப்பதவி கிடைத்தது என விஷ்ணுபகவான் கூறினார்.

ஜுபத்யஷ்டாதசாத்யாயே
கீதாநாம் ஸ்லோகபஞ்சகம்
யத்புண்யேன ச ஸம்ப்ராப்தம்
தவ ஸாம்ராஜ்யமுத்தமம்.

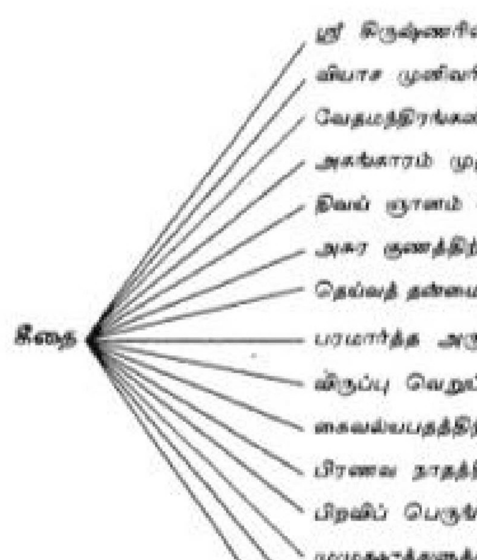
அதனைக் கேட்டவுடனே தேவேந்திரன் ஓர் அந்தண வேடம் பூண்டு கோதாவரி ஆற்றங்கரைக்கு வந்து, அங்கு, 18ஆம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணம் செய்யும் ஓர்

அந்தணனுக்குப் பணி விடைசெய்
அத்தியாயத்தை அவனிடம் பயின்றான்
அனைத்தையும் துச்சமெனக் கருதி
பகவானை அடைந்தான்.

எனவே 18ஆம் அத்தியாயத்தைப்
எல்லாவேள்விகளின் பலனும், பு
பலனும், மோட்சமும் கிடைக்கும்.

இப்படியாகக் கீதை அத்தியாயங்க
திருமகளுக்குத் திருமால் கூறினார். பி
பரமசிவன் புகன்றார்.

கீதையின் பலவித வ
(POLYMORPHIS

கீதையின் சுருக்கம்

பகவத் கீதையில் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும், அத்தியாயத்தின் மையப் பொருளைத் தெரிவிக்கும், சாரத்தை வடித்துத் தரும் மிக முக்கியமான ஒரு சுலோகத்தை எடுத்து அதன் பொருளுடன் இங்கே தந்துள்ளோமன். கீதையின் சாரத்தை அறிய விரும்புவோர்க்கு இது மிகவும் பயன்படும்.

1. ந காங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகானி ச
கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம், போகைர் ஜீவிதேன வா
(1-32)

கண்ணபிரானே! நான் வெற்றியையோ, ராஜ்யத்தையோ உலகியல் இன்பங்களையோ கோரமாட்டேன். நமக்கு ராஜ்யம், போகங்கள், வாழ்க்கையினாலே என்ன பயன்?

2. ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந்
நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூயஹ
அஜோ நித்யஹ் ஸாஸ்வதோயம் புராணோ
ந ஹன்யதே ஹன்யமானே சரீரே (2-20)

இந்த ஆன்மாவிற்கு பிறப்பு இல்லை, அது ஒரு சமயத்தில் இருந்து புதிதாக மறுபடியும் வருவது மில்லை. அது பிறப்பில்லாதது, அழிவில்லாதது, நிலையானது, மிகவும் தொன்மையானது. சரீரம் கொல்லப் பட்டாலும் அதனைக்கொல்ல முடியாது.

3. யஸ்த்விந்த்ரியாணி மனஸா நியம்யாரபதே(அ)ர்ஜுன
கர்மேந்த்ரியைஹ் கர்மயோகமஸக்தஸ்ஸ விசிஷ்யதே (3-7)

அர்ஜுனனே! எவனொருவன் மனத்தால் புலன்களை அடக்கி, வினைப்புலன்களால் (கர்மேந்திரியங்கள்) கர்மயோகத்தை மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் கடைபிடிப்பானோ அவனே மிகச் சிறந்தவன்.

4. ப்ரஹ்மார்ப்பணம் ப்ரஹ்மஹவி ப்ரஹ்ம

ப்ரஹ்மைவ தேன கந்தவ்யம் ப்ரஹ்ம

ஹோமந்திற்குத் தேவையான
ஹோமாக்னி, ஹோமம் செய்பவன் அ
பிரம்மமாக அறிபவன் அத்தகை
தன்னமயால் பிரம்மத்தையே அடை

5. ப்ரஹ்மண்யாதாய கர்மாணி ஸங்கம்
லிப்யதே ந ஸ பாபேன பத்மபத்ரமி

எவனொருவன் எல்லா செயல்க
ஒப்படைத்து பலன் கருதாமல்
பாவத்தால் தீண்டப்படாமல் நீர் ஒ
இருப்பான்.

6. சனைஹ் சனைருபரமேத்புத்யா த்ருதி
ஆத்மஸம்ஸ்தம் மனஹ் க்ருத்வா ந

துணிவுடன் மனத்தை பெ
விஷயங்களில் ஈடுபடாமல் செய்ய
மனத்தை ஆன்மாவில் நிலைபெ
பொருள்களை நினைக்காதிருக்க வே

7. மத்தஹ் பரதரம் நான்யத்கிஞ்சிதஸ்தி
மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே ம

அர்ஜுனனே என்னை விட வே
வேறொன்றும் இல்லை. இவ்வுலக
மணிகளைப்போல என்னுள் கோர்க்

8. ஓமிதி ஏகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரன்
யஹ் ப்ரயாதி த்யஜன்தேஹம் ஸ யா

எவனொருவன் என்னைப் பரப்
'ஓம்' என்ற அக்ஷரத்தை உச்சரித்தபடி

உயிரை விடுகிறானோ அவன் அனைத்திலும் சிறந்ததான வீடுபேற்றை அடைவான்.

9. அனன்யாஸ் சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனாஹ் பர்யுபாஸதே
தேஷாம் நித்யாபியுக்தானாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்
(9-22)

எவனொருவன் வேறெவற்றின் மீதும் பற்றில்லாமல் எப்போதும் என்பால் நிட்டையுடன் இருக்கின்றானோ அவனது யோகக்ஷேமங்களை நானே கவனித்துக் கொள்கிறேன்.

10. யத்யத்விபூதி மத்ஸத்வம் ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா
தத்ததேவா வகச்ச த்வம் மம தேஜோம்ச ஸம்பவம் (10-41)

எந்த பொருளாயினும் ஐசுவரியத்துடனும் மிகுந்த ஒளிபொருந்தியதாகவும், மிகுந்த உற்சாகத்துடன் கூடியிருக்குமோ அவை என் ஒளி அம்சத்திலிருந்து வெளியாயிற்று என்பதை நீ உணர்வாயாக!

11. மத்கர்மக்ருன் மத்பரமோ மத்பக்தஹ் ஸங்கவர்ஜிதஹ
நிர்வைரஹ் ஸர்வபூதேஷு யஹ் ஸ மாமேதி பாண்டவ. (11-55)

அர்ஜுனனே ! எனக்குப் பிரியமானவற்றை எவன் செய்வானோ, எவன் என்னையே இறுதியில் அடைய வேண்டிய பொருளாகக் கருதியிருப்பானோ, எவன் என்பால் பக்தியுடன் இருப்பானோ, எவன் காட்சிப் பொருள்களில் ஈடுபாடின்றி எல்லா உயிர்களிடத்தும் பகைமை இன்றி இருப்பானோ அப்படிப் பட்டவன் என்னையே அடைவான்.

12. ஸந்துஷ்டஹ் ஸததம் யோகீ யதாத்மா த்ருடநிச்சயஹ
மய்யர்ப்பிதமனோ புத்திர் யோ மத்பக்தஹ் ஸ மே ப்ரியஹ (12-14)

எப்போதும் சந்தோஷமாக இருப்பவன், யோகி, மனத்தை அடக்கி ஆள்பவன், அசைக்க முடியாத நிச்சயமான புத்தியுள்ளவன், என்னிடம் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மனத்துடன்

உள்ளவனான என் பக்தன
பிரியமானவர்கள்.

13. க்ஷேத்ரக்ஞம் சாபி மாம் வித்
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரக்ஞயோர் ஞான

அர்ஜுனனே! எல்லா க்ஷே
இருந்து க்ஷேத்ர ஞனாக நானாக
இவற்றைப் பற்றிய ஞானமே உ
என் கருத்து.

14. நான்யம் குணேப்யஹ் கர்த்தா
குணேப்யஸ்ச பரம் வேத்தி மத்

எவனொருவன் விவேக
அப்பாற்பட்ட கர்த்தாவை எ
தன்னை திரிகுணத்திற்கு வேறு
அவன் என் ஸ்வரூபத்தை (பிரம்

15. நிர்மானமோஹா ஜிதஸங்கதே
அத்யாத்மநித்யா வினிவ்ருத்த
த்வந்தவைர்விமுக்தாஹா ஸு
கச்சந்த்யமூடாஹ் பதமவ்யம் த

அபிமானம், மோஹப்
சேர்க்கையால் உண்டான
எப்போதும் ஆத்மசிந்த
ஆசைகளற்றவன், இன்ப துன்
முடையவன் ஆகியோர் அழிவி

16. யஹ் சாஸ்த்ரவிதிம் உத்ஸ்ருஜ்
ந ஸ ஸித்திம் அவாப்னோதி ந

எவன் சாஸ்திரங்களுக்கு மா
அத்தகையோன் ஞான சித்தியே
அடைய முடியாது. (சாஸ்

தெய்வத்தன்மையைப் பெற்று அசுரத்தன்மையைக் கைவிட வேண்டும் என்பது பொருள்)

17. ஸத்யவஸுருபா ஸர்வஸ்ய ச்ரத்தா பவதி பாரத
ச்ரத்த மயோ அயம் புருஷோ யோ யச்ச்ரத்தஸ்ஸ
ஏவ ஸஹ -(17-3)

அர்ஜுனனே! எல்லா உயிர்களுக்கும் முற்பிறவியின் பயனால் உருவாகிய கரணத்தை அனுசரித்து குணம் வாய்க்கும். ஜீவன் குணமயமாக இருக்கின்றான். எவனொருவன் எத்தகைய குணம் பொருந்தியிருக்கிறானோ அத்தகைய ருபத்தையே அடைந்தவனாகிறான். (ஆதலால் எல்லோரும் முயற்சித்து சத்வகுணத்தையே கடைபிடித்து இறுதியில் அதற்கும் அப்பாற்பட்ட குணமற்ற நிலையை யடைய வேண்டும்)

18. ஸர்வ தர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ
அஹம் த்வாம் ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா சுசஹ
- (18-66)

எல்லா செயல்களையும் காட்சிப்பொருள்களையும் விடுத்து என்னையே அடைக்கலம் அடைவாயாக! அப்படி சரணடைந்த உன்னை எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலை செய்கிறேன். எனவே சோகத்தை விட்டொழி!

கீதையின் உட்பொருள்

பாண்டவ, கௌரவ யுத்தம் உண்மையில் ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் இடையே, நியாயத்திற்கும் அநியாயத்திற்கும் இடையோ, ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நடைபெறும் போரேயாகும். அப்போரில் திடத்தன்மையுடன் கூடிய புத்தி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தூய்மையாக இருக்கிறதோ விவேகத்துடன் கூடியிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு மனிதனுக்கு வெற்றி கிடைக்கும். எனவே உபநிஷத்துக்கள் அவற்றை சாரதியாக உவமித்துக் கூறினர்.

தேர் சேரவேண்டிய இடத்திற்
சேரவேண்டுமெனில், கர
தெரிந்தெடுக்காமல் நல்வழியில்
தேரோட்டி சிறந்த அறிவாளி
இருத்தல் வேண்டும். கண்ணபி
கிடைத்தால் வாழ்க்கை வண்டி
அடையாமலா இருக்கும்? அ
காரணமாக தெரோட்டியாகக்
கைவிட்டு தர்மத்தை தவறவிட
சூத்திரத்தால் நல்வழியில் நட
அவரது போதனையே பகவத் கீதை
முழுமையான ஆன்மீகச்சிந்தனை
ஈடுபட்டுள்ள மனம் இவற்றை
பகவத்கீதையதே யாகும். கீதை
அர்ஜுனனைப் போன்று புனித
ரதத்தின் கடிவாளத்தை பரமாத்ம
விட்டால், அவனின் அருளா
இலக்கை எளிதாக அடையவி

கீதையின் இரகசியப்பொரு
பட்டுள்ளது..

குருக்ஷேத்ரம் - இதயக் கோயில்
அர்ஜுனனின் ரதம் - சரீரம்
சாரதியான கிருஷ்ண பரமாத்மா
(பரமாத்மா)
தேரில் அமர்ந்த அர்ஜுனன் - ச
குதிரைகள் - இந்திரியங்கள்
கௌரவர்கள், எதிரிப்படைகள்
வெறுப்பு, மமதை முதலிய
அர்ஜுனனின் வில் - சாதனை (
சஞ்சயன் - விவேகம்
திரிதராஷ்டிரன் - அவிவேகம்,
துரியோதனன் - காமம்

பகவத் கீதை - ஜீவனைக் குறித்து மனதைக் குறித்து, பிரக்ஞையுடன் புகட்டும் அறிவுரை.

முதல் ஆறு அத்தியாயங்கள் - (கர்மஷட்கம்) கேட்டல்

இரண்டாம் ஆறு அத்தியாயங்கள் - (பக்திஷட்கம்) மனனம்

மூன்றாம் ஆறு அத்தியாயங்கள் - (ஞானஷட்கம்) தியானம்

வாழ்க்கை ரதத்தை ஐம்புலன்களின் வழி செலுத்துதலே பந்தம் ., தெய்வமார்க்கத்தில் நடத்துதலே மோக்ஷம்.. இதுவே கீதா ரகசியம்.

கீதா தியான விஹாரம்

ஸ்ரீராகம் - ஆதிதாளம்.

1. பகவத்கீதோ ! தியான விஹாரமு ! பக்தி நொநர்ப்பத ! பருகுன ரண்டி !

   சொககக தானினி ! கூடகனய்யெடு ! களு வகு த்ரோவனு ! ஜுபெதனுண்டி !

2. பாரத யுத்தபு ! பரிஸரபூமுல ! பயலுதேரின ! பாக்யம்பண்டி !

   தீருடு வ்யாசுலு ! ஸ்திரமுகநாடின ! திவ்யோ த்யான: ! க்ஷேத்ரமுனுண்டி !

3. ரஹினில க்ருஷ்ணுடு ! ரக்திதோ பார்த்துனி ! ரதமுனு நடிபின ! ரங்கம்பண்டீ !

   இஹபரசுககர ! ஹேதுபூதமுலு ! னென்னியுயாதடு ! பன்னினதண்டி !

4. இலவைனதிபதி ! எயன்பதியெளயக ! ரம்புல பரி[illegible] ! ராஜிலுனண்டீ !

   சலலதமுகனுட ! சப்தசதம்புல ! ஸத்வ்ருக்ஷம்புலு ! செலகுன சுண்டீ !

5. எப்புடு வாடனி ! பூவுலுகண்டீ ! எப்புடுகுள்ளனி ! பலமுலுகண்டீ

   தப்பக மனமா ! தன்யவனிகி ஜனி ! தலகோக கொன்னிடி ! தெத்தமுரண்டி !!

கீதா ஜயந்தி

மனிதர்களைப் போல் பிறந்த நாள் விழா
கொள்ளும் வாய்ப்பு கீதைக்கும் கிடை
சிற்ப்பியல்பினால்தான் அதற்கு அத்தகைய
கௌரவமும் கிடைத்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்
போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனுக்கு கீதோபதேச
எனவே அந்நாள் மிக முக்கியமாகக் கருதப்ப
ஜயந்தி, கிருஷ்ண ஜயந்தி, புத்த ஜயந்தி, தத்த
சங்கர ஜயந்தி முதலிய விழாக்களைக் கொ
நாட்களில் அவதாரபுருஷர்களை மக்க
பூசிக்கிறார்களோ கீதா ஜயந்தியை முன்னிட்டு
அர்ச்சிக்கும் வழக்கம் உள்ளது. கீதையைப்
இந்நூலில் முன்பே கூறப்பட்டுள்ளது
கீதையையும், கண்ணனையும், வியாசரையும்,
அர்ச்சிப்பதோடு கீழ்க்கண்ட வழி மு
பின்பற்றினால் நலம்.

1. பகவத் கீதையின் மொத்தம் 18 அத்தி
தனிப்பட்ட முறையிலோ, அல்லது பலரு
பாராயணம் செய்தல் வேண்டும்.

2. கீதை தத்துவத்தை அறிந்த மகான்க
கீதை சொற்பொழிவுகளுக்கு ஏற்ப
கொள்ளவேண்டும். கீதை சொற்பொழிவுக
கீதையில் இருக்கும் உயர்ந்த கருத்துக்கள் பரவு
கீதையின் பால் அவர்களுக்குப் பற்று அதிக
பலனாக அவர்களுக்கு இல்லறத்துன்ப
பரமானந்தத்தை அடைய ஏதுவாக இருக்கு
நாம் பிறருக்கு என்ன பேருதவி செய்துவிடமு
இத்தகைய பிர்ம்மவித்தையை வழங்கு
ஞானத்தைச் சீர் தூக்கிச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது
செய்து அதனால் சாமான்ய மனிதர்க
நியதிக்கேற்ப ஆன்மீக தரத்தை உயர்த்த வேண்

செய்பவர்களுக்கு ஞான வேள்வி ஆற்றிய மாபெரும் புண்ணியத்தை அடைவது மட்டுமின்றி அவரவர் கண்ணபிரானின் அருளுக்குப் பாத்திரம் ஆவார்கள்.

3. சிறுவர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கு கீதைப் போட்டித் தேர்வுகளை ஏற்பாடு செய்து வெற்றி பெற்றோர்க்கு அன்று மாலை பொதுக்கூட்டத்தில் வெகுமதிகளை வழங்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வெகுமதிகள் கீதை தொடர்புடையதாக இருத்தல் நலம். இந்தத் தேர்வுகள் ஏதோ ஒரு வகையில் தீவிரமாக கீதையைப்படிக்கும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகிறது. மக்களிடையே நல்ல வகையில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் பெருகுகிறது.

4. பொதுமக்களுக்கு கீதையின்பால் ஆர்வம் ஏற்பட கீதை (நாடோடி) 'புர்ர' கதைகள், கீதையைப் பற்றிய ஹரிகதைகள், கதாகாலட்சேபம் முதலியவைகளை நடத்துதல் நலம்பயக்க வல்லது. கீதையை சங்கீதத்தோடு இசைத்தால் அப்படிப்பட்ட கல்வி கேள்விகளில் பொதுமக்கள் மிகுந்த ஈடுபாடு கொள்வார்கள். மக்களிடையே கீதையை அறிமுகப்படுத்த இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகும்.

5. கீதையின் சாரம், கீதையின் சிறப்பு இவற்றை துண்டுப் பிரசுரமாக வெளியிட்டு மக்களுக்கு விநியோகிக்கலாம். கீதை இலக்கியத்தை விரிவாக பரப்புதல் இக்காலத்தில் மிகவும் அவசியமாகும். சக்தி உள்ளோர் ஜயந்தி நன்னாளில் கீதையின் பிரதிகளை மோக்ஷத்தை அடைய விரும்புவோருக்கு சாதுக்களுக்கு, பக்தர்களுக்கு இலவசமாக விநியோகிக்கலாம்.

6. பலர் கூடும் வாய்ப்புள்ள ஓரிடத்தில் அவ்விடம் கீதையின் வெவ்வேறு பொழிப்புரைகள் கொண்ட நூல்களை, செய்யுள், உரைநடைத்தொகுதிகளை உபந்நியாச வடிவிலான கீதை நூல்களையும் கீதை சம்பந்தமான ஓவியங்களை ஒரு காட்சியாக அமைக்கலாம்.

7. கீதை பிறந்த நாள் மிகப்புனிதமான நன்னாள் ஆகையால், அந்நாளில் கீதை நூலையும், கண்ணபிரானையும், வேத வியாசரையும் அர்ஜுனனையும் அவர்களின் படங்களை

மலர்களால் அலங்கரித்து தேரின் மே
வைத்து மேளதாளங்களுடன் பஜனை
வாயிலாக ஊர்வலமாக எடுத்துச் செ

8. முக்கியமாக கீதை பிறந்த நா
சபதங்களை மேற்கொள்ளவேண்டு
அத்தியாயத்தையோ, சில சுலோக
படிப்பேன் என்று உறுதிபூண
அனுஷ்டானத்தைத் தவறாமல் கடை
ஆண்டு கழிந்த பிறகு அதே கீதா
வழியின் தன் முன்னேற்றத்தையும், கீ
நாம் மனனம் செய்துள்ளோம் என்ப
எந்த அளவுக்குத் தூய்மை அடைந்தி
நாமே எடைபோட்டுப் பார்த்துக் செ

கீதைக்கு ஆற்றும் தொண்டு சிறி
இறைவனுடைய தொண்டு என்றும்,
செய்யினும், அது இறைவன் கைங்கரி
முமுக்ஷுக்களுக்கு கீதா ஞானத்தைப்
நிற்க வேண்டும். தாமும் ஈடேறி
கண்ணனின் அருளுக்குப் பாத்திரர்க

கீதா மங்கள ஹ

I. தெலுங்கு ஆரத்தி (ஆதிதாளம்)

1. பாவன கீதாமாதா ஜய மங்கள ஓ
2. பக்தஜனாவனி பந்தவிமோச
பவ்யதாயனி (பாவன)
3. ஸர்வலோக ஸம்ரக்ஷணி கீதா
ஜனனி சாந்தி விதாயனி ஸத்யப்ர
ஸச்சரிதா (பாவன)

II. 1. மங்கசம்பிசே சேகொனு மம்மா ஓ பகவத் கீதா மாதா,
ஸ்ரீபகவத்கீதா மாதா (மங்)

2. சங்கதாருலகு ஞானுது ஸ்ருதிலோ
வெலிகெடி ஜ்யோதிவி நீவே காதா
பரம பாவனுனி தியானமுசேத விசேஷமு
தொலகிம்பகதே (மங்)

3. பார்த்துனி நெபமுன முரளிக்ருஷ்ணுடு
கலிமானவுலனு பாலிம்ப
ஆர்த்தி நாசகர மகுநீ ஞான ஜ்யோதினி
ஜீவெமு ஜகமுலகு (மங்)

4. மூடவஸ்தலகு சாக்ஷிவி நீவு மூடு குணம்புலுலேகுண்டு
வாடவுநீவனு அனுபவ மொஸகி பரமானந்தமு நீயகதே (மங்)

சம்ஸ்கிருதத்தில் :

1. ஜயது ஜயது கீதா கிருஷ்ண வக்த்ர ப்ரபூதா
ஜயது ஜயது கீதா ஸர்வலோகைக மாதா
ஜயது ஜயது கீதா தைவஸம்பத ப்ரபூதா
ஜயது ஜயது கீதா விஸ்வசாந்தி ப்ரஸூதா.

பொருள் :

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் முகார விந்தத்கினின்றும் தோன்றி, இவ்வுலகனைத்தையும் காப்பாற்றும், தாயாக, பக்தியை, முக்தியை அளித்து, உலக சாந்தி நிலைநாட்டும் கீதைக்கு ஜயமுண்டாகட்டும்.

2. மங்களம் ஸ்ரீ குருக்ஷேத்ரேண மோக்ஷாணி விஹாரிணி
பார்த்தஸாரதிருபாய கீதாச்சார்யாய மங்களம்

பொருள்:

குருக்ஷேத்ர போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனின் ரதசாரதியாய், கீதையின் ஆசிரியராய் நின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.

ஹிந்தியில் :

1. ஜய பகவத்கீதே ஜயபகவத்கீதே ஹரி ஹ
கமல விஹாரிணி சுந்தர சுபுனிதே (ஜய)

2. கர்ம சுமர்ம ப்ரகாசினி காசக்திஹரா தத்
ஞான விகாசினி வித்யா பிரம்மபரா (ஜய

3. நிச்சல பக்த விதாயினி நிர்மல மலஹரி
சரணாரஹஸ்ய ப்ரதாயினி சபவிதிககாரி

4. ராகத்வேஷவிதாரிணி காரிணி மோதஸ
பவ பயஹாரிணி தாரிணி பரமானந்த ஸ

5. ஆசுர பாவ விகாசினி நாசினி தமரஜனி
தைவீ சத்குணதாயனி ஹரிரசிகாசஜனி

6. சுமதா த்யாகசிகாவனி ஹரிமுகீ வானி
ஸகல சாஸ்த்ரகீ ஸ்வாமினி ச்ருதியோங

7. தயாசுதா பரசாவனி மாது ! ஹரிபதப்ரே
தான்கர அபனேகரலீஜய்!

பொருள் :

விஷ்ணு பகவானின் இதயக்கமலத்தின்
அழகானதும், மிகவும் புனிதமானதும்
போதிப்பதும், காமத்தின் சக்தியை
செய்வதும், தத்வ ஞானத்தைப் பிரகா
பிரம்மவித்யா ஸ்வரூபிணியாய்,
உண்டாக்குபவரும், சம்சார புற அழுக்குக
'சரணாகதி'யின் ரஹஸ்யத்தைப் போ
விதமான சுகங்களையும் அளிப்பதும்,
தொலைப்பதும், எப்போதும் பரமானந்
சம்சார பயத்தைப் போக்குவது
கடைத்தேற்றுவதும், அசுரகுணத்தை
ரஜோதமோ குணங்களைக் கிழித்தெ

தன்மையை உண்டாக்குவதும், பகவத் பக்தர்களுக்கு அலங்காரமாக இருப்பதும், சமத்வம், தியாகம் இவற்றைக் கற்றுக் கொடுப்பதும், விஷ்ணு பகவானின் முகத்தினின்றும் உதித்ததும், அனைத்து சாஸ்திரங்களையும் தன்னுள்கொண்டு, ச்ருதிகளிக்கு ராணி போன்று ஒளிர்வதும், தயை எனும் அமிர்தத்தை ஹரிபாத பத்மங்களில் எமக்கு ஈடுபாடு உண்டாக்கும் தாயே ! எங்களை உன் வழிக்கு அழைத்துக் கொள்வாயாக ! உனக்கு மங்களம் !

கீதையைப் பாராயணம் செய்யும் முறை

கீதையைப் பாராயணம் செய்யத் தொடங்கு முன்பாக கீழுள்ள சுலோகங்களை உச்சரித்த வண்ணம் வணங்குதல் வேண்டும்.

ஓம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரபிரம்மனே நமஹ.

1. **ஓம் சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்புஜம் ப்ரஸன்ன வதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோப சாந்தயே.**
2. **ஓம் அகண்டமண்டலாகாரம் வ்யாப்தம் யேன சராசரம் தத்பதம் தர்சிதம் யேன தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநமஹ**
3. **ஓம் க்ருஷ்ணம் கமலபத்ராக்ஷம் புண்யச்ரவண கீர்த்தனம் வாஸுதேவம் ஜகத்யோனிம் நௌமி நாராயணம் ஹரம்.**
4. **ஓம் வ்யாஸாய விஷ்ணுரூபாய வ்யாஸரூபாய விஷ்ணவே நமோவை ப்ரம்மநிதயே வாசிஷ்டாய நமோ நமஹ**
5. **ஓம் நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரம்சைவ நரோத்தமம் தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜய முதீரயேத்.**

இப்படியாகச் சுலோகங்களை உச்சரித்த வண்ணம் வணங்கிய பிறகு பகவானாகிய கண்ணபிரானையும், வேதவியாச மகரிஷியையும் கீதை நூலையும் பக்தியுடன்

பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு கீழ்க்கண்ட ப
வேண்டும். (பாராயணம் செய்யும்போ
அத்தியாயங்கள் இவற்றின் எண்ணிக்
கவலைப்படாமல், மனம் இறைவனிட
பொருளிலும் லயித்துள்ளதா என்பன
பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் குருக்ஷே
இருபடைகளுக்கிடையில் தேர் மேலே
முகத்துடன் நோக்கும் அர்ஜுனனுக்கு
கண்ணன் காட்சியை மனதில் நிறுத்திக்
தன்னை அர்ஜுனனாகக் கருதிக் கொண்டு
போதிப்பது போல் மனதில் எண்ணிக்
இவ்வாறாக பாராயணம் செய்யும் ம
ஒருமைப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்குப்
இருக்கும்.)

செய்யும் முறை :

வலதுகை மோதிர விரலில் தர்ப்பையை
நீரை ஏந்தி. கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லி,
விடவேண்டும்.

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீ பகவத் கீதா சாஸ்த்ர ம
வேத வ்யாஸோ பகவான் ருஷிஹி, அ
ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா தேவதா அ
சோசத்வமிதி பீஜம், ஸர்வதர்மான் ப
சரணம் வ்ரஜேதி சந்தஹ, அஹம்த்வா
மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசு இதி கீலகம், பச்சி
மத்ப்ரசாதாத்ரிஷ்சீதி கவசம், கிரீடி
ஹஸ்தமித்யஸ்த்ரம், அநாதி மத்யாந்த
தியானம், ஞான யக்ஞேன பகவதாராதர்ன
பரமாத்மப்ரீத்யர்த்தே கீதா பாராயணே

(பிறகு கரந்யாச அங்கந்யாசங்களைச்
தனது உறுப்பிக்களிலும் பரம்பொருளு
நிறைந்து இருப்பதாக எண்ணிக்கொள்
நோக்கம். பாராயணம் செய்பவன் மந்தி

மந்திரங்களால் பாதுகாக்கப்படுவான். அவனது அகமும் புறமும் தூய்மையடையும். திவ்ய பலம் கிடைக்கும். சாதனை இடையூறின்றி நடந்து முடிந்து பெறற்கரிய பேறு கிடைக்கும்)

கரந்நியாசம்:

நைனம் சின்தந்தி சஸ்த்ராணி
நைனம் தஹதி பாவகஹ - இத்யங்குஷ்டாப்யாம் நமஹ.

(இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லி இரண்டு கைகளின் பெருவிரல்களை இரண்டு ஆள்காட்டி விரலால் தொடவேண்டும்.

ந சைனம் க்லேதயன்த்யாபோ
ந சோஷயத் மாருதஹ - இதி தர்ஜனீப்யாம் நமஹ.

(என்று சொல்லி இரண்டு ஆள்காட்டி விரல்களை இரண்டு பெருவிரல்களாய் தொடவேண்டும்.

அச்சேத்யோயமதாஹ்யோயமக்லேத்யோ(அ)சோஷ்ய ஏவச -
இதிமத்யமாப்யாம் நமஹ.

என்று இரண்டு பெருவிரலால் இரண்டு நடுவிரல்களையும் தொடவேண்டும்.

நித்யஹ் ஸர்வ கதஹ் ஸ்தாணுரசலோயம்
ஸநாதனஹ - இத்யநாமிகாப்யாம் நமஹ

(என்று இரண்டு பெரு விரல்களைக் கொண்டு இரண்டு மோதிர விரல்களையும் தொடவேண்டும்)

பஶ்ய மே பார்த்தரூபாணி சதசோத
சமாஸ்ரஹ - இதி கனிஷ்டிகாப்யாம் நமஹ.

என்றவாறு ரெண்டு சுட்டை விரலால் ரெண்டு சிறு விரல்களையும் தொடவேண்டும்.

நாநாவிதானி திவ்யானி நாநா வர்ணா
க்ருதீனிச - இதிகரதல கரப்ருஷ்டாப்யாம் நமஹ.

என்று சொல்லியபடி வலதுகையின் மீது இ
வேண்டும் அதாவது உள்ளங்கையின் புற
ஸ்பரிசிக்க வேண்டும்.

அங்க நியாசம்:

நைனம் சின்தந்தி சஸ்த்ராணி நைனம்
தஹதி பாவகஹ - இதி ஹ்ருதயாய நம

(என்று வலது கையால் இருதயத்தைத்

ந சைனம் க்லேதயாபோ ந சோஷ
தொடவேண்டும்.

அச்சேத்யோ அயமதாஹ் யோ
யமக்லேத்யோ அசோஷ்ய ஏவ
இதி சிகாய வஷட்

என்று சொல்லி குடுமியைத் தொடவே

நித்யஹ் ஸர்வ கதஹ ஸ்தாணுஹ
அசலோயம் ஸநாதனஹ - இதி கவசாய

என்று சொல்லியவாறு வலதுகையால்
இடதுகையால் வலது புஜத்தையும் தொ

பஶ்யமே பார்த்த ரூபாணி சதசோத
ஸஹஸ்ரசஹ இதி நேத்ரத்யாய வௌஷ

என்று ஓதி வலதுகையால் கண்களைத்

நாநாவிதானி திவ்யானி நாநா வர்ண
க்ருதீனிச - இதி அஸ்த்ராய பட்

என்று ஓதி வலதுகையைத் தலையைச்
இடைவிரல்களால் இடதுகை மீது தட்

(இவ்விதம் நியாசம் மனத்தை அ
நிலைப்படுத்தி பக்தியுடன் தியானிக்க வே

தியானம் மகாபாரதம்:-

"பாராசர்ய வசஹ் ஸரோஜ மமலம் கீதார்த்த கந்தோத்கடம்
நாநாக்யானக கேசரம் ஹரிகதா ஸம்போதனா போதிதம்
லோகே ஸத்ஜன ஷட்பதை ரஹ ரஹஹ் பேபீயமானம் முதா
பூயாத் பாரத பங்கஜம் கலிமல ப்ரத்வம்சி நஹ் ஸ்ரேய ஸே"

வேதவியாசரின் அருள்வாக்கு என்னும் திருப் பொய்கையில் பிறந்தது. மிகவும் தூய்மையான கீதையின் பொருள் எனும் நறுமணத்தை உடையது. நாநாவிதமான இதிகாசங்கள் எனும் பூந்தாதுக்களை உடையது. பகவத் கீதை உபதேசங்கள் எனும் மலர்ச்சியைக் கண்டதும், நல்லோர் எனும் வண்டுகளால் இடைவிடாமல் பருகப் படுவதும், கலிதோஷங்களை முழுமையாக அழிக்க வல்லது மாகிய மகாபாரத மெனும் தாமரை மலர் நமக்கு எல்லா நன்மைகளையும் உண்டாக்கட்டும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண தியானம்:

ஓம் ப்ரபன்னபாரிஜாதாய தோத்ர வேத்ரைகபாணயே
ஞானமுத்ராய க்ருஷ்ணாய கீதாம்ருத துஹே நமஹ

அடைக்கலமடைந்த பக்தர்களுக்கு கல்பவிருக்ஷத்தைப் போன்று வேண்டியவற்றைத் தருபவன். ஒரு கையில் சாட்டையையும், முன்னொரு கையில் சின்முத்திரையையும் ஏந்தியவன். கீதையெனும் அமுதத்தைச் சுரப்பவனாகிய கண்ணபிரானை வணங்குகின்றேன்.

வஸுதேவ ஸுதம் தேவம் கம்ஸ சாணூர மர்தனம்
தேவகீ பரமானந்தம் க்ருஷ்ணம் வந்தே ஜகத்குரும்

வசுதேவனின் புத்ரனும், திவ்ய வடிவம் கொண்டவனும், கம்ச சாணூரனைக் கொன்றவனும், தேவகிக்கு பரமானந்தத்தை அளித்தவனும், ஜகத்குருவுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வணங்குகிறேன்!

"பீஷ்ம த்ரோண தடா ஜயத்ரதஜலா
சல்ய க்ராஹவதீ க்ருபேண வஹனீ
அஸ்வத்தாம விகர்ண கோர மகரா
ஸோத்தீர்ணா கலு பாண்டவை ரணந

பீஷ்மன் துரோணர் எனும் கா
நீருடன் கூடி, கௌரவர்கள் எனும்
எனும் பயங்கரமான மீன், கிருபாச்சா
கர்ணன் எனும் அலைகள், அஸ்வத்
முதலைகள், துரியோதனன் எனும்
கொண்ட போர் எனும் மகாந
கிருஷ்ணன் எனும் படகோட்டியின்

மூகம் கரோதி வாசாலம் பங்கும் ல
யத்க்ருபா தமஹம் வந்தே பரமானந்

எவனது பேரருளால் - ஊமை மிகச்
கூடுமோ, ஊனமானவன் பெரிய
வல்லவன் ஆவானோ, அத்தகைய ப
கிருஷ்ண பகவானுக்கு வணக்கம்.

யம் ப்ரஹ்மா வருணேந்த்ர ருத்ர ம
ஸ்துன்வந்தி திவ்யைஹ் ஸ்தவைஹ்
வேதை ஸ்ஸாங்க பத க்ரமோபநிஷ
காயந்தி யம் ஸாமகாஹா
த்யானாவஸ்தித தத்கதேன மனஸா
யம் யோகினோ
யஸ்யாந்தம் ந விதுஹ ஸுராஸு
தேவாய தஸ்மை நமஹ.

பிரம்மா, வருணன், இந்திரன்,
தேவர்கள் திவ்ய தோத்திரங்களுடன்
சாமவேதத்தை இசைப்பவர்கள்
உபநிஷதங்களுடன் வேதங்களால் யா
யோகியர்கள் தியான நிட்டையில்

யாரைக் காண்கிறார்களோ, யாருடைய அடிமுடிகளை தேவர்களும், அரக்கர்களும் அறிய முடியாதோ அத்தகைய பரம்பொருளை வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீ வியாசர் தியானம்:

ஓம் நமோஸ்துதே வ்யாஸ விசாலபுத்தே
புல்லாரவிந்தாயத பத்ரநேத்ர
யேன த்வயா பாரத தைல பூர்ணஹ்
ப்ரஜ்வாலிதோ ஞானமயஹ் ப்ரதீபஹ

விசாலமான புத்தி உடையவனும், மலர்ந்த தாமரைகளைப் போன்ற கண்களையுடையவனும், மகாபாரதம் என்னும் எண்ணெயால் பரிபூர்ணமான கீதை ஞானமெனும் விளக்கை ஏற்றியவனும், (அதனால் மக்களின் இதயத்தில் அஞ்ஞான இருளை அகற்றியவனும்) ஆன வியாச பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

ஸ்ரீ கீதா தியானம்:

பார்த்தாய ப்ரதிபோதிதாம் பகவதா
நாராயணேன ஸ்வயம்
வ்யாஸேன க்ரதிதாம் புராண முனினா
மத்யே மகாபாரதம்
அத்வைதாம்ருத வர்ஷிணீம் பகவதீம்
அஷ்டாதஸாத்யாயினீ
மம்பத்வா மனுஸந்த தாமி பகவத்கீதே
பவ த்வேஷிணீம்.

பரம் பொருளாகிய நாராயணனால் அர்ஜுனனுக்கு நேராக போதிக்கப்பட்டதும் தொன்மைவாய்ந்த வியாச மகரிஷியால் மகாபாரதத்தின் நடுவே அமைக்கப்பட்டதும், அத்வைத ஞானமெனும் அமுதத்தைப் பொழியச் செய்ததும், 18 அத்தியாயங்களைக் கொண்டதும், பிறவித்தளைகளிலிருந்து விடுதலை பெறச் செய்வதுமான அன்னை பகவத் கீதையை நான் தியானிக்கிறேன்.

கீதா கல்பதரும் பஜே பகவதா க்ருஷ்ணே
வேதவியாஸ விவர்திதம் ச்ருதிசிரோபீஜம்
நாநா சாஸ்த்ர ரஹஸ்ய சாக மரதிக்ஷா
க்ருஷ்ணாங்ரித்வய பக்திபுஷ்ப ஸெளரபிம்
மோக்ஷப்ரதம் ஞானினாம்.

பரம் பொருளாகிய கண்ணபிரானா
வேதவியாச மகரிஷியால் வள
உபநிடதங்களை விதைகளாகக் கொ
என்னும் முளையைக் கொண்டதும்,
ரகசியங்களைத் தம் கிளைகளாகக் கொ
பற்றற்ற தன்மை எனும் தளிர்களை
கண்ணனின் திருவடி பக்தியெனும்
திகழ்வதும், ஞானிகளுக்கு வீடுபேற்றை
ஆகிய கீதையெனும் கல்பதருவை நான்

ஸம்சார ஸாகரம் கோரம் தர்த்து மிச்சதி
கீதா நாவம் ஸமாஸாத்ய பாரம் யாதி ஸ

பயங்கரமான பிறவிக்கடலை கட
பகவத்கீதை எனும் நாவாயைப் பற்றினால்
கடக்க இயலும்.

ஸர்வோபநிஷதோ காவோ தோக்தா
கோபாலநந்தனஹ
பார்த்தோ வத்ஸஹ் ஸுதீர் போக்தா
கீதாம்ருதம் மஹத்

உபநிடதங்களனைத்தும் பசுக்கள். ஆ
கண்ணனே பாலை கறப்பவன், அர்ஜுன
பொருந்திய கீதை அமுதமே பால். நல்
அதனைப் பருகுபவர்.

[இவ்வாறாக, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமா
வியாசரை, ஸ்ரீ கீதாமாதாவை, ஸ்ரீ
தியானித்து அதன் பிறகு கீதா பாராயண

வேண்டும். தினமும் ஒரு அத்தியாயத்தை முழுவதுமாக பாராயணம் செய்தல் நல்லது. பாராயணம் முடிந்தவுடன் கீதா மகாத்மியத்தைப் படிக்க வேண்டும். இது சான்றோர் பின்பற்றிய வழி. 23 சுலோகங்களுடன் கூடிய (வராக புராணத்தில் உள்ள கீதா மகாத்மியமே அதிகமாக வழக்கத்தில் உள்ளது. அதனை இங்கு தருகிறோம். பாராயணத்தின் இறுதியில் அதில் இரண்டு சுலோகங்களைப் படிக்கலாம்.

கீதா மகாத்மியம்

1. நிலமகள் கூற்று:

பகவன் பரமேசான பக்திரவ்யபிசாரிணீ
ப்ராரப்தம் புஜ்ய மானஸ்ய கதம் பவதி ஹே ப்ரபோ!

பூதேவி விஷ்ணு பகவானிடம்

இவ்வாறு கேட்டாள் - 'ஏ! பகவானே ! பரமேஸ்வரா! பிரபு! ஊழ்வினையை அனுபவிப்பவனுக்கு நிலையான பக்தி எவ்வாறு கிடைக்கும்?

2. விஷ்ணுவின் கூற்று:

ப்ராரப்தம் புஜ்யமானோபி கீதாப்யால ரதஸ்ஸதா
ஸ முக்தஸ்ல ஸுகீ லோகே கர்மணா நோபலிப்யதே.

விஷ்ணு - 'ஓ பூதேவி! ஊழ்வினை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் எப்போதும் கீதா அப்யாசத்தைத் தொடர்ந்து அக்கறையுடையவனாய் செய்து கொண்டிருப்பானே யானால் வீடு பேறு பெற்று இவ்வுலக வினைகளால் தீண்டப்படாதவனாய் சுகமாக இருப்பான்.

3. மஹாபாபாதிபாபானி கீதாத்யானம் கரோதி சேத்
க்வசித் ஸ்பர்சம் ந குர்வந்தி நலிநீதலமம்புவா.

தாமரை இலைத் தண்ணீரைப்
கீதா தியானம் செய்து கொண்டிரு
சற்றும் தீண்டமாட்டாது.

4. கீதாயாஹ் புஸ்தகம் யத்ர யத்ர பா
தத்ர ஸர்வாணி தீர்த்தானி ப்ரயா

எங்கு கீதைப்புத்தகம் இருக்குமோ
நடந்து கொண்டிருக்குமோ, அங்
தீர்த்தங்கள் பலவும் இருக்கும்.

5. ஸர்வே தேவாஸ்ச ருஷயோ யோகி
கோபாலா கோபிகா வாபி நாரதே
சஹாயோ ஜாயதே சீக்ரம் கீதாப்ர

எங்கு கீதா பாராயணம் நட
அவ்விடத்திற்கு அனைத்து தேவ
யோகியரும், நாககுலத்தவரும்,
இறைவனின் இரு மருங்கிலுமு
முதலானோர் விரைவில் வந்து து

6. யத்ர கீதா விசாரஸ்ச பட்னம் பாட
தத்ராஹம் நிச்சிதம் ப்ருத்வி நிவ

ஏ நிலமகளே ! எங்கு கீதை
பாராயணம், கற்றல், கேட்டல் அ
கொண்டு இருக்குமோ அங்கு நான்

7. கீதா ச்ரயே(அ)ஹம் திஷ்டாமி கீதா
கீதாஞான முபாஸ்ரித்ய த்ரீன்லோ

நான் கீதைக்கு அருகிலேயே உ
மேன்மையான இருப்பிடம் கீதா ஞா
கொண்டே மூவுலகையும் நான் ஆ

8. கீதா மே பரமா வித்யா ப்ரஹ்மரூப
அர்த மாத்ராக்ஷரா நித்யா ஸ்வநிர்

கீதை எனது உயரிய கல்வி. அது பிரம்மாவின் உருவேயானது. இதில் எத்தகைய ஐயத்திற்கும் இடமில்லை. மற்றும் (அது பிரணவத்தின் நான்காம் அடியாகிய) அர்த மாத்திரை வடிவம். அது அழிவற்றது. சொல்லில் அடங்கா பெருமையுடையது.

9. சிதானந்தேன க்ருஷ்ணேன ப்ரோக்தா ஸ்வமுகதோர்ஜுனம் !
வேதத்ரயீ பராநந்தா தத்வார்த்தஞான மஞ்சஸா

(தத்வார்த்த ஞான ஸம்யுதா என்ற பாடமும் உண்டு)

சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான கண்ணனால் நேராக கீதை அர்ஜுனனுக்கு போதிக்கப்பட்டது. இது மூன்று வேதங்களின் சாரம். பரமானந்தத்தின் உருவம். தன்னை தஞ்சம் புகுவோர்க்கு விரைவில் தத்துவ ஞானத்தை அருளவல்லது.

10. யோஷ்டாதச ஜபேந்நித்யம் நரோ நிச்சலமானஸஹ
ஞானசித்திம் ஸ லபதே ததோ யாதி பரம் பதம்

எந்த மனிதன் சலனமற்ற மனத்துடன் கீதையின் 18 அத்தியாயங்களையும் நாள்தோறும் பாராயணம் செய்வானோ அவன் ஞான சித்தியை அடைந்து, பரம்பொருள் நிலையையும் வீடுபேற்றையும் அடைவான்.

11. பாடே ஸமக்ரே(அ)ஸம்பூர்ணே
ததர்த்தம் பாட மாசரேத்
ததா கோதானஜம் புண்யம்
லபதே நாத்ர ஸம்சயஹ

கீதையை முழுவதுமாக படிக்க இயலாதவர் பாதியையாவது படிக்கவேண்டும். அதனால் கோதான பலன் அவர்களுக்குக் கிட்டும். இதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

12. த்ரிபாகம் படமானஸ்து கங்காஸ்நானபலம் லபதே
ஷடம்ஸம் ஜபமானஸ்து ஸோமயாக பலம் லபேத்

கீதையின் மூன்றில் ஒரு பகுதி (ஆறு அத்தியாயங்கள், பாராயணம்) செய்பவருக்கு கங்கையில் நீராடும் பலன் கிடைக்கும். ஆறில் ஒரு பங்கு படிப்ப
செய்த பலன் கிடைக்கும்.

13. ஏகாத்யாயம் து யோ நித்யம் படதே பக்
ருத்ர லோக மவாப்னோதி கணோபூத்வ

எவனொருவன் கீதையில் நா
அத்தியாயத்தை பக்தியுடன்படிக்
ருத்ரலோகத்தை அடைந்து அங்கே
ஒருவனாகி நெடுநாள் நிலைத்திருப்பா

14. அத்யாயம் ஸ்லோகபாதம் வா நித்யம் ய
ஸ யாதி நரதாம் யாவன் மனுகாலம் வ

பூதேவியே, ஒரு அத்தியாயத்தின் நா
தினம் பாராயணம் செய்பவன் மன்வந்த்ர
மானிடப் பிறவியை அடைவான்.

15. கீதாயாஹ் ச்லோக தசகம் ஸப்த பஞ்ச
த்வௌ த்ரீநேகம் ததர்தம் வா ஸ்லோகான

16. சந்த்ர லோக மவாப்னோதி வர்ஷாணா
கீதாபாட ஸமாயுக்தோ ம்ருதோ மானுஷ

கீதையில் உள்ள 10 சுலோகங்களையா
ஐந்தோ, மூன்றோ, இரண்டோ அல்ல
ஒரு சுலோகத்தில் பாதியையாவது எ
அவன் சந்திரலோகத்தையடைந்து 10,0
இருப்பான். இதில் ஐயமேதுமில்லை.
படித்த வண்ணம் எவன் மரணமடை
உத்தமமான மனிதப் பிறவியை யடை

17. கீதாப்யாஸம் புனஹ் க்ருத்வா லபதே மு
கீதேத்யுச்சார ஸம்யுக்தோ ம்ரியமாணோ

மனிதப் பிறவியை அடைந்து மீண்டு
படிப்பதால் உயர்ந்த மோட்சத்தை அ

18. கீதார்த்தச்ரவணாஸக்தோ மஹாபாபயுதோபி வா
வைகுண்டம் ஸமவாப்னோதி விஷ்ணுநா ஸஹ மோததே.

மகாபாவியாயினும் கீதையின் பொருளை உணர்ந்து கேட்டால் வைகுண்டம் அடைந்து அங்கே விஷ்ணுதேவனுடன் ஆனந்தம் அனுபவிப்பான்.

19. கீதார்த்தம் த்யாதே நித்யம் க்ருத்வா கர்மாணி பூரிசஹ
ஜீவன் முக்தஸ் ஸ விக்ஞேயோ தேஹாந்தே பரமம் பதம்.

எவன் கீதையின் பொருளை நாள்தோறும் சிந்தித்து இருப்பானோ. அவன் பல கர்மங்களை செய்திருப்பினும் ஜீவன் முக்தனேயாவான். மேலும் அவன் உடல் அழிந்த பிறகு பரம்பொருளை அடைவான்.

20. கீதாமாஸ்ரித்ய பஹவோ பூபுஜோ ஜனகாதயஹ
நிர்தூத கல்மஷா லோகே கீதா யாதாஹ் பரம் பதம்.

இவ்வுலகில் ஜனகர் முதலான பல அரசர்கள் கீதையையணுகி பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு பரம்பொருள் நிலையை எய்தினர்.

21. கீதாயாஹ் படனம் க்ருத்வா மாஹாத்ம்யம் நைவ யஹ் படேத்
வ்ருதா பாடோ பவேத்தஸ்ய ஸ்ரம ஏவ ஹ்யுதாஹ்ருதஹ.

கீதையைப் படித்த பிறகு எவனொருவன் அதன் மாகாத்மியத்தைப் படிக்காமல்விட்டாலும் அவனது பாராயணம் பலன் விழலாகும். அவனது முயற்சியால் வீண் சிரமமேயாகும்.

22. ஏதன் ம ஹாத்ம்ய ஸம்யுக்தம் கீதாப்யாஸம் கரோதி யஹ
ஸ தத்பல மவாப்னோதி துர்லபாம் கதி மாப்னுயாத்.

இந்த மகாத்மியத்துடன் கீதாபாராயணம் செய்பவன் மேலே கூறிய பலன்களைப் பெற்று பெறற்கரிய வீடு பேற்றை அடைவான்.

23. மாஹாத்ம்ய மேதத்கீதாயா மயா ப்ரோ
கீதாந்தே ச படேத்யஸ்து யதுக்தம் த

சூதன் உரைத்தான் - ஏ சன
தொன்மையான கீதையின் மகிமைக
எடுத்துரைத்தேன். கீதைபாராயணத்திற்
இதனைபடிப்பானோ அவன் மே
பெறுவான்.

இதி ஸ்ரீ வராகபுராணே ஸ்ரீ
ஸம்பூர்ணம்.

வராகபுராணத்தில் இடம்பெற்ற
முற்றும்.

ஓம்

முகவுரை

இவ்வுலக இலக்கியத்தில் கீதையைப் போன்ற உயர்ந்த ஒரு நூல் இல்லை என அறுதியிட்டுக் கூறலாம். மற்றைய இலக்கியங்கள் அனைத்தும் மனிதனால் எழுதப்பட்டவை. கீதை பகவானால் படைக்கப்பட்டது. மாயையில் உழலும் மனிதனால் படைக்கப்பட்ட நூல் எங்கே? மாயாதீதன் ஆன இறைவனால் படைக்கப்பட்ட நூல் எங்கே? இந்நூலை போதித்தவர் அவதார மூர்த்தியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்., இந்நூலைக் கேட்டறிந்தவர் அதிகார மூர்த்தியாம் அர்ச்சுனன். போதித்தவர் பரமாத்மா என்றால் கேட்டவர் மகாத்மா. போதித்தவர் புருஷோத்தமன் என்றால் கேட்டவர் நரோத்தமன்,. இவ்விதமாக அற்புதமான குரு மாணாக்கன் சேர்க்கையில் தோன்றிய அருள்வாக்கு கீதை. நர நாராயணர்களின் தவப் பலனாய் நமக்குக் கிடைத்துள்ளதே கீதை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ச்சுனன் இருவர் இடையிலும் நடைபெற்ற உரையாடல் கீதை, அவ்விருவரின் உரையாடலை இவ்வுலகம் புகழ் பெற்ற ஸ்ரீ வேத வியாசர் செய்யுள் வடிவில் நமக்கு எல்லையில்லக் கருணையுடன் வழங்கி உள்ளார். இவ்வாறாக தவச்சீலர்களான இம்மூவரின் அருளால் கீதை இவ்வுலகில் தோன்றி உலக மக்கள் அனைவருக்கும் மேன்மை அளிப்பதாய் உள்ளது. எவரின் தலை விதி நன்றாக இருக்கிறதோ அவர் கீதையைப் பின்பற்றி கடைத்தேறுதல் திண்ணம். உண்மையில் ஜீவர்களின் புண்யம் பலன் அளிக்கும்போதுதான் கீதைபோன்ற பரலோக சம்பந்தமான உன்னதமான நூல் அவர்களை வந்தடையும். கீதையின் ஈடு இணையற்ற ஆற்றலையும், மிகவும் ஆழ்ந்த திறமையையும், அபாரமான மகிமையையும் நோக்கும்போது எவருக்கும் அதன்மீது ஒரு தெய்வீகவுணர்வு, பக்தி சிரத்தை ஏற்படாது போகாது. உலகிற் சிறந்த அத்தகைய நூலின் தோற்றம் வளர்ச்சியையும், அமைப்பையும் போக்கினையும், அதன் மகிமைகளையும் அலசி ஆய்ந்துணர்தல் நம் கடமை.

இரண்டு க

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா
கானங்கள் இசைத்தார். அ
இரண்டாவது கீதா கானம்.
கோபிகள் முழுமையாக அனு
அக்காலத்தே அவ்விசையின்
பருகியிருப்பர். அவரின் இசை
நமக்குக் கிடைத்திலது. ஆயினு
இரண்டாவது கானம் நமக்கு
கீதா கானம். பாடுவோனுக்கும்
இருப்பதில்லை. அவ்வாறே பூ
வேற்றுமையில்லை. கிருஷ்ண
பிரிக்க இயலாத ஒரு தொட
வெளியிட்ட மூச்சுக் காற்றே
கீதை. மனித உயிர்களின்பால்
எனலாம். இறைவனின் முகத்
கீதா கானத்தின் இசை வெ
பாவங்கள் அனைத்தும் அ
நெல்லிக்கனியாகும். ஆதலி
கானமான இக்கீதையைக்
ஜீவராசிகளுக்குக் கிடைத்துள்

அனைவருக்கும் ப லீ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் வா
அற்புதங்களை, அதிசயத்தக்
அவற்றில் எதையும் நாம்
அனுபவிக்கவில்லை. அவர் க
முடிந்தது. ஆயின் யசோதை
கீதையெனும் அற்புத லீலை
பிற்காலத்தவரான நமக்கும்
நிகழ்த்திய கீதோபதேச அற்பு

தேசத்திற்கோ, மதத்திற்கோ, சாதியினருக்கோ மட்டுமே ஏற்பட்டதில்லை, மக்களனைவருக்கும், எல்லா தேசத்திற்கும், எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் சத்ய சிவ சுந்தர ரூபமான பகவானின் வாக்கு. எனவேதான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் குறித்த பிரார்த்தனையில் இங்ஙனம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஸாரத்ய மர்ஜுனே ஸ்யாதௌகுர்வன்
கீதாம்ருதம் ததௌ
லோக த்ரயோபகாராய தஸ்மை
க்ருஷ்ணாத்மனே நமஹ

"எந்த மகான் முன்பு அர்ஜுனனுக்குச் சாரதியாய் நின்று, மூன்றுலகத்திலுமுள்ள மக்கள் அனைவரின் பயன் கருதி கீதாம்ருதத்தை நமக்களித்தாரோ, அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கு நமஸ்காரம்.

ஸர்வ சாத்திர சாரம்

கீதையின் மகிமையைக் குறித்து இன்னும் சற்று விரிவாக அறிந்து கொள்வோம். இந்து தர்ம சாத்திர இலக்கியங்கள் மிகவும் பரந்தவை. எத்துணையோ சாத்திரங்கள், நூல்கள், சித்தாந்தங்கள் அடங்கியவை. இவையனைத்தையும் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே எதனைப் பின்பற்றுவது, எதனைத் தள்ளுவது என்றறியாது மயங்கும் ஒருவனிடத்து இத்தகைய கேள்வி எழுதல் இயற்கை - எல்லையற்ற சாத்திரமெனும் கடலைக் கடைந்து வெளிக்கொணர்ந்த - அனைத்தின் சாரமாகவும் உள்ள நூல் ஏதேனும் உளதா? அனைத்து சாத்திரங்களின் கொள்கைகளையும் ஒருங்கிணைத்த நூல் நம் இந்து தர்ம இலக்கியங்களில் கிடைக்குமா?

இந்து தர்மங்கள் அனைத்தையும் - அல்ல, அல்ல, எல்லா மதங்களின் வழிமுறைகளையும், தத்துவங்களையும் தன்னுள் அடக்கியதும், அவற்றுள் முதன்மையானதுமான ஒரே ஒரு பிரமாண நூல் எவையேனும் உளதா? இக்கேள்விகள் அனைத்திற்கும் தகுந்த பதில் உள்ளது. அது இவ்வாறான

நூல் பகவத் கீதை என்பதா
சாதனைகளுக்கும், அனைத்து
அகராதியே பகவத்கீதை.
தர்மங்களனைத்தும் இதில் கூறப்பட்
கோட்பாடுகளைத் தன் கிளைக
விரிந்துள்ள பெரிய மரமே கீதை
ஒருங்கிணைந்த அற்புத அரங்கமே
நியாயம், வைசேஷிகம், மீமாம்ச
கோட்பாடுகள் - சாக்த, சைவ, கா
பல ஆயிரக்கணக்கான வருடங்க
வந்துள்ள சம்பிரதாயங்கள் இவை
கீதை கொண்டிருப்பதை நாம் கா
இதனை 'உலகப் பொது நூல்' (U
Gospel, Bible of Humanity) என்று
ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். முன்
சாரியாரை ஒரு பக்தர் இவ்வா
அனைத்து சாத்திரங்களிலும் எது
கேட்டார். அவர் உடனே,

"ஏகம் சாஸ்திரம் தேவகீபுத்ரகீ
தேவகி புத்ரனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண
ஒன்றே அனைத்திலும் மேலான
அவ்வாறே, 'பாடுவதற்கு எது
சங்கராச்சாரியாரைக் கேட்ட போ

"கேயம் கீதா நாம ஸஹஸ்ரப
விஷ்ணு சஹஸ்ர நாமத்தையும் பா
பொருள்.

அதிமேதைகளும், சர்வ சாத்தி
ஆத்ம வித்தை கைகூடியவர்களுமா
இவ்விதம் கூறினர்? கீதையினிட
இருப்பதால்தான். அவ்வாறே, எ

"ஸர்வ சாஸ்த்ரமயீ கீதா" -

கீதை சர்வ சாத்திரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்றும்,

மஹாபாரதத்தில்.

> "கீதா ஸுகீதா கர்த்தவ்யா கிமன்யைஹி
> சாஸ்த்ர விஸ்தரைஹி"

கீதையை இனிமையாக இசைத்தல் வேண்டும். அநேக இதர சாத்திரங்களினால் பயன் என்ன? என்றும் கீதை பலவாறாகப் புகழப்பட்டுள்ளது. அன்று துவாபர யுகத்தின் இறுதியில், யுத்த களத்தில் பகவானால் உபதேசிக்கப்பட்டு இன்றும் சுமார் 5000 ஆண்டுகளாகியும், கீதை சிதறிப் போய்விடாமல் நதிப்பிரவாகம் போல் ஓடி, இன்றும் புத்தம் புதிதாக ஒளிர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. கீதையில் உள்ள கம்பீர பாவத்தை, அனைத்து மதங்களின் சமநோக்கை, ஆழ்ந்த ஞானத்தை, எல்லையில்லாத கருத்துக் கோவைகளை நோக்கும்போது, இது மனிதனால் எழுதப்பட்டது அன்று என்று மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரை உலக மக்களனைவருக்கும், உயர்வளிக்கும் பயன் நூல் வெளிவரவில்லை என்பதில் வியப்பேதுமில்லை. எனவேதான் மகனீயர்கள் எவர் அவதரித்தாலும் முதலில் கீதையைப் போற்றி, அதற்குத் தாம் கண்ட விளக்கத்தை உரையாக எழுதி கீதையில் சேவையில் ஈடுபட்டு, வாழ்க்கையின் பயனை அடைந்ததாகக் கருதுகிறார்கள். இதிலிருந்து பாரததேச தார்மீக வாழ்க்கையில் கீதையின் பங்கு எத்தகையது என்பது நன்கு புலப்படுகின்றது.

மற்றைய கீதைகள் - அதில் பகவத் கீதையின் நிலை.

இவ்வுலகில் அநேக கீதைகள் உள்ளன. அஷ்டாவக்ர கீதை, அவதூத கீதை, ரிபுகீதைஇ பிரம்ம கீதை, வசிஷ்ட கீதை, கணேச கீதை, அனுமத் கீதை, பராசா கீதை, ஹாரித கீதை, சிவ கீதை,

ஹம்ஸ கீதை, பிட்க கீதை கபில கீதை,
என்னிறந்த கீதைகள் இருப்பினும் ப
கீதை எனும் பெயர் பொருந்தியுள்ளது.
ஆழ்ந்தகன்ற பொருள், பொதுநோக்கு,
கூடிய வழிமுறைகள் இவை அதன்
அனைவராலும் ஆதரிக்கப்படுவதற்கு
பகவத் கீதை என்ற பெயரிலேயே
புலப்படுகிறது. ஏனெனில் கிருஷ்ணரால்
கிருஷ்ண கீதை என்ற பெயர் பெறாம
பெயர் பெற்றது. இத்தன்மை அ
அப்பாற்பட்டமையைக் காட்டுகி
மாக்ஸ்முல்லர், கார்லைல், இமர்ஸன்,
அன்னி பெசண்ட் முதலான வெ
கீதையால் கவரப்பட்டு அதில் கூறப்
தம் வாழ்நாளில் கடைப்பிடித்து கீதை

ஈடுபட்டனர். எட்வின் அர்னால்ட்
கீதம்' (The Song Celestial') என்ற
அத்தியாயங்களை ஆங்கிலத்தில்
இயற்றியுள்ளார். இதுவேயன்றி, கீதை
கூறிய மேற்கண்ட வாக்கியம் அவர் கீ
பக்தி சிரத்தையைக் காட்டுகிறது.

"பாரத தேசத்தில் அனைவரும்
கீதை எனும் தார்மீக நூல் ஆங்கி
ஆங்கில இலக்கியம் நிறைவுற்றிருக்கா

ஆங்கிலமேயன்றி உலகமொழிகள்
பெயர்க்கப்பட்டு, கோடிக்கணக்கான
என்ற அமிருதத்தை அருந்தி அவரவர்
காண்கின்றனர்.

கீதையின் இதயம் - அன்

கீதை உண்மையில் ஒரு
உயிரோட்டமுள்ள வடிவம் உடை

இவ்வுலகை விடுத்துச் செல்லும்போது புத்தொளியுடன் கூடிய தெய்வீக நூலை நமக்களித்துச் சென்றுள்ளார். கீதை அன்னை இருந்து நம் அனைவருக்கும் ஞான தானம் வழங்கி, பல துக்கங்களைப் போக்கி, ஒரு தாயைப் போன்று நம்மை பராமரித்து வருகிறது. காந்தி மகாத்மா கூறிய வாக்கியங்கள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. -

"I lost my earthly mother who gave me birth, long ago, but eternal mother (Gita) has completely filled her place by my side eversince. When I am in difficulty or distress, I seek refuge in her bosom."

"என் தாய் வெகு காலத்திற்கு முன்பே இறந்து விட்டாள். ஆயின் கீதை எனும் நிரந்தரத் தாய் அவ்விடத்தை பற்றிக் கொண்டு அப்போதிலிருந்து என் பக்கத்திலேயே இருந்து என்னை காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள். துன்பம் ஏற்படும் போதெல்லாம் அவள் மடியில் நான் அடைக்கலம் பெறுவதுண்டு.'

காந்தி மகாத்மாவைப் போன்றே பலரும் கீதையன்னையை அடைக்கலமடைந்து தத்தம் துன்பங்களை போக்கிக் கொண்டுள்ளனர். தம் புத்திரர்களின் மீதான அன்புள்ளத் துடன் அவ்வன்னை மூவர்ணங்களையும் சார்ந்தவர்க்கேயன்றி கீழ்ச் சாதியரான சூத்திரர்கள், சண்டாளர்கள் ஆகியோர்க்கும், ஆண்களேயன்றிப் பெண்களுக்கும், பசு, பறவைகள் ஆகியவற்றிற்கும், ஆயிரமாயிரமாண்டுகளாய் இச் சராசரமனைத்திற்கும் வரவேற்பளித்து, அவரவர்க்குத் தகுந்த பாதுகாப்பளித்து முக்திக்கு வழிகாட்டியுள்ளாள். சாதி, மத, குல, இன வேறுபாடின்றி அனைவரும் முக்தியடையக் கூடிய அதிகாரம் உடையவரே என்று திட்டவட்டமாக பேரிகை கொட்டி முழங்குகின்றது கீதை.

கீதையின் ஈடு இணையில்லாத் திறமை.

கீதை கல்பதரு போன்றது. ஆயின் சுவர்க்கத்தில் உள்ள கல்பதருவைப் போன்று நினைத்த மாத்திரத்தில் வேண்டிய

பொருளை அளிப்பதில்லை. ம
முக்தி நிலையை அளிக்கவல்ல
போன்றது. ஆயின் சுவர்க்க
காமதேனுவைப் போன்று இவ்வு
பொருட்களை அளிக்க வல்லது
களங்கமற்ற நிர்வாண நிலையை
சிந்தாமணியைப் போன்றது. ஆ
சிந்தாமணியைப் போன்று பஞ்ச
பெருக்குவதன்று, சிந்தையை அ
நிராமய' பரம நிலைக்கு ஜீவனை
அமிருதம் போன்றது, ஆயின் தே
திராவகமல்ல அது, பிறப்பு
பேரின்பமயமான பிரம்ம சாக்ஷாத்
ஞானாம்ருதம்.

இவையேயன்றி 'நீவிர் உன்
மட்டுமே உடையவர் அல்ல' என
'அபயசாத்திரமே' கீதை. பலனை எ
எனும் நிட்டையை நமக்கு
முக்தியடைவதற்கு உரியவரே
இறைவாக்கு அது. வாழ்க்கை
நம்மைக் கடக்க வைக்கும் தோணி
பள்ளங்களில் விழுந்து விடாமல்
செல்லும் ரத சாரதி. ஞானமெ
முழக்கி மக்களை மோகம் எனும்
எழுப்பும் மின்னற்கொடி , உ
பசுவின்றும் , ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பாலினைக் கறந்து, வியாசமகரி
பாத்திரத்தில் ஊற்றப்பட்ட
தாபத்திரயங்களைக் குளிர்வித்து
நெறியையும், பரமார்த்திக தத்துவங்
வழங்கும் தெய்வீக நோக்குடைய
சாத்திரங்களின் மீது நம்பிகை இ
நிறைந்திருக்கும் பிரமையைப் போக்
விண்ணகத்தில் உலவச் செய்யும்

வெளிவேடத்தைக் கலைத்து, உண்மையான வழியை உணர்த்தும் வழிகாட்டி தொலைவினின்றும் மிக அழகாகத் தோன்றும் அழியக் கூடிய பொருள்களைப் பற்றிய பிரமையை, அவித்தையை விரட்டி, முக்தியின் வாயிலுக்குரிய சாவியை, விடு பேற்றினை அடைய விரும்பும் 'ஜிக்ஞாஸு' வின் கையில் நேரிலேயே கொடுக்கக்கூடிய ஒப்பற்ற பிரம்ம வித்தையே கீதை.

கீதையின் அளவற்ற சக்திக்குக் காரணம்.

கீதையின் அளவற்ற சக்திக்கான காரணத்தை ஒரு சிறிது ஆராய்வோம். ஸ்ரீசுகர், பரீக்ஷித்து மஹாராஜாவிற்கு மோக்ஷ மார்க்கத்தை உபதேசிக்க நிச்சயித்தபோது, அவருக்கு ஏழு நாட்கள் அதற்கான அவகாசம் கிடைத்தது. எனவே அவர் ஆற அமர பல உபகதைகளுடனும், இதிகாசங்களுடனும், வர்ணனைகளுடனும் போதிக்கத் தொடங்கினார். ஆயின் கீதோபதேசத்தின் போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரது நிலை வேறு. அர்ஜுனனுக்கு ஞான உபதேசம் செய்ய சில நிமிடங்களே கிடைத்தது. அதுவும் உபதேசம் செய்யப்பட்ட இடம் யுத்த களம். போர்க்களத்தில் இருபுறத்திலும் போர் வீரர்கள் போர்புரியக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்க நாதம் முழங்கியாயிற்று. போர்முரசும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அம்பறாத்தூணியினின்றும் அம்பை எடுத்து நாணில் பூட்ட வேண்டியதொன்றே அடுத்துச் செய்ய வேண்டியது. அத்தகைய நெருக்கடியான நிலையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு அர்ச்சுனனின் ஆசையை அகற்றுவதான பெரும் பொறுப்பு ஏற்பட்டது. தேரில் அமர்ந்திருந்த அர்ஜுனன் எழுந்து நிற்பதற்குள்ளாக, அனைத்து விஞ்ஞானங்களையும் போதிக்க வேண்டிருந்தது. அத்தகையதொரு சூழ்நிலையில், அத்தார்மீக பொறுப்பினை வகிப்பதற்காக, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனது சக்தியனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து செயலாற்றினார். வேத வேதாங்களின் கோட்பாடுகளையும், நடைமுறை வழிகளையும் நன்முறையில், விளங்கும் வகையில் அளித்தார். அதன் பலனாக அவரது எண்ணம் நிறைவேறியது. 'நயோத்ஸ்ய இதி கோவிந்த' - 'ஏ கிருஷ்ணா நான் போர்புரிய மாட்டேன் என்றவனை

சிறிது நேரத்திலேயே, 'கரிஷ்யே வ
(யுத்தம்) செய்கிறேன்' என ஒ
'நஷ்டோமோஹஹ' 'என் அஞ்ஞ
வாக்கியத்தை அர்ஜுனனை
இவையனைத்திற்கும் காரணம் ஸ்ரீ
அறிவாற்றலே காரணம்.
ஒருமுனைப்பாட்டுடன் கூடிய ச
ஆழ்ந்தகன்ற ஞான உபதேசமே
மனிதனே ஒரு ஒருமுனைப்பாட்
உலக அரங்கத்திலோ, இலக்கியம்,
அரங்கிலோ துணிகரமான செய
ஆகின்றனர். அங்ஙனம் இருக்
பகவானைப் பற்றி வேறு எங்ஙனம்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சமாதி நிட்
கீதைக்கு அபார மகிமை ஏற்பட்

இவ்வுண்மையை பாரதம்
கீழ்கூறப்பட்டுள்ள கட்டத்தில்,
போற்றுகின்றது. பாரத யுத்தம்
நன்றாக இராஜ பரிபாலனம்
அனைவரும் அமைதியுடன் சகல
அனுபவித்து வாழ்ந்து வந்தனர்.
சிறிது நாட்கள் துவாரகைக்
நினைத்திருக்கையில், அர்ஜுனன் ஒ
இவ்வாறாகக் கேட்டார்.

'மகாத்மா ! அன்று போர்க்கள
கருணை கொண்டு உபதேசித்த
கீதையை) மறந்து விட்டேன்.
வேண்டுமென்ற வேட்கை மிகுதியா
மறுமுறை போதிக்குமாறு வே
இதனைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்
'ஏ அர்ஜுனா மிகவும் இரகசிய
அப்போது யுத்த களத்தில் உனக்கு
சிரத்தையின்றி நீ மறந்து போ

வருத்தத்தையளிக்கிறது. அவையனைத்தையும் அதே போன்று இப்போது மறுபடியும் சொல்வதற்கு என்னால் இயலாது. அப்போது யோக நிலையில் (மிகத் தீவிரமான ஒருமுகப்பட்ட மனத்துடன்) உனக்கு போதிக்க முடிந்தது. (அந்நிலை மறுபடியும் வருவது மிகக் கடினம்) பிரம்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்கு அந்நிலையே போதுமானது.

1. அபுத்யா நாக்ரஹீர்ய ஸ்த்வம் தன்மேஸுமஹதப்ரியம்
   ந ச ஸாத்ய புனர்பூயஹ் ஸ்மிருதிர் மே ஸம்பவிஷ்யதி
   (பாரதம் - அஸ்வமேதபர்வம் 16-10)

2. நூநமசிரத்ததானோ(அ)ஸி
   துர்மேதாஹ்யஸி பாண்டவ
   ந ச சக்யம் புனர்வக்து
   மசேஷண தனஞ்ஜய (16-11)

3. ச ஹி தர்மஹ் சுபர்யாப்தோ
   பிரம்மணஹ் பத வேதனே
   ந சக்யம் அஸ்மயா பூயஹ்
   ததா வக்துமசேஷதஹ (16-12)

4. பரம் ஹி ப்ரஹ்மா கதிதம்
   யோக யுக்தேன தன்மயா (16-13)

இறைவனின் அவ்வாக்கு, கீதோபதேசசமயத்தில் அவரின் சித்த ஒருமுனைப்பு, யோகநிட்டை மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அவரது மனம் மிகமிகத் தெளிவாக இருந்தபோது கீதை போதிக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்விதமாக யோகேசுவரரின் யோக நிட்டையில் ஜனித்ததால் தான் கீதைக்கு இத்தகைய ஆழ்ந்தசக்தி ஏற்பட்டுள்ளது.

கீதை யக்ஞம்

குருக்ஷேத்ர யுத்தகளத்தில் ஒரு விசித்திரமான யக்ஞம் நடந்தது. யக்ஞத்திற்கான ஹோமகுண்டம் அர்ஜுனனின்

முகம். ஹோமதிரவியம் கீதோபதே
(ஹோதா) ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். ஹோமப

பாரதாம்ருத ஸர்வஸ்வ கீதாயா
ஸாரமுத்ருத்ய கிருஷ்ணேன அ
முகே ஹுதம் (பாரதம் - பீஷ்

பாரதத்தின் அமிருத மயமான கீதை
அலசி ஆய்ந்து அதன் சாரத்தை அ
இவ்வாறாக பிரம்மஞானாமிருதம் எ
அருந்தி, பார்த்தன் மேன்மையுற்றா
மக்களும் பகவானின் திவ்ய
மேன்மையடைவார்களாக.

உபநிஷத்தின் சா

வேதங்களின் சாரமே உபநிஷ
களின் சாரம் பகவத்கீதை. உபநி
சாரமென்றும், சுருதிகளின் முடி
சாரத்தை அளிப்பதால் வேதாந்த
முதன்மையாகயிருப்பதால் 'சுருதி
ஏற்பட்டது. ஆன்மீக இலக்கிய
இவ்வாறாக முதன்மை பெற்றுள்
வேதமெனும் மரத்தின் பழமான
கற்றுத் தேர்ந்து, பயின்று ஜன்ம
என ஒவ்வொரு முமுக்ஷுவும் சாத
ஆயின் உபநிஷத்துக்களின் மொ
சாமான்யர் அறிய இயலாத
உபநிஷத்துக்களில் கூறப்பட்ட
விளங்கிக் கொள்வதற்குரிய அவகா
கூறப்பட்டுள்ள விஞ்ஞானத்தை
வழியேது? இது ஒரு சிக்கலான
போக்குவதற்கு பகவான் எண்ணி
சாமான்யர்களுக்கு பேருதவி செய்

அவர் செய்தது என்னவெனில் - உபநிஷத்துக்கள் என்னும் பசுக்களை வைத்துக் கொண்டு, அர்ஜுனன் எனும் கன்றைக் காட்டி, தானே கோபாலனாய் நின்று பாலைக் கறந்து, பிரம்மானந்தம் எனும் அப்பாலை முமுக்ஷுக்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்தார். அப்பாலே பகவத் கீதை. இவ்வாறாக மறை பொருளான வேதவிஞ்ஞானத்தை பகவத்கீதை எனும் எளிய இலக்கியத்தின் வாயிலாக மக்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்து உலகிற்கு மிகப் பெரும் உதவி செய்துள்ளார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். பலர் கீதை அர்ஜுனனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது என்று நினைப்பர். ஆயின் உண்மையில் அது இப்பூவுலக மக்களனைவருக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது. கன்றிற்காக வெள கரக்கும் பால் கன்றிற்குச் சிறிதளவே போய்ச் சேருகின்றதல்லவா? அதில் பெரும்பங்கு மற்றையோருக்கு அளிக்கப்படுகிறதல்லவா? 'ஸுதீர் போக்தா' எனப்பட்டதால் புத்திமான்கள் (முக்தியை அடைய விரும்புவோர்) அனைவரும் அப்பாலை அருந்தி நன்மையடைதல் வேண்டும் என்பது தெரிகின்றது.

இன்னும் 'கீதாம்ருதம் மஹத்' என்றதால், இது லௌகிக ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள அமிர்தமல்ல என்பதும், பரத்தில் உள்ள சச்சிதானந்த அமிருத பானம் என்பதும் வெளியாகின்றது. எனவே, எளிய நடையில் ஆழ்ந்த பொருளில் அமைந்த, சாக்ஷாத் இறைவனால் உலகிற்கு அளிக்கப்பட்ட 'உபநிஷத்சாரம்' (Essence) ஆன கீதையைப் படித்தறிந் துணர்ந்து, பின்பற்றி நடந்து பவதுக்கத்தைப் போக்குதல் ஒவ்வொரு ஜீவியின் கடமையாகும்.

கீதையின் ஞானம் எல்லையற்றது.

கீதையின் மகிமையை வர்ணித்தல் அளவிற்கடங்காதது. இறைவன் எங்ஙனம் முடிவில்லாதவனோ அவ்வாறே பகவானது வாக்கின் மகிமையைச் சொல்வதென்பது முடிவில்லாதது. 'கிருஷ்ணஸ்து பகவான் ஸ்வயம்' எனப்பட்டதால், கீதாச்சார்யன் எனும் ஜகத்குருவான ஸ்ரீகிருஷ்ணர், சாக்ஷாத் இறைவனேயானதால் அவரது வாக்கு

இறைவாக்கேயாகும். கிருஷ்ண கீ
கீதையை கற்ற ஒவ்வொருவரும் அதி
நன்குணர்வர். கீதையின் ஒவ்வொரு
எழுத்திலும் தெய்வத்தன்மை தா
ஒவ்வொரு ச்லோகத்திலும்
எத்துணையோ புதிய புதிய பொ
ஆயிர ஆண்டுகட்குமுன் வெளிப்ப
எனும் துளியில் ஞானமெனும் க
விந்தையேதுமில்லை. அவரவர்
பொருள் அவரவர்க்கு விளங்
சுத்தியடைய ஒரே ச்லோகத்திற்
பொருள் தோன்றிக் கொண்டேயி

"The Suggestiveness of this wor

"இந்நூலில் பொதிந்துள்ள
முடிவில்லாதது' என்று ஓர் அ
எவரெவர் எத்துணை விதமாக பெ
போயினும், எத்துணை விதமான
போயினும், அளவிலடங்கா அ
இருந்துகொண்டே இருக்கும்.

ஒரு நதிப் பிரவாகத்தில் ஒரு
நீரை எடுத்துக்கொண்டு போ
குடத்தில் முகர்ந்து கொண்டு போ
ஒரு பீப்பாய் முழுவதும் நிரப்
இன்னுமொருவன் ஒரு வண்
போவான். அவரவர் சக்திக்கு
எடுத்துப் போனாலும் நதிப் பிர
அதைப்போன்றே கீதையெனு
சங்கராச்சாரியார் பெரிய பா
எடுத்துப் போனார். அ
மத்வாச்சாரியார், ஸ்ரீ கண்ட
மகனீயர்கள் பலரும் அவரவர்
பாத்திரத்தில் கீதார்த்தத்தை
அவ்வாறே இந்நூற்றாண்டிலு

அன்னி பெசன்ட் முதலானவரும் கீதாம்ருதத்தை இறைத்துப் பருகினர். இன்னும் பருகித் திளைப்பவர் பலர். ஆயின் இவரில் பலரும் கீதையை மதித்துப் போற்றி சிலர் துவைத நெறியிலும், பக்தி நெறியிலும், யோக நெறியிலும், ஞான நெறியிலும் பொருள் விளக்கங்கள் செய்திருப்பினும் இன்னும் கீதையெனும் அறிவுக் களஞ்சியத்தில் எத்துணையோ பொருள்கள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. இதுவே கீதையின் தனிச்சிறப்பு. இத்தகைய சக்தி இதர நூல்கள் எவற்றிற்கும் இல்லை. எனவேதான் கீதையை முழுவதுமாக அறிந்தவன் இவ்வுலகிலேயே ஒருவர்தான் எனப்படுகின்றது. அவரே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர். மற்றைய யாவரும் கீதையின் ஏதோவொரு பகுதியையுணர்ந்தவரேயாவர்,

"கிருஷ்ணோ ஜானாதி வை ஸம்யக் கிஞ்சி
துஸ்தனீசுதஹ் பலம்
வ்யாஸோ வா வ்யாஸபுத்ரோ வா
யாக்ஞவல்க்யோத மைதிலஹ்'

"கீதையின் பொருளை, அதன் சிறப்பை கிருஷ்ணர் ஒருவரே முழுமையாக அறிந்தவர். அர்ஜுனன், வியாசர், சுகர், யாக்ஞவல்கியர், ஜனகர் முதலானோர் யாவரும் கீதையை ஒருவாறாக அறிந்தவரேயாவர்'. ஆஹா கீதையின் பொருள்தான் எத்துணை சிறப்புடையது

ஆயின், இவ்விடத்தே நாம் தர்மத்தின் சூட்சமத்தை ஆராய்தல் வேண்டும். அது எது எனின் அமிருதத்தில் ஒரு துளி அருந்தினாலும், ஒரு சொம்பு அருந்தினாலும், இன்னும் அதிகமாகவே அருந்தினாலும் அதன்பலன் ஒன்றே. அருந்தியோர் அனைவருக்கும் இறவாமை என்பது சமமாகவே கிடைக்கும்.

அதேபோன்று கீதாம்ருதத்தை சிறிதளவே அருந்தினாலும், அதிகமாகப் பருகினாலும் - பவ துக்க நிவாரணம், மோக்ஷப் பிராப்தி இவை சமமாகவே கிடைக்கும். எனவே இவ்விஷயத்தில் எவரும் அஞ்சத்தேவையில்லை. சங்கராச்சாரியாரைப் போன்ற அறிவொளி நமக்கு இல்லாது

போயினும், உற்சாகமிழந்
பட்டுள்ள தர்மங்களில்
பின்பற்றுவதற்கான முயற்சி
அவன் பரமசாந்தியடைதல்

மகா பாரதத்தின்

ஸ்ரீ பகவத் கீதை மகா
25ஆவது அத்தியாயத்தில்
வரையுள்ளது. பாரதம்
கலங்கரை விளக்கம் போன்
என்ற பாலில் கீதை நவநீதம்
புராணங்கள், நவவியாகரண
சரிவர கடைந்தெடுத்து வியா

1. அஷ்டாதசபுராணி நவ
   நிர்மத்ய சதுரோவேதான்

2. பாரதோ ததி நிர்மத்ய கீ
   ளாரமுத்ருத்ய கிருஷ்ணே

எனவேதான் பாரதம் 'பஞ்சம
அத்தகைய மேன்மை பொருந்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா
கொண்டிருக்கையில் வியாச
குடத்தில் பிழிந்து வைத்தார்
கூறவியலும். இன்னும்

"தர்மே சார்த்தே ச காமே
யதி ஹாஸ்தி ததன்யத்ர
தத்க்வசித்

தர்மார்த்த, காம, மோ
புருஷார்த்தங்களைக்குறித்து
கூறப்பட்டுள்ளதோ, அதே
பட்டுள்ளது. இதில் இல்லாத

அது மட்டுமன்று, 'யந்ந பாரதே தந்ந பாரதே' - பாரதத்தில் இல்லாதது பாரத தேசத்திலேயே இல்லை. - இத்தகைய புகழ்பெற்ற பாரதத்தின் சாரமேயான பகவத் கீதை எவ்வாறிருக்கும் என்பதை வாசகர்களே ஊகித்தறிந்து கொள்ளவியலும். எனவேதான் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர், தம் கீதா பாஷ்ய உரையில் ஆரம்பத்திலேயே

'தத்தம் கீதா சாஸ்த்ரம் ஸமஸ்த வேதார்த்த
ஸார ஸங்க்ரஹ பூதம்'

என்றார். 'கீதா சாஸ்திரம் அனைத்து வேதவேதாங்கங்களின் சாரத்தின் சுருக்கம்' என்பது அதன் பொருள். அவ்வாறில்லையெனின் காலங்காலமாக எத்துணையோ அறிஞர்கள் இக்கீதையினால் கவரப்படுவது எதனால்? தேன் இல்லாவிடில் தேனீக்கள் மொய்ப்பதில்லை அல்லவா? கீதையில் கூறப்பட்டுள்ளவை என்றும் அழியாத போதனைகள். தேச காலங்கள் மாறினும் அது மாறாதது. சிதறிப் போகாதது. அது காலந்தோறும் யுகந்தோறும் பயன்படக்கூடிய தர்மம். எனவேதான் அதனைக்குறித்து கீதாச்சார்யன் 3 ஆவது அத்தியாயத்தில், ப்ரோக்த வா அகமவ் யயம் - அள்ள அள்ளக் குறையாத இவ்வித்தையை - யோக சாஸ்திரத்தை நான் சூரியனுக்கு உபதேசிக்கிறேன் என்று வாக்களித்தேன். 'இதந்து தே குஹ்யதமம்' இது மிகவும் இரகசியமான வித்தையானதால் இதனை உனக்கு நான் சொல்கிறேன் என்று மீண்டும் மீண்டும் கீதாச்சார்யன் ஏன் கூறுகிறார்? மிகவும் ஆழ்ந்த விரிவான இந்த தத்துவபோதனை ஒரு தேசத்திற்கேயன்றி, காலத்திற்கேயன்றி, மதத்திற்கேயன்றி, ஒரு ஜாதிக்கேயன்றி, ஒரு சம்பிராதாயததுக்கு மட்டுமேயன்றி அனைத்து தேச, கால, மத, சமுதாய சம்பிரதாயங்களுக்கு உரியதாயுள்ளது. எல்லா மதங்களின் சாரமும் இதில் அடங்கியுள்ளது. எனவே பகவத் கீதை இந்துக்களுக்கு மட்டுமே உரிய நூல் என்பது தவறு. இது அனைத்துலக க்ரந்தம் (Sovereignity) எனவே இதனைப்பின்பற்றுவோர். இதில் கூறப்பட்டுள்ள தர்ம இரகசியங்கள் அனைத்தையும் நன்கறிந்து, உணர்ந்து பின்பற்றினால் பரம சாந்தியைத் தவறாமல் அடைவர்.

ஞானேஸ்வரர் கீதையை
விவேகமெனும் மரங்கள் அ
சுகங்களுக்கும் அஸ்திவார
ரத்தின சுரங்கம், நவரசங்கள்
நிறைந்துள்ள ஒரு கடல், திற
அனைத்து வித்தைகளுக்கும்
அனைத்து சாத்திரங்களி
பிறப்பிடம், நல்லோர்க்
ஸரஸ்வதியின் அழகிற்கினை
ஞானாம்ருதம் எனும் பூ
பாற்கடலில் அமர்ந்திருக்கு
கீதை பெரிய மகான்களின் ப
நிலையை பெற்றுள்ளது எ

கீதே

இனி, கீதையைக் குறித்
ஆராய்வோம். விஷ்ணுபக
பிரம்மதேவன் தோன்றினார்
பிரம்மதேவனால் வேதங்கள்
பகவத் கீதையோ அவ்வாற
கமலத்திலின்றே நேராகப்
நாபிக் கமலம் எங்கே? எ
வேதங்களைவிட கீதை ப
ஆக்கிரமித்துக் கொண்
தெளிவாகிறது. இப்பொ
வாக்கியத்தில் தொனிக்கிற

"கீதா ஸுகீதா கர்த்தவ்
சாஸ்த்ர விஸ்தரை
யா ஸ்வயம் பத்மநாப
வினிஸ்ஸ்ருதா'

"கீதையை நன்றாகப் பாடுதல் வேண்டும். மற்றைய சாத்திரங்களினால் பலன் ஏதும் இல்லை. ஏனெனில் கீதை தான் விஷ்ணுவின் முகக் கமலத்தினின்றும் தோன்றியது. 'கீதையின் மகிமையை வர்ணிப்பதற்கு இதைவிட தகுந்த சான்று இன்னும் வேறென்ன வேண்டும்? சிலர் கீதையை ஸ்மிருதியாகக் கருதுகிறார்கள், ஈசுவரனின் வெளிமூச்சு ஸ்ருதியாகும்போது , அவரது வாக்கு எங்ஙனம் ஸ்மிருதியாக முடியும் என்று வல்லபாச்சாரியார் வினவுகின்றார். மற்றும் பகவத் கீதையின் ஒவ்வோர் அத்தியாயத்தின் இறுதியிலும்,

"பிரம்ம வித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமானதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன சம்வாதமாக வந்துள்ளதுமாகிய பகவத் கீதை' என்ற முத்தாய்ப்பு வருகிறது. அதில் 'உபநிஷத்ஸு' (உபநிஷத்துக்களில்) என்று சொல்லப்படுவதால் கீதை வேதத்தின் அங்கமான உபநிஷத்துக்களுடன் சேர்ந்ததே என்பது வெளிப்படுகிறது. எனவே இதனை 'கீதோபநிஷத்' என்பதில் தவறேதுமில்லை. வேதங்களைப் போன்றே இதுவும் அமரவாக்கு என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

பிரஸ்தான த்ரயத்தில் கீதை

ஆன்மீக உலகில் முமுக்ஷுக்களுக்கு பிரஸ்தான த்ரயம் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. பிரஸ்தான த்ரயத்தின் அறிமுகம் இல்லாவிடிப் பரமார்த்த தத்துவத்தைப் பற்றிச் சரியாக அறிதல் இயலாது. தசோபநிஷத்துகள், பகவத்கீதை, பிரம்ம சூத்திரங்கள் என்ற இவை மூன்று சேர்ந்து பிரஸ்தான த்ரயம் எனப் படுகிறது. பலவித தர்ம சூக்ஷ்மங்களையும் இது தன்னுள் அடக்கியுள்ளது. எனவே கீதை பிரஸ்தான திரயத்தில் ஒரு தனிபாடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இம் மூன்றிலும் கூட உபநிஷத்திலும், பிரம்ம சூத்திரத்திலும் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் யாவும் கீதையில் இருப்பதாலும், மொழி, நடை இவை கீதையில் எளிமையாகக் காணப்படுவதாலும் கீதை மக்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்கு பெற்றுள்ளது.

"இன்னும் நான் கீதையைப் பின்
நல்ல புகலிடம் போன்றது. கீதையின்
நான் மூன்று உலகங்களையும் பரிப
மகாத்மியத்தில் விஷ்ணு கூறிய வா
நிலையை, அதன் முதன்மையைத்

"கீதாஸ்ரயோஉஹம் திஷ்டாமி
கீதாமே சோத்தமம் க்ருஹம்
கீதாக்ஞான முபாச்ரித்ய
திரிலோகான்பாலயாம்யஹம்"

கீதையைப் பின்பற்றுவதால்
களையும், பிரம்மாண்டம் அ
இயலும்போது, அதனைப் பின்ப
இல்லத்தை பரிபாலிக்க இயலாதா
இயலாதா? தப்பாது பரிபாலிக்க

'பூபுஜோ ஜனகாதயஹ' என்
பேரரசர்களும் கீதையைப்
பரிபாலித்தனர். கீதையைப் பின்ப
சம்சாரத்தை, தத்தம் வாழ்க்கை ஒ
இயலும். எனவே தாபத்ரயத்தால்
சம்சாரமெனும் காட்டில் து
வாழ்க்கையை அடைய விரும்பும்
உதவியை நாடியே தீரவேண்டும்.

"கீதா ரக்ஷதி ரக்ஷிதா"

எவர் கீதையைக் காப்பாற்றுகி
காப்பாற்றும். அதாவது,
நாடுகின்றார்களோ அவர்களை
கீதை கடைத்தேற்றும் என்பது
பயங்கரமான சம்சாரக் கடலை க
நாவாயை அணுக வேண்டியது அ
சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

"ஸம்சார சாகரம் கோரம்தர்த்து மிச்சதி யோ நரஹ
கீதா நாவம் ஸமா ஸாத்ய பாரம் யாது ஸுகேன சஹ"
- (வைஷ்ணவிய தந்த்ர சாரம்)

கலிகால மருந்து

கலிகாலத்தில் தர்மம் ஒரு காலிலேயே நடக்குமென்பதாலோ அன்றி கலி தனது முழு ஆற்றலுடன் எழுச்சியுற்று மக்களைத் தீய வழியில் நடத்தி பேரழிவுக்கு இட்டுச் செல்வான் என்பதாலோ என்னவோ கருணையுள்ளம் கொண்ட பகவான் கிருஷ்ணாவதாரம் எடுத்து கலிகாலத்திற்கு சிறிது முன்பாகவே கீதாம்ருதத்தை மக்கள் அடையும்படி செய்தார்.

இல்லையெனில் கிருத யுகத்தில் இதன் வழிக்கு ஏன் அவர் போகவில்லை? திரேதாயுகத்தில் இதைப் பற்றி ஏன் எண்ணவேயில்லை? துவாபரயுகத்தின் கடைசிவரை எதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்? வியாதி முதிர்ந்த பின்னரே சரியான மருந்தளித்தல் வேண்டுமென அவர் நினைத்ததைப் போல் உள்ளது, எது எப்படியாயினும், கலிதோஷ பயம் மக்களுக்கு இனி இல்லை, மாந்திரிகனுக்கு கிரகங்களின் தோஷம் தாக்குவதில்லை. அதைப் போன்று கீதா மந்திரத்தை ஓதினால் மனிதனுக்கு சம்சார தோஷம், தாபம் இவை அணுகுவதில்லை,

ஒருவேளை அப்படியே அணுகினாலும் அதனை வேரோடு அறுக்கவல்ல சக்தி கீதா மந்திரத்திற்கு உள்ளது.

"பாட மாத்ர பராபூத கால கிங்கர கர்ஜிதம்"

"கீதையை ஓதினால் யமகிங்கரர்களின் கர்ஜனை வெறுமையாகி விடும்" என்று பத்ம புராணத்தில் கீதா மகாத்மியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. கீதையின் ஒவ்வொரு ஒலி அதிர்வுக்கும் பாபங்களை எரித்து சாம்பலாக்கக் கூடிய அக்னியின் சக்தி உண்டு என்று சொல்வதில் மிகையேதுமில்லை. எனவேதான் பண்டிதர் முதல் பாமரர் வரை, அரசர் முதல் ஆண்டிவரை, பூசுரர்கள் முதல்

சண்டாளர்கள் வரை அனை
சகல நன்மைகளையும் சாந்தி
கீதையெனும் கங்கா ஸ்நானத்
பேர் கடைத்தேறியுள்ளனர்,
இனியும் கடைத்தேறுவர்,
சிறப்பைக் குறித்து இவ்வாறு

"பகவத் கீதா கிஞ்ச தத்
கங்காஜலலவ கணிகா
ஸக்ருதபி யேன முராரி
தஸ்ய கரோதி யமோ

பகவத் கீதையை ஒருவாறாக
நீரை சிறிதளவே அருந்தி
பூசித்தாலும், யமன் அவர்கள்
கீதையிடத்து முழுமையான
கூறப்பட்டுள்ள சத்தியத்தைக்
அனுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொரு

அன்றாட வாழ்க்

கீதை கிருஷ்ணருக்கும் அ
உரையாடல் மட்டுமேயல்
இதயத்திலும் எப்போதும்
உரையாடலே. அர்ச்சுனனை
கிருஷ்ண பரமாத்மாவி
தெய்வவாக்கினை நாமு
பிறநூல்களைப் போல் இத
புறம்தள்ள இயலாது. இது
படித்துவிட்டு ஒதுக்கக் கூடிய
உறுதுணை. இதனை எப்
கூறப்பட்டுள்ள தர்மங்கள

கடைபிடித்து வரவேண்டும், ஆபத்துக் காலங்களிலும, சம்சாரத்தில் ஏற்படும் மன உளைச்சல்களின் போதும் ஒரு ஜீவனுக்கு கீதையளிக்கும் உதவி மகத்தானது, நோயாளியின் அருகிலேயே வைத்தியர் இருக்கும்போது நோயாளிக்கு எத்தகைய மனோதைரியம் ஏற்படுகிறதோ., மன உளைச்சலில் சிக்கித் தவிக்கும் ஒரு சிஷ்யனுக்கு அருகில் ஒரு நல் அனுபவம் வாய்ந்த குரு இருக்கையில் எத்தகைய மகிழ்ச்சி ஏற்படுமோ அவ்வாறே பவதுக்கத்தால் அவதியுறும் மனிதனின் அருகில் கீதை இருப்பின் அத்தகைய ஊக்கம் ஏற்படுகிறது, காந்தி மகாத்மாவின் அனுபவ பூர்வமான வாக்கியங்கள் சாதனையாளர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கக் கூடியது,

"ஐயங்கள் என்னை சூழும்போதும், துன்பங்கள தொடரும் போதும், நிராசையும், சோர்வும், உற்சாகமின்மையும் ஏற்படும் போதும் நான் பகவத் கீதையை திறந்து பார்ப்பேன், அதில் ஏதோ ஒரு சுலோகம் என்னைத் தேற்றும், அதன் பலனாய் மிகவும் ஆபத்தான கட்டங்களில் கூட என் முகத்தில் புன்னகை தவழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும், என் வாழ்க்கையில் பலவிதமான மேடு பள்ளங்கள் இருப்பினும், பயங்கரமான துன்பங்களை நான் அனுபவிக்க நேரிடினும் அவை எவையும் சிறிதளவும் என் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுத்துவதில்லை. இவையனைத்தும் கீதா போதனையின் நற்பலனேயாகும்". இதனை உணர்ந்தே நம் பெரியோர்கள் கீதை பாராயணம் என்பதை ஏற்படுத்தி அதனை நாம் அனு தினமும் மறவாதிருக்கும் வண்ணம் நடைமுறைக்குக் கொணர்ந்தனர். அவ்வாறு செய்தால்தான் கீதையின் பொருள் இதயத்தின் உட்புகுந்து,- அன்றாட வாழ்க்கையையே ஒரு தெய்வ வாழ்க்கையாக மாற்றிவிடும். மற்றும் அரக்கன் மனிதனாக மாறி முறையாக தெய்வமாகவே வளர்ச்சியடைவான். இதுவே கீதையின் ஈடு இணையற்ற பேராற்றல், இத்தகைய உயர்ந்த உன்னதமான நூலை நமக்களித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கும், ஸ்ரீ வேத வியாசருக்கும் நாம் எத்துணையோ கடமைப்பட்டுள்ளோம்

துக்கத்தைத் தொலை
அளிப்பதே கீதை

கீதை என்றால் கானம் செய்
கானம் என்பது நாம் மகிழ்
உண்டாவதேயன்றி துக்கத்தில்
ஆனந்தமே கீதையின் இலட்சிய
அதற்காகவே அது பாடுபடுகி
முமுக்ஷுவும் எப்போதும் ஞாப
வேண்டும். ஆனந்த நிலையத்திற்
பணி. 18 அத்தியாயங்களில்
மூலமாக நிரந்தரமான ஆனந்தத்
உபாயங்களையும் கீதை, 'அசோ
தகாதவர்களைக் குறித்து) என்
(துன்பப்படுதல் வேண்டாம்) எ
துன்பத்தை அழித்து ஆனந்த
கீதையின் மூலம் நமக்குக் கிடை
சம்சாரம் எனும் காட்டுத்தீயி
தாபங்களிலும் உழன்று கெ
இவ்விதமாக கீதை மிகப்பெரிய
துக்கத்தால் கண்ணீர் பெருக்
ஆறுதல் அளிக்கிறது. ஆபத்
முதுகில்தட்டிக் கொடுத்து
உண்டாக்குகிறது. நிராசையினா
வருந்துபவனுக்கு உற்சாகம் ஏ
எத்தனையோ பேர் கீதையன்
அற்புதமான மனோவளர்ச்
பெற்றுள்ளனர்.

இதுவரை, கீதையின்
புறநோக்கில் கண்டோம். இ
அழகினை அனுபவிப்போம். அ
முன்பு கீதை எந்த நிலையில் எப்ப
மூலத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமா

6. கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மனஸா ஸ்மரன்
இந்த்ரியார்த்தான் விமூடாத்மா மித்யாசாரஹ ஸ
உச்யதே|| (6)

சொற்பொருள்:

யஹ - எவன், கர்மேந்த்ரியாணி - கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களை ஸம்யம்ய - அடக்கி, மனஸா - மனத்தினால், இந்திரியார்த்தான் - இந்திரியங்களின் (சப்தாதி) விஷயங்களை, ஸ்மரன் - சிந்தித்து, ஆஸ்தே - இருக்கிறானோ, விமூடாத்மா - விவேக மற்றவன் ஆகிய ஸஹ - அவன், மித்யாசாரஹ - பொய்யொழுக்கம் உடையவன் என்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறான்.

கருத்துரை :

எவன் கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களை அடக்கி மனதினால் இந்திரியங்களின் சப்தாதி விஷயங்களை சிந்தித்து இருக்கிறானோ, மூட சித்தனான அவன் கபட வேடதாரி பொய்யொழுக்கமுடையவன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

விளக்கம்:

இங்கு கர்மேந்த்திரியாணி என்ற சொல்லிற்கு கர்மேந்திரிய, ஞானேந்திரியங்கள் இரண்டையும் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் சில இந்திரியங்களை மட்டுமே குறிப்பிட்டால் ஆடம்பரமான சித்திரம் போன்று குறையுள்ளதாகவே இருக்கும்.

ஸம்யம்ய - இது சாதகன் பயிற்சி செய்யும் அடக்கம் அல்ல. ஏனெனில் அத்தகைய மன அடக்கம் உடையவனாகான். வெறும் ஆடம்பரத்திற்காக இந்திரியங்களை அடக்கி, அமர்ந்து, மனதால் மூன்று உலகமும் திரிபவனைப் பற்றியே இங்கு சொல்லப்பட்டது. ஆயின் ஆரம்பத்தில் சில சாதகர்களும் தியானத்தில் மனம் தெய்வத்தின் மீது நிலை பெறாது (இலக்கின் மீது) பல திக்கிலும் அலைந்து கொண்டிருக்கும். அதற்கும் இந்த ஆடம்பர வேடதாரியின்

நடவடிக்கைக்கும் பெரிய வித்தியாச...
முமுக்ஷு தன் மனம் விஷயங்களின் ...
அதனின்றும் மறுபடியும் திசை தி...
(தெய்வத்தின் மீது) நிலைநிறுத்த ...
ஆடம்பர வேடதாரி அவ்வாறு செய்...

சாதகனுக்கு உண்மையான என்...
கபட எண்ணம். இவன் செய்வது துர் எ...
செயற்கையான, கொக்கு மீனுக்காகத் ...
போன்றது.

ஆன்மீக சாதனையை ஆரம்பிக்...
வழிமுறைகளை நன்றாக அறிந்து கொ...
இச்சுலோகத்தால் தெளிவாகிறது...
இடையிலேயே நின்றுபோகும். பெரி...
அனுபவம் நிறைந்த குரு மூல...
கொள்ளவேண்டும். இந்திரியக் க...
அவசியமானது என்ற சூத்திரத்தை மட்டு...
அதன் ஆழ அகலங்களை உணராதிருப்...
அடக்கி, மனதை உலக வியவக...
போகங்களிலும் அலைய விடுதலே நேரு...
ஆபத்தான நிலையைக் கருதியே பரமகு...
அத்தகையோரை சரிசெய்வதற்காக ...
இவ்விதமாக எச்சரிக்கைகள் பலவற்...
சொல்லிக் கொண்டே போவார்.

உலகில் யோகிகளைப் போன்று ந...
சிலர் இருக்கக் கூடும். உலகை...
இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்தி ...
திருப்பினும், மனம் வாசனை மயமா...
மூன்று உலகங்களிலும் சஞ்சரிக்கும்...
கசுத்திற்கும் மறுபக்கம் தெய்வ கசுத்தி...
செய்தவரேயாவர். எனவே தான் பகவா...
மூடர்கள் என்ற சொல் மாத்திரம் போதா...
என்கிறார்.

இந்திரியங்களுக்கு சுயமாக விஷயங்களை அனுபவிக்கும் சக்தியோ, தெரிந்து கொள்ளும் சக்தியோ இல்லை. மனம் அவற்றோடு சேர்ந்தால் தான் அவ்வச்சக்திகள் அவற்றுக்கு ஏற்படும். எனவே மனதுடன் இந்திரியங்களையும் கட்டுப்படுத்துவதால் பயனுண்டே தவிர, வெறும் இந்திரியங்களை மட்டும் கட்டுப்படுத்தினால் பலன் இல்லை. அவ்வாறு மனதைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்தால் அதன் பிறகு ஒருவேளை இந்திரியங்கள் தேகத்திற்கு மிக அவசியமான அன்னபானாதி விஷயங்களில் ஈடுபட்டாலும் ஆபத்து ஏதுமில்லை, இவ்விஷயத்தையே இனிவரும் ச்லோகத்தில் கீதாச்சார்யன் தெரிவிக்கிறார்.

வினா:

பொய்யொழுக்கம் என்றால் என்ன ?

விடை:

இந்திரியங்களை மாத்திரமே அடக்கி, மனத்தினால் மூன்று உலகங்களிலும் சஞ்சரித்தல், விஷயங்களைப் பற்றி நினைத்தல் பொய்யொழுக்கம் (ஆடம்பரம்) ஆகும்.

முன்னுரை:

மனதில் ஆசைகளை விடுத்து, இந்திரியங்களால் நிஷ்காமமாக கர்மங்களைச் செய்து வருபவன் உத்தமன் என்கிறார்.

7. யஸ்த்விந்திரியாணி மனஸா நியம்யாரபதே அர்ஜுன।
கர்மேந்திரியைஹ் கர்மயோகமஸக்தஹ் ஸ
விசிஷ்யதே॥ (7)

சொற்பொருள்:

அர்ஜுன - ஓ அர்ஜுனா! யஸ்து - எவனொருவன், இந்த்ரியாணி - இந்திரியங்களை, மனஸா - மனதால், நியம்ய அடக்கி, கர்மேந்திரியைஹி - கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங் களால், கர்மயோகம் - கர்மயோகத்தை, அஸக்தஹ - பற்றற்று,

ஆரபதே - செய்கிறானோ, ஸஹ -
சிறந்தவனாவான்.

கருத்து:

அர்ஜுனா! எவன் இந்திரியங்
மனத்துடன் அடக்கி அவற்றால் கர்ம
செய்து வருகிறானோ, அவன் உத்தம

விளக்கம்:

முன் ச்லோகத்தைப் போலவே
'கர்மேந்திரியைஹி' என்ற சொற்
அனைத்தும் என்று பொருள்
கர்மேந்திரியங்களாலேயே செய்ய
முழுமையாகாது.

மனதினைச் சரியாகக் கட்டுப்படு
களை அகற்றி), இந்திரியங்களை பற்றற்
விஷயங்கள் அதனைத் தாக்காது (சக்தி
கருதாது கர்மாக்களைச் செய்
முக்தியடைவான். இந்திரியங்கள் ம
இருத்தல் வேண்டும். மனது நம்
வேண்டும். இந்திரியங்கள் தத்தம் காரி
செய்யாதிருப்பினும் மனதின் சக்
காரணமாகிறது. மனது சக்தியற்றுப் போ
காரணமாகிறது. எனவே அத்தகைய
மனதில் இல்லாமல் செய்து கொ
காரியங்களில் ஈடுபடுத்தினாலும் குற்
பகவான் தெரிவிக்கிறார். எனவே
முதன்முதலில் மனதைக் கட்டுப்படுத்
இந்திரியங்களை தம் கட்டுக்குள் கெ
சுத்தமான இந்திரியங்களால் உ
செயலாற்றுவர்.

வினா :

கர்மயோகத்தை எவ்வாறு செய்த

விடை:

இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்தி அத்தகைய நியமேந்திரியங்களால் வாசனைகளற்ற புத்தியுடன் கர்மயோகத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

முன்னுரை:

'எனவே சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட நியமங்களான செயல்களை (நிஷ்காம புத்தியுடன் தவறாது) செய்ய வேண்டும் என்று பகவான் அர்ஜுனனை வேண்டுகிறார்.

8. நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மணஹ|
சரீரயாத்ராபி ச தே ந பிரஸித்யேதகர்மணஹ|| (8)

சொற்பொருள்:

'த்வம் - நீ, நியதம் - (சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள) நியமங்களை, கர்ம - கர்மாக்களை, குரு -செய், அகர்மணஹ - கர்மம் செய்யாதிருப்பதை விட, கர்ம - கர்மம் (செய்வது), ஜ்யாயோஹி - சிறந்ததல்லவா?, அகர்மணஹ கர்மம் செய்யாதிருப்பதனால், தே - உனக்கு, சரீரயாத்ராபிச - சரீரத்தைப் பேணுவதும், ந ப்ரஸித்யேத் - சாத்தியமாகாது'

கருத்து :

(ஏ அர்ஜுனா!) நீ (சாஸ்திரங்களில்) நியமிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் செய். கர்மாவைச் செய்யாதிருப்பதை விட செய்வதே மேல். மேலும் கர்மம் செய்யாதிருப்பதால் உனக்கு தேகத்தைப் பேணுவது கூட இயலாது.

விளக்கம் :

'நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை விளக்கமாக சொல் கிருஷ்ணா!' என்று இவ்வத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் அர்ஜுனன் கேட்ட வினாவிற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணம் 'நியதம் குருகர்மா' (நீங்கள் கர்மத்தை விடாது சாஸ்திரத்தில் நியமிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்) என்று இங்கு மிகத் தெளிவாகஆணையிடுகிறார். நியமிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச்

செய்வதால் சித்தம் சுத்தமடைந்து, ஆன்
ஏற்படும். கர்மாவைச் செய்யாது விடுத்து வா
ஏதும் சித்திக்காது அதனை விட கர்மா
சிறந்தது. அதுவும் நற்காரியங்களை, தெய்வ
இன்னும் மேலானது என்று பகவான் சொல்
ஒருவிதமாகப் பார்த்தால், கர்மாவைச் செய்யா
நிலைப்பதே கடினம் என்றும், தேகத்தைப்
சரியாகச் செய்ய இயலாது போய்விடும்
கர்மாவைச் செய்யுமாறு அனைவரையும் து

வினா :

கர்மாவைச் செய்தல் சிறந்ததா ? செய்ய சிறந்ததா?

விடை:

செய்வதே மேல்.

வினா:

எத்தகைய கர்மாவைச் செய்தல் வேண்டு

விடை

சாஸ்திரங்களில் நியமிக்கப்பட்டவற் வேண்டும்.

வினா:

கர்மாவைச் செய்யாதிருப்பதால் ஏற்படு

விடை:

1. சித்தம் சுத்தியடைவதில்லை, சித்த சுத்தி ஞானம் உதயமாவதில்லை, ஞானம் இல்லா சித்திப்பதில்லை, 2. கர்மாவைச் செய்யாவி பேணுவது கூட கடினமாய்விடும்.

முன்னுரை :

கர்ம பந்தத்திலின்றும் விடுபடுவதற்கா கூறுகிறார்.

9. யக்ஞார்த்தாத் கர்மணோ அன்யத்ர லோகோ அயம் கர்மபந்தனஹ|
ததர்த்தம் கர்ம கௌந்தேய முக்தஸங்கஹ் ஸமாசர|| (9)

சொற்பொருள் :

கௌந்தேய! - அர்ஜுனா! யக்ஞார்த்தாத் - யக்ஞத்துக்கான (பகவத் விஷயமான) கர்மணஹ - கர்மாவைவிட, அன்யத்ர - பிற கர்மங்கள்) அயம் லோகஹ - இவ்வுலகம் (மக்கள்) கர்ம பந்தனஹ - கர்மத்தால் கட்டுண்டவர் ஆகின்றனர். (எனவே), ததர்த்தம் - யக்ஞத்திற்காகவாவது, கர்ம - கர்மாவை, முக்தஸங்கஹ - பற்றினை விடுத்து, சமாசர - நன்கு செய்க!

கருத்துரை :

அர்ஜுனா! யக்ஞத்திற்காகவாவது, (தெய்வ திருப்தியாக) அல்லது உலக நன்மைக்காக காரியங்களைத் தவிர ஏனைய கர்மங்களால் மக்கள் கர்மபந்தத்தை அடைகின்றனர். எனவே யக்ஞத்திற்காகவாவது பற்றற்று (பலனை எதிர் பாராது) செய்க.

விளக்கம் :

கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யக்ஞம், சந்நியாசம், தியாகம் முதலான சொற்களுக்குப் புதிய விளக்கங்களைக் கூறியுள்ளார். யக்ஞத்தை சாதாரணமாக அக்னிஹோத்ரம், மந்திரம், தந்திரம், ருத்விக் இவைகளுடன் கூடிய ஒவ்வொரு கிரியைகளையும் வர்ணித்துச் சொல்லாமல், பகவத் விஷயமான அல்லது பிறருக்கு நன்மை விளைவிக்கக் கூடிய கிரியைகளாக வர்ணித்துச் சொல்கிறார் இத்தகைய யக்ஞம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆற்றுதல் இயலாதென்பதால் இதனைப் பின்பற்றினால் ஒவ்வொருவரும் கடைத் தேறுதல் திண்ணம். சாதாரணமாக கர்மா ஸம்சார பந்தத்தினை ஏற்படுத்தும் என்பது உலக வழக்கு. புண்ய காரியங்களைச் செய்தாலும், அப்புண்யத்தின் பலனை அனுபவிப்பதற்காகவேனும் மறுபடியும் பிறத்தல் வேண்டுமென்றும், எனவே அத்தகைய கர்மாக்களைச் செய்தல் கூடாது என்றும் சிலர் பயம் ஏற்படுத்துவர், ஆனால் கீதாச்சார்யன் அவ்வாறான

பயங்களைப் போக்குகிறார், சமமாகப் ப
செய்யப்படும் கர்மமே பிறப்புடன் கூ
காரணமாகி பந்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது
ஆற்றப்படும் எல்லா கர்மாக்களும் பந்
என்கிறார். பகவத் விஷயமான கர்ம
நன்மைக்காக செய்யப்படுபவையோ ப
செய்யப்படுவதால், பந்தம் ஒருபோதும்
மேலும், அத்தகைய நிஷ்காம கர்
மோக்ஷத்திற்கு வழியாகிறது.

கர்மாவின் மீது பற்றற்று செய்துவந்
மோக்ஷம் சித்திக்கும். எனவே கர்மா
தோஷமும் இல்லை. அதனைச் செய்
உள்ளது.

சகாமமாகச் செய்வதே குறையானது

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், 'க
ஆற்று' ('ஸமாசர') என்று சொல்
வலியுறுத்துகிறார். அப்படியாயின் கர்
செய்ய வேண்டும் என்னும் முறையைத்
எச்சரிக்கிறார். கர்ம இரகசியம், கர்மா
தெரிந்து கொண்டே கர்மாவைச்
இல்லாவிடில் அதில் சிக்கிக் கொள்ள
கர்ம இரகசியத்தைப் பகவான் இங்கு இர
மூலமாகத் தெரிவிக்கிறார். அவையெ

1. யக்ஞத்திற்காகவேனும் (பகவான
வகையிலான, அல்லது உலக நன்மைக்க
செய்தல் வேண்டும். 2. கர்மாக்களை
கருதாது செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறாக
சாதாரணமானது ஆயினும் மஹாயக்
ஜீவனுக்கு மிக்க நன்மையை அளிக்கும்
கர்மாகவே இராது, தியானமாக மா
ஏற்படுத்தாது (Work will be transfo
மோக்ஷத்தை அளிக்கும்.

வினா:

எத்தகைய கர்மா பந்தத்தை ஏற்படுத்தாது ?

விடை:

யக்ஞத்திற்காக (பகவானை திருப்தி செய்யும் காரியங்கள், உலக நன்மைக்காகச் செய்யப்படுபவை) கர்மபந்தத்தை ஏற்படுத்தாது. அவற்றை பற்றற்று, பலனைக்கருதாது (நிஷ்காமமாகச்) செய்தல் வேண்டும்.

முன்னுரை:

அடுத்து யக்ஞத்தின் சிறப்பினைக் கூறுகிறார்

10. ஸஹயக்ஞாஹ் ப்ரஜாஹ் ஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாச
ப்ரஜாபதிஹி
அனேன ப்ரஸவிஷ்யத்வமேஷவோ அஸ்த்விஷ்ட
காமதுக்॥ (10)

சொற்பொருள்:

ப்ரஜாபதிஹி - பிரம்மதேவன், புரா - ஆதியில் (சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில்) ஸஹயக்ஞாஹா - யக்ஞத்தோடு கூடிய ப்ரஜாஹா - மக்களை, ஸ்ருஷ்ட்வா - ஸ்ருஷ்டித்து, அனேன - இதனால் (யக்ஞங்களால்) ப்ரஸவிஷ்யத்வம் - விருத்தி யடையுங்கள், ஏஷஹ இது, வஹ உமக்கு, இஷ்டகாமதுக் - நீங்கள் விரும்பியதைக் கொடுப்பதாக, அஸ்து - இருக்கட்டும், (என்று) உவாச - சொன்னார்.

விளக்கம்:

மனிதன் எப்போது சிருஷ்டிக்கப்பட்டானோ, அவனுடன் அவன் பந்தத்தின்றும் முக்தி யடைவதற்கான சாதனோபாயங்கள் கூட சிருஷ்டிக்கப்பட்டன என்று இச்சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பகவான் எத்தகைய கருணையுள்ளம் கொண்டவனோ, மக்கள் கடைத்தேற வேண்டுமென்பதில் எத்துணை ஆவலுடையவனோ பாருங்கள் அப்போ சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இம்மக்கள் சம்சார பந்தத்தில் விழுந்து பிறப்பு இறப்பெனும் பிரவாகத்தில்

அடித்துச் செல்லப்பட்டு அமைதியின்றி அத்தகையோர் சம்சார துன்பத்தினின் கொள்வது எங்ஙனம்? என்று சர்வேசுவர முதலிலேயே மோக்ஷ சாதனை வழிகளா யக்ஞங்களைக் கூட சிருஷ்டித்தார் சொல்லப்படுகிறது.

யக்ஞம் என்றால் பகவத் விஷயமா பரோபகார சம்பந்தமானவையோ, அல்ல சம்பந்தமானவையோ கிரியைகள் எ இவ்யக்ஞங்களைக் குறித்து விவரம அத்தியாயத்தில் கூறியுள்ளார்.

இஷ்டகாமதுக் - இவ்யக்ஞங்கள், போன்று ஜீவர்களின் விருப்பங்களை நிறை உன்னத நிலையில் வைத்திருக்கும் என்று ஜீவர்கள் மிகவும் விரும்பிக் கேட்கும் பரமானந்த நிலை என்ற இரண்டையும் இ பின்பற்றுவதால் ஜீவன் தவறாது அடைவ இஷ்ட காமதுக் எனப்பட்டது. ப்ரஸவிஷ் ஜீவனின் உலக ஆன்மீக அபிவிருத்தி கொடுக்கும் என்பது தெளிவாகிறது.

வினா:

பிரம்மன் ஜீவர்களை சிருஷ்டி அவர்களுடன் இன்னும் எவற்றை சிருஷ்டி

விடை:

யக்ஞங்களை (நற்காரியங்கள், தெய்வ

வினா:

அவற்றால் பலன் என்ன?

விடை

அவை ஜீவனின் ஆன்மீக அபிவிருத்தி காமதேனுவைப் போன்று அவனின் ஆசைக மோக்ஷம்) இவற்றை நிறைவேற்றும்.

11. தேவான்பாவயதாநேன தே தேவா பாவயந்து வஹ|
பரஸ்பரம் பாவயந்தஹ ச்ரேயஹ் பரமவாப்
ஸ்யத|| (11)

சொற்பொருள்:

அநேன - இந்த யக்ஞத்தால், தேவான் - தேவர்களை, பாவயத - மகிழ்ச்சியடையச் செய்யுங்கள், தே தேவாஹா - அத்தேவர்கள், வஹ - உங்களை, பாவயந்து - (மழை இவற்றால்) மகிழ்ச்சியடையச் செய்வர். இவ்வாறாக, பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொருவர், பாவயன்தஹ - மகிழ்ச்சியடையச் செய்து, பரம் - மேலான, ச்ரேயஹ - நன்மையை, அவாப்ஸ்யத - அடைவீர்கள்.

கருத்து:

இந்த யக்ஞங்களினால் தேவர்களை திருப்தியடையச் செய்யுங்கள். அத்தேவர்களும் உங்களை (மழை இவற்றால்) திருப்தியடையச் செய்வாராக இவ்வாறாக ஒருவருக்கொருவர் திருப்தியடைவதால் மேலான நன்மையை பெறுவீர்.

விளக்கம் :

எல்லாத் தேவர்களின் உருவமாக இருப்பது பரமேஸ்வரனே ஆகையினால் எந்த தேவர்களை தேவதைகளைப் பூஜித்தாலும், அர்ச்சித்தாலும், தியானித்தாலும் பகவானை ஆராதிப்பதே யாகும். எனவே இந்த யக்ஞங்களின் மூலம் ஜீவர்கள் பகவானை ஆராதித்தால், பகவான் மூலம் அவற்றுக்கான பலனைத் தருவார், இவ்வாறு ஜீவன் யக்ஞங்களின் மூலம் (பலனைக் கருதாத நற்காரியங்கள் செய்து) பகவானை எப்போது ஆராதிக்கிறானோ அப்போது அவன் அனுகிரகித்து ஞானம் அளித்து மேன்மையான மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பான்.

'ச்ரேயஹ் பரம ' உலகில் அநேக மேன்மைகளை, அனைத்திற்கும் மேலான மோக்ஷத்தை பகவானை ஆராதிப்பவன் அடைகிறான். எனவே தான் எல்லாவற்றிலும் மேன்மையானதாகவே இங்கு கருதப்படுகின்றது. ஆன்ம நிலை

(மோக்ஷம்) ஒன்றே உலகில் மிகவும் மேன்
பகவத் கருணையால் ஜீவன் அடைய
சர்வேசுவரனின் அனுகிரஹம் இல்லாவி
எவரும் தாண்ட இயலாது. இறைவ
ஜீவனின் இடைவிடாத சுய முயற்சியினா

ஜீவனுக்கும் தேவனுக்கும் G
(இல்லையெனில்) எவரும் உலகில் மே
எனவே இவ்வுலகில் உள்ள மனிதர்க
தெய்வத்திற்கும் அதிகமான தொடர்பை
கொள்ள வேண்டும். உலக மனிதர்கள்
உதவிபுரிதல் கூடும்; சில சமயம் செ
எவ்வாறிருப்பினும் அவர்களுடன்
இப்பிறவியிலேயே அற்றுப்போகும். ஆ
தொடர்பு அவ்வாறில்லை, அது பிறப்பு G
ஜீவர்களின் அருகிலிருந்து அவர்களுக்கு
அல்லது அவர்களது சாதனையின் தீவி
இந்தப் பிறப்பிலேயே மோக்ஷத்தைக் G
எனவே அத்தகைய உயர்ந்த தெய்வத் தெ
விட்டுவிடுதல் கூடாது என்ற
நினைவுறுத்தப்படுகிறது.

வினா :

மிகவும் மேன்மை பொருந்திய G
கிடைக்கும்?

விடை :

யக்ஞங்களின் (பலனைக் கருதாத நற்
பகவானின் அல்லது தேவர்களின் ஆரா
(சித்தம் சுத்தியடைந்து, அதனால்
ஞானத்தினால்) மோக்ஷம் கிடைக்கும்.

முன்னுரை:

பகவானது பொருள்களை பகவா
செய்யாது அனுபவிப்பவன் திருடன் என

12. இஷ்டான் போகான்ஹி வோ தேவா தாஸ்யந்தே
யஞ்ஞபாவிதாஹா
தைர்தத்தானப்ரதாயைப்யோ புங்க்தே ஸ்தேன
ஏவஸஹII (12)

சொற்பொருள்:

யக்ஞபாவிதாஹா - யக்ஞத்தால் மகிழ்ச்சியடைகிற, தேவாஹா - தேவர்கள், வஹ - உங்களுக்காக, இஷ்டமான - விருப்பமான போகான் - போகங்களை, தாஸ்யந்தே ஹி - கொடுப்பர் அல்லவா ? தைஹி - அவர்களின் மூலம் தத்தான் - கொடுக்கப்பட்ட (பஞ்சபக்ஷ பரமான்னாதி போகங்களை) ஏப்யஹ அவர்களுக்கு (அத்தேவதைகளுக்கு) அப்ரதாய - அளிக்காது, புங்க்தே - நுகர்கிறானோ ஸஹ - அவன், ஸ்தேனஹஏவ - அவன் திருடனேயாவான்.

கருத்து :

மனிதன் ஆற்றும் யக்ஞங்களால் மகிழ்ந்து தேவர்கள் அவர்களுக்கு பிடித்தமான போகங்களைத் தருவார்கள். அவ்வாறு அவர்களால் தரப்பட்ட போக வஸ்துக்களை அவர்களுக்கு சமர்ப்பிக்காது எவன் அவற்றை அனுபவிக்கிறானோ அவன் திருடனேயாவான்.

விளக்கவுரை :

யக்ஞங்களால் ஆராதிக்கப்படும் போது பகவான், அல்லது ஆராதிக்கப்படும் அவ்வத்தேவர்கள் அன்னம் முதலான போக வஸ்துக்களை கிடைக்குமாறு செய்கிறான். பகவானால் அளிக்கப்பட்ட அவற்றை அவருக்கு சமர்ப்பிக்காது, அல்லது இறைவடிவமான பிராணி கோடிகளுக்கு ஈயாது தானே நுகர்கிறானோ, அனுபவிக்கிறானோ, அவன் திருடனேயாவான் என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது.

'திருடன்' என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் என்ன? தனதில்லாத வஸ்துக்களை அதன் விலையைக் கொடுக்காது எடுத்துக் கொள்பவனே திருடன். அன்னம் முதலான போக வஸ்துக்கள் பகவானின் சொத்து, நமதல்ல, ஏனெனில்

அவற்றை நாம் தயார் செய்வதில்லை,
பெய்யச் செய்து, இயற்கையில் நிறைந்து
உள்ளடக்கி சிருஷ்டி செய்தார். எனவே
அர்ப்பணித்தல் வேண்டும். பக்தியே
நன்றிக்கடனே அதற்கு மூலம்
முதலானவற்றை நன்றியுடன், நிவேதித்தல்
அதில் சிறிய பங்கை பிராணிகோடிகளு
வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாதிருப்ப
திருடியதற்கு ஒப்பேயாகும். இவ்வாறாக
அன்னம் முதலான போக வஸ்துக்க
இறைவனுக்கு அளிக்காது அனுபவிப்பவன்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

ஆனால் இப்போது எவரும் அவ்வா
நிவேதனம் செய்வதில்லை. உலக மக்க
மனிதன் எத்துணை தான் சிறந்தவனாயி
ஆயினும், செல்வந்தனாயினும், அரசனாயி
பார்வையில் திருடனாக இருந்து என்ன
நேராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்
திருடனுக்குத் தண்டனை விதிக்கிறது. அ
தெய்வத்தின் பொருள்களை சுயநலத்திற்கா
கொள்ளும் திருடர்களுக்குத் தண்டனை
அவர்களுக்கு இறைவன் சரியான தண்ட
தருவான். எனவே முமுக்ஷுக்கள் தமக்குள்ள
அளவை, ஒரு அளவாவது - பிராணிகோடிக
தானும் அனுபவித்து 'பிரம்மார்ப்பணமோ
பணமோ அல்லது ராமார்ப்பணமோ செ
வேண்டும். இவ்வாறாக ஈசுவரார்ப்பண புத்
பரோபகாரம் இவற்றை பயின்று தன்பமை

வினா :

யக்ஞங்களால் (பலனைக் கருத
ஆராதிக்கப்படும் இறைவன் மக்களுக்
அளிப்பான்?

விடை :

அவரவர்க்கு பிடித்தமான அன்னம் முதலான போக வஸ்துக்களை அளிப்பான்.

வினா :

அவை கிடைத்தவுடன் ஜீவன் என்ன செய்ய வேண்டும்?

விடை :

உடனேயே, அவ்வத் தேவதைகளுக்கு, அல்லது இறைவனுக்கு நிவேதனம் செய்ய வேண்டும்.

வினா :

அவ்வாறு செய்யாது அவற்றை அனுபவித்தால் ஏற்படும் நஷ்டமென்ன?

விடை :

அதன் பின் அவன் திருடனாகக் கருதப்பட்டு அதற்கு தகுந்த தண்டனையை அனுபவிப்பான்.

முன்னுரை :

இறைவனளித்த பொருள்களை அவனுக்கே அர்ப்பணித்து அனுபவிப்பவனுக்கு ஏற்படும் நற்பலன், சுயநலமாகப் பயன்படுத்துபவனுக்கு ஏற்படும் தீய பலன் யாது எனக் கூறுகிறார்.

13. யக்ஞசிஷ்டாசினஹ ஸந்தோ முச்யந்தே
ஸர்வகில்பிஷைஹி
புஞ்ஜதே தே த்வகம் பாபா யே பசந்த்யாத்மகாரணாத்||
(13)

சொற்பொருள்:

யக்ஞசிஷ்டாசினஹ - யக்ஞத்தில் எஞ்சியிருப்பதை உண்கிற, ஸந்தஹ சான்றோர், ஸர்வகில்பிஷைஹி - சகல

பாவங்களின்றும், முச்யந்தே - விடுபடுகிறார்கள்
ஒருவன், ஆத்மகாரணாத் - தம் பொருட்
சமைக்கிறார்களோ, (உண்கிறார்களோ)
பாவிகளான, தே - அவர்கள், அகம் - பாவத்
புசிக்கிறார்கள்.

கருத்து:

யாகத்தில் மிஞ்சியதை உண்ணும் நல்
அர்ப்பணம் செய்து) எல்லாப் பாவங்
விடுபடுகிறார்கள். அவ்வாறின்றி எவர் தம்
சமைக்கிறார்களோ, அவர்கள் பாவத்தையே

விளக்கம் :

இறைவனது ஆராதனையான யக்ஞங்க
அன்னம் முதலானவற்றை இறைவனுக்கு அர்ப்
இறை சொரூபமான பிராணி கோடிகளுக்கு சி
சமர்ப்பித்து) மிகுதியானதை உண்பவ
பாவங்களினின்றும் விடுபடுவார் எனப்ப
கில்பிஷைஹி எனப்பட்டதால், ஒன்றிரண்டு ப
யன்றி எல்லா பாவங்களினின்றும் விடுபடுவான்
இதனை வைத்துப் பார்க்கையில் இறை நி
தியாகத்திற்கு, பரோபகாரத்திற்கு எத்துணை
என்பது இதனால் தெரிகின்றது. எனவே
வாஸ்யோபநிஷத்தின் ஆரம்பத்தில் தே
புஞ்ஜீதாஹா உனக்கிருப்பவற்றில் சிறிதளவே
செய்து (பிறருக்கு ஈந்து) உண்க என்று சொல்
அவ்வாறின்றி தானே அனைத்தையும் தின்பவர்
அர்ப்பணிக்காமல் தின்பவர், பிறருக்கு சிறி
தின்பவர், பாவத்தையே உண்கிறார்கள் என்று
தீவிரமாக எதிர்க்கிறார். பாவங்களையே அவர்
அது அவர்களது இரத்த நாளங்களில் பிரவே
அவர்களும் பாவத்தில் உருவாகின்றனர் என்
எனவே சுய நலமே பாவத்திற்குக் காரணம், சுய
மோக்ஷத்திற்குக் காரணம் என்று இச்சுலோ

தெள்ளத் தெளிவாகிறது. பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யாது மற்றைய பிராணிகளுக்கு சிறிதளவேனும் ஈயாது பஞ்ச பக்ஷ பரமான்னத்தையே தின்றாலும் விஷத்தை தின்பதற்கு ஈடேயாகும். ஈசுவரார்ப்பணம் செய்து, பிராணி கோடிகளுக்கு ஈந்து கஞ்சியைக் குடித்தாலும் அது அமிர்தமேயாகும், என்று இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது.

மேலும் மனிதனுக்குத் தன் நித்ய வாழ்க்கையில் ஏதேனும் பறிக்கையில், அரைக்கையில், சமைக்கையில் சுத்தம் செய்கையில் தெரியாது பிராணிகளுக்கு இம்சை செய்யக் கூடும். அதனையே பஞ்ச 1. தேவயக்ஞும் (ஹோமம்) 2. பித்ரயக்ஞும் (தர்ப்பணம்) 3. ந்ருயக்ஞும் (அதிதி பூசை) 4. பிரம்ம யக்ஞும் (வேதஅத்யயனம்) 5. பூதயக்ஞும் (பிராணிகளுக்கு அன்னமிடுதல்) எனவே இவையும் இன்னும் பிறவும் இறை வழிபாடே பரோபகார சம்பந்தமான ஏனைய யக்ஞங்களையும் செய்வது வந்து, யக்ஞத்தில் மிகுந்தவற்றை மாத்திரம் புசித்து இருப்பவர் பாவங்களின்றும் விடுபட்டு, சிறந்த மேன்மை பெறுபவர் என்று கூறுகிறார்.

வினா:

யக்ஞ மிகுதியை (இறையர்ப்பணம் செய்து, மிகுந்தவற்றை, உண்பவர்க்கு கிடைக்கும் பலன் யாது?

விடை:

அவர்களை எல்லா பாவங்களினின்றும் முக்தியடையச் செய்யும்.

வினா:

அவ்வாறின்றி சுயநலமாக உண்பவர்க்கு கிடைக்கும் பலன் யாது?

விடை :

அவர்கள் பாவத்தையே அடைவார்கள், பாவத்தின் உருவமாகவே ஆகிறார்கள்.

முன்னுரை :

யக்ஞும் மிகவும் புனிதமானது எ
பேறு பெற்று, கீர்த்தி, பெற்று
சொல்லப்படுகிறது.

14. அன்னாத் பவந்தி பூதானி பர்ஜ
யக்ஞாத்பவதி பர்ஜன்யோ யக்ஞ

15. கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் வித்தி ப்ர
தஸ்மாத் ஸர்வகதம் ப்ரஹ்ம நித்

சொற்பொருள்:

அன்னாத் - அன்னத்திலிருந்து, பூ
பவந்தி - உண்டாகின்றன. பர்ஜன்யாத்
ஸம்பவது - அன்னம் உண்டாகிறது,
இருந்து, பர்ஜன்ய - மேகம், பவதி -
யக்ஞும் கர்மஸமுத்பவம் கர்மங்களி
கர்ம - கர்மம், ப்ரஹ்மோத்பவம் - வேதத்
ப்ரஹ்ம - வேதம், அக்ஷரஸமுத்ப
பரமாத்மாவிடத்திலிருந்து உண்டான
ஸர்வகதம் - எங்கும் நிறைந்துள்ள, ப்ர
எப்போதும் யக்ஞே - யக்ஞத்தில்,
பெற்றது, வித்தி - அறிக.

கருத்துரை:

உயிர்கள் உணவிலிருந்து உ
மேகத்தினால் (மழையினால்) உருவாகி
உருவாகிறது. யக்ஞும் நற்காரியங்க
நற்காரியங்கள் வேதங்களால் உண்ட
நிறைந்துள்ள பரப்பிரம்மத்தினின்றும்
அப் பரப்பிரம்மத்தை எப்போது
பெற்றுள்ளதாக உணர்க.

விளக்கம்:

தர்மசக்கரம்

பிரம்மம்

வேதம்

கர்மா

யக்ஞம்

பிரம்மத்தினால் வேதம், வேதத்தினால் நற்செயல்கள், நற்செயல்களால் யக்ஞம் உண்டாகின்றது. இக் காரணத்தினால் யக்ஞத்தில் பிரம்மம் எப்போதும் நிலை பெற்றிருக்கிறது என இங்கு சொல்லப்பட்டது. எனவே தான் யக்ஞம் முதலானவற்றை மிகவும் புனிதமானது என்றும், சித்த சுத்திக்குக் காரணமானது என்றும், மோக்ஷம் அளிக்க வல்லது என்றும் புகழப்படுகின்றது (மேற்காட்டிய சக்கரத்தால் மழை, உணவு, சரீரம், இறை காரியங்கள் (யக்ஞம் முதலானவை) மிகவும் சாதாரணமானவை என நினைக்க வேண்டாம் ஏனெனில் அவற்றில் சாக்ஷாத் பிரம்மமே நிலைபெற்றுள்ளது என்று கீதை கோஷிக்கிறது. எனவே அனைவரும் அவற்றை அனுசரித்து முறையாக சித்த சுத்தியடைந்து பிரம்மத்தை உணர்ந்து பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவீராக.

யக்ஞாத் பவதி பர்ஜன்யஹ - யக்ஞத்தினால் மழை பெய்யும் எனப்பட்டது. இதனை வைத்துப் பார்க்கையில் யக்ஞங்களைச் சரிவர செய்யாததால்தான் பஞ்சமும் பட்டினியும் ஏற்படுகிறது என்பது தெளிவாகிறது எனவே தேச நன்மைக்காக, ஆத்ம சுத்திக்காக மக்கள் நற்காரியங்களை நன்கு செய்து வரல் வேண்டும்.

வினா:

யக்ஞங்கள் ஏன் புனிதமானவை ?

விடை:

அவற்றில் எங்கும் நிறைந்துள்ள பிரம்மம் நிலை பெற்றுள்ளது ஆகையால் அவற்றைச் சரிவர செய்வதன் மூலம்

ஜீவர்கள் முறையாக பிரம்மத்
பெறுவர்.

முன்னுரை:

யக்ஞருபமான நற்காரிய
வாழ்க்கை பயனில்லா வாழ்க்கை

16. ஏவம் ப்ரவர்திதம் சக்ரம் நா
அகாயுரிந்த்ரியாராமோ போ

சொற்பொருள்:

பார்த்த - அர்ஜுனா யஹ
ப்ரவர்த்திதம் ! - ப்ரவருத்திக்கப்ப
சக்கரத்தை இஹ இவ்வுலகி
பின்பற்றுவதில்லையோ, ஸஹ -
வாழ்க்கையுடையவன்) இந்த்ரியா
பொருந்தியவனாய், மோகம் - வீ

கருத்து:

அர்ஜுனா ! இவ்வாறா
தர்மசக்கரத்தினை இவ்வுலகி
வாழ்கின்றானோ, அவன் பாவ
வாழ்ந்து, இந்திரியங்களுக்குட்
வாழ்கிறான்.

விளக்கம்:

யக்ஞங்கள் (நிஷ்காமபுத்
நற்காரியங்கள்) சாதாரணமான
நிறைந்துள்ள பரப்பிரம்மத்தின் சக்
அவற்றை அனுசரித்தவன் மிக்க
அடைகிறான். அவற்றைச் செய்
வீணாக்கி கொள்கிறான். ஏனெ
மதிக்காது கண்ணால் காண்பவற்
ஈடுபட்டு பாவ வாழ்க்கை வா
நற்காரியங்களினால் பகவான

ஆராதிக்காதவன். தியாக புத்தி இல்லாதவன், பரோபகாரம் செய்யாதவன் சம்சாரக் குகையில் விழுந்து வாழ்க்கையை வீணாக்கிக் கொள்கிறான் என்று இங்கு கூறப்பட்டது. அவ்வாறின்றி, தர்மசக்கரத்தினைப் பின்பற்றி யக்ஞ ரூபமான நற்காரியங்களை செய்யின் பகவத் அனுகிரகத்திற்கு பாத்திரராகி, சித்தசுத்தியை அடைந்து. முறையாக மோக்ஷத்தின் வாயிலை அடைவர். ஒருவனது பாவ வாழ்க்கை இன்னொருவனது புண்ணிய வாழ்க்கை ஒருவன் இந்திரிய இராமன், மற்றொருவன் ஆத்மா இராமன் ஒருவனது பயனற்ற வாழ்வு மற்றொருவனது பயனுள்ள வாழ்வு.

இறைவனை மறப்பதே பாவம் (To forget God is sin) என்று ராமதீர்த்தர் அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார். மேலே கூறிய தர்ம சக்கரத்தைப் பின்பற்றாதவன் இறைவனை மறந்து காட்சிப் பொருளின் பின் செல்வார். எனவே அவர்கள் பாவத்தை மூட்டைக் கட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். எனவே தான் அவர்களை அகாயர்கள் (பாவ வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள்) என்கிறார். மேலும் இவர்கள் காட்சிப் பொருளையே உண்மையென்று கருதி அதன் பின் செல்பவர், இந்திரியங்களுக்கு அடிமைபட்டு விஷயங்களின் மீது கவனம் செலுத்துவர் ஆதலால் அத்தகையோரை இந்திரியாராமர்கள் என்று வர்ணித்தார். அத்தகையோரது வாழ்க்கையால் அவர்களுக்கும் பலனில்லை, பிறருக்கும் பலனில்லை. எனவே அவரது வாழ்க்கை மோஹ வாழ்க்கை என்று சொல்லப்பட்டது. மனிதனாகப் பிறந்து, இறைவனை நினைந்து, இந்திரிய சுகங்களில் முழுகிடுதலை விட சிறிய புழு பூச்சிகளாகப் பிறப்பது மேல். எனவே பகவான் சொல்லிய தர்மசக்கரத்தை அனுசரித்து மனித வாழ்க்கையைப் பயனுள்ளதாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

வினா :

யக்ஞாதிரூபமான தர்மசக்கரத்தைப் பின்பற்றாதவன் வாழ்க்கை எவ்வாறிருக்கும்?

விடை :

(1) அவன் பாவ வாழ்க்கை
இந்திரியங்களுக்கு உட்பட்டவ
வாழ்க்கையை வீணாக வாழ்கிறான்

முன்னுரை :

ஆன்மாவை உணர்ந்த மகனீய
எப்போதும் நிலைத்திருப்பர். எனவே
யக்ஞம் முதலானவற்றைச் செய்தல்
இல்லை என்கிறார்.

17. யஸ்த்வாத்மரதிரேவ ஸ்யாதாத்
ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்த

சொற்பொருள் :

யஹ மானவஹ - எந்த மனி
ஆன்மாவிலேயே அன்பு கொள்கி
ஏவ ச - ஆத்மாவில் மட்டும்
ஆத்மநி ஏவ - ஆத்மாவிலே
மகிழ்ச்சியடைகிறானோ, ஸ்யாத் -
அத்தகையவனுக்கு கார்யம் - செய்ய
எதுவுமில்லை.

கருத்து:

எவன் ஆத்மாவிலேயே நிலை
திருப்தியடைந்து, ஆத்மாவிலே
இருக்கிறானோ, அத்தகைய ஆத்ம
(நியமங்கள்) எதுவுமில்லை.

விளக்கம்:

கர்மயோகத்தைச் செய்ய வே
சிலருக்கே தவிர ஏனையோர் அனை
எவர் என்று இச்சுலோகத்தில் கூ
நிலைத்திருப்பவர், ஆத்மதிருப்தி

மகிழ்ச்சியடைவோர் - ஆகிய இம் மகனீயர்களுக்கு கர்மா செய்தல் வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. ஏனெனில் எல்லா கர்மங்களின், சாதனைகளின் முடிவு (இலக்கு) ஆன்மாவை தரிசிப்பதே. அதனை அடைந்தவர் அவர் கர்மாக்களின் பலனை அடைந்தவர். எனவே இவர்களுக்கு என்று சாஸ்திரங்கள் நியமங்களைச் சொல்லவில்லை. ஆயினும் இவர்கள் உலக நன்மைக்காக செயல்கள் செய்து கொண்டேயிருப்பர். அவர்கள் கர்மாக்களை செய்தாலும், செய்யாதிருப்பினும், குற்றமில்லை.

ஆயினும் இத்தகைய நிலை சாதாரண மனிதர்களுக்கு பொருந்தாது. உலகில் ஆன்மாவை தரிசித்த மகனீயர்கள் மிகவும் அரிதாகவேயுள்ளனர். மிகுந்தவர் பணி செய்ய வேண்டியதோ பேறு பெற்றவர் ஆதல் வேண்டுமெனின் செயலாற்றுதலைப் பேறாகக் கருதுதல் வேண்டும். ஆயின் தான் முழுமையான நிலையை அடையாதிருப்பினும், அடைந்ததைப் போல் நடித்து செயலாற்றாது வாளாவிருத்தல் தகாது. அது கபடம், வேடம்இ பொய்யான ஒழுக்கம்.

உலகில் இப்போது பெரும்பாலோர் வெளி நடப்புகளிலேயே மனத்தைச் செலுத்தி அதிலேயே திருப்தியடைந்து அதிலேயே மகிழ்ச்சியடைந்து வீணாகக் காலம் கழிக்கின்றனர். எனவே அவ்வழியை மாற்றிக்கொண்டு ஆன்மாவால் ஈடுபாடு, ஆன்மாவால் திருப்தி, ஆன்மாவால் ஆனந்தம் - இவற்றையடைய முயற்சி செய்தல் வேண்டும். வாழ்க்கையின் இலக்கு இதுவே, உண்மையில் ஆனந்தம் என்பது மனிதர்கள் நினைப்பதை போல் வெளியில் இல்லை இதயத்திலேயே இருக்கிறது. வெளியில் இருக்கும் ஆனந்தம் வெறும் மாயை கணத்தில் அழியக் கூடியது. உள்ளிருப்பது எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் நிரதிசய ஆனந்தம். எனவேதான் ஞானிகள் காட்சிப் பொருள்களின் மீது விரக்தி கொண்டு, உள் முகமாக மனத்தைத் திருப்பி ஆத்மானந்தம் அடைந்து மகிழ்வர். அத்தகையோரைக் குறித்தே இச்சுலோகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது.

மானவ - என்ற பிரயோகத்தின
அத்தகைய ஆத்ம ரூபமான ஜீவன்
அருகதையுடையவன் என்பதும், அ
பேதமின்றி அத்தகைய மகோன்னதை
அடையக் கூடும் என்றும் சொல்லப்

வினா:

கர்மயோகம் குறித்த விதி எவரு

விடை:

ஆத்மா இராமர்கள், ஆத்மாவி
ஆன்மாவிலேயே சந்தோஷம்
மகனீயர்களுக்கு கர்மாவைக் குறித்த

18. நைவ தஸ்ய க்ருதேனார்த்தோ
ந சாஸ்ய ஸர்வபூதேஷு கஸ்சித

சொற்பொருள்:

தஸ்ய - அவனுக்கு (அத்தகைய
இந்த இடத்தில், க்ருதேன - கர்மம்
உபயோகம், ந ஏவ - இல்லை,
செய்யாமையினால், கஸ்சன - ய
நஷ்டமும்) ந - இல்லை, அஸ்ய - அ
இச்சராசரத்தில் உள்ள எல்ல
அர்த்தவ்யபாச்ரயஹ் - உபயோகத்
கஸ்சித் - ஏதாயினும் ந - இல்லை.

கருத்துரை:

அத்தகைய ஆத்மாஞானிக்கு
பெறுதலும், செய்யாது இரு
எதுவுமில்லை. மேலும் எதைநாடியும்
சார்ந்திருப்பதும் அவனுக்கில்லை.

விளக்கம்:

ஜீவன் முக்தனான ஆத்மஞானிக்கு கர்மம் செய்வதாலோ, செய்யாதிருப்பதாலோ அவன் எப்போதும் ஆன்மாவிலேயே திருப்தியடைந்திருப்பான் ஆதலின் கர்மாவினாலோ அல்லது கர்மா செய்யாதிருப்பதாலோ. புதிதாகப் பெறப் போவது இவ்வுலகில் ஏதுமில்லை. அவன் நினைத்தால் கர்மாவைச் செய்தல் கூடும். செய்யாதிருத்தலும் கூடும். அவனுக்கென்று விதியென்றும் இல்லை. ஆயின் உலக நன்மைக்காக இத்தகைய ஞானிகள் ஏதோவொரு நற்காரியங்களில் ஈடுபட்ட வண்ணமே இருப்பர்.

மேலும் இத்தகைய ஞானிகள் எதற்காகவும் இன்னொருவரைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஏனெனில், எதனால் நன்மைகள், உபயோகங்கள் சித்திக்கின்றனவோ, பலன் அனைத்தும் கூடியுள்ள மூலஸ்தானம் (Head quarters) எதுவோ, அத்தகைய ஆன்மாவை அவர்கள் தன்கையில் வசப்படுத்தியுள்ளனர். சதே பஞ்சாத் (நூறில் ஐம்பது அடங்கியுள்ளது) என்ற நியாயத்தை அனுசரித்து, உலகின் பலன்கள் அனைத்தும் ஆன்மாவிலே அடங்கியுள்ளது. எனவே அவர்கள் எவரிடமும் எதற்காகவும் கையேந்த வேண்டிய அவசியம், பிறரைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

ஆயின் இத்தகைய கர்மாவைப் பொறுத்து கட்டுப்பாடுகள் எதுவுமில்லாதிருத்தல் ஆத்ம நிஷ்டன் ஒருவனுக்கேயன்றி பிறருக்கில்லை. ஏனையோர் அனைவரும் நிஷ்காம புத்தியுடன் கர்மாவைச் செய்ய வேண்டியதே, உத்தியோகம் செய்து வயதான பின்னர், வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்று ஓய்வு ஊதியம் (Pension) பெற்றுக் கொண்டு நிம்மதியாகக் காலம் கழிப்பவனைப் பார்த்து, படிக்கும் மாணவனோ, உத்தியோகம் செய்பவனோ, தான் ஆற்ற வேண்டியதை செய்யாமல் விட்டால், எவ்வாறு பின்னடைவானோ, அவ்வவாறே ஜீவன் முக்தியடைவதற்கு முன்னரே, கர்ம விதியை மறந்தவர் அழிவடைவர், எனவே சாதகர்கள் இவ்விஷயத்தில் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் தத்தம் சாதனையில் குறைகள் நேரா வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

முன்னுரை:

பலன் கருதாது செயலாற்றுதல்
பார்த்தனுக்குச் சொல்கிறார்.

19. தஸ்மாதஸக்தஹ ஸததம் கார்ய
அஸக்தோ ஹ்யாசரன் கர்ம ப

சொற்பொருள் :

தஸ்மாத் - ஆகையினால், (த்
பற்றற்றவனாய் (பலனைக் கருதாத
- எப்போதும், கார்யம் - செய்யத்தகுந்
- நன்கு செய்கின்ற, பூருஷஹ - புரு
ஆப்னோதி ஹி - அடைகிறான் அ

கருத்துரை:

எனவே நீ பற்றற்று (பலனைக்
காரியங்களை எப்போதும் நன்கு
கர்மாவைச் செய்து வரும் மனிதன்
அடைவான்.

விளக்கம்:

'தஸ்மாத்' - ஆத்மஞானிக்கு க
வேண்டும் என்ற நியதி உண்டு, எ
உள்ள) நீ கர்மாவைத் தவறாது செ
1. அதில் பற்றற்று (Non-Attachment
சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட
இரண்டாவது கூறப்பட்ட விதியும் ே
எவ்வித தோஷமுமின்றி மோக்ஷத்திற்
அத்தகைய நிஷ்காமகர்மாவை எப்
பகவான் அர்ஜுனனுக்கு போதிக்
ஏற்படுத்துவதனால் இறைவன் அத
கர்மாவில் பற்றற்று, பலனைக் கருதா
நிஷ்காமமாக, மோக்ஷத்திற்கு
இல்லாவிடில் அது பந்தத்திற்குக் கா
காரணமாகிவிடும். இதுவே கர்மாவி

ஏனைய யோகங்களுடன் கர்மயோகம் கூட மோக்ஷத்தைத் தரவல்லது என்பது இச்சலோகத்தில் தெளிவாக்கப்பட்டது. பற்றற்ற கர்மயோகத்தினால் சித்தம் சுத்தம் அடைவதுடன் மோக்ஷபிராப்திக்கு சரியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும் மோக்ஷோ ஹி சேதோ விமலம் என்றபடி. சித்த நிர்மலமே மோக்ஷம். அதுவே நிஷ்காம கர்மாவைச் செய்வதால் தவறாது சித்திக்கும். மேலும் உலகில் சாதாரணமாக ஞானம் தியானம் இவற்றை அனுசரிப்பவன் அரிதாகவேயுள்ளான். கர்மா, பக்தி மார்க்கத்தில் நுழைபவரே அதிகம். எனவே மக்கள் சுலபமாக எட்டக்கூடிய இவ்விரண்டு மார்க்கங்களையும் ஏனைய ஞானாதியான மார்க்கங்களோடு கூட கீதையில் பகவான் போதித்துள்ளார்.

வினா:

கர்மாவை எவ்வாறு செய்தல் வேண்டும் ?

விடை:

1. பற்றற்று (பலனைக் கருதாது, நிஷ்காமமாக செய்ய வேண்டும். 2. செய்யத்தகுந்த சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட நற்காரியங்களையே செய்தல் வேண்டும்.

வினா:

அவ்வாறு செய்யின் மனிதன் பரமபதமான மோக்ஷத்தையே அடைவான்.

முன்னுரை :

ஜனகர் முதலானோரின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டி நிஷ்காம கர்ம யோகத்தினை வலியுறுத்துகிறார்.

20. கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜனகாதயஹ|
லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பச்யன் கர்துமர்ஹஸி||
(20)

சொற்பொருள் :

ஜனகாதயஹ - ஜனகர் முதலானோர், கர்மணைவ - (நிஷ்காம) கர்மாவினால், சம்ஸித்திம் - (சித்தசுத்தியினால்)

மோக்ஷத்தினை, ஆஸ்திதாஹி - அடைந்
நீயும், லோக ஸங்கரஹும் - மக்களை நல்
என்ற நன்மையாவது, ஸம்பச்யன் - நன்
கொண்டு, கர்தும் - கர்மத்தை
தகுந்தவனாகிறாய்.

கருத்துரை :

ஜனகர் முதலானோர் நிஷ்காம கர்
அடைந்தனர். மக்களை நன்
எண்ணத்திற்காகவாவது நீ கர்
தகுதியுடையவனாகிறாய்.

விளக்கம் :

இச் சுலோகத்தில் நிஷ்காம கர்
மனிதன் பரமாத்மாவை (மோக்ஷத்தை
சித்தாந்தத்தையே இங்கு ஜனகரை
வலியுறுத்திச் சொல்கிறார்.

'ஜனகாதயஹ - 'என்று சொல்வதா
இக்ஷ்வாகு, பிரஹ்லாதன், அம்பரீஷ
சக்ரவர்த்திகள் என்று பொருள்படும்.
ஒன்றும் புதிதானதல்ல, பல அரசர்க
அதனைப் பின்பற்றி முக்தியடைந்துள்
அர்ஜுனனும் அதனையே பின்பற்ற
கூறுகிறார். அரசைப் பரிபாலித்த வ
அடையமுடியுமா ? கர்மாவைச் செய்
எவரேனும் மோக்ஷம் அடைந்துள்ள
கேட்டு முன்பாகவே ஸ்ரீ கிருஷ்
கூறிவிட்டார். கர்மாவை நிஷ்காமமா
சுத்தமடையும் நிர்மலசித்தத்தில் ஞா
விசாரணையால் மோக்ஷம் கிடைக்கு
கர்ம யோகம் மோக்ஷத்திற்கு ஏ
முதன்முதலாக பல நற்காரியங்களைப்
சித்தம் சுத்தியடைந்து ஆத்ம
ஆன்மசொரூபத்தைத் தரிசித்தார் என்

கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே பயன் கருதாத கர்மாவினால் முக்தியடைதல் கூடும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

இனி உலக நன்மைக்காக, அதாவது மக்கள் தீயவழியில் செல்லாது நன்மார்க்கத்தில் நடத்துவதற்காகவாவது, கர்மயோகத்தைச் செய் என்று பகவான் வாக்களித்துள்ளார். பரோபகாரத்திற்கு எத்தகைய மேன்மையளிக்கப்பட்டுள்ளது பாருங்கள் ! ஒரு பிராணிக்கேனும் உதவிசெய்வது மிகவும் புண்ணியமானது. அதுவும் தானும் கர்மயோகத்தைப் பின்பற்றிப் பிறரையும் அதனை மேற்கொள்ளச் செய்தல் அதன் வழி மக்கள், பாவ பந்தத்தினின்றும் விடுபடச் செய்தலை விட மேலான உதவி வேறெதுவுமில்லை, எனவே நீ நிஷ்காம கர்மயோகத்தை நன்றாகச் செய்து மக்களையும் நன்னெறியில் திருப்பி அவர்களை மோக்ஷமடையச் செய் என்று பகவான் அர்ஜுனனுக்குச் சொல்கிறார்.

வினா :

கர்ம யோகத்தால் இதுவரை எவராவது மோக்ஷத்தை அடைந்துள்ளனரா ? அவர் எவர் ?

விடை :

அடைந்துள்ளனர். அவர்கள் ஜனகர் முதலானோர்.

வினா :

கர்மயோகத்தைப் பின்பற்றுவதால் உலகிற்கு என்ன நன்மையேற்படும்.

விடை:

பலர் தீய நெறியில் இருந்து நன்னெறிக்கு திசை திருப்ப அவகாசம் அளிக்கும்.

முன்னுரை :

பெரியோர்கள் செய்வதை பின்வருவோரும் அனுசரிப்பர் என்ற உலக நியதியைக் கூறுகிறார்.

21. யத்யதாசரதி ச்ரேஷ்டஸ்தத்ததேவே
ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்த

சொற்பொருள் :

ச்ரேஷ்டஹ - மேலோன், யத்யத் - எதனை
இதரஹ - பிறரும், ஜனஹ - மக்க
அக்காரியங்களையே (ஆசரதி - செய்கிறா
யத் - எதனை ப்ரமாணம் - பிரமா
கொள்கிறானோ, லோகஹ - உலகம் (மக்க
அனுவர்த்ததே - அனுசரிக்கிறது.

கருத்துரை :

மேலோன் எதனைச் செய்கிறானோ
மனிதர்களும் பின்பற்றுகின்றனர்.
பிரமாணமாகக் கொள்கிறானோ அ
அனுசரிக்கிறது.

விளக்கம்:

சாதாரணமாக உலகில் ஒரு நியதி உ
செய்வதை மற்றையோரும் பின்பற்றுவர்.
தம் நடவடிக்கைகளில் மிகுந்த எச்சரி
கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் முன்னை
பிறரும் தொடர்வர் ஆதலால் தமது அ
மிகவும் எச்சரிக்கையாக நடந்து கெ
சாஸ்திரத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கை
அர்ஜுனன் தன் வீரம், தைரியம் இவற்றா
புடையவன் ஆதலாலும் உலகில் நல்ல
அத்தகைய மேலோன், செயலாற்றி, த
கர்மங்களை, பலனைக் கருதாது, பற்றற்
அதனைப் பார்த்துப் பிறரும் ஆஹா
போன்றோரே இவ்வாறு கர்மாவைச் செ
ஏன் செய்தல் கூடாது ? என்று கரு
கர்மாவைச் செய்து சித்த சுத்தியடை
அடைவார். யதாராஜாததா ப்ரஜா - மன்

அவ்வழி என்ற பழமொழியை அனுசரித்து மன்னன் செயலாற்றாதிருப்பின் மக்களும் அவ்வாறே நடந்து கொள்வர். எனவே உலக நன்மையைக் கருதியாவது பெரியோர் நற்காரியங்களில் ஈடுபடுதல் வேண்டும்.

மேலும் பெரியோர் எதனைப் பிரமாணமாகக் கொள்கின்றனரோ, ஏனையவரும் அதனையே பிரமாணமாகக் கொள்வார். எந்த வாக்கியத்தை, எந்த கொள்கையை, எந்த வழியை, எந்த சாஸ்திரத்தை அவர்கள் பின்பற்றுகிறார்களோ, மற்றைய மக்களும் அதனையே எடுத்துக் கொண்டு ஆதரிப்பர். எனவே இவ்வாறு சத்ய நெறி, சாஸ்திர நெறிகள் நன்கு பிரசாரம் ஆவதுடன் பலரும் அதனைப் பின்பற்றுவதால் மோக்ஷம் அடைவர். எனவே பெரியோர்கள் மிக உன்னதமான தர்மங்களை முன்னதாக தாம் அனுசரித்து உலகிற்கு வழிகாட்டியாதல் வேண்டுமென பகவான் இங்கு போதிக்கிறார்.

ஆசரதி - இச்சுலோகத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா வழக்கத்திற்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறாரே யன்றி வாயால் பேசப்படும் ஞானத்திற்கல்ல. இவ் விஷயத்தினை சாதகர்கள் நன்றாக கவனித்தல் வேண்டும் செயலில் அனுஷ்டானத்தில் பின்பற்றப்படாத வெறும் வாய் வார்த்தைகள் பிரயோஜனம் இல்லை. எனவே முதலில் தான் செய்து காட்ட வேண்டும் என்பது பகவானின் உத்தேசம் அப்போதே மக்கள் அவன் மீது, சாஸ்திரங்களின் மீது நம்பிக்கை வைப்பர்.

முன்னுரை :

இவ் மூன்று சுலோகங்களில் கர்மயோகத்தின் அவசியத்தை இதைப் போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளின் மூலம் மேலும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

22. ந மே பார்த்தாஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு
கிஞ்சன|
நானவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி|| (22)

சொற்பொருள் :

பார்த்த - ஓ அர்ஜுனா ! மே எனக்
- மூன்று உலகங்களிலும், கர்த்தவ்யம்
கிஞ்சன - எதுவும், ந அஸ்தி - இல்லை,
வேண்டியது. அவாப் தவ்யம் - இ
(ஆனவஸ்து எதுவும்) ந - இல்லை, (
கர்மணி ஏவ - கர்மத்திலேயே, வர்த்த -

கருத்து:

அர்ஜுனா ! இம் மூவுலகிலும் என
கடமையேதுமில்லை. மேலும் அ
அடையத் தகுதியானதோ எதுவுமில்லை
செய்து கொண்டேயிருக்கிறேன்.

விளக்கம் :

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாக்ஷாத் இறைவ
வயிற்றிலேயே உலகமனைத்தும்
இவ்வுலகங்களில் அவன் செய்ய
அடைய வேண்டிய வஸ்துவோ எங்கிரு
கருணாமயன் ஆகையினால் பக்த
அவதாரம் எடுத்து மக்களுக்காக
கொண்டேயிருக்கிறார். உண்மையில்
தவன் ஆயினும் உருவமெடுத்து,
அவர்களுக்குத் தர்மத்தை, தத்வ இரகசி
முக்தி மார்க்கத்தை அவர்களது
கனியாக்குகிறார். சாக்ஷாத் இ
கடமையாற்றும் போது, சாதாரண
வேண்டுமல்லவா? ஜீவன் முக்தர்களாயி
தாம் அடைந்திருப்பினும், பலரும்
நிலையினையே எடுத்துக் காட்டா
நன்மைக்காக பல காரியங்க
கொண்டேயிருக்கின்றனர். எனவே
சாதகர்கள், முமுக்ஷுக்கள் செயலற்ற
ஜீவனைக் கடைத்தேற்ற நிஷ்காமமாக,

தவறாது செய்தல் வேண்டும். அதனால் அவர்கள் மேன்மையடைவர்.

23. யதி ஹ்யஹம் ந வர்தேயம் ஜாது கர்மண்யதந்த்ரிதஹ|
மம வர்த்மானுவர்தந்தே மனுஷ்யாஹ் பார்த்த ஸர்வசஹ|| (23

சொற்பொருள் :

பார்த்த - அர்ஜுனா ! ஹி ஏனெனில், அஹம் - நான், ஜாது - எப்போதும், அதந்த்ரிதஹ - சோர்வின்றி, கர்மணி - கர்மத்தில், ந வர்தேயம் யதி - ஈடுபடாவிடில் மனுஷ்யாஹா - மனிதர்கள், ஸர்வசஸ - எல்லா விதங்களிலும், மம - என்னுடைய, வர்தம் - வழியையே, அனுவர்தந்தே - பின்பற்றுவார்கள்.

கருத்து:

அர்ஜுனா ! ஏனெனில் நான் அயர்வின்றி கர்மத்தில் ஈடுபடாவிடில், மனிதர்கள் என் வழியையே எப்போதும் பின்பற்றுவர்.

விளக்கம்:

'அதந்த்ரிதஹ' - தந்த்ரத என்றால் சோம்பேறித்தனம், முயற்சியின்மை, அவ்வாறின்றி இருத்தலே 'அதந்தரித' சோம்பலன்றி இருத்தல், அயர்வின்றி இருத்தல் என்பது பொருள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தனக்கு கர்மா செய்ய வேண்டிய தேவையில்லாவிடினும் தான் கர்மாவைச் செய்யாது விட்டால் பிறரும் அவ்வாறே செய்யாதிருந்து இறுதியில் அழிவர் என்கிறார். அதனையே இச்சுலோகத்தில் கூறுகிறார். எனவே மகளியர்கள் ஆதர்சவாதிகள், பெரியோர் தத்தம் கர்மாவைச் செய்வதில், தர்மத்தைக் கடைபிடிப்பதில் ஒருபோதும் அயராது உழைப்பர், உலக சரித்திரமே இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. மேலும் 'அதந்த்தஹ' என்ற பதப்பிரயோகத் தால் முமுக்ஷுக்கள் தம் சாதனையில் மிகவும் நிதானமாக இருத்தல் வேண்டும் என எச்சரிக்கிறார். எந்தவிதக் கடமையும்

இல்லாத பகவானே தன் கர்மாக்களை
எச்சரிக்கையாய் இருக்கையில் ஏ
உற்சாகத்துடனும் சோர்வின்றியும்
என்பதை கவனித்துக் கொள்ளக் கூடு
கவனம் குறைந்தாலும் எத்தகைய
அவனைக்கூட மாயை அடித்து விடும்.
பலம் பொருந்தியவை, எத்துணையோ
இறைவனின் கருணை ஆகியவை மிக
இரயிலை ஓட்டுபவன் எத்துணை
இருப்பானோ, சிறிது சோர்ந்தாலும் மக்
விபத்திற்குள்ளாக வேண்டுமோ, அவ்வா
தம் ஆன்மீக சாதனையில் சோம்பே
கொடுத்தால் அழிவிற்கு இடம் கொடு

'ஜாது' என்ற பிரயோகத்தினால்
வேண்டிய காரியங்களில் எக்காலத்து
இருப்பதில்லை என்பது தெளிவாகிற
சாதித்தவரே இவ்வாறிருக்கையில்,
சாமானியர்கள் எவ்வாறிருக்க வே
சாஸ்திரங்கள் 'ப்ரமாதோ வை ம்ருத்
இறப்பிற்குச் சமானமாகும்) என்று கே
பகவத் பாதர்கள் இவ்விஷயத்தில் எச்ச

'ப்ரமாதோ ப்ரம்மநிஷ்டாயாம் ந
ப்ரமாதோ ம்ருத்யுரித்யாஹ பகவா
(வி

பிரம்ம நிஷ்டையில் சோம்பேறித்
எப்போதும் இருத்தல் கூடாது. அ
சாவிற்குச் சமமானது என்று பகவா
சொன்னார். எனவே சாதகர்கள் பக
அதந்தரிதஹ என்னும் சொல்லை ப
கொணர்ந்து சோம்பலின்றி தம் சாதனை
வேண்டும்.

24. உத்ஸீதேயுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்ம சேதஹம்।
ஸங்கரஸ்ய ச கர்தா ஸ்யாமுபஹன்யாமிமாஹ் ப்ரஜாஹா॥
(24)

சொற்பொருள்:

அஹம் - நான், கர்ம - கர்மாவை, ந குர்யாம் சேத் - செய்யாவிடில், இமே லோகாஹா இவ்வுலகத்தின் பிரஜைகள், உத்ஸீதேயுஹு அழிந்து போவர், ஸங்கரஸ்யச - ஜாதி கலப்பிற்கும் கர்தா - கர்த்தாவாய், ஸ்யாம் - ஆவேன், இமாஹ்ப்ரஜாஹா - இந்தப் பிரஜைகளை, உபஹன்யாம் - கெடுத்தவன் ஆவேன்.

கருத்துரை:

நான் கர்மம் செய்யாவிட்டால் இவ்வுலகங்கள் அழிந்து போகும். ஜாதிக்கலப்புக்கும் நானே கர்த்தாவாய் மக்களைக் கெடுத்தவன் ஆவேன்.

விளக்கம்:

நான் கர்மம் செய்யாவிட்டால், ஏனைய மக்களும் செய்யாதிருப்பர், அதனால் சமூகத்தில் எல்லா வர்ணத்தினரும் தத்தம் கடமைகளைச் செய்யாதிருப்பின் வர்ணக் கலப்பு ஏற்பட்டு அமைதியின்மை ஏற்படும். மக்கள் அநியாயம், அதர்மம் இவற்றைக் கடைப்பிடிப்பர். அதனால் உற்பாதங்கள், உபத்திரங்கள் ஏற்படும். இதனால் பிரஜைகளின் அழிவிற்கு நானே காரணமாகிவிடுவேன். எல்லா விதங்களிலும் அவர்களைக் கெடுத்தவனாய் விடுவேன். எனவே பிரஜைகளின் க்ஷேமத்திற்காக நான் கர்மாவைச் செய்தவண்ணமேயிருப்பேன் என்று கூறி பகவான் கர்மயோகத்தின் அவசியத்தை நிரூபிக்கிறார். பகவான் பிராணி கோடிகளிடம் எத்தகைய கருணையுள்ளம் கொண்டவர் என்பதும் அவர் தன் தயையை எங்ஙனம் காட்டுகிறார். என்பதும் இச்சுலோகத்தில் தெளிவாகிறது. எனவே அனைவரும் பகவானைப் பின்பற்றி தத்தம் கர்மாக்களை ஒதுக்கித் தள்ளாது உலக க்ஷேமத்திற்கு காரணமாதல் வேண்டும்.

முன்னுரை:

உலக நன்மைக்காக ஞானிகள் ப
செய்து வரல் வேண்டும் என போதிக்

25. ஸக்தாஹ் கர்மண்யவித்வாம்ஸோ
குர்யாத் வித்வாம்ஸ்ததாஸக்தஸ்

சொற்பொருள் :

பாரத - அர்ஜுனா, அவித்வாம்
கர்மணி - கர்மத்தில், ஸக்தாஹா பற்
கருதி) யதா - எவ்வாறு, குர்வந்தி - செ
அவ்வாறே, வித்வான் - ஞானி,
இல்லாதவனாய் பலனைக் கருதாது வே
நன்மைக்காக, சிகீர்ஷுஹு - விருப்பம்
- கர்மம் செய்ய வேண்டும்.

கருத்து :

அர்ஜுனா, அஞ்ஞானிகள் பற்று
கருதி எவ்வாறு கர்மாக்களைச் செய்கி
ஞானிகள் பலனைக் கருதாது பற்
வேண்டும்.

விளக்கம்:

அஞ்ஞானிகள், ஞானிகள் இரு
செய்கின்றனார். ஆயின் அஞ்ஞானிக
செய்கின்றனர். ஞானிகள் பலனைக் கரு
கர்மாவில் சிக்கி, நானே கர்த்தா என்ற எ
மற்றொருவர் அவற்றில் சிக்கிவிடாது,
எண்ணம் இல்லாது செயலாற்றுவர் -
நலத்திற்காகச் செய்வர். ஞானிகள் உலக
இருவரும் கர்மாக்களைச் செய்தாலும்
பற்றுடன் செய்வதால் அஞ்ஞான

பந்தப்படுகின்றனர். ஞானிகள் பற்றற்று செய்வதால் பந்தப்படுவதில்லை. கர்ம விமுக்தியடைகின்றனர். ஒரே சக்தியை முறை தெரியாது பயன்படுத்தினால் கேடு செய்யும் தெரிந்து பயன்படுத்தினால் பலன் ஏற்படும், அக்னியை தெரிந்து பயன்படுத்தினால் சமைக்க முடியும். தெரியாது பயன்படுத்தினால் எரிந்து போவோம். அவ்வாறே கர்மா ஒரு நல்ல ஆயுதம். அதனைப் பயன்படுத்தும் முறையை, பிடிக்கும் வகையைப் பெரியோர்களிடம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கர்மா என்ற ஆயுதத்தை மூலையில் வைக்கக்கூடாது. (மா தே ஸங்கோ அஸன்த்வ கர்மணி) அதனைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். ஆயின் அதனைத் தெரிந்து பயன்படுத்துக என்று எச்சரிக்கிறார். இச்சுலோகத்தில் அதனை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதை நன்றாக விவரித்துள்ளார். பற்றற்று கர்மாக்களைச் செய்வதே அதனைப் பயன்படுத்தும் முறை.

சிகீர்ஷு-லோக ஸங்க்ரஹம் என்ற சொல்லால் உலக நன்மையில் பகவான் எத்தகைய ஆசையுடையவர் என்பது விளங்குகிறது. பகவானுக்கு திருப்தியளிக்கக் கூடிய உலக நன்மையைச் செய்தல் விவேகமுள்ளவன் செய்ய வேண்டிய கடமையாகும். தாபத்திரயாக்னியால் அவதியுறும் மக்களுக்கு ஏதோ ஒரு விதத்தில் அவர்களின் மேன்மைக்கு உதவுதல் மிகவும் நன்று. எனவே ஞானியானவன், பற்றற்ற கர்மாவைச் செய்வதால் உலக நன்மையை சாதிக்க வல்லவன் என்று பகவான் இச்சுலோகத்தில் கூறுகிறார். அவர்களைப் பார்த்து ஏனையவரும் நிஷ்காம நெறியைப் பின்பற்றி மேன்மையுறுவர்.

பாரத - என்ற சொல்லில் அர்ஜுனனை அவ்வப்போது மகிழ்ச்சியடையச் செய்து பகவான் உற்சாகப்படுத்துவது தெரிகிறது. அச்சொல்லிற்கு பரதவம்சத்தில் பிறந்தவன் என்பதைத் தவிர வேறொரு பொருளும் உண்டு (பா-ஒளி, ரத்ஹ-ஆசையுடையவன் ஒளியில் விருப்பமுடையவன் பாரதன் ஏ அர்ஜுனா எழுக அஞ்ஞான இருளை போக்கி ஞான ஒளியில் நிரந்தரமாக எழுக என்று போதிப்பதற்காக பாரத என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார் பகவான்

வினா :

விவேகி கர்மாவை எவ்வாறு செய்வா

விடை :

பற்றற்று (பலனைக் கருதாது) செய்வா

வினா :

எதற்காக ?

விடை :

உலக நன்மைக்காக

26 ந புத்திபேதம் ஜனயேதக்ஞானாம் கர்
ஜோஷயேத்ஸர்வகர்மாணி வித்வான்யு

சொற்பொருள்:

வித்வான் - ஞானி, கர்ம ஸங்கினாம் - கர் அக்ஞானாம் - அஞ்ஞானிகளுக்கு, புத்தி சலனத்தை, ந ஜனயேத் உண்டு பண்ணலாகா - எல்லா கர்மங்களை (நானே) யுக்தஸ்ஸமா முக்தனாய் (ஆத்மாவில் நிலைபெற்று) நன்கு ஜோஷயேத் - (அவர்களையும்) அவற்றி வேண்டும்.

கருத்துரை:

ஞானியானவன் கர்மப்பற்றுள்ள அ மனக்கலக்கத்தை உண்டு பண்ணலா கர்மங்களையும் தானே நன்கு ஆற்றிக் கொ அவனைப் பார்த்து அதில் ஈடுபடு மாறுச் செ

விளக்கம்:

கர்மாவில் சிக்கிக் கொண்டு பற்றுடன் செ புத்தியை ஞானி தன் ஞான போதனையால் சலனத்தையுண்டு பண்ணாது, தன் தெளிவா

அவர்களைத் தன் வழிக்குத் திருப்ப வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. உலகில் சிலர் நிஷ்காமகர்ம தத்துவத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் ஏதோவொரு நம்பிக்கையில், பற்றுடன் சிரத்தையாகச் செய்து வருவர். அத்தகையோருக்கு நீர் செய்வது தவறு, இவ்வாறு செய்தல் தகாது, இவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று போதித்தால் உண்மையைத் தெரிந்து கொள்பவர் மிகச்சிலரே. எனவே அத்தகைய போதனையால் சிலர் செயல் ஆற்றுவதை விட்டுவிடுவர். அவர்கள் சமூகத்திற்கு பயன்படாது போய்விடக்கூடும் வாய்ப்பு உள்ளது. எனவே அத்தகையோரை எதுவும் செய்யாது தான் மாத்திரம் ஆன்மாவில் நிலைபெற்று, இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்தி பற்றற்று கர்மாக்களைச் செய்து வந்தால், அதன் தூய்மையை அவரேயுணர்ந்து, ஆத்ம சாந்தியெனும் அதன் பலனை அவர்களே நேரிலேயே பார்த்து கிரகித்து, தம் சித்தத்தை மாற்றிக் கொண்டு, காலக் கிரமத்தில் நிஷ்காம கர்மாவை செய்யத் தொடங்குவர். இதுவே இச்சுலோகத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து.

வாயால் செய்யப்படும் போதனைகளைவிட, அனுஷ்டானத்தின் வழி செய்யப்படும் போதனை நன்கு பலனளிக்கும் என்பது இச்சுலோகத்தினால் தெளிவாகிறது. மேடையில் ஆற்றப்படும் உபன்யாசங்களை (Platform Speeches) விட, ஆடம்பரமேதுமின்றி தனிமையில் செய்யக்கூடிய நிஷ்காமமாகச் செய்யப்படும் புனிதமான செயல் (Silent unselfish work) மிகவும் உயர்ந்தது என்பது இதனால் தெரிகிறது. மேலும் ஹேரது வாதத்தைப் பின்பற்றும் இவ்விஞ்ஞான யுகத்தில் 'வாசா' போதனையால் ஒருவரை நம்பச் செய்வதோ, மாற்றுவதோ இயலாத காரியம், தான் சுயநலமற்று தம் செயல்களைச் செய்து வருவதால் மக்கள் பலரையும் மாற்ற முடியும். அப்போது மக்களுக்கு அவர்கள் மீது நம்பிக்கையேற் படும்.

யுக்தஹ் சமாசரன் - என்பதால் தான் யோகயுக்தனாய், ஆன்மாவில் நிலைத்து, நிஷ்காம புத்தியுடன், கர்மாக்களைச் செய்து வரவேண்டும் என கிரகித்தல் வேண்டும். ஆசரன்

எனாது ஸமாசரன் என்றதால் பு
மேற்கொள்ள வேண்டும் என பே

வினா:

அஞ்ஞானிகளுக்கு எவ்வா
வேண்டும் ?

விடை:

தன் தூய்மையான நடவடி
கர்மாக்களைச் செய்து வந்து, தன்
கொள்ளும் வகையில் நடந்து
போதனை.

முன்னுரை:

ஞானிக்கும், கர்மத்தின் மீது ப
இடையே உள்ள பேதங்களை
சுலோகங்களில் கூறுகிறார்.

27. ப்ரக்ருதேஹ் க்ரியமாணானி

அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்த

சொற்பொருள்:

ப்ரக்ருதேஹ - ப்ரகிருதியின்
ஸர்வசஹ - பலவிதங்களி
செய்யப்படுகின்ற, கர்மாணி -
விமூடாத்மா - அகங்கார
மனதுடையவன், அஹம் - நான்
மன்யதே - நினைக்கிறான்.

கருத்துரை:

பிரகிருதியின் குணங்களால்
நடந்து கொண்டு இருக்கையில்
மடைந்தவன் நானே கர்த்தா என்

விளக்கம்:

இயற்கையினால் ஏற்பட்ட ஸத்வ, ரஜோ, தமோ குணங்கள், மனோபுத்தி, சித்தம், அகங்காரம் முதலானவை, சூக்ஷ்ம பஞ்ச பூதங்கள், கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்கள், சப்தாதி விஷயங்கள், எனும் இருபத்து நான்கு தத்துவங்களாக மாற்றப்படுகின்றன. எனவே இக்காட்சிப் பொருள் ஆன உலகம், தேகம், மனோபுத்தி முதலானவை, அனைத்தும் இயற்கையில் தோன்றுவதே. இயற்கையால் கிடைத்த இத்தேக இந்திரியங்களினாலேயே எல்லா கர்மங்களும் செய்யப்படுகின்றன. ஆயின் அவற்றிற்கு சாட்சியான ஆன்மாவினால் அல்ல. தான் உண்மையில் ஆத்மஸ்வரூபமே. அவ் உபாதிக்கு, தேக இந்திரியங்கள் சாட்சி எனவே உண்மையில் எந்த கர்மாவையும் செய்வதில்லை. இயற்கையே அனைத்தையும் நடத்துகின்றன. தேக இந்திரியங்கள், மனம் ஆகியவற்றின் சேர்க்கையான உபாதியே அவ்வக்காரியங்களைச் செய்கிறது. ஆயின் தேகத்தின் மீது பற்று கொண்ட விவேகமற்றவன் நான் செய்கிறேன், நானே கர்த்தா என்று எண்ணுகின்றார்கள். தேகம், அகம்பாவத்தினால் அவனது மனம் விவேகத்தை இழந்து ஆத்மா, அநாத்மா தத்வ சூன்யமாக இருப்பதால் கடமையை, செயலைத் தன்மீது ஏற்றிக் கொண்டு அதன் பலனாக பல ஜன்மங்களையும், துக்கங்களையும் அனுபவிக்கிறார்கள்.

ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதம் இங்கே தான் உள்ளது. அஞ்ஞானி உபாதியுடன் பொருந்தி கர்த்தா என்ற எண்ணத்தை கொண்டு துன்பம் அனுபவிக்கிறான். ஞானி உபாதியை வேறாகச் செய்து கொண்டு, தான் ஆத்மாவே உபாதியல்ல என்று எண்ணி, அதனை சாக்ஷிபூதமாகக் கருதி கர்த்தா என்ற எண்ணமில்லாமல், பரமானந்தம் அனுபவிக்கிறான். துக்கமோ, துக்கமின்மையோ கர்த்தா, கர்த்தாவல்ல என்ற எண்ணத்திலேயே ஆதாரமாகவுள்ளது. அஞ்ஞானிக்கு மிக்க துன்பத்தையும், ஞானிக்கு மிக்க இன்பத்தையும் அளிக்க வல்லது அதுவே எனவே ஞானியானவன் இயற்கை செய்வதை தான் செய்வதாகக் கருதாது கர்த்தா என்ற எண்ணத்தை விட்டு தன் உண்மை ஸ்வரூபமான ஆத்மாவிலேயே நிலைத்திருத்தல் வேண்டும்.

'அஹங்கார மூடாத்மா' என்ற
ஜீவனுக்கு எத்தகைய கேடு வி
தெரிவிக்கிறது. அகங்காரம் வி
மூடத்தனத்தை அளிக்கும். எனவே
அகம் என்ற எண்ணம் உதித்தல் ஆக
நான் என்ற பாவம் இருத்தல் வேண்

வினா:

உலகில் உள்ள எல்லா
செய்யப்படுகின்றன ?

விடை:

இயற்கையினால் (இயற்கைக்கு

வினா:

அகங்காரமுடையவன் என்ன நி

விடை:

தானே கர்த்தா என்று எண்ணு

வினா:

பலன் என்ன ?

விடை:

அதன் பயனால், பிறப்புக்கள
அனுபவிக்கிறான். எனவே தான் ஆ
கர்த்தாவல்ல என்றும் என்
பிரம்மானந்தத்தை அடைதல் வேண்

28. தத்துவவித்து மஹாபாஹோ கு
குணா குணேஷு வர்தந்த இதி

சொற்பொருள்:

மஹாபாஹோ - பெருந்தோளுடைய அர்ஜுனா *குணகர்மவிபாகயோஹோ* குணம், கர்மம் இவற்றின் பிரிவுகளைப்பற்றிய, *தத்வவித்து* - உண்மையை யறிந்தவன், *குணாயா* (இந்திரியங்களின்) குணங்கள், *குணேஷு* (சப்தாதி விஷயங்களான குணங்களில், *வர்தந்தே* - பிரவர்த்திக்கின்றன, *இதி மத்வா* - என்று எண்ணி, *ந ஸஜ்ஜதே* - பற்று வைப்பதில்லை.

கருத்துரை:

பெருந்தோளுடைய அர்ஜுனா, குணங்களின் கர்மத்தின் பிரிவுகளைப்பற்றிய உண்மையினை அறிந்த ஞானி, குணங்கள் (இந்திரியங்கள் முதலானவை) குணங்களில் (சப்தாதி விஷயங்களில்) பிரவர்த்திக்கின்றன என்று (ஆத்மஸ்வரூபனான தனக்கு உண்மையில் அவற்றுடன் ஒருவித தொடர்புமில்லையென்று) கருதி கர்மங்களின் மீதான பற்றினை விடுத்து இருப்பான்.

விளக்கம்:

உலகில் தேகத்துடன் ஆத்மா, அநாத்மா, திரிக், திரிஸ்யம் இவை கலந்துள்ளன. அவை இரண்டையும் பிரித்தறிதல் வேண்டும். தத்வஞானி அவற்றை பிரித்தனுப்புகிறான். அவ்வாறு அறியக் கூடியவனையே தத்துவஞானி என்பர், "தம் ஸ்வாச்சரீராத்ப்ரவருஹேஹன்முஞ்ஜாதி வேஷீகாம் தைர்யேண" என்ற கடோபநிஷத் வாக்கியத்தின்படி முன்ஜீ என்ற புல்லினின்றும் தர்ப்பையை வேறுபடுத்தி அறிவதைப்போல் அநாத்மாவை வேறுபடுத்துதல் வேண்டும். அங்ஙனம் பிரித்தறியும் ஞானியானவன் உலகில், தன் தேகத்தின் எல்லாக் காரியங்களையும் அந்த அநாத்மாவினால் இயற்கையினால் செய்யப்படுவதாகக் கருதுவான், அவ்வக்குணங்கள் அவ்வக் குணங்களின் தொடர்பான காரியங்களில் பிரவர்த்திக்கின்றன வேயன்றி ஆத்மாவான தனக்கு அவற்றுடன் எவ்வித தொடர்பும் இல்லையென்று அறிவான் அங்ஙனம் அறிந்தவன் இயற்கையுடன் (காட்சிப் பொருள்களிடத்து) பற்று.

அபிமானம் இல்லாதிருப்பான்.
வண்ணமிருப்பான். தாமரை இலைத்
பற்றற்று இருப்பான். 'நஸஜ்ஜதே' ஒட்

ஜடமாக, கனவிற்கு ஒப்பான
விக்கப்பட்ட ஞானி எவ்வாறு பற்று

கடைந்தெடுத்த வெண்ணை உரு
முழுகிவிடாமல் மோருடன் எவ்வித
இருக்கின்றதோ. தத்துவ ஞானியும்
ஒட்டாது வேறாக இருக்கின்றா
பொருள்களின் பந்தமான சுகது
இருப்பான். துக்கத்திற்குக் காரணம் (
தன்மையே மோக்ஷம். "த்ரிக்த்ரிஸ்
ஹேதுஹ" (நோக்கு காட்சி இவற்றி
வேண்டும்) என்று பதஞ்சலிமகரிஷி க
ஆத்மா, அநாத்மா பற்றிய விசாரனை
முழுகிவிடுவான். ஏனெனில் அவன்
இந்திரியங்களே தானென்றும் மனமே
அவற்றின் மீது பற்றுக்கொண்டு அ
தானே செய்வதாகக் கருதி மோஹ
அநாத்மா (த்ரிஸ்ய) வஸ்துக்களான
மீது ஆசையினை விட்டு நிலைபெற்
துக்கத்தினின்றும் விடுதலை பெற இ
சுழற்சியினின்றும் தப்பித்தற்கு இது

வினா:

தத்தஞானி கர்மாவில் எவ்வாறு

விடை:

ஆத்மா, அநாத்மா இவற்றை
இருப்பதால் அவன் அவ்வக்கு
கர்மாவிலேயே பிரவர்த்திக்கின்றன
தான் எதுவும் செய்வதில்லை என்
காரியங்களில் பற்றற்று இருப்பான்.

முன்னுரை:

பற்றுடன் இருப்பவரது மனதை கலக்குதல் தகாது என்றும், தான் நன்கு செய்து வரும் கர்மாக்களினால் அவனே நம் வழிக்கு வருமாறு செய்தல் வேண்டுமென இதுவரை கூறிய செய்தியையே இன்னும் சிறிது வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

29. ப்ரக்ருதேர்குணஸம்மூடாஹ் ஸஜ்ஜந்தே குணகர்மஸு|
தானக்ருத்ஸ்னவிதோ மந்தான்க்ருத்ஸ்னவின்ன
விசாலயேத்|| (29)

சொற்பொருள்:

(யே - எவன்) ப்ரக்ருதே இயற்கையின், குணஸம்மூடாஹா - ரஜஸ் முதலான குணங்களினால் மோஹமடைந்தவர்களாக, குணகர்மஸு - குணங்களின், (தேக, இந்திரிய, மனங்களின்) கர்மாவில், ஸஜ்ஜன்தே - பற்றுள்ளவர்களாக, அக்ருத்ஸ்னவித - நல்லறிவில்லாதவர்களாக, மந்தான்-மந்த புத்தியுடையவராய், (உன்ன) தான் - அத்தகையோரை, க்ருத்ஸ்னவித் - ஆத்மஞானியான அறிவுடையோன், ந விசாலயேத் - கலங்கும்படி செய்தல் ஆகாது.

கருத்துரை:

இயற்கையின் ரஜோ முதலான குணங்களினால் மோஹமடைந்தவராய், தேக, இந்திரியங்கள் முதலானவற்றின் தொழில்களின் மீது பற்று வைக்கின்ற அல்ப அறிவுடைய மந்த புத்தியினரைத் தெளிந்த அறிவுடையோர் குழப்பலாகாது.

விளக்கம்:

இவ்வத்தியாயத்தின் 26 ஆவது சுலோகத்தில் சொல்லப் பட்ட பொருளையே இங்கு கூறுகின்றனர். ஆத்மஞானிகளான மகனீயர்கள் கர்மாவில் பற்றுடையவராய், பலன்களைக் கருதுபவர்களாய், தானே கர்த்தா என்ற எண்ணமுடையவராய் இருக்கின்ற அஞ்ஞானிகளின் மனதைக் கெடுக்காமல், தன் உன்னத நெறிமுறைகளுடன் கூடிய நடவடிக்கைகளால் தன் வழிக்கு மெல்லக் கொணர்தல் வேண்டும். தம்

நடவடிக்கைகளின் மீது அவர்களுக்கு உ
செய்தல் வேண்டும். தம் எதிரில் தூய்
செயலுடைய பெரியவர்களைப் பா
படிப்படியே நன் நெறிக்குத் திரும்புவர்.

அக்ருத்ஸ்னவித் குண தர்மங்
பொருள்களின் மீது, பற்று ஆசை உடைய
என்கிறார் பகவான். அவர்கள் எத்த
உடையவர் ஆயினும், சிறந்த பண்
இயற்கைக்கும் இந்திரியங்களுக்கு
இருப்பவர்கள். எனவே அவர்கள் சிறிய பு
மேலும், மந்தான் என்பதால் அவர்க
பார்வையில் பகவானின் பா
புத்தியுடையவர்களே. எனவே குணங்க
இயற்கையின் மீதான பற்று இ
அறிவுடையோராய்த் (க்ருத்ஸ்ன வித்) ஆ
அவற்றைப் பற்றிக் கொண்டு மந்த பு
இருத்தல் கூடாது.

க்ருத்ஸ்னவித் - எதனைப்பற்றி அறி
தெரிந்ததாக ஆகுமோ (யஸ்மிந பிக்
விக்ஞாதம் பவதி) அத்தகைய ஆத்மா
ஸஜ்ஜிதம் அதனை அறிபவனே க்ருத்ஸ்
மணைத்திற்கும் மூலமான கயிற்றைப் போ
வஸ்துவை அறிந்தால் அனைத்தும் அ
எனவேதான் மகனீயர்களான ரிஷிகள், மு
தம் இதயத்தைப் பரிசோதித்துக் கொ
வென்று, இயற்கையினைத் தம் வசப்ப
ஆத்மானுபவம் அடைவதன் மூலம்
ஞானியாகின்றனர். அதுவே ஜன்ம ஈடேற்
ஒரே வழி, அமைதிக்கும், சுகத்திற்கும் வ

வினா:

இயற்கை குணங்களுக்கு அடிமைப்ப
பற்றுடையவர் எத்தகையவர் ?

விடை:

அல்பஞானிகள், மந்தபுத்தியினர்

வினா:

அத்தகையோரை ஞானிகள் என்ன செய்தல் வேண்டும் ?

விடை:

அவர்களின் புத்தியைக் கலங்கும்படி செய்யாது தாம் நன்னெறியில் நின்று அவர்களை படிப்படியே தம் வழிக்குக் கொணர்தல் வேண்டும்.

முன்னுரை:

இவ்வத்தியாயத்தின் முதலில் அர்ஜுனன் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலாக மிக்க மேன்மையைத் தரும் மார்க்கம் எது என்பதைக் கூறுகிறார்.

30. மயிஸர்வாணி கர்மாணி ஸம்ன்யஸ்யாத்யாத்மசேதஸா।
நிராசீர்நிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விகதஜ்வரஹ॥ (30)

சொற்பொருள்:

ஸர்வாணி கர்மாணி - எல்லா கர்மங்களையும் மயி - என்னிடத்தே, அத்யாத்மசேதஸா - ஆன்மீக சித்தத்துடன் (ஆன்மாவில் நிலைபெற்ற மனத்துடன்) ஸன்யஸ்ய - அர்ப்பித்து, நிராசி - ஆசையற்று, நிர்மமஹ - மமகாரம் அற்றவனாய் பூத்வா - இருந்து, விகதஜ்வரஹ - மனக் கொதிப்பு அற்றவனாய், யுத்யஸ்வ - யுத்தம் செய்

கருத்துரை:

எல்லா கர்மங்களையும் என்னிடத்து அர்ப்பித்து சித்தத்தில் ஆத்மாவில் வைத்து ஆசை, மமகாரம் இவையன்றி மனக் கொதிப்பின்றி யுத்தம் செய்.

விளக்கம்:

அத்யாத்மசேதஸா - மக்களில் பெரும்பாலோரின் மனம் உலகப்பொருள்களில், காட்சிப் பொருள்களின் மீதே ஈடுபாடு

கொண்டதாக இருக்கும். தெய்வத்திற்கே
அங்கு இடம் கிடைத்தல் அரிது. அது ஆ
உலகில் ஈடுபடும் சித்தம், ஒவ்வொருவ
கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென்று பகவா
ஆத்மஞானத்தாலும், தெய்வசிந்தனை
நிறைவடைந்து, நிரதிசய பக்தி பாவனை
வேண்டும். அதுவே ஆன்மீக சிந்தனை
புனிதமான மனத்துடன் எல்லா கர்
அர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டுமென இங்
ஸர்வாணி கர்மாணி என்று சொல்
செயல்கள் மட்டுமேயன்றி, தான் செ
செயல்களையும் ஈசுவரார்ப்பண பு
வேண்டுமென்பது விளக்கப்படுகிறது.

நிராசி நிர்மமஹ - ஆசை, மமகார
இருத்தல் வேண்டுமென எச்சரிக்கப்பட்
இறைவன் (ஆத்மா) எனும் ஒன்றைத் த
வேண்டியது வேறெதுவுமில்லை,
இறைவனின் பிரதிபிம்பமேயென்றும்,
நிலைபெற்றது என்றும் அ
விவேகமுடையவன் எப்பொருளின்
மமகாரமோ இன்றி மனிதன் இறைய
தன் கடமைகளை ஆற்றுதல் வேண்டும் எ
சொல்வது போல் உலகிலுள்ள ப
போதிக்கப்பட்டது. அர்ஜுனன் க
யுத்யஸ்வ - யுத்தம் செய் எனப்பட்டது.
வழிவந்த காரியங்களை ஈசுவரார்
மேற்சொன்ன ஆன்மீக குணத்துடன் இ
வேண்டும். இதனைவைத்து, கிருஹஸ்தா
கூட கடைத்தேறுவதற்கு அவக
பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். வி
கொதிப்பின்றி யுத்தம் செய் என்று ப
ஜுரம் இரண்டு வகைப்படும். 1.) G
மனக்கொதிப்பு இரண்டும் மனிதனை
முதலாவதான வெளி உடல் கொதிப்பு

செய்தல் கூடும். மனக் கொதிப்பு (பவரோகம், சம்சாரத்தாபம்) அடங்குவதற்கு, பகவான் இச்சுலோகத்தில் நல்ல மருந்து நான்கினைக் கூறியுள்ளார். அவையெவை எனின்,

1. ஆன்மீக சித்தத்துடன் இருத்தல் (ஆன்மாவில், இறையில் ஈடுபட்ட மனமுடையவனாய் இருத்தல் வேண்டுமென்பது பொருள்.
2. அத்தகைய நிர்மலமான மனத்துடன் எல்லா காரியங்களையும், அதன் பலனை பகவானுக்கு அர்ப்பித்தல் வேண்டும்.
3. ஆசைகளை விடுதல் வேண்டும்.
4. மமகாரம் அற்று இருத்தல் வேண்டும்.

இந்நான்கையும் 'ராமாயண ஔஷதம்' எனலாம். பவரோகத்தைத் தீர்ப்பவை இவை. இவற்றை நன்றாக உண்டால் மனிதன் விகதஜ்வரன் ஆகக்கூடும். கத எனாது விகத என்றதால் கொதிப்பு முழுவதுமாக அடங்கவல்லது என்பது பொருள்.

எத்தகைய தேக ஆரோக்கியம் இருப்பினும் பிறப்பு இறப்பெனும் சம்சார பிரவாகத்தில் அலைப்புற்று, பல கர்ப்பங்களில் குடியிருந்து ஜீவனை படுத்தும் உள்கொதிப்பு மிக்க கேடு விளைவிக்கக் கூடியது. எனவே பகவான் தெரிவித்த இந்த நான்கு திவ்ய ஔஷதங்களை நன்றாக உண்டு சம்சாரமெனும் கொதிப்பை நீக்கி, தெய்வ சிந்தனையும் எல்லா காரியங்களையும் ஆனந்தமாக செய்தல் வேண்டுமென ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கருணையுடன் இங்கு போதிக்கிறார்.

வினா:

மிக்க மேன்மையை யடைதற்கு வழி என்ன?

விடை:

ஆன்மீக சிந்தனையுடன் எல்லா காரியங்களையும் பகவத் அர்ப்பணம் செய்து ஆசை, மமகாரம் இவையன்றி மனக்

கொதிப்பின்றி கடமைகளைச்
மேன்மையளிக்கக் கூடியது.

முன்னுரை :

இத்தகைய வழிகளைப் பின்பற்
நன்மையை விவரிக்கிறார்.

31. யே மே மதமிதம் நித்யமனுதிஷ்ட
ச்ரத்தாவந்தோ அனஸூயந்தோ

சொற்பொருள்:

யே மானவாஹா - எம்மனிதர்கள்
இதம் மதம் - இந்த அபிப்ராயத்தை ச்ர
யுடையவர்களாய், அனஸூயந்தஹ - பெ
- நித்யம், அனுதிஷ்டந்தி - அனுசரிக்
- அவர்கள் கூட கர்மபிஹி கர்மங்களி
விடுபடுகிறார்கள்.

கருத்து:

எனது இந்த கோட்பாட்டை எம்ம
பொறாமையின்றியும் எப்போதும் பி
அவர்களும் வினையினின்றும் விடுபடு

விளக்கம்:

மேற்சொன்ன நிஷ்காம கர்மான
மனிதன் கர்மபந்தத்தை அறுத்தெறிதல்
இதனைச் சரியாக புரிந்து கொண்டு பி
கர்மத்தை அறுத்து எறிதல் கூடும். எ
கர்ம யோகத்தினால் கர்மமுக்தன் ஆகிற
கர்மத்தைச் செய்வதால் கர்மயோகிகள்
போன்றே கர்மபந்த விமுக்தி அ
பொருள்.

(நிஷ்காம கர்மானுஷ்டத்தினால்
புதனால் ஞானம் பிறந்து விமுக்தி ய

நித்யம் என்றதால் ஏதோவொரு சமயத்தில் மட்டும் அவ்வாறிருத்தல் போதாது என்பதும், தினமும் அவரவர் செய்யும் காரியங்களில் பற்றற்றிருத்தல் வேண்டுமென்பது தெரிகிறது. அப்படியாயின் அவற்றைப் பின்பற்றும் போது இரண்டு நற்குணங்களைக் கண்டிப்பாக மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அதுவே சிரத்தை, அல்லது அக்கறை, பொறாமையின்றியிருத்தல் ஆகியவை. எப்பொருள்களின் மீதும் எவ்வாக்கியத்திலும், எவர் மீதும் எந்த அளவுக்கு அக்கறை யிருக்கிறதோ அந்த அளவு அவை அதிக பலன் கொடுக்கும். பொறாமையென்பது வேர்ப்புழுவைப் போன்றது. அது ஜீவனின் சக்தியைத் தின்றுவிடும். ஆன்மீக விஷயத்தில் அது வன்மையான எதிரி. சாதகன் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த நற்குணங்கள் அனைத்தையும் ஒரு கணத்தில் சாம்பலாக்கி விடும். (பாலில் விழுந்த ஒரு துளி விஷத்தைப் போல). இவ் ஆபத்தை யுணர்ந்து பகவான் சாதக உலகிற்கு எக்காலத்திற்கும் உதவும் எச்சரிக்கையளித்துள்ளார். சிரத்தை, பொறாமை யின்மை என்ற அணிகளைப் பூண்டு கர்மக்ஷேத்திரத்தில் நுழைந்து பற்றற்று நிரந்தரம் கர்மாவைச் செய்து வந்தால் மனிதன் கர்மபந்தத்தை எக்காலத்தும் அடைவதில்லை என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறு கர்மாவே கர்மபந்தத்தை விடுவிக்க வல்லது என்பது இங்கு நன்றாக நிரூபிக்கப் பட்டுள்ளது. பகவானிடம் அர்ப்பித்த செயல்களினால் விஷம் போய் கர்மா நிஷ்காமகர்ம யோகமாக மாறிவிடும்.

மானவாஹா - என்றதால் இவ்வான்மீக சாதனையில் சாதி, மத குல பேதமின்றி அனைவரும் பின்பற்றி கடைத்தேறுதல் வேண்டுமென்பது பொருள்.

அபி - என்ற முதற்பிரயோகத்தினால் சாதாரண மனிதர்களிடம் இத்தகைய முறைகளை அனுசரித்துக் கடைத் தேறுகையில், அர்ஜுனனுக்கு இது இன்னும் சுலபம் என்று போதிக்கப்பட்டது.

வினா:

கர்மாவிலின்றும் எவர் விமுக்தியடைகின்றனர் ?

விடை:

பகவான் போதித்த இப்பற்றற்
சிரத்தையுடனும், பொறாமை இ
வருபவர் கர்மங்களின்றும் விமுக்தி

முன்னுரை:

நிஷ்காம யோக முறையைப்
கெடுதலை விவரிக்கிறார்.

32. யே த்வேமதத்ப்யஸூயந்தோ ந
ஸர்வக்ஞானவிமூடான்ஸ்தான்வி

சொற்பொருள்:

யே து - எவரொருவர், மே -
இக்கொள்கையை, அப்யஸூயந்த
அனுதிஷ்டந்தி - அனுசரித்து நட
அவர்களை, அசேதஸஹ - புத்தியற்ற
விமூடான் - எல்லாவிதமான ஞா
நஷ்டான் - கெட்டுப் போனவர்கள்

கருத்து:

எவர் எனது இக் கொள்கை
நிஷ்காம கர்மயோக முறையை)
தில்லையோ. அத்தகையோர் புத்தி
சிறிதளவும் ஞானமற்றவர்களென்ற
என்றும் அறிக.

விளக்கம்:

பகவானுக்கர்ப்பணிக்கப்பட்ட
தெய்வத்தின் வழியை தூற்று
கர்மாக்களைச் செய்து காட்சியிலே
அத்தகையோர் கர்மபந்தத்தில் தவ
பிறப்பு இறப்பின் ரூபமான சம்சார பி
அவர்கள் பிரம்மத்தையோ,

அறியாதவர்களாய் அறிவற்றவர்களாய் அழிகின்றனர். உலக ஞானம் எத்துணை பெற்றிருந்தாலும், பெரிய பண்டிதனாயினும், பகவானிடம் பக்திசிரத்தை, நிஷ்காம பாவம், ஆத்மஞானம் முதலானவை இல்லாவிடில் அவன் இறைவனின் பார்வையில் ஸர்வ ஞான விமூடன் ஆகிறான். புத்தியிருப்பினும் இல்லாதவனேயாகிறான். (அப்புத்தி அழியக்கூடிய பொருள்களின் மீதே மூழ்கியிருப்பதால் அத்தகையோனுக்கு அழிவு நிச்சயம் என்று இச்சுலோகம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது (நஷ்டான்). எனவே பகவான் சொல்லிய வழியை பக்தி, சிரத்தையுடன் நிஷ்காம கர்மயோகாதி பரமார்த்த தத்துவங்களை அனுசரித்து அனுஷ்டித்தல் மேன்மையானது. இல்லாவிடில் மூன்றுவிதமான கேடுகள் அவனைச் சூழும், அவையாவன (1) ஸர்வ ஞான விமூடத்துவம் (2) புத்தியின்மை (3) அழிவு

வினா:

பகவான் போதித்த இவ்வான்மீக வழியைப் பின்பற்றாதவர்களுக்கு, தூற்றுபவர்களுக்கு ஏற்படும் கேடு எவையோ அவற்றை விவரிக்க

விடை:

(1) சிறிதளவும் ஞானமின்றிப் போதல் (2) புத்திக்கெட்டுப் போதல் (3) சம்சாரமெனும் இருட்குகையில் சிக்கி அழிவு ஏற்படுதல்.

முன்னுரை

இவ்வாறாக மனிதன் தன் கடமைகளை நிஷ்காமமாக செய்து வராமல், கர்மாக்கள் செய்வதை விடுத்து செயலின்றி இருந்தால் உண்டாகும் நஷ்டம் யாது என்பதை விளக்குகிறார்.

33. ஸத்ருசம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யாஹ் ப்ரக்ருதேர்ஞான வானபி।
ப்ரக்ருதிம் யாந்தி பூதானி நிக்ரஹஹ் கிம் கரிஷ்யதி॥ (33)

சொற்பொருள்:

ஞானவான் அபி - ஞானியா
தன்னுடைய ப்ரக்ருதேஹே இயற்
ஸ்த்ருசம் - தக்கபடி, சேஷ்டதே -
உயிர்கள், ப்ரக்ருதிம்-தம் இயல்பை
பின்பற்றுகின்றன (எனவே) நிக்ரஹ
கரிஷ்யதி - என்ன செய்யும்?

கருத்து:

ஞானியாயினும் (சாஸ்திரபண்
உலகஞானம் உடையவனாயினும்) த
நடந்து கொள்கிறார்கள் (ஜன்ம ஜன்
வரும் பண்பாட்டினால் ஏற்பட்ட இ
இயற்கையையொட்டியே நடக்
தடைசெய்வதால் ஆவதென்ன?

விளக்கம்:

இங்கு ஞானவான் அபி என்
பாண்டித்தியம், அல்லது உலக ஞான
என்பது பொருள், எத்தகைய ம
சாஸ்திர ஞானம் உடையவ
ஞானமுடையவனாயினும் தன்
பண்பாட்டிற்கு ஏற்பவே நடந்து கொ
மனிதர்கள் வேறாக எவ்வாறு ந
பொருள். இங்கு பூர்வஜன்ம பண்பா
கூறுவதே அவரது உத்தேசம். அது
அடுத்த சுலோகத்திலேயே, த
இந்திரியங்களுக்கு உட்படாது அவ
என்று எதனால் கூறுகிறார்.
ஆரம்பத்திலிருந்தே குரோதத்தி
கட்டுபாடு, கெட்ட நடவடிக்கைக
அண்டவிடாதிருத்தல், - என்ற பே
வந்துள்ளது. அவ்வாறிருக்கை

கட்டுப்பாட்டினால் ஏதும் உபயோகமில்லை என்று கூறுமா? அல்ல. ஜன்மாந்தர வாசனையின் பண்பாட்டின் திடமான சக்தியைக் குறித்து வர்ணித்து இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. அவ்வளவே.

34. இந்திரியஸ்யேந்த்ரியஸ்யார்த்தே ராகத்வேஷௌ
வ்யவஸ்திதௌ।
தயோர் ந வசமாகச்சேத்தௌ ஹ்யஸ்ய பரிபந்தினௌ॥
(34)

சொற்பொருள்:

இந்திரியஸ்ய இந்திரியங்களுக்கு இந்திரியஸ்ய இந்திரியங்களின், அர்த்தே விஷயத்திலும், ராகத்வேஷௌ - விருப்பு வெறுப்புக்கள், வ்யவஸ்திதௌ - அமைந்திருக்கின்றன. தயோஹோ - அவ்விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு, வசம் - வசத்தை, ந ஆகச்சேத் - அடையக் கூடாது, தௌ - அவ் விரண்டும், அஸ்ய - அவனுடைய பரிபந்தினௌ ஹி - எதிரிகள் அல்லவா?

கருத்துரை:

ஒவ்வொரு இந்திரியத்திற்கும் அவற்றின் விஷயங்களில் (சப்தாதி) விருப்பு வெறுப்புகள் ஏற்படுகின்றன, அவ்விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு எவரும் அடிமை ஆதல் கூடாது. அவை மனிதனின் பலமான எதிரிகள் அல்லவா?

விளக்கம்:

மேற்சுலோகத்தில் சொன்னதைப் போல் மனிதன் தன் இயல்பிற்கேற்ப நடந்து கொள்வது சரியேயாயினும், இறைவனின் பலத்தால் இயற்கையை வெல்லுதல் இயலும் என்று வாக்களிக்கிறார். இந்திரியங்கள் சப்தாதி விஷயங்களில் விருப்பு வெறுப்பு கொண்டவை. அவை முமுக்ஷுக்களுக்கு பரம எதிரிகள், அவை அநேக ஜன்மங்களாக பிறவிதோறும் தொடர்ந்து ஜீவனின் இதயத்தையே ஆக்ரமித்துக் கொண்டுள்ளன. அதிகாரம் செய்கின்றன. சத்குருவின் உபதேசத்தினால் அவ்வெதிரிகளை ஓட்டி ஆன்ம சாம்ராஜ்யத்தை மறுபடியும் சம்பாதித்துக் கொள்கிறான்.

ஆன்ம விசாரணை, பக்தி, வைராக்
செய்தல் - முதலியவற்றின் வழி அ
அவ்வாறு சாதிக்கும் வரை ஜீ
ஏனெனில் எதிரி ஊரில் இருந்தா
இருந்தால் இன்னும் அபாயம்இ
எத்தகைய அபாயமோ, அத்தகைய
என்பதைச் சொல்லவா வேண்டு
வெறுப்புகள் என்ற அவ்வெதிரி
விடாது, தெய்வீக புருஷ யத்
எவ்வாறேனும் வெற்றி கொள்ளுத

பூர்வ ஜன்மத்தின் தீய குணங்
ஆன்மீக முயற்சிகள் என்ற இர
போட்டியிடுகின்றன. அதில் எதில்
வெல்லும். எனவே ஆன்மீக மு
இறங்கினால் தயோர் ந வசமா
சொல்லியபடி, அவ்விருப்பு வெறுப்
இதயக் குகையிலிருந்து அவற்றை
பூர்வ ஜன்மத் தொடர்பால் நாம் ந
என்று வருந்துவதால் லாபமில்ல
நம்முடனேயே இருக்கும். 'ஆ
ப்ரயத்னேன யோஜதியோ கபேதி'
சொல்லியபடி புருஷத்தன்மையு
சக்திகளைக் கொன்று மனதை
வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவா
எச்சரிக்கை செய்கிறார். ஓ
எண்ணங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு
அவற்றைஎதிர்த்து ஆன்ம சாம்ரா
பகவானின் இவ்வாணையை ஏற்
தமது எதிரிகளான விருப்பு
சாந்தியினை அடைவார்களாக.

வினா:

இந்திரியங்களின் இயல்பு எத்

விடை:

விஷயங்களின் மீது விருப்பு, வெறுப்பு உள்ளது.

வினா:

மோக்ஷத்தை அடைய விரும்புவோர் பின்பற்ற வேண்டிய முறைகள் என்ன ?

விடை:

விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அடிமைப்படாது, தைரியத்துடன் அவற்றை வெல்லுதல் வேண்டும். அவை மனிதனின் பிரபல எதிரிகள்.

முன்னுரை:

நம் சுய முயற்சியால் பயிற்சியால், அத்தகைய விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையையடைய முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.

35. ச்ரேயான் ஸ்வதர்மோ விகுணஹ் பரதர்மாத்ஸ்வனுஷ்டிதாத்|
ஸ்வதர்மே நிதனம் ச்ரேயஹ் பரதர்மோ பயாவஹஹ|| (35)

சொற்பொருள்:

ஸ்வனுஷ்டிதாத் நன்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்ட, பரதர்மாத் - பிறருடைய தர்மத்தைக் காட்டிலும், விகுணஹ - குணமற்றதாயினும், ஸ்வதர்மஹ - தன் தர்மமே, ச்ரேயான் - சிறந்தது. ஸ்வதர்மே - தன் தர்மத்தில், நிதனம் - மரணமாயினும், ச்ரேயஹ - சிறந்தது, பரதர்மஹ - பிறருடைய தர்மமானது, பயாவஹஹ - பயத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது.

கருத்துரை:

நன்கு இயற்றப்படும் பிறருடைய கர்மங்களை விட குணமற்றதாயினும் தன் தர்மமே சிறந்தது. தன் தர்மத்தில் மரணமாயினும் சிறந்ததே. ஏனைய தர்மங்கள் பயம் தருவதாம்.

விளக்கம்:

அர்ஜுனன் க்ஷத்திரியன். எனவே யு
தர்மம். அதனை விடுத்து வேறெ
பின்பற்றுதல் உத்தமமானதல்ல.
மரணமடைந்தாலும் அவனுக்கு மேன்
கிடைக்கும். பிறரது தர்மத்தை பின்பற்
வல்லது.

இச்சுலோகத்திற்கு வேறொரு
இயலும். ஸ்வதர்மஹ - ஆத்மா தொட
சப்தாதி விஷய சுகங்கள், உலக சுகபே
ஆன்மாவை அடைவதற்காக
சாதனைகள், விரதங்கள் முதலில் மிகவு
செய்வதாகத் தோன்றினும் அவற்
அவ்வாறே விஷய சுக சாதனைகள் சுல
அவற்றை பற்றக் கூடாது. அவை ஜீவ
வேறுபடுத்தி நரகத்தில் தள்ளிவி
பயங்கரமானவை. அதனால் முமு
செல்லாது, ஆத்ம தர்மத்தில், தன
நிஷ்டைகளில் ஆர்வம் கொண்டு அ
வேண்டும்.

மாயை பலவிதங்களிலும் ஜீவ
சாதனைகளின் ஆரம்பத்தில்
பிரயாசையாகத் தோன்றச் செய்யு
சுகுணமாக சுலபமானவையாகத் தோ
இவ்விஷயத்தில் மிகவும் எச்சரிக்கைய
தோன்றினாலும் தன் ஆன்மீக
நிஷ்டைகளை எந்தவிதத்திலும் தடங்
பார்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஒரு
ஆசரணையில். விரதங்கள் மேற்கொ
தடங்கல்கள் நேரிடினும் அது மேன்மை
நேரிடினும் அவையும் நன்மை
சஞ்சலமடையாது. தைரியத்துடன். செ
ஆன்ம சாதனையைச் செய்து வந்

நாட்களில் பரமானந்தம் எனும் இலக்கினை அடைய முடியும் எனவே எத்துணை குணமற்றதாகத் தோன்றினும் சுயதர்மத்தை விடுதல் கூடாது என்றும், எத்துணை குணமுடையதாகத் தோன்றினும் பிறதர்மங்களை மேற்கொள்ளுதல் தகாது என்றும் பகவான் போதிக்கின்றார். சாதனைகாலத்தில் இத்தகைய தைரியம் உண்டாகக் கூடிய வசனங்களை முமுக்ஷுக்கள் பலமுறை படித்து உணர்ந்து தம் சாதனையில் முன்னேறுதல் வேண்டும்.

வினா:

ஸ்வதர்மம், பரதர்மம் இவற்றில் எது சிறந்தது ? ஏன் ?

விடை:

கடினமாகத் தோன்றினாலும் ஸ்வதர்மமே மேலானது. சுகமாகத் தோன்றினாலும் பரதர்மம் பயத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது. ஸ்வதர்மம் மேன்மையைத் தரும். சுவதர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கையில் ஒருவேளை இடையில் மரணம் நேரிடினும் ஜீவனுக்கு மேன்மையையே தரும்.

முன்னுரை :

இவ்விதமாக பரதர்மத்தை பின்பற்றுவது பாவ காரியங்களைச் செய்வது இவை துன்பம் தரக் கூடியவை என்று தெரிந்தும் மனிதன் ஏன் பலவந்தமாக அவற்றில் ஈடுபடுகிறான் என்ற கேள்வி அர்ஜுனனுக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட பகவானை அவன் இவ்வாறு கேட்டான் ?

அர்ஜுன உவாச :

36. அத கேன ப்ரயுக்தோ அயம் பாபம் சரதி பூருஷஹ|
அனிச்சன்னபி வார்ஷ்ணேய பலாதிவ நியோஜிதஹ||
(36)

அர்ஜுன உவாச - அர்ஜுனன் சொ

சொற்பொருள்:

வார்ஷ்ணேய - விருஷ்ணி வம்சத்த
அத - அப்படியானால், அயம் பூருஷ
கேன - எதனால், ப்ரயுக்தஹ - தூ
அனிச்சன் அபி - இச்சையில்லாதி
பலாத்காரமாக, நியோஜித இவ - ஏவப்
பாபம் - பாவத்தை, சரதி - செய்கிறான்

கருத்துரை:

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை இவ்
கிருஷ்ணா அப்படியானால் மனிதன் பா
என்ற இச்சையில்லாதிருப்பினு
ஏவப்பட்டவனாய் எதனால் பாவம் செ

விளக்கம்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா, இந்திரிய
வெறுப்பற்ற தன்மை, ஸ்வதர்மம் முத
போதித்துக் கொண்டிருக்கையில் அர்
எழுந்தது. உடனேயே பகவானை வினவி
அர்ஜுனனுக்கே மட்டுமன்றி ஒவ்வொ
ஏற்படும். எனவே அக்கேள்வியையும் அ
விளக்கத்தையும் அறிதல் சாதக
தேவையானது.

விஷய அனுபவங்கள் கெடுதலை
அறியாதவன் எவன்? பொய்சொல்
அறியாதவன் யார்? கோபித்தல்
அனைவருக்கும் தெரிந்ததே யல்
அறிந்திருந்தும் பலாத்காரமாக அப்
கொண்டேயிருக்கின்றனர். ஒரு பொ
கூடாது என்பது மனதிற்கு தெரிந்தாலு
அதனை உண்ணவைக்கிறது. அச்
அர்ஜுனனின் கேள்வி, செய்யக்கூடாத

கொண்ட மனிதனின் கையாலேயே அப்பணியைச் செய்ய வைப்பது எது வென்பது அர்ஜுனனின் ஐயம். பாவம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமில்லாவிடினும், பாவம் செய்யத் தூண்டும் எதிர்மறையான சக்தி ஜீவனை எத்துணை பலவந்தமாக இழுக்கிறதோ யோசித்துப் பாருங்கள். பலாதிவ நியோஜிதஹ - என்று சொல்வதினால் அரசனால் ஏவப்பட்ட சேவகன் போல் ஏதோவொரு சக்தியினால் மனிதன் பலாத்காரமாக கெட்ட காரியங்களில் ஈடுபடுகிறான். அவ்வெதிர்மறை சக்தி யெதுவோ, அதனை அழிக்கும் உபாயம் எது என்று பகவான் கருணையுடன் உபதேசிக்கப்போகிறார். எனவே சாதகர்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இதனைப் பரிசீலித்து தம் வாழ்க்கையில் கடைபிடித்து நல்ல மாற்றத்தை அடைதல் வேண்டும்.

உலகில் மூன்றுவிதமான ஜீவர்கள் உள்ளனர். (1) எப்போதும் பாவத்தையே செய்யாதவர்கள் (2) பாவம் செய்யும் எண்ணமில்லாதவராயினும் ஏதோவொரு தூண்டுதலால் பலாத்காரமாக பாவம் செய்பவர் (3) வேண்டுமென்றே பாவம் செய்பவர். இவர்களில் முதல் தரத்தினர் உத்தமர்கள், ஜீவன் முக்தர்கள். மாயையைக் கடந்தவர்கள். இவர்களின் முன் இயற்கையின் குற்றங்கள் சிற்றங்கள் இவை செல்லாது. இரண்டாம் வர்க்கத்தினர் முமுக்ஷுக்கள், சாதகர்கள். இவர்களைக் குறித்தே அர்ஜுனன் இங்கு கேள்வி கேட்டான், இனி மூன்றாமவர் கீழ்த்தரமானவர், தீயவர், அரக்கத்தன முடையவர், மகா அஞ்ஞானிகள் மூன்றாம், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்து முதல் வர்க்கத்திற்கு பிரவேசித்தல் வேண்டும். அதற்கே பகவான் இப்போது சொல்லப்போகும் பதிலைக்கேட்டு மக்கள் அவரவர் இதயத்தைப் பரிசோதித்துக் கொண்டு பாவத்தை தொலைத்ததற்கு தீவிர முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.

முன்னுரை :

அர்ஜுனனின் கேள்விக்கு பகவான் பதிலுரைக்கிறார்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :

37. காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகுண
மஹாசனோ மஹாபாப்மா வித்யேன

சொற்பொருள்:

ஏஷஹ - (நீ கேட்ட) இக்காரணம், ரஜே
ரஜோ குணத்தில் பிறந்த, காமஹ - காம
(இக்காமமே) க்ரோதஹ - குரோதமா
மஹாசனஹ இது எதிலும் திருப்தியு
மஹாபாப்மா - மஹா பாவத்திற்கு காரண
(ஆகியுள்ளது எனவே) ஏவம் - இக்காமத்
மார்க்கத்தில், வைரிணம் - எதிரியாக வி

கருத்துரை:

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னார் - ஏ அர்
இக்காரணம் ரஜோ குணத்திலிருந்
இதுவே குரோதமாக மாறுகின்றது.
அனுபவித்தாலும் திருப்தியடை
பாவங்களுக்கு காரணமாகிறது. எனவே
மார்க்கத்திற்கு எதிரியாகக் கொள்ள வே

விளக்கம்:

பாவம் செய்யக் கூடாதென்று நினை
பலாத்காரமாக பாவம் செய்யத்தூண்டும்
இங்கு காட்டப்பட்டது. அதுவே கா
குணத்தினின்றும் பிறக்கிறது. அதன் ச
இக்காமக் குரோதங்கள் இரண்டு
சேர்ந்தேயிருக்கும். கீதையில் பலவிட
இருவரும் சேர்ந்தே வருவர். இதுவரை செ
வெறுப்புகளின் பிரதிபிம்பமே காமகுரே
வேண்டும். குரோதம் காமத்தினின்றே
இரண்டிலும் காமமே முதன்மையானது
பலம் பொருந்தியது காமமேயாதலால்

அறுவகை எதிரிகளில் அதற்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டது. அசுர குணத்தில் காமம் நாயகன் (Captain) குரோதம் உபதலைவன். மோக்ஷ மார்க்கத்தில் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் எதிர்மறைச் சக்திகளில் முக்கியமான தானதாலும், ஜீவனுக்கு தெய்வ சாக்ஷாத்காரத்திற்குத் தடையாக இருப்பதாலும், இக்காமத்தினை ஒருவாறு நன்கு விவரித்துச் சொல்வதற்கு பகவான் எண்ணினார்.

அதன் சரித்திரத்தை வர்ணித்து சொல்லி முதன் முதலில் (1) இது பெரிய சாப்பாட்டுராமன் (மஹாசனஹ) என்கிறார். எத்தனை ஆகுதிகள் அளித்தாலும் அக்கினி திருப்தியடை வதில்லையோ அவ்வாறே இக் காமமும் எவ்வளவு அனுபவித்தாலும் திருப்தியடைவதில்லை. மேலும் பெருகிய வண்ணமே இருக்கும். வயிறு நிறைந்து என்று காமம் சொன்னதாக சரித்திரமேயில்லை. ஆசைகளை அனுபவித்துக் கொண்டு காமத்தை எவரும் அழித்தல் இயலாது. சமித்துகள் அளிக்காவிட்டால் அக்னி அணைந்து விடுவதைப்போல், தத்வவிசாரணையினால், ஆசைகளை அனுபவிக்காது இருத்தலே காமத்தை ஒழித்ததற்கு வழி. மேலும் இக்காமம் (2) மஹாபாவத்தை செய்யக் கூடியது (மஹா பாப்மா) என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. பாப்மா எனாது மஹாபாப்மா என்றதால் கோரமான பாவத்திற்குக் காரணமாய் உள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. ஜீவனுக்கு அநேக ஜன்மங்களாக செய்த புண்ணியத்தின் பலன் குறைந்து, பாவத்தின் பலன் பெருகுவதற்குக் காரணம் இக்காமமேயாகின்றது.

இனி (3) அது எதிரி (வைரி) என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜீவனுக்கு மிகவும் நெருங்கியுள்ள எதிரி இக்காமமேயாகும். ஏனெனில் அது வெளியில் மட்டுமின்றி இதயத்திலேயே ஊடுருவி இருக்கின்றது. இது இப்போதைய எதிரி அல்ல. மிகவும் பழைய காலத்து எதிரி. பல ஜன்மங்களாக ஜீவனைத் தொடர்ந்து அவனது ஆன்ம சுதந்திரத்தை பறித்துக் கொண்டு அவர்களை அடிமையாகச் செய்து தன் கையில் வைத்துக் கொண்டு அவன் இதய சாம்ராஜ்யம் அனைத்தையும் தானே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு தான் மட்டுமேயின்றி, தன் (குரோதம்

முதலான) உறவினர்களையும் கூ
ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும், எதிரிக
அனுமதி இருப்பதில்லை, எனவே விவே
இக்காமத்தினை பிரபலமான எதிரி
ஒழித்தல் ஜீவன் கங்கணம் கட்டிக்கொ

வியாதியினை மேலாகப் போக்கிக்
மூலத்தையறிந்து வேரோடு அழித்தல்
சிறந்தது (Prevention is better than c
அப்பணியையே செய்கிறார். சம்சார
போக்குவதைவிட அதன் மூலத்
விருக்ஷத்திற்கு விதையெதுவோ அக்
முயலுகிறார்.

வினா:

எதனின் தூண்டுதலால் ஜீவன் தான்
எண்ணும் பாவத்தினை செய்கிறான்?

விடை:

காமத்தின் தூண்டுதலால்.

வினா:

அக்காமம் எத்தகையது?

விடை:

அது (1) எவ்வளவு அனுபவித்தாலு
(2) மஹாபாபங்களுக்கு பிறப்பிடம
முக்கியமான எதிரி.

முன்னுரை:

காமத்தின் தோற்றம், இயற்கை, ப
ஆகியவற்றை இனி வரும் மூன்று சுலோ

38. தூர்மேனாவ்ரியதே வஹ்னிர்யதாத
யதோல்பேனாவ்ருதோ கர்பஸ்ததா

சொற்பொருள்:

யதா- எப்படி, தூமேன - புகையினால், அக்னி - அக்னி ஆவ்ரியதே - மூடப்பட்டிருக்கிறதோ, (யதா - எவ்வாறு ஆதர்சஹ்ச - கண்ணாடி, மலேன - அழுக்கினாலும், (ஆவ்ரியதே - மூடப்பட்டிருக்கிறதோ) யதா எப்படி உல்பேன - கர்ப்பப்பையினால் கர்ப்பஹ - கர்ப்பத்தில் இருக்கும் சிசுவானது ஆவ்ருதஹ - மூடப்பட்டிருக்கிறதோ ததா - அவ்வாறே, தேன - அக் காமத்தினால் இதம் - இந்த ஞானமும், ஆவ்ருதம் - மூடப்பட்டிருக்கிறது.

கருத்து:

நெருப்பானது புகையினாலும் கண்ணாடி அழுக்கினாலும், சிசு கருப்பையினாலும் மூடப்பட்டிருப்பதைப் போன்று ஞானம் ஆசையினால் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

விளக்கம்:

ஒவ்வொரு ஜீவியின் இதயத்திலும் ஆத்மா மிகவும் பிரகாசமாக ஒளிவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆயின் அது காமம் முதலானவற்றால் மூடப்பட்டிருப்பதனால் நமக்கு புலப்படுவதில்லை. இவ்விஷயத்தைத் தெளிவாக்குவதற்காக பகவான் இங்கு மூன்று உவமைகளை தருகிறார். (1) அக்னி புகையால் மூடப்பட்டிருப்பதைப்போல் (2) கண்ணாடி அழுக்கினால் மூடப்பட்டிருப்பதைப்போல் (3) கர்ப்பத்தில் உள்ள சிசு கருப்பையால் மூடப்பட்டிருப்பதைப்போல் இவ்வாத்மா காமத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. என்கிறார். புகையால் மூடப்பட்டிருக்கும்போது அக்னி இருப்பதைப் போலவே தெரிவதில்லை. புகையின் கருமையானது அக்னியின் ஒளியினை மூடி மறைத்து அதுவே வெற்றிக் கொண்டதைப்போல புலப்படும். அவ்வாறே தர்ப்பை முதலானவையும். ஆயின் விசிறியால் வீசுவது முதலான முயற்சியால் அப்புகை விலகி அக்னி தானே நன்கு ஒளிவிடுகின்றதோ கண்ணாடியின் மீதுள்ள அழுக்கினைத் துடைத்தால் எவ்வாறு பிம்பம் தெரிகின்றதோ கர்ப்பப்பை வெளியில் வந்தவுடன் எவ்வாறு சிசு வெளிவருகிறதோ, அவ்வாறே பக்தி, ஞான, வைராக்கிய சாதனைகளினால் காமம்

முதலானவற்றை இதயத்தினின்றும்
விட்டால் ஆன்மா வெளிப்படைய
மோக்ஷ நிலை. பந்தங்களற்ற நிலை.

மேலும் அக்னி புகையினால் மூட
கண்ணாடி தூசியினால் மூடப்பட்
கர்ப்பப்பையினால் மூடப்பட்டிருக்கு
கண்ணாடி, சிசு இவற்றின் உருவிற்
நேரிடுவதில்லை, அவை ஸ்வதஹ
அவ்வாறே அஞ்ஞான காலத்திலா
வற்றால் மூடப்பட்டிருக்கும் காலத்
நிர்மலத்வத்திற்கு எவ்வித மாற்றமும்
வலயமிருப்பதால் அது தெளிவாய் பு
விலகினால் தெளிவாக புலப்படுகி
பொருள்களினால் எவ்வித மாற்றமும்
மட்டுமே விலகியது. எனவே சாதகர்க
கர்மம் முதலான வலயங்களை
விடாமுயற்சியுடனும், சாதனைகளின்
விட்டால் தமது உண்மை நிலையா
உணர்ந்து ஜன்ம ஈடேற்றம் அ
வுண்மையையே பகவான் இச்ச்லோக

மேற்சொன்ன உதாரணங்களி
எதுவுமில்லை. புகையை மிகவும் தெ
முடியும். அழுக்கினை எளிதாக
கர்ப்பப்பை அதற்குண்டான கால
சிசு வெளிவரும். அவ்வாறே ஆ
அசாத்தியமானது எதுவுமில்லை
ஒருவாறு பிரயத்தனம் செய்தால்
தவறாது வெற்றி கொள்ள முடியும்.

முன் ச்லோகத்தில் காமத்தை
இச்ச்லோகத்தில் தேன என்ற சொல்
என்றும் (பின்வரும்) ச்லோகத்தில்
மூடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல
சொல்லுக்கு ஞானமென்ற
வேண்டியுள்ளது.

வினா:

ஆத்மஞானம் எதனால் மூடப்பட்டிருக்கிறது?

விடை:

காமம் முதலானவற்றால்.

வினா:

எவ்வாறு ?

விடை:

(1) புகையினால் அக்னி (2) தூசியினால் கண்ணாடி (3) கர்ப்பப்பையினால் சிசு இவற்றைப்போல.

39. ஆவ்ருதம் ஞானமேதேன ஞானினோ நித்யவைரிணா।
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணானலேன ச॥ (39)

சொற்பொருள்:

கௌந்தேய ஜு அர்ஜுனா துஷ்பூரேண - நிரப்ப முடியாததும், அனலேன ச - அக்னியைப்போன்று திருப்தியடையாததும், காமரூபேண - ஆசை ரூபமானதும், ஞானினஹ - ஞானிக்கு நித்யவைரிணா - எப்போதும் எதிரியானதும் (ஆகும்) ஏதேன - இக்காமத்தினால் ஞானம் - (ஆத்மா) ஞானம், ஆவ்ருதம் - மூடப்பட்டிருக்கிறது.

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! நிரப்பமுடியாததும் அக்னியைப் போன்று திருப்தியடையாததும், ஞானிக்கு நிரந்தர எதிரியானதும் ஆகிய இக் காமத்தினால் (ஆத்ம) ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

விளக்கம்:

முன் சுலோகத்தில் காமத்தைக் குறித்த அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இங்கு அதனைக் குறித்து மேலும் சிறிது சொல்லப்படுகிறது. சாதகர்கள் அதன் ஸ்வரூபத்தை நன்றாக அறிதல் வேண்டுமென்பது பகவானின் அபிப்ராயம். ஏனெனில் எதிரியின் பலம், குறை இரண்டையும் நன்றாக அறிந்தவனே

அவனை வெற்றி கொள்ள முடியும். அ
(1) நித்ய வைரி (2) நிரப்ப முடியாத அக்
ஒருவாறு விசாரித்தறிவோம்.

நித்ய வைரிணா - மோக்ஷத்தை அ
எத்துணை பிறவிகள் எடுத்தாலும்
கொண்டேயிருக்கும். எனவே இதனை
உலகில் எதிரிகள் இல்லாதிருக்கக் கூடு
காலக்கிரமத்தில் நண்பனாகக் கூடு
நிலையான எதிரிகள் அல்லர். ஜீவனுக்
ஒரே ஒரு எதிரி காமமே. ஒவ்வொரு
கெடுப்பதற்கு காத்துக் கொண்டிருக்
களையும் பலமுடையோர்களையு
இந்திரன், சந்திரன் எவராயினும் அ
கணநேரத்தில் ஏமாற்றிவிடுவார். ஆ
சாதனையில் முன்னேறிய ஞானி
அஜாக்கிரதையாக இருக்கும் நேரத்தி
வலையில் சிக்க வைத்து விடுவான். பரம
உள்ள பெரிய பாம்புடன் இக்கா
ஒப்பிடலாம். மேலேறிய சாதகன் இப்
மறுபடியும் ஆரம்பநிலைக்கு வந்துவி
வைரியிடம் இருந்து தப்பிப்பதற்கு சா
முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். ஒருவே
விலகியது போலத் தோன்றினாலும்
இதயத்தில் சிறிதுகாலம் ஒட்டிக் கொள்
விவேகம், வைராக்கியம் இவற்றால்
அதனை முழுவதுமாக ஒதுக்கினவர்க
துஷ்பூரேண அனலேன - அக்னி
சமுத்திரத்தைப் போன்றும் காமம்
எத்துணை சமித்துகள் இட்டாலு
மென்பதில்லை. அவ்வாறே எத்துணை
சேர்ந்தாலும் சமுத்திரம் போதுமென்
காமமும். காமத்தை அனுபவித்தபின் எ
தில்லை. அது பெரிய அசனி என்று இத
அல்லவா ? மஞ்சள், வெந்தயம், காகி

கலவையைப் பூசாத கூடையில் நீர் தெளித்ததைப் போன்றதே இக்காமத்தினை திருப்திப்படுத்தச் செய்யும் முயற்சிகளும். பூசாத கூடை எப்போதும் நீரால் நிரைவதில்லை அவ்வாறே திருப்தோஸ்மி என்று காமம் சொல்லாது அதனை அவ்வாறு சொல்வதற்கு எவராலும் செய்ய இயலாது அக்னியில் நெய்யைவிட்டால் அது அணைவதில்லை. மேலும் அக்னி விருத்தியடையவேயடையும். அவ்வாறே காமமும் அனுபவிக்க அனுபவிக்க ஆசை பெருகுமே தவிர குறையாது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் பாகவதத்தில் யயாதி அனுபவபூர்வமாக சொன்ன சொற்களை இங்கு முமுக்ஷுகளுக்கு எடுத்து கூறுதல் நன்று.

> **ந ஜாது காமஹ காமாநமுபபோகேன சாம்யதி**
> **ஹவிஷா க்ருஷ்ணவர்த்தேமிவ பூய ஏவாபிவர்ததே**
> **(பாகவதம் 9-14-14)**

அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் காமம் ஒருகாலும் குறையாது. அக்னியில் நெய்யை விட்டால் அது பெருகிக் கொண்டே இருக்கும் (யயாதி) எனவே சமித்துகளை எடுத்து விட்டால் அக்னி அணைவதைப் போல் ஆசைகளையும், போகங்களையும் இதயத்தினின்றும் எடுத்து வீசியெறிந்து விட்டால் காமம் அணையும். காம நிவாரணத்திற்கு இதுவே உபாயமே தவிர அனுபவித்தல் அல்ல. சம்ஸ்கிருதத்தில், அலம் என்றால் போதும் என்று பொருள் அனலம் என்றால் போதாது என்று பொருள் எத்துணை ஆகுதிகள் செலுத்தினாலும் அக்னி போதாது எனும். எனவே அதனை அநலம் என்றார். காமமும் அத்தகையதே என்று பகவான் கூறுகிறார். மேலும் தன்னைத் தீண்டியவரை எரிக்கும் தன்மையதான அக்னியைப் போன்று காமமும் எரிக்கும் தன்மையதாதலால் அதனை அக்னியுடன் உவமித்தார்.

ஞானினோ நித்யவைரிணா - காமம் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் கேட்டினைச் செய்தாலும் அதனைத் தெரிந்து கொண்டவர் அதனை ஒழிப்பதற்கு முயல்பவர் ஞானிமாத்திரமேயாதலால் அது அவனுக்கு எதிரியாக இருக்கும். அஞ்ஞானிக்குக் கூட உண்மையில் அது எதிரியாயினும், அவ்விஷயத்தை அவன்

தெரிந்து கொள்ளாது. அதனைத் தன்
கேட்டினை அடைகிறான். இதனால் தா
காமம் நித்ய சத்ருவாக வர்ணிக்கப்பட்

இந் நித்ய சத்ருவை இதயத்தில்
ஜீவனுக்கு மோக்ஷத்தைக் குறித்து எ
ஆகையினால், பலவித சாதனைகள் மூல
அவன் ஒழித்து தன் வாழ்க்கையி
ஆத்மானந்தத்தை அனுபவிக்க வே
சாஸ்திரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான்

வினா:

ஆத்ம ஞானம் எதனால் மூடப்பட்

விடை:

காமத்தினால்.

வினா:

அது எத்தகையது ?

விடை:

(1) ஞானிக்கு நித்ய எதிரி (2) அ
திருப்தியடையாதது. (3) அக்கினியைப்

முன்னுரை:

அத்தகைய காமத்தினை நசித்து
உபாயத்தை கூறும் முன்பாக அது
எடுத்துக் கூறுகிறார்.

40 **இந்த்ரியாணி மனோபுத்திரஸ்யாதி**
ஏதைர்விமோஹயத்யேஷ ஞானமா

சொற்பொருள்:

இந்த்ரியாணி - இந்திரியங்கள், ம
புத்தி, அஸ்ய - அதனுடைய (இக்காமத்தி

இருப்பிடமென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது, ஏஷ:ஹ- இக்காமம், ஏதைஹி - இவைகளால் (இந்திரியங்கள் முதலானவற்றால்), ஞானம் - (ஆத்ம) ஞானத்தை, ஆவ்ருத்ய - மறைத்து, தேஹினம் - தேஹியை (மனிதனை), விமோஹயதி - மயக்குகின்றது.

கருத்துரை:

இக்காமத்திற்கு, இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி ஆகியவை இருப்பிடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகளால் காமம் ஆத்ம ஞானத்தை மறைத்து மனிதனை மயக்குகின்றது.

விளக்கம்:

இதுவரை காமத்தின் ஸ்வரூபம், இயல்பு இவற்றை விவரித்துக் கூறி இனி அதனை ஒழிப்பதற்கான வழியைக் கூறும் முகமாக முதலில் அதன் இருப்பிடத்தைக் கூறுகிறார். ஏனெனில் எதிரியை வெல்லவேண்டுமாயின் அவனது இருப்பிடம் நன்கு தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். இக்காமத்தின் இருப்பிடம் இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி. இவற்றின் மூலமாக ஆத்ம ஞானத்தை அது மூடி மறைத்து ஜீவனை மோகத்தில் ஆழ்த்துகிறது. மோஹயதி எனாது விமோஹயதி என்றதால் காமம் ஜீவனை அத்துணை பாதிப்புக்குள்ளாக்குகிறது என்பது தெளிவாகிறது. ஜீவனிடமிருந்து இந்திரியம், மனம், புத்தி இவற்றில் சிறிதளவே இடம் பெற்று, முதலில் காலூன்றிக் கொண்டு கடைசியில் வேரூன்றி ஜீவனை முழுவதுமாக கேடு அடையச் செய்கிறது. காமத்தை வெல்ல வேண்டுமாயின் அதன் இருப்பிடங்களான இந்திரியங்கள் முதலானவற்றை முதலில் வெல்ல வேண்டும். இவ்விஷயத்தை பின்வரும் ச்லோகத்தில் பகவான் தெளிவாகச் சொல்கிறார். இந்திரியங்களை விஷயங்களின் மீது செல்லவொட்டாது தடுத்த பின் இனி காமத்தை நிற்க இடம் இன்றி முறையாக நசித்துப் போகும். இதுவே காமத்தை வெல்லுவதற்கான நல்ல உபாயம்.

வினா:

காமத்தின் இருப்பிடம் எது ?

விடை:

இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி.
மறைத்து ஜீவனை அஞ்ஞானத்திற்கு

41. தஸ்மாத்த்வமிந்திரியாண்யாதௌ
பாப்மானம் ப்ரஜஹி ஹ்யேனம்

சொற்பொருள்:

பரதர்ஷப - பரத வம்சத்துச் சிறந்
தஸ்மாத் - ஆகையால், த்வம் - நீ
இந்த்ரியாணி - இந்திரியங்களை, நி
(வசப்படுத்திக் கொண்டு), ஞான விஞ்
விஞ்ஞானத்தை (சாஸ்திர ஞானம்
இரண்டையும் அழிக்கின்ற, பாப்மான
ஏனம் - இதனை (இக்காமத்தினை), ஹ
ஒழித்து விடு (முழுவதுமாக விட்டு வி

கருத்து:

பரதவம்சத்து ச்ரேஷ்டனான
முதலில் இந்திரியங்களை (சாஸ்திர,
இரண்டையும் நாசம் செய்வதும், பாவ
இக் காமத்தினை அறவே ஒழித்துவிடு

விளக்கம்:

காமத்தை வெல்ல வேண்டுமா
இருப்பிடத்தை கண்டுபிடித்தல்
இருப்பிடங்கள் இந்திரியங்கள், மன
சொல்லப்பட்டது. இதில் முதலாவத
முதலில் காமம் ஆக்ரமித்து கொண்டு
புத்தியையும் ஆக்ரமிக்கும். எனவே சாத
முதல் இருப்பிடமான இந்திரியங்
கொண்டால் காமம் முன்னேற மு

நின்றுவிடும். எனவேதான் பகவான் முதலில் காமத்தை வெல்வதற்கு இந்திரியங்களை வசப்படுத்திக் கொள்ளுமாறு ஆணையிடுகிறார். ஆதௌ என்றதால், மிகுந்த சாதனைகளைச் செய்வதற்கு முன்பாக இந்திரியக் கட்டுபாட்டினை சாதனை செய்யவேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது. சாதகன் ஆன்மீக உலகில் பிரவேசித்து, மோக்ஷபிரப்திக்காக முயற்சி செய்யும் போது முதலில் செய்யவேண்டுவது இதுவே. ஓ அர்ஜுனா உனக்கு ஏனைய பணிகள் எத்துணை இருப்பினும், முதலில் இப்பணியைச் செய் என்று கிருஷ்ண பரமாத்மா எச்சரிக்கிறார் ஸர்வக்ஞன் - அனைத்துமறிந்து பரமாத்மா சொன்ன இவ்வாக்கியத்திற்காக முமுக்ஷுக்கள் எவ்வளவு கடமைப் பட்டிருக்கின்றனர்.

பாப்மானம் - காமத்தின் இழிவைத் தெரிவிப்பதற்காக பகவான் பலமுறை அதன் இழிந்த நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறார். இதற்கு முன் (37 ஆவது சுலோகம்) மஹா பாப்மா என்று வர்ணித்தார். இப்போது பாப்மானம் - பாவமே உருவானது என்கிறார் ஏனெனில், அதனின்றே பலவிதமான பாவங்களும் தோன்றுகின்றன. காமத்தினால் மனிதர்கள் எத்தகைய கோரமான பாவங்களைச் செய்கின்றனர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அதுமட்டுமன்று இக்காமம் மனிதனின் ஞானவிக்ஞானங்கள் இரண்டையும் நசித்துப் போகச் செய்கின்றது. ஞானம் என்றால் சாஸ்திர ஞானம். விக்ஞானம் என்றால் அனுபவ ஞானம். சாதனை நிலையில் எத்துணையோ துன்பங்களுக்கிடையில் கடின உழைப்பினால் பெற்ற இவையிரண்டும் காமத்தினால் சாம்பலாகிவிடுகின்றன. எத்துணையோ பண்டிதர்களும், சாஸ்திர அறிஞர்களும், அனுபவமுடையவர்கள் கூட காமத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டபோது, தம் அறிவை யிழந்து பாமரர்களைப் போல நடந்துகொள்வதை நாம் பார்க்கிறோம். அல்லவா ? அப்படியாயின் இந்திரியக்கட்டுப்பாடுடையவர்களையும் பூர்ணமான ஞானமுடையவர்களையும் கூடக் காமமானது எதுவும் செய்யவல்லது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். காமத்திற்கு அத்தகைய மஹா சக்தியுடையதாயினும் அதனைக் கண்டு எவரும் அஞ்சத் தேவையில்லை. பயிற்சியால்.

விவேக, வைராக்கியத்தினால் அதனை
வேண்டும். பகவான் சொல்கிறார். எனவே
சொல்லி காமத்தை அறவே ஒழித்து
என்கிறார். (இங்கு காமம் என்பது காட்
மீதான அனைத்து ஆசைகளும் என்பது

பரதர்ஷப - ஓ அர்ஜுனா நீ பரத
பலபராக்கிரம் நிறைந்தவன், என்று சொ
இந்திரியங்களையும் வென்று ஆன்மீக
உன்னிடத்தே சேர்த்துக் கொண்டு உ
செய்வாய் என்ற பொருள் இச்சொல்லி

வினா:

பரமார்த்த நிலையில் சாதகன் முத
செய்யவேண்டும் ?

விடை:

இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்த வே

வினா:

அதனால் ஏற்படும் நன்மை என்ன ?

விடை:

காமம் தொலையும்.

வினா:

இக்காமம் எத்தகையது ?

விடை:

(1) பாவத்திற்குக் காரணமாவது (2) ஞா
நாசம் அடையச் செய்வது.

முன்னுரை:

காமம் இந்திரியங்களை, மனதை, புத்
கொண்டு ஜீவனை. (ஆத்மாவி
சிக்கவைப்பதால் அதனை வெல்வதெங்க
வசப்படுத்திக் கொள்வதெவ்வாறு ?

விடையாக, ஜீவனின் உண்மை நிலையை, அவனது சக்தியை வர்ணிக்கிறார்.

42. இந்த்ரியாணி பராண்யாஹுரிந்த்ரியேப்யஹ பரம் மனஹ|
மனஸஸ்து பரா புத்திர்யோ புத்தேஹ் பரதஸ்து ஸஹ|| (42)

சொற்பொருள்:

இந்த்ரியாணி - இந்திரியங்கள், பராணி - (தேகம் இவற்றை விட) மேலானது, இந்திரியேப்யஹ - இந்திரியங்களை விட மனஹ - மனமானது பரம் - மேலானது, மனஸஸ்து - மனதைவிட, புத்திஹி - புத்தி, பரா - சிறந்தது, புத்தேஹ - புத்தியை விட, பரதஹ - மேலானவன், யஹ்து - எவனோ, ஸஹ - அவனே ஆத்மா, (இதி - என்று), அஹுஹு - பெரியோர்கள் சொல்வார்கள்.

கருத்துரை:

இந்திரியங்கள் (உடலினும்) பெரிது. அவற்றினும் மேலானது மனம், மனதைவிட புத்தி மேலானது. புத்தியைவிட உயர்ந்தது. ஆத்மா யென்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள்.

விளக்கம்:

இந்திரியங்களை முதலில் கட்டுப்படுத்தல் வேண்டுமென்றால், அவற்றை எங்ஙனம் கட்டுப்படுத்துவது என்பதை இவ்விரண்டு சுலோகங்களில் கூறுகிறார். ஒன்றை ஒதுக்குதல் வேண்டுமெனில் அதனைவிடச் சிறந்ததை நாம் பெற வேண்டும். அல்லது அதனை விட சக்தி வாய்ந்ததைப் பெற வேண்டும். அப்போதே அது சாத்தியமாகும். எனவே இந்திரியங்களை வெல்லுதல் வேண்டுமெனின் அவற்றை விடச் சிறந்த நிலையை ஜீவன் அடைதல் வேண்டும். தேகம் ரதம் போன்றது. இந்திரியங்கள் குதிரைகளைப் போன்றவை. அவை ஒருவாறு சைதன்யமானவை. எனவே தேகத்தைவிட இந்திரியங்கள் சிறந்தவை. அவ்வாறே இந்திரியங்களைவிட மனம், மனத்தைவிட புத்தி புத்தியை விட ஆத்மா மேலானவை.

ஒன்றைவிட ஒன்று பலமாகவும் அழகாகவும் இருக்கின்றன. மேலும் ஒருவாறு பார்த்தால், ஆத்மாவைத்

தவிர மற்ற புத்தி முதலானவை
ஆத்மாவொன்றே சைதன்ய ஸ்வரூபம்.
முன் (அக்கினியின் எதிரில் இரும்பு
அப்புத்தி முதலானவை ஒளி
தோன்றுகின்றன. ஆத்மாவைத் தவிர
இயற்கைக்கு (மாயைக்கு) உட்பட்டு செய
காட்சிப் பொருள்கள். ஆத்மாவொன்றே

எனவே அத்தகைய ஆன்ம நிலை
இந்திரியங்கள் முதலானவற்றை சுலப
முடியும். அப்போதே முழுமையா
கட்டுப்படுத்துதல் இயலும்.

1. ரஸோஅப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்
என்று பகவான் இதற்கு முன்பே இக்கரு
யுள்ளார். இது வேதாந்தத்தில் மிக மு
முமுக்ஷுக்களனைவரும் இதனை ந
கொள்ள வேண்டும். எனவே ஒவ்வொ
இந்திரியங்களிலோ, மனதிலோ, புத்தி
விடுதல் தகாது. என்றும், அவையனை
நிற்கும், பரமான ஆத்மாவை சேர்ந்து
இருத்தல் வேண்டுமென்றும், அப்போ
இந்திரியக்கட்டுப்பாடு, அதன் மூலம் கா
வெல்லுதல், அதன் பலனாக சம்சார
விடுதலையும் கிட்டும் என்பது இங்கு
தன் உயர்ந்த நிலையை தான் எண்ணிப்
தான் மிகவும் உன்னதமான ஆத்மா
எண்ணத்துடன் இருத்தல் வேண்டும்.
எண்ணத்தினால் இந்திரியங்கள் முத
கொள்ளுதல் மிகவும் சுலபமாக நிகழும்.
நிலைகொண்டு இந்திரியங்கள் முதலா
குறிவைத்து கட்டுவிடுதல் வேண்டும். ஆ
எங்கிருந்தும் அவற்றை முழுமையா
சாத்தியமில்லை என்பதை தெரிவித்து
ஆத்மாவிலேயே எப்போதும் நிலைத்தி
இனிவரும் சுலோகத்தில் பகவான் எச்ச

வினா:

ஆத்மாவின் நிலையை, சக்தியை நிரூபிக்க.

விடை:

தேகத்தின் மேலாக இந்திரியங்கள், இந்திரியங்களுக்கு மேலான மனம், மனத்திற்கும் மேலாக புத்தி, புத்திக்கும் மேலாக ஆத்மாயுள்ளது. இவை ஒன்றின் ஒன்று சிறந்ததாக விளங்குகிறது.

முன்னுரை:

இவ்வாறாக ஆத்மா எல்லாவற்றையும் விட மேலாக உள்ளது என்று தெரிந்து, அத்தகைய அனுபவத்தால் காமபிசாசத்தை விரட்டியடித்தல் வேண்டும் என்று ஆணையிடுகின்றார்.

43. ஏவம் புத்தேஹ் பரம் புத்த்வா ஸம்ஸ்தப்யாத்மானமாத்மனா।
ஜஹி சத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம்॥ (43)

சொற்பொருள்:

மஹாபாஹோ - மிகுந்த பலம் பொருந்திய தோள்களையுடைய அர்ஜுனா ஏவம் - இவ்வாறாக, புத்தேஹ - புத்தியைவிட, பரம் - அதீதமான ஆத்மாவை, (ஆத்மானம் - ஆத்மாவை), புத்த்வா - அறிந்து, ஆத்மானம் - (விவேகத்துடன் கூடிய) புத்தியினால், ஆத்மானம் - மனதை, சம்ஸ்தப்ய - நன்றாக அடர்த்தி, துராஸதம் - வெல்வதற்கு மிகவும் கடினமானதாகிய, காமரூபம் - காமமென்று, சத்ரும் - எதிரியை, ஜஹி - அழித்துவிடு.

கருத்துரை:

பெருந்தோளுடைய அர்ஜுனா! இவ்வாறாக புத்தியை விட மேலானதாக ஆத்மாவை அறிந்து, (விவேகத்துடன் கூடிய) புத்தியினால் மனதினை நன்றாக அடக்கி வெல்வதற்குக் கடினமான காமமெனும் எதிரியை நசிக்கச் செய்.

விளக்கம்:

உலகிலுள்ள துன்பமனைத்திற்கு
உண்மை ஸ்வரூபத்தை அறியா
தேகமென்றும், இந்திரியங்களென்று
எண்ணி அவற்றின் விகாரங்களை த
துக்கப்படுகிறான். இப்பார்வையே
துக்கத்திற்கு மூல காரணம் ஆயின் பக
வழியை போதித்து, ஜீவனே நீ
ஆத்மாயன்றி தேகமல்ல அத்தகை
நிலைத்து, வெற்றி கொள்ளுவ
காமத்தினை, எதிரியை வெற்றி கெ
அடைவாயாக என்று கருணையுட

தேகத்திற்கு, இந்திரியங்களுக்கு,
மயக்கத்தை ஏற்படுத்துவது. ஆத்மாவி
சக்தியை கிரகித்துக் கொள்கின்றன.
கிரமத்தில் ஆத்மாவை ஒதுக்கித் த
அமர்ந்து விடுகின்றன. ஜீவனின்
காரணம் ஆன்மாவை மறப்பதே இ
ஆன்ம விசாரணையினாலும், மக
யாலும் தன் உண்மை நிலையை (
வெளிக்கொணர்ந்தால் மற்றவை அ
பகவான் இச்சுலோகத்தில் காமத்
பந்தங்களின்றும் விலகுவதற்கு,
அடைக்கலம் என்று தெரிவித்து,
உயர்ந்த நிலையையும் அதன் இறை

தேக இந்திரியங்களின் தொடர்பு
கற்பித்துக் கொள்ளும் எவ்வித ப
காட்சிப் பொருள்களின் மீது ப
சாஸ்திரத்துடன், பிரித்துவைப்பி
பலமின்றி வீர்யம் குன்றிப்
கிரந்திவிச்சேதனம் என்பர், அஞ்ஞா
ஆகிய காட்சிப் பொருள்களு
இணைத்துக் கொள்கிறான். ஞானி

தன்னிடமிருந்து வேறாக்கிக் கொள்கிறான். அப்போது இந்திரியங்கள் முதலானவை இருப்பினும் ஜீவனை எவ்விதத்திலும் பாதிக்காது அவை அவனுக்கு அடிமையாகிவிடும். இதுவே வேதாந்தத்தின் பரமார்த்த இரகசியம். ஒவ்வொரு இந்திரியத்தையும் அதன் காட்சிப்பொருள்களிலிருந்தும் விலக்குவதை விட, அதற்கு மூலமான ஆன்மாவின் சந்நிதியை அடைந்துவிட்டால், அனைத்தும் நசித்துப்போகும். சம்சார துக்கம் அனைத்தும் விலகுவதற்கு இதுவே வழி. ஓடிக்கொண்டிருக்கு இரயில் வண்டியை நிறுத்த வேண்டுமென்று ஆயிரம் பேர் இழுத்து நிறுத்தினாலும் நிறுத்த முடியாது. இன்ஜினில் உள்ள பிரேக்கை அழுத்தினால் உடனடியாக நின்று போகும். ஒரு பாக்டரியில் உள்ள சக்கரங்களை நிறுத்த வேண்டுமானால் இன்ஜினில் சேர்க்கப்பட்ட பெல்ட் ஒன்றை கழற்றி விட்டால் போதும். ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிவதாலேயே அதன் பயன் கிடைக்கும். இவ்விரகசியத்தையே பகவான் இச்சுலோகத்தில் தெரிவிக்கிறார். தத்வ ஞானத்தில் வாசனைகளற்ற நிலையேற்படும் என்று இங்கு வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். துராஸதம் - காமமெனும் எதிரி மிகவும் சக்திவாய்ந்ததென்றும், வெல்வதற்குக் கடினமானதென்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆலமரம் தன் கிளைகளை கீழ்பரப்பி திடமாக வேரூன்றி இருப்பதைப்போல், பல ஜன்மங்களாக ஊறிப்போன காமத்துடன் கூடிய இதயத்தில் வேரூன்றிப் போய் உள்ளது. அதனை ஆத்ம ஞானம், பற்றற்ற தன்மை என்ற கோடரியால்தான் வெட்டி எடுக்க முடியும் (அஸங்க சஸ்த்ரேணை த்ருடேன சித்வா)

காமத்தை வெல்வதற்கு இச்சிறிய தோள்கள் போதாது, மிகுந்த பலம் பொருந்திய தோள்கள் தேவை என்பதை எடுத்துக்காட்ட அர்ஜுனனை மஹா பாஹு என்று பகவான் அழைக்கிறார்.

எனவே சோகமெனும் கடலைத் தாண்ட விரும்புவோர், காமம் முதலான எதிரிகளை வெல்ல நினைப்போர், மோக்ஷத்தை விரும்புவோர், தாம் இந்திரியங்கள்

முதலானவையென்று நினையாது ஆத்...
திடமாக நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும்...
எண்ணத்துடன் இருப்பின், மிகுந்த இள...
உலகில் திரிந்து கொண்டிருப்பினு...
கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கும். இவ்வாறு கா...
ஆத்ம ஞானமென்ற அற்புத சாதனை...
போதிக்கின்றார்.

கர்மயோகத்தைக் குறித்து போ...
முக்கியமான ஞானபோதனையை பக...
ஒவ்வொருவரும், முதலில் நிஷ்காம கர்ம...
சித்த சுத்தியடைந்து, அதன் மூலம் வி...
ஆத்மஞானத்தை தவறாது அடைதல்...
தெளிவாகிறது.

வினா:

காமத்தை வெல்வதற்கான உபாயம்...

விடை:

புத்தியைவிட மேலான அனைத்திற்கு...
ஆத்மாவை அறிந்து அங்கு நிலைத்தி...
வெல்வதற்கான வழியாகும்.

இது ஸ்ரீமத் பகவத் கீ...

உபநிஷத்பிரம்ம வித்தையும் யோக ...

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன சம்வாதமாக உள்...

மூன்றாம் அத்தியாய...

ஓம் தத்ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதை

நான்காம் அத்தியாயம்

ஞானயோகம்

அத்தியாயத்தின் பெயர் விளக்கம்:

"ஞானயோகம்" - இவ்வத்தியாயத்தில் ஞானத்திற்குத் தொடர்பான விசாரணை இருப்பதினாலும், ஞானத்தவம், ஞானயக்ஞம், ஞானக்கப்பல், ஞானாக்னி, ஞானவாள் - முதலானவற்றைக் குறித்து விவரிப்பதாலும், ஆன்மீக ஞானத்தின் மகிமையை விசேஷமாகக் கூறுவதாலும், அத்தகைய ஞானம் எவருக்கு, எவ்விதம் கைகூடும் என்பதை நன்றாக விளக்குவதாலும் - இவ்வாறாக ஞானத்திற்குத் தொடர்பான விஷயங்களே அதிகம் வர்ணிக்கப் பட்டிருப்பதாலும் இதற்கு 'ஞான யோகம்' என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்வத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ள முக்கிய விஷயங்கள்:

1) பகவானின் மகிமை, நிஷ்காம கர்ம யோகத்தைப் பற்றிய குறிப்பு *(1 - 18 சுலோகம்)*

2) ஞானியின் புனிதமான நடவடிக்கைகள் *(19 - 23 வரை)*

3) பலவித யக்ஞங்களின் வர்ணனை - ஞான யக்ஞத்தின் மேன்மை *(24-32 வரை)*

4) ஞானத்தின் மகிமை *(33-42 வரை)*

முதல் அத்தியாயத்திற்கும் இவ்வத்
தொடர்பு:-

நிஷ்காம கர்மாவைச் செய்து
தூய்மையாகி, அத்தகைய தூய
தோன்றுவது பரம உண்மை. முன்
யோகத்தில்' அத்தகைய சித்த சுத்தி பெற
செய்யும் முறைகளைப் பற்றி தெரிவி
இனி ஞானம் தோன்றுவதற்கான
இருக்கின்றது. இக்காரணத்தினால் உட
ஞான யோகத்தினை பகவான்
அருளுகின்றார். அத்தகைய ஞானமே
பொருள். இதில் ஞானம் தொடர்பான
இடம் பெற்றிருப்பினும், இடையில் கர்
குறிப்பும் உள்ளது. முன் அத்தியாயத்
நிஷ்காம கர்மயோகம் முதலான ஆன்
புராதனமானது என்றும், முதன் முதலி
சூரியனுக்கு உபதேசிக்க, சூர்யனின்
மஹரிஷிகள் பின்பற்றினர் என்றும்
முதலில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இ
கர்மயோகத்தின் குறிப்புடன் இவ்வத்திய
மூன்று சுலோகங்களில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண
விவரிக்கின்றார்—

ஸ்ரீ பகவான் உவாச:-

1. இமம் விவஸ்வதே யோகம் ப்ரோக்தவா
விவஸ்வான்மனவே ப்ராஹ மனுரிக்ஷ்வ

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது:-

சொற்பொருள்:

அவ்யயம் - அழிவில்லாத, இமம்
கர்மயோகத்தினை, (அதனால்
நிட்டையை), அஹம் - நான், (
ஆரம்பத்தில்), விவஸ்வதே - விவஸ்வா

ப்ரோக்தவான் - பகர்ந்தேன், விவஸ்வான் - சூரியன், மனவே - (தன் புத்திரனான வைவஸ்வத) மனுவிற்கு, ப்ராஹ - மொழிந்தான், மனுஹு - மனு, இக்ஷ்வாகவே - (தன் புத்திரனான) இக்ஷ்வாகுவிற்கு, அப்ரவீத் - உரைத்தான்.

கருத்து:

அழிவற்ற இந்த நிஷ்காம கர்மயோகத்தினை (அதன் மூலம் பெறப்படும் ஞான நிஷ்டையை) முதலில் நான் சூரியனுக்குப் பகர்ந்தேன். சூர்யன் வைவஸ்வத மனுவிற்கு உபதேசித்தான், மனு இக்ஷ்வாகுவிற்கு உரைத்தான்.

விளக்கம்:

இந் நிஷ்காம கர்மயோகத்தை (அதன்மூலம் பெறப்படும் ஞான நிட்டையை) முதலில் பகவான் சூரியனுக்குப் பகர, அவன் மூலம் ஏனைய இராஜ ரிஷிகள் அறிந்தனர். இவ்வுன்னதமான யோகம் ஜீவனின் சித்தத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி தன் சுவரூப அனுபவத்தினால் சம்சார பந்த விமுக்தியை, மோக்ஷத்தை அடையச் செய்வதால், இதனைச் சாதித்தவர் அனைவரும், ரிஷிகளைப் போன்று முக்தியடைந்தனர், அவர்களின் முன் எந்நிலையில் இருப்பினும், பிராம்மணர்களாயினும், அரசர்களாயினும், அனைவரும் மேன்மையடைந்தனர்.

"அவ்யயம்" - சித்த தூய்மையால் அழிவற்ற மோக்ஷத்தை எனும் பயனை அளிப்பதால், நிஷ்காம கர்ம யோக ஆன்மீக வித்தை அழிவற்றது எனக் கூறப்பட்டது, மேலும் உண்மை எக்காலத்தும் அழிவதில்லையாதலால், அவ்வுண்மையை அடையச் செய்யும் வழிகளுக்கும் எந்நாளும் அழிவு நேர்வதில்லை. எனவே அது அழிவற்றது. ஒருவேளை சிலசமயங்களில் கால நிலையை வைத்து அது வழக்கில் சிறிது அதிகமாகவோ குறைவாகவோ உலகில் காணப்படினும், அது மாத்திரம் முழுமையாக அழிவதில்லை, அவ்வாறு அழிவு நேரும் காலத்திலும் பகவானே அவதரித்து அதனை போற்றிக் காப்பாற்றுவார்.

வினா:

நிஷ்காம கர்மயோகம் எத்தகைய

விடை:

அழிவற்றது, நிலையான மோக்ஷ

வினா:

அது உலகில் எவ்வாறு வியாபித்

விடை:

முதன் முதலில் பகவான் சூரியனுக் மனுவிற்கும், மனு இக்ஷ்வாகுவிற்குப் உலகில் பரவச் செய்தனர்.

2. ஏவம் பரம்பராப்ராப்தமிமம் ராஜர்ஷயே
ஸ காலேனேஹ மஹதா யோகோ நஷ்

சொற்பொருள்:

பரந்தப - அர்ஜுனா! ஏவம் - இவ்வா -பரம்பரையாக வந்த, இமம் - இவ்யோ -ராஜ ரிஷிகள், விதுஹு - அறிந்திருந்தா - நெடுங்காலம் கடந்து விட்டதா அவ்வியோகம், இஹ - இவ்வுலகில் நஷ்

கருத்துரை:

ஏ அர்ஜுனா! இவ்வாறு பரம்பல கர்மயோகத்தினை ராஜ ரிஷிகள் நெடுங்காலம் கடந்துவிட்டதால் அந் இவ்வுலகில் காணப்படவில்லை (வழ

விளக்கம்:

"ராஜர்ஷயஹ" அரசர் ஆன்மீக யடைந்தவனாயின் ராஜரிஷி ஆவான். தன்மை, ரிஷியின் தன்மை இரண்டும் எனப்படுவான். முன் காலத்தே அரசர்க

நெறியை மேற்கொண்டு ராஜரிஷிகளாக மாறினர். 'ரிஷி' என்பது ஒரு விருதாகும். அதனை எவராயினும் அடையக் கூடும். ஆன்மீக ஞானத்தினை அடையின் சாமான்ய மனிதனும் மஹரிஷியாக மாற முடியும். நிஷ்காம கர்மயோகத்தினைப் பின்பற்றி, இந்திரியங்களை வென்று, மனதை வசப்படுத்தி, காமம் முதலானவற்றை ஒழித்து, ஆத்மானுபவம் அடையக்கூடியவனே ரிஷித்துவத்தை அடையமுடியும். முன் காலத்தே பல அரசர்களும் அவ்வாறு அனுசரித்து ராஜரிஷிகள் ஆயினர் என்று இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. எத்துணையோ, காரியங்களும், விவகாரங்களும், இடைவிடாத தொல்லைகளும் நிறைந்த அரசர்களே இத்தகைய வித்தையை சாதிக்கமுடிந்தபோது, இனி ஏனையோரைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமா? சில கிருஹஸ்தர்கள் தமக்கு பலவிதமான குடும்பத் தொல்லைகள், உத்தியோக வேலைகள், விவசாயப் பணிகள் உள்ளனவென்றும், ஆன்மீக சாதனைகள் செய்வதற்கு சிறிதளவும் நேரம் கிடைப்பதில்லை என்றும், எல்லாவற்றையும் துறந்த சந்நியாசிகளுக்கே அது சாத்தியமென்றும் கூறுவர். அவ் வாக்கியம் பொய்யானது என்பதை இச் சுலோகம் நிரூபிக்கிறது. அரசனுக்கு இல்லாத விவகாரங்களா கிருஹஸ்தனுக்கு? எனவே முந்தைய அரசர்களைப் போன்று அனைவரும் நிஷ்காம கர்மயோகம் முதலான ஆன்மீக சாதனைகளை அனுஷ்டித்து, மேன்மையடையக் கூடும். ராஜரிஷிகள் அறிந்திருந்தனர் என்றதால் ஏனையோர் அறியவில்லை என்பதல்ல, அக்காலத்தே அதனைப் பின்பற்றியவரில் அரசர்களே அதிகமிருந்தனர். மேலும் அர்ஜுனன் அரசனாதலால், பூர்வகால அரசர்கள் பின்பற்றியதால் அவனுக்கும் அதைச் செய்வதில் ஏதும் கடினமானதாக இராது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக இவ்வாறு சொல்லியிருக்கக் கூடும்.

'நஷ்டஹ" - என்ற சொல்லிற்கு முழுமையாக அழிவுற்றது என்பது பொருளல்ல, காலப் போக்கில் (பரசுராமர் அரசவம்சத்தினரை அழித்தல் முதலான அவதார நிலைமையினால்), ராஜரிஷிகள் அறிந்திருந்த பிரம்ம வித்தையின், நிஷ்காம கர்மயோகத்தின் வழக்கு உலகில்

குறைந்தது என்பதே அதன் பொரு...
சுலோகத்திலேயே இந்த யோகம் ...
என்றதால் ஐயம் எழும். ...
நிலையானவனோ, அவ்வாறே அ...
தர்மங்களும் நிலையானவை.

3. ஸ ஏவாயம் மயா தே அத்ய யோக...
பக்தோ அஸி மே ஸகா சேதி ரஹ...

சொற்பொருள்:

மே - என்னுடைய, பக்தஹ - ...
தோழனாகவும், அஸி இதி - இரு...
- பழமையான, ஸஹ ஏவ அயம்...
கர்மயோகமானது, அத்ய - இப்போ...
- என்னால், ப்ரோக்தஹ - சொ...
சிறந்ததான, ஏதத் - இந்த யோகம், ...
ரகசியமானது.

கருத்துரை:

நீ என் பக்தனாகவும், தோ...
ஆதலால், மிகவும் பழமையானதா...
இப்போது மறுபடியும் உனக்கு ...
மேலானது என்றும் மிகவும் இ...
அறிவாய்.

விளக்கம்:

பகவான் அர்ஜுனனுக்கு ப...
கர்மயோக முதலான ஆன்மீ...
தோன்றியதல்ல. அநாதி காலத்தினி...
அது மிகப் பழமையானது எனப்ப...
நிலையை வைத்து காலப்போ...
ஒதுக்கப்பட்டபோது சாக்ஷாத் ...
தெய்வாம்சமுடைய மகனீயர்களே...
காப்பாற்றி வெளிக் கொணர்வர்.

உன்னதமான வித்தையையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்குப் போதித்தார்.

இந்த யோகத்தினை ஏன் அர்ஜுனனுக்கே போதிக்க வேண்டும்? இதற்குக் காரணமுண்டு. அக்காரணம் இதில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அர்ஜுனன் சிறந்த பக்தன், சிறந்த நண்பன், எனவேதான் பகவான் மிகவும் இரகசியமானதாயினும் அதனை அவனுக்கு உபதேசிக்கக் கருதினார். அர்ஜுனனைப் போன்று எவராயினும் சரி, தூய்மையான பக்தி, அன்பு இவற்றைப் பெற முடிந்தால் பகவான் தவறாது அவனுக்கும் ஆத்ம ஞானத்தை அருளுவார். (ததாமி புத்தியோகம் - 10-10) எனவே அர்ஜுனனைப் போன்று அருகதையை தகுதியை முதலில் சம்பாதித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். முடிவில் ஞானம் அதுவே இறைவனருளால் கிட்டும்.

"ரஹஸ்யம் ஹ்யேததுத்தமம்" - பகவான் போதித்த இந்த ரகசிய வித்தை, இந்த நிஷ்காம கர்ம தத்துவம் மிகவும் இரகசியமானது, மிகவும் உத்தமமானது என்றும் சொல்லப்பட்டது. சாதாரணமாக இரகசியத்தை எவரும் இன்னொருவர்க்கு வெளிப்படுத்தமாட்டார். ஆயின் அர்ஜுனனிடம் அதற்குத் தகுந்த யோக்யதை (பக்தி, அன்பு) உள்ளதால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவனுக்கு இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தினார். மேலும் 'உத்தமம்' என்று சொல்லப் பட்டதால் உலகில் உள்ள எல்லா வஸ்துக்களையும் விட மிகச் சிறந்தது இந்த ஆன்மீக வித்தையே என்று பகவான் தெளிவுபடுத்தியதைப் போல் உள்ளது.

வினா:

பகவான் அர்ஜுனனுக்கு போதித்த ஆன்மீக வித்தை, நிஷ்காம கர்ம தத்துவம் எத்தகையது?

விடை:

(1) புராதனமானது (2) உத்தமமானது, (3) ரஹஸ்யமானது.

வினா:

இத்தகைய வித்தையை ஏன் அர்ஜுனனு
வேண்டும்?

விடை:

பகவானுக்கு அவன் (1) சிறந்த பக்தன்
ஆதலால்.

முன்னுரை:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்பு சூரிய பகவானுக்
போதித்தேன் என்று சொன்னதைக்
(துவாபர யுகத்தின் இறுதியில்) தேவகியின்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் சூ
போதிக்க முடிந்தது என்ற ஐயம் அர்ஜு
உடனே தான் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள
இவ்வாறு வினவினான்.

அர்ஜுன உவாச:

4. அபரம் பவதோ ஜன்ம பரம் ஜன்ம விவஸ்
கதமேதத் விஜானீயாம் த்வமாதௌ ப்ரோ

அர்ஜுனன் சொன்னது:-

சொற்பொருள்:

பவதஹ - உம்முடைய, ஜன்ம -
பிந்தியது, விவஸ்வதஹ - சூரியனுடைய,
பரம் - முந்தியது, ஆதௌ - சிருஷ்டியின்
- த்வம் ப்ரோக்தவான் இதி (யத்) - சொன்னீ
ஏதத் - இதனை, கதம் - எவ்வாறு விஜா
கொள்வேன்.

கருத்துரை:

(ஓ கிருஷ்ணா!) உம்முடைய ஜன்மம்
சூரியனின் ஜன்மம் மிகவும் புராதனமான

கையில் நீர் சூரியனுக்கு உபதேசித்தேன் என்ற விஷயத்தை நான் எவ்வாறு கிரகித்துக் கொள்ளுதல் இயலும்?

விளக்கம்:

சிலகாலம் முன்பு ராஜசூய யாகம் நடந்த சந்தர்ப்பத்தில் அர்ஜுனன் பீஷ்மர் முதலான மகனீயர்களின் வாயிலாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உண்மை சொரூபத்தை அவர் சாக்ஷாத் பரமாத்மாவேயென்ற உண்மையை கேட்டிருக்கிறான். ஆயினும் இப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை தேவகியின் மகனாகவே பாவித்து, 'நீ இப்போது தானே பிறந்தாய்' என்று கேட்பதன் காரணம் என்ன? இதற்கு கீழ்க்கண்ட காரணங்களைச் சொல்ல இயலும். (1) சாக்ஷாத் கிருஷ்ணரின் வாயிலாக அவரின் அவ்யய சொரூப வர்ணனையை அர்ஜுனன் கேட்க விரும்பியிருக்கக் கூடும். (2) இக்கேள்வியினால் சாதாரணமாக மக்களுக்கு மனதில் ஏற்படக் கூடிய ஐயத்தை போக்குவதற்காக கேட்டிருக்கக்கூடும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வெறும் பஞ்சபூதங்களினால் ஆன பௌதீக சரீரம் படைத்தவர் மட்டுமன்று, அவர் முக்காலத்திற்குக் காரணமான உலகமனைத்தும் பரந்துள்ள பரமாத்மா, இவ்வுண்மையை பகவானே இனிவரும் சுலோகமொன்றில் சொல்கிறார். தேகதிருஷ்டி, மனோதிருஷ்டி, ஆத்ம திருஷ்டியென்று மூன்று பார்வைகள் உண்டு. ஒரு மனிதனைப் பார்த்தவுடனேயே, அவனது சரீரம், தோல், அதன் அழகு தோற்றம், அதன் பிறப்பு, ஜாதி, தோற்றம் இவையே நினைவிற்கு வருதல் தேகதிருஷ்டி, அவனது அறிவு, கல்வி, குணநலன், சீலம் இவைகளை நினைத்தல் மனோதிருஷ்டி, அவனது நிர்மலமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையே பார்த்தல் ஆத்ம திருஷ்டி. இதில் மூன்றாவதான ஆத்ம திருஷ்டியைக் கொண்டவராகவே மகனீயர்கள் இருப்பர். சாமான்ய மனிதர்கள் முதல் இரண்டு திருஷ்டியை உடையவராய் இருப்பர். தேகம், மனம், இயற்கையில் ஏற்பட்டவை, அழியக் கூடியவை. எனவே அப்பார்வைகள் சரியானவையல்ல. எனவே ஆத்ம திருஷ்டியையே ஒவ்வொருவரும். பயிற்சித்தல்

வேண்டும். அதனையே பகவா
சொல்லப்போகிறார்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச:

5. பஹூனிமே வ்யதீதானி ஜன்மானி
தான்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வ

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது:

சொற்பொருள்:

அர்ஜுன! - அர்ஜுனா!, மே - என
பஹூனி - பல ஜன்மானி - ஜன்மங்க
போயின, தானி ஸர்வாணி - அவை எ
- நான், வேத - அறிகிறேன், பரந்தப
நீ, ந வேத்த - அறியமாட்டாய்.

கருத்து:

எதிரிகளை வாட்டுகின்ற ஏ அர்ஜு
இதுவரை எத்துணை ஜன்மங்க
அவையனைத்தையும் நான் அறிகிறே

வியாக்யானம்:

ஈசுவரன், ஜீவன் - இருவரு
சொருபமுடையவர்களே, ஆயின்
வென்றவன்; ஜீவன் மாயைக்குட்பட்
இருவருக்கும் இடையேயுள்ள பேத
தன் வசப்படுத்தி கொண்டு உலகை
பல ஜன்மங்கள் (அவதாரம்) எடுக்கின்
சிக்கி, கர்மபந்தத்தினால் பல ஜ
ஈசுவரன் அனைத்தும் அறிந்தவன்
ஜன்மங்கள் அனைத்தையும் அவ
சிறிதளவே அறிந்தவன் ஆதலால் அத்
இல்லை. இவ்வுண்மையையே பகவ
விவரிக்கிறார்.

அஞ்ஞானத்தில் வசப்பட்டுள்ள மனிதனின் பார்வை நிகழும் ஜன்மத்தையே அறியும். உண்மையில் ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் பலகோடி ஜன்மங்கள் முடிந்திருக்கும். எத்துணையோ தாய்மார்கள், தந்தைமார்களை அடைந்திருப்பான். ஆத்ம ஞானத்தினால் கர்மபந்தம் நசித்துப் போகாவிடில் அவன் இன்னும் எத்துணையோ ஜன்மங்கள் எடுக்கவேண்டி வரும். நாம் செய்த புண்ணியங்களின் பலனால் மிகவும் உத்தமமான மனித பிறப்பை இப்பிறவியில் அடைந்துள்ளோம். மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு ஏணி போன்ற இம்மனிதப் பிறவியை எடுத்தும் தன் ஆத்மாவையறிந்து, கடைத்தேறுவதற்கு முயலாமல், பிறவிகளின் எண்ணிக்கையைப் பற்றி கவலையுறாமல், மேற்போக்கான விஷய போகங்களில் முழுகி அதன் பலனாக, இன்னும் அநேக ஜன்மங்களை எடுத்து துன்பங்களை அனுபவிப்பவன் துர்பாக்கியம் பொருந்தியவன் ஆவான். எனவே பகவான் இச்சுலோகத்தில் தெரிவித்தபடி ஒவ்வொருவரும் தன் பூர்வ ஜன்மங்களனைத்தையும் ஒரேயடியாக தன் அறிவில் உணர்ந்து. அவ்வப் பிறவிகளின் யமவேதனைகள், கருப்பை எனும் நரகம், மனக்கிலேசங்கள் இவற்றை சிந்தித்திருந்தால் இனியும் அத்தகையப் பிறவி வேண்டாம் என்றே திடமாக எண்ணுவான். தாயின் கருப்பையில் இருக்கையில் ஜீவனுக்கு சுமார் 7ஆவது மாதத்தில் ஒரு கண நேரம் திவ்ய திருஷ்டி அடைந்து அப்போது பூர்வ ஜன்மங்கள் அனைத்தையும் எண்ணிப் பார்ப்பதாகவும், அப்போது பீதியடைந்து பகவானை சரணடைந்து பிறப்பில்லா பெருவாழ்விற்கு இந்த ஜன்மத்தில் அனைத்து முயற்சிகளும் செய்வதாக வாக்களிக்குமாம், ஆயின் கர்ப்பத்தினின்றும் வெளிவருகையிலேயே எல்லாம் மறந்து போகுமாம். அவ்வாறு செய்யாது, ஜீவன் பகவானைச் சரணடைந்து இப்பிறவியிலேயே, கடைத்தேறுவதற்கு முயலவேண்டும். முன்னேறவேண்டும் என்ற எண்ணம் உள்ளவர் இதற்கு முன் நடந்தவற்றை மறந்துவிடக்கூடாது பகவான் அர்ஜுனனுக்கு பூர்வ ஜன்மங்களைக் குறித்து ஞாபகப்படுத்துகிறார். எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும் இப்பிறவியிலேயே பக்தி, ஞான

வைராக்கியம் முதலான சாதனை
அனுபவம் அடைவதால் சம்சார
ஜீவனின் கடமை.

முன்னுரை:

தன் பிறவிக்கும், ஏனைய
இடையேயுள்ள பேதத்தைத் தெ
இரகசியத்தை இங்கு எண்ணிப்

6. அஜோஅபி ஸன்னவ்யயாத்மா பூ
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்

சொற்பொருள்:

(அஹம் - நான்),
பிறப்பில்லாதவனாயினும், அ
அழிவற்றனாயினும், பூதானாம் -
ஸன் - ஈசுவரனாய் இருப்பினும்,
- இயற்கையை, அதிஷ்டா -
ஆத்மமாயயா - என் மாயை
அவதரிக்கிறேன்.

கருத்துரை:

நான் பிறப்பற்றவன், அழிவற்ற
ஈசன் எனினும் என் பிரகிருதியி
ஆத்ம மாயையினால் அவதரிக்கி

விளக்கம்:

'எனக்கும் பல பிறவிகள் கடந்
முன்னைய சுலோகத்தில் சொன்ன
உயிர்களைப் போன்றே பிற
உட்பட்டவரா என்ற ஐயம் இங்கு
விடையாக உடனேயே இச் சுலோ
பகவானின் பிறப்பு வேறு. ஏனைய
ஜீவர்கள் இயற்கைக்குட்பட்

கர்மபலனால் பிறப்பெடுக்கின்றனர். ஈசுவரன் அவ்வாறில்லை, அவர் இயற்கைக்குட்படாது. மாயையைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு உலகினைக் காப்பாற்ற, தர்மத்தை நிலைநாட்ட தனது இச்சையாலேயே ஜன்மம் எடுக்கின்றார். இங்கு பகவானுக்கு மூன்று இலட்சணங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. (1) பிறப்பில்லாதவன் (2) அழிவற்றவன் (3) பிராணி கோடிகளின் ஈசுவரன், என்று இவ்விதமாக உண்மையில் பிறப்பில்லாதவன் ஆயினும் தனது சக்தியினால் உலகைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவதாரமெடுக்கிறார். தனது உயிர்களிடத்து பகவானுக்கு எத்தகைய கருணையுள்ளதோ, தர்மத்தை போற்றிக் காப்பதில் எத்தகைய அக்கறையே உள்ளதோ அது, இந்த அவதார தத்துவத்தால் விளங்குகின்றது. இவ்வாக்கியத்தினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வசுதேவனின் மகன் மட்டுமேயன்று, கண்ணுக்குப் புலப்படாத பரமாத்மவே என்பதும், இவ்வுலகை நியமித்து நடத்தும் ஈசுவரனேயென்பதும் தெளிவாகிறது.

வினா:

இறைவன் எத்தகையோன்?

விடை:

(1) பிறப்பற்றவன் (2) அழிவற்றவன் (3) ஈசுவரன்.

வினா:

அத்தகைய பிறப்பற்றவன் எதற்கு மறுபடியும் பிறக்கிறார்?

விடை:

இயற்கையை வசப்படுத்திக் கொண்டு, உலகினைக் காப்பாற்ற மட்டுமே பிறப்பவன் அன்றி அஞ்ஞானிகளைப் போன்று கர்மாவின் வசப்பட்டவன் அல்லன்.

முன்னுரை:

தான் அவதரித்ததற்கான காரணங்களை இரண்டு சுலோகங்களில் பகவான் சொல்கிறார்:-

7. யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லானிர் ப
அப்யுத்தானமதர்மஸ்ய ததாத்மானம்

சொற்பொருள்:

பாரத! - அர்ஜுனா!, யதாயதா - எ
- தர்மத்திற்கு, க்லானி - ஹானி, அதர்
அப்யுத்தானம் - அபிவிருத்தியும், ப
ததா - அப்போது, ஆத்மானம் - என்
ஸ்ருஜாம்யஹம் - பிறப்பித்துக் கொ

கருத்துரை:

அர்ஜுனா ! எவ்வப்போது தர்
அதர்மம் தலைதூக்குகின்றதோ அப்போ
பிறப்பித்துக் கொள்கிறேன் (அவதரிக்

விளக்கம்:

தர்மம் எவ்வளவு சிறந்தது
இவ்வாக்கியத்தினால் தெளிவாகிறது. -
என்பதைப் போல் தர்மத்தைப் பின்ப
மனிதனைக் காப்பாற்றும். ஜீவனு
நிலையான சுகத்தையும் கொடுக்
எனவேதான் பகவான் அதனை
பரமாத்மாவே கருதி அதனைக்
சொல்கையில் அதன் சிறப்பினை குறை
அவ்வாறே அதர்மத்தின் அபிவிருத்தி
கொள்ள முடியாது என்று பகவான்
தீங்கை தெளிவாக விளக்குகிறது.
விரும்புவோர் தர்மத்தை அபிவிரு
அதர்மத்தை அடியோடு அழித்திடல்
அவர்கள் ஈசுவரனின் நியமத்திற்கேற்ப
ஈடேற்றம் அடைவர்.

வினா:

இறைவன் எப்போது அவதரிப்ப

விடை:

தர்மம் அழிந்து அதர்மம் பெருகும் போது.

8. பரித்ராணாய ஸாதூனாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம்|
தர்மஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே|| (8)

சொற்பொருள்:

ஸாதூனாம் - சாது ஜனங்களுடைய (சன்மார்க்க நெறியில் உள்ள வரை) பரித்ராணாய - காப்பதற்கு; துஷ்க்ருதாம் - துன்மார்க்கத்தில் உள்ள துஷ்டர்களை; விநாசாய ச - அழிப்பதற்கும், தர்மஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய - தர்மத்தை நன்கு நிலை நாட்டுவதற்கும், யுகே யுகே - ஒவ்வொரு யுகத்திலும் (அவ்வப்போது) ஸம்பவாமி - அவதரிக்கிறேன்.

கருத்துரை:

சாதுக்கள், சன்மார்க்க நெறியில் உள்ளோர் இவர்களைக் காப்பதற்கும், துன்மார்க்க நெறியில் உள்ள துஷ்டர்களை அழிப்பதற்கும், தர்மத்தை நன்கு நிலை நாட்டுவதற்கும் நான் யுகந்தோறும் அவதரிக்கிறேன்.

விளக்கம்:

நன்னெறியில் நடப்போர்க்கும், சாதுக்களுக்கும், சிலமுடையோர்க்கும் மாத்திரமே பகவானின் பாதுகாப்பு கிடைக்கும். ஸர்வேசுவரனின் பாதுகாப்பு கிடைப்பதற்குத் தகுந்த அருகதையை நாம் பெறவேண்டும். அத்தகுதி ஜாதி, மத, குல, இன அடிப்படை அல்லாது, சாதுத்வம். அதாவது நன்னெறியில் செல்லும் தன்மை; தர்மத்தை மேற்கொள்ளுதல். அவ்வாறு சன்மார்க்கத்தில், சத்தியநெறியில் நடப்பவரனைவரும் பகவானால் காப்பாற்றப்படுவார்கள். அவர்கள் இறைவனின் அபயக் கரத்தின் அடியிலேயே இருப்பதால் அவர்களுக்கு எவ்விதக் குறையும் நேர்வதில்லை. அவர்கள் சிறிது காலத்திலேயே பவசாகரத்தினை தாண்ட வல்லவராகிவிடுவர். அத்தகையோரைக் காப்பாற்றுவதற்காக தான் அவ்வப்போது அவதரிப்பதாக பகவான் இங்கு வாக்களித்துள்ளார்.

அவ்வாறே துஷ்டர்களை,
பிறப்பெடுப்பதுண்டு என்கிற
நடவடிக்கைகளால் நேரக்கூடிய
முன்பாகவே ஊகித்தறிந்து, அவற்றி
பற்றிய பயத்துடன் தெய்வ நெறியை
இனி அவதாரத்தின் மூன்றாவது கா
நாட்டுதல், தர்மத்தை நிலைநா
ஈடுபட்டுள்ளார். எனின் அவருக்கு
நாமும் காப்பாற்றி அவ்வழியில் ந
அன்பிற்கும் கருணைக்கும் பாத்திர

இச்சுலோகத்தில் தெரிவிக்கப்
காப்பாற்றுதல் (2) துஷ்டர்களை த
நிலைநாட்டுதல் - என்ற மூன்று
ஒன்றிற்காகவோ அல்லது இரண்
மூன்றிற்குமோ பகவான் அவதரித்த

இங்கு சாதுக்கள் என்றால்
வைராகிகள் என்றோ பொருள் அல்
என்ற பொருள். நன்மை தரக் கூடிய
அனைவரும் சாதுக்களே அவர்கள்
பிரம்மச்சாரிகள் ஆயினும் சரியே.

'யுகே யுகே' - என்றால் யுகத்திற்கு
என்பதல்ல. 'அவ்வப்போது' என்பது
காரணங்களால் எப்போது தேவை

இச்சுலோகத்தில் 'த்ராணாய'
என்பதும், 'நாசாய' எனாது '
'ஸ்தாபனார்த்தாய' எனாது 'ஸம்ஸ்த
கவனிக்கத்தக்கது. அவ்வக் கிரியை
இவை தெரிவிக்கின்றன.

இறைவன் கருணையுள்ளம்
அப்படியாயின் துஷ்டர்களை ஏன்
என வினவக்கூடும். உண்மையில்

அனுக்கிரகித்தலேயாகும். அவரின் அத்தண்டனையால் அவர்களது பாவங்கள் எரிந்துபோகும். இல்லையெனில் உலகில் அதர்மம், துன்மார்க்கம் பரவி சமூகத்திற்கே பெரிய துன்பம் நேரிடக் கூடும். சரீரத்தின் மேலாக புண் ஏற்பட்டால் அதனை 'அறுவை சிகிச்சை செய்து நீக்கியோ அல்லது சிறிது பாகத்தை நீக்கியோ சரீரத்தின் ஆரோக்கியம் காப்பாற்றப்படுவதைப் போல துஷ்டசிக்ஷணம் என கிரகித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

முன்னுரை:-

இவ்வாறு இறைவனின் பிறப்பின் காரணங்களைத் தெரிந்து கொண்டவர்க்கு ஏற்படும் பலன்களை விவரிக்கின்றார்:-

9. ஜன்ம கர்ம ச மே திவ்ய மேவம் யோ வேத்தி தத்வதஹ!
த்யக்த்வா தேஹம் புனர்ஜன்ம நைதி மாமேதி ஸோஅர்ஜுன!!
(9)

சொற்பொருள்:

அர்ஜுன - அர்ஜுனா! யஹ - யார், ஏவம் - இங்ஙனம், மே - என்னுடைய, திவ்யம் - திவ்யமான, ஜன்ம - ஜன்மத்தின், கர்ம ச - கர்மத்தை, தத்வதஹ - உள்ளபடி, வேத்தி - அறிகிறானோ, ஸஹ - அவன், தேஹம் - சரீரத்தை, த்யக்த்வா - விடுத்து, புனஹ - மறுபடியும், ஜன்ம - பிறவியை ந ஏதி - அடையமாட்டான், மாம் - என்னை ஏதி - வந்து அடைவான்.

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! எவன் இவ்வாறு என் திவ்யமான பிறப்பை, கர்மத்தைப் பற்றி உண்மையாக தெரிந்து கொள்கிறானோ, அத்தகையோன் மரணத்திற்குப் பின் மீண்டும், பிறவாது என்னை வந்தடைகிறான், (மோக்ஷத்தை அடைகிறான்)

விளக்கம்:

"பிரம்மவித் ப்ரம்மோ பவதி"- பிர
கொண்டவர் பிரம்மமே யாகின்றனர்"
வாக்கியத்தின் சாரமே இச்சுலோகத்தில்
இறைவனின் திவ்யமான ஜன்மா, க
உண்மையாக அறிந்தவன், பக்திப் பரவசத்
ஸத், சித், ஆனந்தம் அடைந்து இறை தியா
ஆகையால் அவன் இறைவனை
இறைசொரூபத்தை நன்றாக அறிந்து கொ
இறைவனைச் சேர்தல் 'சாத்தியம்' - இ
'சாத்தியம்' இரண்டும் இச்சுலோகத்தி
அப்படியாயின் 'தத்வதஹ' என்றதால்.
சுயமாக அனுபவிப்பதால் உண்மையாக
தவிர. 'வாசா' ஞானத்தினாலோ, சாஸ்திரிய
திருப்தியடைந்துவிடக் கூடாது.

'திவ்யம்' என்றதால் பகவானின்
கர்மங்கள் அபாரமானவை யென்று தெ
இயற்கையை தன் வசப்படுத்திக் கொ
அவனின் சரிதைகள் ஏனையோரைப் போ
தத்துவத்தை அறிந்தவன் 'புனர்ஜன்மம்' எ
சொல்லி உடனேயே 'என்னையே அ
தெரிவிப்பதால் பிறப்பில்லாத வெறும் சு
என்றும், சச்சிதானந்த ஆத்மசொரூப நிலை
தெளிவாகிறது.

'தேகத்தை விடுத்து என்னையே அ
வாக்கியம், தேகத்தை விடுத்த உடனே
யடைவான் என்பதல்ல. உண்மையில் எந்த
இறை தத்துவத்தை நன்றாக அறிகிறானோ
(தேகம் இருக்கும்போதே) அவன் மோக்ஷ
தேகத்தை விடுத்தபின் மறுபடி
அடையமாட்டான் என்று தெரிவிப்ப
விடுத்தபின்' எனச் சொல்லப்பட்டது.

வினா:

இறைவனின் 'சாயுஜ்யபதவியை' எவர் அடையவல்லவர்?

விடை:

இறைவனின் இயற்கையை வென்ற பிறப்பு, கர்மாவின் தத்துவத்தை உண்மையில் அறிந்தவர்.

முன்னுரை:

இதற்கு முன்பு பல மகனீயர்கள் அவ்வாறு இறை தத்துவத்தை அறிந்து கடைத் தேறினர் என்கிறார்.

10. வீதராகபயக்ரோதா மன்மயா மாமுபாச்ரிதாஹா!
பஹவோ ஞானதபஸா பூதா மத்பாவமா கதாஹா!! (10)

சொற்பொருள்:

வீதராகபயக்ரோதாஹா - ஆசை, பயம், கோபம் இவற்றை விடுத்தவன், மன்மயாஹா - என்னிடத்தேயே லயித்த சித்தத்தை உடையவர்களும், (என்னிடத்தேயே தன் வயப்பட்டவர்கள்), மாம் - என்னை, உபாச்ரிதாஹா - அடைக்கலம் புகுந்தவர்களாய், பஹவஹ - பலரும், ஞானதபஸா - (இத்தகைய) ஞானத்தவத்தினால், பூதாஹா - புனிதர்களாய், மத்பாவம் - என் இயல்பை (மோக்ஷத்தை), ஆகதாஹா - அடைந்தனர்.

கருத்து:

ஆசை, அச்சம், சினம் நீங்கியவர்களாய், என் வசமாய், என்னை அடைக்கலம் புகுந்து, ஞானத்தவத்தால் புனிதர்களாய் என் இயல்பை (மோக்ஷத்தை) எய்தினர்.

விளக்கம்:

'ஞானயோகம்' என்ற இவ்வத்தியாயத்தில் கீதாச்சார்யன் ஞானத்தின் தவம், யக்ஞம், அக்னி, கப்பல், கத்தி போன்ற பல வித உருவங்களை வர்ணித்துக் கூறியுள்ளார். இங்கு ஞானத்தைத் தவமாக வர்ணிக்கிறார். உலகில் பலவிதமான தவங்கள் இருப்பினும், ஞானத்தவம் மிகவும் மேன்மையானது.

ஏனெனில் சரீரத்தின் மேலுள்
போக்குவதைப் போல பலபிறவிகளா
வாசனை அழுக்குகளை ஞானத்த
தூய்மைப்படுத்துகிறது. (என
(புனிதர்களான,) என்ற பதம் பய
மோக்ஷத்திற்கு அத்தகைய சி
தேவைப்படுகிறது. அப்படியானால்
என்ன? (1) விருப்பு, பயம், குரோதம்
(2) பகவானை அண்டியிருத்தல்,
இருத்தல். இத்தகைய ஞானத் தவத்
சித்த சுத்தி (2) பரமாத்ம சொருப
இச்சலோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது

"வீத ராக பயக்ரோதஹா" -
சாதனை காமம், குரோதம், பயம்
இம்மூன்று துஷ்டர்களும் சாதக
விளைவிக்கக் கூடியவர்கள். ஆயி
அழித்தல் வேண்டும், என்பது பி
'மன்மயாஹா' - 'மாமுபாச்ரிதாஹா'
பகவத் சிந்தனையோடிருத்தல், ப
அடைதல் இவையே அதற்கான உ

"பஹவஹ" இதுவரை எத்து
ஞானத்தவத்தினால் புனிதமடை
தவத்தினால் புனிதமடைந்து பிரம்ம
துள்ளனர் என்றதால் அதன் மகி
வெளிப்படையான சாட்சியங்கள் அ
இதற்கு முன்பே பலரும் சாதித்து
இப்போதும் அவ்வாறே அடை
ஐயமில்லை. எனவே முமுக்ஷுக்கள் அ
செய்து மேன்மையுறுதல் வேண்டும்

இச்சலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட

(1) இறைசொருபத்தை அடை
தேவை. (2) இத் தூய்மைக்கு ஞானத்

(3) ஞானத்தவம் என்றால் - (1) காமக்குரோதம் பயம், இவற்றை நீக்குதல், (2) இறையில் தன்வயமாதல் (3) இறைவனிடம் அடைக்கலமடைதல்.

வினா:

இதயத்தூய்மை எதனால் அடைய முடியும்?

விடை:

ஞானத்தவத்தால்.

முன்னுரை:

தன்னை மக்கள் எவ்வாறு வணங்குகின்றனரோ, அவ்வாறே அவர்களுக்கு அருளுவதாக இறைவன் கூறுகிறார்.

11. யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம்।
மம வர்த்மானுவர்தந்தே மனுஷ்யாஃ பார்த்த ஸர்வஶ:॥ (11)

சொற்பொருள்:

பார்த்த - அர்ஜுனா!, யே - எவர், யதா - எவ்வாறு, மாம் - என்னை, ப்ரபத்யந்தே - வழிபடுகிறார்களோ, தான் - அவர்களை, ததா ஏவ - அவ்வாறே, அஹம் - நான், பஜாமி - அனுக்கிரகிக்கிறேன், மனுஷ்யாஹா - மனிதர்கள், மம - என்னுடைய, வர்த்தம் - மார்க்கத்தை அனுவர்தந்தே - அனுசரிக்கின்றனர்.

கருத்துரை:

ஏ அர்ஜுனா! எவர் என்னை எப்படி வழிபடுகிறாரோ அவர்க்கு நான் அப்படியே அருள் புரிகிறேன். மனிதர்கள் எல்லா விதத்திலும் யாண்டும் என் வழியையே பின்பற்றுகிறார்கள்.

விளக்கம்:

"செய்து கொள்பவர்க்கு, செய்த அளவு மஹாதேவ"! என்றபடி எவரெவர், எத்தனை விதமாக, எந்த அளவு

பக்தியுடன், எந்த உருவில் என்னை
அவர்களை அவ்வாறே அருளுகிறே
சொல்கிறார். பரமாத்மா கல்பவிருக
அவரை அடைந்து எதனை நாம் விரு
அதனை அவர் அளிப்பார். எ
அவ்வாறேயளிப்பார். நற்பலனையே
எவரேனும் அடையவில்லை என்
குற்றமேயன்றி இறைவனது குற்றம் அ
இழுக்காவிட்டால் படகு நகராது. இ
எங்கும் வீசினாலும் மக்கள் தம் இத
கட்டி, தெய்வத்திடம் திரும்பினால் அ
நகராது. இரும்பில் துருபிடித்திருந்த
இழுப்பதில்லை. அவ்வாறே மனதிலு
அழுக்கு மூடியிருந்தால் இறைவன்
கொள்ள மாட்டான். எனவே
தீவிரத்தைப் பொறுத்து நற்பலனை
அருளுவார்.

"மம வர்த்மாமனுவர்த்தந்தே" -
பக்தர்களின் அன்பு, தயை இவை
அத்தகைய அன்பை, நற்பண்பை நன்
மக்கள் இறை நெறியையே
அனுசரிக்கின்றனர். (அல்லது இறைம
தியான, ஞான மார்க்கத்தையே மக்
என்று பொருள் கொள்ளலாம்)

முன்னுரை:

சிலர் இதர தேவதைகளை
என்பதற்கான காரணத்தைச் சொல்கி

12. காங்க்ஷந்தஃ கர்மணாம் சித்திம் ய
க்ஷிப்ரம் ஹி மானுஷே லோகே ஸித்

சொற்பொருள்:

கர்மணாம் - கர்மங்களின், சித்திம்
- விரும்புகிறவர்கள், இஹ - இவ்

தேவதைகளை, யஜந்தே - போற்றுகிறார்கள், ஹி - ஏனெனில், கர்மஜா - கர்மாவினால் ஏற்படும், ஸித்திஹி - பலன் மானுஷேலோகே - மனித உலகில், க்ஷிப்ரம் - விரைவில், பவதி - உண்டாகிறது.

கருத்துரை:

கர்மங்களின் பலனை விரும்புபவர்கள் இம்மையில் தேவதைகளை ஆராதிக்கிறார்கள். ஏனெனில் வையகத்தில் வினைப்பயன் விரைவில் வாய்க்கிறது.

விளக்கம்:

ஏனைய உலகங்களைவிட இம்மனித உலகில் வினைப் பயன் விரைவில் கிட்டும் எனப்பட்டது. எனவே மக்கள் நன்னெறியில் ஈடுபட்டு இருக்க விரைவில் முயற்சி செய்தல்வேண்டும். இது கர்ம அனுஷ்டான உலகம். ஏனைய உலகங்கள் கர்மபலனை அனுபவிக்கும் உலகங்களே. எனவே அங்கு மோக்ஷ சித்திக்கு முயற்சி செய்தல் இயலாது. நரகம் எனும் வியாதிக்கு (பவரோகத்திற்கு) இம்மானிட உலகிலேயே நன்னெறியில் நடப்பதால் சிகிச்சை செய்து கொண்டு, கர்மானுஷ்டானத்திற்கு இடமில்லாத ஏனைய உலகத்தினை (மரணத்திற்குப்பின்) அடைந்து, இப்பவரோகம் பிடித்துள்ள இவனுக்கு எதுவும் செய்தல் இயலாது என்று வருந்த வேண்டும்.

விஷ்ணு பகவான் ஒருமுறை கருத்மந்தனை இவ்வாறு கேட்டார்.

இஹைவ நரக வ்யாதீ சிகித்சகித்லாம் ந கரோதியஹ|
கத்வா நிரோஷதம் தேசம் வ்யாதிஸ்தஹ் கிம் கரிஷ்யதி||
(கருடபுராணம்)

எனவே தீவிரமாக நற்காரியங்களைச் செய்து சித்த சுத்தியடைந்து, இப்பிறவி எடுத்ததன் பயனை இவ்வுலகிலேயே மோக்ஷத்தை அடைந்து மேன்மையடைவீராக!

வினா:

கர்மத்தின் பலனை எவ்வுலகில்
முடியும்?

விடை:

மனித உலகில் (இவ்வுலகில்).

முன்னுரை:

இறைவன் தான் செய்யும் உல
செயல்களனைத்தும், கர்த்தா எ
செய்யப்படுபவை என்று இரண்
தெரிவிக்கிறார்.

13. சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் குண
தஸ்ய கர்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்தார

சொற்பொருள்:

சாதுர்வர்ண்யம் - நான்கு வருண
கர்ம விபாகசஹ- சத்வாதி
அக்குணங்களினால் செய்யப்படும்
வேறுபாட்டைக் கருதி, மயா - என்
சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை, தஸ்ய - அதற்
கர்த்தா எனினும், மாம் - என்னை,
அல்ல, அவ்யயம் - அழிவற்றவ
விகாரமற்றவன் ஆவேன்) வித்தி - எ

கருத்துரை:

பிரம்ம, க்ஷத்திரியர்கள் முதலான
சத்வம் முதலான குணங்களின்
செய்யப்படும் கர்மாக்களினாலும்,
என்னால் படைக்கப்பட்டது.
கர்த்தாவாயினும் (இயற்கைக்கப்பா
உண்மையில் நான் கர்த்தாவன்று (
அறிக.

விளக்கம்:

குணங்களை வைத்து, அக்குணங்களுக்குத் தொடர்பான செயல்களை வைத்தும் மக்கள் நான்கு வர்ணங்களாக (பிராம்மண, க்ஷத்திரிய, வைஸ்ய, சூத்திரர்கள்) என்று பகவான் பிரித்தார்.

குணம்	வர்ணம்	செயல்
சத்வகுணம் மட்டுமே உள்ளவர்	பிராம்மணர்கள்	யக்ஞங்கள், தவங்கள்
சத்வகுணம் சிறிதும், ரஜோகுணம் அதிகமாகவும் இருப்பவர்	க்ஷத்திரியர்கள்	தைர்யம், வீரம், கம்பீரம், இவற்றுடன் கூடிய, யுத்தம் செய்தல், ராஜ்ய பரிபாலனம் இவை
மிகவும் சிறிதளவு சத்வகுணமும் தமோ குணம் ரஜோ குணம் நிறைந்தவர்.	வைசியர்கள்	விவசாயம், மாடுகளை மேய்த்தல், வாணிபம் செய்தல்.
தமோகுணம் அதிகமாகவும் ரஜோகுணம் மிகவும் குறைந்தும் , காணப்படுபவர்.	சூத்திரர்கள்	பலவிதமான வேலைகள்.

இவ்வாறு மக்களைப்பிரித்து. இறைவன் சிருஷ்டி செயினும், நான் கர்த்தாவல்ல, நான் விகார மற்றவன் ஆதலின் என்கிறார். மகனீயர்கள் விருப்பு வெறுப்பற்று கிரியைகளைச் செய்வர் ஆதலால் கர்த்தா என்ற எண்ணமற்று, கர்ம பந்தமின்றி இருப்பர்.

14. ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி ந மே கர்மபலே ஸ்ப்ருஹா।
இதி மாம் யோ அபிஜானாதி கர்மபிர் ந ஸ பத்யதே॥ (14)

சொற்பொருள்:

மாம் - என்னை, கர்மாணி - க
தொடுவதில்லை, எனக்கு, கர்மபலே -
ஆசை, ந - இல்லை, இதி - இவ்வா
யஹ - எவன், அபிஜானாதி - அறிகி
கர்மபிஹி - கர்மங்களினால், ந
படுவதில்லை.

கருத்துரை:

என்னைக் கர்மங்கள் தொ
கர்மபலத்தின் மீது ஆசையில்லை
அறிபவன் கர்மங்களால் பந்திக்கப்

விளக்கம்:

பகவான் கர்ம பலனில் ஆசையில்
வருகிறாரென்று அறிந்தபோது ஜீ
கருதாது, அதன்மீது ஆசையின்றி
தொடங்குவான். அதன் பலனாக
கட்டுப்படாது கர்மபந்த விமுக்தி அ

முன்னுரை:

முன்னர் எத்துணையோ முமு
கர்மாக்களைச் செய்து மேன்மைய

15. ஏவம் ஞாத்வா க்ருதம் கர்ம பூர்வை
குரு கர்மைவ தஸ்மாத்த்வம் பூர்வை

சொற்பொருள்:

ஏவம் - இங்ஙனம், ஞாத்வா
பூர்வைஹி - முன்னாளில்
முமுக்ஷுகளாலும், கர்ம - கர்மம், க்

தஸ்மாத் - ஆகையினால், த்வம் - நீ, பூர்வைஹி - முன்னோர்களால், க்ருதம் - செய்யப்பட்ட, பூர்வதரம் - மிகவும் புராதனமான, கர்மாவ - கர்த்தா என்ற எண்ணமின்றி (நிஷ்காம) கர்மத்தையே, குரு - செய்வாயாக.

கருத்து:

(தான் உண்மையில் கர்த்தா அல்ல, தனக்கு கர்மபலத்தில் ஆசையில்லை - என்று) இவ்வாறு (இறைவனின் கர்ம ஆசரணையினால்) அறிந்து கொண்டு முன்பே எத்துணையோ முமுக்ஷுக்கள் நிஷ்காமமாக கர்மங்களைச் செய்து வந்துள்ளனர். எனவே (ஏ அர்ஜுனா!) நீயும் முன்னோரைப் போல் புராதன நிஷ்காம கர்மத்தையே செய்வாயாக!

விளக்கம்:

நிஷ்காம கர்மாவைப் பின்பற்றுதல், மோக்ஷத்திற்கு அடிப்படை எனலாம். மோக்ஷம் எனும் மாளிகை அங்கிருந்தே எழுகின்றது. எனவேதான் (எத்துணையோ முமுக்ஷுக்கள் கர்மாவின் நிஷ்காமமாகச் செய்து மேன்மையடைந்தனர். எனவே நீயும் பலனைக் கருதாது கர்மாக்களைச் செய்' என அர்ஜுனனுக்குச் சொல்கிறார். குரு கர்த்தைவ! - கர்மத்தையே செய்! என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வலியுறுத்தி சொன்னதால் ஆசையற்ற கர்மாவின் முக்கியத்துவம் நன்கு விளங்குகின்றது. முன்னோர்களுக்கு நன்மை செய்த பவரோக திவ்ய ஔஷதம் இப்போதும் நன்மை செய்தல் திண்ணம். எனவே அதன் மீது நம்பிக்கை வைத்து பின்பற்றவேண்டும் என பகவான் போதிக்கிறார்.

முன்னுரை:

ஞானத்திற்கு மிகவும் தேவையானது சித்த சுத்தி. சித்த சுத்தி நிஷ்காம கர்மாவைச் செய்வதால் கிட்டும். எனவே அத்தகைய நிஷ்காம கர்மாசரணை முறையை பகவான் 15 சுலோகங்களில் (16 முதல் 32 வரை) இங்கு விவரிக்கிறார்.

16. கிம் கர்ம கிமகர்மேதி கவயோ அப்யத்
தத்தே கர்ம ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வ

சொற்பொருள்:

கர்ம - கர்மம், கிம் - எது அகர்ம
இதிஅத்ர - என்ற இவ்விஷயத்தில், க
கூட, மோஹிதாஹா - மோகத்தை
அதனை, ஞாத்வா - அறிந்து, அசுப
(சம்சார சம்பந்தமான அனர்த்தத்தில்
விடுபடுகிறாயோ, தத்கர்ம - அக்கர்ம
ப்ரவக்ஷ்யாமி - பகர்வேன்.

கருத்து:

கர்மா எத்தகையது, அதர்மம்
இவ்விஷயத்தில் ஞானிகளே சரிய
இருக்கின்றனர். எதனை அறியின் நீ ச
விடுபடுவாயோ அத்தகைய கர்ம
இப்போது தெரிவிக்கிறேன்.

விளக்கம்:

கர்ம இரகசியம் மிகவும் இரகசிய
பெரிய பண்டிதர்கள், சாஸ்திர அறிஞ
எதுவென அறியக் கூடவில்லை.
கருணையுடன் இங்கு அதனை போதிக்
தத்துவத்தை அறிவதால் கிடைக்கும்
அசுபமான இச் சம்சார துக்கத்திலின்
முடியும். எனவே சம்சாரக் கிலேச
நினைப்போர் அனைவரும் பகவான்
கர்ம தத்துவத்தை நன்கு கற்றிடல் வே

வினா:

அசுபமான சம்சார பந்தத்தி
பெறுவதற்கான உபாயம் எது?

விடை:

கர்மம் எது, அகர்மம் எது என்று நன்கு அறிந்து அதனைக் கடைப்பிடித்தலே.

முன்னுரை:

கர்மா, அகர்மா, விகர்மா என்ற மூன்றையும் அறிய வேண்டுமென்கிறார்.

17. கர்மணோ ஹ்யபி போத்தவ்யம் போத்தவ்யம் ச விகர்மணஹ!
அகர்மணஸ்ச போத்தவ்யம் கஹனா கர்மணோ கதிஹி!! (17)

சொற்பொருள்:

கர்மணஹ அபி - சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களையும், (அதன் சொரூபத்தை) போத்தவ்யம் - தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், விகர்மணஹ்ச - சாஸ்திரங்களில் விளக்கப்பட்ட கர்மங்களையும் போத்தவ்யம் - தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அகர்கமணஹ்ச - கர்மத்தைக் கடந்த நிலையையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஹி - ஏனெனில், கர்மணஹ - கர்மத்தின், கதிஹி - தத்துவம், கஹனா- மிகவும் ஆழமானது. (அறிவதற்குக் கடினமானது).

கருத்துரை:

சாஸ்திரங்களால் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களையும், விலக்கப்பட்ட விகர்மங்களைப் பற்றியும், கர்மத்தை கடந்த நிலையையும் நன்றாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் கர்மத்தின் உண்மையான தத்துவம் மிகவும் ஆழமானது (அறிவதற்கு மிகக் கடினமானது)

விளக்கம்:

கர்மா - செய்யத்தகுந்த கர்மா (விஹிதகர்மா)
விகர்மா- செய்யக் கூடாதவை (நிஷித்த கர்மா)
அகர்மா- செயலற்று இருக்கும் நிலை

கர்மா, விகர்மாவிற்கு இன்னுமொரு பொருளும் கொள்ளக்கூடும்.

கர்மா - சாதாரணமான செ...
விகர்மா - அச்செயல்களை... இவையன்றி நிஷ்க... பண புத்தியுடன் ...
அகர்மா - அத்தகைய கர்மங்... செய்து வந்ததால் ... 'நைஷ்கர்ம ஆத்ம ... விகர்மாவின் சேர்க்... என்ற எண்ணமற்று ... ஆத்ம ஸ்திதியே அ...

கர்மயோகத்தை நன்கு அனுசரிக்க... அகர்மா, விகர்மா இவற்றின் தத்துவத்... வேண்டும். கர்மு தத்துவம் மிகவும் ... பகவானே அதனை பிரித்துத் தெளி... கருதினார்.

18. கர்மண்யகர்ம யஹ் பச்யேதகர்மணி ச...
ஸபுத்திமான் மனுஷ்யேஷு ஸயுக்தஹ் ...

சொற்பொருள்:

கர்மணி - கர்மத்தில், அகர்ம - ... எவன், பச்யேத் - பார்க்கிறானோ, அக... கர்ம - கர்மத்தை, யஹ - எவன், (பச்யே... ஸஹ - அவன், மனுஷ்யேஷு - மனித... விவேகமுடையவன், ஸஹ - அவன் யுக்... கர்மக்ருத் - எல்லாக் கர்மங்களையும் ...

கருத்துரை:

எவன் கர்மத்தில் அகர்மத்... கர்மத்தையும் பார்க்கிறானோ, அ... விவேகத்துடன் கூடியவன், யோகி... கர்மங்களையும் செய்தவன் ஆவான்.

விளக்கம்:

கர்மத்தில் அகர்மத்தைப் பார்த்தல்:

கர்த்ருத்வம் இல்லாமலும், பலனைக் கருதாதும், எத்துணை கர்மாக்களைச் செய்திடினும், அது பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதில்லை, அதனால் எந்தச் செயலையும் செய்ததாக ஆகாது. அதாவது, அது அகர்மாவேயாகும். கண்ணாடி பிம்பத்தை பிரதிபலிக்கும் செயலை நாள் முழுவதுமாக செய்து கொண்டிருப்பினும் அதனால் பிரதிபலிக்கப்படும் பொருள் அதனுடன் தொடர்பில்லாமல், தொடாமல் இருப்பதால் அது எதுவுமே செய்யாதிருப்பதைப் போல், நிர்மலமாக, செயலற்று இருக்கும். பெரிய மகான்கள். ஆன்மநிலையில் நிலைபெற்று தத்தம் தேக இந்திரியங்களால் பல உலக காரியங்களையோ அல்லது தம் வாழ்க்கைக்குத் தொடர்பான காரியங்களையோ செய்து கொண்டிருந்தாலும், கர்மா அகர்மாவாக, நிஷ்கர்மாவாக மாறி பந்தத்தை ஏற்படுத்தாது. இதனை அறிவதே, கர்மாவில், அகர்மத்தை பார்ப்பதாகும். அஹங்காரத்துடனும், கர்த்ருத்வ புத்தியுடனும், ஆசைகளுடனும், பற்றுடனும் செய்யப்படும், கர்மாவே பந்தங்களை. தோற்றுவிக்குமேயன்றி, ஆசையற்று, செய்யப்படும் கர்மா அன்று. அத்தகைய ஆசையற்ற கர்மா அகர்மாவேயாகும். அதாவது, கர்மங்களற்ற நிலையுடன் சமானமாகும். இவ்வாறு, கர்மாவில் கர்மமற்ற நிலையையும், அல்லது அகர்மத்தை எவரால் பார்க்க இயலுமோ அவன் மனிதரில் விவேகத்துடனும், யோகத்தை அறிந்தவனும் ஆவான். அவன் படிப்படியாக நிஷ்காம கர்மாவைப் பின்பற்றுவதால் சித்த சுத்தியை, ஆத்மநிலையையடைவதால், வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தை அடைந்தவன் ஆதலால், எல்லா கர்மங்களின் பலனையும் அடைந்தவன் ஆவான். எனவேதான் அவன், 'புத்திமான்', 'யுக்தஹ', 'க்ருத்ஸ கர்மக்ருத்' என்று மூன்று சொற்களால் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறான். அவ்வாறின்றி கர்மாவே தீமையானது. அதனால் பலன் இல்லை. எந்த விதத்திலும் அது கர்ம பந்தத்தை ஏற்படுத்துவது என்று எண்ணுவோர் கர்மாவில் அகர்மாவை பார்க்க

இயலாதவர். அவர்கள் புத்தியுள்ள
இல்லாதவர்கள்.

அகர்மாவில் கர்மாவைப் பார்த்த
பாற்பட்டு. இயற்கையின் குணங்கள்
இந்திரியங்களால் செயல்களைப் புற
வேலையும் செய்யாது சோம்பே
அத்தகையவர் 'அகர்மாவில் மிகவு
ஏற்படுத்தக்கூடிய கர்மா மறைந்
கர்மாவைச் செய்யாதிருந்தாலும், மன
வண்ணமே இருக்கின்றனர். இந்தி
இருப்பினும், மனம், சங்கல்பங்கள்
தாக்கத்துடனேயே இருக்கிறது.
நிச்சலனமாக, செயலற்று இருப்
உலகங்களையும் சுற்றி வருகிறது. அத்
பந்தமெனும் பூதமாகவும், கர்மா ப
இவ்வாறு அறிதலே அகர்மாவில்
பந்தத்தின், பந்தமற்ற தன்மை
வாசனைகள். 'தான்' எனும் 'பாவம்'
இந்திரியங்கள், தேகம் இவையல்
கொள்ளவேண்டும். ஒருவேளை கர்
சித்தத்தினால் எல்லாக் கர்மங்களையு
வெளிவேஷம், பகட்டு என்று இதற்
பகவான் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு அ
காண்பவர் கூட விவேகமுடையவர்
அவர்க்கும். படிப்படியே உத்
நல்லமுறையில் செய்வதால் ஆத்மநி
எல்லா கர்மங்களை அனுசரித்தவரே

உலகில் அநேக. சிறந்த வித்வா
கவிகள் முதலான அனைவரும்
புத்தியுடையவர்கள் எனக் கூறுதல்
உண்மையை அறிபவனே புத்திசா
ரகசியத்தை அறிந்து நடப்பவனே பு
இச்கலோகத்தில் தெரிவிக்கின்றார்
விவேகத்தை அடைதல் நன்மை பய

வினா:

மனிதரில் புத்திமான் எவர்?

விடை:

கர்மாவில் அகர்மாவையும், அகர்மாவில் கர்மாவை பார்க்கக் கூடியவன்.

வினா:

அத்தகையோன் எத்தகைய பலனை அடைவான்?

விடை:

முறையாக ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அடைவதால் எல்லா கர்மாக்களையும் செய்தவன் ஆகிறான்.

முன்னுரை:

அத்தகைய பற்றற்று கர்மாவைச் செய்வோரைக் குறித்தும், அவர்களின் மகிமையைக் குறித்தும் இந்து சுலோகங்களின் மூலம் தெரிவிக்கிறார்:

19. யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பாஹ் காமஸங்கல்பவர்ஜிதாஹ|
ஞானாக்னிதக்தகர்மாணம் தமாஹுஹ் பண்டிதம் புதாஹ|| (19)

சொற்பொருள்:

யஸ்ய - யாருடைய, ஸர்வே - எல்லா, ஸமாரம்பாஹா - கர்மங்களும், காம சங்கல்ப வர்ஜிதாஹா - ஆசை, காமமும், சங்கற்பமும் இன்றி இருக்குமோ, ஞானாக்னி தக்த கர்மாணம்- ஞானத்தீயால் எரிக்கப்பட்ட கர்மத்தையுடைய, தம் - அவனை, பண்டிதம் - பண்டிதன் என்று, புதாஹா - ஞானிகள், ஆஹுஹு - சொல்லுகிறார்கள்.

கருத்துரை:

எவனது கர்மங்கள் எல்லாம் ஆசையும் சங்கற்பமும் அற்றனவோ, எவனது கர்மங்கள் ஞானத்தீயால் எரிக்கப் பட்டனவோ, அவனை பண்டிதன் என்று ஞானிகள் சொல்கிறார்கள்.

விளக்கம்:

பண்டிதர் யாவர் என்று இச்ச
பட்டுள்ளது. இறைவனின் பார்வையி
வெறும் உலகில் காணப்படும் வித்தை
தேர்வது மட்டுமன்று. இதய சுத்தியு
இவையின்றி ஆத்மஞானத்துடன் இ
ஆகும். எவனின் செயல்கள் ஆ
கூடியிருப்பதில்லையோ, எவனின்
ஞானத்தினால் எரிக்கப்பட்டு விடுமோ
என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது.

"ஆரம்பாஹா" (கிரியைகள்) எ
என்றதால் மனிதர்கள் நற்காரியங்க
காட்டப்பட்டது. 'காமம்' என்றால்
கோரிக்கை. மனைவி, மக்கள், வீ
முதலானவற்றில் ஆசை என்று பொ
என்றால் 'அகம்' பாவத்துடன் கூ
பொருள் ஏனெனில் சங்கற்பம் இல்லா
அல்லது செயல்கள் (ஸமாரம்பாஹா)
எவர் தாம் செய்கின்ற அனைத்து செ
செய்கின்றனரோ, சங்கற்பமோ, கர்த்
'அஹம்' என்ற பாவமோ இன்றி
செய்கின்றனரோ இவர்கள்
ஆத்மஞானத்தைத் தவறாது அடை
அக்னியால் அவர்களது எல்லா கர்
அவர்களே ஜீவன் முக்தர்கள். அ
கர்மங்கள் பெரிய பஞ்சப்பொதி போ
ஜன்மங்களாக செய்யப்பட்ட
ஆத்மஞானம் என்ற ஒரு நெரு
சாம்பலாகிவிடும். எனவே இ
அடைவதற்குக் காரணமான சித்த சு
நிஷ்காம கர்மாவைப் பின்பற்று
வழிமுறைகளைப் பற்றி நன்கு யோ

"ஸர்வே ஸமாரம்பாஹா" - என்றதால் ஏதோவொரு செயல்மட்டுமன்று எல்லா செயல்களையும் காமம், சங்கற்பம் இவையின்றிச் செய்தல் வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது.

மேலும், இதற்குமுன்பு தெரியாமல் செய்த செயல்களைப் பற்றியும் மனிதன் திகிலடைவதனாலும் அதனால் ஏதும் பலன் இல்லை. அது எத்தகைய செயலாயினும் முயற்சியுடன் இப்போது நிஷ்காம கர்மாவைச் செய்யத் தொடங்கி ஞானத்தை பெற்றுவிட்டால் போதும். அவையனைத்தும் நசித்துப் போகும் என்ற உண்மை இச்சுலோகத்தின் மூலம் தெரிகிறது. மனிதன் தான் செய்யும் செயல்கள் காமம், சங்கற்பம் இவையன்றி இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். 'அஹம்' என்ற எண்ணத்துடன் கூடிய சங்கற்பமே பந்தம். சங்கல்பமின்மையே மோக்ஷம். அவ்வாறு காமஸங்கல்பமின்றி கார்யங்களைச் செய்பவனே பண்டிதன் என்று அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். சாமான்யர்கள் சொல்லவில்லை. அத்தகையோன் எத்தகைய செயல் புரிந்தாலும் சாந்தியையேயடைவான். அவ்வாறின்றி காமம், சங்கற்பம் இவற்றுடன் கூடியவன் எந்தச் செயலும் செய்யாதுவானா இருப்பினும் அமைதியின்மையையே அடைவான். இதுவே கர்ம இரகசியம்.

பண்டிதனின் இலட்சணம் இச்சுலோகத்தில் தெரிவிக்கப் பட்டது. எனவே பகவான் இதன்மூலம் அருளும் பண்டிதன் என்ற விருதினைப் பெற முயலுவோர் தேவை.

வினா:

பண்டிதன் யார்?

விடை:

(1) எவனது காரியங்கள் அனைத்தும் காமம், சங்கல்பமின்றி இருக்குமோ (2) எவனது கர்மங்களனைத்தும் ஞானாக்கினி யால் எரிக்கப்பட்டுவிடுமோ அவனே பண்டிதன்.

வினா:

கர்மாவை எவ்வாறு செய்தல்

விடை:

ஆசையின்றி, அவற்றை ப
அகம்பாவமின்றி, சங்கற்பமின்றி

வினா:

கர்மங்களனைத்தும் எதனால்

விடை:

ஞானாக்னியால்.

20 த்யக்த்வா கர்மபலாஸங்கம் நித்ய
கர்மண்யபிப்ரவ்ருத்தோ அபி நை

சொற்பொருள்:

கர்மபலாஸங்கம். வினைப் ப
- விடுத்து. நித்ய த்ருப்தி - எப்பே
நிராசயஹ - எதையும் சாராதவ
அபிப்ரவ்ருத்தஹ அபி - பிரவருத்
- அவன், கிஞ்சித் - சிறிதாயினும்,
- செய்வதே இல்லை.

கருத்துரை:

எவன் வினைப்பயனில் பற்
திருப்தியுடன், எதையும் சாரா
கர்மாக்களில் ஈடுபட்டாலும்,
ஆவான்.

விளக்கம்:

(1) கர்மபலனில் ஆசைய
திருப்தியுடையவன், (3) பெ

(ஆத்மாவையே சார்ந்திருப்பவன்) - இத்தகைய இலட்சணம் உடைய மனிதன் எத்துணை கர்மாக்களை ஆற்றினும் செயலின்றி இருப்பவனே ஆவான் என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. ஜீவன் முக்தர்களான மகனீயர்கள் இத்தகைய நிலையையடைந்த பின்னரே பல காரியங்களில் உலக நன்மைக்காக ஈடுபடுவர்.

(1) அவர்கள் கர்மாக்களை செய்பவரேயன்றி அவற்றின் பலனில் ஆசையில்லை; பலனைக் கருதாது ஈசுவரார்ப்பண புத்தியுடன் செயலாற்றுவர். (2) எப்போதும் திருப்தியுடையவர்களாயிருப்பர். அவர்கள் அடைய வேண்டிய அனைத்தையும் ஆன்மாவிடமிருந்தே பெறுகிறார்கள். எனவே எப்போதும் திருப்தியுடனேயே இருப்பர். 'நித்ய' என்ற சொல்லினால் ஏதோ ஒரு முறையோ, குறிப்பிட்ட காலத்திலேயோ திருப்தியடையாமல், எப்போதும் திருப்தியுடனேயே இருப்பர் என்பது தெரிகிறது. (3) இனி மூன்றாவது ஆசையின்மை. மகோத்தமர்கள் அழியக்கூடிய காட்சிப் பொருள்களின் மேல் ஒருகாலும் ஆசைப்படார். நிலையான ஆன்மாவையே எப்போது நினைத்த வண்ணம் இருப்பர். இவ்வாறு கர்மபலத்தின் பற்றின்மை, நித்ய திருப்தி, ஆசைகளற்ற தன்மை ஆகிய இம்மூன்றும் உள்ள மகனீயர்கள் பலவித கர்மாக்களை விரிவாகச் செய்தாலும் கர்மாக்களை செய்தவன் ஆகான். இதுவே கர்மாவில் அகர்மம். "ப்ரவ்ருத்தோ அபி" எனாது, 'அபிப்ரவருத்தோ அபி' என்றதால் ஞானி அதிகமான செயல்களைக்கூட நன்கு ஆற்றக் கூடியவர் என்பது தெளிவாகிறது.

வினா:

பல செயல்களைச் செய்தும் காரியமாற்றாதவன் எவன்?

விடை:

(1) கர்ம பலனில் பற்றில்லாதவன் (2) எப்போதும் திருப்தியுடன் இருப்பவன். (3) எதனையும் அண்டியிராதவன் - (நித்ய - வஸ்துவான ஆத்மாவையே சார்ந்திருப்பவன்)

முன்னுரை:

எத்தகைய நற்குணமுடையவனா
கர்மாவை செய்து வந்தால் பாவம்
கூறுகிறார்.

**21. நிராசீர்யதசித்தாத்மா த்யக்தஸர்வ
சாரீரம் கேவலம் கர்ம குர்வன்னாப்**

சொற்பொருள்:

நிராசீஹ் - ஆசையற்றவன் யதசித்
இந்திரியங்களையுடையவன், த்யக்த
வித பொருள்களையும் துறந்தவன்
கர்மா - சரீரத்தால் மட்டுமே (தேக
காப்பாற்றுதல் முதலான) கர்மங்க
கொண்டு (இருப்பினும்), கில்பி
ஆப்னோதி - அடைவதில்லை.

கருத்துரை:

ஆசையற்றவனும், இந்திரியங்
வனும், உடைமைகளைத் துறந்தவனும்
மட்டுமே வினையாற்றுபவன் பாவத்

விளக்கம்:

கர்மாவைச் செய்ய வேண்டிய
பந்தத்தையோ, பாவத்தையோ
இச்சலோகத்தில் மூன்று மக
சொல்லப்பட்டுள்ளது. - (1)
இந்திரியங்களை வசப்படுத்திருத்தல்.
தனது என்ற எண்ணமற்றிருத்தல். இ
பொருந்தியவன் வெறும் சரீரத்தா
கர்மாக்களைச் செய்தாலும் பாவத்
ஏனெனில் ஆசையற்றவனுக்கு
விஷயங்களில் போகாது. அந்தர் முக
இருப்பதால் அவன் கர்மாக்களைச்

மீது ஆசையற்றிருப்பான். அவ்வாறே இந்திரியங்களை வசப்படுத்தியவனின் சித்தம் கர்மங்களின் மீது, கர்த்தா என்ற எண்ணமிராது பற்றற்று இருக்கும். இனி மூன்றாவதான 'அபரிக்கிரகம்' உடையவனது மனம்' எதன்மீதும் 'மமத்வம்' பற்று இவையின்றி இருக்கும். எனவே இம்மூன்று சத்குணங்கள் இருப்பவனின் கிரியைகள் அனைத்தும் பலனைக் கருதாதவையாக, பற்றற்றவையாக இருப்பதால் கர்த்தாவிற்கு பாவம் எதுவும் தொடராது. இத்தகைய இரகசியமே இச்சுலோகத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

''த்யக்த ஸர்வ பரிக்ரஹஹ" - 'ஸர்வ' என்ற அடைமொழியினால் ஏதோ ஒரு பொருளின் மீதுமட்டுமின்றி எல்லாவஸ்துக்களையும் துறந்தவன் எனப்பட்டது. ஏனெனில், பொருள்களைத் துறப்பதால் வஸ்துக்களுடன் தொடரும் கர்மாவைத் தானும் பற்றியது போலாகும். அக்கர்மத்தை தன் ஞானாக்கினியால் சாம்பலாக்கும் சக்தி தனக்கு இல்லாவிடில், அது சாதகனுக்கு அமைதியின்மையை உண்டாக்கும். எனவேதான் முமுக்ஷுவான அவனுக்கு பிற வஸ்துக்களைப் பெறுதல் கூடாது என 'அபரிக்ரகம்' நியமம் சாஸ்த்திரங் களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

"யமம், அகிம்சை, சத்யம், அஸ்தேயம் (திருடாமை), பிரம்மச்சரியம், அபரிக்கிரகம்".

வினா:

கர்மாவைச் செய்தாலும் பாவத்தை எவர் அடைவதில்லை?

விடை:

(1) ஆசையற்றவன் (2) இந்திரியங்களை வசப்படுத்தியவன். (3) பிறரிடமிருந்து எத்தகைய பொருளையும் பெறாதவன்.

முன்னுரை:

கர்மங்களைச் செய்தாலும் எவர் பந்தப்படுவதில்லை என்பதை தெரிவிக்கிறார்.-

22. யத்ருச்சாலாபஸந்துஷ்டோ த்வந்த்
ஸமஹ ஸித்தாவஸித்தௌ ச க்ரு

சொற்பொருள்:

யத்ருச்சாலாபஸந்துஷ்டஹ -
திருப்தியடைபவன், த்வத்வாதீதஹ -
முதலான இருமைகளைக் க
செய்யாதவன்), விமத்ஸரஹ -
ஸித்தௌ அஸித்தௌ ச -
தோல்வியாலோ, சமஹ - சமபுத்
அபி - கர்மம் செய்தாலும், ந நிபத்

கருத்துரை:

தற்செயலாய்க் கிடைப்பதி
இருமைகளைக் கடந்தவன், பொற
வெற்றி தோல்விகளில் சமபுத்தி
நிற்பவன்) ஆனவன் கர்மம் செய்

விளக்கம்:

மேற் சொன்ன சுலோகத்தில்
பந்தப்படாதவனின் இலட்சணங்
இங்கு எடுத்துக் கூறுகிறார். கிடை
இருமைகளை லட்சியம் செய்யா
இன்றியிருத்தல், காரியங்களின்
பாவத்துடன் இருத்தல் என்ற இ
சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட மு
குணங்களென்றும், ஜீவன் முக்த
தெளிவாகக் காட்டுவதால்
பயிற்சியடைந்தால் அன்றி க
பந்தப்படாது ஆற்றுதல் கடினம்
கர்மா என்ற இவ்விரண்டும் ஒ
உதவுகின்றன. நிஷ்காம கர்மாவி
ஞானம் ஏற்படுகிறது. ஞானம்,
கர்மாவை நன்றாகச் செய்வதற்

'கர்மயோகம்' (3ஆவது அத்தியாயம்) கடைசியில் அகண்ட ஞானத்தைப் பற்றியும் 'ஞானயோகம்' (4ஆவது அத்தியாயம்) இடையில் கர்மாவைச் செய்வது பற்றியும் போதிக்கப் பட்டுள்ளது. முன் செய்வது பற்றியும் போதிக்கப்பட்டுள்ளது. முன் சொன்ன ஞான குணங்களையுடையவன் எப்போதும் சமநிலையிலேயே இருப்பான் ஆதலால் சரீரத்தால் அவன் கர்மாக்களைச் செய்தாலும் அதனால் கட்டுண்ணாது பற்றற்று இருப்பான். எனவே தான் அவன் அக்கர்மாக்களால் எக்காலத்தும் பந்தப்படுவதில்லை.

வினா:

காரியங்களைச் செய்தாலும் எவன் அவற்றால் பந்தப்படுவதில்லை?

விடை:

(1) தற்செயலாய் கிடைப்பவற்றில் திருப்தியடைபவன் (2) இருமைகளைக் கடந்தவன் (3) பொறாமையில்லாதவன் (4) செயல்களின் வெற்றி தோல்விகளில் சமபாவம் உடையவன்.

முன்னுரை:

கர்மாக்களை செய்தாலும் கர்மா எவனைத் தொடர்வதில்லை என்பதைக் கூறுகிறார்.–

23. கதஸங்கஸ்ய முக்தஸ்ய ஞானாவஸ்திதசேதஸஹ|
யக்ஞாயாசரதஹ கர்ம ஸமக்ரம் ப்ரவிலீயதே|| (23)

சொற்பொருள்:

கதஸங்கஸ்ய - எதன்மீதும் பற்றில்லாதவனும், முக்தஸ்ய - (விருப்பு, வெறுப்பு, காமம் குரோதம் முதலான) சம்சார பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டவனும், ஞானாவஸ்தித சேதஸஹ - ஞானத்திலே உறுதிபெற்ற மனத்தை உடையவனும், யக்ஞாய - இறைவனுக்கு பிரியமான, அல்லது சக உயிர்களின் நன்மைக்காக, அல்லது, தர்மத்திற்காக, ஆசரதஹ - கர்மாவைச் செய்பவனுமான மனிதனின், கர்ம - கர்மமானது, ஸமக்ரம்

முழுகி, பற்றுடன் கர்த்தா என்ற எண்ணத்துடன் இருப்பர் ஆதலால் அவர்களது கர்மா நசித்துப் போகாது பந்தத்தை ஏற்படுத்தும்.

"யக்ஞாயாசரத்ஹ" - "யக்ஞார்த்தா தகர்மனோ அன்ய த்ரலோகோ அயம் கர்மபந்தைஹி' அதாவது யக்ஞம் தெய்வம், தர்மம், பரஹிதம் இவற்றிற்காக, அன்றி வேறு எவ்விதமாக செய்யப்பட்டாலும் கர்மா பந்தத்தை ஏற்படுத்தும் என்று பகவானால் இதற்கு முன்பே (3ஆவது அத்தியாயத்தில்) சொல்லப்பட்டது.

"ப்ரவிலீயதே" - 'லீயதே' என்றோ 'விலீயதே' என்றோ சொல்லாது 'ப்ரவிலீயதே' என்பதால் அவரது கர்மம் சிறிதளவேனும் தங்கிவிடாது முழுமையாக நசித்துப் போகும் என்று பொருள். மேலும் 'ஸமக்ரம்' என்று பிரயோகித்ததால், பலபிறவிகளாகத் தொடரும் கர்மங்களும் எவையும் சிறிதும் மிகுந்து விடாது மொத்தமாக கர்மாக்கள் ஞானமெனும் அக்னி குண்டத்தில் எரிந்து சாம்பலாகிவிடும் என்பது பொருள்.

சாதகர்களுக்கு, பக்தர்களுக்கு, முமுக்ஷுக்களுக்கு இத்தகைய வாக்கியங்களினால் தைரியம் ஏற்படும். ஏனெனில் ஒவ்வொருவரும் ஆசைப்படுவது கர்மாவினின்றும், பந்தங்களினின்றும் விடுதலையே அல்லவா! அத்தகைய உன்னதமான நிலையை எவ்வாறு அடைய முடியும் என்பது இச்சலோகத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டது. கர்மம் எதுவும் செய்யாது, வெறுமனே இருத்தல் இங்கு உபதேசிக்கப் படவில்லை. கர்மா எத்தனை அளவு செய்தாலும் பந்தத்தினின்று விடுபட்டு செய்தல் எங்ஙனம் என்பதே இங்கு கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. எனவே இந் நான்கு இலட்சணங்களை ஒவ்வொருவரும் அனுஷ்டித்து கர்மபந்த விமுக்தர்களாதல் வேண்டும்.

முன்னுரை:

மேற் சொல்லப்பட்ட 'யக்ஞம்' என்னும் விஷயத்தைக் குறித்து ஏழு சலோகங்களில் விவரித்துச் சொல்கிறார்.

24. ப்ரஹ்மார்ப்பணம் ப்ரஹ்மஹவிர் ப்ரஹ்

ப்ரஹ்மைவ தேன கந்தவ்யம் ப்ரஹ்மக

சொற்பொருள்:

(யக்ஞத்தில்) அர்ப்பணம் - (சிரு
ஹோமசாதனங்கள், ப்ரம்மஹ - ப்
(அன்னம், நெய் முதலான) ஹோம தி
பிரம்மமே, பிரம்மாக்னௌ - பிரம்
பிரம்மணா - பிரம்மஸ்வரூபான யஜ
ஹோமம் செய்யப்பட்டது, 'ப்ரஹ்
ப்ரஹ்மகர்மஸமாதினா - அனைத்
மேயென்றும் ஏகாக்ர எண்ணத்துட
கர்மங்களை செய்யும், தேன - அவ
நிஷ்டனால்) கன்தவ்யம் - அடையக்கூ
ஏவ - பிரம்மமேயாகும்.

கருத்துரை:

யக்ஞத்தின் ஹோமசாதனங்கள்,
ஹோமாக்னி, ஹோமம் செய்
செய்யப்படுவது -ஆகிய அனைத்துமே
எனும் ஏகாக்கிர எண்ணத்துடன் ய
செய்பவன் பிரம்மத்தையே அடைவா

விளக்கம்:

இவ்வுலகில் அனைத்தும் பிரம்
வேறல்ல. இவ்விஷயத்தை எப்
வைத்துக்கொண்டு கர்மாக்களை
அதாவது, சித்தத்தில் பிரம்மபாவனை,
கர்மாக்களைச் செய்தல் வேண்
அக்கர்மாவானது யக்ஞமாக மாறிப்

எல்லாம் பிரம்ம சொரூபம் எல்
இந்நாம ரூபமுடைய உலகமனைத்தும் பி

உருவகப்பட்டது. உருவகப்படுத்தப்பட்ட பொருள் உண்மைப் பொருளைவிட வேறாக இருக்கமுடியாது. பயத்தினால் கயிற்றைப் பாம்பாகக் கருதுகிறோம். எனவே அக்கற்பனையான பாம்பு கயிற்றைவிட வேறாக இருக்க முடியாது. அது கயிறே ஆகும். அவ்வாறே அஞ்ஞானத்தினால் இவ்வுலகம் பிரம்மத்தில் உருவகப்படுத்தப்பட்டது. உருவகப்படுத்தப்பட்ட பொருள் உண்மைப் பொருளினின்றும் மாறுபட்டதாக இருக்க முடியாது. எனவே ஜகத்தனைத்தும் பிரம்ம ஸ்வரூபமே. இவ்வுலகில் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளும், ஒவ்வொரு செயலும் இச்சுலோகத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு யக்ஞத்தில் ஹோமத்தினை கிரியையாகக் கொள்ளப்பட்டது. முன்காலத்தில், அதிலும் முக்கியமாக துவாபரயுகத்தில் யக்ஞம் முதலானவை விரிவாக செய்யப்பட்டுவந்ததால், 'ஹோம கார்யம்' அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயமானதால் அதனையே இங்கு பகவான் உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டார். எனவே இங்கு ஒரு ஹோமத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருப்பினும் எல்லா காரியங்களும் அவ்வாறே ஊகித்தறிந்து கொள்ள முடியும். இங்கு ஹோமம் செய்யும் யஜமான், ஹவிஸ், அக்னி - ஆகிய அனைத்துமே பிரம்ம சொரூபமே என்றும், ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்பவன், செய்யப்படுவது ஆகிய யாவையுமே பிரம்ம சொரூபமென்றும் கூறப்பட்டது. பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே 'ஸர்வம்கல்விதம் ப்ரம்மா' (சாந்தோக்ய 111-14-1) என்று சாந்தோக்ய உபநிஷத் தெரிவித்தபடி இவ்வுலகமனைத்தும் பிரம்மமேயென்ற எண்ணம் கொண்டு வாழ்பவர் தன்யர்கள்.

'ஸமாதினா' - என்றதால் ஒருமுனைப்பட்ட மனத்துடன், அதாவது பிரம்ம பாவத்துடன் ஒவ்வொரு கர்மாவை செய்து வரல் வேண்டும் என்று உபதேசிக்கப்பட்டது. அதனால் கர்மா கர்மாவாக இராமல் தியானமாக, ஸமாதியாக மாறிப்போகும். கர்மா ஞான ரூபமாக மாறும் முறை இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. பிரம்ம, பாவத்துடன், வைராக்கிய தெய்வச் சிந்தனையுடன் கர்மாக்களைச் செய்து வந்தால்,

கர்மத்வம் தொலைந்து ஞான ரூபத்
யடையும்.

இவ்வாறு அனைத்தும் பிரம்மமே
ஏற்பட்டு, பிரம்ம பாவனையுடன் செய
பலன் என்ன? "ப்ரஹ்மைவ தேன
அத்தகையோன் பிரம்மத்தையே
தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.
எதைக்குறித்துச் சிந்தனை செய்கிறானே
அடைகிறான். காரியங்களில் எப்போது
இருப்பதால் பிரம்மமேயாகிறான். சா
ஜீவனை எவ்வாறு பிரம்மபிராப்தி
என்பதை இச்சுலோகம் தெளிவாக்குகி

எனவே எக்காரியமாயினும்
இச்சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட
புரிந்துகொண்டு செய்வதால் பிரம்ம
தவறாது கிட்டும். சிலர் சாப்பிடும்போது
சொல்லும் பழக்கம் உள்ளது.

முன்னுரை:

பலவிதமான யக்ஞங்களைப் பற்றி

**25. தைவமேவாபரே யக்ஞம் யோகினஹ்
ப்ரஹ்மாக்னாவபரே யக்ஞம் யக்ஞேனை**

சொற்பொருள்:

அபரே - சில, யோகினஹ -
தேவதைகளுக்கு (தேவதாராதனரூபம
யக்ஞத்தையே, பர்யுபாஸதே - செய
இன்னும் சிலர், யக்ஞேனஏவ -
எண்ணத்துடனேயே, யக்ஞம் - ஜீவ
பிரம்மமெனும் அக்னியில், உபஜ
செய்கிறார்கள்.

கருத்துரை:

சில யோகிகள் தேவதைகளுக்காக யாகங்களையே செய்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஜீவபிரம்ம ஐக்கிய பாவனையில் ஜீவனைப் பரபிரம்மம் எனும் அக்னியில் ஹோமம் செய்கிறார்கள் (ஆஹுதியாக்குகிறார்கள்).

விளக்கம்:

யக்ஞத்திற்காக கர்மாவைச் செய்பவனின் கர்மம் முழுவதுமாக கரைந்துபோகும் என்று 24ஆவது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டது. இனி யக்ஞங்களின் வகைகள் கூறப்படுகின்றன. சிலர் (1) தெய்வ யக்ஞத்தைச் செய்கின்றனர். அதாவது தேவதைகளை ஆராதித்தல், தியானம், உபாசனை, கைங்கர்யம், பிரார்த்தனை முதலான காரியங்களைச் செய்கின்றனர். இவர்கள் கர்மயோகிகள் அல்லது பக்த யோகிகள் (2) இன்னும் சிலர் பிரம்ம ஐக்கிய பாவனையுடன் சித்தத்தினை (ஜீவனின்) பிரம்மமெனும் அக்னியில் ஆஹுதி செய்கின்றனர். அக்னி அனைத்தையும் எரித்து தன்னிடம் ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்கிறது. அவ்வாறே பிரம்மத்தின் முன் காணப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் ஒடுங்கிப்போகும். சித்தம் (ஜீவன்) கூட காட்சிப் பொருள்களிலே அடக்கம் ஆதலால், ஜீவபிரம்ம ஐக்கிய பாவத்தினால் மகனீயர்கள் அவற்றை பிரம்மமெனும் அக்னியில் (ஆத்மாவில்) ஹோமம் செய்து வருகின்றனர். அதாவது லயிக்கச் செய்கின்றனர். இதுவே பிரம்ம யக்ஞம். இதனைச் செய்பவர்கள் ஞான யோகிகள் எனப்படுவர். இத்தகைய ஞானத்தினால் அவர்கள் (பிரமர கீட நியாயத்தை அனுசரித்து), பிரம்மத்துடன் ஐக்கியமடைகின்றனர். எந்தப் பொருள் அக்னியில் போடப்பட்டாலும் அது அக்னி ரூபத்தையே அடையும். அதுவே மோக்ஷஸ்திதி. ஆத்ம விசாரணையினாலும், விஷயங்களில் விரக்தியினாலும் தன்னிடமுள்ள வாசனைகள், காட்சிப் பொருள்களின் மீதுள்ள ஈடுபாடு இவை அழிக்கப்பட்டு அத்தகைய சுத்த சாத்விக சித்தம் பிரம்மாவில் ஐக்கியமாகிப் போகும். அதுவே பிரம்மயக்ஞம்.

வினா:

யக்ஞங்களில் சிலவற்றைப் பெ

விடை:

(1) தெய்வ யக்ஞம் (தேவதைக
தேவதைகளை உபாசனை செ
பிரம்மயக்ஞம் - (விசாரணையினா
சித்தத்தை பிரம்மத்தில் (ஆத்மாவி

26. ச்ரோத்ராதீனிந்த்ரியாண்யன்யே ஸ
சப்தாதீன்விஷயானன்ய இந்த்ரியா

சொற்பொருள்:

அன்யே - சிலர், ச்ரோத்ராத்ரீ
இந்திரியங்களை, ஸம்யமாக்னிஷு
அக்னியில், ஜுஹ்வதி - ஹோமம்
இன்னும் சிலர், சப்தாதீன் - சப்த
விஷயங்களை, இந்திரியாக்னிஷு
அக்னியில், ஜுஹ்வதி - ஹோமம்

கருத்துரை:

சிலர் செவி முதலான இந்திரிய
அக்னியிலும், சிலர் சப்தாதி விஷ
என்ற அக்னியிலும் ஹோமம் செ

விளக்கம்:

(1) இந்திரியங்களை அட
விஷயங்களைத் தியாகம் செய்தல்
யக்ஞங்கள் இங்கு தெரிவிக்கப்பட்ட

இந்திரியக் கட்டுப்பாடு என்பது
மிகவும் முக்கிய ஸ்தானத்தை ஆக்ரம
கட்டிடத்தின் மேல் ஏறுவதற்கு அ
அதனால் தான் இதனைக் குறி

அத்தியாயங்களில் பகவான் விரிவாகப் போதிக்கிறார். 'தஸ்மாத்வமிந்திரியாண்யாதௌ நியம்ய பரதர்ஷப' - என்று சொல்லி இந்திரியக் கட்டுப்பாட்டையே முதன்மையான சாதனையாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்தாது சொல்லப்படும் வேதாந்த வசனங்கள் வீர்ய மற்றவையாகவும், ஒளியற்றவையாகவும், இருக்கும். அது வெறும் 'வாய் வேதாந்தமே' ஆகும். இந்திரியங்களை வென்று, அத்தகைய சீலர்கள் எதனைச் சொன்னாலும் அது வேதாந்த போதனையாகவே இருக்கும். அத்தகைய உன்னதமான இந்திரியக் கட்டுப்பாடு, இங்கு யக்ஞமாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. மனதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமாயினும் இந்திரியங்களையும் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். எனவே முமுக்ஷுவிற்கு இந்திரியக் கட்டுப்பாடு மிகமிகத் தேவையானது. பல விரதங்களினாலும், கட்டுப்பாடுகளின் மூலமும், நியமங்களின்மூலமும், இந்திரியங்களனைத்தையும் வசப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அடக்குதல் எனும் அக்னியில் இந்திரியங்களை ஹோமம் செய்தல் என்றால் அதுவே. அநேக இந்திரியங்கள் இருப்பதால் ஒவ்வொன்றையும் தனித் தனியாக நன்கு அடக்குதல் வேண்டும் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'அக்னிகள்' என்று பன்மையில் கூறுகிறார்.

இனி இரண்டாவது யக்ஞம் சப்தாதி விஷயங்களில் செல்லவிடாது தடுத்தலாவது மேற்சொன்ன யக்ஞத்துடன் தொடர்புடையதே யாகும். இந்திரியங்கள் சப்தாதி விஷயங்கள் எனும் (க்ஷேத்திரங்களில்) இருப்பிடங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும். அவ்விஷயங்களில் உள்ள தோஷங்களை நன்கு அலசி ஆராய்ந்து அவற்றின் மீதுள்ள ஆசையை விடுதல் வேண்டும். இதுவே விஷயங்கள் எனும் ஹவிஸ், இந்திரியங்கள் எனும் அக்னியில் ஹோமம் செய்தல். விஷயங்களில் இத்தகைய தோஷங்களைக் காண்பதால் இந்திரியங்கள் அவ்விஷயங்களின் மீது செல்லாது. இந்திரியங்கள் எப்போதும் சலனமற்று இருக்குமோ, அப்போது சித்தவிருத்திகள் தடுக்கப்பட்டவையாகும். எப்போது சித்தவிருத்திகள் தடுக்கப்படுகின்றனவோ

அப்போது ஜீவன் தன் சுவருபமான
அதுவே மோக்ஷம்.

வினா:

இன்னும் சில யக்ஞங்களைக்

விடை:

(1) இந்திரியக் கட்டுப்பாடு (

27 ஸர்வாணீந்த்ரியகர்மாணி ப்ராண
ஆத்மஸம்யமயோகாக்னௌ ஜு

சொற்பொருள்:

அபரே - ஏனையோர் ஸர்
இந்திரிய - கர்மாணி - இந்
ப்ராணகர்மாணிச - பஞ்சபிராண
ஞானதீபிதே - ஞானத்தி
ஆத்மஸம்யமயோகாக்னௌ - ம
யோகம் (சமாதி யோகத்தினை) எ
- ஹோமம் செய்கிறார்கள்.

கருத்துரை:

இன்னும் சிலர் இந்திரியங்களி
கர்மங்களையும், மனதை ஆத்மாவி
ஞானி ஒளி வீசும் யோகத்தீயில் ஆ

விளக்கம்:

மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு ம
பல பிறவிகளாகத் தொடர்ந்து
ஈடுபட்டு உள்ளது. அதனை அ
இந்திரியங்களைக் கட்டுப்ப
முதலானவை அவசியமாக
இந்திரியங்களின் வேகத்தினை
கட்டுப்படுத்தினால் அன்றி

வெற்றிகொள்ள முடியாது. எனவே மனதை அடக்குதலுக்கு உதவியாக இந்திரியக் கட்டுப்பாடு, பிராணாயாமம் முதலியவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். அவ்விஷயமே இங்கு அலங்காரமான மொழியில், 'ஆத்மஸம்யம யோகமெனும் அக்னியில் இந்திரிய கர்மாக்கள், பிராண கர்மங்கள் ஆஹுதியாக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டது.

"ஞானதீபிதே" - என்ற சொல் நன்றாக கவனிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. மனக் கட்டுப்பாடு, நியமங்கள் இவற்றால், ஆத்மஞானம் நன்றாக ஒளிவிடுகின்றது. தத்வ ஞானத்தின் உதவியில்லாவிடில், வாசனைகளற்றுப் போதல் (மனக் கட்டுப்பாடு) சித்தித்தல் கடினம். எனவேதான் 'ஞானதீபிதே' - ஞானத்தினால் விருத்தியடையக் கூடிய மனக்கட்டுப்பாடு' என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. மனசம்யமம் எனும் அக்னிக்கு தத்துவ ஞானம் (விசாரணை) விசிறியைப் போன்றது. அதனால் அது சம்யமாக்னி ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் - எனவே கட்டுப்பாட்டினை பயிற்சி செய்ய விரும்புவோர் தத்வ ஞானத்தின் உதவியை நாடுதல் வேண்டும்' 'இவ்வுலகமென்பதென்ன? விஷயங்கள் நிலையானவையா? நிலையானது எது? என்ற பல விசாரணைகளால் மனம் அழியக்கூடிய விஷயங்களின் மீது செல்லாது, நிலையான ஆத்மாவிடமே ஓடும். மேலும் 'ஞானதீபிதே' என்று சொன்னதால் சமாதி நிலை, 'மனம் கட்டுப்பட்ட நிலை, சூன்ய அவஸ்தையன்று என்றும், பிரக்ஞை மயமான, ஞான வடிவான, சின்மய ஸ்திதியேயென்றும் தெளிவாகிறது.

வினா:

மனக்கட்டுப்பாடு எதனால் கூடும்?

விடை:

ஞானத்தினால், தத்வ விசாரணையால்.

28. த்ரவ்யயக்ஞாஸ்தபோயக்ஞா யோகயக்ஞாஸ்ததாபரே।
ஸ்வாத்யாய ஞானயக்ஞாஸ்ச யதயஹ ஸம்சிதவ்ரதாஹா॥(28)

சொற்பொருள்:

அபரே - சிலர், த்ரவ்யயக்ஞாஹா
விஷயங்களில் செலுத்துதலை
கொண்டவர்களும், (அபரே - சில
தவமே யக்ஞமாகக் கொண்டவர்களு
சிலர்) யோக யக்ஞாஹா - பிரா
அஷ்டாங்க யோகத்தைச் செய்பவரா
(அபரே - இன்னும் சிலர்) ஸ்வாத்ய
வேத அத்யயனத்தையும், வேதாந்
சாஸ்திரங்களைக் கற்றல், ஞானம்
யக்ஞமாகச் செய்பவர்களாகவும் (இ
அனைவரும்), யதயஹ - முயற்
ஸம்சிதவ்ரதாஹா - கடுமையான
உள்ளார்கள்.

கருத்துரை:

சிலர் பொருளைத் (திரவியங்க
நல்ல காரியங்களில் செலவிடுதல்
கொண்டுள்ளனர். சிலர் தவமே யக்ஞ
(பிராணயாமம் முதலான) யோ
கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் அனை
உறுதியான விரதமுடையவர்களாக

விளக்கம்:

இன்னும் சில யக்ஞங்களை இங்

(1) திரவியயக்ஞம்: அவரவர் த
தகுந்தவர்களுக்கு தானம் செய்தல்
செலவிடுதல். இத்தகைய தான தர்மங்
எனலாம்.

(2) தபோயக்ஞம்: விரதங்கள், உ
தேக இந்திரியங்களை எரித்து அவ
கட்டுப்படுத்துதலும் யக்ஞமே என்கி

3. யோகயக்ஞம்: யமம், நியமம் இவற்றுடன் கூடிய அஷ்டாங்க யோகம்; இதுவும் யக்ஞமே.

4. ஸ்வாத்யாய யக்ஞானயக்ஞம்: வேத அத்யயனம், சாஸ்திரங்களைக் கற்றல், அவற்றின் பொருளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு அனுஷ்டித்தல் ஆகியவையும் யக்ஞமே.

இவ்வாறு மக்கள் அவரவர் இயல்பு, ஈடுபாடு இவற்றை அனுசரித்து விதவிதமான வழிகளைப் பின்பற்றிப் பலவித யக்ஞங்களை ஆற்றி சித்த சுத்தியடைந்து இறுதியில் பரமாத்மாவை அடைகின்றனர். இவர்களனைவரும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ள யதுக்கள் எனப்படுவர். மோக்ஷத்திற்காக, இறைவனின் சாக்ஷாத்காரத்திற்காக முயற்சி செய்வோரனைவரும் யதிகளே.

"ஸம்சிதவ்ரதாஹ" - என்று சொல்வதால் இவர்களனைவரும் திடமான விரத நிஷ்டைகளைக் கடைப்பிடித்து, மிகக் கடினமான நியமங்களைக் கைக்கொண்டு மனதில் பலப்பிறவிகளாகத் தொடர்ந்து வரும் வாசனைகள், காட்சிப் பொருள்களின் மீதான பற்று இவற்றை ஒதுக்கிவிடுகின்றனர் என்பது பொருள். சோம்பேறியானவன் மோக்ஷ மார்க்கத்தில் ஒரு அடி கூட முன் செல்லமுடியாது. கடையில் நாம் வாங்கும் பொருளுக்கான விலையைச் செலுத்துவதைப் போல மோக்ஷத்திற்கு அதற்கான விலையைக் கொடுக்க வேண்டும். அதுவே தியாகம். அற்பமான விஷயங்களின் மீதான சுகத்தைத் தியாகம் செய்தல். பிரம்மானந்தம் என்ற பொருள் கிடைக்க வேண்டுமாயின் இந்த விலையையாவது தவறாது செலுத்த வேண்டும். ஆரம்பத்தில் சிறிது உழைக்க வேண்டும். துன்பங்களை அனுபவிக்கத் தயாராதல் வேண்டும். யதிகளாக (முயற்சி செய்வோராக), நற்சீலத்துடன் விரதங்களை மேற்கொண்டு எவ்வாறேனும் சாதிக்க வேண்டும். இங்கு யதிகள் என்றால் சந்நியாசிகள் என்று பொருள் அல்ல; முயற்சி செய்வோர் என்பதே பொருள். மேலும் 'ஸம்சித வ்ரதாஹா' என்றதால் சாமான்ய விரதங்களினால், நியமங்களினால் மாயை அடங்குவதில்லையென்றும், திடமான விரதங்கள், கடினமான நியமங்கள் இவற்றைப் பின்

பற்றினால்தான் அது வழிக்கு வரும் என்
எச்சரிக்கை செய்கிறார். திடமாக வே
ஆலமரத்தை வெட்டுவதற்கு கத்தி மட்
இரும்பால் செய்யப்பட்ட கோடாரி

29. அபானே ஜுஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணே
ப்ராணாபானகதீ ருத்த்வா ப்ராணாயாமப

சொற்பொருள்:

ப்ராணாயாமபராயணாஹா - ப்ரா
கருத்துடையவர்கள், அபரே - சில
பிராண அபான வாயுக்களின்
கட்டுப்படுத்தி (கும்பகம் செய்து),
வாயுவில், ப்ராணம் - பிராணவாயு
அவ்வாறே, ப்ராணே - பிராண வாயுவி
வாயுவை (ரேசகம்), ஜுஹ்வதி - ஹோ

கருத்துரை:

பிராணாயாமத்தைப் பின்பற்றுவோ
அபான வாயுக்களின் போக்கை (மார்
அபான வாயுவில் பிராணவாயுவை, பி
வாயுவை ஹோமம் செய்கிறார்கள்.
ரேசகங்கள் செய்கிறார்கள்).

விளக்கம்:

பிராணாயாமம் கூட ஒருவிதமான
வர்ணிக்கிறார். பிராணாயாமம் அஷ்ட
யமநியமாதிகளில் நான்காவது
ஆரோக்கியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்
போக்கைத் தடுப்பதற்கு பிராணாயாம
பூரகம், கும்பகம், ரேசகம் என்ற மூன்று
இச்சலோகத்தில் அபானத்தில் பி
செய்வது என்றால் பூரகம், பிரா
ஹோமம் செய்வது என்றால் ரேச
கதிகளைக் கட்டுப்படுத்துதல்

இம்மூன்றையும் அநுசரிக்கும்போது (பிரணவம் முதலான) திவ்ய மந்திரங்களை மானசீகமாக சிந்தனை செய்வர் அல்லது இறை நினைவுடன் செய்வர். இப்பிராணாயாமத்தினால் மனம் வெளியுலகைவிட்டு சலனமின்றி இருக்கும். ஏனெனில் பிராணவாயுவிற்கும் மனதிற்கும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. மனக்கட்டுப்பாட்டினால் பிராணவாயு கட்டுப்பாடு. பிராணவாயு கட்டுப்பாட்டினால் மனக் கட்டுப்பாடு இவை நேரும். எனவே மனதின் சபலத்துவத்தைக் கட்டுபடுத்த சாதகன் முதலில் பிராணயாமத்தினைச் செய்தல் நல்லது. ஆயின் இதில் அநுபவம் உள்ளவர்களிடம் நன்கு பயிலல் வேண்டும். இத்தகைய பிராணாயாமமே இங்கு யக்ஞமாக கருதப்படுகிறது.

30. அபரே நியதாஹாராஃ ப்ராணான் ப்ராணேஷு ஜுஹ்வதி।
ஸர்வே அப்யேதே யக்ஞவிதோ யக்ஞ க்ஷபிதகல்மஷாஃ॥ (30)

சொற்பொருள்:

அபரே - இன்னும் சிலர், நியதாஹாராஹா - ஆகார நியமத்தையுடையவராய், ப்ராணான் - பிராணன் முதலான வாயுக்களை, (அல்லது இந்திரியங்களை), ப்ராணேஷு - பிராணன்களிலேயே (வசீக்ருத இந்திரியங்களில்), ஜுஹ்வதி - ஹோமம் செய்கிறார்கள். ஏதே ஸர்வே அபி - இவர்களனைவரும் கூட, யக்ஞவிதஹ - யக்ஞத்தை அறிந்தவர்களே, யக்ஞக்ஷபிதகல்மஷாஹா - யக்ஞத்தினால் பாவம் நீங்கப் பெற்றவர்களாகிறார்கள்.

கருத்துரை:

இன்னும் சிலர் ஆகார நியமத்தில் கட்டுப்பாடுடையவராய், பிராணன் முதலான வாயுக்களை பிராணவாயுவிலேயே ஹோமம் செய்கிறார்கள். (அல்லது இந்திரியங்களின் செயல்களை வசீக்ருதேந்திரியங்களில் இடுகின்றனர்) இவர்களும் யக்ஞத்தை அறிந்தவர்களாக, யக்ஞத்தினால் பாவம் நீங்கப் பெற்றவர்கள் ஆகிறார்கள்.

விளக்கம்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா
யக்ஞங்களின் வர்ணனையைப் பூ
பன்னிரெண்டு சுலோகங்களில் ப
அதில் கடைசியானது ஆகார நிய
என்கிறார். ஆகார நியமம் மிக
சிலர் கருதக்கூடும். ஆயின் கீ
கீதையில் தகுந்த நிலை
பலவிடங்களிலும் அதனைக்
சாமான்யமாகக் கருதாமல் மே
முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளார்.
தான் மனம் இயங்குகிறது.
சரீரத்தையும், சூக்ஷ்மமாக ம
ஆகாரத்தின் தூய்மையால் மன
சாத்வீகமாக இருந்தால் அச்சாத்
சாத்வீகமடைகிறது. ரஜோ கு
மாமிச ஆகாரங்களை உண்
விலங்குகளிடத்தும் குரூரத்தன்
தெரிகின்றதல்லவா?

பெரிய தொழிற்சாலையில் ஒ
செய்பொருளோ சரியாக
தொழிற்சாலையே எவ்வாறு
வண்டி ஓடும் தண்டவாளத்தில் ஒ
... எவ்வாறு இரயிலுக்கு
அவ்வாறே ஆகார நியமத்தில் ஒ
இல்லாவிடினும் மோக்ஷத்திற்
முயற்சிகள் அனைத்தும் வீண
தூய்மையாக இருப்பின் மனது
மனம் தூய்மையாக இருந்தால்
எனவே ஆகார விஷயத்தை பல
விவரிக்கிறார். ஆகாரமே பலவித
(2) சாத்வீகமாகவும் (3) நியாய

அர்ப்பிதமாகவும் (5) நியமிக்கப்பட்ட காலத்திலும் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வைந்து விதமான தூய்மை ஆகார விஷயத்தில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறாக, இதுவரை அநேக மோக்ஷ சாதனைகளைக் குறித்து பகவான் இங்கு தெரிவித்தார். அச்சாதனைகளனைத்திற்கும் 'யக்ஞங்கள்' என்று புனிதமான நாமகரணம் செய்வித்தார். யக்ஞம் என்றால் அசாத்தியமான கர்மா செய்யவியலாத செயல் என்று பயப்படுவோர் அனைவருக்கும் அபயம் அளித்து உண்மையான யக்ஞ தத்துவம் என்றால் என்ன என்பதை விளக்கியுள்ளார். மேலும் பசு இம்சையுடன் கூடிய யக்ஞத்தைப்பற்றி தெரிவிக்கவில்லை. இங்கு மேற்கூறிய சாதனைகளை அறிந்தவரும், அவற்றை அனுஷ்டிப்பவரும் அனைவரும் யக்ஞத்தை அறிந்த அறிஞர்களே (யக்ஞ விதஹ) என்று பகவான் சொல்கிறார். அதாவது யக்ஞத்தை பற்றிய தத்துவத்தை (Science) அறிந்தவர்கள் என்பது பொருள்.

இந்த யக்ஞத்தினால் ஏற்படும் பலன் என்ன? அவற்றால் பாவம் நாசமடையும் (க்ஷபித கல்மிஷாஹா) பல பிறவிகளாகத் தொடரும் மனதிற்குப் பிடித்துள்ள பொறாமையெனும் பாசி விலகும். பாவம் விலகுவதற்கு யக்ஞ ரூபமான புண்ய ஆசாரங்களே அடைக்கலம். 'என் பாவம் எவ்வாறு விலகும்?' என்று பலரும் வினவுகின்றனர். அதற்கான உபாயத்தை பகவான் இங்கு தெரிவித்துள்ளார். யக்ஞம் எனப்படும் இப்புண்ய காரியங்களின் அனுஷ்டானமே பாவத்தைத் தொலைக்கும் வழி. பாவம் நசித்தால் அன்றி சுத்தியடையாது. சித்தம் சுத்தியடையாவிடின் ஆத்ம ஞானம் தோன்றாது. ஆத்மஞானம் ஏற்படாவிடில் மோக்ஷரூபமான சாந்தி கிடைப்பதில்லை. எனவே முதலில் பாவம் மறைந்து போகவேண்டும். அதற்கு இங்கு மேற்சொன்ன 12 யக்ஞங்களுடன் அனைத்தையுமோ அல்லது ஒன்றை மட்டுமாவது முமுக்ஷுக்கள் தவறாது பின்பற்றுதல் வேண்டும். பந்த முக்திக்கு வேறுவழி எதுவுமில்லை.

வினா:

யக்ஞங்களைச் செய்வதால்

விடை:

பாவம் நசித்திப் போகும்.

வினா:

பாவம் நசிப்பதற்கான உபா

விடை:

யக்ஞங்களைப் பின்பற்றுதல்
ஆகியவை.

முன்னுரை:

யக்ஞங்களைச் செய்வதா
பின்பற்றாது இருப்பதால் ஏ
விவரிக்கிறார்.

31. யக்ஞசிஷ்டாம்ருதபுஜோ யாந்தி ப்
நாயம் லோகோ அஸ்த்யயக்ஞஸ்ய

சொற்பொருள்:

குருஸத்தம - குருவம்சத்தில்
யக்ஞசிஷ்டாம்ருதபுஜஹ - (
யக்ஞங்களில் மிகுந்த அமிர்த
புசிப்பவர்கள், ஸநாதனம் -
பிரம்மத்தை, யாந்தி - அடை
இவ்யக்ஞங்களில் ஏதேனும் ஒன்
அயம் - இந்த, லோகஹ - உ
அன்யஹ - பரலோகம், குதஹ -

கருத்துரை:

குருவம்சத்தில் சிறந்தவனா
சொன்ன) யக்ஞங்களைச் செய்து

உண்போர் அழியாப் பொருள் ஆகிய பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். யக்ஞம் செய்யாதவர்களுக்கு இவ்வுலகே இல்லையென்றால் பரலோகம் ஏது?

விளக்கம்:

இதுவரை பலவிதமான யக்ஞங்களைப் பற்றிக் கூறி இப்போது அவற்றின் மகத்துவத்தைக் கூறுகின்றார். மேற்சொன்ன யக்ஞங்களில் எல்லாவற்றையுமோ. சிலவற்றையோ. அல்லது ஒன்றைமட்டுமாவது செய்து. அல்லது ஏதோவொரு தெய்வகாரியமாவது. ஆன்மீக சாதனையாவது செய்து அதன்பின் உண்ணும் அன்னம் அமிர்தமாக மாறிப் போகும். அதனால்தான் அதனைப் புசிப்பவர், 'யாந்தி ப்ரஹ்ம ஸநாதனம்' - பிறப்பிறப்பு இல்லா நிலையான பிரம்மத்தை அடைவர் என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. இதற்கு முன் சுலோகத்தில் 'யக்ஞக்ஷபிதகல்மஷாஹா' - யக்ஞத்தினால் (தெய்வ காரியங்களால்) பாவம் நசித்துப் போகும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதனால் சித்தம் தூய்மையடையும். சுத்தமான சித்தத்தில் உறையும் ஆத்மா ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும். அதாவது சித்தம் ஆத்மாவில் லயிக்கையில் ஆத்மா மட்டுமே நிற்கும். அதுவே சநாதன பிரம்ம பதவி. ஆகவேதான் யக்ஞத்தில் மிகுந்ததைப் புசிப்பவர் பரபிரம்மத்தினை சேர்வர் எனப்பட்டது. ஆஹா! எத்தகைய அற்புதமான பலன்!

செயலின் மகிமை பலனின் சிறப்பில் அடங்கியுள்ளது. இங்கு யக்ஞம் என்னும் செயலின் பலன் சாக்ஷாத் பிரம்மமே ஆதலால் யக்ஞத்தின் மகிமை எத்தகையதென்பதை ஊகித்து அறிதல் இயலும். உலகில் எத்துணையோ துன்பப்பட்டால் சிறிதளவு செல்வமோ, இடமோ, புகழோ கிடைக்கிறது. ஆயின் அவை அழியக் கூடியவை. இச் சரீரத்துடன் அழியக்கூடியவை. ஆயின் பிரம்மமோ, சநாதனமானது. அமரத்வம் உடையது. ஒவ்வொருவரும் அடையக்கூடிய இறுதி நிலையும் அதுவே. அவ்வாறிருக்கையில் அதனை ஏன் இப்பிறவியிலேயே அடைதல் கூடாது? அதனை அடைவதற்கான வழியையும் பகவானே இங்கு காட்டியுள்ளார்

அல்லவா? அதாவது இறையுணர்
பிறருக்கு இதமளிக்கக்கூடியவற்றைச்
அத்தகைய யக்ஞங்களைப் பற்றியும் அ
இதற்கு முன்பே கூறப்பட்டது. அவ
போதும்.

அவ்வாறு ஏதோவொரு யக்ஞ
களையோ ஆற்றாது உண்ணுதல் த
விரதம் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
நியமமே படிப்படியாக முக்திக்கு வழ
யக்ஞத்தை ஆற்றாது உண்ணுபவன்
ஒப்பாகும் என பகவான் இதற்கு
அத்தகையோனுக்கு இவ்வுலகம் இ
இல்லை, பார்த்தீர்களா? யக்ஞம் செய்
செய்யாதவன் எத்தகைய அழிவை
உத்தமமான மனித இனத்தில் பிறந்து
செய்யாது அழியக்கூடிய காட்சிப் பெ
திரிபவன் எத்தகைய விவேகமற்றவன்!
இங்கு நற்காரியங்களில் ஈடுபடுதல் வே
எச்சரிக்கை விடுக்கிறார். - "ஜீவர்களே
பிறவியெடுத்தும். நற்காரியங்களில்
சாதனை ஓரளவேனும் செய்யாது இரு
சுகம் கிடைப்பதில்லை. பரலோக சுகம்
அரிது! எனவே பகவானின் வாக்கி
ஒவ்வொருவரும் இந்த யக்ஞங்களை
வேண்டும்.

"யக்ஞசிஷ்டாசினஹ" - 'யக்ஞத்தில்
புசிப்பவன்' என இங்கு சொல்லப்பட்
தெரிவித்த 'ஞானம்', இந்திரியக்
பிராணாயாமம்' முதலான யக்ஞத்தி
எங்கிருந்து வரும்? எனவே இச் சொல்
பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும் - அ
செய்த பின் உண்ணப்படும்
போன்றதாகையால், அதனைப் புசிப்

விடுபட்டவர் ஆவர். அல்லது யக்ஞ ஆகாரத்தினால் ஏற்படும் அமிருத ரூபமான மனசாந்தி, சாத்வீக சுகத்தினை அவர்கள் அனுபவிப்பர் என்று பொருள் சொல்லக்கூடும்.

வினா:

பிரம்மம் எத்தகையது?

விடை:

நிரந்தரமானது. அழிவற்றது.

வினா:

அதனை எவர் அடைவர்?

விடை:

யக்ஞங்களையும் (நற்காரியங்களையும்) கடைப்பிடித்து அதில் மிகுந்த அன்னத்தைப் புசிப்பவர் அடைவர்.

வினா:

யக்ஞங்களைச் செய்யாதவர் எத்தகைய துர்கதியை அடைவர்?

விடை:

அவர்களுக்கு இவ்வுலக சுகமோ, பரலோக சுகமோ கிடைப்பதில்லை.

32. ஏவம் பஹுவிதா யக்ஞா விததா ப்ரஹ்மணோ முகே|
கர்மஜான்வித்தி தான்ஸர்வானேவம் ஞாத்வா விமோக்ஷ்யஸே||
(32)

சொற்பொருள்:

ஏவம் - இவ்வாறாக. பஹுவிதா - அநேகவிதமான, யக்ஞாஹா - யக்ஞங்களை, ப்ரம்மணோமுகே - வேதத்தில், விததாஹா - விவரமாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தான்

ஸர்வான் - அவை அனைத்திலும், க
ஜனித்தவைகளென்று, வித்தி - அறிக
ஞாத்வா - அறிந்து, விமோக்ஷ்யஸே -

கருத்துரை:

இவ்வாறாக பலவிதமான யக்ஞங்க
வேதத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற
கர்மத்தினால் ஜனித்தவை என்று
அறியின் நீ விமுக்தியடைவாய்.

விளக்கம்:

மேற்சொன்ன யக்ஞங்களை
எத்துணையோ யக்ஞங்கள் வேத
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்று இ
எனவே இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட சில ய
வரிசை முழுமையடைந்துவிட்டதாக
கூடாது. வேதம் பரப்பிரம்மத்தினின்று
'பிரம்மத்தின் முகமாகக் கருதப்படுகி

"கர்மஜான்" - மனம், வாக்கு, இ
முயற்சியால்தான் இந்த யக்ஞங்கள் ஆ
மனித முயற்சியினால் செய்யப்படுவன
தனத்தினாலோ, வெறும் வாய்ப் பே
ஆன்மீக வித்தை அனுபவத்தில் எ
(Practical Science). எனவே மக்கள் அ
காயம் இவற்றினால் முயற்சி செய்
சாதித்தல் வேண்டும். 'யக்ஞம், மோக
நேர்வதில்லை, அவை கர்மாவினாலும்,
தான் சித்திக்கும் என்று பகவான் இ

இந்த இரகசியத்தை அறிந்தால் நீ வ
என்ற வாக்கியத்தின் பொருள் -
இந்திரியங்களின் செயலால். (முயற்சியா
சாதிக்க இயலும் என்றும், சோம்பேறித்

இயலாதென்றும் அறிந்து உணர்பவன் தவறாது முயற்சியைத் தொடங்கி அந்த யக்ஞங்களை ஆற்றி அதன்வழி 'சநாதன பிரம்மத்தை அடைவான்' என்பதாகும்.

இங்கு 'கர்மஜான் என்ற சொல்லின் பிரயோகத்தினால் பகவான் மெத்தனமாக இருத்தலைக் கண்டிக்கிறார். வெற்றுப் பேச்சைக் கண்டிக்கிறார்.

'விமோக்ஷ்யஸே' - 'மோக்ஷ்யஸே' எனாது விமோக்ஷ்யஸே என்றதால் யக்ஞங்களைச் செய்வதால் தவறாது விமுக்தன் ஆவான் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

வினா:

இந்த யக்ஞங்களைப் பற்றி எங்கு கூறப்பட்டுள்ளது?

விடை:

வேதங்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வினா:

அவை எதனால் சித்திக்கும்?

விடை:

தேக, இந்திரிய, மனத்தின் செயலால் அன்றி மெத்தனத்தினால் அல்ல.

வினா:

இவ்வுண்மையை அறிவதால் பலன் என்ன?

விடை:

மனிதன் முயற்சியினால் யக்ஞங்கள் ஆற்றி அதனால் தவறாது விமுக்தனாவான்.

வினா:

இதுவரை சொல்லப்பட்ட, யக்ஞங்கள் அனைத்தையும் சேர்த்தால் மொத்தம் எத்தனை? அவை யாவை?

மாத்தம் பன்னிரெண்டு. அவையா

ஃலோகம்-25 — 1. தெய்வ யக்ஞும்
2. பிரம்ம யக்ஞும்

ஃலோகம்-26 — 3. இந்திரிய சம்யம
4. சப்தாதி விஷயங்
யக்ஞும்

ஃலோகம்-27 5. மனக்கட்டுப்பாடு

ஃலோகம்-28 — 6. திரவிய யக்ஞும்
7. தபோ யக்ஞும்
8. யோக யக்ஞும்
9. ஸ்வாத்யாய யக்
10. ஞான யக்ஞும்

லோகம்-29 11. பிராணாயாம யக்

லோகம்-30 12. ஆகாரநியம யக்

த யக்ஞ விஷயங்களனைத்தும் ஜீவ
சித்த சுத்தியை ஏற்படுத்தி. அத
ச் செய்கிறது. எனவே முமுக்ஷு
நன்கு பின்பற்றுமாறு பகவான்

r:

ஞங்களில் எது சிறந்தது எனக் கூ

பான்த்ரவ்யமயாத் யக்ஞாஜ்ஞானயக்ஞ
ம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஞானே பரிஸ

சொற்பொருள்:

பரந்தப - அர்ஜுனா! த்ரவ்யமயாத் - திரவியமயமான, யக்ஞாத் - யக்ஞத்தைவிட, ஞானயக்ஞ - ஞானயக்ஞம், ச்ரேயான் - சிறந்தது. பார்த்த - ஓ அர்ஜுனா!, ஸர்வம் கர்ம - கர்மம் எல்லாம், அகிலம் (சத்) - அழியாததையாக (பலனுடன்) ஞானே - ஞானத்தில், பரிஸமாப்யதே - முற்றுப் பெறுகிறது, முடிவடைகிறது அல்லது மறைந்துவிடுகின்றது).

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜுனா! திரவியத்தால் சாதிக்கப்படும் யக்ஞத்தைவிட ஞான யக்ஞம் சிறந்தது. ஏனெனில் எல்லா கர்மங்களும் அழிவற்ற (பலனோடு கூடிய) ஞானத்தில்தான் முற்றுப் பெறுகின்றது. (மறைகிறது).

விளக்கம்:

ஞானயக்ஞமென்றால் தத்வ விசாரணை, தத்வப் பொருளைச் சோதித்தறிதல், ஆத்மா அநாத்மா விவேகம், சிரவணம், மனனம் முதலான தியானங்கள், இந்திரிய மனக் கட்டுப்பாடு, வாசனைகள் ஒழித்தல் முதலானவை, திரவிய யக்ஞமென்றால் தன, தான்ய வஸ்துக்களுடன் செய்யப்படும் நற்காரியங்கள் முதலானவை. திரவிய யக்ஞத்தைவிட ஞான யக்ஞம் சிறந்ததாக இங்கு சொல்லப்பட்டது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு ஜீவியின் இறுதி இலட்சியம் மறந்து விட்டாலும் தனது உண்மையான உருவை நினைவிற்குக் கொணர்தலேயாகும். அதாவது ஆத்ம ஞானம் பெறுதல். ஏனைய சாதனைகள் அனைத்தும், பரமார்த்த கர்மங்கள் அனைத்தும் இறுதியில் ஞானரூப இலக்கையே அடையச் செய்யும். அவற்றின் பலன்கள் அனைத்தும் ஞானத்தின் பலனான பிரம்மானந்தத்திலேயே அடங்கியுள்ளது. எனவேதான் ஞானயக்ஞம் இதர யக்ஞங்களைவிட, ஏனைய பரமார்த்த கர்மாக்களைவிட மிகச் சிறந்தது எனப்பட்டது.

ஞானமே எல்லா கர்மங்களின் இறுதிநிலை. ஆயின் பிற சாதனைகள், கர்மங்கள் முதலானவை வீணல்ல. அவை ஜீவனுக்கு சித்த சுத்தியை ஏற்படுத்தி, ஞானத்தை அடைவதற்கு

வழி காட்டுகிறது. கர்மமனைத்தும் ஜீ
சேர்ந்து இறுதியில் நதி கடலில் கல
ஞானத்தில் லயித்துவிடும். 'ஞானே பரி
வாக்கியத்தின் பொருள் இதுவே. இதனை
கடலில் நதி மறைந்திருப்பதைப் போல
கர்மங்களும், கர்மபலன்களும் அடங்கி
அவை நசித்துப் போவதில்லை. நற்காரிய
ஒருபோதும் வீணாவதில்லை. எனவே த
(ஸத்) — அழிவற்றதாகி, சிறந்து, பலனே
முற்றுப் பெறுகிறது.

எனவே ஒவ்வொருவரும் ஞானத்தை
இலக்குடன், அதனை அடைவதற்கான சா
வருதல் வேண்டும். எந்தச் சாதனையையா
யாயினும், எம்முறையையாயினும்
ஞானோதயமே இறுதிநிலை. ஒவ்வொ
நிலையை எய்திய பின்தான் மோக்ஷத்தை
இச்சலோகத்தில் கர்ம சாதனையால் ஞா
என நிரூபிக்கப்பட்டது. கர்மா ஞானம்
ஜீவனை இட்டுச் செல்லும். அதன் பின்ன
மோக்ஷத்தில் சேர்க்கும். எனவே ஞானம்
தோன்றும் பொருளல்ல, பரமார்த்த க
வரவர சித்த சுத்தி ஏற்பட்டு, ஞானம்
தெளிவாகிறது. நிரந்தர தெய்வ சிந்தனை
செய்துவருதல், பகவத் ஆராதனை இ
கருணை செய்து ஜீவனுக்கு ஞானத்தை அ
அவன் முக்தி பெறுவான். ஞானத்தை
கொண்டு, அதற்கான கர்மாக்களை
வேண்டும். ஒருவேளை ஞானத்தைப் பெ
சில ஞானியர் உலக நன்மை கருதி கர்
வருவர். இதில் ஞானத்தின் சிறப்பு, கர்
அவசியம் இரண்டும் இங்கு கூறப்பட்ட

'ஸர்வம்' என்ற பதம் எல்லாக் கர்ம
இதற்கு முன் சொல்லப்பட்ட யக்ஞங்க
குறிக்கும்.

வினா.

யக்ஞங்களனைத்திலும் எது சிறந்தது?

விடை:

ஞானயக்ஞம்.

வினா:

அப்படியெனின் ஏனைய யக்ஞங்கள், கர்மங்கள் இவை வீணானவையா?

விடை:

ஆகாது. அவை ஞானத்தை ஏற்படுத்தி, ஞானத்திலேயே அடங்கிவிடும். பின்னர் ஞானம் மோக்ஷத்திலே சேர்க்கும்.

முன்னுரை:

ஞானத்தை அடைவதற்கான வழி கூறப்படுகிறது.

34. தத்வித்தி ப்ரணிபாதேன பரிப்ரச்னேன ஸேவயா|
உபதே க்ஷ்யந்தி தே ஞானம் ஞானினஸ் தத்வதர்சினஹ|| (34)

சொற்பொருள்:

தத்ஞானம் - அத்தகைய ஞானத்தை, ப்ரணிபாதேன - சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தும், பரிப்ரச்னேன - சமயமறிந்து வினயத்துடன் கேட்டறிந்தும், சேவயா - சேவைசெய்தும், வித்தி - அறிக, தத்வதர்சனஹ - தத்துவம் அறிந்தவர்களான (பிரம்மானுபவம் அடைந்தவர்களான) ஞானினஹ - ஞானிகள், தே - உனக்கு உபதேக்ஷ்யந்தி உபதேசிப்பார்கள்.

கருத்துரை:

(ஓ அர்ஜுனா!) அத்தகைய ஞானத்தை நீ தத்துவ ஞானிகளிடம், சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து, சமயமறிந்து

வினயத்துடன் கேட்டும், சேவைசெய்
உதவியால் அறிவாய். அவர்கள் உ
உபதேசிப்பர்.

விளக்கம்:

ஞானம் சிறந்தது என மு
சொல்லப்பட்டது. அத்தகைய ஞானத்தைப்
என இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

"தத்வதர்சனஹ" - தத்துவ அறிஞர்க
மிருந்து அஞ் ஞானத்தைப் பெற முடியா
என்பதால் வெறும் வரட்டு வேதாந்தி
என்பதும், பரமாத்ம தத்துவத்தை நேரி
(அனுபவித்தறிந்தவரால்) தான் இ
தெளிவாகிறது. வேதாந்தத்தைப் போதிப்ப
உடையவர் உலகில் பலர் இருக்கக்கூடு
பரமாத்மாவை அனுபவித்து அத் தத்துவத்
மிகச் சிலரே. அத்தகைய அனுபவ ஞான
உலகில் மதிப்பு இருக்கும். அவர்களது சிறி
அல்லது அத்தகையோரை கண்ணா
அத்தகைய அனுபூதியை நாமும் அடை
தெளிவாகிறது. ஆயின் பசு, கவர் முதலா
போல அவர் வேறாகத் தெரிவதில்லை. த
அவர் புலப்படுவார். ('தத்வதர்சனஹ' என்ற
முமுக்ஷுக்களுக்கு ஆத்ம தத்துவத்தைக்
ஏற்படுகின்றது. ஏனெனில் ஆன்மாவை
ஒவ்வொருவரும் தரிசிக்க இயலும் என்ப
நமக்கு விளங்குகிறது) தத்வ தரிசனம்
ஞானியர் மக்களுக்கு ஞானத்தை போதிப்
அனைவருக்கும் போதிப்பரா? அல்ல,
மதித்து பின்பற்றுபவர்க்கு மாத்திரமே

அவையெவையெனின்—

(1) "ப்ரணிபாதேன" - (பாதம் -
நன்றாகப் படுதல், ப்ரணிபாதம் - மு

நமஸ்கரித்துப்படுதல்) சாதகன் மகாத்மாவான ஞானியரிடத்து பக்தியுடன், வினயத்துடனும், பணிவுடனும் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தல் வேண்டும். தனது கர்வம், அஹங்காரம், ஆடம்பரம். அங்கேயே முழுவதும் விட்டுவிடுதல் வேண்டும். அகங்காரமின்றி, கர்வமின்றி, தானே சிறந்தவன் என்ற எண்ணமின்றி இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில், தேகாபிமானம் மனத்தில் இருக்கும்வரை குருவின் போதனை மனத்தில் ஏறாது (அழுக்குத் துணியில் சாயம் ஏறாததைப் போல). சாஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தால் பற்று மறையும். சாதகனுக்கு பற்றின்மை என்பது முதல் தேவையாகும். நின்றபடியோ, குனிந்தோ நமஸ்கரித்தால் போதாதா? போதாது. அஷ்டாங்கங்களும் பூமியின் மீது படியும்படி சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தே ஆக வேண்டும். இதன் உட்பொருள் என்ன? இது ஒரு பெரிய சாதனை. இதனால் உடலின் மீதுள்ள அகங்காரம் தொலையும். உண்மையில் மகனீயர்கள் தம்மை அனைவரும் வணங்குதல் வேண்டும் என ஒருபோதும் ஆசைப்படார். ஆயின் சாதகர்களிடம் பணிவு. மரியாதை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இத்தகைய கிரியைகளினால் பரிட்சை செய்து. அதன் பின்னரே உபதேசிப்பர்.

உலகில் மனிதன் எத்தகைய உயர்ந்தவன் ஆயினும், அதிகாரம் பொருந்தியவராயினும், அரசன் ஆயினும் இறைவனின் எதிரில், குருவின் எதிரில், மகனீயர்களான தத்துவ அறிஞர்களின் எதிரில் அவனது அதிகாரம் செல்லாது. இறைவனின் பார்வையில் உலக நடைமுறையின் அதிகாரத்திற்கு மதிப்பு ஏதுமில்லை. உடல் பலமுடையவர் ஆயினும் ஆன்மீக பலமுடையவர் எதிரில் தலைவணங்க வேண்டியதே. பிரம்ம பலமே உண்மையான பலம். விசுவாமித்திரர். நல்ல தேக பலம் உடையவராயினும், (திக் பலம், க்ஷத்திரிய பலம், பிரம்மதேஜோ பலம் என்று சொல்லி வசிஷ்ட மகரிஷியின் முன் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து பிரம்மரிஷி என்று அவரால் போற்றப்பட்டமை அனைவரும் அறிந்ததே! எனவேதான் முன் காலத்தில், இக்காலத்தும் கூட அரசர்கள், தனவந்தர்கள் ஆகியோர் எங்கோ தனிமையில்

கோவணம் அணிந்த ஞானியரி
சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செ
பெறுகின்றனர். ஒருவேளை கர்வத்
தேகாபிமானம், அகங்காரத்தை க
நஷ்டமடைவது எவர்? எனவேதா
கோயில்களில், பெரியோர்களின் மு
இவற்றை நீக்கிவிடுவர்.

(2) "பரிப்ரச்னேன" - மேற்செ
பெரியோர்களுக்கு சாஷ்டாங்கமா
தன் சந்தேகங்களைப் பணிவுட
கேட்கவேண்டும். ஆகவேதான் 'பிர
'பரிப்ரச்னேன' என்றார். இனிய செ
கேட்டறிதல் வேண்டும் என்பது செ

(3) ''சேவயா'' - இனி
பெரியோர்களுக்கு சேவை செய்து அ
பெறுதல் வேண்டும், குருசேவையி
இடம் பெறுதல் வேண்டும். அவரி
அருள் இல்லாவிடின் ஆன்மீக அரங்
முன்வைத்தல் இயலாது. ஆகவேத
சேவை மிகவும் அவசியமெ
கூறப்பட்டுள்ளது. மாயையைத் தா
அல்லது அதனை வெல்லுதல் வேண்
சரணடைதல் வேண்டும். குருவின்
உண்டு.

இவ்விதமாக (1) சாஷ்டாங்க நம
கேட்டறிதல் (3) சேவை - என்ற மு
மகனீயர்களின் அருள் பார்வையி
பெறுவர் என்று இங்கு கூறப்ப
செய்யவேண்டியதை முறையாகச்
சொல்லவேண்டிய முறையில் செ
கடமையைச் சரிவரச் செய்யா
எந்நாளும் உபதேசம் பெறுதல் எ

குரு எதை உபதேசிப்பார்? ஞானத்தை. அஞ்ஞானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவர்க்கு இதைவிட வேறென்ன வேண்டும்? எது நிலையானதோ அதனையே அவர்கள் உபதேசிப்பர்.

ஆன்மீக வழியில் முன்னேறுவதற்கு குருவின் உதவி மிகவும் தேவை என்பதை இச் சுலோகம் வெளிப்படுத்துகின்றது. மேலும் குருவின் சந்நிதியில் சிஷ்யன் எவ்வாறிருக்க வேண்டும் என்பது இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. இதனை முமுக்ஷுக்கள் நன்கு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா தான் அர்ஜுனனுக்கு ஆத்ம ஞானத்தை உபதேசிப்பினும் ஏன் மறுபடியும் தத்வஞானிகளிடம் சென்று அறியுமாறு சொல்கிறார்? (1) தான் உபதேசித்த ஞானம் நன்கு திடமாக மனத்தில் பதிய வேண்டுமென்பதற்காக, மகனீயர்களிடம் சென்று அறிக என்கிறார். (2) அல்லது குருசிஷ்ய முகமாக அறியும் சாதாரண முறையை உலகிற்குத் தெரிவிப்பதற்காக அங்ஙனம் சொல்லியிருக்கக்கூடும்.

வினா:

ஞானம் எவரால் கிடைக்கக்கூடும்?

விடை:

அநுபவம் பெற்ற தத்வ அறிஞர்களிடம் கிடைக்கும்.

வினா:

அத்தகைய சத்குருவினிடம் முமுக்ஷுக்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும்?

விடை:

(1) சாஷ்டாங்க வந்தனம் செய்தல் வேண்டும் (2) பணிவுடன் காலம் பார்த்து வினவி அறிதல் வேண்டும் (3) சேவை செய்தல் வேண்டும்.

முன்னுரை:

அத்தகைய ஞானத்தைப் பெ
நன்மையைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

35. யஜ்ஞாத்வா ந புனர்மோஹமேவம் யாஸ்
யேன பூதான்யசேஷேண த்ரக்ஷ்யஸ்யா

சொற்பொருள்:

பாண்டவ! - அர்ஜுனா! யத் - எதன
ஞாத்வா - அறிந்து, புனஹ - மறுபடியும்
மோஹம் - மோஹத்தை (அஞ்ஞானத்
அடையமாட்டாயோ, யேன - எதனால்,
- எல்லா பிராணிகளையும், ஆத்மனி - உ
- அப்படியே, மயி - என்னிடத்தில், த்ரக்ஷ
(தத் - அத்தகைய, ஞானம், ஞானத்தை

கருத்துரை:

ஏ அர்ஜுனா! எதனை அறியின் ம
மோஹத்தை நீ அடையமாட்டாயோ; யே
பிராணி கோடிகளையும் உன்னிலும்
காண்பாயோ அத்தகைய ஞானத்தை தத்
அறிந்து கொள்வாய்.

விளக்கம்:

ஞானம் அடைவதால் இரண்டு ப
அதுவரை இருந்து வந்த மோஹம் (அஞ்
(2) எல்லா பிராணிகோடிகளை
பகவானிடத்தும் காணக்கூடும். இவை
சிறிது விளக்கமாக அறிவோம்.

(1) கண்கள் இருப்பதன் அ
விழுந்துவிடாமல் இருப்பதே,
விழுந்துவிட்டால் அவனுக்கு கண்ணில்

அவ்வாறே ஞானத்தை பெற்றதன் அடையாளம் மறுபடியும் முன்போலவே மோஹத்தை அடையாதிருப்பதேயாகும். ஆத்மாவொன்றே சத்யம், ஏனையவையனைத்தும் அழியக்கூடியவை என்பதே அத்தகைய ஞானம். அத்தகைய ஞானமுடையவன் மறுபடியும் காட்சிப் பொருட்களைக் குறித்து எதற்கு சோகமோ, மோஹமோ, துக்கமோ அடைகிறான்?

'யஸ்மின் ஸர்வாணி பூதான்யா தைத்மவா பூத்விஜானதஹ।
தத்ர கோ மோஹஹ் கஹ்சோக ஏகத்வமனுபச்யதஹ॥
(ஈசாவாசோ உபநிஷத்)

மாங்காய் பச்சையாக இருக்கும் போது துவர்ப்பாகவும், புளிப்பாகவும் இருக்கும். பக்குவமாக பழுத்தவுடன் எந்த பக்கம் ருசித்தாலும் இனிப்பாகவே இருக்கும். முன்னிருந்த புளிப்பு, துவர்ப்பு துளியும் இருப்பதில்லை. ஒரு வேளை சிறிது இருந்தாலும் அது இன்னும் சரியான பக்குவமடையவில்லை என்று அர்த்தம். அவ்வாறே இதுவரை அர்ஜுனன் பந்துக்கள் முதலானவரைக் கண்டு 'இவர்கள் என்னவர்' இவரோடு எவ்வாறு போரிடுவேன்? என்று மோஹத்தில் வீழ்ந்திருந்தான். ஞான பிராப்தியடைந்தபின் அத்தகைய மோஹத்தை அடைதல் கூடாது என்று பகவான் அர்ஜுனனுக்கு போதிக்கிறார்.

மக்களில் சிலர் தமக்கு ஞானம் வந்து விட்டதாகக் கூறிக் கொண்டாலும், அவர்களது அனுஷ்டானத்தில் விஷயங்களின் மீதான பிரவிருத்தி, முதலான குறைகளைக் காணலாகும். அத்தகையோர் இன்னும் ஞானத்தை அடையவில்லை என்றே பகவான் வாக்களித்துள்ளமையால் தெரிகின்றது. மறுபடியும், மோஹமடைதல், விஷயங்களின் மீதான ஆசை ஏற்படாதிருத்தல் இவையே ஞானம் அடைந்ததற்கான அடையாளம். பகவானின் இவ்வாக்கியத்தால் நடைமுறையில் எதனையும் பின்பற்றாத வெறும் வறட்டு வேதாந்திகளுக்கு இது சரியான அடி. எனவே அவர்கள் தமது நடைமுறை வழியை மாற்றிக் கொண்டு உலகிற்கு உதாரணமாகத் திகழ வேண்டும். சாதகன் ஒவ்வொரு சாதனையையும் அனுஷ்டித்து

வந்து, அவற்றை நன்றாகப் பின்பற்றிய
தனக்குத் தானே பரிசீலித்துக் கொண்டு
தொலைந்ததா.? குரோதம் மறைந்த
குறைந்ததா? தெய்வ குணம் நிறை
அவ்வப்போது ஆத்ம பரிசீலனை செ
வேண்டும். உள் மனத்தில் மறைந்திருக்கு
தேடி அறிந்து அவற்றை வெளியே களைந்
ஆத்ம ஞானம் அடைந்துவிட்டால்.
முதலான துர்க்குணங்கள் நெருங்குவதற்கா

(2) இனி இரண்டாவது விஷயம் - ஞ
எல்லாப் பிராணி கோடிகளையும்
பரமாத்மாவிடத்தேயும் காண்பர் என்
பிரம்மாண்டம் அனைத்தும். ச
ஆன்மாவினால் ஏற்படுகின்றது. பாம்பு எ
எங்கிருக்கிறது? விழித்திருப்பவவிடத்
மறைந்திருப்பது உள்ளதில் அடங்கியி
அதிஷ்டானமான ஆன்மஸ்வருபத்தை
மறையக்கூடிய இந்த உலகமனைத்தையு
காண்பான். அல்லது, இதனையே இன்
ஆலோசித்தாலும், இந்த பிரம்மாண்டம
கற்பனையே யாகும். அம்மனமானது ஆ
நிலைத்துள்ளது. எனவே இவ்வுலகம், பிரா
தையும் ஞானியால் ஆன்மாவில் காணமு
தெரிவிக்கப்பட்டது.

'அதோமயி' என்றதால் தன்னிடமு
எல்லாப் பூதங்களையும் காணவல்லவன்
ஆயின் பகவான் தன்னிலும் வேறானவன்
அல்ல. ஞானம் எப்போது ஏற்படுகிறதோ
தெய்வமாகிறான் (ஞானீத்வாத்மைவ
தன்னில், தெய்வம். இவ்வுலகமனைத்
அப்போது பகவானிலும் காண்பதாகத்
ஆயின் இந்நிலை அஞ்ஞானம் இருக்கையி
ஞானமேற்பட்டு தெய்வ சிந்தனையுடன்

சித்திக்கும். அதன்பின் குரு, சிஷ்யன், பகவான், பக்தன் ஆகிய இவர்களுக்கிடையே எவ்வித பேதமும் இன்றி ஏகத்வம் (ஒருமை) ஏற்படும்.

இங்கு அர்ஜுனன் = X - ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் = Y அனைத்து பிராணிகோடிகள் = Z என்று வைத்துக் கொண்டால் -

'த்ரக்ஷ்யஸ்யாத் மன்யதோமயி' - என்ற வாக்கியத்தின் மூலம், ஆத்மனி - தன்னில் (அர்ஜுனனிடத்து) எல்லாப் பிராணிகோடிகளையும் காண இயலும் எனவே, X = Z ஆகின்றது. அவ்வாறே, மயி - ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் எல்லாப் பிராணிகளையும் காண்பான். எனவே Y = Z ஆகும்.

எனவே,

X = Y (அர்ஜுனன் - எல்லா பிராணிகோடிகள்)

Y = Z (ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் - எல்லா பிராணிகோடிகள்)

ஆதலால், X = Y (அர்ஜுனன் — கிருஷ்ணர்)

என்பது தெளிவாகிறது.

எல்லாப் பிராணிகோடிகளும் இரண்டு பொருள்களில் வேறுவேறாக இருப்பது இயலாது. எனவே கணித சாஸ்திரப் பார்வையில் (Mathematical) பார்த்தால் இரண்டும் ஒன்றேயாகிறது. எனவே ஞானமடைந்தபின் ஜீவன் கிருஷ்ண பரமாத்மாவேயாகிறான் என்பது பொருள்.

இதனை வைத்துப் பார்க்கையில், ஞானம் எத்தகைய மகோன்னதமானது என்பது தெளிவாகிறது. உலகில் எத்துணையோ துன்பப்பட்டால் சிறிது பொருள், இடம், அதிகாரம் இவை கிடைக்கிறது. ஆயின் சிறிதளவு முயற்சியால், சாதனையால், இந்திரியக் கட்டுப்பாட்டினால், ஆன்ம விசாரணையால், பக்தியினால், பிரம்மாண்டம் அனைத்தையும் அடையக்கூடும். சாக்ஷாத் இறைவனே தானாகிறான். எத்தகையதொரு பதவி! எனவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் இவ்வாக்கியத்தில் முழு நம்பிக்கைவைத்து அத்தகைய மகோன்னத பதவியை அடைவதற்கு மகனீயர்களைச் சேவித்து கேட்டறிந்து ஆன்ம ஞானத்தைப் பெறுதல் வேண்டும்.

வினா:

ஞானத்தைப் பெறுவதால் பல

விடை:

(1) மறுபடியும் ஜீவன் மோஹ
வீழ்வதில்லை. (2) அதன்பின் எல்லா
தன்னிடத்தேயும், பகவானிடத்தும்

முன்னுரை:

ஞானத்தின் மேன்மையைப் பற்

36. அபி சேதஸி பாபேப்யஹ் ஸர்வேப்ய
ஸர்வம் ஞானப்லவேனைவ வ்ருஜின

சொற்பொருள்:

ஸர்வேப்யஹ, பாபேப்யஹ - ப
விட, (த்வம் - நீ) பாப க்ருத்தமஹ -
அஸிசேத் அபி - ஆயினும் ஸர்
வ்ருஜினம் - பாவங்களையும்,
ஞானமெனும் தெப்பத்தாலேயே, ஸ
கடக்கக்கடவாய்,

கருத்துரை:

(ஒருவேளை) பாபிகளனைவரை
செய்தவனாயினும், எல்லாப் பாவங்
ஞானமெனும் தெப்பத்தாலேயே க

விளக்கம்:

மகாபாவியாயினும் ஞானத்தா
போய் தன்யனாவான் எனப்பட்டது.
சக்தி இதனால் வெளியாகின்றது.
மட்டுமல்ல, மலையளவு பாவம் புரிந்

சாம்பலாக்கக்கூடிய சக்தி ஞானத்திற்குண்டு. எனவேதான் பகவான் இங்கு உலகில் உள்ள பாவாத்மாக்கள் அனைவரையும் விட பாவம் செய்தவனை எடுத்துக் காட்டி, அத்தகையோன் கூட ஞானத்தினால் கடைத்தேறுவான் என்கிறார். (பாபக்ருத், பாபக்ருத்தரஹ - பாபக்ருத்தமஹ) 'தம' என்ற அடைசொல் உபயோகித்திருப்பதால் பாவத்தின் தீவிரத்தன்மை வெளியாகிறது. அத்தகைய கோரமான பாவிகூட ஞானத்தின் மகிமையால் பாவம் தொலைந்து முக்தியடைகையில், சிறிதளவே பாவம் செய்தவர் குறித்துச் சொல்லவேண்டுமா? எனவே பாவிகள் பயப்படத் தேவையில்லை. தாம் இதுவரை செய்த பாவத்திற்கு வருந்தி இனியும் பாவங்களைச் செய்யாமல், ஞானத்தை அடைவதற்கான சாதனைகளைச் செய்தால் போதும். கடைத்தேறுதல் திண்ணம்.

மகாபாவிகளும் கடைத்தேறுவர் என்றதால், பாவம் செய்யத் தூண்டுவதாக எண்ணிவிடுதல் கூடாது. அது பகவானின் உத்தேசமல்ல, இதுவரை அஞ்ஞானத்தினால், பாவங்கள் புரிந்திருப்பினும் இனியேனும் அவ்வாறு செய்யாமல் ஞானத்தை பெற்றால் முக்தியடைவான் என்றே சொல்லப்பட்டது. ஞானத்தின் பெருமையைச் சிறப்பித்துச் சொல்வதே இச்சுலோகத்தின் உட்பொருள். எனவெ, இனி பாவிகள் பயப்படத் தேவையில்லை. அவர்கள் தைரியத்துடன் நன்னெறியில் சென்றால் மேன்மையடைவர். கடல் விரிந்து பரந்திருப்பினும், ஒரு சின்ன தெப்பத்தால் அதனை முழுவதுமாகத் தாண்டிவிடமுடியும். அவ்வாறே பாவத்தின் அளவு எத்துணை பெரிதாயினும் ஞானம் என்னும் தெப்பத்தால் எளிதாகத் தாண்ட முடியும் என இங்கு சொல்லப்பட்டது. 'த்ரிஷ்யஸி' எனாது 'ஸந்தரிஷ்யஸி' என்றதால், ஞானத்தைப் பெறுவதால் பாவிகள்கூட சம்சாரமெனும் கடலை எளிதாகத் தாண்டுதல் இயலும் எனத் தெளிவாகிறது. வால்மீகியே இதற்கு முன் உதாரணம்.

"பாவியானவன் சாஸ்திரங்களைப் படித்தல் கூடாது, ஓம் காரத்தை உச்சரித்தல் கூடாது, கீதையைப் படித்தல் கூடாது என்று சொல்லப்படுவன யாவும் பொருளற்ற வாக்கியங்கள்

என்று இச்சுலோகத்தால் ...
வியாதிஸ்தனுக்கே மருந்து தேவை...
பாபிகளுக்கே, விமுக்தியடைவதற்கா...
மிகவும் தேவைப்படுகிறது. எனவே ...
தாண்ட நினைப்பவர் பாவ...
புண்யாத்மாக்கள் ஆயினும் பய...
பெறுவதற்கு முயன்று முக்தியடைத...
இங்கு அனைவருக்கும் அபயக்கரம் ...

"சேத்" 'அபி' என்ற இரண்டு ...
அர்ஜுனன் பாவியல்ல என்பது விளக்...
தெய்வீக குணம் நிறைந்தவன் என்...
சொல்லப்பட்டுள்ளது. (மா சுசஹ ஸ...
அஸி (16-5)

வினா:

பாவத்தைப் போக்கும் வழி என்...

விடை:

ஞானத்தைப் பெறுவதே.

வினா:

ஞானத்தின் மேன்மை எத்தகைய...

விடை:

மிகப் பெரிய பாவிகூட ஞானம் ...
பாவமெனும் கடலைத் தாண்டி விடு...

முன்னுரை:

இனி, அக்னியை உதாரணமாகக்...
மகிமையை எடுத்துரைக்கிறார்.

37. யதைதாம்ஸி ஸமித்தோ அக்னிர் பஸ்...
ஞானாக்னிஹ் ஸர்வகர்மாணி பஸ்ம...

சொற்பொருள்:

அர்ஜுன - ஓ அர்ஜுனா! ஸமித்தஹ - நன்றாகச் சுடர்விட்டு எரியும் அக்னிஹ - அக்னி, ஏதாம்சி - விறகுகளை, யதா - எப்படி, பஸ்மஸாத்குருதே - சாம்பலாக்குகிறதோ, ததா - அவ்வாறே, ஞானக்னிஹி - ஞானமெனும் அக்னி, ஸர்வகர்மாணி - எல்லா கர்மங்களையும், பஸ்மஸாத் குருதே - சாம்பலாக்கிவிடுகின்றது (அழிக்கின்றது).

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! நன்கு சுடர்விட்டு எரியும் தீயானது விறகுகளை எவ்வாறு சாம்பலாக்கி விடுகிறதோ, அவ்வாறே ஞானமெனும் அக்னி எல்லா கர்மங்களையும் சாம்பலாக்குகின்றது.

விளக்கம்:

ஞானத்தினை அக்னியுடன் ஒப்பிட்டு அதன் மகிமையை இங்கு விளக்குகிறார். துக்க நிவாரணம் பிறப்பினின்றும் விடுபடுவதால் நேரும். பிறப்பின்மை கர்மங்கள் தொலைவதால் சித்திக்கும், கர்மங்கள் அழிதல் ஞானத்தைப் பெறுவதால் வந்து சேரும் மலையளவு விறகாயினும் அக்னி சாம்பலாக்கிவிடும். அவ்வாறே பிறவிதோறும் தொடரும் கர்மா எத்தனை இருப்பினும், அவையனைத்தையும் ஞானமெனும் அக்னி அழித்துவிடும். ஆயின் நன்றாகச் சுடர்விட்டு எரியும் அக்னியே அக்காரியத்தைச் செய்ய இயலும், சரியாக எரியாத அக்னி அல்ல, எனவேதான், 'ஸமித்தோ அக்னிஹி' என்ற பதத்தை உபயோகித்துள்ளார். எனவே ஞானம் முழுமையாக அடையாவிடில் கர்மாக்கள் அழிவதில்லை. நித்திரையில் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கும் மனிதன் எழுந்தவுடன் எவ்வாறு கனவு கலைகிறதோ; அவ்வாறே ஞானமெனும் விழிப்பு நிலையில் சம்சாரமெனும் கனவுத் தொடர்பான கர்மாக்கள், கர்மபந்தங்கள் ஜீவனுக்கு அழிகின்றது. 'ஸர்வ கர்மாணி' என்றதால் எல்லாவிதமான கர்மங்களையும், பந்தங்களையும் மனிதன் கடக்க இயலும் என்பது தெளிவாகிறது. (ஞானமென்றால் ஆத்மா அநாத்மா விசாரணையால் காண்பதை மாயையாகக் கொண்டு ஒதுக்கி,

திரிக் ரூபமான ஆத்மாவை - மதித்தல்
இறப்பெனும் கர்ம பலனை தவிர்க்க நினை
தவறாது சம்பாதித்துக் கொள்ள
இச்கலோகத்தின் வழி உணரலாம். 'க்ஷீயன்
தஸ்மின்த்ருஷ்டே பராவரே' (பரமாத்மா
கர்மங்களனைத்தும் நசித்துப்போ
முண்டகோபநிஷத் வாக்கியம் இ
விளக்குகிறது.

வினா:

கர்மத் தொடர்பு எங்ஙனம் அழியும்

விடை:

ஞானத்தினால் (சுடர்விட்டு எரியும்
எரிப்பதைப் போல் ஞானம் கர்மங்களை

வினா:

ஞானத்தின் மகிமையை நிரூபிக்க.

விடை:

அது கர்மங்களை நிர்மூலமாக்கி ஜீவன
விமுக்தியடையச் செய்கிறது.

முன்னுரை:

ஞானம் எங்ஙனம் பெறுவது என்ப

38. ந ஹி ஞானேன ஸத்ருசம் பவித்ரமிஹ
தத்ஸ்வயம் யோகஸம்ஸித்தஹ காலேனா

சொற்பெருள்:

இஹ - இவ்வுலகில், ஞானேன - ஞா
சமானமாய், பவித்ரம் - புனிதமானது, ந வி
இல்லவே இல்லையல்லவா, தத் - அத்
யோகஸம்ஸித்தஹ - (கர்மா) யோக்சித்

காலேன - காலக் கிரமத்தில், ஆத்மனி - தன்னிடத்தில், ஸ்வயம் - தானாகவே, விந்ததி - அடைகிறான் (அனுபவிக்கிறான்)

கருத்துரை:

இவ்வுலகில் ஞானத்திற்கு ஈடானது எதுவுமில்லை. அத்தகைய ஞானத்தை (கர்ம) யோக சித்தியை அடைந்தவன் காலக்கிரமத்தில் தன் உள்ளத்திலேயே தானே அறிகிறான்.

விளக்கம்:

இவ்வுலகில் புனிதமான பொருள்கள் பலவுண்டு. ஆயின் அவையனைத்திலும் மிகவும் புனிதமானது, பரிசுத்தமானது ஞானமேயென்று கூறுகின்றார். மனிதனை பரிசுத்தமாக்கு வதில் ஞானத்தை விட உயர்ந்தது வேறொன்றுமில்லை. அது ஜீவனின் அஞ்ஞானமெனும் அழுக்கினை அகற்றி ஆத்மானுபூதியை அடையச் செய்கிறது. ஜீவனில் ஸ்தூல தேகத்திற்குத் தொடர்பான புறஅழுக்குகளைப் போக்குவதற்கு, சோப், சீயக்காய், தண்ணீர் முதலானவை பலவுண்டு. அவ்வாறே சூக்ஷ்மமான தேகமான சித்தத்தி[illegible] பீடி[illegible] அழுக்குகளைக் களைவதற்கு, கர்மா, உபாசனை, தியான[illegible] யோகம், ஞானம் முதலான சாதனைகள் பல உண்டு. அவையனைத்திலும் ஞானமே மிகவும் சிறந்தது என்று பகவான் இங்கு குறிப்பிடுகின்றார்.

"ஸ்வயம்" - அதாவது ஞானம் தானே வந்து சேரும்? - சுய முயற்சியினால்தான். தனக்குத் தானே உணர்ந்து அறிதல் வேண்டும். தன் பசியைத் தானே தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். குரு, தெய்வம், பெரியோர் இவர்கள் சிறிதளவு உதவியே செய்வர். அதன்வழி நடப்பது நம் கடமையே. அனுபவிப்பது நாமே. சுயமுயற்சியினாலேயே ஞானத்தை சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். எனவேதான் 'ஸ்வயம்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

"யோகஸம் ஸித்தஹ" - ஞானத்தை அடைவதற்கு முன் யோகசித்தியடைதல் வேண்டும். அதாவது கர்மயோகத்திலே

நன்கு அறிந்து பயிலல் வேண்டும்.
அனுஷ்டித்து வந்து சித்த சுத்தியடைதல்
அழுக்கு நீங்கினால்தான் சாயம் ஏறுவ
கர்மா முதலான சாதனைகளினால்
போன்ற முயற்சியால் இதயம் நிர்மல
தோன்றும்.

"ஆத்மனி" - அப்படியாயின் அத்
தோன்றும்? தன்னிடத்தே, தன் உள்
வெளிப்படுமேயன்றி வெளியில் அல்ல.
அனுபவிக்கக் கூடிய பொருள் அல்
அனுபவிப்பான். எனவேதான் 'ஆத்
அஞ்ஞானம் எப்போது தோன்றும்?

"காலேன" - காலக் கிரமத்தில் (கர்ப
பின்னர்) ஜீவனிடத்தே தோன்றும்.
சித்திக்கும்? ஞானம் எப்போது
வினாக்களுக்கு இங்கு பகவான் ந
அளித்துள்ளார். மோக்ஷத்திற்கு கால நி
எப்போது பரிபக்குவம் அடைகிறதே
கிடைக்கும். அவரவர் சாதனை
பொறுத்தது. சிலருக்கு மிகச் சீக்கிரத்தி
சிலருக்கு வாழ்நாளின் கடைசியிலேயே
மோக்ஷத்தைக் குறித்தோ, ஞான
உற்சாகமிழக்க வேண்டிய தேவைய
முயற்சிக்குத் தகுந்தபடி காலக்கிரமத்தில்
கிடைக்கும். ஆயின் முயற்சியை மட்டு
காய் பழுப்பதற்கு சிலகாலம் பிடிக்கு
காலக்கிரமத்தில் பக்குவமடைதல்
அதற்குத் தேவையான நீரை நாம்
வேண்டும். ஒரு சிசு பிறப்பதற்கு
காத்திருக்க வேண்டுமல்லவா? என
சலனமின்றி நிஷ்காம கர்ம யோக முத
செய்து வந்து இதய சுத்தியைப் பெற்
தானாகவே பகவத் அனுக்ரகத்தால்

'காலேன' என்ற சொல்லின் விளக்கம் இதுவே.

இவ்வாறாக, ஞானத்தின் சிறப்பை, அது எப்போது, எவ்வாறு, எங்கு தோன்றும் என்பது விளக்கமாக இச்சுலோகத்தில் கூறப்பட்டது. இதனை நன்கு கடைபிடித்து அனைவரும் ஞானியராதல் வேண்டும்.

வினா:

உலகில் மிகவும் புனிதமான வஸ்து எது?

விடை:

ஆத்மஞானம்.

வினா:

அது (1) எவ்வாறு (2) எங்கு (3) எப்போது ஜீவனுக்கு கிடைக்கும்?

விடை:

(1) கர்மயோக சித்தியினால் (2) தன்னிடத்தே (3) காலக் கிரமத்தில் கிடைக்கும்.

முன்னுரை:

அத்தகைய ஞானத்தை எவர் அடைவர், அடைந்தபின் பெறும் பலன் என்ன என்பதை அடுத்து விளக்குகிறார்-

39. ச்ரத்தாவான் லபதே ஞானம் தத்பரஹ் ஸம்யதேந்த்ரியஹ|
ஞானம் லப்த்வா பராம் சாந்திமசிரேணாதிகச்சதி || (39)

சொற்பொருள்:

சிரத்தாவான் - சிரத்தையுடையவன், தத்பரஹ - ததேக நிஷ்டையில் கூடியவன், ஸம்யதேந்திரியஹ - இந்திரியங்களை யடக்கியவன், ஞானம் - (ஆத்ம) ஞானத்தை, லபதே - அடைவான், ஞானம் - ஞானத்தை, லப்த்வா - அடைந்து, அசிரேண - அதிவிரைவில், பராம் - சிறந்ததான, சாந்திம் - சாந்தியை, அதிகச்சதி - அடைகிறான்.

கருத்துரை:

(குரு, சாஸ்திர வாக்கியங்களில்) சிரத்
(ஆன்மீக சாதனையில்) ததேக நிஷ்டை
இந்திரியங்களை நன்கு வென்றவனாய்
ஞானத்தை அடைகிறான். ஞானத்தினால்
அதிவிரைவில் அடைகிறான்.

விளக்கம்:

ஞானத்தை எவன் அடைகிறான்
கூறப்படுகிறது. ஞானத்தை அடைய வேண்
நற்குணங்களைப் பெற்றிருத்தல்
அவையெனவெனின். (1) சிரத்தை (2)
இந்திரியக் கட்டுப்பாடு. இவை இல்லா
பெறமுடியாது. (1) சிரத்தை - எக்காரிய
இருந்தால்தான் நற்பலன் கிட்டும். கு
தெய்வத்தின் முன், சாஸ்திரத்திலும் ஜீவ
சிரத்தை இருக்கிறதோ அந்த அளவு நற்ப
இவனுக்குக் கிட்டும்' என்ற தளராத ம
சாதனைகளைச் செய்து வரவேண்டுமேய
சித்திக்குமோ அல்லவோ, இ
நன்மையுண்டாகுமோ இல்லையோ'
எழக்கூடாது. எனவே பகவான் 'சி
நற்குணத்தைப் பலவிடங்களில் வலியுறுத்

'தத்பரஹ' - இனி இரண்டாவது குண
பற்றுடன், ஒருமித்த எண்ணத்துடன், த
இருப்பின் ஞானத்தினைப் பெறமுடியும். ச
என்ற திரிகரணங்களும் அக்காரியங்கள
இருத்தல் வேண்டும். பிறகாரியங்களை கு
ஞானத்தைப் பெறுவது என்ற ஒரே கா
செலுத்த வேண்டும். சித்தத்தின் சக்திய
பின்னம் ஆகிவிடாமல், ஒரே பொருளிலே
அதனின்றும் அகண்ட சக்தி வெளிப்
உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாக அடையச்

மனத்தினை காணும் பொருள்களினின்றும் திசை திருப்பி பரமார்த்த விசாரணையில் செலுத்தி ததேக நிஷ்டையால் அதனைச் சாதித்தல் வேண்டும். அப்போது ஞானம் விரைவில் சித்திக்கும்.

"ஸம்யதேந்திரியஹ" - ஞானத்தை அடைவதற்கான மூன்றாவது தேவை இந்திரியக் கட்டுப்பாடு. இந்திரியங்களின் மூலம் வெளி உலகப் பொருள்களில், விஷயங்களில் அலைந்து கொண்டிருப்பின் இதயத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆத்மாவை எக்காலத்திலும் அறிந்து கொள்ள இயலாது, எனவே மனத்தை உள்முகமாகத் திருப்பவேண்டும். அது இந்திரியக் கட்டுப்பாடு இருந்தால் தான் சாத்தியமாகும், எனவே ஞானத்தை அடைவதற்கு. ஆன்மசாக்ஷாத்காரத்திற்கு இந்திரியக் கட்டுப்பாடு மிகமிக அவசியம். 'யதேந்ரத்ரியஹ' எனாது 'ஸம்யதேந்திரியஹ' என்றதால், இந்திரியங்களை நன்கு அடக்குதல் வேண்டு மென்பது காட்டப்பட்டது. சாதகனுக்கு இந்திரியங்கள் முதன்மையான எதிரி. நித்யவைரிகள். சத்ருக்களை வெல்லாவிடில் சாம்ராஜ்யம் (ஆத்மா) கிடைக்காது. எனவேதான் ஞானம் பெறுவதற்கு இந்திரியக் கட்டுப்பாடு மிக அவசியமென சொல்லுதற்குக் காரணமாகின்றது.

இவ்விதமாக சிரத்தை, ததேக நி,ஷ்டை, இந்திரியக் கட்டுப்பாடு இவற்றுடன் ஞானத்தை பெற்றுவிட்டால் அதன் பலன் யாது? 'பரமசாந்தி' (சாமான்யமான அமைதி இல்லை) ஞானத்தை அடைந்தவுடனேயே பரமசாந்தி ஜீவனுக்கு ஏற்படும்' அதுவே மோக்ஷஸ்திதி, 'அசிரேண' என்பதால் அத்தகைய பலன் ஞானத்தை அடைந்தவுடனேயே மிகவிரைவில் ஏற்படும் என்பது பொருள். சூரியோதயத்தினால் இருள் உடனேயே விலகி எங்கும் ஒளி உடனேயே நிறைவதைப் போல ஞானோதயத்தால் சம்சார சுக துக்கம் மறைந்து மோக்ஷ ரூபமான பரமசாந்தி உடனேயே கிடைக்கும் சாந்தி கிடைப்பதற்கான வழியென்ன என்று பலரும் வினவுகின்றனர். அதற்கான விடை இச்சுலோகத்தில் தெரியப்படுத்தியுள்ளார். 'ஓ, ஜீவர்களே! நீங்கள் பரமசாந்தியை

ஆசைப்படுவராயின் ஆத்ம ஞா
முயற்சிசெய்யுங்கள்!' என்று பகவா
காட்சிப் பொருள்களால் கிடைப்
அமைதியே, பரமசாந்தியல்ல என்ப
எனவே அதன்மீது செல்லாமல் ஞா
சாந்தியையே பெற முயற்சிப்பீராக!
ஜீவர்கள் அதற்காக ஏன் முயலுத

வினா:

ஞானத்தை எவர் அடைய மு

விடை:

(1) சிரத்தையுடையவர் (2) ததே
(3) இந்திரியக் கட்டுப்பாடுடைய

வினா:

ஞானத்தை அடைவதால் ஏற்

விடை:

பரமசாந்தி.

வினா:

சாந்தியை அடைவதற்கான

விடை:

ஞானத்தைப் பெறுவது.

முன்னுரை:

சிரத்தையில்லாதவனுக்கு ஏற்
விவரிக்கிறார்.

40. அக்ஞஸ்சாச்ரத்ததானஸ்ச ஸம்
நாயம் லோகோ அஸ்தி ந பரோ

சொற்பொருள்:

அக்ஞஸ்ச - ஞானமில்லாதவன், அச்ரத்ததானஸ்ச - சிரத்தையில்லாதவன், ஸம்சயாத்மா - (சாஸ்திரங்கள், குரு வாக்கியங்களையும்) சந்தேகிக்கும் மனமுடையவன், விநச்யதி - முழுமையாக நாசமடைகிறான், ஸம்சயாத்மனஹ - சந்தேகப்படுபவனுக்கு, அயம் - இந்த, லோகஹ - உலகம், நாஸ்தி - இல்லை, பரஹ - பரலோகமும், ந - இல்லை, ந சுகம் - சுகமுமில்லை.

கருத்துரை:

ஞானமில்லாதவன், சிரத்தை யில்லாதவன், சந்தேகமுடையவன் விநாசத்தையே அடைகிறான். சந்தேக எண்ணம் கொண்டவனுக்கு இகலோகமோ, பரலோகமோ, சௌக்கியமோ இல்லை.

விளக்கம்:

குருவின் வாக்கியத்தில், சாஸ்திரங்களின் வாக்கியத்தில், ஆன்மீக உண்மைகளில் நம்பிக்கை, சிரத்தையுடையவன் ஞானத்தை அடைவதால் பரமசாந்தியடைகிறான் என்று முன் சுலோகத்தில் கூறப்பட்டது. அத்தகைய சிரத்தை யில்லாதவன் ஞானமில்லாதவனாய் சம்சாரமெனும் இருட்குகையுள் அகப்பட்டு நாச மடைகிறான் என்று இச்சுலோகத்தில் கூறப்படுகிறது. (1) அஞ்ஞானி (2) சிரத்தை யில்லாதவன் (3) சந்தேக எண்ணம் கொண்டவன் என்ற இம்மூவரும் கடைத் தேறுவதில்லை என்றும், விநாசத்தையே அடைவரென்றும் சொல்லப்பட்டது. இதில் அஞ்ஞானியானவன் ஆன்மீக விஷயங்களைப் பற்றி அறியாது, அறிவதற்கான முயற்சியும் செய்யாது, காண்பதையே உண்மையென நம்பி, பிறப்பு இறப்பு எனும் சுழற்சியில் அகப்பட்டு நசித்துப் போவான். சிரத்தையில்லாதவன், சாஸ்திரங்களில் நம்பிக்கையற்று அவற்றில் ஈடுபாடு கொள்ளாமல், அதன் பலனான கெட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு நசித்துப்போவான். இனி மூன்றாமவ்னான சந்தேக எண்ணமுடையவன் ஒவ்வொன்றையும் சந்தேகக் கண்ணுடனேயே பார்த்து,

எத்தகைய செயலிலும் ஈடுபடாமல், ஆன்மீக
எதுவும் செய்யாது வாளாவிருந்து நசித்துப்போவா
னாது 'விநச்யதி' என்றதால் இம்மூவரும்
அழிவை அடைவர் என்பது தெளிவாகிறது.

இம்மூவரையும்பற்றி முதலில் கூறி
சந்தேகப்படுபவனைக் குறித்து சொல்லி அவனு
இரண்டும், சௌக்கியமும், மனசாந்தியோ
என்கிறார் பகவான். சந்தேகம் மனதை உருக்கு
எனவே முமுக்ஷுக்கள் சாஸ்திரங்கள், குரு
இவற்றின் மீது நம்பிக்கை, சிரத்தை வைத்து,
நீக்கி ஆன்மீக பதத்தில் முன்னேறுதல் வேண்டு
முழுமையான சுகம் கிடைக்கும்.

வினா:

இவ்வுலகில் விநாசமடைவோர் எவர்?

விடை:

(1) அஞ்ஞானி (2) சிரத்தையில்லாதவ
கொள்பவன்.

வினா:

சந்தேகமடைபவனுக்கு எத்தகைய துர்க

விடை:

அவனுக்கு இகலோகமோ, ப
மனவமைதியோ இல்லை.

வினா:

எனவே முமுக்ஷுவின் கடமை யாது?

விடை:

(1) அஞ்ஞானத்தை தொலைத்து ஞான
வேண்டும்.

(2) சாஸ்திரங்கள், குருவின் வாக்கு இவற்றில் சிரத்தையுடன் இருத்தல் வேண்டும்.

(3) ஆன்மீக உண்மையில் ஐயமடைதல் கூடாது.

முன்னுரை:

ஞானியை கர்மங்கள் கட்டுப்படுத்துவதில்லை என்று கூறுகிறார்.

41. யோகஸந்யஸ்தகர்மாணம் ஞானஸம்சின்னஸம்சயம்|
ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணி நிபத்னந்தி தனஞ்ஜய|| (41)

சொற்பொருள்:

தனஞ்ஜய! - அர்ஜுனா!, யோக ஸந்யஸ்த கர்மாணம் - நிஷ்காம கர்ம யோகத்தினால், கர்மபலனைத் துறந்தவர் அல்லது ஈசுவரார்ப் பணம் செய்தவர், ஞானஸம்சின்ன ஸம்சயம் - ஞானத்தினால் ஐயம் நீங்கினவனான, ஆத்ம வந்தம் - ஆத்ம சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பவனை, கர்மாணி - கர்மங்கள், ந நிபத்னந்தி - கட்டுப்படுத்துவதில்லை.

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜுனா! நிஷ்காம கர்ம யோகத்தினால் கர்மபலத்தைத் துறந்தவன். அல்லது அதனை ஈசுவரார்ப்பணம் செய்தவன், ஞானத்தினால் ஐயங்களை நீங்கியவன் ஆன ஆத்மாவில் நிலைத்திருப்பவனுக்கு (பிரம்ம ஞானிக்கு) கர்மங்கள் பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதில்லை.

விளக்கம்:

கர்மாக்கள் எவனை பந்தப்படுத்துவதில்லை என்ற கேள்விக்கான விடை இங்கு சொல்லப்பட்டது. கர்மபலத்தைத் துறந்து, ஞானத்தினால் எல்லா விதமான ஐயங்களையும் போக்கிக் கொண்டு, ஆன்மாவில் நிலைத்திருப்பவனுக்கு, ஞானிக்கு கர்ம பந்தம் ஏற்படுவதில்லை. கர்ம. பலனைத் தியாகம் செய்து, ஆன்மாவில் நிலைத்திருப்பவனுக்கு; காணப்படும் தேகத்தின் மீது 'அகம்' என்ற எண்ணம்

இருப்பதில்லையாதலால், கர்த்த
இல்லாதிருப்பதால் கர்மாக்கள் அ
வதில்லை. அத்தகையோன் இடைவி
செய்து கொண்டிருப்பினும் அதில்
ஏனெனில் பந்தம் என்பது கர்மா
செய்யாதிருப்பதிலோ இல்லை, பலன்
தானே கர்த்தா என்ற எண்ணத்தில்,
தனை ஏற்படுகின்றது. மேலும், ஆத்ம
கர்மங்களும் ஞானாக்னியால் சாம்பலா
அவை எவ்வாறு பந்தப்படுத்தும்?

"ஞானசம்சின்ன சம்சயம்" - ஞா
ஜீவனின் ஐயங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்
ஏற்பட்ட பின் ஐயங்கள் அதுவே வி
ஸர்வஸம்சயாஹா).

"ஆத்மவந்தம்" - ஆத்ம நிஷ்
பிரம்மஞானம் பெற்றவனுக்கு
பந்திப்பதில்லை. உலகில் ஆத்மஞானி
அனைவரும், செல்வந்தராயினும் பல
கற்றோராயினும், அழகுடையோர
பந்தப்படுத்தும், எனவே ஆத்ம
ஆத்மஞானியராவதற்கு அனைவரும்

வினா:

கர்மா எவனைப் பாதிப்பதில்லை

விடை:

(1) நிஷ்காம கர்மயோகத்தினால்
செய்தவன், அல்லது ஈசுவரார்ப்ப
ஞானத்தினால் ஐயங்கள் நீங்கியவனை
இருப்பவனை கர்மாக்கள் பந்திப்பதி

வினா:

எனவே கர்மாக்களால் பந்திக்கப்ப
என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை:

(1) கர்ம பலனைத் தியாகம் செய்யவேண்டும் (2) ஞானத்தைப் பெற்று ஐயங்களை நீக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். (3) ஆன்மாவில் நிலைத்திருத்தல் வேண்டும்.

முன்னுரை:

ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தை போக்கிக் கொண்டு உலக நன்மைக்காக (நிஷ்காம) கர்ம யோகத்தினை செய்து வருமாறு பகவான் அர்ஜுனனுக்குப் போதிக்கிறார்.

42. தஸ்மாதஜ்ஞானஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்தம் ஞானாஸினாத்மனஹ!
சித்த்வைனம் ஸம்சயம் யோகமாதிஷ்டோத்திஷ்ட பாரத|| (42)

சொற்பொருள்:

பாரத! - அர்ஜுனா! தஸ்மாத் - ஆகையினால், ஆத்மனஹ - உன், ஹ்ருத்ஸ்தம் - இதயத்தில் இருக்கின்றன அஜ்ஞானஸம்பூதம் - அஞ்ஞானத்தினால் உண்டான, ஏனம்ஸம்சயம் - இந்த சந்தேகத்தை, ஞானாசினா - ஞானமெனும் வாளினால், சித்த்வா - வெட்டி, யோகம் - (ஞானயோக சாதனையான) நிஷ்காம யோகத்தினை, ஆதிஷ்ட - கையாளுக, உத்திஷ்ட - எழுந்திரு!

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! ஆகையால் உன் இதயத்தில் பீடித்திருக்கும், அஞ்ஞானத்தினால் ஏற்பட்ட ஐயங்களை, ஞானமெனும் வாளினால் வெட்டி, நிஷ்காம கர்மயோகத்தினைக் கைக்கொள்வாயாக! எழுந்திரு!

விளக்கம்:

இவ்வாறாக, இவ்வத்தியாயத்தில் ஞானத்தை, ஞானத்தின் மகிமையினை, ஞானயோகத்தின் உதவியால் நேரும் நிஷ்காம கர்மயோகத்தினை போதித்து, இறுதியில் அர்ஜுனனை செயல் புரியுமாறு கூறுகிறார். கடமையையாற்றுமாறு சொல்கிறார். எழுந்திரு (உத்திஷ்ட) செயலில் இறங்கு என்று உற்சாகப் படுத்துகின்றார்.

'அஞ்ஞான சமாப்தம்' - சந்தேக
அஞ்ஞானத்திலேயே தோன்று
அஞ்ஞானம் தாய் போன்றது. எ
துர்வாசனைகளும், கெட்ட என்
அங்கேயே எழுகின்றன.

"ஞானாஸினா" - அஞ்ஞானத்
உதவுமேயன்றி வேறெதுவும் உதவாது
தொலைப்பதற்கு ஞானமெனும் வாள்
பகவான் உபதேசிக்கிறான். இரு
ஒன்றினால்தான் இயலும். அ
அஞ்ஞானமெனும் இருளை அக
பயன்படுத்தப்படுகிறது.

"ஹ்ருத்ஸ்தம்" - என்றதால்
ஐயங்கள், மோஹம் இவை இதயத்தி
என்பது தெளிவாகிறது. எதிரி தொ
அருகிலேயே நம் இதயத்திலேயே இ
வேண்டும்.

"யோகமாதிஷ்ட" - ஞானமடை
நிஷ்காம கர்மயோகத்தினைக் க
என்று பகவான் அர்ஜுனனுக்குப்
கர்மாவைச் செய்வதிலோ, ஒ
இருப்பதில்லை. எனினும் தர்மத்
காரியங்களை நிஷ்காம புத்திய
எனவேதான் பகவான் இங்கு அ
'அர்ஜுனா' முதலில் நீ ஞானத்தை
வாளால் அவித்தையெனும் இதயத்தி
வெட்டி எறி, பின்னர் உலக நன்
செய்க! என்கிறார்.

"உத்திஷ்ட" - 'எழுந்திரு' என்று
ஏற்படுத்தக்கூடிய வாக்கியத்தை அரு
உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் "
வாக்கியங்களால் உற்சாகப்படுத்தி

ஒதுங்கி நின்று கவலையுடன் இருப்பவருக்கு தைரியத்தை உண்டாக்கி செயலாற்றுதற்கு இறங்குமாறு செய்வர். இங்கு ரதத்தில் அமர்ந்து செயலாற்றாது கலங்கி நின்ற அர்ஜுனனுக்கு பகவான் தைரியத்தை ஏற்படுத்தி, 'உத்திஷ்ட' 'எழுந்திரு' என்கிறார்! - இவ்வாக்கியத்தை அனைவருமே ஏற்று, அர்ஜுனனைப் போன்று உள்ள அவித்தையெனும் முட்செடியை ஞானமெனும் வாளினால் அறுத்தெறிந்து செயலாற்றுதல் வேண்டும். எத்துணை சாதனைகள் செய்து வந்தாலும் இறுதியில் ஆத்மஞானம் ஒன்றே பந்தவிமுக்திக்கு கதி. ஆத்ம ஞானம் அடைந்த பின்னரே நிஷ்காமகர்ம யோகத்தினை இன்னும் சிறப்பாகப் பின்பற்றுதற்கு இயலும் என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

வினா:

சந்தேகம், மோஹம் எங்கு உறைகின்றது?

விடை:

இதயத்தில்.

வினா:

அவை எதனின்றும் தோன்றுகிறது?

விடை:

அஞ்ஞானத்தினின்றும் தோன்றுகிறது.

வினா:

அஞ்ஞானம் எவ்வாறு அழியும்?

விடை:

ஞானமெனும் வாளினால்.

வினா:

அவ்வாறு அஞ்ஞானத்தினை அ
மகனீயர்கள் என்ன செய்வர்?

விடை:

உலக நன்மைக்காக நிஷ்காம கர்மயே
வருவர்.

ஓம்

இது உபநிஷத்து பிரம்மவித்தையும், யோ
ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன விவாதமாகச்
ஸ்ரீ பகவத் கீதையின் ஞான யோ
நான்காம் அத்தியாய

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதை

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

கர்ம ஸந்யாஸ யோகம்

அத்தியாயத்தின் பெயர் விளக்கம்:

" கர்ம ஸந்யாஸயோகம்"- சந்யாஸம் என்றால் தியாகம். கர்மத்தியாகம் முதலிலேயே கைகூடாது என்பதும், கர்மபலனைத் தியாகம் செய்வதான நிஷ்காம கர்மயோகத்தை முறையாகப் பின்பற்றி வந்தால் சித்த சுத்தி ஏற்பட்டபின் விஷயங்களற்ற ஆன்மநிலையில், அல்லது அத்தகைய நிலை ஏற்படுவதற்கு கர்மதியாகமென்பது நேருமென்பதும், ஆகவே சாதகர்களுக்கு கர்மசந்நியாசத்தை விட கர்ம யோகமே சிறந்தது என்றும் இவ்வத்தியாயத்தில் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறாக கர்மஸந்நியாசத்தைக் குறித்து விவரமாக போதிக்கும் அத்தியாயம் ஆதலால் இதற்கு கர்ம ஸந்நியாஸயோகம் எனப்பெயரிடப்பட்டது. அல்லது 'சந்நியாசம்' என்ற சொல் சாங்கியத்திற்கு, ஞானத்திற்கு மாற்றாகப் பயன்படுத்தப்படும். இவ்வத்தியாயத்தில் கர்ம யோகம், ஞானயோகம் இரண்டையும் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளதால் கர்ம ஸந்நியாச யோகம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள முக்கிய விஷயங்கள்:

1. *சாங்கிய யோகம் (நிஷ்காம) கர்மயோகத்தைக் குறித்த நிர்ணயம் -(1 முதல் 6 சுலோகம் வரை)*

2. *சாங்கியயோகம் கர்மயோ*
   அவற்றின் மகிமை -(7 முதல்
3. ஞான யோகம் பற்றிய விவர
4. பக்தியுடன் கூடிய தியான
   (27முதல் 29 வரை)

முன் அத்தியாயத்திற்கும் இதற்குமுள்ள தொ

மூன்றாம் நான்காம் அத்தி
நிஷ்காமகர்ம யோகத்தினை அங்கங்
அவற்றை பின்பற்றி வந்தால் முறை
என்றும் சொன்னார் (4-38) ஆயின்
விடங்களில் உதாரணம் காட்டியுள்ள
மகனியர்களை சேவிப்பதன் மூலம்
பகவான் கூறியுள்ளார். எனவே ஞான
எது சிறந்தது என்ற ஐயம் அ
அதனைப்போக்குவதற்காக ஸ்ரீ
வினவினார். அர்ஜுனனின்
இவ்வத்தியாயம் தொடங்குகிறது.

அர்ஜுன உவாச:

1. ஸந்யாஸம் கர்மணாம் க்ருஷ்ண பு
யச்ச்ரேய ஏதயோரேகம் தன்மே ப்ரூ

அர்ஜுன உவாச - அர்ஜுனன் சொ

சொற்பொருள்:

க்ருஷ்ண - ஏ கிருஷ்ணா! கர்
ஸந்யாஸம் - தியாகத்தையும், புன
ச - (கர்ம) யோகத்தினை, சம்
ஏதயோர்ஹோ - இவ்விரண்டில்,
சிறந்ததோ, ஸுநிஸ்சிதம் தத்ஏகம்
பட்டுள்ள அவ்வொன்றையே மே ப்

விளக்கம்:

உண்மையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எங்கும் கர்மத்தைத் தியாகம் செய்யும்படி கூறவில்லை. கர்ம பலனைத் தியாகம் செய்யும்படியே போதித்தார். எனவே இங்கு கர்ம சந்நியாசத்திற்குப் பொருள் கர்மத்தியாகத்துடன் கூடிய ஞானமென்பதே. எனவே அர்ஜுனனின் கேள்வி ஞானயோக, கர்மயோகங்களில் எது மேன்மையைத் தரவல்லது என்பதே. இக்கேள்வி ஐயத்திற்கிடமாகவேயுள்ளது. ஏனெனில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் –

கார்யம் கர்மஸமாசர (3-19)

யுத்யஸ்வ விகதஜ்வர: (3-30)

குரு கர்மைவ தஸ்மாத்த்வம் (4-15)

யோகமாதிஷ்டோத்திஷ்ட பாரத (4-42)

முதலான வாக்கியங்களின் மூலம் கர்மயோகத்தினைப் பின்பற்றுமாறு அர்ஜுனனுக்கு சொல்லியுள்ளார். ஆயினும் சிலவிஷயங்களில் -

ச்ரேயான் த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாஜ்ஞானயஜ்ஞ: பரந்தப -

ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஞானே பரிஸமாப்யதே (4-33)

தத்வித்தி ப்ரணிபாதேன (4-34)

முதலான வாக்கியங்களில் ஞானயோகத்தின் சிறப்பினை வலியுறுத்தி, அதனைப் பின்பற்றுமாறு பகவான் அர்ஜுனனுக்கு ஐயத்திற்கு இடமின்றி கூறியுள்ளார். இரண்டையும் அக்கறையுடன் கேட்ட அர்ஜுனனுக்கு அவற்றில் எது சிறந்தது என்ற கேள்வி எழுந்தது. இதனைப் போன்றே அர்ஜுனனுக்கு ஐயம் எழுந்ததை மூன்றாம் அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் நாம் காணலாகும்.

முன்னுரை:

அர்ஜுனனுக்கு பகவான் பதிலுரைக்கிறார்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச:

2. ஸந்யாஸ: கர்மயோகச்ச நிச்ரேயஸ
ததயோஸ்து கர்மஸந்யாஸாத் கர்மயோ

சொற்பொருள்:

ஸந்யாஸ: - கர்மத்தியாகம் (கர்ம
ஞானயோகம்) கர்மயோகச்ச - கர்மயோ
- இரண்டையும், நிச்ரேயஸகரௌ - மோ
செய்பவை, தயோஸ்து - அவ்விரண்டி
- கர்மஸந்நியாசத்தைவிட, கர்மயோ
விசிஷ்யதே - சிறந்தது.

கருத்துரை:

கர்மத்தியாகம் (ஞானயோகம்),
இரண்டும் மோக்ஷத்தைத் தருப
இவ்விரண்டிலும் (ஆரம்பநிலையில்) க
கர்மயோகமே சிறந்தது.

விளக்கம்:

கர்ம சந்யாசத்துடன் கூடிய ஞா
செய்வதான நிஷ்காம கர்மயோகம்
மேன்மையைத் தருபவையே, இரண்
நல்குபவையே, ஆயினும் ஆரம்ப நி
கர்மத்தினைத் தியாகம் செய்வதைவிட
அர்ஜுனன் விஷயங்களற்ற முழுமை
இன்னும் அடையவில்லை என்பதால்,
அவனது நிலையை கருத்தில்கொண்
சொல்லியிருக்கக்கூடும். மேலும் உல
அஞ்ஞானிகளே அதிக எண்ணிக்கையி
அனைவரின் மேன்மையைக் கருதி
சந்நியாசத்தினை, அதாவது கர்ம
வலியுறுத்தவில்லை என்று ஊகிக்க
இவ்வாறு சொன்னதால், ஒவ்வொரு

அற்ற ஞான நிலையை அடைவதற்கு முன்பே கர்மங்களை செய்யாது, சோம்பேறிகளாக இருந்து, புக்தி, முக்தி என்ற இரண்டினின்றும் விலகிச் சென்று விடுவர். ஆகவே சாமான்ய மக்களின் மேன்மையைக் கருதி பகவான் இவ்வாறு கர்மயோகத்தின் சிறப்பினை வலியுறுத்துகிறார்.

வினா:

கர்மசந்நியாசத்துடன் கூடிய ஞானயோகம் சிறந்ததா, கர்மங்களைச் செய்வதான நிஷ்காம கர்ம யோகம் சிறந்ததா?

விடை:

இரண்டும் சிறந்தவையே. இரண்டும் முக்தியளிப்பவையே. ஆயினும் சாதகனுக்கு ஆரம்ப நிலையில் கர்மம் செய்வதே சிறந்தது.

முன்னுரை:

விருப்பு வெறுப்பற்ற நிஷ்காம கர்மயோகியைப் புகழ்கிறார்—

3. ஜ்ஞேய ஸ நித்யஸந்யாஸீ யோ ந த்வேஷ்டி ந காங்க்ஷதி।
நிர்த்வந்த்வோ ஹி மஹாபாஹோ ஸுகம் பந்தாத் ப்ரமுச்யதே॥
(3)

சொற்பொருள்:

மஹா பாஹோ - பெரும்புஜ பலம் உடைய ஏ அர்ஜுனா! யஹ - எவன், ந த்வேஷ்டி - வெறுப்பின்றி இருக்கின்றானோ, ந காங்க்ஷதி - எதற்கும் விருப்பு அடைவதில்லையோ (ஆசைப்படுவதில்லையோ) ஸஹ - அவன், நித்யஸந்யாஸீ - எப்போதும் சந்நியாசியே (என்று), ஜ்ஞேயஹ - அறியத் தக்கவன், ஹி - ஏனெனில், நிர்த்வந்த்வஹ - இருமைகளற்றவன், சுகம் - எளிதாக, பந்தாத் - பந்தத்திலிருந்து, (சம்சார பந்தம்), ப்ரமுச்யதே - விடுபடுகிறான்.

கருத்துரை:

மிக்க புஜபலமுடைய அர்ஜுனா! எவன் (எந்த கர்மயோகி) எவற்றின் மீதும் வெறுப்புக் கொள்ளாது, எதனையும்

விரும்பாது இருக்கின்றானோ, அத்
சந்நியாசியே (தியாகி) என்று அறி
வெறுப்பு முதலான) இருமைகளற்
பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

விளக்கம்:

சந்நியாசமென்றால், விருப்பு வெ
முதலான இருமைகளை ஒதுக்குவ
ஒதுக்குவதன்று என்பது இங்கு
அவ்வாறு விருப்பு வெறுப்புகளை வி
ஆவான். ஏனையோர் 'அநித்ய
பொருள். சந்நியாசிகள், (குடீசக
தரப்பினரில் இங்கு இரண்டு
சொல்லப்பட்டுள்ளனர் - (1) நித்ய
சந்நியாசிகள், விருப்பு வெறுப்பற்ற
நித்ய சந்நியாசி, சந்நியாசி வே
உள்மனத்தில் விருப்பு வெறுப்பு
இவைகளைக் கொண்டிருப்பவன் அ
மனவளர்ச்சியின்றி வெளித் தோற்
கொள்பவன் - என்று பொரு
வெறுப்புகளை விடுத்தலே சந்நியா
சந்நியாசம். இருமைகளை துறப்ப
அவையில்லாதவன் சந்நியாசியா
அவ்வாறு இல்லாதவன் சந்நியா
அவைகளை ஒதுக்கியவன் கிருஹஸ்

"சுகம் பந்தனாத்" - சம்சார பந்த
அது திடமான, அது வெகுகால
வந்திருப்பது. எனவே அதனை வே
கடினமானது. ஆயினும் விருப்புவெ
அதனை எளிதாக; அநாயாசமாக வே
இங்கு கூறுகிறார். எனவேதான்
சொல்லை பயன்படுத்தியுள்ளார்.
ஏதாவது எளிதான வழியுள்

வினவுகின்றனர். பகவான் இங்கு அதற்கான சரியான விடையை அளித்துள்ளார். விருப்பு வெறுப்புகளை விடுத்தலே அதற்கான வழி. அத்தகையோன் கிருஹஸ்தனாயினும், கர்மாக்களை செய்துவரினும், எப்போதும் சந்நியாசியே (நித்யசந்நியாசி) ஆவான்.

உள்மனத்தின் அழுக்குகளை விட்டுவிடுவதே உண்மையான சந்நியாசமென்றும், நித்ய சந்நியாசமென்றும் பகவான் சொல்வதால், இனி வேடதாரிகளான கபட சந்நியாசிகளின் லீலைகளை ஒடுக்குவதாகும். அத்தகையோர் அநித்யசந்நியாசிகளின் வரிசையில் சேர்க்கப்படுவர். எனவே செயற்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், பகவான் தெரிவித்த பந்த விமோசனத்தை அளிக்கும் புனிதமான வழியையே அனைவரும் அனுசரித்தல் வேண்டும்.

வினா:

'நித்ய சந்நியாசி' யார்?

விடை:

(1) எதனையும் வெறுக்காதவன் (2) எதற்கும் ஆசைப்படாதவன் (3) சுகதுக்கம் முதலான இருமைகள் அற்றவன்.

வினா:

அத்தகைய நித்ய சந்நியாசத்தினால் பலன் என்ன?

விடை:

அதனால் மனிதன் சம்சார பந்தத்தினை எளிதாக கடக்கவியலும்.

வினா:

சம்சார பந்தத்தினின்றும் எளிதாக தப்பிப்பதற்கான வழியென்ன?

விடை:

விருப்பு வெறுப்பற்றிருத்தல், இருமை
ஆகியவை.

முன்னுரை:

கர்மயோக, ஞானயோகம் இ
ஒன்றேயென்பதை இனிவரும் இரண்
கூறுகிறார்.

4. ஸாங்க்யயோகௌ ப்ருதக்பாலாஃ ப்ரவ
ஏகமப்யாஸ்திதஃ ஸம்யகுபயோர்விந்த

சொற்பொருள்:

ஸாங்க்யயோகௌ - ஞானயோக,
ப்ருதக் - வேறு வேறென்று, பாலாஹா -
ப்ரவதந்தி - சொல்கிறார்கள், பண்டிதா
(ப்ரவதந்தி) - அவ்வாறு சொல்லார்
அவ்விரண்டிலும், ஏகம் அபி - ஒன்
நன்கு, ஆஸ்திதஹ - பின்பற்றுபவன், (உ
- இரண்டின் பலனையும், (மோக்ஷம்
அடைகிறான்.

கருத்துரை:

(கர்மசந்நியாசத்துடன் கூடிய) ஞான
இவ்விரண்டும் வேறுவேறென்று
பலனுடையவையென்று) விவேக மற்ற
ரேயன்றி, விவேகிகள் அல்ல. அவ்
வொன்றையாவது நன்கு அனுஷ்டித்தால்
ஆன (மோக்ஷமெனும்) பதவியை மனி

விளக்கம்:

பண்டிதர்கள் என்றால் ஆன்மீக
மகனீயர்களென்பதே பொருளேயன்
காரங்களைப் பற்றிய இலக்கிய அறிவு

ஞானயோகம், கர்மயோகம் இரண்டும் வெவ்வேறாக பலனைக் கொடுப்பவையென்று குழந்தைகள் (பாலாஹா) சொல்வரேயன்றி பெரியோர்களல்ல என்று பகவான் இங்கு கூறுகிறார். ஏனெனில் எந்த யோகத்தைப் பின்பற்றினாலும் ஆத்மா சாக்ஷாத்காரமெனும் மோக்ஷமெனும் ஒரேவிதமான பலனே கிடைக்கிறது. சிலர் தத்தம் மனவியல்பிற்கேற்ப ஆன்ம விசாரணையுடன் கூடிய ஞானயோகத்தை அனுசரித்து காண்பவை, காட்சி இவற்றை ஒதுக்கி ஆத்மஸ்வரூபத்தை உணர்ந்து மோக்ஷ பலனை அடைவர். மற்றும் சிலர், நிஷ்காம கர்மயோகத்தினை பின்பற்றி எல்லாவிதமான செயல்களையும், ஈசுவரார்ப்பணம் செய்து, சுயநலமின்றி பலனைக் கருதாது, சித்த சுத்தியடைந்து அதன்வழி ஆன்ம சொருப ஞானமடைந்து மோக்ஷத்தைப் பெறுகின்றனர். இவ்வாறாக இரண்டிலும் 'அகம்' எனும் பாவமின்மையே, தானே கர்த்தா எனும் புத்தியின்மையே, குறுகிய மனப்பான்மையின்மையே பொதிந்துள்ளது. ஜீவன் எனும் எண்ணம் மறைந்துவிடின் எஞ்சியிருப்பது சிவமேயல்லவா? எனவே சாங்க்ய (ஞான)யோக, கர்மயோகங்களில். ஏதேனுமொன்றில் நன்கு ஊன்றி செயல்பட்டால் இரண்டின் பலனுமான மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்று சொல்வதன் காரணம் இதுவே.

"ஸம்யக்" - எந்த யோகமாயினும் அதில் நன்கு திடமான எண்ணத்துடன் ஊன்றி ஈடுபட்டால் மாத்திரமே அத்தகைய மோக்ஷம் கிடைக்குமே அன்றி சிறிதளவு அனுபவத்திலேயே கிடைக்காது. எந்த வழியாயினும் அதில் பரிபக்குவமடைதல் வேண்டும். அதில் வல்லுனர் (Expert) ஆக வேண்டும். இதனைத் தெரிவிப்பதற்கே 'ஸம்யக்' எனும் சொல் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

உத்தமமான ஞானிகள் உலக நன்மைக்காக கர்மாக்களை (பலனைக் கருதாது) செய்து வருகின்றனர். உத்தம கர்மயோகிகள் சுயநலமின்றி, பலனை எதிர்பாராது, உள்மனத்தில் எல்லாம் இறைவனின் சொருபமே (ஸர்வம கல்விதம் ப்ரஹ்ம்) எனும் ஞானபாவத்துடன் கூடியிருக்கின்றனர். எனவே பரிபக்குவ நிலையில் ஞானயோக,

கர்மயோகம் இரண்டும் ஒன்றாகவே
அளிக்கவல்லது. இரண்டின் இலக்
தனித்தன்மையை விடுத்து அ
சமநிலையை அடைவதே. இவ்வாறி
கர்மயோகம் என்றும் வெவ்வேறா
சிறிய பாலர்களே ஆவர். அவர்
வளரவில்லையென்று பொருள்.

பரந்த மனம் உடையவரென்று
வெறுப்புகொள்ளார், தூற்றார்,
சந்நிதிக்கு இட்டுச் செல்பவையே
சம்மதமாகக் கருதுவர். ஒரு
வெளிப்புறத்தினின்றும் உள்நோக்கிச்
(Radius) வழியாகச் சென்
மையப்புள்ளியைச் (Centre) சேருமல்
கர்மம் போன்ற எல்லா வழிகளும்
செல்பவையே. இச்சுலோகத்தில்
ஏதேனுமொன்றை பின்பற்றி அதனை
வந்தால் இரண்டின் பலனும் கிடை
கூறுகிறார். இரண்டின் பலனும்
அவ்வாறு சேரும். இவ்வாறாக, எ
மதங்களின் ஒருமைப்பாடும்
வெளிப்படுத்தப்பட்டது. மத விஷயத்
போற்றுதலில் பரந்த மனப்பான்மை
கோருகின்றார். நதிகள் வெவ்வேறாக
கடலில் சென்றடைவதைப் போல ஞ
யோகங்களனைத்தும் ஆன்மாவை
இலக்கை நோக்கியே செல்லுகின்ற

வினா:

ஞானயோகம், கர்மயோகம் வெ

விடை:

அல்ல, நன்கு கடைபிடித்தால் இ
முக்தியையே யளிக்கும்.

வினா:

எனவே, முக்தியடைவதற்கான வழியென்ன?

விடை:

ஞானயோகத்தினையோ, கர்மயோகத்தினையோ இறுதிவரை நன்கு அனுஷ்டித்து வருதல் வேண்டும். அப்போது இரண்டின் பலனுமான மோக்ஷம் சித்திக்கும்.

5. யத்ஸாங்க்யைஃ ப்ராப்யதே ஸ்தானம் தத்யோகைரபி கம்யதே|
ஏகம் ஸாங்க்யம் ச யோகம் ச யஃ பச்யதி ஸ பச்யதி|| (5)

சொற்பொருள்:

ஸாங்க்யைஹி - ஞான நிஷ்டர்களால், யத் ஸ்தானம் - எந்த நிலை, (மோக்ஷம்), ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறதோ, தத் - அது, யோகைஹி அபி - கர்ம யோகியர்களாலும், கம்யதே - அடையப்படுகிறது, ஸாங்க்யம் ச - ஞானயோகத்தினை யோகம் ச - கர்மயோகத்தினையும், ஏகம் - ஒன்றாக, (ஒரே பலனுடையதாக), யஹ - எவன், பச்யதி - பார்க்கிறானோ (அறிகிறானோ), ஸஹ - அவனே பச்யதி உண்மையை அறிந்தவனாவான்.

கருத்துரை:

ஞானயோகிகளால் எந்த நிலை (மோக்ஷம்) அடையப்படுகிறதோ, அந்நிலை கர்மயோகிகளாலும் அடையப்படுகிறது. ஞானயோகத்தையும், கர்மயோகத்தையும் ஒன்றாகக் (ஒரே பலனைத் தரக்கூடியதாக) கருதுபவனே உண்மையான பார்வை கொண்டவன் (அறிந்தவன்)

விளக்கம்:

முன்னைய சுலோகத்தின் பொருளையே இங்கும் கூறுகிறார். ஞானயோகம் கர்மயோகம் இரண்டும் ஒரே பலனை நல்குபவை என்று அறியக்கூடியவரே ஆன்மீக நெறியை அறிந்தவராகிறார். அவர்களே உண்மையை அறிந்தவர். ஏனையோர் கண்கள் இருப்பினும்

பார்வையற்றவரே ஆவர் என்பது
கண்டறிவதே கண்களைப் படை
உண்மையை அறிந்துணர்வதே விவேக
விவேகமற்ற தன்மையென்னும் குருட்
திருஷ்டி, பரந்த மனப்பான்மை இ
எந்தவொரு யோகமாயினும் ஒரே
வல்லது என நிச்சயமாக எண்ணுத
இனி கர்மயோகிகள் தாம் கீழோர்
ஞானயோகிகள் தாமே உயர்ந்தோர்
பயமின்றி அவரவர் வழியைப் பின்பற்றி
வேண்டும். இலக்கு இருவருக்கு
(பரமாத்மா) சாதனைகளில் ஒரு
காணப்படினும் அது ஒன்றே என
விவேகம் - என்று இங்கு தெரிவிக்கப்
செல்ல வேண்டுமெனின், கிழக்காகப்
மேற்காகச் செல்லினும் ஒன்றே. எ
வேண்டிய இடத்தைச் சேர்வர் அல்

வினா:

உலகில் உண்மையாக பார்வை
(விவேகமுடையவன் எவன்?)

விடை:

ஞானயோகம், கர்மயோகம் இரண்
(ஒரே பலனை அளிப்பவையென்ற)
உண்மையாகப் பார்வையுடையவ
முடையவன்)

முன்னுரை:

கர்மயோகத்தினால் சித்த சுத்தி
ஞானயோகத்தில் நிலைபெறுதல் கடி

6. ஸந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ துஃகம
யோகயுக்தோ முனிர்ப்ரஹ்ம நசிரேண

சொற்பொருள்:

மஹாபாஹோ! - பெரும்தோள் பலம் பொருந்திய அர்ஜுனா! - ஸந்நியாஸஸ்து - ஞானயோகம் (கர்ம சந்யாசத்துடன் கூடிய ஞானநிட்டை) ஆயின், அயோகதஹ - கர்மயோகமின்றி, ஆப்தும் - அடைவதற்கு, துக்கம் - கடினமானது (இயலாது), யோகயுக்தஹ - கர்மயோகத்துடன் கூடிய, முனிஹி - (தெய்வ) மனனசீலர்கள், நசிரேண - விரைவாக, ப்ரஹ்ம - பிரம்மத்தை, அதிகச்சதி - அடைகிறார்கள்.

கருத்துரை:

தோள்வலிபடைத்த அர்ஜுனா! (கர்ம சந்யாச யோகமான) ஞானயோகமாயினும் கர்மயோகமின்றிப் பெறுதல் மிகவும் கடினமானது. கர்மயோகத்துடன் கூடிய முனிவர்கள் விரைவில் (இலக்கினை) பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள்.

விளக்கம்:

கர்மயோகத்தின் உதவியின்றி கர்ம சந்நியாசத்துடன் கூடிய ஞானநிட்டையை கடைபிடிப்பது கடினமானது என்கிறார். அதாவது கர்மயோகத்தில் நன்கு கடைப்பிடித்துத் தேறினவர்க்கே ஞானயோகம் சித்திக்கும் என்பது பொருள். கர்மாக்களனைத்தையும் முழுமையாகத் துறந்து காணப்படும் பொருளான ஆத்மாவில் நிலைத்திருத்தல் எளிதான வேலை அல்ல. அத்தகைய ஞானநிலை அனைவர்க்கும் எளிதில் கிடைத்துவிடாது. அதற்கு சித்தசுத்தி பெறுவதற்கான சாதனைகள் எத்துணையோ செய்தல் வேண்டும். நிஷ்காம கர்மயோகத்தினைச் செய்தல் வேண்டும். கர்மயோகம் ஆரம்பக் கல்வி நிலை (Elementary Course) போன்றது. ஞானயோகம் கல்லூரி மேற்படிப்பு (College Course) போன்றது. எனவே முதலில் கர்மயோகத்தில் தேறினால்தான் ஞானமெனும் கட்டிடத்தில் கால் வைக்கமுடியும். எனவேதான் பகவான் இங்கு கர்ம சந்நியாசத்தை முதலில் ஏற்கவேண்டாமென்றும், கர்மயோகத்தினை நன்கு ஆற்றி, சித்த சுத்தியடைந்து ஞான மார்க்கத்தைப் பின்பற்றினால் மிக விரைவில் பரப்

பிரம்மத்தைச் சேரமுடியுமென்று
போதிக்கிறார். "ந சிரேண" என்றதால்
பிரம்மத்தை அடைவதில் எவ்வித தடங்க
விரைவிலேயே அவர்கள் இலக்கினை
தெளிவாகிறது. 'முனிஹி' - மன
குறிப்பிட்டுள்ளதால் கர்மயோகத்து
சொரூபத்தினைக் கூட மனனம் செய்தல்
தெரிகின்றது. அதாவது கர்மயோகத்
தியானம், பகவத் சிந்தனையையும் கூ
விரைவிலேயே ஞானத்தையடைந்து பிர
என்பது பொருள்.

இவ்வாறு ஆரம்ப நிலையில் (நிஷ்கா
அனுபவம் பெறாது சித்தசுத்தியடை
ஞானயோகத்தினை, கர்ம சந்நியாசத்
விட்டால், சாதனையில் பலவீதமான
நேரிடும். ஏனெனில் கர்மஸந்நியாசம்
வாசனைகளற்ற நிலையிலேயே நிக
இதயத்தில் இருக்கும்வரை, பாவம்,
சித்தத்தினை ஆக்ரமித்துக் கொண்டிரு
வெளிவேடம் பூண்டாலும் உள்மனமா
ஆடி. ஜீவனுக்கு மனவமைதியின்மையை
எனவே எச்சாதனையாயினும் முன்பு சித்த
மிகவும் தேவை. அதற்கு கர்மயோகம் ந
பகவான் இச்சுலோகத்தில் தெரி
அஸ்திவாரத்தை முதலில் பலப்படுத்தி
யென எச்சரிக்கிறார். கர்மயோகமே அ
அதனைச் செய்யாவிடின் மோக்ஷமெ
ஆரம்பித்தால் அது காலக் கிரமத்தில் வி
அவ்வாறே அழிந்துபோனதற்கான
சரித்திரத்தில் பலவுண்டு. எனவே முதல்
சாமர்த்தியத்தைச் சம்பாதித்தல் வே
சாஸ்திரத்தில் இது ஒரு பரம இரகசிய
சிலர் 'எமக்கு ஞானமே வேண்டும்' எ
அடம்பிடித்து, சித்தபரிபக்குவம் இல்லாத

ஞானத்தை அடைவதில் வெற்றி பெறுவதில்லை. இவ்வாறு ஒருபக்கம் கர்மாவிற்கோ, மறுபக்கம் ஞானத்திற்கோ பயனின்றி இரண்டிற்கும் உதவாது போகின்றனர். இத்தகைய ஆபத்தினின்றும் தப்பிப்பதற்காக பகவான் இச்சுலோகத்தில் நல்லமுறையில் அறிவு புகட்டியுள்ளார். அவற்றை சிரமேற்கொண்டு சாதகர்கள் மேன்மையடைதல் வேண்டும்.

மருத்துவர்கள் வியாதியஸ்தனுக்கு மருந்து கொடுப்பதற்கு முன் மலம் கழிவதற்கான மாத்திரை கொடுப்பர். அதன் மூலம் சரீரம் சுத்தமாகி நல்ல முறையில் இருக்கும். அவ்வாறே நிஷ்காம கர்மயோகத்தினால். முதலில் சித்தத்தினை நன்கு தூய்மைப்படுத்திவிட்டால் ஞானத்தில் நிலைக்கும். எனவே கர்மயோகத்திற்கு 'சுத்தி' (Cleaning Process) யை அனைவரும் முதலில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இச்சுலோகம் போதிக்கிறது.

வினா:

ஞானயோகம் எப்போது சித்திக்கும்?

விடை:

கர்மயோகத்தில் நன்கு பயின்று தேர்ந்தால் மாத்திரமே சித்திக்கும்.

வினா:

பிரம்மத்தைச் சீக்கிரமாக எவர் அடைவர்?

விடை:

கர்மயோகத்தினை அனுசரித்த மனனசீலர்கள் (முறையாக அதனால் சித்த சுத்தியை, ஞானத்தைப் பெறுவதால்) பிரம்மத்தைச் சீக்கிரமாக அடைகின்றனர்.

7. யோகயுக்தோ விசுத்தாத்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்ரியஹ|
ஸர்வபூதாத்மபூதாத்மா குர்வன்னபி ந லிப்யதே|| (7)

சொற்பொருள்:

யோகயுக்தஹ - (நிஷ்காம) கர்
பிடிப்பவனை, விசுத்தாத்மா -
கொண்டவனை, விஜிதாத்மா -
மனத்துடன் கூடியவனை ஜிதேந்த்ரி
வென்றவனும், ஸர்வபூதாத்மபூதாத்
கோடிகளிடத்தும் உள்ள ஆன்மா
ஆன்மாவும் ஒன்றேயென்றும் அறிந்
கர்மாக்களை செய்து கொண்டிருப்பி
பந்தத்தினால் கட்டுப்படார்.

கருத்துரை:

(நிஷ்காம) கர்ம யோகத்தினை
பரிசுத்தமான இதயமுடையவனும் நன்
மனமுடையவனும், இந்திரியங்களை
பிராணிகோடிகளிடமும் உள்ள
ஆன்மாவும் ஒன்றேயென்று அறிந்
மனிதன் கர்மாக்களைச் செய்து
கட்டுறான்.

விளக்கம்:

கர்மாக்களை செய்து கொண்டிருப்
கட்டுறாமல் இருத்தல் வேண்
இலக்கணங்களைக் கொண்டிருத்தல்
அவையெவை யெனின் (1) நிஷ்காம
(2) நிர்மல இதயம் (3)மனத்தை வெல்லு
வெல்லுதல் (5) அனைத்திலும் ஆன்
காணுதல். இவையனைத்தும் உ
இலட்சணங்களே யென்பது வெளி
கர்மயோக, ஞானயோகங்கள் முற்றி
ஒன்று பொருந்தி ஒன்றாகவே
தெளிவாகிறது. இவ்வைந்து இலட்ச
கர்மாவைச் செய்து வருபவன் கர்ம

அவ்வாறின்றி, காம்ய பாவத்துடனும், சித்த சுத்தியின்றி, தானே கர்த்தா வென்ற எண்ணத்துடனும், கட்டுப்படுத்தப்படாத இந்திரியங்களுடன் கர்மாவை செய்தால் அதனால் அவன் கட்டுறுவான்.

(அந்தக் கரணம்) உள்மனம் கெட்ட எண்ணங்களுடனும் துர்க்குணங்களுடனும், கெட்ட வாசனைகளுடனும் கூடியிருப்பின் அதனுடன் செய்யப்படும் கர்மாவும் கெட்டவையாகவே இருக்கும், எனவே அவன் அதனால் கட்டுறுகிறான். மேலும் எல்லாப் பிராணிகோடிகளிடத்தும் தன் ஆன்மாவேயுள்ளது என்ற எண்ணமில்லாவிடின் ஏனைய பிராணிகளுக்கு இம்சையைச் செய்வதற்குத் தொடங்குவான்; பிறரிடம் வெறுப்பு கொள்வான். தயை, அன்பு, கருணை போன்ற நற்குணங்கள் அவனது செயல்களில் இராது, எனவே அத்தகையோன் தன் குற்றமுள்ள செயல்களால் தவறாது கட்டுறுகிறான். எனவே கர்மாவினால் பந்தப்படாமல் இருப்பதற்கு அனைத்துயிரிலும் ஆன்மாவைக் காணுதல் மிகவும் தேவையே. அவ்வாறே இந்திரிய, மனக் கட்டுப்பாடும் கர்ம விமுக்திக்கு அவசியமே என்று பகவான் இங்கு தெரிவித்துள்ளார். இவ்வாறு மேற்சொன்ன ஐந்து இலட்சணங்களும் கொண்டு கர்மாவைச் செய்து வந்தால் ஜீவன் அவற்றால் பந்தப்படாது பற்றின்றி, பந்தமற்று ஒளிருவான். எனவே முமுக்ஷுக்கள் இந் நற்குணங்களைத் தவறாது வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வினா:

கர்மாவைச் செய்தாலும் அதனால் கட்டுறாது இருப்பவன் யார்?

விடை:

(1) நிஷ்காமகர்மாவைப் பின்பற்றுபவன் (2) நிர்மல இதயமுடையவன் (3) மனோஜயம் (4) இந்திரிய ஜயம் (5) அனைத்திலும் ஆன்மாவைக் காண்போன் - என்ற இவ்வைந்து இலட்சணங்கள் பொருந்தியவன் கர்மாவினால் கட்டுறான்.

முன்னுரை:

தத்துவ ஞானியான யோகி உலகி... கொள்வரென்று பின்வரும் இரண்... கூறுகிறார்.

8. நைவ கிஞ்சித்கரோமீதி யுக்தோ மன்...
பச்யஞ் ச்ருண்வன் ஸ்ப்ருசஞ் ஜிக்ரன்...

9. ப்ரலபன் விஸ்ருஜன் க்ருஹ்ணன்னுன்...
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேஷு வர்தந்த...

சொற்பொருள்:

தத்வவித் - பரமாத்மா தத்துவத்தை... யுக்தஹ - யோகத்தில் நிலைத் திருப்பவன்... நிலைத்த சித்தத்தை உடையவன்) ப... ச்ருண்வன் - கேட்கினும், ஸ்ப்ருசன் - ... - மோப்பம் பிடித்தாலும், அச்னன் - ... - நடந்தாலும், ஸ்வபன் - உறங்கி... சுவாசித்தாலும் ப்ரலபன் - பேசின... விடுப்பினும், க்ருஹ்ணன் - இரகி... உன்மிஷன் - கண் விழிக்கினும், நி... இந்த்ரியாணி - இந்திரியங்கள் இந்திரிய... விஷயங்களில், வர்த்தந்தே + இதி - ... தாரயன் - உறுதிப்படுத்திக் கொள்... ஒன்றையும், நப் ரோமி இதி - நான் செ... மன்யேத - நினைப்பான்.

கருத்துரை:

தத்துவம் தெரிந்த யோகி (ஆன்ம... சித்தம் கொண்டவன்) பார்க்கினும், கே... வாசனை பார்க்கினும், சுவாசித்தா... விடுத்தாலும், பிடித்தாலும், கண்திறப்பி... பொறிகள் (இந்திரியங்கள்) (அவ்வ...

பிரவர்த்திக்கின்றன என உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு நா எதனையும் செய்கிறேனில்லை என்று நினைப்பான் (அக்காரியங்களைத் தான் செய்வதாக நினையான்)

விளக்கம்:

ஆன்மா தேக இந்திரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது அவற்றிற்கு சாட்சியாய் நின்று அதனதன் செயல்களை கண்டு கொண்டிருக்கும். எனவே எக் காரியத்திற்கும் அது கர்த்தா ஆவதில்லை. அவித்தையின் காரணமாக ஜீவன் தன் சுயரூபத்தை மறந்து தேக இந்திரியங்களுடன் ஒன்றிப்போய் தானே தேகமென்று, தானே இந்திரியங்களென்று, மனமென்று எண்ணிக் கொண்டு அவ்வவற்றின் கிரியைகளை, விகாரங்களை தன்மீது வீணாக ஏற்றிக் கொண்டு துக்கத்தையடைகிறான். ஆயின் தத்துவஞானத்தினால் அவித்தையெனும் குறைபாடு நீங்கிய மகனீயர்கள், ஆன்மசொரூபத்தில் நிலைத்தவராய்! "அவ்விந்திரியங்கள் அவற்றின் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றன, நான் அவற்றின் சாட்சி, நான் எதுவும் செய்வதில்லை என்று உறுதியுடன் விகாரமின்றி இருப்பான், அவ்விந்திரியங்களினால் ஏற்படும் இன்பதுன்பங்களை தான் கருதாமல் நித்ய நிரதிசயவுலகிலேயே உலவுவான்.

ஆயின் சிலர், வறட்டு வேதாந்திகள் ஆத்மஞானம் அடைவதற்கு முன்பே, அவித்தை நசிப்பதற்கு முன்பே, தேகத்தின் தொடர்பு விடுவதற்கு முன்பே, விஷயங்களில் ஈடுபாடு கொண்டு, இந்திரியங்களினால் விஷய போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு, 'நான் அவற்றின் சாட்சி என்று கூறுகின்றனர். அது மிகவும் கோரமானது. இதனைக் கொண்டே பகவான் இதற்குமுன் 7ஆவது சுலோகத்தில் அத்தகைய ஞானிக்கு இருக்க வேண்டிய ஐந்து இலட்சணங்களை எடுத்துக் கூறினார். (யோகயுக்தோ விசுத்தாத்மா:) அக்குணங்களுடன் அவித்தை ஒழிந்தால் மாத்திரமே இத்தகைய சாட்சித்தவம் சித்திக்குமே தவிர வேறு நிலையில் இல்லை. ஒருபக்கம் காட்சிப் பொருள்களின் மீது ஒன்றிப்போய், வேறொரு பக்கம் 'நான் சாட்சி என்பது

குழந்தைகளின் செயலேயன்றி அறிவாளி
சாட்சி பாவத்தில் நிலைத்திருப்ப
இந்திரியங்களின் நடவடிக்கையில் ஈடு
தமோகுணத்தின்றும், ரஜோ கு
குணத்தினின்றும், சத்வகுணத்திற்கு, ச
விகத்த சத்வ குணத்திற்கு மாறிய வி
கீழ்நிலைக்கு இறங்கி, ரஜோ, தமோகு
விஷயங்களில் துர்வாசனைகளுடன் க
ஒருகாலும் ஈடுபடாது, கடைந்த பின்
முழுகியிருப்பதில்லை. அவ்வாறே சம்
விசாரணையில் இறங்கி, பரமாத்மானவ
அதனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கு
மாயையின் உருவான சம்சா
முழுகிவிடமாட்டான். விழித்து
மறுபடியும் கனவுலகில் சஞ்சரிக்க முடி

எனவே தத்துவ ஞானியாய், அவித்
பொருள்களில் கருத்தினைச் செலுத்தா
ஒன்றிய மகான்களுக்கே இத்தகைய சா
எனவே அத்தகையோன் உண்பினு
பேசினாலும் தான் எதுவும் செய்
எண்ணுவான் என்று பகவான் இங்கு
அவர்களது இந்திரியங்கள் வாசனைக
அவற்றால் அவர்கள் உலக நன்மைக்காக
பராமரிக்கவும் செயல்களையும் ஆற்றி
அவ்வாறு செய்யினும் தானே கர்த்தா
இருப்பர் அஞ்ஞானி தானே கர்த்தா என்
பந்தப்படுவான்.

எனவே முதலில் நிஷ்காமகர்மா, ப
சாதனைகளின் மூலம் சித்தத்தை தூய்மை
(ஆன்ம) தத்துவத்தை நன்கு கிர
தத்துவஞானிகளாக வேண்டும்.
கர்மாக்களை செய்யாதிருப்பினும் எவ்
கட்டுறான், அப்போது அவனது சித்

போன்றிருந்து விஷயங்களில் ஈடுபடாது இருக்கும் செயல்களில் சாட்சி பாவத்துடன் ஈடுபடுவான். அப்போது அவனது இந்திரியங்கள் தர்மத்திற்கு மாறான செயல்களில் ஈடுபடாது. அப்படி ஒருவேளை எவரேனும் தர்மத்திற்கு மாறாகச்செய்தால் அவர்கள் இன்னும் தத்வ அறிஞர்கள் ஆகவில்லையென்று அர்த்தம். ஒருவன் தத்வ ஞானியானால் தான் இவ்வுலக நாடகத்திற்கு, தேக இந்திரிய வியவகாரங்களுக்கு சாட்சியாய் நின்று காணும் சக்தியைப் பெறமுடியும்

வினா:

தத்வஞானி இந்திரியங்களின் உதவியால், தின்பது அருந்துவது முதலான பல காரியங்களைச் செய்யினும் எத்தகைய எண்ணம் கொண்டிருப்பான்?

விடை:

'நான் எதுவும் செய்வதில்லை. அவ்விந்திரியங்கள் அவ்வவற்றின் செயல்களை செய்கின்றன. நான் சாட்சி (நிர்விகார ஆன்மா நான்) என்ற எண்ணத்துடன் இருப்பான்

முன்னுரை:

கர்மாக்களை செய்துவரினும், அதனால் கட்டுறாமல் இருப்பதற்கான வழியைக் கூறுகிறார்.

10. ப்ரஹ்மண்யாதாய கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா கரோதி யஹ|
லிப்யதே ந ஸ பாபேன பத்மபத்ரமிவாம்பஸா|| (10)

சொற்பொருள்:

யஹ - எவன், கர்மாணி - கர்மங்களை, ப்ரஹ்மணி - பரமாத்மனிடத்தில், ஆதாய - அடைக்கலம் புகுத்து (ஒப்புவித்து) ஸங்கம் - பற்றுதலை, த்யக்த்வா - துறந்து, கரோதி - செய்கிறானோ, ஸஹ - அவன், அம்பஸா - நீரினால், பத்மபத்ரம் இவ - தாமரை இலைபோன்று, பாபேன - பாபத்தால், ந லிப்யதே - பந்தப்படுவதில்லை.

கருத்துரை:

எவனொருவன் தான் செய்யு
இறைவனிடம் அர்ப்பித்து, பற்
செய்கிறானோ, அத்தகையோன் தாமரை இ
போன்று, பாவத்தினால் பந்தப்படுவதில்

விளக்கம்:

தான் செய்யும் அனைத்து செயல்களை
(ஆன்மாவில்) ஒப்புவித்து, காட்சி, க
இவையனைத்தையும் கண்ணாடியில்
பிம்பத்தைப் போன்று பிரம்மத்தில் கற்ப
உள்ளன என்று பாவித்து, அகம்பாவம்,
இவையின்றி, ஒட்டுதலின்றி (Non-Attachm
செய்பவனின் கர்மாக்களால் பந்தமே
ஒட்டுவதில்லை, இவ்வுண்மையினை நிரு
தாமரை இலையை உவமானக்கொண்டா
நீரிலேயே இருப்பினும், அந்நீர் அதன் மீ
அவ்வாறே பலவித கர்மாக்களை செய்
பற்றின்றி, ஆசையின்றி, கர்த்ருத்வம் இன்
பாவங்களினால் பந்தங்களினால் கட்டுப்படு
ஜீவன்முக்தர்களான மகான்கள் தாமு
ஏனையோரையும் கடைத்தேற்றுவதற்கா
செயல்களை எப்போதும் செய்துவரினு
ஒருபோதும் இருப்பதில்லை, கர்மயோக
இதுவே.

பலனைக்கருதாது, ஈசுவரார்ப்ப
ஆசையின்றி செய்து வந்தால் கர்த்தாவிற்
பந்தம் ஏற்படாது. பற்றே பந்தத்திற்
பற்றின்மையே முக்திக்குக் காரணம். தா
தவிர மற்றைய இலைகள் யாவற்றிலும் நீர் ஒ
கர்த்தா என்ற எண்ணத்துடன் பற்றுடனு
செய்பவர்களனைவருக்கும் பாவம் தொ
பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவதற்கு கர்மாக்
நிஷ்காமமாக பகவத் அர்ப்பண புத்தியுட

வேண்டும்.

இங்கு 'பாபேன' என்ற சொல்லிற்கு 'கர்மபந்தத்தினால்' என்ற பொருள் பொருத்தமுடையதாயிருக்கும்.

வினா:

கர்மாவைச் செய்தலும் பாவத்தினால் எவர் தொடர்புறார்?

விடை:

(1) தாம் செய்யும் செயல்களை பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்பவர் (2) பற்றைத்துறந்து செயல்களை செய்பவர் கர்மாவினால் பந்திக்கப்படார்.

வினா:

எவ்வாறு?

விடை:

தாமரை இலைத் தண்ணீரைப் போல.

முன்னுரை:

மகான்கள் பற்றை விடுத்து கர்மாக்களை செய்வர் என்கிறார்.

11. காயேன மனஸா புத்த்யா கேவலைரிந்த்ரியைரபி।
யோகினஹ் கர்ம குர்வந்தி ஸங்கம் த்யக்த்வாத்மசுத்தயே॥

(11)

சொற்பொருள்:

யோகினஹ - (நிஷ்காமகர்ம) யோகிகள், ஆத்ம சுத்தயே - சித்தசுத்திக்காக, ஸங்கம் பலசக்தியை, த்யக்த்வா - விடுத்து, காயேன - சரீரத்தினால், மனஸா - மனத்தால், புத்த்யா - புத்தியினால், கேவலைஹி - வெறும் (மமத்வம், அபிமானமின்றி), இந்திரியைஹி அபி - இந்திரியங்களினாலும், கர்ம - கர்மாவை குர்வந்தி - செய்கிறார்கள்.

கருத்துரை:

(நிஷ்காம கர்ம) யோகிகள் சித்த சுத்
துறந்து, சரீரத்தாலும், மனதாலும்,
இந்திரியங்களாலும் கர்மம் செய்கிறார்க

விளக்கம்:

நிஷ்காம கர்மாவைச் செய்வதால் சி
என்கிறார். யோகிகள் தம் சித்தசுத்திக்கா
இச்சையெனும் குற்றமில்லாத தம் இந்தி
பற்றற்று, பலனைக் கருதாது கர்மாக்களைச்
அபிமானம் விருப்பு வெறுப்பு இவை
இந்திரியங்கள் கேவல இந்திரியங்கள் என
குற்றமற்ற இந்திரியங்களால் அவர்கள் காரி
'கேவலம்' என்ற சொல்லை. மனம், புத்தி
பொருள் கொள்ளலாம் - அதாவது யோகி
அக்காரியங்களைச் செய்வான் என்பது

இத்தகைய பற்றின்மையால் சித்தம்
யடையும். மோக்ஷத்தைப் பெறுவதற்கு அ
தோன்றுவதற்கு அத்தகைய நிர்மலமான ம
ஏனெனில் குற்றமுள்ள மனத்தில் ஞா
ஆகவேதான் அத்தகைய சித்த நிர்மலத்தி
பற்றின்றி காரியங்களை செய்து
சொல்லப்பட்டது. ஞானமடைந்த பின்
கேவல இந்திரியங்களினாலேயே, தத்தம் வ
நன்மைக்காக காரியங்களை ஆற்றுவர்.
பலனைக் கருதாது, ஆசையின்றி தன் தேக
கர்மாவைச் செய்து வந்து சித்தசுத்தி
ஞானத்தை அடைந்து விமுக்தி அடைதல்

வினா:

சித்தசுத்தி எவ்வாறு வந்தடையும்?

விடை:

பலனைக்கருதாது (பற்றற்று), அதன்மீது ஆசையின்றி, தேக இந்திரியங்களின் கரணங்களால் செயல் புரிபவர்க்கு சித்த சுத்தி வந்தடையும்.

வினா:

நிஷ்காம கர்மயோகிகள் கர்மாவை எவ்விதமாக செய்வர்?

விடை:

(1) பற்றின்றி (2) மமத்வம் முதலானவை இல்லாத இந்திரிய, தேகங்களால் கர்மாக்களைச் செய்வர்.

வினா:

அவ்வாறு செய்வதால் பலன் என்ன?

விடை:

சித்த சுத்தி.

முன்னுரை:

நிஷ்காம, சகாம கர்மாக்கள் இரண்டின் பலனையும் வேறாகக் கூறுகிறார்.

12. யுக்தஹ் கர்மபலம் த்யக்த்வாசாந்தி மாப்னோதி நைஷ்டிகீம்|
அயுக்தஹ் காமகாரேண பலே ஸக்தோ நிபத்யதே|| (12)

சொற்பொருள்:

யுக்தஹ - யோகியானவன் (நிஷ்காமகர்மயோகி), கர்மபலம் - கர்ம பலனில், த்யக்த்வா - பற்றற்று, நைஷ்டிகீம் - ஆன்மநிஷ்டை தொடர்பாக நிலையான, சாந்திம் - அமைதியை, ஆப்னோதி - அடைகிறான், அயுக்தஹ - யோகியல்லாதவன் (பலனைக் கருதி கர்மம் செய்பவன்), காமகாரேண - ஆசையினால் தூண்டப்பெற்று, பலே - கர்மபலனில், ஸக்தஹ - பற்றுடையவனாய், நிபத்யதே - (கர்மபந்தத்தினால்) கட்டுப்படுகிறான்.

கருத்துரை:

யோகியானவன் (நிஷ்காமகர்மயோ
பலனைவிடுத்து (சித்த சுத்தியினா
சம்பந்தமான நிலையான சாந்தி
யோகியல்லாதவன் (பலனைக் க
செய்கிறவன்) ஆசையினால் தூண்டப்
பற்றுகொண்டு பந்தத்தில் கட்டுப்படு

விளக்கம்:

பந்தத்திற்குக் காரணம் ஆசை, மோ
ஆசையின்மை என்று இச்சுலோக
கூறுகிறார். பலனைக் கருதாது செயல்
தூய்மையுறுவதால் ஆன்மநிட்டை தோ
கிடைக்கின்றது. இதனால் கர்மயோ
இரண்டும் ஆத்மசாந்தியெனும் ஒரே
என்பது தெரிகிறது. கர்மயோக
குறையுடையதல்ல என்பதும், அ
நிட்டையால் ஏற்படும், பரமசாந்தியே
தெளிவாக்குகிறது.

மோக்ஷத்தின் உருவான பரமசா
எவ்வாறு காரணமாகின்றதோ, அவ்
காரணம் ஆசை என்று இங்கு சொல்
கருதுவதே பந்தம். 'பத்யதே' எனாது '
பலனைக் கருதுபவன் சம்சார பந்த
கொள்வான் என்பது தெரிகிறது.
இவ்விஷயத்தில் மிகவும் எச்சரிக்கையு
ஆற்றும் செயல்கள் யாவற்றையும் ஈசுவ
செய்து பலனில் அக்கறை கொள்ளாது
அப்போதே பரமசாந்தி கிடைக்கும்.

சாந்தி பெறுவதற்கான உபாயத்
பகவான் நிரூபிக்கின்றார். ஒவ்வொருவ
போராடுகின்றனர். ஆயின் அது எவ்வ
என்பதறியாமல் திக்கு முக்காடிப் போ

கருதாது நிஷ்காமமாக கர்மாக்களைச் செய்வதே சாந்திக்கான வழி என இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக நிஷ்காம கர்மநிட்டையினால், ஞான நிஷ்டையினால் ஏற்படும் அமைதி ஜீவனுக்கு வந்துசேர்கின்றது. அவ்வாறே பந்தத்திற்குக் காரணமும் இச்சுலோகத்தில் தெரிவித்து இவ்விஷயத்தில் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருத்தல் வேண்டும் என பகவான் கூறுகிறார். காமமே பந்தத்திற்குச் காரணம். ஆசையே, பலனைக் கருதுவதே, பற்றே துக்கத்திற்கு, அமைதியின்மைக்குக் காரணம். எனவே அவற்றை நம் வழிக்கு வராது தடுத்தல் வேண்டும். சாதகர்கள் பகவானின் இவ்வெச்சரிக்கைகளை மனதில் கொண்டு வாழ்க்கையை நிஷ்காம வழிக்குத் திருப்பி நிரந்தரமான சாந்தியை அனுபவித்தல் வேண்டும்.

வினா:

நிஷ்காம கர்மயோகி எத்தகைய பலனை அடைவான்? எதனால்?

விடை:

ஆத்மநிட்டையினால் ஏற்படும் பரமசாந்தியையடைவான். பலனைக்கருதாத காரணத்தினால்.

வினா:

காம்யகர்மாக்களைச் செய்பவன் எத்தகைய பலனை அடைவான்? எதனால்?

விடை:

சம்சார பந்தத்தில் நன்கு சிக்கிக் கொள்வான். பலன் கருதிச் செய்வதால்.

வினா:

இதனை வைத்துப் பார்த்தால் பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவதற்கு காரணம் எதுவென்று தெரிகிறது.

விடை:

கர்மாக்களின் பலனைக் கருதுவதே பந்தம். அது இல்லாமையே (பற்றின்மையே) மோக்ஷம்).

வினா:

பரமசாந்திக்கான வழி எது?

விடை:

ஆசைகள் இல்லாதிருத்தல். கர்ப
ஒழித்தல்.

வினா:

பந்தத்திற்கான காரணம் என்ன?

விடை:

காமமே கர்மபலனில் ஆசையே.

முன்னுரை:

இந்திரியக் கட்டுபாடுடையவனா
வர்ணிக்கிறார்.

**13. ஸர்வ கர்மாணி மனஸா ஸந்யஸ்யா
நவத்வாரே புரே தேஹீநைவ குர்வ**

சொற்பொருள்:

வசீ - இந்திரியக் கட்டுப்பாடுடை
தேகியானவன் (ஜீவன்), மனசா - மனத்
- எல்லா கர்மாக்களையும், (கர்மபலனை
ந ஏவகுர்வன் - ஒன்றும் செய்யாத
ஒன்றையும் செய்விக்காதவனாக, ந
துவாரங்களையுடைய, புரே - தேகத்
ஆஸ்தே - வீற்றிருக்கின்றான்.

கருத்துரை:

இந்திரியக்கட்டுப்பாடுடைய தே
களனைத்தையும் மனத்தால் (பலனை)
செய்யாதவனாய், செய்விக்காதவனா
களையுடைய பட்டணமான தே
வீற்றிருக்கிறான்.

விளக்கம்:

வாழ்க்கை ஆனந்தமயமாக இருக்கும் வழி இங்கு சொல்லப்படுகிறது. முதன்முதலில் மனிதன் தன் இந்திரியங்களை தன் வசப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

'வசீ' என்பதற்கான பொருள் இதுவே. இந்திரியங்கள் தம் வசத்து இல்லாவிடில் உலகமனைத்தையும் வசப்படுத்திக் கொள்ளினும் பலன் ஏதுமில்லை. முழுமையான சுகம் இந்திரியக் கட்டுப்பாடுடையவனுக்கே கிடைக்குமென்று இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. ('வசீ சுகம் ஆஸ்தே'). எனவே சுகத்தைப் பெற நினைப்பவன் முதன் முதலில் தன் இந்திரியங்களை, மனதை வசப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

அவ்வாறு வசப்படுத்தியவன் மனத்தால் எல்லாச் செயல்களின் பலனையும் விடுத்து. இத்தேகமெனும் நகரத்தில் தான் எதுவும் செய்யாதிருப்பினும், செய்விக்காமலிருப்பினும், சுகமாக இருக்கிறான். எப்போது கர்ம பலனைத் துறக்கிறானோ, கர்மாக்களைச் செய்பினும் அதில் ஒட்டாமல் இருப்பதால் செய்யாமல் இருப்பதைப் போன்றதே. இந்திரியங்கள் அவ்வவற்றின் செயல்களைச் செய்பினும், தான் பற்றின்றி சாட்சியாய் நிலையாய் நிற்பான். இங்கு 'மனஸா' என்றதால் தேகத்துடன் கர்மாக்களைச் செய்பினும், கர்மபலனைத் துறந்துச் செய்வதால் மனத்தினால், கர்ம பரித்தியாகம், கர்ம சந்நியாசம் மேற்கொண்டதைப் போன்றதேயாகும். தேகத்துடன் கர்மாக்களைத் துறத்தல் மேன்மையன்று. அது உண்மையில் நடக்காது. நடக்க இயலாது. மனதார துறப்பதே மேலானது. எல்லாவற்றையும் மனதார துறக்கும்படியே பகவான் இங்கே கூறுகின்றார். பலனை எதிர்பார்த்து, அதில் பற்று இன்மையே மனதால் மேற்கொள்ளும் கர்மசந்நியாசம். 'ஸர்வ கர்மாணி' எனச் சொல்வதால், நிஷ்காம புத்தியுடன் இருப்பதால், தேகத்தினால் எத்துனை கர்மாக்களைச் செய்து வந்தாலும் மனதால் அதன் பலனை துறந்தவர், சரீரத்தால் பல காரியங்களைச் செய்தாலும், நவ துவாரத்தையுடைய இத்தேகத்தினால்

எக்காரியத்தையும் செய்யாதி
திருப்பினும் சமநிலையில் சாட்சி
ஆன்மாவால் ஒளிர்வர் என்று இ

இதற்கு இன்னுமொரு பொரு
(இந்திரியக்கட்டுப்பாடுடைய யோகி
மனதினால் உடன் காட்சி
காரியங்களையும் விட்டுவிட்டு
செய்விக்காது சாட்சியாய் இ
தேகமெனும் பட்டணத்தில் சுகமா

மேலும் இன்னுமொரு பொரு
காரியங்களையும் (காட்சிப்
பட்டணத்திற்கு விட்டுவிட்டு
சிந்தனையின்றி ஆன்மாவில் நிலை

சுகத்தை வேண்டுபவன் இரண்
பின்பற்றவேண்டுமென்று இ
தெரிகின்றது. அவையெவை
கட்டுப்பாடு. மனோஜயம் (2) சர்

'நவத்துவாரங்கள்' - கண்களின்
துவாரங்கள் 2 + மூக்குத்துவார
மூத்திரத்துவாரம் 1 + மலத்துவார
உடலெங்கும் வியாபித்திருக்கும்.
துவாரங்கள் ஆகும்) முன் கா
நகரங்களுக்கு துவாரங்கள் (வா
நகரத்தினுள் அரசன் இருப்ப
காக்கப்பட்டால்தான் அரசன் சு
அவ்வாறே நவத் துவாரத்தினு
அரசனான ஜீவன் இந்திரியக் கட்
மாத்திரமே சுகமாக இருக்கமுடியு
எப்போதும் அமைதியின்
ஆக்ரமிக்கப்பட்ட வாயில்களை
வசிக்கும் அரசனைப் போல)

வினா:

மனிதனுக்கு சுகம் எவ்வாறு கிடைக்கும்?

விடை:

(1) இந்திரியங்களை வசப்படுத்தி (2) எல்லாக் காரியங்களையும் அல்லது அவற்றின் பலனையாவது மனதினால் துறந்துவிடின் சுகம் கிடைக்கும்.

வினா:

கர்மாக்களை சரீரத்தினால் ஒதுக்க வேண்டுமா? - மனத்தினாலா?

விடை:

சரீரத்தால் அல்ல மனத்தினால் மட்டுமே.

முன்னுரை:

கர்மா, கர்த்த்ருத்வம், இயற்கை (மாயை)யினால்தான் ஏற்படுகின்றது என்கிறார்.

14. ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபுஹ॥
ந கர்மபலஸம்யோகம் ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்ததே॥ (14)

சொற்பொருள்:

ப்ரபுஹ - பரமாத்மா (ஆத்மா), லோகஸ்ய - உலகிற்கு (பிராணிகளுக்கு), கர்த்ருத்வம் - கர்த்த்ருத்வத்தை, ந ஸ்ருஜதி - உண்டு பண்ணுவதில்லை, கர்மாணி - கர்மங்களை, ந - உண்டுபண்ணுவதில்லை, கர்மபலஸம்யோகம் - கர்மபலத்துடன் தொடர்பு, ந ஸ்ருஜதி - உண்டு பண்ணுவதில்லை, ஸ்வபாவஸ்து - (தேகாபி மானவாசனைகள் மூலமான), ப்ரக்ருதியே - (ஜன்மவாசனையே), ப்ரவர்த்ததே - பிரவிருத்திக்கின்றது. (அத்தகைய கர்த்ருத்வம் முதலானவற்றை ஏற்படுத்துகின்றது).

கருத்துரை:

பரமாத்மா ஜீவன்களுக்
கர்மாக்களையோ, கர்மபலை
தொடர்பையோ ஏற்படுத்துவதில்லை
(இயற்கையுடன் தொடர்புடை
அக்கர்த்ருத்வம் முதலானவற்றை ஏ

விளக்கம்:

சிருஷ்டி கர்த்தாவான பர
கர்த்ருத்வம் முதலியவற்றை சிருஷ்டி
பிறக்கும் அவரவர் ஜன்மாந்தர தொ
அக்கர்மாக்களைச் செய்து, கர்த்ரு
அக்கர்மாக்களின் பலனை அனுப
எதனை விதைக்கின்றனரோ அதனை
(Who Sow must reap) என்பதைப் போ
விளைக்கின்றனர். மாங்காய்
இனியபலனை அனுபவிக்கின்றனர்
விதைத்தால் கசப்பான பலனை
பாவத்துடன் தொடர்பிருப்பின்
துக்கத்தை அனுபவிப்பர். புண்யத்த
நல்ல காரியங்களை ஆற்றி இன்பத்தை
மக்கள் தத்தம் பூர்வ ஜன்ம பாவத்தி
செய்து புண்யத்துடன் தொடர்பு
வென்று சன்மார்க்கத்தில் முன் இட
பாவம் எவ்வாறு பயிற்சியினால் தெ
புண்ணியத்தையும் பயிற்சியினால் பெ
அதிர்ஷ்டம் இப்படியுள்ளது.' என்று
செய்து ஆன்மீக வழியில் நடந்து மு
எனவே ஜீவன். தான் மேன்மையுறுவ
கையிலேயேயுள்ளது என்பது தெ
இன்னொருவர் தொடர்பினால்
மேன்மையடைவதற்கு நிறைய
இம்மனிதபிறப்பினை. ஆன்மாவை

வழியில் பயன்படுத்துதல், ஒவ்வொரு மனிதனின் கடமையுமாகும்.

வினா:

ஜீவனின் கர்மாக்களுடன் பரமாத்மாவிற்கு என்ன தொடர்பு?

விடை:

அவற்றுடன் பரமாத்மாவிற்கு எவ்வித தொடர்பும் இல்லை.

வினா:

அப்படியானால் எதனால் அவை ஜீவனுக்கு ஏற்படுகின்றன?

விடை:

இயற்கையினால் (தத்தம் பூர்வ ஜன்ம தொடர்பால்).

முன்னுரை:

ஜீவனின் புண்யபாவங்களினால் இறைவனுக்கு தொடர்பில்லை என்பதைப்பற்றி மேலும் கூறுகிறார்.

15. நாதத்தே கஸ்யசித் பாபம் ந சைவ சுக்ருதம் விபுஹு॥
அக்ஞா னேனாவ்ருதம் ஞானம் தேன முஹ்யந்தி ஜந்தவஹ॥
(15)

சொற்பொருள்:

விபுஹு - எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவன் (ஆத்மா), கஸ்யசித் - எவனுடைய, பாபம் - பாவத்தை, ந ஆதத்தே - வாங்கிக் கொள்வதில்லை, ஸுக்ருதம் ச ஏவ - புண்ணியத்தையும், ந - வாங்கிக் கொள்வதில்லை, அஞ்ஞானேன - அஞ்ஞானத்தினால், ஞானம் - ஞானம், ஆவ்ருதம் - மூடப்பட்டிருக்கின்றது, தேன - அதனால், ஜந்தவஹ - ஜந்துக்கள், முஹ்யந்தி - மோகமடைகின்றன.

கருத்துரை:

பரமாத்மா எவரின் பாவத்தை
வாங்கிக் கொள்வதில்லை, அஞ்
மூடப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால்
கிறார்கள் (பிரமை).

விளக்கம்:

ஒருவனின் புண்யத்துடனோ
ஈசுவரனுக்கு எவ்விதத் தொடர்ப
புண்ணியங்களோ, அவற்றின்
ஸ்வீகரிப்பதில்லை. அவன் சம
பூதங்களின் சாட்சியாய் நின்று
பாவபுண்ணியங்கலைக் காண்கி
ஜீவர்கள் எக்காரணத்தால் மோ
கேள்விக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா
இவ்வாறு விடையளித்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு ஜீவனும் சச்
ஆன்மாவேயன்றி காணப்படும் கா
அழிவற்ற பரபிரம்மமேயன்றி அழி
ஆயின், அவ்வுண்மை பல பிறப்
அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்பட்டு
இருக்கின்றது. தன் உண்மை உருவ
மறந்து தன்னை தேகம் முதலான
கருதுகிறான். அதன் காரணமாக பி
சம்சார பந்தத்தில் சிக்கி துக்கத்தை
இந்த பந்தம் நிலையல்ல, (இவ்விஷ
சொல்லப்பட்டுள்ளது) எந்த கணத்தி
ஆத்மஞானம் பெறுகிறானோ,
அஞ்ஞானம் விலகி உண்மையான ஆ
அதுவே மோக்ஷம். எனவே த
அவித்தையை, அஞ்ஞானத்தை வில
பணியாகுமேயன்றி புதிதாக ஆத்மா
அடைவதில்ல.

ஜீவர்கள் அவரவர் புண்யபாவங்களை அவர்களே செய்துவிட்டு அதன் பலனைகளையும் அவர்களே அனுபவிக்கின்றனர். இதில் இறைவனுக்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அப்பாவ புண்ய பலன்களை அவர் ஏற்பதில்லை. எனவே இறைபக்தியுடன் தன்னை மூடியுள்ள அஞ்ஞானத்தை ஞானத்தால் விலக்கி சுய முயற்சியால் அகற்றி ஜீவன் முக்தியடைதல் வேண்டும்.

ஜீவன் எதனால் துக்கமடைகிறானோ அதற்கான காரணம் இச்சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டது. அத்துக்க நிவாரணத்திற்கான உபாயம் அடுத்துவரும் சுலோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

வினா:

ஜீவர்கள் துக்கமடைவதற்கான காரணம் யாது?

விடை:

அஞ்ஞானத்தினால் அவர்களின் ஞானம் (சின்மய ஆத்மரூபம்) மறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதனால் ஜீவர்கள் துக்கமடைகிறார்கள்.

முன்னுரை:

ஜீவர்களின் அஞ்ஞானம் எவ்வாறு விலகும் என்பதை விவரிக்கிறார்.

16. ஞானேன து ததஜ்ஞானம் யேஷாம் நாசிதமாத்மனஹ|
தேஷாமாதித்யவஜ்ஞானம் ப்ரகாசயதி தத்பரம்|| (16)

சொற்பொருள்:

ஆத்மனஹ - ஆத்மாவைப் பற்றிய, ஞானேன து - ஞானத்தினால், யேஷாம் - யாருடைய , தத்ஞானம் - அந்த ஞானம், நாசிதம் - நாசமாக்கப்படுகிறதோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, ஞானம் - ஞானம், ஆதித்யவத் - சூரியனைப் போன்று, தத்பரம் - அந்த பரப்பிரம்மத்தை, ப்ரகாசயதி - பிரகாசிக்கச் செய்கிறது (சுயரூப அனுபவத்தைப் பெறச் செய்கிறது).

கருத்துரை:

ஆத்ம ஞானத்தினால் எவரின்
படுகின்றதோ, அவரின் ஞானம் சூரிய
சொரூபத்தைப் பிரகாசிக்கச் செ
அனுபவத்தை பெறச்செய்கின்றது)

விளக்கம்:

முன் சுலோகத்தில் ஜீவனைப்
சொல்லப்பட்டது, இச்சுலோகத்தி
சொல்லப்படுகிறது துக்கமே அ
அதற்கான மருந்து- துக்கத்திற்குக்
மென்று- இதுவரை சொல்லப்பட்
வேண்டுமாயின், அஞ்ஞானம் அ
எவ்வாறு நீங்கும்? ஞானத்தினால், த
மகா வாக்கியங்களின் விசாரனை
ஞானேன' என்று சொல்வதா
முயற்சிசெய்து சிரவணம், மனனம், நி
பெறுகிறார்களோ அத்தகை
ஞானத்தினால் அழிகின்றது என்பது

"ஆதித்யவத்" - கருமையான
சூழப்பட்டிருக்கும் போது, உலகம் இ
ஆயின் பெருங்காற்றால் அம்மே
சூரியன் ஒளிவிட்டு பிரகாசிக்கின்
மறைகிறது. அவ்வாறே ஆன்ம வஸ்
சுயப்பிரகாசமாய் ஒளிவிட்டுக்
அஞ்ஞானம் எனும் மேகம் அத
ஆன்மா புலப்படுவதில்லையாத
காலத்திலின்றே துக்கமடைகின்
வேண்டியதென்ன வெனின், ஆத்மா
செய்யவேண்டிய தில்லை, அதனை
மேகத்தை ஆத்மஞானமெனும்
வேண்டுவதே. அதன்பின் ஆத்ம ரூப
தானே ஒளிவிட்டு பிரகாசிக்கும். அ

அல்லது, சூரியன் எல்லாப்பொருள்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்வதைப்போல், ஞானத்தினால் அஞ்ஞானம் விலகியவர்களிடம், அத்தகைய ஞானம் பரமாத்மாவை பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. அனுபூதி அடையச் செய்கிறது. ஞானம் பரமாத்மாவை பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது என்றல்ல பரமாத்மா ஜடம் என்று பொருளல்ல, அது சுயம் பிரகாசமானது. அதனை பிரகாசிக்கச் செய்ய வேறொன்று தேவையில்லை, 'தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி' என்றபடி அதனால் தான் எல்லாமே பிரகாசிக்கின்றது. எனவே ஞான ரூபமான புத்திவிருத்தியினால் அஞ்ஞான விருத்தி அழிந்து அதிஷ்டானத்தில் உள்ள ஆத்மா ஜீவனுக்குப் அனுபூதி அளிக்கின்றது. எனவே 'ஞானம் ஆன்மாவை பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது' என்பது அதன் பொருள், தீபத்தின் மேல் பானையை கவிழ்த்தால் அதன் ஒளி வெளியே தெரிவதில்லை. இதுவே அஞ்ஞான நிலை. கழியால் பானையை உடைத்துவிட்டால் தீபம் அதுவே ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக்கும். இதுவே ஞானநிலை. ஞானமெனும் மலையால் அஞ்ஞானமெனும் வலயத்தினால் ஆன குடத்தை அழித்துவிட்டால் ஆத்மா எனும் ரூபம் அதுவே ஒளிவிட்டு புலப்படும். எனவே ஜீவர்கள் அநாதி காலமாகத் தொடரும் மோகத்தினின்றும் தப்பித்துக் கொண்டு, துக்கமற்றவர்களாக வேண்டுமெனின் ஆத்ம ஞானம் மிகவும் தேவையென்று இச்சுலோகத்தால் புலப்படுகிறது. அதனால் நிஷ்காமகர்மா, பக்தி, தியானம், வைராக்கியம் முதலான சாதனைகளால் எவ்வாறேனும் அதனைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்வதே மோக்ஷத்திற்கு வழி.

"யேஷாம்" - எனப்பட்டதால், எந்த சாதியினராயினும், அத்தகைய ஞானத்தைப் பெற்றுவிட்டால் மேன்மையடைவர் எனத் தெளிவாக்கப்பட்டதால் ஒவ்வொரு ஜீவியின் இதயத்திலும் ஆத்மா தானே ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் என்பது தெரிகின்றது. (Each soul is potentially divine) அஞ்ஞானமெனும் வலயத்தினால் அது மூடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வலயத்தை எவர் முயற்சியினால் ஞானத்தினால்

விலக்குகிறார்களோ அவருக்கு ஆ
ஏற்படும். (அவர் எக்குலத்தவராயி

ஒவ்வொரு ஜீவியும் ஒரு சூரியனு
ஸூர்யோ பாதி' என்பதைப் போ
சூர்யன் ஆன்மா எனும் சூரியனி
ஆயினும் மக்கள் இருளில் அகப்ப
இதுவே ஜகன்மாயை, எனவே சத்கு
சத்சாஸ்திரங்களின் மூலம், சர்வே
பக்தியினாலும் அம் மாயையை அழி
உபாயத்தினை அறிந்து மக்கள் ஆன்
தன்மயமடைதல் வேண்டும். 'தத்
சொரூபம். (தத் - அந்த) பரம் -
அல்லது, தத் - அந்த அஞ்ஞானத்
(பரமாத்மாவை).

வினா:

அஞ்ஞானம் எவ்வாறு விலகும்

விடை:

ஆத்ம ஞானத்தினால்.

வினா:

அதன்பின் என்னவாகும்?

விடை:

சித்ரூபனான ஆத்மா (ஆன்
பிரகாசிக்கும் (அனுபூதி அளிக்கும்

முன்னுரை:

அத்தகைய ஆத்மஞானம் எவ்வா
கூறுகிறார்.

**17. தத்புத்தயஸ் ததாத்மானஸ் தந்நிஷ்
கச்சந்த்யபுனராவ்ருத்திம் ஞானநிர்**

சொற்பொருள்:

தத்புத்தயஹ - அப்பரமாத்மாவினிடத்தேயே புத்தியை வைப்பார்கள், தத் ஆத்மானஹ - பரமாத்மாவிடத்தேயே மனத்தை செலுத்துபவர்களும், தந்நிஷ்டாஹா - பரமாத்மாவிடத்தேயே நிஷ்டையுடன் இருப்பவர்களும், தத்பராயணாஹா - அப் பரமாத்மாவையே புகலிடமாகக் (சரணடைந்து) கொண்டவர்க்கும், ஞான நிர்தூத கல்மஷாஹா - (ஸந்தஹ) ஞானத்தால் பாவங்களை தொலைத்தவர்களும், அபுனராவ்ருத்திம் - திரும்பவும் பிறவாமை நிலையை (மோக்ஷத்தை), கச்சந்தி - அடைகிறார்கள்.

கருத்துரை:

பிரம்மத்தில் புத்தியை வைப்பவர், மனதை நிலைநிறுத்தியவர், பிரம்ம நிட்டையுடையவர், அவரையே புகலிடமாகக் கொண்டு சரணடைந்தவர், ஞானத்தால் பாவங்களை தொலைத்தவர் ஆகியோர் மீண்டும் பிறவாத (புனர் ஜன்மம் இல்லாத) நிலையான மோக்ஷபதவியை அடைகிறார்கள்.

விளக்கம்:

இச்சுலோகத்தில் பகவான் ஆத்ம ஞானத்தை அடைவதற்கான நல்ல சாதனை முறைகளைக் கூறுகிறார். மோக்ஷ பதவியை வெறும் வாய் வார்த்தைகளால் பெற்றுவிட முடியாது. தீவிரமான சாதனை, தொடர்ந்த பயிற்சி இவற்றால் மாத்திரமே அதனை அடைய முடியும். இதற்குமுன் சுலோகத்தில் ஞானத்தினால் அஞ்ஞான மேகம் மறைந்து ஆத்மாவான சூரியன் தோன்றும் எனப்பட்டது. அத்தகைய ஞானம் எவ்வாறு கிடைக்கும் என்ற வினாவிற்கு விடையை இங்கு பகவான் அருளுகின்றார்.

எக்காரியமாயினும் ஒருமுனைப்பாடு, தீவிர எண்ணம், தன்வயப்படுதல் இவற்றால் எளிதாக சாதிக்கமுடியும், அவ்வாறே ஆன்மா எனும் இலக்கைச் சாதித்துப் பெற நினைப்பவர், அவ்வான்மாவிடத்திலேயே புத்தியுடன்,

பொருள்களை சம்பாதிப்பதி
எத்துணையோ மன ஒருமைப்
முயற்சி செய்கின்றனர் அல்
நிலையான, துக்கமற்ற, மறுபி
தெய்வத்திற்காக, ஒருமுனைப்பா
மேற்கொள்ளலாகாது? தன் சக்
நிஷ்டையை காட்சியினின்றும்
போதும். மோக்ஷம் உள்ளங்கை
தெய்வத்தினிடத்தில் (ஆத்மாவி
இவற்றுடன் ததேக நிட்டைய
செய்தவரின் ஆத்ம ஞானத்தை
பகவான் வேண்டிக் கொள்கி
பகவானின் எண்ணப்படி நிர
நிட்டையை அடைந்து பிறவாமை
கைப்பற்றுதல் வேண்டும்.

இங்கு 'தத்' என்றால் முன்
வர்ணிக்கப்பட்ட பரமாத்மா
அப்பரமாத்மா நிலை (1) அக்ஷ
(3) உத்தம சுகம் (4) பரமகதி (5)
- முதலான பெயர்களால் வர்

வினா:

மோக்ஷத்தின் சொருபம் எ

விடை:

மறுபிறவியற்ற நிலை - பி
பதவியே அது.

வினா:

அது எவருக்குக் கிடைக்கு

விடை:

அஞ்ஞானமெனும் மாக நீ
தவர்க்கு மாத்திரமே அது கிடை

வினா:

பாவம் எவ்வாறு நசித்துப்போகும்?

விடை:

ஆத்மஞானத்தினால் பாவம் ஒழியும்.

வினா:

ஆத்ம ஞானம் எவ்வாறு கிட்டும்?

விடை:

ஆன்மாவிலேயே புத்தியுடன், ஆன்மாவைப் பற்றிய சிந்தனையுடன் இருத்தல், ஆன்மாவிலேயே மனத்தை நிலை நிறுத்துதல், ஆன்மாவிலேயே நிட்டையுடன் இருத்தல் ஆன்மாவையே புகலிடமாக்க கொண்டிருத்தல் ஆகியவற்றின் மூலமாக அவை கிடைக்கும்.

முன்னுரை:

அத்தகைய ஞானிகளின் சமநோக்கினை பற்றி வர்ணிக்கின்றார்.

18. வித்யா வினயஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே கவிஹஸ்தினி|
சுனி சைவ ச்வபாகே ச பண்டிதாஹ் ஸமதர்சினஹ|| (18)

சொற்பொருள்:

வித்யாவினயஸம்பன்னே - கல்வியும், பணிவும் பொருந்திய, ப்ராஹ்மணே - பிராம்மணனிடத்தும், கவி - பசுவினிடத்தும், ஹஸ்தினி - யானையிடத்தும், சுனி ச ஏவ - நாயினிடத்தும், ச்வபாகே ச - நாயினைச் சமைத்து உண்கின்ற சண்டாளனிடத்தும், சமதர்சினஹ - சமதிருஷ்டியுடையவராய் இருக்கின்றனர். (அவர்களைச் சமமாகக் கருதுகின்றனர்), பண்டிதாஹா - ஞானிகள் (எனச் சொல்லப்படுகின்றனர்).

கருத்துரை:

கல்வி, பணிவு இவற்றுடன் கூடிய பிராம்மணனிடத்தும், பசுவினிடத்தும், யானையிடத்தும், நாயினிடத்தும், நாயினைச்

சமைத்து உண்ணும் சண்டாளனிடத்
யுடையவரே (அவர்களைச், சமமாகக் கருத்
(ஆத்ம பாவம் உடையவர்) என்று சொ

விளக்கம்:

ஞான நிட்டையர் எல்லாவற்றையு
மாகவே காண்பர். எனவே எல்லாப் பிர
ஆத்மாவையே கண்டு சமபாவத்துடன், அ
பொழிவர். ஞானிகளின் 'சர்வ
சமதிருஷ்டியைத் தெரிவிக்கும் முகமாக இங்
சில பிராணிகளையும் உதாரணமாக
மனிதர்களில் உத்தம வர்க்கத்தினரின் பிரதி
பணிவும் நிறைந்த பிராம்மணன் உதாரணம
அவ்வாறே கீழ்மக்களாக கருதப்படும்,
உண்ணும் சண்டாளர்களைக் கூறினார்.
மனித சமூகத்தில் உயர்ந்தவரையும்
காட்டியதால் மனித சமூகமனைத்தும்
போலாகும். அவ்வாறே விலங்குகளில் உ
வர்க்கத்தையும், யானை மத்திய வர்க்கத்
வர்க்கத்தையும் காட்டும், எனவே
எடுத்துக்காட்டுவதால் விலங்கினம்
தெரிவித்ததாகும். இவர்களனைவ
கருதுபவனே ஞானி, பண்டிதன். சாதார
என்றால் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவன் எ
ஆயின் பகவான் இங்கு சமநோக்கு உடைய
என்கிறார். இத்தகைய சமநோக்கு உடை
வராயினும் மகாபண்டிதனே யாவான்.
இல்லாதவன் எத்தகைய அறிவு உடையவ
நோக்கில் அஞ்ஞானியே யாவான்.

மக்களில் சிலருக்கு தேகதிருஷ்டி, சிலரு
மேலும் சிலருக்கு ஆன்மதிருஷ்
தேகதிருஷ்டியுடையவன், அதமன், ஒ
பார்க்கையில் அப்பிராணியின் தேக,
இவற்றையே பார்ப்பர். மனோதிரு

இடைத்தரத்தினர். இவர்கள் பிராணியின் மனோபாவம், வித்தை, கவித்வம் இவற்றைப் பார்ப்பர். இனி ஆன்ம திருஷ்டியுடையவர்கள் மேலோர். அவர்கள் எவ்வுயிரைப் பார்க்கினும் அவற்றின் உள்ளிருக்கும் ஆன்மாவையே பார்க்கின்றனர். தேகம், மனம் இவை வெவ்வேறாயினும், மாற்றங்களை அடைவதாயினும் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் ஆன்மா ஒன்றே, எனவே அத்தகையோர் எல்லா பிராணிகோடிகளிடத்தும் சமநோக்கு உடையவராய் இருப்பர். மக்களில் பலரும் முன் சொன்ன, மத்திம, அதம நிலையைச் சேர்ந்தவராகவே உள்ளனர். உத்தம வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவரான ஞானிகள் மிகவும் அரிதாகவே உள்ளனர். அத்தகைய ஞானியரைப் பற்றியே இச் சுலோகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது.

பிரேமையென்னும் தெய்வ குணத்தினை மனிதர்களிடத்து மட்டுமே காட்டாமல், விலங்கினத்திடமும் அதனை விரிவாக்க வேண்டுமென இச்சுலோகம் தெரிவிக்கின்றது. அதுமட்டுமன்று, எல்லாப் பிராணி கோடிகளிடத்தும் அன்பினைச் செலுத்துதலே ஆதர்ச மனிதனின் சின்னம். எனவேதான் இங்கு விலங்கினத்தில் சிலவற்றையும் சேர்த்துக் கூறினார். பசுவினிடத்தும், யானையிடத்தும், நாயினிடத்தும், கிருமிகளிடத்தும், புழு பூச்சிகளிடத்தும், அன்பு, தயை இவை ஏற்படவேண்டும். இதுவே பரந்த நோக்கு. இதுவே ஆன்ம திருஷ்டி. இத்தகைய விரிந்த நோக்கையே கீதை போதிக்கின்றது. விரும்புகின்றது. எனவே முமுக்ஷுவானவன் பகவான் தெரிவித்த இத்தகைய விசாலமான ஆன்ம திருஷ்டியை வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எந்தப் பிராணியை நோக்கினும் அதன் உள்ளிருக்கும் ஆத்மாவையே காணுதல் வேண்டும். அப்போதே எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் முழுமையான தயை உண்டாகும். எல்லா மனிதர்களிடத்தும் சகோதரத்துவம் (Fraternity) நல்லதேயாயினும் அதுமட்டும் போதாது. இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று ஸர்வாத்ம திருஷ்டியை வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் தன் ஆன்மாவையே காண்பதற்கு முயல வேண்டும். இத்தகைய உலக அன்பே இச்சுலோகத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒரு சரீரத்தில் கண், மூக்கு, செவி

முதலான வெவ்வேறு அவய
அனைத்தின்மீதும் மனிதனுக்குச் ச
எவ்வாறு இருக்கின்றதோ, அதில் ஏ
ஏற்படினும் தனக்கே ஏற்பட்ட
அவ்வலியைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்
உலகமனைத்தும் ஒரே ஆன்மாவின்
எல்லா ஜீவர்களிடமும் சமநோக்
வேண்டுமென்றும், அத்தகையோரே
கூறப்பட்டது.

ஒருவன் ஞானியா, இல்லையா,
என்று பரிசீலித்துக் கொள்ள
அடையாளம். 'ஆத்மா ஸர்வ வியாபி
கூறுவோர் சர்வபூத தயை, சமத்
அவர்களது 'வரட்டு வேதாந்த
சமநோக்கினை பயிற்சி செய்து, அ
மாறுதல் வேண்டும். இச்சுலோகத்தி
(Practical Vedanta) நன்கு தெளிவாக்

வினா:

பண்டிதன் யார்?

விடை:

(1) வித்தை, பணிவு உடைய
பசுவினிடத்து (3) யானையிடத்து (4)
சமைத்து உண்ணும் சண்டாள
கொண்டிருப்பவனே பண்டிதன்,

19. இஹைவ தைர்ஜிதஸ் ஸர்கோ யேஷ
நிர்தோஷம் ஹி ஸமம் ப்ரஹ்ம தஸ்

சொற்பொருள்:

யேஷாம் - யாருடைய, மன
சமநோக்குடன் (நிச்சல சம நி

பூதங்களிடத்தும் ஆன்மாவை சமமாகப் பார்ப்பதில்) ஸ்திதம் - நிலையாக இருக்கின்றதோ, தைஹி - அவர்களினால், இஹைவ - இம்மையிலேயெ, (இந்த சரீரம் உள்ளபோதே), ஸர்கஹ - பிறப்பு இறப்புடன் கூடிய சம்சாரம், ஜிதஹ - வெல்லப்பட்டது, ஹி - ஏனெனில், ப்ரஹ்மா - பிரம்மம் (ஆத்மா), நிர்தோஷம் - தோஷமற்றது, சமம் - சமமானது, தஸ்மாத் - ஆகையினால், தே - அவர்கள், ப்ரஹ்மணி - பிரம்மத்தில், ஸ்திதாஹா - நிலைத்தவர்களாகிறார்கள்.

கருத்துரை:

எவரின் மனம் சமநோக்குடன் (சலனமற்ற சமநிலையில், அல்லது எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் ஆன்மாவைக் காணுவதில்) நிலைத்திருக்கிறதோ, அத்தகையோர் இம்மையிலேயே பிறப்பிறப்பெனும் சம்சாரத்தை வென்றவராகின்றனர். ஏனெனில் பிரம்மம் தோஷமற்றது, சமமானது. எனவே (சமத்துவத்தில் நிலை பெற்றவர்) அவர்கள் பிரம்மத்தில் நிலைத்தவரேயாவர்.

விளக்கம்:

பிறப்பிறப்புடன் கூடிய சம்சாரத்தைத் தாண்டுவதற்கு, பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவதற்கான உபாயம் இங்கு காட்டப்படுகின்றது. பந்தத்திற்கோ, மோக்ஷத்திற்கோ மனதே காரணம். மனம் மாசுற்று இருப்பின் பந்தம், தூய்மையாக இருப்பின் மோக்ஷம். மனம் சபலமுற்றால் பந்தம். சலனமற்றிருப்பின் மோக்ஷம் - எனவேதான் பகவான் எவர் மனது சமமாக (In the state Equilibrium) எல்லாப் பிராணிகோடிகளினிடத்தும் சமநோக்குடன் இருக்கிறதோ அத்தகையோர் இயற்கையை வென்றவரே என்று கூறுகின்றார். ஏனெனில் பரப்பிரம்மம் தோஷமற்றது, சமமானது' (நிர்தோஷம் ஹி ஸமம்); எவர் மனம் அவ்வாறு தோஷமற்று, சமமாக இருக்குமோ, அவர்கள் தவறாது அப்பிரம்மத்திலேயே நிலைத்தவராவர் (ப்ரஹ்மணி தே ஸ்திதாஹா) அதாவது மோக்ஷத்தை அடைவர். நல்ல ஒரே ரகப் பொருளினால் செய்யப்படின் ஒரே ரகப் பொருளே கிடைக்குமேயன்றி வேற்று

ரகப் பொருள் அல்ல. நீரில்
எண்ணை கலவாது, எண்ணைய்
நீரல்ல, அவ்வாறே பிரம்மத்து
அல்லது பிரம்மத்தில் ல
அப்பிரம்மத்தின் இலட்சண
வேண்டும். அப்பரப்பிரம்மத்தி
இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. (1)
எனவே மனதை அவ்விரண்
முயற்சித்து, அவற்றை அடைந்
லயிப்பதற்கு அருகதையுடையத
பகவான் இச்சுலோகத்தில் வி

"சத்வபுருஷயோஹ் சுத்திஸாம்

என்று பதஞ்சலி மகரிஷி கூறுகி
விஷயமற்ற தன்மையில், சமத்து
சமான நிலையில் எப்போத
மோக்ஷநிலையென்று பொ
நிர்மலமாய், முறையாக
(பிரம்மத்தைப்போன்று) மிகமி
எதுவுமின்றி, சமத்துவத்தை
மனிதன் கைவல்யத்தை அ
மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு அ

ந மோக்ஷோ நபஸஹ் ப்ரஷ்டே
மோக்ஷோ ஹி சேதோ விமல

என்று வசிஷ்ட மகரிஷி கூறிய

மோக்ஷமென்பது ஆகாச
பூதத்திலோ இல்லை சம்யக் - ஞ
சித்தமே மோக்ஷம்' என்பது
ஒவ்வொருவரும் அவரவர்
தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு,
வற்றையும் சமமாகப் பார்த்தல்)
கூடும். சம்சாரத்தை வெல்லமு

"இஹைவ" - என்று சொல்வதால், மேற்சொன்ன குணங்களையுடையவர் இப்பிறவியிலேயே இங்கேயே கடைத்தேறுதல்கூடும் என்பது தெளிவாக்கப்பட்டது. எனவே இப்போது சாதனை செய்தால் எப்போதோ எப்பிறவியிலேயோ மோக்ஷம் சித்திக்கும் என்று எவரும் திகில் அடைய வேண்டியதில்லை. அதன்பலன் இப்போதே கைக்குக் கிடைத்துவிடும். மோக்ஷத்திற்கு, கால நியமமோ, தேசநியமமோ இல்லை. எந்த சமயத்திலாவது எந்த இடத்திலாவது மனம் மாசற்ற சலனமற்ற நிலையை, எப்போது அடைகிறதோ அந்தசமயத்திலேயே மனிதன் முக்தனாகிறான் என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது.

"ஸாம்யே ஸ்திதம்" - என்பதற்குப் பொருள் சித்தம் அலைவுறாமல் சலனமற்று இருத்தல், சர்வபூதங்களிலும் சரிசமமாக, வியாபித்திருக்கும் ஆன்மாவைப் பார்த்தலாகும். பிராணிகளைப் பார்க்கும்போது தேகதிருஷ்டியோ, மனோதிருஷ்டியோ அன்றி ஆன்மதிருஷ்டியே உடையவன் சர்வ பூதங்களையும் சமமாக நோக்க இயலும். அத்தகைய சமநோக்குடன், சித்தத்தில் எத்தகைய நிலையிலும் கலக்கம் இன்றி சலனமற்று இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இவ்வாறு மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு சம்சார பந்தத்தை ஒழிப்பதற்கு, மாயை வெல்வதற்கு பகவான் ஜீவர்களுக்கு நல்ல ராஜமார்க்கத்தைக் காட்டியுள்ளார். மேலும் இச்சரீரம் உள்ளபோதே அத்தகைய கைவல்ய நிலையை அடையமுடியும் என்று வாக்கு அளித்துள்ளார். 'யேஷாம்' என்றதால் ஒவ்வொருவரும் அத்தகைய நிலையை அடையமுடியும் என்ற தைரியம் கூட ஏற்படுகிறது.

வினா:

இச் சம்சாரத்தை எவரால் வெல்ல முடியும்?

விடை:

எவரின் மனம், தோஷமற்று, சமநோக்குடன் இருக்கிறதோ அவர்களால் வெல்ல இயலும்.

வினா:

பவதுக்கத்தினைத் தாண்டுவ

விடை:

(1) மனதில் எந்தவிதமான ப
சலனமற்று, சர்வபூதங்களி
(ஆன்மதிருஷ்டி) இருத்தல்.

வினா:

பிரம்மம் எத்தகையது?

விடை:

(1) தோஷமற்றது (2) சமமா

வினா:

ஜீவர்கள் மோக்ஷத்தை எப்பே

விடை:

எந்த கணத்தில் அவர்கள
செய்துகொள்கிறார்களோ, சம
காப்பாற்றிக்கொண்டு சமதிருஷ்
அந்தக் கணமே மோக்ஷத்தை அ

முன்னுரை:

பிரம்ம ஞானியின் வேறு
கூறுகிறார்.

20. ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத் ப்ரியம் ப்ராப்ய
ஸ்திரபுத்திரஸம்மூடோ ப்ரஹ்மவி

சொற்பொருள்:

ஸ்திரபுத்திஹி - சலனமற்
அஸம்மூடஹ - மோகமற்றவனும்,

ஸ்திதஹ - நிலைத்தவனும் ஆன, ப்ரம்மவித் - பிரம்மஞானி, ப்ரியம் - பிரியமானதை ப்ராப்ய - அடைந்து, ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத் - மகிழ்வடைவதில்லை, அப்ரியம் ச - பிரியமற்றதை, ப்ராப்ய - அடைந்து, ந உத்விஜேத் - துன்பப்படுவதில்லை.

கருத்துரை:

நிலையான புத்தியுடையவனும், மோகமற்றவனும், பிரம்மத்தில் நிலைத்தவனும் ஆன பிரம்மஞானி தனக்குப் பிரியமானதை அடைந்தபோது மகிழ்ச்சியோ, பிரியம் இல்லாததை அடைந்தபோது துக்கமோ அடைவதில்லை.

விளக்கம்:

பிரம்ம சாக்ஷாத்காரம் அடைந்தவர்க்கு அடையாளம் எது என்று இங்கு காட்டப்படுகிறது. அஞ்ஞானிக்கும், ஞானிக்கும் இடையே உள்ள பேதம் அவர்களது நடவடிக்கையிலேயே புலப்படும். குருடனுக்கும், கண்ணுள்ளவனுக்கும் புலப்படும் வேறுபாடு அவர்கள் நடையிலேயே தெரிந்துவிடும். பிரம்மஞானி எத்தகைய ஆபத்தான நிலையிலும்கூட, தனக்குப் பிரியமல்லாதவை நிகழ்ந்தாலும், விசனமடையான். அவ்வாறே எத்தகைய சுகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அதற்காக மகிழ்ச்சியால் பொங்கிப் போவதில்லை. இரண்டின் மீதும் அவன் சித்தம் ஏற்ற இறக்கங்களின்றி சமபாவத்துடன் கூடியிருக்கும்.

ஏனெனில், பிரம்மத்தை அறிந்தவனுக்கு இவ்வுலகம் கனவுகளாக, மாயையாகப் புலப்படும், அத்தகைய மாயவுலகில் பிரியமான பொருள்களை அடைவதினால் மகிழ்ச்சியோ, பிரியமல்லாதவற்றை அடையும் போது துக்கமோ அவர்களுக்கு ஏது? இவ்வுலகம் நிலையானது என எண்ணுபவர்க்கு சுக துக்கங்கள் எனும் பாவம் இருக்கும்.

'ஸ்திரபுத்திர் அஸம்மூடோ" - பிரம்மஞானியின் புத்தி வேறுபாடின்றி நிலையாக இருக்கும். அஞ்ஞானியின் புத்தி காமம் இவற்றுடன் கூடி சலனமுற்றிருக்கும். ஒளியில்

இருப்பவன் இருளை விரும்ப
மோகமோ, பற்றோ என்றும்
'அஸம்மூடன் - மோகமற்றவ
'இவை கானல் நீர் என்
ஓடமாட்டான். மோகம
தெரியாதவனே அதற்காக ஓ

இதனால் மேற்சொன்ன
(சமபாவம், நிலையான பு
பயிற்சிசெய்து வருபவனுக்கு
நிலைபெறுதல் நேரிடும் என்

வினா:

பிரம்மஞானியுடைய இலட்ச

விடை:

(1) பிரியமானவை கிடைத்
பிரியமற்றவை கிடைத்தபோது
இருத்தல் (2) நிலையான புத்
இருத்தல்.

முன்னுரை:

அத்தகைய பிரம்ம நிலை
வழியை அடுத்துக் கூறுகின்றா

21. பாஹ்யஸ்பர்சேஷ்வஸக்தாத்மா
ஸ ப்ரஹ்மயோகயுக்தாத்மா ஸ

சொற்பொருள்:

பாஹ்யஸ்பர்சேஷு - வெ
விஷயங்களில், அஸக்தாத்மா
ஆத்மனி - ஆத்மாவில், யத்சுகம்
சுகம்) விந்ததி - அத்தகைய சுக
அவன், பிரம்மயோக யுக்தாத்ம

சமாதியில் நிலைத்தவனாய், அக்ஷயம் - அழியாத, சுகம் - சுகத்தினை, அச்னுதே - அடைகிறான்.

கருத்துரை:

வெளிப்புறத்தே சப்தாதி விஷயங்களில் பற்றில்லாதவன் ஆத்மாவில் எத்தகைய (நிரதிசய) சுகம் உள்ளதோ, அத்தகைய சுகத்தையே அடைகிறான். அவன் பிரம்மநிட்டையெனும் சமாதியில் நிலைத்தவனாய் (பிரம்மத்தில் திளைத்தவனாய்) அழியாத சுகத்தை அடைகிறான்).

விளக்கம்:

ஆன்மாவில் நிலைபெற வேண்டுமாயின் சப்தாதி விஷயங்களின்றும் மனம் மாறுதல் வேண்டும். வெளி விஷயங்களில் பற்றற்ற மனம் அந்தர்முகமாகி (உள்திரும்பி) ஆன்மாவில் நிலைபெற்று அழியாத சுகத்தையடைகிறது எனப்பட்டது.

அழியாத சுகம் வெளியில் எங்கும் இல்லை. அது ஆன்மாவிலேயே இருக்கின்றது. உலகில் விஷயங்களினால் ஏற்படும் சுகம் அழியக்கூடியது. நிலையற்றது. துக்கத்துடன் கூடியது. வருவதும் போவதுமாக இருப்பது (ஆகமாபாயினஹ) அது பிரதிபிம்ப சுகம். பிம்பத்தின் ரூபமான சுகம் ஆன்மாவில் மட்டுமே உண்டு. சுகத்தின் தலைமை அலுவலகம் (Head Quarters) நம்மிடத்திலேயே உள் மறைந்திருக்கிறதே தவிர வெளியில் இல்லை. ஆன்ம சுகமே பொருள்களின் மீது பிரதிபலித்து விஷய சுகமாகத் தோன்றுகிறது. இவ்வுண்மையை அறிய இயலாமல் விவேகமற்றவர்கள் சுகம் வெளியில் இருக்கின்றது என்று எண்ணி எலும்பை கடிக்கும் நாய் தன் வாயினின்றும் வரும் இரத்தத்தையே விரும்பி அது எலும்பினின்றும் வந்ததாக எண்ணி, பிரமித்து நிற்பதைப் போன்று மக்கள் சப்தாதி விஷயங்களுக்காக அலைந்து கானல் நீரைப்போன்று அதனைத் தேடி, வாழ்க்கையை வீணாக்கிக் கொள்கின்றனர். பிரதிபிம்பம் போன்றதான கணநேரத்தில் அழியக் கூடிய சுகத்தினை நிலையான சுகமெனக் கருதி ஆபத்தில் சிக்கிக் கொள்கின்றனர்.

ஆயின் பிரம்மஞானியானவன்
பற்றின்றி நிலையான ஆன்ம சுகத்
அதனை அடைந்து மகிழ்கிறான்.
ஏற்படாவிடின் மனம் அதனின்றும்
திரும்பாது. தியானத்தில் மனம் சரி
எனவே அந்தர் ஆத்ம சுகானு
வெளிவிஷயங்களில் பற்று நசித்து,
மீது விரக்தி தோன்றவேண்டும். என
'பாஹ்யஸ்பர்சேஷு' அஸக்தாத்மா'
முதன் முதலிலே விதிக்கிறார்.
வேண்டுமென்றாலும், முதலில் வ
வேண்டும். அதுவே விஷய சுகங்க
என்னும் வரி. அதிகமான சுகத்திற்
சுகத்தினை மனிதன் தியாகம் செய்ய
கே அம்ருதத்வமானசுஹ", என்னும்
இந்த உண்மையையே எடுத்துக்
இந்திரியங்களை விஷயங்களின் மீ
கட்டுப்படுத்தி 'துக்கதோஷனுதர்ச
தெரிவித்தபடி, விஷயங்களின் மீது,
முதலான தோஷங்களைப்பற்றி
அவற்றின் மீது விரக்தி ஏற்படும
வேண்டும். அப்போதே ஆத்மநி
நடைபெற்று அழிவற்ற சுகானுபவ

உலகில் எல்லா ஜீவர்களும்
தேவையென்றே கருதுவர். ஆயி
அடைவது என்பது தெரியாது
அனுபவிக்கின்றனர். பகவான்
இடைவிடாத சுகத்திற்கான வழி
அதுவே விஷயவிரக்தி. அதனைக்
சுகத்தினை அடைந்து ஜன்மத்தினை
கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இச்சுலோகத்தின் மூலம் சி
தெரிவிக்கப்பட்டன:

(1) சுகம் வெளியில் இல்லை; நம்முன்னேயே (ஆத்மாவிலேயே) இருக்கிறது.

(2) வெளியில் காணப்படும் சுகம் க்ஷணநேரமே இருக்கக்கூடியது (அழிவுடையது); துக்கத்துடன் கூடியது.

(3) சப்தாதி விஷயங்கள் ஆன்ம சுகத்திற்கு தடையானவை. எனவே அவற்றின் மீது பற்றுவைத்தல் கூடாது. அதற்காக அலைபவர் ஆத்ம சுகத்தினை அனுபவிக்க முடியாது.

வினா:

ஆத்ம சுகம் எத்தகையது?

விடை:

நிலையானது (அழிவற்றது).

வினா:

அது எவ்வாறு சித்திக்கும்?

விடை:

சப்தாதி விஷயங்களின்மீதான பற்றினை விடுத்து ஆன்மநிட்டையுடன் இருப்பதால் (பிரம்மயோகத்தில் நிலைப்பதால்) கிடைக்கும்.

முன்னுரை:

விஷய போகங்கள் துக்ககரமானவை, பந்தத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியவை ஆதலால் அவற்றை ஒதுக்குதல் வேண்டுமென போதிக்கிறார்.

22. யே ஹி ஸம்ஸ்பர்சஜா போகா து:கயோனய ஏவ தே।
ஆத்யந்தவந்தஹ் கௌந்தேய ந தேஷு ரமதே புதஹ॥ (22)

சொற்பொருள்:

கௌந்தேய - அர்ஜுனா! ஸம்ஸ்பர்
விஷயங்களினால் தோன்றிய, போகாஹா
- எவை, (உள்ளனவோ), தே - அவை
ஏவஹி - துக்கத்திற்கு காரணமாகி
ஆத்யந்தவந்தஹ - முதலும், முடிவும்,
காலமே இருப்பவை), (புதஹ - எ
ஞானியானவன், தேஷு - அவைகளின்
இன்புறுவதில்லை (ஆசைப்படுவதில்லை)

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! (இந்திரிய) விஷயங்
போகங்களே துக்கத்திற்கு காரணமான
சிறிது காலமே நிலைப்பவை எனவே ஞான
இன்புறுவதில்லை (பற்றுக்கொள்வதில்லை

விளக்கம்:

விஷய விரக்தியுடன் இருத்தல் வே
சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டது. எதற்கா
வேண்டுமென்பதற்கான விடை இங்கு செ
விஷயங்களின் மீது இந்திரியங்கள் நாட்ட
சுகம் உண்மையான சுகமல்ல. அது சு
தோன்றினாலும் அதன் பின் பெரிய துக்க
எனவே அவற்றை "துக்கயோனி" -
வர்ணிக்கின்றார்.

ஸௌக்யந்து பிந்துமாத்ரேண துக்கம் பர்வ

முதலில் சிறிது சுகம்போலத் தோன்றினா
மலைபோன்ற துக்கம் தொடர்கிறது என்று
குறித்து பெரியோர்கள் கூறுவர். அ
இருப்பவை. மேற்போக்கான இன்பம் அளி
முடிவும் கொண்டவை. எனவே வி
அவற்றின்மீது பற்று கொள்ளார், ஈ
சொல்லப்பட்டது.

"துக்கயோனயஹ" - விஷயசுகம் தன் கர்ப்பத்தில் துக்கமென்பதைத் தாங்கி இருப்பதால் விஷயங்களை அனுபவிக்க விரும்புவோர் அச்சுகங்களில் உள்ள துக்கத்தினைக் கூட அனுபவிக்க வேண்டியே வரும். இவையனைத்தும் தெரிந்தே விவேகிகளானவர் அவற்றின் வழிக்கே செல்வதில்லை. அவற்றின் மீது விரக்தியுடன் இருப்பர். சரீரத்தின் மீது 'எக்ஸ்-ரே' கிரணங்கள் ('X'-Ray) செலுத்தினால், உள்ளிருக்கும் எலும்புகள் முதலானவை தெரிவதைப் போல, விவேகிகள், காட்சி பொருள்களைப் பார்க்கும்போதே விவேகம் என்ற கிரணங்களை அவற்றின் மீது செலுத்தி உள்ளிருக்கும் துக்கத்தினைக் கண்டு அவற்றின் மீது விரக்தி கொள்வர். (உபேக்ஷா பாவம்) ந தேஷு ரமதே புதஹ என்பதன் பொருள் இதுவே. அஞ்ஞானியோ, மேற்போக்கான ஆடம்பர சுகத்தை மட்டுமே பார்த்து, அதன்மீது மோகம் கொண்டு அவ்விஷயசுகங்களை அனுபவித்து அதலபாதாளத்தில் விழுகின்றார்கள்.

தூண்டிலில் அகப்பட்ட மீன்போல விநாசத்தை அடைகிறார்கள். எவ்வாறெனின், மீன் மாமிசத் துண்டைப் பார்த்து ஆனந்தம் கொண்டு அதன் அருகில் வந்து உண்ணும் ஆயின் அதில் மறைந்துள்ள வலையை அது அறிவதில்லை. அதன் பலனாக அது சாகின்றது. 'துக்கயோனயஹ' என்ற சொல்லின் உட்பொருள் இதுவே.

இச்சுலோகத்தின் வழி காட்சி பொருள்களின் சுகத்தில் உள்ள இரண்டு பெரிய குற்றங்கள் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டுள்ளது - (1) மேலுக்கு சுகம் போலத் தோன்றினாலும் உள்துக்கத்தினை கொண்டுள்ளவை (2) முதலும், முடிவும் உள்ளவையாதலால் அவை கணநேரமே நிலைப்பவையா யிருத்தல். அதாவது துக்கமுடைமை; கணநேரமே இருப்பவை இரண்டும் அதன் மூலமான குற்றங்கள் விஷயபோகங்களில் உள்ளன. ஆன்ம சுகமோ அவ்வாறில்லை அதில் துக்கம் சிறிதும் எங்கும் இல்லை. தைல தாரையைப் போன்று இடைவிடாது நிரந்தர சுகம் அது நிலையானது விஷய சுகங்களை ஒரு சிறிய தீபத்திற்கு உவமித்தால் ஆன்மசுகத்தை

அஸ்தமனம் ஆகாத சூரியனுக்கு உவமி
அணையக்கூடியது. ஆயின் ஆத்ம சூ
அஸ்தமிக்காதது. இந்திரிய சுகங்கள்
போன்றது. கணநேரத்தில் கருகிப்போ
கடலைப்போன்றது. அது எக்கா
போவதில்லை. இப் பேதத்தினை அறி
போகங்களின் மீது விரக்தி ஏற்பட்டு
விரும்புவர். 'புதஹ' - அறிவுடையவன்
சுகங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளமாட்டா
ஈடுபாடுடையவன் அறிவற்றவன் என்ப
செல்வந்தனாயினும், அதிகாரமுடைய
வல்லவனாயினும், பலவானாயினும்
நாட்டம் கொள்வான் ஆயின் அவன் ப
அறிவற்றவனே (அபுதஹ்) என்பது தெ

வினா:

விஷய சுகங்களின் இயற்கை எத்த

விடை:

அவை துக்கத்துடன் கூடியவை.
இருப்பவை.

வினா:

எனவே விவேகமுடையவன் என்ன

விடை:

அத்தகைய அழியக்கூடிய சுகங்க
கொள்ளாமல், ஆன்ம சுகத்தையே நா

வினா:

விஷயங்களின் சுகத்திற்காக அலை

விடை:

அறிவற்றவன், அஞ்ஞானி.

முன்னுரை:

அத்தகைய விஷயங்களின்மீது மோகத்தினை ஒழிப்பதே சுகமடைவர் என்கிறார்.

23. சக்னோதீஹைவ யஹ் ஸோடும் ப்ராக்சரீரவிமோக்ஷணாத்|
காமக்ரோதோத்பவம் வேகம் ஸ யுக்தஹ் ஸ ஸுகீ நரஹ||

(23)

சொற்பொருள்:

யஹ - எவர், சரீரவிமோக்ஷணாத் - சரீரத்தை விடுவதற்கு, ப்ராக் - முன்பு, இஹ ஏவ - இம்மையிலேயே, (இவ்வுலகிலேயே), காமக்ரோதோத்பவம் - காமக்ரோதங்களினால் ஏற்பட்ட, வேகம் - வேகத்தை, (தீவிரத்தை), - ஸோடும் - சகித்துக் கொள்வதற்கு (வெல்வதற்கு), சக்னோதி - வல்லவனாகிறானோ, ஸஹ - நரஹ - அம்மனிதன், யுக்தஹ - யோகி, , ஸஹ - அவன், ஸுகீ - ஆனந்தத்தை அடைகிறான்.

கருத்துரை:

எவனொருவன் இம்மையில் (இப்பிறவியிலேயே) சரீரத்தை விடுவதற்கு முன்பே காமக்ரோதங்களின் வேகத்தை அடக்குவதற்கு இயன்றவனாகின்றானோ, அவனே யோகி, சுகவான் ஆகிறான்.

விளக்கம்:

மோக்ஷத்திற்கு வேண்டிய சாதனைகள், வழிமுறைகள் இவற்றை இப்பிறவியிலேயே தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இன்னுமொரு உலகிலோ, அல்லது வேறு பிறவியிலேயோ அது நிறைவேறாது. இப்பூவுலகம் கர்மபூமி. சாதனை செய்வதற்கு அனுகூலமான பிரதேசம். சுவர்க்கம் முதலான மேல் உலகத்திலோ, பாதாளம் முதலான கீழ் உலகத்திலோ ஆன்மீக சாதனைக்கு அதிகமான நேரம் கிடைக்காது. (அவை கர்ம, பூமியல்லவாதலால்). எனவே 'இஹைவ' என்னும் சொல் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு முன்பே 19ஆவது சுலோகத்தில் 'இஹைவ தைர்ஜிதஹ ஸ்வர்கஹ' என்று

சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறா...
ஒரே அத்தியாயத்தில், ஒரே ...
பயன்படுத்தியதைப் பார்த்தா...
இப்பிறவியிலேயே ஆன்மீக ...
முடிக்க வேண்டுமென பகவா...
போல் உள்ளது.

'ப்ராக்சரீர விமோக்ஷணாத்...
முன்பே, அதாவது மரணத்...
முதலானவற்றை வெல்ல ...
ஏனெனில், இனிவரப்போகு...
எடுப்போம் என்பதோ ஒரு...
சாதனைக்குத் தேவையான அ...
எவராலும் சொல்ல முடியா...
நல்லமுறையில் பயன்படுத்...
பரமார்த்த இலக்கிற்காக முய...

"சீர்யதே" - இதி சரீரம் ...
எனவே அது நிறைய நாட்...
நீர்க்குமிழியைப் போன்றது...
எப்போது வரும் என்பதை எ...
வயோதிகத்தில் மட்டுமின்றி ...
மக்கள் இறக்கின்றனர். என...
வயதுவரை ஒத்திப் போடுதல்...
வயோதிகத்தில் சக்தி குறைந்து...
இந்திரியக் கட்டுப்பாடு இ...
சரீரம் மூப்படையும் முன்ன...
வேகத்தைக் கட்டுபடுத்தி தியா...
என்று பகவான் வேண்டுகின்...
சுகவான் என்கிறார் (ஸ ஸுகீ...
பெரும் கேடு விளையும் என்று ச...

'ந சேதி ஹாவேதின்மஹதி வி...
"ஆயுஷஹ் க்ஷண ஏகோ அபி ...
நியதே தத்க்ருதா யேன ப்ரம...

எனவே, சுகத்தை விரும்புவோர் முதலில் தன்னிடத்தில் உள்ள முக்கிய எதிரிகளான காமக் குரோதங்களை வெல்லுதல் வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது. அரிஷட்வர்க்கங்களான இக் காமக்குரோதங்கள் முதன்மையானவை ஆதலால் அவ்விரண்டு மாத்திரமே இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பினும், ஏனைய தோஷங்களைக்கூட அவற்றுடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது எல்லாவற்றையும் வெல்லுதல் வேண்டும் என்பது பொருள். அவை முக்கியமான எதிரிகள், நித்ய வைரிகள் ஆதலால் சாதகன் ஒரு கண்ணால் எப்போதும் எச்சரிக்கையாக பார்த்த வண்ணமே இருத்தல் வேண்டும்.

'ஜீவர்களே! சரீரத்தை விடுவதற்கு முன்பே இந்திரியங்களை, மனதினை, காமக் குரோதம் முதலான அறுவகை மலங்களை மனிதன் வெல்வதற்கு முயல்க! மரணம் எப்போது வருமென்பதை எவரும் அறியாராதலால். எப்போதும் சாதனையில் ஊன்றியிருக்கும் விலைமதிப்பற்ற இம்மனிதப் பிறவியை போகங்களில் செலுத்தி வீணாக கழித்தல் வேண்டாம். இவ்வாறு உம் மன விகாரங்களை வெல்வதற்கு இயலுமானால் அபாரமான சுகத்தை (ஆத்மானந்தத்தை) அடைவீர்! என்று பகவான் இச்சுலோகத்தின் மூலம் ஜீவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்துள்ளார்.

ஆன்மீக வழியில் மெத்தனம், சோம்பல் சரியல்ல, ஆயுளில் ஒவ்வொரு கணமும் கடந்துபோனால், எத்துணை கோடி ரத்னங்களை அளித்தாலும் அது மறுபடியும் கிடைக்காது. எனவே அதனை வீணாகக் கழிக்காமல் இந்திரியங்களை வெல்வதன்மூலம் ஆன்மீகத் தேடலை கைக் கொள்ள வேண்டும்.

'வேகம்' - என்றதால் அக் காமக்குரோதங்கள் விரைவாகச் செய்ப்படும் என்பது தெரிகின்றது.

"ஸ நரஹ" - என்பதற்கு 'இவ்வாறு காமம் முதலானவற்றை வெல்பவனே நரன் (மனிதன்) என்று சொல்லலாம்' - என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

'சத்னோதி' - என்ற சொ
முதலியவற்றால் காமம் மு
கட்டுப்படுத்த முடியும்' என்பது

இச்சுலோகத்தின் மூலம்
தெளிவாகின்றன:

(1) சரீரம் அழிவதற்கு
அடைவதற்கான முயற்

(2) மோக்ஷ சாதனையி
குரோதங்களை வெல்

(3) அவ்வாறு அவற்றை
அடைவானே தவிர ம

முன்னுரை:

இவ்வாறாக காமம் முதலான
நோக்குடையவன் பிரம்மா
என்கிறார்.

24. யோ அந்தஹ் ஸுகோ அந்தராரா
ஸயோகீ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ப்ர

சொற்பொருள்:

யஹ - எவன், அந்தஹ் ஸுக
அடைகிறானோ, அந்தராரா
கிரீடிக்கிறானோ (விளையாடுகி
யஹ - எவன் அந்தர்ஜ்யோதி
உள்ளொளி காண்கிறானோ,
(பிரம்மநிஷ்டன்), ப்ரஹ்மபூத
ப்ரஹ்மநிர்வாணம் - பிரம்ம நிர்வா
அல்லது மோட்சத்தை) அதிகச்

கருத்துரை:

எவனொருவன் உள்ளிருக்கு
ஆத்மாவில் கிரீடித்து, அத

காண்கிறானோ, அத்தகைய யோகி தானே பிரம்மமாகி பிரம்ம நிர்வாணத்தையடைகிறான்.

விளக்கம்:

பிரம்ம சாட்சாத்காரத்தினை, (பிரம்மானந்தத்தை) எவன் அடைகிறானோ, அவனைப் பற்றி இச்சுலோகம் விவரிக்கின்றது. மிகவும் உன்னதமான பிரம்ம நிர்வாண நிலையை, முயற்சியினால் அனைவரும் அடையமுடியும். அது எதுவெனில் வெளிப்படையான சுகத்தை விரும்பாது, நமது மனதை ஆன்மசுகத்திலேயே திருப்பி அதனையே தேடும் முயற்சியில் இறங்குதல் (இந்திரியார்த்தங்களில் அவற்றை செல்ல வொட்டாது தடுத்து ஆன்மாவிலேயே நிறுத்துதல்) ஆகும். அதாவது இந்திரியங்களை, மனதை விஷயங்களின் மீது, போக சுகங்களின் மீது அலையவிடாது கட்டுப்படுத்தி, விவேகம், வைராக்கியம் இவற்றால் அவற்றை சுவரூபமான ஆன்மாவில் நிலை நிறுத்துதலேயாகும்.

இச்சுலோகத்தில் மூன்று விஷயங்களைப் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது.-

(1) சுகம் (2) விளையாட்டு (3) ஜோதி இம் மூன்றையும் பற்றி இனி விரிவாகக் காண்போம்.

(1) 'சுகம்' - சாதாரண மனிதர்கள் சுகத்திற்காக வெளியுலகில் காணப்படும் பொருள்களின் மீதே நாட்டம் செலுத்துகின்றனர். அதன்மூலம் அவர்கள் பிரதிபிம்பமான அற்பசுகத்தையேக் காண்கின்றனர். அதனையே பெரிதாகக் கருதுகின்றனர், திருப்தியடைகின்றனர். ஆயின் உண்மையில் சுகமென்பது வெளியில் இல்லை. சுகமிருக்கும் இடம் உள் ஆன்மாவே. அதுவே நிலையான சுகம், பிரம்மானந்தம், வெளிப்படையான சுகம் நிலையற்றது, கணநேரமே இருக்கக் கூடியது. இவ்வுண்மை அறிந்த விவேகிகள் தம் சக்தியை உள்முகமாகத் திருப்பி ஆன்ம சுகத்தையே நாடுவர். அத்தகையோர் மதிப்பிற்குரியோர். அவர்கள் பிரம்மானுபூதி யடைந்து ஒளிர்வர்.

(2) 'க்ரீடா' (விளையாட்டு) -
வெளியில் உள்ள, பொருட்களின் மீதே ஆ
சுகங்களிலேயே நாட்டம் கொள்வர். அவ
விளையாட்டரங்கம். ஆயின்
காட்சிப்பொருள்கள் சலனமுடையவை
அவற்றை விரும்பாது. ஆன்மாவிலேயே க
அவர்களுக்கு அதுவே தங்குமிடம், உ
விளையாட்டரங்கம், உல்லாசப் பயண
நோக்குடையவர்க்கு அதன் மதிப்பு தெரிவதி
விலைமதிப்பற்ற பொருள் உள்ளதென்பதையே
விவேகிகள் அதன் நற்பலனையறிந்து அதன்
நற்பலனை பேரமைதியை அடைவார்.

(3) 'ஜோதி' - சாதாரணமாக வெளி
சூரிய சந்திரர்களே ஜோதிகள். அவற்றைவிட
இன்றுமொன்று உண்டு. (தஸ்ய பாஸா ஸ
அதுவே ஆன்மா, சூரியன் கண்களை ஒ
கண்கள் புத்தியை பிரகாசிக்கச் செய்யும் பு
பிரகாசிக்கச் செய்யும். அது ஒளிகளுக்கெ
பரஞ்சோதி, ஞானிகள் அத்தகைய ஆன்
விரும்புவர். நிலையான பிரகாசத்துடன்
முக்தர்களாக விளங்குவர்.

இவ்வாறு காட்சியின் மீதான மோகத்
ஆன்மாவையே சுகநிலையாக, விளைய
ஒளிமிகுந்த க்ஷேத்ரமாகக் கருதுபவர் எப்போ
நர நாராயணர்களேயாகி, பிரம்மானுபூதி
நிர்வாணத்தை அடைகின்றனர்.

வினா:

பிரம்ம சாயுஜ்ய பதவியை எவர் அடை

விடை:

(1) வெளிப்படையான சுகத்தி
ஆன்மாவிலேயே சுகத்தினை காண்

(2) வெளியுலகப் பொருள்களில் ஆசையின்றி ஆன்மாவிலேயே திளைத்திருப்பவர்.

(3) வெளிப்புற ஒளிகளில் நாட்டமுறாது ஆன்மாவிலேயே பிரகாசத்தினைக் காண்பவர் பிரம்ம நிர்வாணத்தையடைவர்.

முன்னுரை:

அவ்வாறு பிரம்மசாட்சாத்காரமடைந்தவரின் இலட்சணங்கள் பின்வரும் இரண்டு சுலோகங்களில் விவரிக்கப்படுகிறது.

25. லபந்தே ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ருஷயஹ் க்ஷீணகல்மஷாஹா।
சின்னத்வைதா யதாத்மானஹ் ஸர்வபூதஹிதே ரதாஹா॥(25)

சொற்பொருள்:

க்ஷீணகல்மஷாஹா - பாவங்களை போக்கிக் கொண்டவர்கள், சின்னத்வைதாஹா - சந்தேகங்களை அகற்றியவர்கள், யதாத்மானஹ - இந்திரியங்களை அடக்கியவர்கள், ஸர்வபூதஹிதே - எல்லா உயிர்களின் நன்மையில், ரதாஹா - மகிழ்ச்சியுடையவர்கள் (ஆன) ரிஷயஹ - ரிஷிகள், (ஞானிகள்), ப்ரஹநிர்வாணம் - பிரம்ம சாயுஜ்யத்தை (மோக்ஷத்தை), பிரம்மானந்தத்தை, லபந்தே - அடைகிறார்கள்.

கருத்துரை:

பாவங்களை களைந்து, ஐயங்களை அகற்றி, இந்திரியங்களை அடக்கி, எல்லா உயிர்களின் நன்மையில் மகிழ்வடையும் ரிஷிகள் பிரம்ம நிர்வாணம் அடைகிறார்கள்.

விளக்கம்:

பிரம்ம சாயுஜ்யமானமோட்சத்தை எவர் அடைகிறார்கள் என்பதை இச் சுலோகம் இன்னும் விவரமாக எடுத்துரைக்கிறது. ரிஷிகள் மோட்சத்தின் வாயிலை அலங்கரிக் கிறார்கள் எனச் சொல்லப்பட்டது. ரிஷிகள் யார்?

'ஹ்ரீஷீகங்கள்' (இந்திரியங்கள
பரமாத்மாவிடத்தில் நிலைநி
ரிஷிகளின் பதவி மிகவும் உன்ன
எம்.ஏ; போன்று) ஒரு 'டிகிரி' (DE
முயற்சித்தால் அனைவரும் பெறல
இருந்தவன் நாளை ரிஷியாக
பள்ளிகளில் 'டிகிரி' பட்டங்க
வருடங்கள் நாள் தவறாது எ
படித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன
பெறுவதற்காக சிறிதுகாலம் இ
வேண்டும்'. அவ்வாறான சாதனை
பெரியோர்கள் சாதாரண மனித
அவர்கள் ரிஷிகளாக மாறிப்
உரியவர்களாக அவர்கள் ஆகி
இறைவனாகவே மாறிப்போகிற
ஹைறந்தவ பவதி) அச் சாதனையி
எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. (
கொள்ளுதல் (2) சந்தேகங்கள் இ
(3) இந்திரிய மனக் கட்டுப்பாடு
சாதகனுக்கு மிகவும் விலைமதிப்ப
குறித்து ஒருவாறு ஆராய்தல் அ

(1) 'பாவங்களைத் தொலை
சித்தத்திலும் பல ஜன்மங்களின்
தொடர்கின்றன. அது ஆன்மீக நி
தடங்கலாக குறுக்கே நிற்கி
ஆத்மஞானம் தோன்றுவதி
காரியங்களினாலும், நிஷ்காம
பக்தி, தியானம் இவற்றாலும் அ
துணிகளைத் துவைப்பதைப் போ
மாசற்ற தூய்மையாக்குதல் வேண்

(2) "ஐயமின்மை" -
முதலானவற்றை விவேகத்தி
கொள்ளவேண்டும். 'சித்யன்தே ஸ

போல ஆன்மீக ஞானத்தினால், தத்துவ விசாரணையினால் போக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

(3) "இந்திரிய மனக்கட்டுப்பாடு" - காட்சிப் பொருள்களின் மீது நாட்டம் கொள்ளும் இந்திரியங்கள், மனம் இவை மோக்ஷத்திற்கு முன்னேற உதவக் கூடியவை. எனவே விவேகம், வைராக்கியம் இவற்றின் உதவியால் அவற்றை தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு ஆன்மாவில் அவற்றைச் செலுத்துதல் வேண்டும். இந்திரியத்தை வெல்லாது மோக்ஷமார்க்கத்தில் ஒருஅடிகூட முன்னேற முடியாது. நல்ல குதிரைகள் இல்லாத ரதம் எப்படி போக வேண்டிய இடத்திற்குப் போய்ச் சேரும். அவ்வாறே சந்தேகங்கள் தீராத இந்திரியங்களையுடைய மனிதன் முக்தியின் இலக்கை அடையமுடியாது. எனவே அவற்றை தன் கட்டுக்குள் கொணர்தல் வேண்டும்.

(4) "ஸர்வபூததயை" - "ஸர்வபூதஹிதே ரதாஹா" - என்ற வாக்கியம், அதன்பொருள் கீதையில் பலவிடங்களில் காணப்படுகிறது. அது அனுஷ்டான வேதாந்த சூத்திரம். 'அனைத்தும் பிரம்மமே' என்பது சித்தாந்தம். 'ஸர்வபூததயை' என்பது அச்சித்தாந்தத்தின் நடைமுறைச் செயல். ஒரு உயிரின்மேல் வெறுப்புகொண்டு, தூஷித்துக் கொண்டு, அனைத்தும் பிரம்மமே என்று நினைப்பவன் ஒருபோதும் இரான். அவ்வாக்கியத்தினை, அதன் பொருளை நன்குணர்ந்தவன் எந்த உயிருக்கும் தீங்கு செய்யான். நன்மையே செய்வான். ஏனெனில் உலகமனைத்தையும் ஆத்மசொரூப மாகக் (தன் உருவாகவே) காண்பவன் ஒரு உயிருக்குத் தீங்கு செய்யினும் தனக்குத் தானே தீங்கு செய்து கொள்வதைப் போலவேயாகும். எனவே சர்வாத்மா பாவனையுடைய வனிடத்து எப்போதும் 'ஸர்வபூததயை' பத்தியம் போன்றது எனலாம். மருந்து தின்று, அதற்கான பத்தியத்தை கடைபிடிக்காமல் இருப்பதால் நோய் எப்படி தீர்வதில்லையோ, இறை தியானம் செய்துகொண்டு, பூததயை, ஜீவகாருண்யம் இவை இல்லாவிட்டால் அந்த தியானம் சரியான முறையில் இருக்காது. ஆதலால் 'பவரோகம் தீராது'

இங்கு 'ஸர்வ பூதே ஹிதேரதா
பிராணியின்மீது தயைகொ
அனைத்து பிராணிகளின் மீ
அவற்றின் நன்மைக்காகப்
எடுத்துச்சொல்லப்பட்டுள்ள

இவ்வாறு மேற்சொன்
பொருந்தி ரிஷியாக பரிணமி
மோக்ஷத்தையடைகிறான்.

வினா:

பிரம்ம சாட்சாத்காரத்
அடைகிறார்கள்?

விடை:

(1) பாவங்கள் தொலை
இருமைகள் இல்லாதவ
கட்டுப்பாடுடையவன் (4) 'ஸ
பிராணிகளின் நலனையும் வி
பதவியை (மோட்சத்தை) அ

வினா:

ரிஷிகள் என்போர் யார்?

விடை:

மேற்சொன்ன நான்கு கு

**26. காமக்ரோதவியுக்தானாம் யதீ
அபிதோ ப்ரஹ்ம நிர்வாணம்**

சொற்பொருள்:

காமக்ரோத வியுக்தானாம் -
விடுபட்டவர்கள், யத சேத
மனமுடையவர்கள், விதித ஆ
அறிந்தவர்கள் (ஆன), யதீனாம்
நிர்வாணம் - பிரம்மசாயுஜ்யம் (

அபிதஹ - அடைவதற்கு (தேகமிருக்கும்போதும், இல்லாதிருக்கும்போதும், எப்போதும்) வர்ததே - இருக்கின்றது.

கருத்துரை:

காமக்குரோதங்களற்றவரும், மனக்கட்டுப்பாடுடைய வர்களும், ஆத்ம தத்துவத்தையறிந்தவர்களும் ஆன சந்நியாசிகளுக்கு பிரம்ம ஸாயுஜ்யம் (மோக்ஷம், பிரம்மானந்தம்) யாண்டும், எப்போதும் இருக்கின்றது. (சரீரம் இருக்கும் போதும், இல்லாதிருக்கும் போதும் எப்போதும்).

விளக்கம்:

மோக்ஷம் எங்குளது? அதனை எவர் அடையக்கூடும்? என்ற வினாக்களுக்கு விடை இங்கு சொல்லப்பட்டது -

(1) காமக்குரோதங்கள் நீங்குதல் (வாசனைகளற்றதன்மை)

(2) சித்தத்தினை தன்வயப்படுத்தல் (மனோநாசம்)

(3) ஆத்மாவையறிதல் (தத்வஞானம்)

என்ற மூன்று நல் இலட்சணங்கள் பொருந்தியவர்களைச் சுற்றி மோக்ஷம் எப்போதும் ஒளிர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதாவது வேதாந்த சாஸ்திரங்களில் வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்ட வாசனைகளற்ற, மனம் அழிந்த, தத்துவ ஞானங்களை முக்கியமான சாதனைகள் மூன்றையும் கடைபிடிப்பவர் எப்போதும் மோக்ஷமே உருவானதாய் இருப்பான் என்பது அதன் பொருள். இம்மூன்று சாதனைகளைக் குறித்தும் கீதையில் பகவான் பலவிடங்களில் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இதில் தத்துவ ஞானத்தின் உதவியால் காமம் முதலான வாசனைகள் அழிந்தால், மனோநாசம் தானாகவே சித்திக்கும். இம்மூன்று சாதனைகளும் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப் பிணைந்திருப்பதனால், அவற்றைப் பிரிப்பது இயலாததொன்றாகும். எனவே, அவை மூன்றையும் ஒரே காலத்திலேயே சாதிக்க வேண்டும் என சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. முயற்சி செய்பவருக்கே மோட்சம் கிடைக்குமே அன்றி முயற்சியின்றி சோம்பியிருப்பவர்க்கல்ல.

இத்தத்துவத்தை தெரிவிப்பதற்காகவே
என்று சொல் பயன்படுத்தப்பட்ட
யத்தனிப்பவர், முயற்சிப்பவர் என்பது
புருஷஸிம்ஹமுபைதி லக்ஷ்மீஹி" - எ
சீலர்களையே லக்ஷ்மி வந்தடை
மோக்ஷலக்ஷ்மி, எவராயினும் சரி, எ
நற்குருவின் மீது, சாஸ்திரங்களி
நம்பிக்கை வைத்து சாதனை செ
மோக்ஷமடைவதற்கு மேற் தெரி
சாதனைகளையும் பொறுமையுட
வேண்டும்.

இதில் முதல் சாதனை காமம் மு
செய்தல். ஆன்ம சொருபத்தைக் குறி
காட்சிப் பொருள்களை மாயை என
குரோதம் முதலான துர்குணங்கள்
மனக்கட்டுப்பாடு. மனதை தன்வ
வேண்டுமாயின் அதில் உள்ள ரஜோ
முதலில் அழிதல் வேண்டும். இரும்பு
போது அதனை எவராலும் வளைக்
நெருப்பில் இட்டு உருக்கினால்
எவராயினும் எளிதில் வளைக்க
ஞானாக்னியால் சித்தம் நன்கு புடம் போ
ரஜோதமோ குணங்கள் இவற்றை
வேண்டும். அப்போதே அதனை தன்
இச் சம்சார சக்கரமனைத்திற்கும் மு
(நாபி) சித்தமேயாகும். சித்
இவ்வுலகமனைத்தும் அசையும்.
இவ்வுலகமும் அடங்கும். அச்சித்த
வெல்வதற்கு மிகவும் உத்தமமான உபா
ஆத்மாவை பற்றுதலே. 'ஏவம் புத்
என்பதைப் போல ஆத்மாவில் நிலை
இந்திரியங்கள் இவை மிக எளிதாக வ
மூன்றாவது சாதனை ஆத்மஞானம். ஆ
அறிந்துகொண்டு அதனையே எப்போ

வருதல் வேண்டும். தான் சரீரம், இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி இவையல்ல. அதற்கும் மேலான சாட்சியாய் நிற்கும் ஆத்மாவென்னும் பிரக்ஞையுடன் அத்தகைய சாட்சி நிலையில் நிலைத்து நிற்பதை பயிற்சி செய்யல் வேண்டும். தான் அழிவுடையவன் அல்லன், அழிவடைவது இப்பஞ்ச பூதங்களால் ஆன தேகமேயென்றும், காண்பதனைத்தும் விகாரமுடையவையென்றும், தான்மட்டும் விகாரமற்றவன் என்றும் சிந்தனை செய்து வருதல் வேண்டும். இதுவே தத்வஞான அப்பியாசம்.

இவ்வாறு மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்று சாதனைகளை நன்கு அனுசரிப்பவன் மேன்மையுறுவான். மோக்ஷம் (பிரம்ம நிர்வாணம்) அவர்களைச் சுற்றி ஒளிரும். அவர்கள் உண்மையில் மோக்ஷசொரூபம் உடையவர்களே. பிரம்ம சொருபமேயாவர். மோக்ஷம் எங்கோ ஆகாசத்திலோ, பாதாளத்திலோ இருக்கிறது என நினைப்பவரது ஐயத்தினை இச்சுலோகத்தினால் பகவான் தீர்த்து வைத்து நிர்மலமான சித்தத்தையுடையவனிடத்தே மோக்ஷம் எப்போதும் ஒளி தந்து கொண்டே இருக்கும் என்கிறார்.

வினா:

பிரம்ம நிர்வாணத்தை எவர் அடையக்கூடும்?

விடை:

(1) காமக் குரோதங்களை அழித்தவர். (2) சித்தம் நிலையாக தன்வயப்படுத்தியவர். (3) ஆன்மாவை அறிந்தவர் - இவர்கள் மாத்திரமே அடைய முடியும்.

வினா:

மோட்ச நிலையை சோம்பேறிகள் அடையக்கூடுமா?

விடை:

முடியாது. முயற்சி செய்தால்மட்டுமே அடையமுடியும்.

வினா:

மோக்ஷம் எங்குளது?

விடை:

மேற்சொல்லப்பட்ட நற்
உடையவர்கள் எங்கு இருக்கி
மோக்ஷம் இருக்கும். எனவே
இடத்திற்குச் செல்லவேண்டி
தூய்மையாக்கிக் கொண்டால்
சேரும்.

முன்னுரை:

அடுத்து தியான நிலை
இருப்பவர் முக்தர்களே என்கி

27. ஸ்பர்சான் க்ருத்வா பஹிர்பா

ப்ராணாபானௌ ஸமௌ க்ரு

28. யதேந்த்ரியமனோபுத்திர் முனி
விகதேச்சாபயக்ரோதோ யஃ

சொற்பொருள்:

யஃ - எவனொருவன், பா
விஷயங்களான சப்தஸ்பர்சா
க்ருத்வா - வெளியிலேயே தள்ளி
(பார்வையை), ப்ருவோர்
புருவங்களுக்கும் இடையில்,
அப்யந்தர சாரிணௌ - நாசி
ப்ராணாபானௌ - பிராணஅ
க்ருத்வா - சமப்படுத்தி, யதேந்தி
படுத்தப்பட்ட இந்திரிய, ம
யுடையவனாய், விகத இச்சா ப
குரோதம் இவைகளை விட்டவ
முக்தியைக் குறிக்கோளாகக்
(ஆத்ம) மனன சீலனாய்) (வ

ஸஹ - அவன், ஸதா - எப்போதும், முக்தஹ ஏவ - முக்தனேயாவான்.

கருத்துரை:

எவனொருவன் வெளியில் உள்ள சப்தஸ்பர்சாதி விஷயங்களை, வெளியிலேயே நிறுத்தி, (உள்ளே நுழையவிடாமல் தடுத்து), கண்களை புருவங்களுக்கிடையில் நிறுத்தி, மூக்கில் இயங்கும் பிராண, அபான வாயுக்களை சமப்படுத்தி, இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி இவைகளையடக்கி, ஆசை, அச்சம், சினம் இவைகளை விட்டு, மோக்ஷத்தை நாடியிருப்பவனாய், (ஆத்ம) மனன சீலனாய் இருக்கின்றானோ. அத்தகையோன் எப்போதும் முக்தனேயாவான்.

விளக்கம்:

'ஸ்பர்சான் க்ருத்வா பஹிர் பாஹ்யான்' - சப்தாதி விஷயங்களின் இருப்பிடம் வெளியுலகம். ஜீவனின் உள்ளிடமான இதயத்தில் நுழைவதற்கு அவற்றிற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? என்பதை விவேகி ஆலோசித்து 'அவை எங்கிருக்கிறதோ அங்கேயே இருப்பதாக' என்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, வெளி விஷயங்களை உள்ளே நுழையவிடாமல், தடுத்து. ஒருவேளை அவ்வாறு நுழைந்துவிட்டாலும் முயற்சியால் வெளியில் தள்ளிவிடுவான். விவேக மற்றவனோ அவற்றை அதன் இச்சைப்படி உள்நுழையவிடுவான். அதன் பலனாய் விஷயங்களில் ஈடுபட்டு, சம்சார பந்தத்தில் விழுந்துவிடுவான். எனவே விவேகியானவன் இந்திரியம், மனம் முதலான வாயில்களில் காப்பாளனை ஏற்படுத்தி (உள்ளே நுழைவு இல்லை (No Admission) - என்று விஷயங்களை கட்டளையிட்டு, காட்சிப் பொருளான வேற்று தேசத்தில் இருக்கும் இந்திரியார்த்தங்களை இதய சாம்ராஜ்யத்தின் உள் நுழையவிடாமல் எப்போதும் எச்சரிக்கையாக இருப்பான்.

"சக்ஷு சைவாந்தரே ப்ருவோஹோ" - இவ்வாறாக சப்தாதி விஷயங்களை ஒதுக்கி, தியான நிட்டையில் இருப்போன் நோக்கை இரு புருவங்களின் மத்தியில் நிறுத்துவான். இதனையே 'கேசரீமுத்திரை' என்பர். தியானம் செய்வோனது

கண்கள் திறந்து இருப்பினு
காண்பதில்லையாதலால் சித்த
மூடியிருப்பின் (தாமத
மூழ்கிவிடக்கூடும். எனவே
இடையிலுள்ள வழியைப் பின்
புருவங்களின் மத்தியில் கண்
புருவங்களின் மத்தியில் ஆ
கண்களுக்கு மிக அருகில் இரு
பார்வையைச் செலுத்தி தியா
அனுகூலமானது. ஆயினும் சி
இதயத்தில், இன்னும் சில
பார்வையைச் செலுத்தி தி
அனுகூலமோ அவ்வாறு செ
சிதறவிடாமல் செய்வதே மிக

"ப்ராணாபானௌ ஸமௌ
மக்கள் பிராண, அபா
வெளிப்படுத்துவர். பிராணயா
முறையாக வெளிப்படு
ஆரோக்கியத்திற்கு, சித்தம்
தேவையானது. எனவேதா
அஷ்டாங்க யோகத்தில் ஒரு பகு
பிராண வாயுவிற்கும், மன
தொடர்புள்ளது. ஒன்றை ஒ
தானே ஒதுங்கிவிடும். எனவே
கட்டுப்படுத்துவதற்கு உத
சாஸ்திரங்கள் விதித்துள்ளன.
சமமாக வழிப்படுத்துவதனால்
விடுத்து ஒருமுனைப்படுகிறது.

"யதேந்திரியமனோபுத்திஹி
- இவையனைத்தையும் சாதகன்
வேண்டும். அவை சொன்னபடி
சொன்னபடி அவைகேட்குமா
இதுவே இந்திரியக் கட்டுப்பாடு

அடிமையாகிவிடுகிறான். ஞானி அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி தன் வயத்தில் வைத்திருக்கிறான். உண்மையில் அவை யாவற்றிற்கும் மேலான ஆத்மாவே தானென்றும், அவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டவன் அல்லன் என்றும் அவன் உணர்கிறான். இவ்வுண்மையை அறிந்து, பயிற்சி, வைராக்கியம், விசாரணை இவற்றால் இந்திரியங்கள், மனம் இவற்றை தன்வசப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

'மோக்ஷ பராயணஹ' - அஞ்ஞானிகள் போகங்களின் மீது மோகம் கொள்வர். முமுக்ஷுக்கள் மோக்ஷத்தின் மீது மோகம் கொள்வர். அதனையே எண்ணியிருப்பர். கைவல்யம் அடைவதற்கு தீவிரமான முமுக்ஷுத்வம் மிகமிகத் தேவை. மோக்ஷத்திற்காக, தாபம் கொள்வோனுக்கு பரிதவிப்போனுக்கு மோக்ஷலக்ஷ்மி வந்தடைவாள். எப்போது நான் பந்தங்களின்றும் விடுபடுவேன், எப்போது பிறப்பிறப்பற்ற நிலையான பெருவாழ்வு எனக்குக் கிடைக்கும்?, என்று பரிதவிப்போனுக்கு முக்தி அருகிலேயே இருக்கின்றது இறைவனின் தரிசனம் கிடைக்கவில்லையே என்று இரவும் பகலும் கண்ணீர் பெருக்கிய வண்ணம் ஏங்கும் எப்போதும் தெய்வசிந்தனையுடன் இருந்த மகான்களைப் பற்றிய சரித்திரம் பலவும் நாம் அறிவோம் அல்லவா? அவர்களே மோக்ஷத்தை விரும்புவோர். அத்தகையோர் முக்தி சாதனைகளை மிகவும் சிரத்தையுடனும், அக்கறையுடனும் பின்பற்றி வருவர்.

"விகத இச்சா பயக்ரோதஹ" - காமம் முதலான துராசைகளை ஒதுக்குதலைக் குறித்து இதுவரை பலமுறை பகவான் எச்சரித்துள்ளார். இனியும் பலமுறை வரப்போகும் அத்தியாயங்களிலும் கூறப்போகின்றார். அவை மாசின்மைக்கு, இதயத்தூய்மைக்கு, ஆத்ம ஞானமேற் படுவதற்கு மிகமிக அவசியமாதலால் பலமுறை அவற்றைக் கூறுகின்றார். காமம், குரோதம், பயம் - இம்மூன்றும் துர்குணங்களுள் தலைமையானவை. தலைவர்களை வென்றுவிட்டால் ஏனையோர் மிகவிரைவில் சரணடைந்து விடுவர். இம்மூன்று குணங்களும் இதயத்தை விட்டுச் சென்றுவிட்டால், பாசி இல்லாத குளத்தைப்போன்று,

மசிதுடைக்கப்பட்ட சிம்னி விளக்
மாசற்று ஒளிரும். நிர்மல ஹ்ருத மு
இருப்போர்.

'ஸதாமுக்தஹ' - என்றதால் மே
னால் ஒளிர்வோன், எப்போதும் மு
பொருள். மோக்ஷத்திற்காக
போகவேண்டிய தேவையில்லை.
எடுக்கத் தேவையில்லை. எப்போ
மனக்கவலைப்படத் தேவையில்லை
பயின்று தேறிய மறுகணமே மனித
பகவான் இங்கு அபயமளிக்கிறார்.

வினா:

மோக்ஷமடைவதற்கான வழியெ

விடை:

(1) சப்தாதி விஷயத்தியாகம்
தியானம் (3) பிராணாயாமம் (
புத்திகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் (
மோக்ஷத்திற்காக ஏங்குதல், சிந்தி
குரோதம், பயம் இவை இன்மை.

முன்னுரை:

மோக்ஷமடைவதற்கு பக்தி ம
வழியைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

29. போக்தாரம் யக்ஞதபஸாம் ஸர்வலோ
ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதானாம் ஞாத்வா

சொற்பொருள்:

யக்ஞதபஸாம் - யக்ஞம்,
போக்தாரம் - போக்தா (அனுப
ஸர்வலோக மஹேச்வரம் - எல்லா உ
என்றும் (நியமனன், தலைவன்), ஸ

உயிர்களினுடைய; ஸுஹ்ருதம் - பலனை எதிர்பாராது நன்மையைக் கோருபவன் என்றும், மாம் - என்னை, ஞாத்வா - அறிந்து (மனிதன்), சாந்திம் - சாந்தியை, ருச்சதி - அடைகிறான்.

கருத்துரை:

யக்ஞம், தவம் இவைகளின் பலனை அனுபவிப்பவன் என்றும், எல்லா உலகங்ளுக்கும் ஈசுவரன் (தலைவன், ஆள்பவன்) என்றும், எல்லா உயிர்களின் நன்மையைக் கோருபவன் என்றும் என்னை அறிந்த மனிதன் சாந்தியை அடைகிறான்.

விளக்கம்:

சாந்தியையடைவது எங்ஙனம் ? துக்க நிவாரணத்துடன் கூடிய பரமசாந்தியின் உருவான மோக்ஷம் எவ்வாறு சித்திக்கும்? என்ற வினாக்களுக்கு இங்கு விடையளிக்கப் படுகிறது. எவனொருவன், பகவானை (ஆத்மாவை) அறிகிறானோ, அவனே சாந்தியைப் பெறுகிறான் எனப்பட்டது. அப்படியாயின் அவ்விறைவன் எத்தகையோன்? அவனது இலட்சணங்கள் இங்கு சில சொல்லப்பட்டுள்ளன - (1) எல்லா யக்ஞங்களின், தவங்களின் பலனையும் அனுபவிப்பவன். பரமாத்மா இச்சராசரமனைத்தும் உள்ள எல்லா உயிர்களிடத்தும் வியாபித்திருப்பதால், எல்லா புண்யகாரியங்களின், தர்ம காரியங்களின் கர்த்தாவாகவும், பலனை அனுபவிக்கும் போக்தாவாகவும் அவனே ஆகிறான். (2) மேலும் அவன் எல்லாவுலகத்திற்கும் தலைவன், ஆள்பவன், நியமனன். எல்லா உலகத்திற்கும் தலைவன். அவன் 'ஈசுவரன்' மட்டுமல்லன் - 'மஹேஸ்வரன்' அவனுக்கும் மேலானவன் இன்னொருவன் இல்லை. (3) இவ்வாறு எல்லா உலகிற்கும் நியமனனாக இருப்பினும் அவனது இதயம் மிகமிக கனிவானது. ஏனெனில், எல்லா உயிர்களுக்கும் அவன் மிக நெருங்கிய நண்பன்; உதவியாளன், நன்மையையே நாடுபவன் 'ஸுஹ்ருத்' - (பலனை எதிர்பாராத நல்லிதயம் கொண்டவனை

'ஸுஹ்ருத்' என்பர்) "ஸர்வபூதா
ஒருவருக்கல்ல, சிலருக்கேயல்ல எ
நன்மையையும் நாடும். அதற்காகவே உறுதி
பொருள். ஜீவர்களை சம்சார துக்கத்தி
மேன்மையைச் செய்வதற்காக இந்த
இவ்வுலகிற்கு அளித்தமையே அவனது
பலனை எதிர்பாராத குணத்திற்கு உதார
சாஸ்திரங்களை ஏற்படுத்தி. மக்களுக்கு
செய்துள்ளார். 'தேஷாமஹம் சமுத்தரா'
பக்தர்களைக் காப்பதற்காக அவர் எப்
உள்ளார். இத் தேகத்தினையோ இவ்வு
படைத்துக் காக்கும் தன்மையை நன்கு நாம்
உணர்வோமாயின் அவனது தயை, கா
புலப்படும். இத்தகைய இலட்சணங்
பரமாத்மா என்று இங்கு தெரிவிக்கப்பட்

இறைவனின் மகிமையை இவ்வா
எப்போதும் அவனையே தியானித்த வ
சேவித்த வண்ணம் இருப்பான் ஆதலா
அவன் பரமசாந்தியை யடைவான். 'தேஷ
நேதரேஷாம்' - அவ்விறைவனையுணர்ந்த
சாந்தி கிடைக்குமென்றும், ஏனையோர்
உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின்றன. ஒவ்வொரு
சுகத்தையுமே நாடுகின்றனர். அத்த
பெறுவதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா இங்
காட்டியுள்ளார். அவற்றை நன்கு கிரகித்
தத்துவத்தை நன்குணர்ந்து ஒவ்வொரு
பெறுதல் வேண்டும். பரமாத்மா எல்ல
தலைவன் எனவறிந்து அவனை தியானிப்ப
பக்தியே சாந்திக்கு வழி. 'ஞாத்வா' எ
இறைவனின் பல உருவங்களையும், இ
நன்கறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் எ
அப்போதே (த்யேய) தேயப் பொருளா
பக்தி ஏற்படும். ஒரு பொருளைப் பற்றி நன்
அதன்மீது நம்பிக்கை ஏற்படாதல்லவா?

சாதாரணமாக, உலகில் ஒரு சிறிய அதிகாரி தன் கிராமத்திற்கு வரநேரிட்டால் மக்கள் அவனுக்கு எத்தகைய வரவேற்பு அளித்து கௌரவிக்கிறார்கள். ஒரு அரசன் வந்தால் இன்னும் அதிகமான மரியாதைகள் காட்டுவர். ஆயின் அரசனுக்கெல்லாம் அரசனான, பேரரசனுக்கும் பேரரசனான, பிரம்மாண்டமனைத்திற்கும் நியமனன் தலைவனான ஸர்வேசுவரன் அருகில் இருக்கும்போது கூட சிலர் அவன்மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயம். இத்தகைய தெய்வ நம்பிக்கையின்மையே ஜீவனின் அழிவிற்கு, மனச்சாந்தியின்மைக்குக் காரணம். எனவே இறைவனின் மகிமைகளையறிந்து பக்தியுடன் அவனை எப்போதும் சேவித்து வருவதே, தியானித்து வருவதே சாந்திக்கும், சுகத்திற்கும் பிறவியற்ற பெருவாழ்விற்கும் ஒரே வழி. இவ்வுண்மையையே இச்சுலோகம் நிரூபிக்கின்றது.

இதுவரை இவ்வத்தியாயத்தில் இந்திரியக் கட்டுப்பாடு, தத்வ விசாரணை முதலான பல சாதனைகள், முதலானவை சொல்லப்பட்டாலும், அத்தியாயத்தின் இறுதியில் பக்தி மார்க்கத்தை உபதேசிப்பதால், ஒவ்வொருவரும் மிகவும் எளிய வழியான அப்பக்தி மார்க்கத்தையே முதன்முதலில் கடைபிடித்து. பரமசாந்தியை அடையக்கூடும் என்பது தெளிவாகின்றது.

வினா:

சாந்தியினை அடைவதற்கான வழியென்ன?

விடை:

இறைவனின் சொரூபத்தை நன்கு அறிந்து. பக்தியுடன் அவனை ஆராதித்து வருதலே தியானித்தலே சாந்திக்கு வழி.

வினா:

இறைவனின் சொரூபம் எத்தகையது? அவன் எத்தகையோன்?

விடை:

அவன் (1) எல்லா யக்ஞங்களின், தவங்களின் பலன அனுபவிப்பவன். (2) எல்லா உலகிற்கும் தலைவன், நியமன (3) எல்லா உயிர்களின் நண்பன், நன்மையை நாடுபவன்.

ஓம்

இதி ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு

ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகசாஸ்த்ரே

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதே ஸந்யாச

யோகோ நாம பஞ்சமோ அத்யாயஹ||

இது பகவத் கீதையெனும் உபநிஷத்தின் கண் பிரம்மவித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமானதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன சம்வாதமாக வந்துள்ளதுமாகி 'ஸந்யாஸயோகம்' என்ற ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

ஓம் தத் ஸத்